

Incun. 256, 257

Bibl. Jag.

256 - 257

Inc.

101
53

iber legaty pro collegio Maiori Studij
care per magm pamt semest
Sorologio bntem ozet² pro co

ut non apparet quod ego videri
ut dicitur quod illi edicuntur
et per hoc ostendit quod hunc de
laurea facit quod magis

quo talis quod et ad illud hunc
Tunc illi quod hunc quod et hunc
et per hoc ostendit quod hunc
vultu in facie et per hoc ostendit
vultu in facie et per hoc ostendit

per hoc ostendit quod hunc
et per hoc ostendit quod hunc
et per hoc ostendit quod hunc
et per hoc ostendit quod hunc

et per hoc ostendit quod hunc
et per hoc ostendit quod hunc
et per hoc ostendit quod hunc
et per hoc ostendit quod hunc

Incom. 256, 257

Bibl. 109.

256 - 257

Inc

WI
53

ibez legatq pro collegio Maiori Studij
 rari per ingem panni semperfelt
 Sororologie bany ozet² pro ro

Incom. 256, 257

Bibl. Jag.

256 - 257

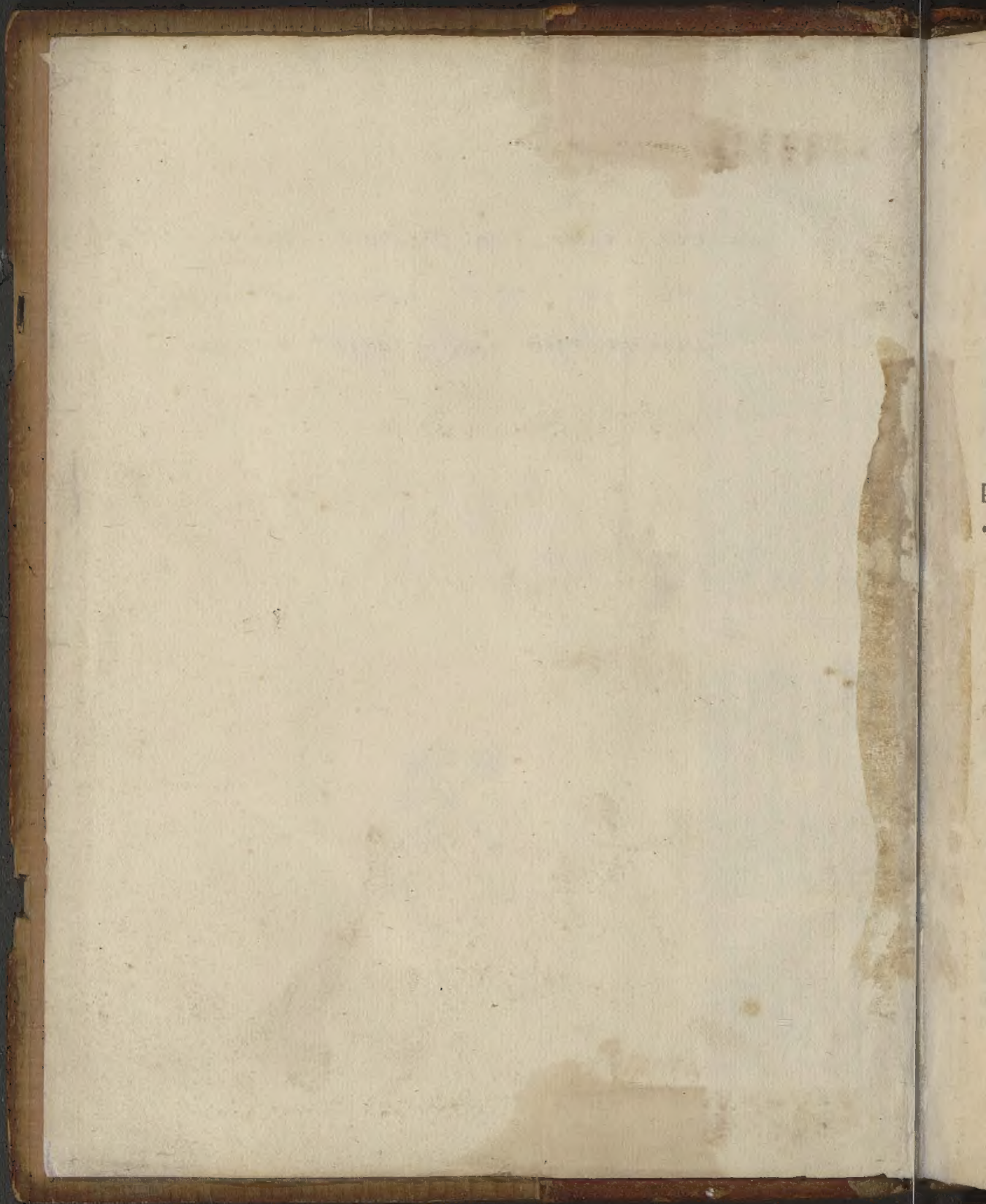
Inc.

W1
53

Libez legaty pro Collegio Maiori Studij
Crac. per ingem pomit Semerfelt
Sorologio bntem ozet2 pro eo

Johānis Sōmerfelt sum

Prepositiones ex omnibus Aristotelis libris philosophie. Moralis
• Naturalis. & prime. nec nō dialectice. Rhetorice. & poetice. dili-
gētissime excerpte: & ad certa rerū capita pulcherimo ordine
per tabellam additam redacte.

6997

librariae universitatis

Ad magnificū uirū dominū Antoniū pizamanū patriciū Venetū. ac sa-
cre theologiæ doctore eximiū fratris Benedicti Soncinatis diui ordiis p-
dicatorū uite regularis utriusq; lombardie in omniū operum Aristotelis.
auctoritates atq; sententias proemialis Epistola.

Felix faustūq; nimis id mihi omnino tēpus illuxit. mi domine Antoni
magnifice pizamane: quādoquidē clarissimi tui amicitia: quæ cū apud
ueteres. tū apud modernos res omniū una dulcissima habita sit me dōatū
iri certissimis inditiis iisq; q̄ pluribus nō auare cognouerim. Vt enim ce-
tera taceā quæ te & amabile cūctis. & uenerādum in primis non reddere
modo uerū & efficere queant: quippe tui animi celsitudo. mētis præstan-
tia ingenii acrimonia morū grauitas iustitia liberalitas. ac reliqua id ge-
nus bona quæ memorari quidē digna sed memoratu infinita forent: ea
præcipue. tū animi tui prudētia qua nō propria tantū uerū & cōia illa oīa
recto cōsultas sapiētissime moderaris quæ felicissime huic reipu. uenete
tue ad laudē ad gloriā cōferāt atq; cōducāt: tū excelsa tua mēs tua omni
disciplinarū genere exculta atq; ornata & diuino quodā nescio aspectu
atq; oraculo illustrata: mortaliū omniū presertim senatorū tuorū patrici-
um graciā amorē fidē obseruatiā beniuolentiā ipsiusq; sūmi optimiq;
boni Iesu maximi amicitia dulcius allicere fortius attrahere. ac elegan-
tius uendicare sufficiunt: ut nō iniuria mediussidius iullio illi cesari ui-
ro utiq; excelso & inuictissimo animo cōparari ualeas: qui ut tranquillo
suetonio placet mētis amplitudine munificentia liberalitate morūq; pre-
stantia omnium in se facile cōuertebat amorē. Quare tantis tue excellē-
tie preclaris diuinisq; allectus studiis tot maxime tue in me singularis be-
niuolentie muneribus accitus animo sepissime uoluens quid tua celsitu-
dine diēnū exhaustis ingenii mei uiribus offerre: quo nedum ingratus at
gratissimus pro uirili mea censerī possem: nō aurū nō argentum non di-
uitias nō opes cū & ea mihi minus supersint & tu q̄ maxime uilia hec &
uiris doctissimis appetēda minus: quo magis fluxe mēdaciūq; fortūa sub-
iecta sunt: perinde ac illo diuino ingenio tuo lōge inferiora nil ducere sa-
tissime soles at studiōrum meorum lucubratiunculas cōpēdiū sequēs lo-
quor oīum aristotelis tractatuum sententias ordine quodā exactissimo
continens tue magnificentie offero ac dedo. Hastenus etenim nostre hu-
ius uite regularis uix apprime eruditus isq; mihi opido carus frater theo-
philus cremonēsis qui nunc ex meritis in ethera regnat uolumine uno pe-
riodos oēs aristotelis atq; sententias diui nostri thome aquinatis comen-
taria profecutus: ira ut textu perscriberētur cōgesserat: eo quidē maxime
inexpertis cōmitu difficiliores quo literaliter uti textus expositio requi-
rebat adducebantur. itēq; nō nūquā breuiore ut sensum philosophi cape-
uix posses. Igitur quāpluriū doctissimorū uirorū præcibus cōmotus præ

ferti q̄ ad id subeundū tua me humanitas pluries hortata sit hoc munus
 q̄q̄ mea sententia difficile mihi satis sed multis utile aſumpſi: non mihi
 ſolū aut amicis tantū præſentibus conſulens uerū & poſteris noſtri ſtu
 dii ſalubrē memoriā derelinquens. Fateor aut in huius philoſophi diſci
 plinis tanta me uoluptate affectū quanta ſcientiarū quouis aliarū genere
 ſacra dūtaxat theologia excepta cui continue: tū legendo: tū diſputando
 ſelici quodā cōiuctu inſiſtimus: unquā antea ſuerim. Intellexit huius phi
 loſophi acrimoniā comētator auerois qui comēto in ſecondū de anima
 quartodecimo diuinū quiddam ac ueluti rerū oīum intellectuale exem
 plar Ariſtotelē conſitetur aſſerit atq̄ conſirmat. At eiufdem doctrine ordi
 nē accuratiſſimū accommodatiſſimūq̄: libeat admirari in primis. Etenim
 ut ab inſimo huius rerū ordinis gradu exordiar qui earū rerū ſolūmodo
 ſit quæ preter eē aliam perfectionē nullam attigerint qualia dixerī elemē
 ta eorūq̄ pprietates atq̄ ex hiis cōpoſita: q̄ libros de pprietatibus elemē
 torū eorūq̄ impreſſionibus metheororū atq̄ de mineralibus legerit: hec
 haudquaquā ariſtotelē latuiſſe cognoſcet. At ſi præter eſſe quedā etiā ue
 getari noſſe uolueris: liber de plantis ſe pulcherrime offert. Omnia dein
 de uiuentia uariis gradibus notiæ ſenſitiue diſtincta & hæc quidem qua
 quiete quo motu qua duratione uitā ſortiātur moderentur terminēt no
 ſter hic princeps cumulatiſſime adeo ē complexus ut nihil intactum ni
 hil occultum nihil omiſerit cognitu dignū. Et hoc ne tibi incredibile ui
 deatur eiufdē ſcrutare libros quinq̄ de generatione animalū: quattuor
 de eorūde partibus: nouē de illorū hystoriis: deq̄ eorū motibus: de reſpi
 ratione & inſpiratione: de ſenſu & ſēſato: de memoria & reminiſcētia: de
 ſōno & uigilia de iuuetute & ſenectute: de cāis lōgitudis & breuitatis uite
 de morte & uita. Dehinc quid anima ſit quid eius uirtus quid i mortalitas
 quid hōmo quid cuiuſq̄ aut paſſionū aut inclinationis inditiū atq̄ inſi
 gne. libris de anima de phyſonomia ſerioſiſſime docuit. Vnde uero tāta
 generabiliū harū & corruptibiliū rerū originetur uarietas ſeu quibus prin
 cipiis ſulciatur cōſeruetur ac perſeueret legentes de generatione & corru
 ptioe libros .de celo & mundo. minime latet. Si aut in ordine regē mirā
 da queſieris & tot in rebus uarios caſus humaniſq̄ præſertim in actibus
 tam mutabilis rationē fortune ſcrutari deſideras: librū de admirandis in
 natura. de bona fortuna præmanibus habes. Quicquid etiam cuiq̄ regi /
 mini accommodari oporteat. quicquid tū priuatis tum publicis rebus con
 ducere autumari potuit. ecconomicorū .politicorū .magnorum mora
 ralium .ethycorum libris nō modo ſapienter uerū & clariſſime & elegan
 ter edocuit diſſeruit edidit. Taceo eiufdē rethorices libros totiuſq̄ philo
 ſophie rationalis pene infinita uolumina in quibus nullū perſuadēdi ge
 nus nullū ornatum loquendi nullū deniq̄ arguendi modum. aut obſcu
 rum aut indiſcuſſum dimiſit Quicquid effugas .quicquid dāpnēs. quic

Lam. m. l. j.

Vrō

Agenti per intellectum attributa. 2. metha. co. 9.
 Agenti attributa. 8. metha. co. 12. 15. 16. & p^o. phi. co. 43. & 4. meteo. le. 3. &
 3. de ani. co. 19.
 Agens uniuocum quid. 12. metha. co. 13.
 Agere & facere non sunt idem. 6. ethy. le. 3.
 Agere & facere est alius finis. 6. ethi. le. 4.
 Agentis & patientis pportio. 2. de ani. co. 54.
 Agrecus quis. p^o. magno mor. ca. 17.
 Agricolis attributa. 6. poli. le. 4.
 Agrestes qⁱ sint. 4. ethy. le. 15.
 Alationi attributa. 2. de ge. co. 53. 56.
 Album qd. li. sex prin. le. 15.
 Album quo denoiet subiectum. 6. phi. co. 83.
 Alba oia sunt calidiora & suauiora. 5. de ge. ani. ca. 6.
 Aleatoribus attributa. 4. ethy. le. 5.
 Alo quid & quomodo fiat. 3. meteo. le. 3. 4.
 Alimētū qd. 2. de ani. co. 46.
 Alimenti necessitas. p^o. poli. le. 6.
 Alimenti ratio duplex. 2. de ge. ani. ca. 4.
 Alimētū operantur diuerse uirtutes. li. de iuue. & senec. le. 3.
 Alimento attributa. 2. de anima. co. 28. 45. 46. 47. 48. 50.
 Alteratio quid. 5. phi. co. 18. 19. p^o. ce. co. 21.
 Alteratio quottuplex. 2. de ani. co. 58.
 Alterare quibus cōpetat. li. de moti. ani. le. 6.
 Alteratio cordis quis. ubi supra.
 Alterationi attributa. 4. phi. co. 133. & 5. co. 18. & 7. co. xi. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
 19. 30. 32. & 8. co. 23. 55. & p^o. de ge. co. 25. 35. & li. de sen. & sen. le. 16. & li.
 predi. le. 23.
 Amare quid. 2. retho. ca. 3.
 Amare melius est q^{uam} amari. 2. magno mor. ca. 9.
 Amare quos oportet. 12. metha. co. 45.
 Amari attributa. 8. ethy. le. 8. & 2. magno mor. ca. 9.
 Amamus magis q^{uam} difficile habemus q^{uam} facile. 3. topi. ca. 4.
 Amat quis multipliciter. 8. ethy. le. 2.
 Amator semp amat. 2. retho. ca. 21.
 Amator sui quis. 9. ethy. le. 9.
 Amatorem sui bonū oportet esse. ubi supra.
 Amatoribus attributa. 9. ethy. le. 14.
 Amatores sōni qⁱ sint. li. de physo.
 Amor diuersos. 8. ethy. le. 12.

Amatores somni qui sint li. de physo.

Amoris excessus quis. 7. ethy. le. 4.

Amicitia quid. 8. ethy. co. le. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. & p^o magno. mor. ca. 18. & 2. ethy. le. 6.

Amicitia necessaria est in uita. 8. ethy. le. 1.

Amicitia qui indigent. 8. ethy. le. 1. 3. 4.

Amicitia naturalis ad quos. ubi supra.

Amicitia in quibus sit. 8. ethy. le. 2. x1. 12.

Amicitiarum species. 8. ethy. co. le. 3. 4. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. retho. ca. 4.

Amicitia perfecta quorum sit. 8. ethy. co. le. 2. 3. 4. & 2. magno. mor. ca. 9.

Amicitie duratio. ubi supra.

Amicitie bonæ sunt rare. ubi supra.

Amicitia non statim soluenda est. 9. ethy. le. 3. 11

Amicitia differt ab amatione. 8. ethy. le. 5.

Amicitia uiri & uxoris quæ. 8. ethy. le. 12.

Amicitia improborum flagitiosa est. 9. ethy. le. 14.

Amicitia non est ad deum. 2. magno. mor. ca. 9.

Amicitia non est ad inanimata. ubi supra.

Amicitia est ad seipsum. ubi supra. & 2. poli. le. 6.

Amicitia est studiosorum secundum similitudinem. ubi supra.

Amicitie & inimicitie attributa. 8. phi. co. 14.

Amicitie attributa. 8. ethy. le. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. & 9. le. 3. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. poli. le. 4.

Amabilia bona quæ sint. 8. ethy. le. 2.

Amicus quis sit p^o magno. mor. ca. 18. & p^o retho. ca. 5. & 2. ca. 4.

Amicis attributa p^o ethy. le. 6. & 8. le. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 13. & 9. le. 1. 3. 9. x. 12. 13. 14. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. poli. le. 6. & 7. le. 5. & 2. rethori. ca. 4.

Amicissimus dei quis sit. x. ethy. le. 13.

Amicus est alter ego. 2. poli. le. 6.

Amicum esse pluribus perfecte nō datur. 8. ethy. le. 6. & 9. le. x1.

Amicorum diuersitas. 8. ethy. le. 3. 4.

Amicorum est sibi inuicem benefacere. 8. ethy. le. 12.

Amicorum est honesta petere. ubi supra.

Amicorum est de eisdem letari & tristari. ubi supra.

Amicorum omnia communia 2. poli. le. 6.

Amarum qui sint. 4. ethy. le. 13.

Amaris attributa. ubi supra.

Amena que sint p^o retho. ca. 5.

Ambitiosus q̄s sit. 2. ethy. le. 9. & p^o. magno. mor. ca. 15. & 2. magno. mo. ca. 5.

Ambicioso attributa. 4. ethy. le. 12.

Ambulatio post cenam est causa sanitatis. 2. post. le. 9.

Anima quid. 7. methaphis. co. 35. & p^o de anima co. 2. 20. 28. 30. & 2. co. 6. 9. 24.

Anima quid secūdu democritū & leucipum. p^o de anima. co. 20.

Anima quid secundum piſtagoram. p^o de anima. co. 25.

Anima quid secundū anaxagoram p^o de aia. co. 23. 24. 31. 34.

Anima quid secūdu empedoclem. p^o de aia. co. 25.

Anima quid secūdu greciā. p^o de aia. co. 32.

Anima quid secūdu platonē. p^o de aia. co. 26. 46.

Anima quid secūdu diogenam. p^o de aia. co. 32.

Anima quid secūdu thalen. p^o de aia. co. 32.

Anima quid secūdu eraclitum. p^o de aia. co. 32.

Anima quid secūdu aleiutonem. p^o de ani. co. 32.

Anima quid secūdu lyppum. p^o de anima. co. 32.

Animam diffiniunt omnes phyfici tribus modis. p^o de anima. co. 33.

Anima ex quibus sit. 2. de ge. co. 45.

Anime substantia non est corpus. li. de iuuen. & senec. le. 1.

Anima sequuntur corpora li. de physo.

Anima quomodo fiat sapiens & prudens. 7. phy. co. 20.

Anima intellectiva remanet post corpus. 12. metha. co. 17.

Anime quomodo conueniat alteratio. 7. phy. co. 2.

Anime cognitio proficit ad omnem uirtutum & scientiam. p^o de anima. co. 12.

Anima cognitio quomodo prociudere debeat. p^o de anima. co. 3. 29.

Anime pprium maxime est intelligere. p^o de anima. co. 12.

Anime ppriam habēti operationē cōuenit separari p^o de ani. co. 13. & 2. co. xi.

Anime consideratio ptinet ad physicum. p^o de anima. co. 15.

Anime separte consideratio cuius scientie sit. 2. phy. co. 26.

Anime passiones omnes sunt cum corpore. p^o de anima. co. 14.

Anime motui & q̄ti attributa. p^o de aia. co. 40. 41. 44. 66. 67.

Anime motus secūdu opinionem platonis. p^o de ani. co. 45.

Animā quidā dicūt esse armoniā. p^o de ani. co. 54.

Anima deficiēte corrumpitur armonia. p^o de anima. co. 60. & p^o de parti. ani. co. 1.

Anima non est cōpositio nec proportio. p^o de ani. co. 55.

Anima sine fantasmate nequaquā intelligit. 3. de ani. co. 30.

Anima est quoddammodo omnia. 3. de anima. co. 37.
 Anima preciosior est corpore. 7. poli. le. 1.
 Anime partium una est esse sensibilia alia esse intelligibilia. p°. magno
 mor. ca. 22.
 Anime sunt due partes. 7. poli. le. xi.
 Anime partes sūt sciētifica & rōnatiua. 6. ethy. le. 1.
 Anime partes sunt rationalis & irrationalis. p°. magno mor. ca. 5. & 7. po-
 li. le. 12.
 Anime predictis partibus attributa ubi supra.
 Anime partes sunt sciētifica & cōsiliatiua. p° magno mor. ca. 22.
 Anime attributa. p°. de ani. co. 64. 69. 72. 74. 89. 90. 99. 95. & 2. co. 9. xi. 18.
 20. 26. 29. 36. 37. 39. 49. li. de physo. & 2. ethy. le. 5. & p°. magno mor. ca.
 3. 6. & 7. poli. le. 1. & li. sex princi. le. 2. 6. x. xi. & li. de caus. le. 3. 14.
 Anime mundi attributa. li. sex princi. le. 2.
 Anime partes que sint. 6. ethy. le. 1.
 Animi celsi qui sit facere. 2. econo.
 Animo attributa. 6. ethy. le. 2. & 7. poli. le. 1. 5.
 Animatū ab inanimato in quibus differt. p°. de'ania. co. 19. & 2. de anima.
 co. 13.
 Animato attributa. 2. de aia. co. 56.
 Animatum corpus ex quibus cōstat. 2. de anima. co. exi.
 Animal quid. 3. de anima. co. 63.
 Animalis corpus non potest esse simplex. 3. de aia. co. 66.
 Animalium generatio ubi & quomodo fiat. 4. meteo. co. 28. & li. de pro-
 prie. ele. ca. p°. 1.
 Animalia quibus aiantur. 2. de anima. co. 28.
 Animalibus quomodo insit motus. 8. phi. co. 5. p°. & 3. de anima. co. 54.
 55. 56.
 Animalia omnia habent sensum. 2. post. le. 21. & p°. metha. le. 1.
 Animalia imobilia per secula sūt. 3. de anima. co. 45.
 Animal necesse est habere sensum. li. de sen. & sen. le. 2.
 Animal assimilatur ciuitati. li. de moti. ani. le. 9.
 Animalibus quis est utilis. li. de fom. & uig. le. 4. 6.
 Animalia alia ab homine non indignatur se li. de sen. & sen. li. 14.
 Animalia omnia habētia sanguinem habent cor. li. de fom. & uig. le. 4.
 Animalis uiuere & esse non sunt idem. li. de Iuuen. & senec. le. 1.
 Animalibus omnibus inest cor. le. aliquid proportionale. ubi supra.
 le. 3.
 Animalia aquatilia per aquam terrestria per aerem refrigerantur li. de re
 spi. le. 6.
 Animalia respirantia. ubi supra.

quid caueas. quidue acceptes aut teneas: hiis amplissime edoceri. Proinde
 de q̄ tanta laude dignū. hunc principem nostrū aristotelē ego exstima-
 rim. quia uidelicet tali ac tāta tāq̄ illustri. qua nec antea q̄dem. nec post q̄
 uis philosophus habendus sit. uel ea ratione ducor. quoniā ut libros phy-
 sicorū ac metaphisice legētibz pater. oīa sua. uel acta uel scripta. omnes
 cogitatus. oē ingeniū. oēm uim. ad sese collegit exercuit. quo mundi hu-
 ius infimi dispositio et ordo. non casu. ut multi antiquorū false opinati
 sūt. sed ab intelligentiis superioribus. omnia hec. tum accomodate. tum
 sapienter. & moderarentur. & ad unū dirigeretur ultimū finē ostenderet
 quē pro uiribus. unā primā demonstrauit asseruitq̄. esse substantiam. rerum
 oīm effectiuam. atq̄ opificē. immaterialē. actu eterno existētem: ineffe-
 ctam. simplicissimā. impartibilem. eternā. ingenerabilē. incōponibilem. i-
 mutabilē p̄fectissimā. infinitam incomprehensibilē independentem. ne-
 cessariā sēp uiuentē. sine cōpositione. discursu. sine successione. actu eter-
 no intelligētem sūme bonā sūme desiderabilem. sūme beatā sūme i se suf-
 ficientē: nullo deniq̄ extrinseco bono egentē. sed oībz principantē. atq̄
 ad seipsā. uti ad ultimū finē & sumū bonū oīa dirigentem. O diuinū
 magis hominemq̄ humanū Arbitror nī me mea fallar opinio: hūc peri-
 pateticorū p̄cipē quicqd uel naturali lumine intelligi possit. altius cōp-
 hēdisse. uel si qd ignorauerit aliorū quēpiam phōz minime penetras-
 se. Quis illū igitur non miretur. q̄ nō diligit: quis eius doctrinā nō libē-
 tissime cōsectetur: nō amplectatur: nō teneatur. Enimuero si eiūsdē p̄io
 rethoricoz sententia unicuiq̄ iocūdissimum maxime sit in eo uersari
 quo q̄ excellat: ut ciceroni quoq̄ p̄io de officiis placuit adde q̄ tui nobi-
 lissima ingenuitas animi solertissime mi antoni ab ipsis usq̄ teneris: ut
 greci dicūt: unguiculis nō parua tua cū laude philosophiā hāc oēm haud
 segniter sis cōplexus: actūq̄ merito pinde ut non philosophus mō digne
 uocari merueris uerum & theolorū numero: quoq̄ pro tua illa mentis
 p̄stantia nemini cedas doctor non īmerito sis ascriptus. Si hec inquā ita
 sint nulla me mētis pulset dubitetas necesse sit quo mīus nostro hoc dele-
 ctatus labore eūdē quāquam exigū amplo beniuolentiq̄ animo. eoq̄
 admodū gratissimo suscipias approbes teneris ac non secus apud muni-
 ficentissimū animum tuū gratiosius hospitetur. atq̄ apud nō busiridē ty-
 rānū hōiem beluis ipsis crudeliorem: sed deucalionem principē uirum
 apprime liberalissimū hospites suscipi dicebātur. Ego eis interim ānitar
 uiribus quo mea pro in te singulari beniuolentia laborum meorū breui
 posthac maioribus amplioribusq̄ studiis eisdeq̄ tibi scio gratissimis affu-
 turis tuū laudatissimū nomē & immortalitate & gloria illustretur. Addidi
 nihilominus operi huic quidam aristotelis tractatus presertim qui de
 secretis secretorū intitlatur in quibus tuus ille preclarissimus animus
 ad horam recreatus pristinis difficilioribus studiis aptius uacare queat

quo tempore cum subtilissimis questionibus indagandis tum scriben-
dis sociari soles. Vale diu ac felicissime nostri semper Antoni magnifice
memor: sed eo potissimum tempore quo certissimis equidem auspiciis ex-
cellentiam tuam breui coniector altioribus amplioribusq; priuilegiis atq;
honoribus diuina fauente clementia donatam quam fortunatissime iri.

Explicit epistola p̄hemialis fratris benedicti Soncinatis ordinis p̄dicato-
rum. in omnium operū Aristotelis sententias.

Declaratio breuis tabule sequentis.

Qui sequentem hanc tabulam in omnia aristotelis uolumina: lecturi
sunt minime ignorare oportet. breuitati: ac sensui auctoritatum cōclusi-
onumq; nos studuisse magis quā prolixitati uerborum. alias non nouū
opus: sed idem cōfecisse uideremur. Sciendum igitur p^o q̄ ubi comēta
inuenimus. non assignamus lectiones. quippe. que habito comento. p̄-
sto uisui sunt. at ubi comentum defuit: lectiones: diu thome nostri: aut
aliorum doctorum nostri ordinis expositionem profecuti annotauimus
que ambo in tabula inuenies. & ubi scribitur co. subintelligitur. comen-
to. ubi uero scribitur. le. lectione intelligas. ubi autem scribitur. c. capitulo
accipias. libri uero comēta. lectiones. ac omnia reliqua ordine alphabe-
tico persoluūtur. Preterea quia prolixum nimis fuisset libros omnes ano-
tando: semper resumere. notandum q̄ semel aliquo libro annotato: non
iterato subsumitur. ut exempli gratia: cum allegatur sic. li. p^o. phi. co. 5. &
2. co. x. in hac enim littera. 2. subintelligitur li. phi. nec oportuit id semper
exprimere quod clare patebat. Ceterū breuitatis causā nomina librorum
in cōpleta ponuntur. nam aut ex se manifesta sunt: aut principiis nominū
positis statim intelliguntur. seu quia: tū ex epistola nostra: tū ex librorū
titulis citius cognosci queant:

Incipit tabula per alphabetum in omnium
operum Aristotelis auctoritates atq; sententias.

- Absolutum est prius natura respectiuo. p^o ethi. le. 6.
 Abstinere ab alienis mulieribus est laudabile. 2. poli. le. 6.
 Abstractis a materia attributa p^o post. le. 30.
 Abstrahentium a materia attributa 2. phi. co. 18.
 Accidens quid li. predi. por. le. xi. & p^o topi. ca. 4.
 Accidentis & subiecti unitas. p^o phi. co. 50.
 Accidentium diffinitio: quomodo fiat. 7. metha. co. 4. 14. 15.
 Accidentium est scientia. 9. metha. co. 27.
 Accidentia non sunt entia proprie. 7. metha. co. p^o. 9. & xi. co. 2.
 Accidentis non est accidens. 4. metha. co. 14.
 Accidentia sunt infinita. 4. metha. co. 12.
 Accidens attributa. p^o phi. co. 14. 26. & p^o de anima. co. xi. & p^o post. le.
 33. 34. & li. predi. por. le. 12. & p^o topi. ca. 4.
 Acerbum quid & eius materia. 8. metha. co. 14.
 Acerbi qui sint. 4. ethi. le. 13.
 Actio quid li. sex princi. le. 6.
 Actio in quo sit. 9. metha. co. 16. & 3. phi. co. 19. 20. & 2. ce. co. 64.
 Actio est singularium. 6. ethy. le. 6.
 Actioni attributa. li. sex princi. le. 7. 8.
 Actio & factio quid sint. 7. metha. co. 23.
 Actio & factio non sunt idem. 6. ethi. le. 6.
 Actio eadem numero non est parua & studiosa. li. predi. le. 7.
 Actionis & passionis diuersitas & idemptitas. 3. phi. co. 20.
 Actionum diuersitas. li. sex princi. le. 6.
 Actiones circa quid fiant p^o metha. le. 1. & 9. co. x.
 Actiones cuius sint. p^o metha. le. 1. & 12. co. 18.
 Actiones respondent partibus anime. 7. poli. le. xi.
 Actionum considerata sunt duo. 8. poli. le. 3.
 Actiuis & passiuis ad inuicem attributa. p^o de ge. co. 87. 88. & 2. co. 8.
 Actus attributa. 3. metha. co. 3. 9. & 6. phi. co. 18. & 2. de anima co. 24. 26.
 Actibus diuersis: diuersa laus tribuitur. 3. ethy. le. 2.
 Actus nomen unde uenit. 9. metha. co. 7.
 Actus prioritas respectu pot. ntic. 9. metha. co. 13. 14. 15. 16. 20. & 12. co. 30.
 & 2. per. le. 7.
 Actus bonitas & malitia respectu potentie. 9. metha. co. 19.
 Actus sensibilis & sentientis est unus. 3. de anima. co. 138.
 Actus sentientis est in sensitiuo. 3. de anima co. 140.

Actus circa singularia sunt. 2°. ethy. le. 8.
 Actus uirtutū sunt delectabiles secundū se p°. ethy. le. xi.
 Actuum circūstantie. 3. ethy. le. 3.
 Actus est melior habitu p° magno mor. ca. xi.
 Actū sumus uiuendo & operando. 9. ethi. le. 7.
 Actibus uirtutum attributa. 2. ethi. le. 7. & 4. le. 2.
 Actus quatuorplex. 2. de aia: co. p°. & 3. metha. co. 33. & p° phy. co. 28. & li. 5.
 di. por. le. xi.
 Actū plura existentia nō faciunt unū in actu. 7. metha. co. 49.
 Accipitri attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. xi.
 Accuto & graui attributa. 2. de ani. co. 86.
 Accumē quatuorplex & eius causa atq; attributa. 3. de ge. ani. ca. p°. .
 Accutis attributa. 7. ethy. le. 7.
 Ad aliquid quid li. predi. le. 12. 16.
 Ad aliquid multipliciter dicuntur aliqua. 4. topi. ca. 9.
 Ad aliquid attributa. 8. phi. co. 9. & li. predi. le. 12. 13. 14. 16.
 Adiscētē oportet credere p°. elenc. ca. 2.
 Adiscēti attributa. 2. de ani. co. 36. 38. & 7. ethy. le. 3. & x. le. 14.
 Adiscēdi modus diuersus p° post. le. 30.
 Administratio ciuitatis optima quæ sit. 8. ethy. le. x.
 Administrationis species ubi supra.
 Administratio domus. 3. poli. le. 3.
 Aduerbiū multiplicitas casus respectu. p°. topi. ca. 12.
 Adulator quis sit. 2°. ethy. le. 9. & 4. le. 13. & p°. magno mor. ca. 18.
 Aeri attributa p° phisico. co. 34. & 4. co. 78. 83. & 4. ce. co. 27. 79 & 2°. .
 meteo. le. 6. & p° de aia: co. 88. & 2. de anima. co. 82. 83. 84. & 2. de ge.
 co. 70.
 Aeris indici admiranda li. de admir. in natura.
 Affectus quid. 2°. ethy. le. 3. & 2°. retho. ca. p°. .
 Affectus quatuorplex. 2°. ethy. le. 3.
 Affirmatio quid. 4. metha. co. 17. & li. predi. le. 19. & p°. peryer. le. 8. & 2.
 peryer. le. 1.
 Affirmatio ni attributa li. predi. le. 3. & p° peryer. le. 9. x. 12. & 2. le. 1.
 Affirmatio potior est negatione. 4. metha. co. 16.
 Affirmationis & negationis proportio. p°. poste. co. 30.
 Affirmatio & negatio in eodem non sunt simul. p° prio. co. 37.
 Affirmationi & negationi attributa. p°. prio. ca. 37. & 4. topi. ca. 8.
 Affirmare & negare attributa. p° peryer. le. 14. & 2°. lec. 4. & p°. poste.
 co. 2°. .
 Agenti p essentiam respectu factorum attributa. li. de cau. le. 20.

Animalium diuersitas ubi supra le.xi. & li.p^o de hysto.ani.ca.p^o. & li. d^o phy.
 Animalia ruminantia quæ sint li.9. de hysto.ani.ca.5°.
 Animalia alia ab homine non sunt capacia felicitatis.x.ethi.le.12.
 Animalia aliqua non habent caput.li.prædi.le.13.
 Animalia mansueta meliora sunt quàm fera p^o poli.le.3.
 Animalibus paruis attributa li.de respi.le.6.
 Animalis partibus attributa p^o de aia.co.79.93.94.&2.co.20.& li.p^o de
 hysto.ani.ca.p^o.
 Animalibus attributa.li.de pprie.ele.ca.p^o. & p^o de anima.co.67.83.&2.
 co.16.23.29.32.& p^o de aia.co.56.& li.de som.& uigi.le.6.& li.de Iuue.&
 senec.le.1.2.& li.de respi.le.xi.12.13.14.15.& li.de causi.lon.& bre. uite.& li.
 d^o moti.ani.le.1.3.& li.p^o de hysto.ani.ca.p^o.3.4.5.& li.2.c.p^o.3.15.& li.ca.
 p^o.6.x.& li.4.ca.p^o.7.8.9.& li.6.ca.18.& li.8.ca.6.29.& li.9.ca.p^o.49.&
 li.3.de parti.ani.ca.6.& li.4.ca.4.& li.p^o de ge.ani.ca.4.& li.2.ca.p^o.&2.
 post le.21.
 Animalis scythie quod leonem uocant admiranda li.de admira.in natura
 Anaxagore opinio de felicitate.x.ethy.le.13.
 Anaxagore opinio de principiis rerum p^o phi.co.34.37.41.49.&3.co.28.5.
 &2.co.237.& p^o ethy.co.22.
 Anaxagore opinio de cometis.p^o.meteo.le.3.
 Anaxagore opinio de cotuscationibus 3 metro le.x.
 Antecedentis ad consequens diuersa habitudo.2.prio.ca.2.
 Anthades quid primo magno mor.ca.17.
 Anquille attributa li.6. de hysto.ani.ca.17.
 Antiperistasis quid & quomodo sit.p^o metro.le.6.
 Appetitus triplex p^o magno ma.ca.9.
 Appetitus naturalis quid p^o phi.co.81.
 Appetitus materie p^o phi.co.81.
 Appetitus non est contrarius p^o phi.co.81.
 Appetitus naturalis semper tendit ad unum li.de bo.for.le.6.
 Appetitus omnis est propter aliud.3.de anima.co.49.
 Appetitus sunt contrarii ad inuicem.3.de anima.co.53.
 Appetitus intellectus ualis prin.12.metha.co.37.
 Appetitus.& intellectus mouent.3.de anima.co.5°.
 Appetitui attributa.2.de ani.co.34.&3.co.29.48.49.50.51.& li.de moti.
 Ani.le.5.
 Appetitus superior mouet inferiorē & aliunde deliberationem.3.de ani/
 ma.co.57.
 Appetibile primum & primum intelligibile idē sunt.12.metha.co.36.
 Appetibile semper mouet.3.de anima.co.51.
 Appetibili attributa.3.de anima.co.51.54.& li.de moti.ani.le.3.

Appetimus aliqua propter se & propter felicitatē. p^o ethi. le. 9.
 Appetitiōes que sint irrationales. p^o. retho. ca. x.
 Appetitiuū nō est sine phantasia. 3. de anima. co. 56.
 Apes quedam uiuūt septē annis. li. de respi. le. 12.
 Apes quō faciunt sonū ubi supra & li. 3. de ge. ani. ca. 8.
 Apibus attributa & muschis ubi supra & li. 3. de hysto. ani. ca. 12. & li. 5. ca.
 21. & li. 9. ca. 40.
 Apum ducibus attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 21. & li. 4. ca. 40. & li. 3.
 de ge. ani. ca. 8.
 Apum & cichadarum admiranda. li. de admir. in nā.
 Appellatio a quo oriatur. 9. ethy. le. 2.
 Apreatio rei. 9. ethy. le. 1.
 Apologis attributa. 2. retho. ca. 20.
 Appotema quid. 8. topi. ca. 15.
 Aqua ex humoribus uaporantibus fit. 2. meteo. le. 5.
 Aque superficies est spica. 2. ce. co. 30.
 Aque magis fiunt in hyeme q̄ in estate. 2. metro. le. 6.
 Aque faldedo unde causetur. 2. meteo. le. 5.
 Aque attributa. p^o phi. co. 54. & 4. & co. 83. & 4. ce. co. 27. 29. & 2. de ge. co.
 69. & li. de se. & sen. le. 9. x.
 Aque termarum attributa li. de proprie. ele. ca. x.
 Aque siccone sicilie attributa. 2. metro. le. 5.
 Aque fakte ex calamis arabicis attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aquis australibus attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aque yllirie mutabilis in sal admiranda. li. de admir. in nā.
 Aquile attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 6. & li. 9. ca. 32.
 Acq̄sitio & possessio reg. p^o poli. le. 6.
 Arbiter quid. 4. poli. le. xi.
 Arboribus attributa li. 3. de ge. ani. ca. p^o.
 Architectoribus attributa. 7. poli. le. 2.
 Argeteon qd. 3. meteo. le. 2.
 Argentum uiuū qd & quō fiat & eius attributa li. de mi.
 Arridum qd. 2. de ge. co. 12.
 Armatura quorū sit. 6. poli. le. 6.
 Armis p̄ necessitate uti prudētis est pro libidine autem est iniusti. p^o. po.
 li. le. 1.
 Argumētum qd. 8. topi. ca. 15.
 Argumentandi sophisticē sunt duo modi. p^o. elenc. ca. 2.
 Argumentandi modi in dictione sunt sex p^o. elenc. ca. 2.
 Argumantandi modi extra dictionem sunt septem. p^o. elenc. ca. 3.
 Argumentandi modorū p̄ fallacias reductio. p^o. elenc. ca. 4.

Arguentiū cautele ad reducendū respondentem ad aliquod incōueni
 ens. p°. elenc. ca. 9. x. xi. x2.
 Argumentari qd. 2. topi. ca. 17.
 Arguēti utilia. 3. topi. ca. 3. 4. 5. 6. 7. & 2. elenc. ca. p°.
 Armonia quoq; sit. 2. cē. co. 52.
 Armonie attributa. p° de anima. co. 56.
 Arrogantē attributa. 2. retho. co. 6.
 Arsio qd. 2. de. ge. co. 21.
 Ars bellita qd. p°. poli. le. 6.
 Ars qd. li. p°. de parti. ani. ca. p°. & 6. ethi. le. 3. & 7. metha. co. 23. & 12. co. 13.
 Ars quō fiat. p°. metha. le. 1.
 Artium inuentiones ubi supra.
 Artis consideratio. 2. phy. co. 22. & p°. retho. ca. 2.
 Ars quoq; sit. 6. ethy. le. 3.
 Ars est circa difficiliora. 2. ethi. le. 3.
 Ars non cōsiderat que sunt per accidēs. p°. ethy. le. 17.
 Artis bonum est opus. 7. ethy. le. xi.
 Artes principantes quōt sunt. 2. phi. co. 25.
 Arti attributa. 2. phi. co. 22. 78. 79. 86. & 4. meteo. co. 28. & li. de mi. & 2.
 ethi. le. 4. & 6. le. 4. & p°. poli. le. 7. & 7. le. 12.
 Attribus attributa. 3. po. le. 1. & p° econo. & p°. elenc. ca. 3.
 Artificium finis quis. 7. ethi. le. xi.
 Artificibus alkimie attributa. li. de mi.
 Artifici attributa. p° ethy. le. 3. x. & 7. poli. le. 3.
 Artificialium natura que sit. 2. phi. co. 7.
 Artificiatū attributa. 2. phi. co. 2. & 2. post. le. 9. & p°. retho. ca. 2.
 Arterie offitium. li. p°. de hysto. ani. ca. 16.
 Arterie offendicula. li. 3. de parti. ani. ca. 3.
 Affationi attributa. 4. meteo. co. 28.
 Aspaliti appolonie admiranda. li. de admir. in natura.
 Asperum quid. li. pdi. le. 17. & li. sex. principi. le. 13.
 Asinis attributa. li. 6. de hysto. anima. ca. 23. & li. 3. ca. 25. & li. 2. de ge. ani/
 ma. ca. 6. *astrologia po mēre gūto 19*
 Astutia quid. 6. ethy. le. x.
 Assentatores qui sunt. 4. ethy. le. 13. 15.
 Asuessere attributa. 3. ethy. le. 22.
 Astra quid sint. 2. cē. co. 48.
 Astra ex quibus sint. 2. cē. co. 41. 42.
 Astra quia aliquando maiora aliquando minora uideātur. 3. meteo. le. 5.
 Astris attributa. 2. cē. co. 48. 46. 43. 59. 61. & p°. meteo. le. 2.
 Attentio qd. 3. retho. ca. 14.

Attenti fiunt auditores multipliciter ubi supra.
 Athlantis opinio de celo. 2. ce. co. 4.
 Astrologia circa quid sit. 12. metha. co. 44.
 Astrologie attributa. 12. metha. co. 44. & 2. phi. co. 19
 Auaritia quid. 2. ethi. le. 8.
 Auaritie modi. 4. ethi. le. 5.
 Auaritie attributa. 4. ethi. le. 1. 5. & 5. poli. le. 2.
 Auctor operis quid. 9. ethi. le. 7.
 Aucupandi rationes apud trachos admiranda. li. de admira. in natura
 Audienti sophisma attributa. 7. ethi. le. 2.
 Auditus cōnaturalis (st aeris. 2. de anima. co. 82. 83.
 Auditus quomodo sit in aqua ubi supra.
 Audiendi bene signū. 2. de anima. co. 84.
 Audire quæ quis sustinet hæc & facere uidetur. 4. ethi. le. 15.
 Augmentū quid. 5. phi. co. 18.
 Augmentū in quibus sit. 3. de anima. co. 59.
 Augmentū quādoq; sit nullo addito. 4. phi. co. 63. 84.
 Augmentū a quibus sit li. de sen. & sen. le. x.
 Augmento attributa. p. ce. co. 88.
 Augens & quod augetur sunt simul. 7. phi. co. 12.
 Augmentabili & in augmentabili attributa. p. ce. co. 21.
 Augmentationi attributa. 4. phi. co. 33. & 5. co. 18. & 8. co. 23. 55. & p. de ge.
 co. 31. 32. 33. 34. 35. 38. 39. 41.
 Auiū elidarū admiranda li. de admī. in natura.
 Auiū dyomedee insule admiranda li. de admī. in natura.
 Auium apud henetos ubi supra admiranda
 Auiū ac pisciū insensibilium admiranda ubi supra
 Auibis attributa li. 2. de hyf. ani. ca. p. 12. & li. 4. ca. 8. 9. & li. 6. ca. 6. 7. &
 li. 8. ca. 3. 18. 28. & li. 5. de ge. ani. ca. 4.
 Auri cypri admiranda li. de admī. in natura
 Auri apyron peonie admiranda ubi supra
 Auro attributa. 3. meteo. le. x
 Auribus attributa li. p. de hyf. ani. ca. 12.
 Auster quid. 2. meteo. le. 5.
 Austro attributa ubi supra
 Babilon. 3. ethi. le. 2.
 Beata uita quid. 7. ethi. le. 13.
 Beata uita in quibus sit. 7. poli. le. 1.
 Beato uiro attributa. 9. ethi. le. x.
 Bene agendi comēdatio in quibus cōsistat. 7. poli. le. x.
 Bene agere attributa. 7. poli. le. 1. 2.

Bene uiuere. ac felices esse omnes cupiunt. 7. poli. le. x
 Bene esse quibus conueniat & propter quid. p^o ethy. le. x. 14.
 Bene nel male agere a quo fit. 6. ethy. le. 2.
 Bene esse rei attribuitur ex operatione. p^o ethy. le. x.
 Bellum propter quid fit. x. ethy. le. xi. & 7. poli. le. xi.
 Bello attributa. 7. poli. le. xi.
 Bene facere & bene suscipere attributa. 9. ethy. le. 7.
 Bene accipere omnes uolunt: facere autem fugiunt. 8. ethy. le. 13.
 Beneficia cōferētibz attributa. 9. ethy. le. 7.
 Beneficio attributa. 4. ethy. le. 2. x. & 8. le. 12. 13. & 9. le. 2.
 Beniuolentia quid. 9. ethy. le. 5. & 2. magno. mor. ca. 9.
 Beniuolentia a quo fiat. ubi supra.
 Beniuoli qui sint. 8. ethy. le. 2. 4.
 Beniuolis attributa. 8. ethy. le. 1. & 9. le. 5.
 Bestialitas qd. 2. magno. mor. ca. 3.
 Bestialitati uirtus opposita que sit. ubi supra.
 Bestiarum non est uirtus aut uitium. 7. ethy. le. 1.
 Bestiis attributa. li. 8. de hyfso. ani. ca. 28. 29.
 Bestiole quedam in insula cypri nascuntur in igne. li. 5. de hyfso. anima.
 ca. 18.
 Bibere. diuersimode inest animalibus li. 8. de hyfso. anima. ca. 6. 8. & li. 9.
 ca. 4.
 Bobus attributa li. 8. de hyfso. ani. ca. 23. 24. 50.
 Boum peonie admiranda li. de admi. in natura.
 Bomolochus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Bolinthis peonie admiranda li. de admi. in natura.
 Bonum summum quid. p^o ethy. le. 2. 5.
 Boni summi cognitio ad quid. ubi supra.
 Boni summi scientia qualis sit. ubi supra.
 Bonum summum hominis quid sit. p^o ethy. le. x.
 Bonitati prime attributa. li. de caus. le. 20.
 Bonitatibus secundis attributa. li. de caus. le. 16. 20.
 Bonum quid. p^o retho. ca. 6.
 Bonum omnia appetunt. 3. topi. ca. p^o & p^o ethy. le. 1. & 2. magno. mor. ca.
 5. & p^o poli. le. 5.
 Boni diuersa ratio. p^o ethy. le. 7. 9.
 Bonum comune. melius & pulchrius est bono particulari. p^o ethy. le. 2.
 Bonum duplex. li. de moti. ani. le. 3. 7. & p^o magno. mor. ca. p^o
 Bouū quotuplex p^o ethy. le. 12. & 7. le. 17. & p^o magno. mor. ca. p^o & 2. ca. 7.
 Bonum cuiuslibet operis quid. p^o ethy. le. 9.
 Bonum unde dicatur. p^o ethy. le. 12.

Boni causa & principium quid. p^o ethy. le. 18.
 Bonorum: alia anime: alia corporis. p^o magno. mor. ca. 2.
 Bonorum genera tria. 7. poli. le. 1.
 Bona animi sunt principalissima. p^o ethy. le. 12. & 7. poli. le. 1.
 Bona anime que sunt. p^o magno. mor. ca. 14.
 Bona querenda ab hominibus que sunt. 5. ethy. le. 1.
 Bonum cum alio bono expetibilius est q̄ solum. x. ethy. le. 2.
 Bonum est uniforme: malū multiforme. p^o magno. mor. ca. 14.
 Bonum apparens plures sequuntur. 3. ethy. le. xi.
 Bona externa finem habent. 7. poli. le. 1.
 Bonum non est quod sit preter naturā. ubi supra.
 Bonum & malum non sunt in genere sed sunt aliorū genera. li. p̄di. le. 21.
 Bonum est contrarium malo. 2. post de 3.
 Bonum unicuique quid. p^o retho. ca. 6.
 Bonum falsum ita se habet q̄ ex ipso procedente tempore necesse est ma-
 lum uerum euenire. 4. poli. le. xi.
 Bono attributa li. d. moti. an. le. 3. & p^o ethy. le. 3. 6. 7. & 3. le. x. & p^o magno:
 mor. ca. p^o & li. p̄di. le. 19. 20. 21. & 3. topi. ca. 2. & p^o retho. ca. 6. 7.
 Bono fortune attributa. 4. ethy. le. x.
 Bonorum acquisitio & malorum abiectio quid. p^o retho. ca. 6.
 Bona acceptio quid. ubi supra.
 Bonis coporalibus attributa. 7. ethy. le. 14.
 Bonos fieri natura: nō ē i nostra potestate sed p quādā diuinā cām. x. ethy.
 le. 14.
 Boni aliqui sunt diuersimode. ubi supra.
 Bonus uir qui dicatur. 6. ethy. le. 9. & 2. magno. mor. ca. 7.
 Bonus simpliciter dicitur sed multisaniā malus. 2. ethy. le. 7.
 Bonus & malus quid consequatur. 2. ethy. le. 3.
 Bonum est mori ante q̄ morte dignum quid fiat. 3. retho. ca. xi.
 Bonos uel malos esse: est in nostra potestate. 3. ethy. le. xi.
 Boni uiri attributa. 9. ethy. le. 4.
 Boni ad comedendum qui sunt. li. de physo.
 Bonorum honorabilium esse scientiam opinamur. li. p^o de anima. co. p^o.
 Bultio quomodo fiat. li. de mor. & uita le. 2.
 Bonus bonis operibus delectatur. p^o ethy. le. 3.
 Caligo quid p^o meteo. le. 6.
 Caliditas in quibus sit li. de iuuen. & senec. le. 4.
 Caliditati attributa. ubi supra.
 Caliditatem habentia que sint. 2. meteo. le. 5. & li. de iuuen. & senec. le. 4.
 Calidissimorum attributa. ubi supra.
 Calidum quid. 2. de ge. co. 8.

Calido attributa. 2. de anl. co. 50. & li. de se. & se. le. 5. & li. 4. de pti. anl. ca. 5.
 Calor quomodo generetur. 2. ce. co. 42.
 Calore anima operatur omnia. li. de respi. le. xi.
 Calor non est in corporibus celestibus. p^o meteo. le. 2.
 Calori cordis attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Calori animalium & seminis attributa. li. 2. de ge. ani. ca. 3. 4. & 4. ca. 2.
 Calua pars animalis que sit. li. p^o de hysto. ani. ca. 7.
 Caluarie attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Calutrium quid & ubi & in quibus sit. li. 3. de hysto. ani. ca. xi.
 Calua uiri tres habet futuras: mulieris uero unam. ubi supra. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Caluescere quibus insit. li. 5. de ge. ani. ca. 4.
 Camaleo quid & eius attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. xi.
 Camelis attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 46.
 Cancris attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 7.
 Canescere quorum sit & eius attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. xi. & li. de ge. ani. ca. 4.
 Canere quibus insit. li. 4. de hysto. ani. ca. 9.
 Caniceps quid & eius attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 8.
 Canicies quibus insit & quare. li. 3. de hysto. ani. ca. xi.
 Canum rabies & eis attributa. li. 8. de hysto. ani. ca. 22.
 Cantatoleri calcidie admiranda. li. de admit. in natura
 Capilli quid & eorum attributa. li. 5. de ge. ani. ca. 4. 55.
 Caprearum cephalonie admiranda. li. de admit. in natura
 Caprearum siluestrium insule crete admiranda. li. de admit. in natura
 Capris attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 19. & 8. ca. 28. & 9. ca. 3.
 Capitibilia que sint. 4. meteo. ca. 46.
 Carbonum ignitio & extinctio. li. de iuen. & senec. le. 5.
 Caro dura quid significat. li. de physo.
 Corni attributa. 2. de anima co. c. xi. & li. 8. de hysto. ani. ca. xi.
 Carnem multram habentibus attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 16. 18.
 Cartilagini attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 8.
 Charu suauetq; est unicuique quod per naturam hetur. li. 8. de hysto. ani. ca. p^o
 Castigatio quibus conueniat. 3. ethy. le. 24.
 Casus qui sunt. 2. topi. ca. 23.
 Casus opiniones. 2. phy. co. 4.
 Casus quid. 12. metha. co. 13.
 Casus in quibus inuenitur. 2. phi. co. 50. 60.
 Casu que dicantur fieri. 7. metha. co. 31. 2. phi. co. 51. 61. & p^o ce. co. 135.
 Casui attributa. 2. phy. co. 44. 65.
 Cathaplas quis. p^o magno. mor. ca. 17.

Catarrus a quo fiat li. de somp. & uigi. le. 6.
 Catellis attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 20.
 Cauendum est maxime ab eo quod paulatim repit. 3. poli. le. 7.
 Cauda quorum sit & eius attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Causa quid. 3. metha. co. xi.
 Causa dicitur multipliciter. 3. metha. co. 2. 3. & 2. phi. co. 28. 34. 50
 Causarum quattuor sunt genera. li. p^o de ge. ani. co. p^o & 2. post. le. 9. & p^o.
 metha. le. 4. & 3. co. 3.
 Causa finalis quid. 2. post. le. 8.
 Causa effectiua quid. p^o de ge. co. 55.
 Cause & effectus habitudo. 6. metha. co. 7.
 Causarum modi quot sunt. 2. phi. co. 31.
 Cause p se attributa. 2. phi. co. 50.
 Cause per accedens attributa. 2. phi. co. 33. 50.
 Cause ad inuicem sunt cause. 3. metha. co. 2. & 2. phi. co. 30.
 Cause non sunt infinite. 2. metha. co. 5.
 Causa & effectus sunt diuersa secundum substantiam. p^o metha. co. 35.
 Cause plures sunt eiusdem. 2. phi. co. 30. & 2. post. le. 9. 18. 19.
 Causarum eiusdem speciei multiplicitas. 2. phi. co. 33.
 Causa contrariorum eadem est. 2. phi. co. 30.
 Causarum prioritas respectu effectuum. 12. metha. co. 16. 17. 19
 Causarum & effectuum proportio. 2. phi. co. 38.
 Causarum & effectuum simultas. 2. phi. co. 37. & 2. post. le. x. 17.
 Causarum prioritas inter se. 2. phi. co. 31. 33. 66.
 Causarum coincidentia. 8. metha. co. 12. & 2. phi. co. 70.
 Causis attributa. 2. post. le. 18. 19.
 Causa prima que sit. p^o meteo. le. 2.
 Cause prime respectu causarum secundarum attributa. li. de cau. le. 1.
 Cause prime respectu effectuum attributa. ubi supra. & le. 3. 6. 9. 20. 22. 24.
 Causarum semper prime assignande sunt. li. 4. de ge. ani. ca. 1.
 Cause non sunt in omnibus querende eodem modo. p^o ethy. le. xi.
 Causatum omne habet causam. 2. post. le. 18.
 Causata quomodo sunt in causa sua. li. de caus. le. 12.
 Cecum quid. 6. topi. co. 7.
 Celantis propositum attributa. 8. topi. ca. 3.
 Celus quid. li. 2. de hysto. ani. ca. 8. 15.
 Celum quid. p^o ce. co. 20. & 2. co. p^o
 Celum a quo dependet. 17. metha. co. 38.
 Celi longitudo que sit. 2. ce. co. 14.
 Celi latio omnium motuum est mensura. 2. ce. co. 28.
 Celum est animatum. 12. metha. co. 31.

Celorum motus plures sunt & sempitemi. li. metha. co. 43.
 Celum ultimum quomodo sit in loco. 4. phi. co. 45.
 Celum quotuplex. p^o ce. co. 96. 97.
 Celo ultimo attributa. 4. phy. co. 45. 46.
 Celo attributa. p^o ce. co. 20. 21. 22. 69. 92. 95. 98. 99. 100. 102. & 2. co. 2. 13. 17. 27.
 32. 34. 40. 58. 66. & li. de moti. ani. le. 2.
 Celorum opera non sunt sine motu. p^o metha. co. 20.
 Centro que accidunt. 2. phi. co. 76.
 Cenarie ciuitatis tuschie admiranda. li. de admir. in natura.
 Certitudo nō eodem mō in oībus querenda est. p^o ethy. le. 3. & 7. poli. le. 5.
 Certitudo nulla de rebus tradi potest. 2. ethy. le. 2.
 Certitudo maxima est in operibus uirtutum. p^o ethy. le. 15.
 Ceruicis dure qui sunt. 7. ethy. le. 9.
 Cheracatos quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Ceruorum achaye admiranda. li. de admir. in natura.
 Ceruorum cypti admiranda. ubi supra.
 Ceruo attributa. li. 2. de hysto. ani. 5. p^o & li. 3. ca. 9. & li. 6. ca. 29. & li. 9. ca. 5.
 Cibo attributa. li. de sen. & sen. le. x. & 2. ethy. le. 2.
 Ciccadarum genus maxime ieiunum est. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Ciconiis attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 5.
 Cimices quid & eis attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 31.
 Cinere conseruatur ignis. li. de iuuen. & senec. le. 5.
 Cineri attributa. 4. phi. co. 56. & li. de sen. & sen. le. xi.
 Cinguli enei inuenti in dyane sinu admiranda. li. de admir. in natura.
 Cerebrum ubi sit. li. p^o de hysto. ani. ca. 7.
 Cerebrū ē humidius & frigidius oībus partibus corporis. li. de sē. & sē. le. 5.
 Cerebro attributa. li. p^o de hysto. ani. ca. 16. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Circumstantia quid faciat. 9. metha. co. 4.
 Circulatio quid. primo ce. co. 12. 39.
 Circulationis necessitas. p^o ce. co. 12.
 Circulationis parti attributa. 4. phi. co. 93.
 Circulationi attributa. p^o ce. co. 19. 20. 24. & 2. co. 35. 58.
 Circulus quorum sit. p^o ce. co. 12. 39.
 Circulo in quo est latitudo solis attributa. p^o meteo. le. 6.
 Circularia corpora plura. sunt. 2. ce. co. 21.
 Circulo alo attributa. 3. meteo. le. 3.
 Circuitus quid. 3. retho. ca. 9.
 Circuitus rerum qualis sit. li. 4. de ge. ani. ca. x.
 Ciues qui sint. 3. poli. le. 1.
 Ciuis quis sit. 3. poli. le. 1.
 Ciuibus attributa. 2. poli. le. 1. & 3. poli. le. 3. & 7. poli. le. 3.

Ciuitas quid. 3. poli. le. 1. 7. & p^o econo.
 Ciuitas beata. que dicatur. 7. poli. le. 1.
 Ciuitas in quo consistat. 5. ethy. le. 8. & 9. le. 12. & p^o poli. le. 1. & 3. le. x. &
 4. le. 2. xl.
 Ciuitas male gubernatur a mulieribus. 2. poli. le. 14.
 Ciuitas a quibus regi debeat. 9. poli. le. 15.
 Ciuitatis tres sunt partes. 4. poli. le. x.
 Ciuitatis magne signum. 7. poli. le. 3.
 Ciuitas magna que dicatur. ubi supra.
 Ciuitatis regioni attributa. 7. poli. le. 4.
 Ciuitatem non habitans increpatur p^o. poli. le. 1.
 Ciuitati attributa. 5. ethy. le. 17. & p^o poli. le. 1. & 2. le. x. & 3. le. 2. 4. 7. & 4. le.
 2. x. & 6. le. 7. & 7. le. 3. 4. 6. 7. 9. & p^o retho. ca. p^o 4. 5.
 Coacta que sint. p^o magno. mor. ca. 9.
 Coagulatio quid. 2. de ge. ca. 21.
 Coagulatis attributa. 3. meteo. ca. 37. 38. 40. 41. 42.
 Coagulū qd & eius cōditio. li. 3. de hysto. ani. ca. 21. & li. 3. de pti. ani. ca. 15.
 Coagulum quibus animalibus insit. li. 3. de parti. ani. ca. 15.
 Cocodrilis attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 6.
 Coitus pediculorum. li. 5. de hysto. ani. ca. p^o.
 Coitus pulicum. ubi supra.
 Coitus leporum. ubi supra. ca. 2.
 Coitus ceruorum. ubi supra.
 Coitus felicum. ubi supra.
 Coitus camelorum. ubi supra.
 Coitus perdicum. ubi supra. ca. 5.
 Coitui attributa. ubi supra. ca. 14.
 Coitui hominum accomadatio etatis & seminis. ubi supra.
 Coitus suum. ubi supra.
 Coitus aprum. ubi supra.
 Coitus canum. ubi supra.
 Coitus equorum. ubi supra.
 Coitus asinorum. ubi supra.
 Coitus arietum. ubi supra.
 Coitus elephantum. ubi supra.
 Coitus interdictus. 7. poli. le. 12.
 Coitus loca seu sedes oculorum immutat. li. 2. de ge. ani. ca. 5.
 Coitui animalium attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 18. & li. 2. de ge. ani. ca. 5.
 Colericis attributa. 7. ethy. le. 7.
 Collum grossum & carnosum quid significat. li. de physo.
 Collum flexibile uel non quibus insit. li. 4. de parti. ani. ca. 9.

Colobon quid. 5. metha. co. 32.
 Columbis attributa. li. 5. de hyfio. ani. ca. 13. & li. 6. ca. 2. 3. 4. & li. 9. ca. 7.
 Columne enee ab atheniēſibus inuēte admirāda. li. de admit. in natura.
 Columne herculee ab hercule inuente admiranda. ubi ſupra.
 Cognitio unius elemēti ſit per alterū. ſecūdum empedoclē. p^o aīa co. 25.
 Cognitio obliqui ex recto. p^o de anima co. 85.
 Cognitio quorum ſit. 2. poſt. le. 20. 21.
 Cognitioni attributa. 2. de anima. co. 12. & 2. de ge. co. 51.
 Cognitionem habitā p^oncipiorū impoſſibile eſt nos latere. 2. poſt. le. 20.
 Cognitioni p^oncipiorum attributa. ubi ſupra.
 Cognitio per quid fiat. 4. metha. co. x. 22. & p^o poſt. co. 5. 6.
 Cognoscere quotupliciter. p^o poſt. co. 3.
 Cognoscere aliquid uelotius eſt appetibilius. p^o poſt. le. 39.
 Cognoscere attributa. p^o poſt. le. 44.
 Cognitionis modus & ordo. p^o phi. co. 2. 57. & 3. co. 2. & 3. cēli co. 30.
 Color quid. 2. de anima. co. 66. & li. de ſen. & ſen. le. 6.
 Colori attributa. 2. d. anima. co. 67. 71. 73. & li. de ſen. & ſē. le. 6. 7. & li. 3. de
 hyfio. ani. ca. 9. & li. predi. le. 2. 4. 7.
 Colorata que ſint. li. de ſen. & ſen. le. 6.
 Colores medii qui ſint. ubi ſupra. le. xi.
 Colorum ſpecies. ubi ſupra.
 Colores rubei quid ſignificāt. li. de phyſo.
 Commaſſabilia que ſint. 4. meteo. le. 12.
 Confirmationi attributa. 3. retho. ca. 17.
 Comertiorum multiplicitas. 5. ethy. le. 4.
 Comis quis. 2. ethy. le. 9. & 4. le. 15.
 Comitas quid. ubi ſupra.
 Commiſeratio quid. 2. retho. ca. 8.
 Commixtioni elementōrum attributa. p^o de ani. co. 58.
 Cometes quid. & quomodo & ubi. fiat. p^o meteo. le. 3. 4. 5.
 Cometarum ſignificatio. p^o meteo. le. 4.
 Comparabilibus attributa. 7. phi. co. 29.
 Complexionatum non poteſt totum uerti in unum elemētum. li. de mi.
 Complexioni diuerſa attributa. li. ſex princi. le. x.
 Compoſitio animalis quotuplex. li. 2. de parti. ani. ca. p^o
 Compoſitioni attributa. li. ſex princi. le. 2. & 6. topi. ca. 24.
 Compoſitio in iocunda quid. 3. retho. ca. 9.
 Compoſitum quid. 8. metha. co. 3.
 Compoſitum poſterius eſt materia & forma. 7. metha. co. 9.
 Cōmune quid. li. predi. por. le. 6.
 Cōmunia in conſideratione precedunt. li. p^o de parti. ani. ca. p^o.

Cōmunis animi cōceptio quid. p^o post.co.25.
 Suppositio petitio questio qd & quomodo differant. ubi supra.
 Connascentia quæ & a quo differunt. 5. metha.co.5.
 Concauo & giboso attributa. p^o ce.co.24.
 Concedenda sunt singularia. 8. topi.ca.xi.
 Concitatio aī periculosa est. 3. ethy.le.17.
 Concludi prohibetur multipliciter quis. 8. topi.ca.xi.
 Conclusio est semper similis principiis. p^o prio.ca.24.
 Conclusioni attributa. p^o prio.ca.34. & 2.ca.19.
 Conclusioni demonstrationis attributa. p^o post.co.3.4.x.17.22. & le.41.
 42.43.
 Concordia quid. 9. ethy.le.6. & 2. magno.mor.ca.9.
 Concordie attributa. ubi supra.
 Coniugata quæ dicantur. 2. topi.ca.23.
 Coniugata uidentur esse operatio & propria uoluptas. x. ethy.le.7.
 Constanti attributa. 7. ethy.le.7.
 Constantie attributa. ubi supra.
 Consequentia in contrario quid. 2. topi.ca.22.
 Consequentia in contrariis quomodo ualeat. ubi supra.
 Consequentia in ipso ualeat in hiis quæ sunt ad aliquid. ubi supra.
 Consequentie propriæ cōparabilem. 5. topi.per totum.
 Cōsequentium posteriori interempto: prius interimitur. 2. topi.ca.15.
 Consequenter esse quid sit. xi. metha.le.13. & 5. phi.co.25.
 Consequenter attributa. xi. metha.le.13. & 5. phy.co.28.
 Consiliatiū quid. p^o magno.mor.ca.22.
 Cōsiliū & consultatio quorū sint. 3. ethy.le.6.8. & p^o retho.ca.2.4.6.
 Consilio attributa. 3. ethy.le.8.
 Consulenti attributa. p^o retho.ca.3.4.
 Consultatio quid & quæ ad illam ueniunt. 3. ethy.le.6.
 Consultationi attributa. ubi supra. & 6. ethy.le.4.5.
 Consultabile & eligibile idem sunt. 6. ethy.le.9.
 Consulere bene attributa. 6. ethy.le.8.
 Consulere bene quid. ubi supra.
 Consulit recte uitiosus. 6. ethy.le.8.
 Consultabilia quot sint. p^o retho.ca.4.
 Construere est difficilius quā destruere. 7. topi.ca.8.
 Cōsuetudo quid. 2. magno.mor.ca.4. & 2. metha.co.14. & li.de me. & re.
 le.5.
 Consuetudini attributa. li.de physo.
 Consuetū quid. 2. metha.co.14.
 Consueta iocūda sunt. p^o retho.ca.x.

Consuescere ab adolescentia multum refert. 2. ethy. le. 1.
 Contactui attributa. 5. phi. co. 29.
 Contemptus quid. 2. retho. ca. 2.
 Contemptus tres. ubi supra.
 Contemptus attributa. ubi supra.
 Concupiscentie attributa. 2. de ani. co. 27. & 7. ethy. le. 3. 7.
 Concupiscentis attributa. 7. ethy. le. 12.
 Concupiscibile quid sit. 12. metha. co. 37.
 Continentia quid. 4. ethy. le. 17.
 Continens quid. 7. ethy. le. 1. & 2. magno. mor. ca. 4.
 Continenti attributa. 7. ethy. le. 2. 4. 7.
 Continentis & finis dignitas. 2. ce. co. 74.
 Continenti attributa. li. de caus. long. & bre. uite.
 Contentiosus quis. 2. ethy. le. 9. & 4. le. 13.
 Contentū corpus quid. 4. phi. co. 39.
 Contenti per respectū ad continens attributa. 4. phi. co. 34. 47.
 Cōtingētū futurorū nō est determinata ueritas. p^o peryer. le. 13.
 Cōtingenti concessio nullū inconueniens poterit accidere. 7. phi. co. 9.
 Cōtingēti aliter se habere attributa. 6. ethy. le. 6. & p^o post. le. 44. & p^o prio.
 ca. xi.
 Contingenti raro attributa. li. 3. de hyflo. ani. ca. 15. & p^o prio. ca. xi.
 Contiguus attributa. 2. ce. co. 30.
 Contemplatio de graui & leui pertinet ad phisicam. 4. ce. co. 1.
 Contemplationi substantie separate attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Contemplatio sapientie propter se amatur. x. ethy. le. x.
 Contemplationi attributa. 7. ethy. le. 12. & 9. le. x. & x. le. 12.
 Contemplatiue uite attributa. x. ethy. le. xi.
 Contemplationi requisita. x. ethy. le. 13.
 Cōtinuū quid. 4. metha. co. 2. & xi. le. 13. & p^o phi. co. 13. 17. & 5. co. 26. & 6.
 co. 16. & p^o ce. co. 2.
 Cōtinuū quotuplex diuidatur i infinitū. 6. phi. co. 19. & li. de sē. & sē. le. 15.
 Cōtinui partibus per respectū ad locū attributa. 4. phi. co. 44.
 Cōtinuo attributa. 3. phi. co. 69. & 6. co. p^o 3. & 8. co. 68. & p^o de ge. co. 78.
 Contradictio quid. x. metha. co. 22. & p^o post. co. 5. & p^o peryer. le. 9.
 Cōtradictiōis mediū. 4. metha. co. 27. & x. co. 15. 22. & 5. phi. co. 26.
 Contradictioni attributa. p^o post. co. 5. & 4. topi. ca. 8.
 Cōtradictoriarū uerificatio. 4. metha. co. 27. 29.
 Contrariū secūdū locū quid sit. xi. metha. le. 13.
 Contrariū idem est pluribus. 8. phi. co. 62.
 Contrariorum unū est eligendū. 2. topi. ca. 20.
 Contrariorū cōtrarii sunt effectus. 5. poli. le. 7.

Contraria non sunt ex inuicem .p^o metha.co.15.&.x.co.23.
 Contraria sunt omnia aut ex contrariis.4.metha.co.6.
 Contraria reducuntur ad unū primum.4.metha.co.3.
 Contraria habent mediū.5.phi.co.26.
 Contraria imediata uel mediata quæ sint.li.predi.le.19.20.
 Contrarium nihil est sibiipsum.li.predi.le.x.
 Contrariorum prima genera.x.metha.co.16.&.p^o phi.co.32
 Contrariorum inherentie multiplicitas.x.metha.co.26.
 Contraria impassibilia sunt ad inuicem.12.metha.co.53.
 Contrariorū differentia.p^o phi.co.24.56.
 Contrariorum cause sunt contrarie.2.de ge.co.56.&.4.meteo.co.38.
 Contrariorum eadem est materia.2.ce.co.18.
 Contrariorum mediū quid sit.p^o ce.co.123.
 Contrariorum necesse ē alterum inesse.li.de som.& uig.le.1.&.li.predi.le.
 19.20.
 Contrariorū secūdū locū distantia quæ sit.2.meteo.le.8.
 Contrariorum cognitio.2.retho.ca.17.
 Contrariorum eadem est potentia.2.retho.ca.19.
 Contrariorū est idem susceptible.2.topi.ca.21.
 Contraria eadem simul inesse est impossibile.2.topi.ca.12.
 Contrariis primis attributa.p^o phi.co.42.56.
 Contrariis attributa.4.metha.co.27.&.x.co.13.14.&.12.co.6.56.&.p^o phifi.
 co.49.51.67.68.&.3.co.64.&.p^o ce.co.44.&.2°.ce.co.18.&.p^o de ge.co
 50.&.4.meteo.co.37.&.p^o magno.mor.ca.7.&.li.predi.le.19.20.21.&.li.
 sex princi.le.7.x.&.p^o topi.ca.12.&.2.ca.20.21.&.4.ca.5.&.7.ca.5.&.p^o
 elenc.ca.12.
 Contraria eadem sunt plura.2.topi.ca.20.
 Contrarietas extreorū iter se ē maior q̄ extreorū ad media.2.ethy.le.x.
 Contraria quotupliciter.5.metha.le.x.&.x.co.15.
 Contrarietates secūdū tactum quæ sint.2.de ge.co.7.8.
 Contrarietas quid.4.metha.co.4.&.x.co.13.14.
 Contrarietas una est in omni genere.p^o phi.co.49.56.
 Contrarietas prima quæ sit.x.metha.co.15.
 Contrarietatis cuiuslibet reductio.xi.metha.le.3.&.p^o phi.co.56.
 Contrarietati attributa.x.metha.co.16.&.5.phi.co.6.
 Contrarii sunt querulus & facetus.2.retho.ca.13.
 Contumelia quid.2.retho.ca.2.
 Contumeliari multipliciter ubi supra
 Contumelie attributa.5.poli.le.9.
 Conturbat audientem quod frequenter dicitur.5.topi.ca.4.

Conuersio propositionū quotupliciter. p^o prio. ca. 2.
 Conuersioni attributa. 2° prio. ca. 21. & 2. topi. ca. 2.
 Corpus quid. 3. phi. co. 40. & p^o ce. co. 2. 3.
 Corpus est propter animam. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Corpus nullum habet animam sine sensu. 3. de ani. co. 62.
 Corpora duo non possunt esse simul in eodē loco. 2. de ani. co. 69.
 Corporis superioris respectu inferioris comparatio. 4. ce. co. 23. 37.
 Corporū celestiuū potentia. 9. metha. co. 17. & 12. co. x.
 Corporū celestiuū perpetuitas & incorruptibilitas. 9. metha. co. 17. & xi. le.
 6. & 12. co. 34. 43.
 Corporū celestiuū influxus quō ptingat ad aīas. li. de som. & uig. le. xi.
 Corporibus celestibus attributa. 2. ce. co. 37. & 2. de ge. co. 56. & li. de pro/
 prie. ele. ca. 5. 9.
 Corpora spherica quæ & qualia sint. 2. ce. co. 22. 26.
 Corpora spherica & pyramida quomodo moueantur. 3. ce. co. 67.
 Corporibus homogeneis quōmodo attribuitur motus. p^o ce. co. 70. 73.
 74. 82. 84. 86.
 Corpori attributa. 3. phi. co. 40. 49. & p^o ce. co. 3. 5. 6. 8. xi. 12. 18. 19. & 2. co.
 30. & p^o de ani. co. 53.
 Corpori sensibili attributa. 3. phi. co. 40. 42. 48. & 4. co. 6. 9. & p^o ce. co. 63.
 64. 68. 69. & 3. co. 29. 33. 46. 52. & p^o de ge. co. 9. & 2. co. p^o. 49. & p^o de
 ani. co. 73. & 2. co. 3. 4. 37. & 3. co. 63.
 Corpora sensibilia quō differant ad inuicē. 7. phi. co. xi. & 3. ce. co. 40.
 Corporum simplicium non est alia natura propter distantiam a propriis
 locis. p^o ce. co. 81.
 Corpus & anima ad quod tempus nigent. 2. retho. ca. 14.
 Corpora mineralia quotuplicia. li. de mi.
 Corporibus mineralibus attributa. ubi supra.
 Corporibus duris attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 2.
 Corpori piloso attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 14.
 Cor quid. li. de iuue. & senec. le. 3. & li. 3. de parti. ani. ca. 3.
 Cor quō. p^o fiat uel non in aīalibus. ubi supra. & li. p^o de hyfio. ani. ca. 17.
 Cor oppositum est cerebro & calidissimū partiū corporis. li. de sen. & sc.
 le. 5.
 Cordi accidentia tria. li. de mor. & uita. le. 2.
 Cordis pulsus quid & quomodo fiat. ubi supra.
 Cordis & pudendorū motus. li. de moti. ani. le. 9.
 Cordi attributa li. de respi. le. xi. & li. p^o de hyfio. ani. ca. 17. & li. 2. de parti.
 ani. ca. 9. x. & li. 3. ca. 4. 7. & li. 2. de ge. ani. ca. 4.
 Cornua quibus insint aut nō & eorū attributa. li. 3. de parti. ani. ca. 2.
 Cornigeris attributa. ubi supra.

Cornibus attributa li.3.de hysto.ani.ca.9.
 Coruis attributa.li.6.de hysto.ani.ca.6.& li.3.de ge.ani.ca.5.& li.predi-
 por.le.xi.
 Cornicibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.8.
 Corruptio quid.5.phi.co.7.& 4.meteo.co.3.& li.sex princi.le.15
 Corruptio simpliciter uel secundum quid quando est.5.phi.co.7.
 Corruptio rerum a quo sit.li.de caus.le.xi.
 Corruptio unius est generatio alterius.3.phi.co.73.& p° de ge.co.17.
 Corruptioni attributa.9.metha.co.19 & 5.phi.co.8.57.& p° ce.co.20.& p°
 de ge.co.18.& li.2.de ge.ani.co.14.& li.de caus.lō.3.& breui uite & 5.po
 li.le.7.& li.de caus.le.26.
 Corruptibilitatis causa.9.metha.co.17.
 Corruptibile quid sit.p° ce.co.121.
 Corruptibile & incorruptibile quotuplex.p° ce.co.113.114.
 Corruptibili attributa.3.metha.co.14.& x.co.26.& p° ce.co.20.140.& 2.d
 anima co.35.
 Coruscationes unde causentur.li.3.meteo.le.1.9.x.
 Coruscatio quid ubi supra.
 Crabronibus attributa li.9.de hysto.ani.ca.41.
 Cruribus attributa.li.4.de parti.ani.ca.xi.
 Croci adrani agri cicilie admiranda.li.de admit.in natura.
 Credere quorum sit.p° post.co.5.
 Credere uni signorum omnino fatuum est.li.de physo.
 Cuius gratia quid.p° econo.
 Cuius contrarium maius id maius est.p° retho.ca.7.
 Cuius priuatio maior id maius est.ubi supra.
 Cuculo attributa.li.6.de hysto.ani.ca.7.
 Culicibus attributa.li.4.de hysto.ani.ca.7.
 Cui attributa.li.3.de hysto.ani.ca.xi.
 Cupiditas quotuplex.3.ethy.le.20.
 Cupiditanibus naturalibus pauci delinquunt.ubi supra.
 Cupiditari attributa.3.ethy.le.22.& p° retho.ca.x.
 Cupidinibus attributa.7.ethy.le.3.
 Cura singularium quid.3.poli.le.1.
 Cura multiplex.4.ethy.le.13.& p° econo.
 Tituli prin.libri rethorice aristotelis.
 De rethorica & dyalectica ac eorum utilitate.ca.p°
 De rethorica & eius subiecto.ca.2.
 De tribus generibus causarum & finibus earum.ca.3.
 De quibus deliberatio esse soleat.ca.4.
 De felicitate ac fine deliberantium.ca.5.

De bono ac utili. ca. 6.
De maiore & minore. ca. 7.
De numero policiarum ac finibus ear. ca. 8.
De modesto ac laudabili. ca. 9.
De accusatione & defensione. ca. x.
De iocúdis. ca. xi.
De iniuriatibus. ca. 12.
De iniuriis. ca. 13.
De maiore & minore iniuria. ca. 14.
De inartificiali fide. ca. 15.
Tituli secundi libri retho.
De auditoribus. ca. 1.
De ira. ca. 2.
De mansuetudine. ca. 3.
De amicitia & amore ac eorum contrariis. ca. 4.
De timore & eius contratio. ca. 5.
De uerecundia & inuerecúdia. ca. 6.
De gratia. ca. 7.
De cōmiseratione. ca. 8.
De indignatione. ca. 9.
De inuidia. ca. x.
De emulatore. ca. xi.
De affectibus & habitibus iuuenū. ca. 12.
De affectibus senū. ca. 13.
De moribus etatis medie. ca. 14.
De moribus nobiliū. ca. 15.
De moribus diuitū. ca. 16.
De moribus potentū. ca. 17.
De possibili & impossibili. ca. 18.
De exemplo. ca. 19.
De sententia. ca. 20.
De enthymemate. ca. 21.
De locis enthymematū. ca. 22.
De apparētū enthymematū locis. 23.
De solutionibus. ca. 24.
Tituli tertii libri retho.
De partibus rethorice. ca. 1.
De elocutione. ca. 2.
De frigidis. ca. 3.
De ymagine. ca. 4.
De decore in elocutione. ca. 7.

De numero .ca.8.
 De pendente oratione ac eius contraria .ca.9.
 De urbanis .ca.x.
 De ponendis ante oculos .ca.xi.
 De diuersis dicendi generibus .ca.12.
 De exordio .ca.14.
 De narratione .ca.16.
 De cōfirmatione .ca.17.
 De occasione interrogandi .ca.18.
 De per oratione .ca.19.
 Nactilore insule colidatum admiranda .li. de admi. in natura.
 Danti p^o attributa .9. ethy. le. 1.
 Datio quid .4. topl. ca. 9.
 Decreto attributa .5. ethy. le. 16.
 Decretū quid .6. ethy. le. 6.
 Deceptio circa quid fiat .9. metha. co. 22.
 Deceptio & scientia contrariorū eadē est .3. de ani. co. 15.
 Deceptioni & ignorantie attributa. ubi supra.
 Decremētū quid .5. phi. co. 18.
 Deductio quid & eius attributa .2. prio. ca. 25.
 De generati iniriū quid uel quale & eius attributa .li. 4. de ge. ani. ca. 3. 4.
 Delectari & tritari quid .3. de ani. co. 29.
 Delectatio omnis & tristitia secūdū quid sint .7. phi. co. 19.
 Delectatio quid .7. ethy. le. 12. & 2. magno. mora. ca. 5.
 Delectationi attributa .2. magno. mora. ca. 5.
 Delectat quid .8. poli. le. 3. & 2. retho. ca. 2.
 Delectabile & tristabile discernitur gustu. li. de sen. & sen. le. 2.
 Delectationibus tactus attributa .3. ethy. le. 20.
 Deliberatio attributa .3. de ani. co. 57.
 Delinquere multifariam est .2. ethy. le. 7.
 Delphinis attributa .li. de respi. le. 14. & li. 2. de hyflo. ani. ca. 15. & 3. ca. 6. &
 4. ca. 9. & 9. ca. 46.
 Delitiis attributa .7. ethy. le. 7.
 Demarati philosophi mirabile .li. de admir. in natura.
 Demonstratio quid .p^o post. co. 5. & p^o prio. ca. 3. & p^o topl. ca. 1.
 Demonstrationū resolutio .4. metha. co. 9.
 Demonstratio de quibus sit .3. metha. co. 4. 5. 6. 9. & 4. co. 6. & 5. co. 1. & 7.
 co. 5. p^o mereo. le. 4. & 6. ethy. le. 4. & p^o post. co. xi. 21. 22.
 Demonstrationis principium est quod quid est .p^o de ani. co. xi.
 Demonstrationes non reflectuntur. ubi supra. co. 48.
 Demonstratio ex quibus sit .p^o post. co. 5. 23. & le. 30. 35. & 2. le. 13.

Demonstratio circularis p^o post.co.6.& le.12.
 Demonstratio brisonis de tetragonismo est secundū accidens.p^o post.
 co.23.& le.21.
 Demonstrationis diuersitas.p^o post.co.30.& le.37.& 2.le.8.
 Demonstrationi attributa.p^o post.co.6.7.22.26.29.& le.39.40.41.42.43.
 & 2.le.2.6.9.21.
 Demonstrationis uniuersalis & particularis cōparatio.p^o post.le.37.
 Demonstrationi particulari attributa,ubi supra.
 Demonstrationi uniuersali attributa,ubi supra.& le.38.42.
 Demonstrationis affirmatiue & negatiue cōparatio.p^o post.le.40.
 Demonstratiois cause & effectus diuersitatis.2.post.le.18.19.
 Demonstrantibus attributa.p^o de ani.co.xi.48.& p^o post.co.22.27.& le.
 36.& p^o prio.ca.1.
 Demonstrare prima principia.4.metha.co.9.
 Democriti opinio de mundo.8.phi.co.p^o
 Democriti opinio de celo.p^o celi.co.102.
 Democriti opinio de nobilissima figura spherica.p^o de anima.co.30.
 Democriti opinio de uisu.li.de sen.& sen.le.4.
 Denominatio quando fiat.9.metha.co.12.
 De nominatiuorum attributa,ubi supra.
 De nominatiua quid.li.predi.le.2.
 Denso attributa.4.phi.co.84.& 8.co.55.
 Dentes in quibus sint:& a quo causentur.li.2.de hyflo.ani.ca.p^o
 Dentes quotuplices,ubi supra.
 Dentibus attributa,ubi supra.& ca.2.3.4.5.& li.3.ca.9.& li.2.de parti.ani.
 ca.9.& 3.ca.p^o & li.2.de ge.ani.ca.4.& li.5.ca.8.
 Deorsum quid.4.phi.co.5.
 De omni quid.p^o post.co.8.& p^o prio.ca.p^o
 Desicari quibus attribuatur.4.meteo.co.31.34.
 Desperans quis.3.ethy.le.15.
 Destruere & iterum est facilius q̄ coostruere.p^o prio.ca.23.& 7.topi.
 ca.8.
 Determinatio in rebus ex quibus fit.2.de anima.co.41.
 Detractio quid.2.retho.ca.2.
 Detruncabilia que sint.4.meteo.le.12.
 Deus quid.12.metha.co.32.
 Deus est tantum unus.12.metha.co.50.
 Deus & natura nihil faciunt frustra.p^o ce.co.32.
 Dei operatio:qualis sit.2.ce.co.17.
 Deus fauet se amantibus & honorantibus.x.ethy.le.13.
 Deus est principium motus in anima nostra.li.de bo.for.le.7.

Deo non insunt actiones secundum uirtutes morales. x. ethy. le. 12.
 Deo omnis uita beata est. ubi supra.
 Deo attributa. 12. metha. co. 39. & 7. ethy. le. 14. & p^o ce. co. 100. & 2. co. 17. &
 li. de bo. for. le. 2. 3. 7. 8. & 7. poli. le. 2. & li. sex princi. le. 4.
 Deus quo priuetur. 6. ethy. le. 2.
 Dei delectatio. 12. metha. co. 39. & 7. ethy. le. 14.
 Deorum edibus attributa. 7. poli. le. 9.
 Diis attributa p^o ce. co. 2. 22. & 4. ethy. le. 7. & 5. le. 12. & 7. le. 1. & 2. magno.
 mor. ca. 5. & p^o poli. le. 5.
 Dextrum quid sit & quorum sit. 2. ce. co. xi. 15.
 Dyaletice utilitas multiplex p^o topi. ca. 2. & p^o clemica. 8.
 Dyaletice & rethorice conuenientia. p^o retho. ca. p^o
 Dyaletice consideratio. p^o retho. ca. 2.
 Dyaletice attributa. p^o post. co. 27.
 Dyaletici consideratio. 3. metha. co. 2. 4. 5. & xi. le. 3. & i. elenc. ca. 7. 8.
 Dyaleticus quomodo procedat. p^o post. co. 27.
 Dyaletici ordo proprius. 8. topi. ca. 1.
 Dyaleticus quid. 8. topi. ca. 18.
 Dyaphanum quid. 2. de anima. co. 68. 69. 71.
 Dicacitas est castigata contumelia. 2. retho. ca. 12.
 Dyaphano attributa. ubi. supra.
 Dicendi tria genera. p^o retho. ca. 3. & 3. ca. 12.
 Dicere uera nullum scientie est signum. 7. ethy. le. 3.
 Dicere uoti est: euenire autem fortune. 7. poli. le. 9.
 Dicenti aliquid attributa. 8. phy. co. 4.
 Dicide quotupliciter. li. predi. le. 2. 3.
 Dies quid. 6. topi. ca. 5.
 Differentia quid. 4. metha. co. 4. & li. predi. por. le. 8. x.
 Differentia quotuplex. li. predi. por. le. 8. 7.
 Differentie constituunt speciem. 7. metha. co. 43. & 8. co. 5. & li. predi. por.
 le. 9.
 Differentie attributa li. predi. por. le. 8. 9. x.
 Differentiis attributa. 6. topi. ca. 7. 8.
 Differentia cum genere ordinanda est. p^o topi. ca. 3.
 Differentia numero quæ sint. li. predi. por. le. 4.
 Differentia quæ sint. x. metha. co. 12.
 Differentia genere quæ sint. x. metha. co. 12.
 Differentibus genere attributa. x. metha. co. 13. 14. 26.
 Differentia spe quæ sint. x. metha. co. 24. & li. predi. por. le. 4.
 Differentie specificè attributa. x. metha. co. 24. & xi. le. 1. & li. de mi. & 4.
 topi. ca. 4. & 6. topi. ca. 7.

Differentie specificæ que sint & que non. x. metha. co. 23.
 Diffiniens non demonstrat quia est. 2. post. le. 6.
 Diffiniendi multiplicitas. 6. metha. co. 2. & 8. co. 6.
 Diffinit aliter physicus & dyaleticus. p^o de anima. co. 16.
 Diffinire non est multorum. x. ethy. le. 1.
 Diffinire male quomodo contingat. 6. topi. per totum.
 Diffinire bene quomodo contingat. 4. phi. co. 31. & 6. topi. per totum.
 Diffinitio quid. 2. metha. co. x. & 3. co. x. & 4. co. 28. & 7. co. 33. 43. & p^o
 post. co. 5. & 2. le. 2. 8. & p^o topi. ca. 4. & 8. metha. co. x. & 5. topi. ca. 16. &
 7. ca. 4.
 Diffinitionum principia. 3. metha. co. x.
 Diffinitio quorum sit uel non. 7. metha. co. 15. 18. 35. 42. 53. & 9. co. x1. & p^o
 post. co. 26.
 Diffinitio quid nominis quorum sit. 7. metha. co. 13. 14. & 4. phi. co. 57.
 Diffinitionis inuestigatio. 2. post. le. 15. 16.
 Diffinitio ex quibus sit. 2. post. le. 13. & p^o topi. ca. 6.
 Diffinitionis diuisibilitas. 4. metha. co. x1. & 8. co. x.
 Diffinitionum falsitas quotupliciter. 5. metha. co. 34. & 6. topi. ca. p^o 2.
 Diffinitio quotuplex. 7. metha. co. 14. & 2. post. le. 8.
 Diffinitionis partes que sint. 7. metha. co. 42. & 8. co. 9. 15. & 2. phi.
 co. 92.
 Diffinitionis partis conditio. 7. metha. co. 33. 36. 42. 54. & p^o phi. co. 36.
 Diffinitionis partium ordo. 7. metha. co. 43. & 2. post. le. 5.
 Diffinitionis numeris assimulantur. 8. metha. co. x.
 Diffinitione accipitur principium ostensionis in oibus rebus. 4. metha. co. 28.
 Diffinitio & demonstratio nō sunt idem. 2. post. le. 2. nec sunt eius
 dem. ibi.
 Diffinitio quare interimatur. 6. topi. per totum
 Diffinitio una unius est. p^o elenc. ca. 4.
 Diffinitio passionum est cum materia. p^o de anima co. 15.
 Diffinitio rerum naturalium est cū materia & forma. p^o de anima
 co. 16.
 Diffinitiones omnes finite sunt. p^o de anima co. 48.
 Diffinitio substantiam uniuscuiusq; dicit. p^o magno. mor. ca. p^o
 Diffinitio lineæ est ex punctis. p^o post. co. 9.
 Diffiniti attributa. p^o phi. co. 29.
 Diffinitis attributa. p^o post. co. 29.
 Diffinitioni attributa. 7. metha. co. 33. & p^o de aīa co. x1. & p^o post. co. 22. 25.
 le. 33. & 2. post. le. 2. 5. 6. 8. 13. 14. 15. 16. & 7. topi. ca. 4. 5. 7. 8. & 8. ca. 4.
 Differentes quotupliciter. 5. metha. le. x. & 8. co. 5.
 Difficile quid. p^o retho. ca. 6.

Digestio quid. 4. meteo. co. 14.
 Digestionis species. ubi supra.
 Digestionis principium. 4. meteo. co. 15.
 Digestionis finis. ubi supra. co. 17.
 Digesta quæ sint & quorum signa sint. ubi supra. co. 17. & 18.
 Dignitas est uirtutis premium. 5. poli. le. 15.
 Dignitas quid & eius attributa. p^o post. co. 5. & 3. metha. co. 4.
 Dimensiones quot sunt. 4. phi. co. 8.
 Dimensionum non est compositio. 3. ce. co. 5.
 Diminutioni attributa. li. predi. le. 23.
 Discere & intelligere suauē natura est. 3. retho. ca. x.
 Disciplina quelibet discussionem debet facere secundum subiectā materiam. p^o ethy. le. xi.
 Disciplina ciuilis potest audiri a iuuenē graui moribus. p^o ethy. le. 3.
 Disciplina moralis quare queritur. 2. ethy. le. 2.
 Disciplina recta est ab adolescentia institutos esse. 2. ethy. le. 3.
 Discipline attributa. 6. topi. ca. 6.
 Discipline statuende que sunt. 8. poli. le. i.
 Discipline sunt quatuor. ubi supra.
 Disciplina est cum labore. ubi supra. le. 2.
 Discordie attributa. 5. poli. le. 3.
 Disputans cū quibus supponē. debet nomina. 4. metha. co. x. & xi. le. 5.
 Disputatio quando auferatur. 4. metha. co. x. & xi. le. 5.
 Disputare attributa. p^o topi. ca. 14. & 8. ca. 18. & per totum.
 Disputationum genera quot. p^o elenc. ca. 2.
 Disputatio doctrinalis quid. ubi supra.
 Disputatio dialetica quid. ubi supra.
 Disputatio temptatiua quid. ubi supra.
 Disputatio litigiosa quid. ubi supra.
 Disputantes coniectant quinq. ubi supra.
 Disputanti attributa. 8. topi. ca. 6. 7. & per totum.
 Disputatōibus exercitati nō possunt abstinere a disputatōe certatoria. 8. topi. ca. 18.
 Dispositio quid. 5. metha. co. 24. & li. predi. le. 16.
 Dispositio quotupliciter. ubi supra.
 Dispositi optime qui sint li. 2. de parti. ani. ca. 2.
 Disquisitores quales debeant esse. p^o ce. co. 101.
 Distantia infinita que sit. p^o ce. co. 35.
 Distantia maior ab umbilico ad extremum pectoris q̄ ab extremo pectoris ad colū quid significat. li. de physo.
 Distantia in circulo secundum locum quæ sit. 2. meteo. le. 8.
 Distantie unius sunt duo solum ultima. x. metha. co. 14.

Distinctio numeralis est a materia. 12. metha. co. 49.
 Ditiore ex quibus fiant. p^o retho. ca. 4.
 Diuinū quid sit & eius attributa. p^o ce. co. 100.
 Diuitem esse in quo consistat. p^o retho. ca. 15.
 Diuitibus attributa. 2. retho. ca. 16.
 Diuitie non sunt summū bonū. p^o ethy. le. 5.
 Diuitiarum phenicū admiranda. li. de admir. in natura.
 Diuersa que sint. 5. metha. le. x. & x. co. 12.
 Diuersa quotupliciter. 5. metha. le. x.
 Diuersa genere quotupliciter. 5. metha. co. 33.
 Diuisio formalis quorum sit. 4. metha. co. 9.
 Diuisioni attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 3.
 Diuisibile quotupliciter. de caus. le. 7.
 Diuisibilia que sint. 3. phi. co. 35.
 Diuisibili attributa. 4. phi. co. 89. 91.
 Diuiso attributa. 2. post. le. 15.
 Diuotes quid. p^o magno. mor. ca. 22.
 Doctrina & disciplina unde oriantur. p^o post. ca. 1. & 6. topi. ca. 4.
 Doctrina quibus indigeat. 4. poli. le. x.
 Docendi uia que. li. i. de parti. ani. ca. i.
 Docere est aliud quā disputare. p^o elenc. ca. 7.
 Docere cuius sit. 3. retho. ca. x.
 Dolabre attributa. 2. de ani. co. 9.
 Dolori attributa. 3. ethy. le. 22.
 Dominari quorum sit. 8. ethy. le. x.
 Dominantibus attributa. 2. poli. le. 15. 17. & 4. le. x. & 5. le. 12. & 7. le. 7.
 Domino attributa. 7. poli. le. xi. & p^o econo.
 Domus omnis regitur a seniore. p^o pi. le. 11.
 Domus partes. p^o econo.
 Dos qualis eē debeat. 2. poli. le. 14.
 Dormire attributa. li. de som. & uigil. le. 1. 4. x.
 Dormiēdo nutritiua opns suū facit magisquā uigilando. ubi supra. le. i.
 Dormire in perfectorum animalium maxime pueris inest. li. 5. de ge.
 ani. ca. i.
 Dormire inest omnibus animalibus. li. 4. de hyf. ani. ca. x.
 Dormientibus attributa. li. de som. & uig. le. 6.
 Dracones duo. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Dualitas quid. x. metha. co. 20.
 Dubitatio quid. 3. metha. co. i.
 Dubitationis utilitas. ubi supra.
 Dubitare de singulis non erit inutile. li. predi. le. 16.

Dubitantibus diuersimode diuersa attributa. p^o topi. ca. 9.
 Ductibilia que sint. 4. meteo. co. 48.
 Duobus attributa. p^o ce. co. 2.
 Durum quid. 2. de ge. co. 13. & 4. meteo. co. 30. & li. predi. le. 16.
 Duro & moli attributa. 4. meteo. co. 30. & 2. de anima co. 13.
 Eadem genere que. p^o topi. ca. 5.
 Eadem specie que. ubi supra.
 Eadem numero que. ubi supra.
 Eadem uni & inter se diuersimode accipiuntur. 7. topi. ca. 3.
 Ebriis duplex pena est constituta. 3. ethy. le. xi.
 Ebriis attributa. ubi supra. le. 17.
 Echini & galeore admiranda. li. de admir. in natura.
 Echidne piscis & echin serpentis admiranda. ubi supra.
 Echo quid. 2. de anima co. 80.
 Echo attributa. ubi supra. & 2. post. le. 17.
 Educatio a quo sit. p^o econo.
 Effectus unitas uel pluralitas unde sumatur. 8. methaphi. co. xi. & 12. co.
 xi. 34.
 Egentes sunt aliqui dupliciter. p^o retho. ca. 12.
 Egestati attributa. 2. poli. le. 7.
 Egipitii fuerunt antiquissimi. p^o meteo. le. 8.
 Egrotatium quid. li. predi. le. 16.
 Egrotantes quando uituperandi sunt. p^o magno. mor. ca. 3.
 Egrotanti attributa. p^o ethy. le. 4.
 Ei qui omnino instat omnino est aduersandum. 5. topi. ca. 14.
 Electio quid. 3. ethy. le. 5. 6. 9. & 6. le. 2.
 Electio circa quid. ubi supra.
 Electio quorum sit. ubi supra.
 Electio quid non sit. p^o magno. mor. ca. x.
 Electioni attributa. 3. ethy. le. 5. 6. 9. & 6. le. 2. & 3. poli. le. 7. & p^o retho. ca. x.
 li. de moti. ani. le. 3. & 5. ethy. le. 13. & p^o magno. mor. ca. x.
 Eligere recte scientis est opus. 3. poli. le. 9.
 Eligibile quid sit. 6. ethy. le. 2.
 Eligendum magis quid. 3. topi. ca. p^o 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
 Eligere quorum sit. & de quibus. ubi supra.
 Eligibilia que sint. p^o retho. ca. 7.
 Elephantibus attributa. li. 2. de hyflo. ani. ca. 5. & li. 3. ca. 9. & li. 9. ca. p^o 45.
 & li. de admir. in natura.
 Elementum quid. 5. metha. co. 4. & 7. co. 60. & 3. ce. co. 51.
 Elementa quot sunt li. de proprie ele. ca. p^o
 Elementorum cause. 4. meteo. co. p^o

Elementorum differentie que sint. 3. ce. co. 77. & 2. meteo. le. 6.
 Elementis attributa. 3. phi. co. 42. 44. & 2. ce. co. 19. 20. & 3. co. 51. 52. 67.
 75. & 4. co. 30. 38. & 2. de ge. co. 8. 24. 25. 31. 45. 48. & p^o meteo. le. 2. & li.
 de proprie ele. ca. p^o & li. de caus. long. & bre. uite.
 Elencus quid. p^o elenc. ca. p^o 3.
 Elenco attributa. ubi supra.
 Elencus sophysticus quid. p^o elenc. ca. 6.
 Eloquutioni attributa. 3. retho. ca. 2. 7. 12.
 Empedoclis opinio de principiis rerum. p^o phi. co. 41. 49.
 Empedoclis opinio de moti. & quiete. 8. phi. co. 2.
 Empedoclis opinio de celo. 2. ce. co. 5.
 Emulatio quid. 2. retho. ca. xi.
 Emulatio quorum sit. ubi supra.
 Eudoxi opinio de uoluptate. x. ethy. le. 2.
 Entimema rethoricum quid. p^o retho. ca. p^o 2. 3.
 Enthymema quid. p^o post. co. p^o & 2. prio. ca. 27.
 Enthymemata ex quibus fiant p^o. retho. ca. 2.
 Enthymemata persuasionis nerui sunt. p^o retho. ca. p^o.
 Enthymematum species. 2. retho. ca. 22.
 Enthymemati attributa. 2. prio. ca. 27.
 Enthymema approbatiuū quid. 2. retho. ca. 22.
 Ens & unum conuertuntur. 4. metha. co. 3. & x. co. 7. 8.
 Ens multiptciter dicitur. 4. metha. co. 2. 20. & 5. co. 13. 14. & 6. co. 4. & 9.
 co. p^o & xi. le. 9. & 12. co. 8. & 3. phi. co. 3. & 4. co. 14. & 5. co. 8.
 Ens non est genus. 3. metha. co. x. & x. co. 6. & 3. phi. co. 4. & li. predi. por.
 le. 6. & 2. post. le. 6.
 Entis omnis diuifio. 3. phi. co. 30.
 Entis passiones. 4. metha. co. 5.
 Entis predicatio. li. predi. por. le. 6.
 Enti attributa. x. metha. co. 8.
 Enti in potentia attributa. 4. metha. co. 15. & 12. co. 30. & 2. phi. co. xi. & 3.
 co. xi. 69. & xi. metha. le. 9.
 Entibus attributa. 2. ethy. le. 13.
 Entis per accedens nō ē scjētia. 6. metha. co. 4. 8.
 Enti per accedens attributa. 6. metha. co. 4. 5. 6. 8.
 Entia omnia non sunt unum p^o phi. co. 22.
 Entia omnia naturalia terminata sunt. 4. mēteo. co. 50.
 Entibus duobus ad unum ordinatis alterū est frustra. li. de respir. le. 13.
 Enti quod significat ueritatem propositionis attributa. xi. metha. le. 8.
 Ens primum quid. 7. metha. co. p^o.
 Enti primo attributa. li. de caus. le. 16. 18.

Enti quod est semper attributa. p^o ce. co. 121. & 3. ce. co. 2.
 Non enti attributa. 4. phi. co. 1. 71. 82. & 3. co. 8.
 Non ens quodupliciter. 5. phi. co. 8.
 Entonia non respirant. li. de respit. le. 12.
 Enuntiatio quid. p^o peryer. le. 7. 8.
 Enuntiationum species. ubi supra.
 Enunciare contingit multipliciter. ubi supra.
 Enunciationi attributa. ubi supra. & le. 14. & 2. le. 2. 3. & p^o post. co. 5.
 Epsefis quid. 4. meteo. co. 23.
 Epsefi attributa. ubi supra. co. 24. 25. 28.
 Equalia que. 5. metha. co. 20.
 Equalibus attributa. 2. magno. mor. ca. 9.
 Equale quid. x. metha. co. 19. & 2. ethy. le. 6.
 Equarum libidini attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 18. & li. 2. de ge. ani. ca. 5.
 Equis attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 22. 23. & li. 8. ca. 24. & 9. ca. 4. 46. & li.
 2. de ge. ani. ca. 6. & li. 4. ca. 5.
 Equos nutrire ad quos pertineat. 6. poli. le. 6.
 Equum quid. 5. ethy. le. 16. & p^o retho. ca. 13.
 Equi natura quid. ubi supra.
 Equitas quid. 2. magno. mor. ca. 1.
 Equus quis sit. 5. ethy. le. 16.
 Equiuoca quid. li. 1. predi. le. 2.
 Equiuoca nō cōparantur ad inuicem. 7. phi. co. 24.
 Equiuocationū multiplicitas. 7. phi. co. 31.
 Equiuoce dicta. 7. metha. co. 34. 35.
 Equiuocationes magis latent in uniuersalibus. 2. post. le. 16.
 Equiuocis attributa. p^o topl. ca. 12.
 Eri attributa. 7. phi. co. 15.
 Erodi p^o attributa. 5. poli. le. 1.
 Erudiendo attributa. p^o ethi. le. 3.
 Erudiendo disciplina ciuili attributa. ubi supra. le. 4.
 Esse multipliciter. p^o peryer. le. 14.
 Esse unicuiq; conuenit uel eius oppositum. ubi supra.
 Esse ex necessitate & esse semper simul sunt. 2. de gene. co. 68. & 2.
 peryer. le. 7.
 Esse in potestate tantum. 2. peryer. le. 7.
 Esse actu tantū. ubi supra.
 Esse actu cum potestate. ubi supra.
 Esse in actu dupliciter. 2. de ani. co. 55.
 Esse actu iocundissimū est. 9. ethy. le. 7.

Esse est prius non esse. p^o post. le. 39.
 Esse multiplex. li. de caus. le. 2.
 Esse attributa. 2. de gene. co. 59. & li. de caus. le. 4. & li. predi. por. le. 9.
 Esse in quotupliciter. 4. philo. co. 23. & li. predi. le. 2. & 2. post. le. 13.
 Esse & posse non differunt in perpetuis. 3. phi. co. 32.
 Esiodi opinio de celo. p^o ce. co. 102.
 Esiodi opinio de accipienda uxore. p^o econo.
 Estus & caloris cause. p^o met. co. 2.
 Esurdes quid. 2. de ani. co. 28.
 Eternū quid sit. p^o ce. co. 100.
 Eternū attributa. p^o ce. co. 103.
 Eterna nulli sunt contraria. li. de caus. long. & bre. uite.
 Eternorum necessitas. li. p^o de parti. ani. ca. i.
 Ethesie. s. ueti quales sint. 2. m. eteo. le. 7.
 Ethne ignis admiranda. li. de adm. in natura.
 Eubulia quid. 2. magno. mor. ca. i.
 Euentus capree palestine admiranda. li. de adm. in natura.
 Eufortunium quid. 2. phi. co. 56.
 Eufortunium in quibus inueniatur. 2. phi. co. 59.
 Eufortunii attributa. 2. phi. co. 56.
 Eugnomon quid. 2. magno. mor. ca. i.
 Eugnomoni attributa. ubi supra.
 Eutrapellia quid. p^o magno. mor. ca. 17.
 Eutrapellus quis. ubi supra.
 Exalatio quid. p^o meteo. le. 2. 6.
 Exalatio quotuplex. 2. meteo. le. 6.
 Exalatio uaporosa uel fumosa quomodo fiat. p^o meteo. le. 2.
 Exalationi attributa. p^o meteo. le. 2. 4. & 2. le. 6. 7. 8. & 3. le. 9. x. & 4.
 co. 49.
 Exalabilia que sunt. 4. meteo. co. 49.
 Excelentis dinisio. 4. phi. co. 71.
 Exempla clara pro obscuris oportet ponere. 2. ethy. le. 2.
 Exempla ponimus non q^d semper ita sit. sed ut discentes assentiant. p^o
 prio. ca. 34.
 Exemplum quid. p^o retho. ca. 2. & 2. prio. ca. 24.
 Exemplorum species. 2. retho. ca. 20.
 Exēplo attributa. 2. prio. ca. 24. & 2. retho. ca. 20. & 3. ca. 17.
 Exemplaribus attributa. p^o econo.
 Ex al. quo fieri dicitur multipliciter. 2. methaphy. co. 7. & 5. co. 29. & 8. co.
 xi. & p^o phi. co. 58.

Ex aliquo fieri quæ proprie dicantur. 7. metha. co. 27. & p^o phi. co. 52. & 2. co. 13.

Ex ente nihil fit & quomodo. p^o phi. co. 76. 77.

Ex nō ente nihil fit. 3. metha. co. 12. & 4. co. 22. & xi. le. 6. & p^o phi. co. 23. 75. & 5. co. 15.

Ex hiis que non sunt nihil fit. li. predi. por. le. x.

Exercitatio rerum bellicarum propter quid. 7. poli. le. xi.

Exercitatio efficit sanitatem. p^o retho. ca. 6.

Exercitium quid & eius attributa. 8. topi. ca. 18.

Exercitus bonū quod sit. 12. metha. co. 52.

Exitus tygris & euphratis & eorū casus ubi sit. li. de proprie. ele. ca. 9.

Exordium quid. 3. retho. ca. 14.

Experimentum quid & ex quo fiat & a quo differat. p^o metha. le. 1. & 6. ethy. le. 6. & 2. post. le. 21.

Experimento attributa. p^o elenc. ca. 8.

Expertorū scientia. p^o metha. le. 1. & 6. ethy. le. 9.

Experti puris artificibus efficacius operantur. 6. ethy. le. 6.

Expertis attributa. x. ethy. le. 16.

Expetendum quid. 7. poli. le. 21.

Extimatione & opinione falli contingit. 6. ethy. le. 3.

Extra & intra locum significant. p^o ce. co. 69.

Extremū rethoricam quid. p^o retho. ca. 2.

Extrema contendūt de media regione. 2. ethy. le. 9.

Extremis attributa. li. predi. por. le. 5.

Extremitati attributa. li. de proprie. ele. ca. 9.

Extremitatibus attributa. p^o post. co. 26.

Fabulosus. 3. metha. co. 15.

Facere & pati ad inuicem que sint. p^o de ge. co. 43. 52.

Facere & pati attributa. li. predi. le. 18. & li. sex princi. le. 7.

Facere & agere spē differunt. p^o poli. le. 2.

Faciens & patiens quomodo dicātur similia. p^o de ge. co. 5. 51.

Facti quando fit attributa. 5. phi. co. 8. & 6. co. 59.

Facti attributa. 7. metha. co. 27. & 8. co. 8. & 9. co. 13. & p^o phi. co. 45. 55. & 4. co. 84. & 6. co. 59.

Factio tria requirit. p^o phi. co. 64.

Factorum a fortuna uel a casu attributa. 2. phi. co. 64.

Factorum diuisio. 7. metha. co. 22. & 2. phi. co. p^o.

Facies quid. li. p^o de hysto. ani. ca. 8. & 3. li. de parti. ani. ca. p^o.

Facies macilenta quid significat. li. de physo.

Facies supererubescens quid significat. ubi supra.

Facilius est consuetudinem quā naturā mutare. 7. ethy. le. x.

Facilius est componere paralogismos quā soluere. 2. elenc. ca. 1.
 Facilius est maiora diuidere quā minora. p^o prio. ca. 29.
 Facilius est non accipere quā dare. 4. ethy. le. 1.
 Facilius est quēlibet fecisse quā benefecisse. 6. topi. ca. 2.
 Facilius est unū concludere quā plura. 7. topi. ca. 8.
 Facilia que sunt. p^o retho. ca. 6.
 Facillimū est oīum construere accidens. 7. topi. ca. 8.
 Factum esse ad fieri & factum esse comparatio. 2. post. le. xi:
 Facta esse sunt indiuisibilia. ubi supra.
 Quod sit est diuisibile. ubi supra.
 Facta esse sunt infinita. ubi supra.
 Facultati attributa. li. 4. de ge. ani. ca. 1.
 Falsum non est idem simpliciter & impossibile. p^o ce. co. 119.
 Falsum quotupliciter. 5. metha. co. 34.
 Falsi & impossibilis differentia. 9. metha. co. 8.
 Fame attributa. 7. ethy. le. 13.
 Fatuus quis. p^o retho. ca. 15.
 Fecūditatis telluris ac mulierum umbrē admirāda. li. de admir. ī natura
 Feli attributa. li. p^o de hyfso. ani. ca. 18. & 4. li. de parti. ani. ca. 2.
 Felle carent ceruus & damma. ubi supra. & li. 2. de hyfso. ani. ca. 15.
 Felicitas quid. 2. phi. co. 50. & p^o ethy. le. 9. 13. 14. 19. & 7. le. 13. & 9. le. x.
 & x. le. 9. x. 12. & p^o magno. mor. ca. 1. & 2. ca. 4. & 7. poli. le. 2. 6. & p^o retho. ca. 5. & 3. ca. 17.
 Felicitas in quibus consistat. p^o ethy. le. 5. 12. & p^o magno. mor. ca. 3. & li. de bo. for. le. i.
 Felicitas quibus proprie conueniat. p^o ethy. le. 14. 18.
 Felicitas correspondet uirtuti. 7. poli. le. i.
 Felicitati attributa. p^o ethy. le. 13. 14. 15. 18. & 7. le. 13. & 9. le. x. & x. le. 9. xi. & p^o magno. mor. ca. i. & 7. poli. le. 6. & p^o retho. ca. 5. 6.
 Felix quis in ista uita sit & qualiter se habeat. p^o ethy. le. 15.
 Felix nemo est in omnibus rebus. 2. retho. ca. 21.
 Felici attributa. p^o ethy. le. 15. & 3. le. xi. & 7. le. 13. & x. le. 13. & 2. magno. mor. ca. 6.
 Feminarum uirtus. p^o ethy. ca. 5.
 Femina infirmior mare est & carne humidior. li. 4. de hyfso. anima. ca. xi.
 Feminei corporis dispositio. li. de physo.
 Feminis attributa. li. 4. de hyfso. anima. ca. xi. & li. 7. ca. i. 2. 3. 4. 5. 7. & li. 9. ca. i. & li. 3. de ge. ani. ca. 8. & li. 4. ca. i. 2. 3. 4. 6. & li. de physo.
 Feri chalibis & amigenis admiranda. li. de admir. in natura.
 Ferri que dicantur proprie. 5. phi. co. 18. & 3. ce. co. 23. & 4. co. 23. 24.

Ferri attributa p° de ge. eo. 25.
 Ferox quis. 2. ethy. le. 8. x. le. 15.
 Feroces qui sint. 3. ethy. le. 15. 16.
 Fetibus attributa. 7. poli. le. 12.
 Fides demonstratione fit. p° retho. ca. p°.
 Fides quid. 4. topi. ca. 14.
 Fidem facimus rationibus & oratione. p° retho. ca. 8.
 Fidem faciunt tria. 2. retho. ca. p°
 Fidem in artificialē quinq; faciunt. p° retho. ca. 15.
 Fidei attributa. 3. de. anima. co. 157.
 Fieri quorum sit. p° phi. co. 61.
 Fieri dicuntur aliqua multipliciter. p° phi. co. 63. & 2. co. 48. 49.
 Fieri quomō dicatur in permanentibus & successivis p° phi. co. 61. & p° ce.
 co. 58.
 Fieri aliquid sine causa & principio est impossibile. p° retho. ca. 7.
 Fiunt a nobis aliqua diuersimode. 3. ethy. le. 13.
 Fiunt omnia exente actu. 3. de anima. co. 26. & li. 2. de ge. ani. ca. p°
 Non omne sit qd futurum erat. li. de som. & uig. le. xi.
 Fiunt aliqua diuersimode. 2. post. le. 12. & p° retho. ca. x.
 Fiunt aliqua fortuna. ubi supra.
 Fiunt aliqua ni. ubi supra.
 Fiunt aliqua ratione. ubi supra.
 Fiunt aliqua natura. ubi supra.
 Fiant aliqua ira. ubi supra.
 Fiunt aliqua cupiditate. ubi supra.
 Fiunt aliqua fortuna aduersa. ubi supra ca. 13.
 Fiunt aliqua errore. ubi supra.
 Figura quotuplex. 2. ce. co. 22.
 Figura sperica quorum sit. 2. ce. co. 22.
 Figura sperice attributa. 2. ce. co. 50.
 Figura rectilinea quid sit. 2. ce. co. 22.
 Figura pyramis quid sit. 3. ce. co. 40.
 Figure corporee ex quibus componuntur. ubi supra.
 Figure attributa. 4. ce. co. 42. & 3. de anima co. 133.
 Figuratum omnium modi concludendi quot sint. & qui sint & quid sit
 quilibet modus. p° prio. ca. 3. & per totum.
 Figure diuersus modus concludendi. p° prio. ca. 23.
 Figure prime attributa. p° post. co. 39. & p° prio. ca. 3. 23.
 Figure. 2. attributa. ubi supra & 2. post. le. 2. & p° prio. ca. 4. 9. 15. 36. & 2. per
 totum.

Figure.3. attributa. ubi supra. & 2. post. le. 2. & p^o prio. ca. 5. 6. 17. 36. & 2. per
rotum.

Filiis attributa. 5. ethy. le. xi.

Filiis respectu parentum attributa. 8. ethy. le. 12. 13. & 9. le. 2.

Finis quid. 2. metha. co. 8. & x. co. 13. & 3. de anima co. 6. & li. p^o dⁱ parti: ani:
ca. 5. & 2. phy. co. 23. & 3. metha. co. 3.

Finis actionum quis. p^o metha. le. 2.

Finis quotupliciter. 2. phi. co. 24. & 2. de anima co. 36. & p^o retho. ca. 8.

Finis omnium nos sumus. 2. phi. co. 24.

Finis in quibus inueniatur. 12. metha. co. 17.

Finis est unus omnium entium. 12. metha. co. 52.

Finis multiplicitas. p^o ethy. le. 1.

Finium differentia. ubi supra.

Finis est melior hiis que sunt ad finem. p^o magno. mor. ca. p^o.

Finem talem ponimus quales ipsi sumus. 3. ethy. le. 13.

Fini attributa. 3. metha. co. 3. & x. co. 13. & 2. phi. co. 31. 89. 91. & 2. de anima
co. 49. & 3. co. 60. & p^o ethy. le. 1. & 3. le. 15. & 7. le. xi. & p^o magno. mor.
ca. p^o. & 8. poli. le. 2. & 2. post. le. 9.

Finita que sunt. p^o post. le. 35.

Finiti in numeris attributa. 3. phi. co. 58.

Finiti in magnitudinibus attributa. ubi supra.

Finiti in corporibus necessitas. p^o ce. co. 34. 36.

Finiti per ablationem consumptio. 6. metha. co. 7. & 7. phi. co. 59.

Finiti ad infinitum nulla est proportio. p^o ce. co. 52.

Finito attributa. li. de proprie. ele. ca. 9. & p^o post. le. 31.

Flamma quid. 2. de ge. co. 28. & p^o meteo. le. 2.

Flamma minor cōbuntur a multa per accedēs. li. de caus. lōg. & bre. uite.

Flexibilia que sunt. 4. meteo. co. 44.

Fluui istri admiranda. li. de. admir. in natura.

Fluui scamandri siftri admiranda. ubi supra.

Fluui aurei oxi admiranda. ubi supra.

Fluuiorum cerbis & nelei admiranda. ubi supra.

Fluuiorum sybaris & cratis admiranda. ubi supra.

Fluuiorum reni & istri admiranda. ubi supra.

Fluuiorum siccitas & habundantia unde sit. p^o metha. le. 7.

Fluuii & fontis quomodo fiant. ubi supra.

Fluuiis attributa p^o meteo. le. 8.

Fluuius parnasus quid. p^o meteo. le. 7.

Fluuius caucasus quid. ubi supra.

Fluuius ister unde fluat. ubi supra.

Generatio ad quid li.2.de ge.ani.ca.p°
 Generatio naturalis que sit.7.metha.co.22.&.4.meteo.co.2.
 Generatio ex quibus fiat.x.metha.co.13.&.3.ce.co.53.&p° de ge.co.x.&.2.
 co.25.
 Generatio cuius sit.3.metha.co.12.&.7.co.27.32.53.&.8.co.8.14.&.9.co.22
 &.12.co.12.
 Generatio simpliciter & secundū quid quando sit.4.phi.co.49.&.5.co.7.
 &p° de ge.co.18.20.
 Generationi nobiliori & ignobiliori & ecōtra attributa.4.phi.co.49.&.3.
 ce.co.29.
 Generationis principia sunt mas.& femina.li.p° de ge.ani.ca.2.
 Generationis & corruptionis causa.li.de moti.ani.le.2.
 Generatio elementorum quomodo fiat.2.de ge.co.37.
 Generatur caput continuo post cor.li.2.de ge.ani.ca.4.
 Generationi attributa.3.metha.co.12.&.xi.le.xi.&.4.phi.co.8.17.&.5.co.8.
 57.&.8.co.57.58.62.&p° de ge.co.30.&.2.de ge.co.p°.4.24.38.49.51.53.
 56.58.63.70.&.4.meteo.co.2.3.&.2.de anima co.47.& li.de iuuen.&
 senec.le.3.& li.p° de parti.ani.ca.p°&.2.ca.p° & li.4.de ge.ani.ca.p°.2.3.
 4.&.5.ca.p° & li.predi.le.23.&.4.topi.ca.6.
 Generationis multiplicitas p° phi.co.40.&.li.3.de ge.ani:ca.x.
 Generatio non est sine motu.p° metha.co.20.
 Generatio est medium inter esse & non esse.2.metha.co.7.
 Generatio unius est corruptio alterius.ubi supra.&p° de ge.co.7.
 Gignitur ex contrario quodam modo unūq; li.4.de ge.ani.ca.p°
 Generationis maris & femine ratio.ubi supra.ca p°.2.3.4.
 Generabili attributa.p° ce.co.20.
 Generabilia omnia & corruptibilia semper in motu sunt.li.de caus.long.
 & breui uite
 Non generabile quid.3.metha.co.i7.
 Generatum precedit materia & forma.7.metha.co.24.
 Generatorum in terra sunt due species.3.meteo.le.x.
 Generantis & generati similitudo.7.metha.co.28.30.31
 Generat omnis natura generatiq; sibi simile.p° magno.mor.ca.8.
 Genitum quotuplex.p° ce.co.112.
 Genitum quid sit.p° ce.co.121.
 Genito attributa.p° ce.co.109.127.
 Genitalia gemina habentibus attributa.li.4.de ge.ani.ca.4.
 Genitalibus attributa.li.de moti.ani.le.9.
 Genitali cameli attributa.li.5.de hysto.ani.ca.2.
 Genus quid.x.metha.co.12.&.7.phi.co.31.& li.predi.por.le.3.4.& p° to/
 pi.ca.4.

Genus sequitur aliqua species. p^o metha. co. 17. & 3. co. x.
 Genus i speciebus ratione; unum est. 7. metha. co. 51.
 Genus quotupliciter. 5. metha. co. 33. & li. predi. por. le. 3.
 Genus non participat differentias. 7. metha. co. 42.
 Generis diuifio per que fiat. x. metha. co. 24.
 Generis cognitio. 4. topi. ca. p^o. 2.
 Generis assignatio. 4. topi. ca. 9. x. xi. 12.
 Generi attributa. li. predi. por. le. 3. 4. x. 12. & 2. p^ost. le. 13. & 4. topi. ca. 2. 3. 4.
 5. 12. 13. 14. & 6. ca. 7. 8.
 Generibus & speciebus attributa. li. predi. por. le. 3. & p^o retho. ca. 7. & p^o to
 pi. ca. 12. 14. & 2. ca. 3. 9. x. & 4. ca. 9.
 Genus est uniuocum. 4. topi. ca. 12.
 Generaliffimum quid. li. predi. por. le. 6.
 Genera subalterna & species. ubi supra.
 Generaliffima funt decem. ubi supra.
 Genus omne fenfibile habet contrarietatem. li. de fen. & fen. le. 15.
 Geometrie confideratio. 4. metha. co. 5.
 Gymnefiarum infularum iberie admiranda. li. de admir. in natura.
 Glandibus attributa. li. 8. de hyfto. ani. ca. 20.
 Glaties quid. 2. de ge. co. 21.
 Glauconia quid & eius attributa. li. 5. de ge. ani. ca. p^o.
 Gloria quid. p^o retho. ca. 5.
 Gloriosi qui funt. 4. ethy. le. 15.
 Gramatica quid. 6. topi. ca. 6.
 Gratia quibus debeat. 2. ce. co. 34.
 Gratia dantis est. laus uero repudiantis. 4. ethy. le. 1.
 Gratioforum quid fit. 6. poli. le. 5.
 Gratia quid. 2. retho. ca. 7.
 Gratie attributa. ubi supra.
 Grando quid. & qualis & quō aut ubi fiat uel non fiat. p^o meteo. le. 7.
 Grefilium quid. li. 3. de hyfto. ani. ca. 8.
 Gubernatio multitudinis minime praua est. 8. ethy. le. x.
 Gubernationi multitudinis attributa. ubi supra. & p^o poli. le. 5. & 5. le. 1. &
 7. le. 2.
 Gubernatio optimatum quid. 3. poli. le. 6.
 Gubernationem multi arrogantes appetunt. 4. poli. le. 2.
 Gubernationis optimatum finis. 4. poli. le. 7.
 Gubernationi bone attributa. 4. poli. le. xi. & 5. le. 7.
 Gubernatio antiqua qualis fuit. 4. poli. le. xi.
 Gubernantibus attributa. 5. poli. le. 2.
 Gubernationes optimatū a quo diffoluāt. 5. poli. le. 6.

Gubernare excedentē multitudinē diuine potentie opus est. 7. poli. le. 3.
 Gulosus quidā philofenus quid orauerit. 3. ethy. le. 20.
 Gutte attributa. 8. phy. co. 23.
 Gustabile quid. 2. de ani. co. 101.
 Gustabili attributa. ubi supra. & co. 104.
 Gustus est quidam tactus. 3. de anima. co. 63. & li. de sen. & sen. le. 3. & li. 2.
 de parti. ani. ca. x.
 Gustus & tactus tendunt ad cor imediate. li. de iunē. & senec. le. 3.
 Graue quid. 4. ce. co. 6. 26.
 Graue quorupliciter. x. metha. co. 13.
 Graui attributa. 3. phi. co. 51. 53. & 2. co. 32. 33. & 3. ce. co. 9. & 4. co. 24. 27.
 Habere quorupliciter. 5. metha. co. 28. & li. predi. le. 23. & li. sex princi.
 le. 14.
 Habitantibus in septētrione attributa. li. de phiso.
 Habitatoribus primi climatis attributa. li. de proprie. ele. ca. 4.
 Habitatoribus septimi climatis attributa. ubi supra.
 Habitatoribus medii climatis attributa. ubi supra.
 Habitus quid. 7. phi. co. 17. & p^o de ge. co. 55. & 2. ethy. le. 6. & li. predi. le. 6.
 & li. sex princi. le. 14.
 Habitus quorupliciter. 5. metha. co. 25.
 Habitus proprietates. li. sex princi. le. 14.
 Habitus & priuatio habent fieri circa idem. li. de fom. & uig. le. 1.
 Habitus ex similibus actibus generantur. 2. ethy. le. i.
 Habitus attributa. 3. ethy. le. 13. & 4. le. 6. & 5. le. 1. & 6. le. x.
 Habitus presentibus attributa. p^o de ge. co. 55. 83.
 Habitus naturales quibus insint. 6. ethy. le. x.
 Habitus primorum principiorum quomodo fiat in nobis. 2. post. le. 21.
 Habituū circa intellectu diuersitas. ubi supra.
 Habituū esse quid sit. xi. metha. le. 13. & 5. phi. co. 26.
 Heracliti opinio de ueritate entium. 4. metha. co. 22.
 Heracliti sententia quedam. li. i. de parti. ani. ca. 5.
 Heracliti opinio de opinante. 7. ethy. le. 3.
 Herbe charesie admiranda. li. de admira. in natura.
 Herbe fontis lycarni admiranda. ubi supra.
 Hyle quid. p^o de ge. co. 24. & li. sex princi. le. 5.
 Hymber unde causetur. 3. meteo. le. i.
 Hypocaustis attributa. p^o meteo. le. 2.
 Hypocratis chii aschili opinio de cometis. p^o meteo. le. 3.
 Hyrenarum arabie admiranda. li. de admir. in natura.
 Hyrundini attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 5. & 9. ca. 7.
 Hyrandinum pullis attributa. ubi supra.

3.
 2.
 6.
 Hyrundo una non facit uer. p^o. ethy. le. xi
 Hiis qui sunt sui capitis attributa. 7. ethy. le. 9.
 Hyfthoria ad quid est utilis. p^o retho. ca. 4.
 Hoc aliquid quid & eius conditio. 3. metha. co. 20. & 7. co. 12.
 Homeri opinio de conuersatione uiri & uxoris. 2. econo
 Homo gustum & tactum habet certiore aliis animalibus. 2. de aia co.
 94. & li. p^o de hyftho. ani. ca. 15.
 Homo est prudētissimum animalium. ubi supra. & li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Homines moles carne sunt apti mente. 2. de anima co. 94.
 Hō habet pportionabiliter cerebrū maius & humidius ceteris aialibus li.
 de sen. & sen. le. 13. & li. p^o de hyftho. ani. ca. 16. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Homo patitur a fumo carbonum. li. de sen. & sen. le. 14.
 Homo solus animalium est rectus. li. de som. & uig. le. 6. & li. de respi. le. 15.
 & li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Hoies ualde stulti preuidētes sūt. & recte somniātes. li. de som. & uig. le. xi
 Homo pulmonem calidum multum & sanguinem habet li. de respi. le. 15.
 Hominis partes summe que sint li. p^o de hyftho. ani. ca. 7.
 Hominis partibus attributa. ubi supra. ca. 15. 17.
 Homo proportionē corporis plurimū seminis emittit li. 3. de hyftho. ani.
 ca. 22. & 7. ca. 2.
 Homo quomodo gestatur in utero. li. 7. de hyftho. ani. ca. 8.
 Hominis periti officium. li. p^o de parti. ani. ca. p^o
 Homo solus aialiū nō habet caudā nec illa indiget. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Homo malus milies plura mala faceret q̄ bestia mala. 7. ethy. le. 6.
 Homo est sicut ciuitas. 9. ethy. le. 9.
 Hominum cura que debeat esse. x. ethy. le. xi.
 Hominis optimum quid sit. ubi supra.
 Hominis beata uita que sit. x. ethy. le. 12.
 Homo natura ciuile est. p^o poli. le. 1.
 Homo solus animalium habet sermonem. ubi supra.
 Homo secūdū legē uiuens est optimū animalium alienus uero a lege est
 pessimum. ubi supra.
 Hominibus pigerimis! attributa. p^o poli. le. 6.
 Hominum maxima pars ex quo uiuat. ubi supra.
 Hominis causa omnia sunt animalia & plante & cetera. ubi supra.
 Homines propria magis curant quā cōmunia. 2. poli. le. 2.
 Hominibus precelentibus attributa. 4. poli. le. x.
 Hominibus exclusis ab honoribus attributa. 5. poli. le. 5.
 Hominis liberi uita est melior. 7. poli. le. 2.
 Hominū plures sunt prauī boni uere pauci. 2. topi. ca. 18.
 Homines ad ueritatem nati sunt. p^o retho. ca. i.

Hoies agūt quecunq; agunt septem causis. p^o retho. ca. x.
 Homines aliqua facillius aliis cōmittunt. p^o retho. ca. 12. —
 Homines cauent ab aliquibus. ab aliquibus uero uon. ubi supra.
 Hominum nullus est liber. 2. retho. ca. 21.
 Hominibus prestantissimum est bene ualere. ubi supra.
 Homini soli attributa. 9. ethy. le. x. & 7. poli. le. x.
 Homini bono attributa. 9. ethy. le. 9.
 Hominum generi attributa. li. 2. de parti. ani. ca. x.
 Homini attributa. li. p^o de hysto. ani. ca. p^o. 15. & 2. ca. p^o. 4. & 9. ca. p^o & li.
 2. de parti. ani. ca. 14. 17. & 3. ca. p^o & 3. poli. le. 5. & 7. le. 1. & li. 2. econo. &
 p^o peryer. le. 14.
 Homo dicitur parvus mundus. 8. phi. co. 17.
 Hominis plures sunt operationes. 2. ce. co. 64.
 Hominum generantia que sint. 2. phi. co. 26.
 Homo falsus quis sit. 5. metha. co. 34.
 Homo mortuus est homo equiuoce. 4. meteo. co. 50.
 Honor in quo consistat. p^o ethy. le. 5.
 Honor quid. 4. ethy. le. 8. & p^o retho. ca. 5.
 Honoris partes. p^o retho. ca. 5.
 Honorem qui consequuntur. ubi supra.
 Honorem non meretur prauus. ubi supra.
 Honor senioribus debetur. 9. ethy. le. 2.
 Honori attributa. p^o ethy. le. 5. & 4. le. 9. & 3. le. 13. & 2. magno. mor. ca. 2. &
 5. poli. le. 7. & 2. econo.
 Honorabilior quis sit. 4. ethy. le. 9.
 Honestas quid. 2. retho. ca. 17.
 Honestum quid p^o retho. ca. 9.
 Honestorum memoria iocunda est. 9. ethy. le. 7.
 Honestati attributa. 8. poli. le. 1.
 Hospitalitati attributa. 9. ethy. le. 12.
 Hamidum quid. 2. de ge. co. 9. 14.
 Humido attributa. 2. de anima co. 113.
 Humori quotuplex. 2. de anima co. 95.
 Humori subtili attributa. 4. meteo. co. 22. & li. 3. de hysto. ani. ca. 5.
 Iactantie attributa p^o magno. mor. ca. 6.
 Iactator quis. p^o magno. mor. ca. 18. 20.
 Iani quid. 4. phi. co. 126.
 Janitori attributa. p^o econo.
 Icori quid & a quibus differat. 2. prio. ca. 27.
 Idea quid. p^o magno. mor. ca. p^o & p^o post. co. 25.
 Ideis attributa. p^o post. le. 33.

Ver. et. 115

Idem quotupliciter. §. metha. le. 9. & x. co. x. & p° topi. ca. §.
 Idem que dicantur. §. metha. co. 20. & x. co. xi. & p° topi. ca. §.
 Idemptitas quid. §. metha. le. 9.
 Idēptitas unde inueniatur. 4. phi. co. 134.
 Idiotis attributa. p° elenc. ca. 8.
 Iecur qd qle & ubi & i qbus sit. li. p° d hy. ani. ca. 18. & li. 3. de pti. ani. ca. 47.
 Igniū phyticusarū lipare ethne atq sicilie admirāda. li. de admir. i uatura.
 Ignis herculis admirāda. li. de admir. in natra.
 Ignium medorum & persarum admiranda. ubi supra.
 Ignis congregatio & segregatio. 3. ce. co. 74.
 Ignis & terre differentie. p° de ge. co. 18.
 Ignis carbo. ignis flamma. ignis lux. differūt specie. §. topl. ca. 15.
 Igni attributa. 4. ce. co. 9. & 2. de ge. co. 50. & p° meteo. le. 2. & p° de ani.
 co. 29. & 2. co. 41. 74. & li. de sen. & sen. le. x. & li. de iuuen. & senec. le. 4.
 & li. de caus. long. & bre. uite & li. p° de parti. ani. ca. 2. & li. 3. de ge. ani.
 ca. x. & li. predi. le. 20.
 Ignoranti attributa. 3. ethy. le. 3.
 Ignorantie attributa. ubi supra. le. xi. 12.
 Ignorantes puniuntur. ubi supra. le. xi.
 Ignorantia quotupliciter. p° post. le. 27.
 Ignorantie signum. p° metha. le. 3.
 Ignorantes uirtutes nominum paralogizantur. li. p° elenc. ca. p°
 Ignoscenda que sint. §. ethy. le. 14.
 Ignoscere quid. 6. ethi. le. 9.
 Ignoto attributa. 3. phi. co. 65. 66.
 Illiberales qui sint & eorum attributa. 4. ethy. le. 5. & p° magno. mor. le. 14.
 Illuminatio fit in instanti. 2. de anima co. 7.
 Illusio quid. 3. retho. ca. 18.
 Imitari quos debeamus. 9. ethy. le. 13.
 Immobile quotupliciter. xi. metha. le. 12. & 4. phi. co. 20.
 Immobili attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Impassibilia que sint & qualia. p° de ge. co. 53. 54.
 Impartibili secūdū quātitatē quomodo attribuatur motus. 6. phi. co. 86.
 Imperitis attributa p° elenc. ca. p° & 2. retho. ca. 22.
 Imperantium diuersitas. p° poli. le. 1. 2.
 Imperanti attributa. ubi supra. le. 3. & 7. poli. le. 3. x.
 Imperant & parere quorum sit. p° poli. le. 2. 3. §.
 Imperat animacorpori. p° poli. le. 3.
 Imperat nemo recte qui prius sub imperio non fuerit. ubi supra.
 Imperio attributa. 8. ethy. le. xi. & p° poli. le. 3. & 5. le. x.
 Imperfectum quid. p° prio. ca. 1.

Impetus animi qui sint & quomodo se habeant. li. de bo. for. le. 3. 6.
 Impetus primi sunt naturales. ubi supra.
 Impotentia quid. 5. metha. co. 17. & 2. ce. co. 37.
 Impossibile quid. 5. metha. co. 17.
 Impossibile simpliciter quid. 2. topi. co. 29.
 Impossibile dicitur dupliciter. 6. phi. co. 92.
 Impossibili attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Impossibilia querenda non sunt. p^o phi. co. 39.
 Impossibile est aliquem uidere quē non putat. p^o elenc. ca. 7.
 Impressio quid. 4. meteo. co. 46.
 Improbis hoium est insatiabilis, & eius attributa. 2. poli. le. x.
 Improbis attributa. 9. ethy. le. 4. 6.
 Impudens quis. 2. ethy. le. 9.
 In aliquo esse quotupliciter. 4. phi. co. 23.
 In seipso esse quomodo contingat. 4. phi. co. 25. 26. 27.
 Inesse sicut pars in toto quando dicitur. 4. phi. co. 34.
 In animatis attributa. li. de moti. ani. le. 3.
 Incertū est esse q^d secundum translationem dicitur. 6. topi. ca. 2.
 Incōtinens quid. 7. ethy. le. i. & 2. magno. mo. ca. 4.
 Incontinenti attributa. 7. ethy. le. 2. 3. 4. 8. x. & 2. magno. mor. ca. 4.
 Incontinentie attributa. 7. ethy. le. 4. 7. 8. x. & 2. magno. mot. ca. 4.
 Incontinentia quid. ubi supra.
 Incōuenienti attributa. p^o phi. co. 9. & 6. poli. le. 5.
 Incomplexis attributa. li. predi. le. 3.
 Incorruptibilia que sint. xi. metha. le. 12.
 Incorruptibili attributa. 3. phi. co. 30. & li. de caus. long. & bre. uite.
 Indeterminati attributa. 3. phi. co. 66.
 Indigestio quid. 4. meteo. co. 14.
 Indigestionis species. ubi supra.
 Indigestū quid. 2. meteo. le. 5.
 Indignatio quid. 2. retho. ca. 9. & 2. ethy. le. 9. & 7. le. 6.
 Indignantur aliqui diuersimode. 2. retho. ca. 9. & 2. ethy. le. 9. & ubi supra.
 Indigentie attributa. 5. ethy. le. 9.
 Individuum predicatur de uno solo. li. predi. por. le. 7.
 Individua non habent ordinem ad inuicem. 3. metha. co. xi.
 Individuis attributa. li. predi. por. le. 6. 7.
 Indiuisibile est unūquodq^{ue} ad seipsum. 7. metha. co. 59.
 Indiuisibile quotupliciter. x. metha. co. p^o. 4. & 3. de ani. co. 23.
 Indiuisibile additum indiuisibili non facit maius. 3. metha. co. 16.
 Indiuisibili attributa. 6. phi. co. 57. & p^o de ani. co. 70.
 Indoctis attributa. p^o de ge. co. 7.

Indictio quid. p° post. co. p° .6. & 2. prio. ca. 23.
 Inductio rethorica quid. p° retho. ca. 2.
 Inductioni attributa. p° post. co. p° .6. le. 30. & 2. prio. ca. 23. & p° topi. ca. x.
 Inequale quid. p° magnò. mor. ca. 21.
 Infantibus attributa. li. 5. de. ge. ani. ca. p° .8.
 Infiniti cognitio. 2. metha. co. xi.
 Infinitum quid. 3. phi. co. 57. 63. 65.
 Infinitum quotupliciter. 3. phi. co. 34. 37. & 6. co. 18.
 Infinitum in actu quotupliciter. xi. metha. le. x.
 Infinitum in potentia quotupliciter. xi. metha. le. x.
 Infinito in potentia attributa. ubi supra.
 Infinito secūdū appositōē uel diuisionē attributa. 3. phi. co. 60. & 6. co. 19.
 Infinito attributa. 2. metha. co. 8. 12. 13. & xi. le. x. & p° phi. co. 25. & 3. co. p° .
 24. 25. 31. 57. 65. 66. 70. 71. 72. & 5. co. 13. & 6. co. 60. & 2. de. ge. co. 68.
 Inuicem quomodo sit i corporibus magnitudine & grauitate. p° ce. co.
 46. 47. 50. 57. 63.
 Infinito corpori attributa. p° ce. co. 63. 64. 66. 68. 70.
 Infinitum nullam proportionem habet. ad infinitum. 8. phi. co. 14.
 Infinita relinquenda sunt. li. predi. por. le. 6.
 Infinitorum non est aliquod primum. 8. phi. co. 34.
 Infinita quō transire cōtingat. 8. phi. co. 67. 68. & p° post. co. 6. & le. 33. 34.
 Infinita non possunt sciri p° post. le. 38.
 Infiniti uirtus. p° ce. co. 71.
 Ingenitum quotuplex. p° ce. co. 121. 112.
 In genitū incorruptibile & sēpiternū se inuicē consequuntur. p° ce. co. 125.
 Ingenii boni conditio. 8. topi. ca. 18.
 Ingrossatio quid & quō fiat & quibus attribuatur. 4. meteo. co. 37. 38.
 Inertia quid. 6. ethy. le. 3.
 Inhumani qui sint. 4. ethy. le. 13.
 Inimicitie efficientia. 2. retho. ca. 4.
 Iniuria sūma quid. p° retho. ca. 14.
 Iniuriam pati quid. p° retho. ca. 13.
 Iniuriari quid. p° retho. ca. x.
 Iniuria maior quid. p° retho. ca. 14.
 Iniuria acerba & inaudita quid. ubi supra.
 Iniuria maxima quid. ubi supra.
 Iniurie attributa. 5. ethy. le. 14. 15. 17.
 Iniustitia apparens quid. 5. ethy. le. 14.
 Iniustitia quid. 5. ethy. le. xi. & p° retho. ca. 9.
 Iniustitia non est ad seipsum. ubi supra.
 Iniustus quis. 5. ethy. le. 14.

Iniusto attributa .ubi supra. & .le. 2. 3. 4. 5. 6. xi. & p^o magno. mor. ca. 21.
 Iniustum quid. ubi supra. & .le. 13. & 2. retho. ca. 9.
 Inumanitas quid & eius attributa. 7. ethy. le. 1. 6.
 In materiali rei attributa. 12. metha. co. 5i.
 Iniquitas quid & eius attributa. 5. ethy. le. 1.
 Inordinate esse quid fit. 3. ce. co. 24.
 Insanus quid sit. li. de physo. & 3. ethy. le. 35. & p^o magno. mo. ca. 12.
 Insensibili attributa. li. sex princi. le. 5.
 Insidiari occulte magis iniustorum est. 7. ethy. le. 6.
 Insidiantes non ignorant. 5. ethy. le. 14.
 Instantia quid & a quibus differt & contra quid feratur. 2. prio. ca. 26.
 Instantia quid. 8. topi. ca. 18.
 Instantia ad uniuersale. 8. topi. ca. xi.
 Instantias ferrenti attributa. 8. topi. ca. 6.
 Instantie aliquae. 4. topi. ca. 5. 8.
 Instantie sunt propositiones. p^o post. co. 29.
 Instantie attributa. ubi supra. & 8. topi. ca. xi.
 Instituta priuata differunt a publicis. x. ethy. le. 15.
 Instrumentum quid & ad quid. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Instrumentorum diuersitas. p^o poli. le. 2.
 Instrumentum alendi duplex. 2. de ani. co. 50.
 Instrumentis attributa. 2. de ani. co. 38. & li. 2. de parti. ani. ca. x. & 4. ca. 6.
 9. xi. & li. p^o de ge. ani. ca. 2. & p^o poli. le. i.
 Instructori attributa. 2. de ani. co. 45.
 Insularum syremissarum admiranda. li. de admir. in natura.
 Insule demoresie cartaginensium. li. ubi supra.
 Insule a cartaginensibus inuente. li. ubi supra.
 Intrangibile quod duplex. 2. de ani. co. 120.
 Intellectuale non est in loco. p^o ce. co. 69.
 Intellectus est habitus principiorum. 6. ethy. le. 5. & p^o magno. mo. ca. 22.
 & p^o post. le. 44. & 2. le. 21.
 Intellectus est terminorum. 6. ethy. le. 6.
 Intellectus quorum sit. p^o post. le. 44.
 Intellectus est certior scientia. p^o post. le. 21.
 Intellectus possibilis quid. p^o de ani. co. 47. 66. & 3. co. 1. 17.
 Intellectum possibilem & agentem necesse est ponere. 3. de ani. co. 17.
 Intellectus agens quid. ubi supra.
 Intellectus est in partibilis. p^o de ani. co. 48. de ani. co. 150
 Intellectus ē talis ī terrenis hoibus q̄iē ducit ī die pater uiroꝝ deoꝝq̄ 3.
 Intellectus est separatus immortalis & perpetuis. 3. de ani. co. 7. 20.
 Intellectus in actu semper intelligit. 3. de ani. co. 20.

Intellectus principiorum est rectus. 3. de ani. co. 5.
 Intellectus obiecti quod sit. 12. metha. co. 39.
 Intellectus quomodo intelligat seipsum. ubi supra
 Intellectus est solum unius. 4. metha. co. x. & 6. co. 8.
 Intellectus in actu est res intellecta in actu. 3. de ani. co. 36.
 Intellectus et intellectū sunt idem in hiis que sunt sine materia. 3. de ani.
 co. 15. & 12. metha. co. 51.
 Intelligentem necesse est fantasmata speculari. 3. de anima. co. 39. & li. de
 memo. & remi. le. 2.
 Intellectus primi non sunt sine fantasmatibus sed non sunt fantasmata
 3. de ani. co. 39.
 Intellectui attributa. 12. metha. co. 39. & p^o de ani. co. 49. 66. 82. & 2. co. 22.
 37. & 3. co. 4. 5. 6. 8. 9. xi. 14. 16. 22. 25. 33. 38. 46.
 Intellectus operationi attributa. p^o de ani. co. 48. & 3. co. 36.
 Intelligere attributa. p^o de ani. co. 48. 63. 66. 67. & 2. co. 60. & 3. co. 2. 4. 5. 6.
 7. 8. 9. xi. 14. 15. 16. 17. 23. 24. 152. & li. de memo. & remi. le. 2.
 Intellectus passivus quid. 3. de ani. co. 20.
 Intellectus non intelligit sine sensu. li. de sen. & sen. le. 15.
 Intellectus speculativus & practicus similiter se habent in silogizando. li.
 de moti. ani. le. 5.
 Intellectus practicus differt a speculativo sine. 3. de ani. co. 49.
 Intellectus practici operatio mediata est conclusio. li. de moti. ani. le. 5.
 Intellectui practico attributa. 3. de ani. co. 47. 49. 50.
 Intellectus nobilitas unde possit sumi. 12. metha. co. 51.
 Intellectui primo attributa. 12. metha. co. 51.
 Intellectui complexorum attributa. 12. metha. co. 51.
 Intellective parti anime attributa. 7. phi. co. 20.
 Intelligentia cui assimilatur. p^o de ani. co. 48.
 Intelligentie attributa. 3. de ani. co. 26.
 Intelligentie indivisibilia attributa. 3. de ani. co. 21.
 Intelligentia indivisibilia cuius sit. x. metha. co. p^o
 Intelligentie non est credendum. 3. phi. co. 55.
 Intelligentia quid. li. de caus. le. 7.
 Intelligentie uirtus. ubi supra. le. 16.
 Intelligentiis primis attributa. ubi supra. le. 4. 7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 23.
 Intelligentie uirtuti attributa. ubi supra. le. 9. 14. 16.
 Intelligentia quo tempore uiget. 7. poli. le. 12.
 Intelligibili attributa. p^o de ani. co. 47.
 Intemperans quis sit. 7. ethy. le. 4. 7. 9.
 Intemperato attributa. ubi supra. & le. 7. & 3. ethy. le. 21. 22.
 Intemperatus quis. 2. ethy. le. 23.

Intemperantia quid. 2. ethy. le. x. & 3. le. 22.
 Intemperantie species. 2. magno. mor. ca. 4.
 Intemperantie attributa. 7. ethy. le. 6. 8.
 Interitus quid & eius attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Interrogatio quid. 2. peryer. le. 4.
 Interrogationibus duabus nō est una responsio danda. 2. elenc. ca. i.
 Interrogationi uni una est danda responsio. 2. elenc. ca. 9.
 Interrogationi attributa. 2. peryer. le. 4. & p^o post. co. 27. 28.
 Interrogandi ordo. 8. topi. ca. 3.
 Interroganti attributa. 8. topi. ca. 8. 9.
 Interrogatorū diuersitas. 8. topi. ca. 9.
 In toto esse quid. p^o prio. ca. i.
 Inuerecūdia quid. 2. retho. ca. 6.
 Inuerecūdus quis. p^o magno. mor. ca. i7.
 Inuentores scientiarum. 2. metha. co. 2.
 Inuidia quid. 2. retho. ca. x.
 Inuidus quis. 2. ethy. le. 9.
 Inuidi qui sint. 2. retho. ca. x.
 Inuoluntarium quid. 2. ethy. le. i. 3. 5. 13.
 Inuoluntaria que sint. ubi supra. & le. i4.
 Inuoluntariorum diuersitas. 5. ethy. le. i4.
 Iocundū multiplex. 7. ethy. le. i4.
 Iocundo attributa. ubi supra.
 Iocūda que dicantur. 9. ethy. le. 7. & x. le. 4. 9. & p^o retho. le. xi.
 Iocunda sunt sensus presentium recordatio preteritorum & spes futuro-
 rum. p^o retho. ca. xi.
 Iocundum est memorari labores preteritos. ubi supra.
 Iocundum est irasci. ubi supra.
 Iocundum est loqui aut scribere ad amicos. ubi supra.
 Iocundum est ulcisci. ubi supra.
 Iocundum est uincere. ubi supra.
 Iocundum est ludere. ubi supra.
 Iocundissima sunt honor & gloria. ubi supra.
 Iocundum est amare. ubi supra.
 Iocundum est esse admirationi. ubi supra.
 Iocundum est adultores audire. ubi supra.
 Iocundum est uariari. ubi supra.
 Iocundum est discere & admirari. ubi supra.
 Iocundum est beneficium conferre & recipere. ubi supra.
 Iocundum est subuenire. ubi supra.
 Iocundum est euasisse a periculis. ubi supra.

Iocundum est unicuique sibi simile. ubi supra.
 Iocundum est unicuique suum. ubi supra.
 Iocundum est principari. ubi supra.
 Iocundum est alios increpare. ubi supra.
 Iocundum est uersari in eo quo quis excellit. ubi supra.
 Iocundum est putare se consequuntur eorum que expetit. 2. retho. ca. 2.
 Iocundum est omne mirabile. 3. retho. ca. 2.
 Iocus quid & eius attributa. 4. ethy. le. 15. & x. le. 9. & 8. poli. le. h.
 Iocorum diuersitas. ubi supra.
 Iocosus quis. 7. ethy. le. 7.
 Ira quid. li. i. de parti. ani. ca. 4. & 2. retho. ca. 2.
 Ira quomodo datur & augeatur. 2. retho. ca. 3.
 Ire attributa. li. de physo. & 7. ethy. le. 3. 6. & 5. poli. le. x. 12. & 7. le. 5. & 2.
 retho. ca. 2. 4.
 Iracundia quid. 2. ethy. le. 9.
 Iracundi qui sint. 7. retho. ca. 2. 3. 4.
 Iracundis attributa. 4. ethy. le. 13. & 7. le. 6.
 Irasci multipliciter. 2. retho. ca. 2.
 Irascentium attributa. 5. poli. le. 9.
 Irrationabile quotuplex. p^o ethy. le. 20.
 Iris quid & quomodo & quando fiat. 3. meteo. le. 3. 5. & 3. post. le. 17.
 Iris colores diuersi. 3. meteo. le. 5. 6.
 Iridem tricolorem necesse est esse. ubi supra.
 Ironia quid. 2. ethy. le. 9.
 Ironie attributa. 4. ethy. le. 15.
 Iron quis. p^o magno. mor. ca. 20.
 Ironicus quis. 4. ethy. le. 15.
 Ironico attributa. ubi supra.
 Iudicia multorum sepe meliora sunt quam unius. 3. poli. le. 14.
 Iudicium quid. 5. ethy. le. xi.
 Iudicium de rebus quotuplex. p^o de ani. co. 27.
 Iudiciū uerū quomodo sit. 4. metha. co. 20. & xi. le. 6. & 2. phi. co. 6.
 Iudiciū quomodo attribuitur diuersis potentiis. 3. de ani. co. 144.
 Iudicium reddimus diuersimode. p^o retho. ca. 2.
 Iudicatio est iusti iudicium. p^o poli. le. i.
 Iudicare de prioribus quomodo contingat. 3. ee. co. 60.
 Iudicare attributa. 2. poli. le. 16. & 3. le. 7. 9. & 8. le. i. 2.
 Iudex bonus quis sit. p^o ethy. le. 3. & 5. le. 6. & 3. poli. le. 7.
 Iudici attributa. p^o retho. ca. i. 15.
 Iuncture quare insint animalibus. li. de moti. ani. le. i.
 Iunioribus attributa. 7. poli. le. x.

Ius quid. p^o poli. le. 1.
 Iuris multipliciter. §. ethy. le. xi. 12.
 Ius naturale quid. ubi supra.
 Ius ciuile quid. ubi supra.
 Ius paternum quid. ubi supra.
 Ius legitimum quid. ubi supra.
 Ius economicum quid. ubi supra.
 Iuribus attributa. ubi supra.
 Iustificatio quid. §. ethy. le. 12. 13.
 Iustitia quid. §. ethy. le. 1. x. & p^o retho. ca. 9.
 Iustitia legalis quid. §. ethy. le. 2.
 Iustitia species. §. ethy. le. 2. 3. 4.
 Iustorum multipliciter. p^o magno. mor. ca. 21.
 Iustum duplex. ubi supra.
 Iustum quid. §. ethy. le. xi. 16.
 Iustum in quo consistat. §. ethy. le. §. 6. 17. & 6. poli. le. 3.
 Iusto attributa. §. ethy. le. x.
 Iustum esse nō ē facile. §. ethy. le. 15. & p^o magno. mor. ca. 21.
 Iuuenis etate uel moribus. p^o ethy. le. 3.
 Iuuenis non est ydoneus auditor discipline ciuilis. ubi supra.
 Iuuenibus quomodo conueniat adiscere & iudicare. 7. ethy. co. 2.
 Iuuenibus attributa. 2. retho. ca. 12.
 Iuuenes ad omnia sunt aptissimi. ubi supra.
 Iuuenes sunt apti ad irascendum & ad ambitionem. ubi supra.
 Iuuenes uictorie & excellentie studiosi sunt. ubi supra.
 Iuuenes non sunt malitiosi sed simplices. ubi supra.
 Iuuenes creduli sunt. ubi supra.
 Iuuenes sunt bone spei. ubi supra.
 Iuuenes facilliter decipiuntur. ubi supra.
 Iuuenes sunt uerecundi. ubi supra.
 Iuuenes sunt magnanimi. ubi supra.
 Iuuenes magis eligunt honesta q̄ utilia. ubi supra.
 Iuuenes sunt amicorum studiosi. ubi supra.
 Iuuenes in omnibus se habent nimis. ubi supra.
 Iuuenes scire omnia putant. ubi supra.
 Iuuenes sunt misericordes. ubi supra.
 Iuuenes sunt dicaces & faceti. ubi supra.
 Iuuentus quid. li. de mor. & ui. le. 1.
 Iuuenta est res iocunda. 7. ethy. le. 14.
 Labia subtilia & in extremitatibus relaxata quid significant. li. de physo.
 Laborantibus amara omnia uidentur. 2. de anima co. 104.

Labori attributa.8.poli.le.i.
Labrotore quomodo fiant.p° meteo.le.6.
Lac i qbus possit fieri & i qbus sit.li.3.de hysto.ani.ca.20.21.&.6.ca.20.27
Lacti attributa.ubi supra.& li.4.de ge.ani.ca.8.
Lac in maribus potest fieri.li.p° de hysto.ani.ca.12.&.3.ca.20.
Lac quid.li.4.de ge.ani.ca.8.
Lactes quid & eius attributa.li.4.de parti.ani.ca.4.
Lacertarum italie & sicilie admiranda.li.de admir.in natura.
Laci aorni cumani admiranda.li.de admir.in natura.
Laci scicilie admiranda.ubi supra.
Laci masilensium admiranda.ubi supra.
Lampades in celo & aere ex quo fiant.p° meteo.le.2.
Lapidis syphyli montis admiranda.li.de admir.in natura.
Lapidis modon admiranda.ubi supra.
Lapidis nili admiranda.ubi supra.
Lapidis euphonis admiranda.ubi supra.
Lapidis montis erechintii admiranda.ubi supra.
Lapidis thinoli montis admiranda.ubi supra.
Lapidi attributa.8.phi.co.23.&.li.de mi.
Lapides ex quibus fiant & per quatum uel quale tempus.li.de mi.
Lapidis spini admiranda.li.de admir.in natura.
Lapidicinium lybie admiranda.ubi supra.
Lapidum ardentium & carbonis admiranda.ubi supra.
Laudabile quid.p° ethy.le.18.& p° magno.mor.ca.22.
Laudanda que sint.p° ethy.le.18.
Laudes deorum ad nos relate ridicule videntur.ubi supra.
Laudi attributa.ubi supra.
Laus non est optimorum.ubi supra. sed eoru e aliqd pstatius : ubi supra.
Laus quid.ubi supra.& p° retho.ca.9.&.3.ca.16.
Laus ex operationibusest.p° retho.ca.9.
Laudabiles ex quibus dicamur.p° magno.mor.ca.5.& p° retho.ca.9.
Lascivus quis.4.ethy.le.13.
Lationi attributa.p° ce.co.76.
Lationibus attributa.p° ce.co.x.24.30.44.76.&.2.co.69.&.li.de sen. &
sen.le.16.
Lebetum trium admiranda.li.de admir.in natura.
Leni attributa & lenibus.li.de sen.& sen.le.3.
Lenum quid.li.predi.le.17.
Leoni attributa.li.2.de hysto.ani.ca.p° &.3.ca.6.&.6.ca.31.&.3.ca.5.&.9.ca.
Lepori attributa.li.3.de hysto.ani.ca.12. 44.
Leporum admiranda.li.de admir.in natura.

Letanti attributa. p° post. le. 49.
 Leucophyli arboris admiranda. li. de admir. in natura.
 Leue quid. p° ce. co. 17. & 4. co. 6. 26. 31. & li. sex princi. le. 13.
 Leui attributa. 3. phi. co. 33. & 4. co. 42. & 8. phi. co. 32. 33. 35. & p° ce. co. 17. &
 4. co. 6. 24. 27.
 Leuissimum quid sit. p° ce. co. 17.
 Lex quid. p° retho. ca. 15.
 Legis necessitas. x. ethy. le. 14.
 Legum diuersitas. p° retho. ca. 9. x.
 Legi attributa. 5. ethy. le. 2. xi. 17. & p° magno. mor. ca. 21. & p° retho. ca. x.
 Leges a fuescere mutare improbum est. 2. poli. le. 13.
 Leges quis debeat ponere. 6. poli. le. 5.
 Legibus attributa. 5. ethy. le. 2. 6. & x. le. 14. & 2. poli. le. 8. 13. & 3. le. 9. & 4. le
 1. & p° retho. ca. p° 15.
 Legum latoribus attributa. 3. ethy. le. 1. xi. & 5. le. 16. & 8. le. 9. & x. le. 14. & 7.
 poli. le. 2. & 8. le. 1. & p° retho. ca. p° 14. ca. 9.
 Liberalitas qd. 2. ethy. le. 8. & 4. ethy. le. 1. & p° mag. mor. ca. 14. & p° retho.
 Liberalitati attributa. ubi supra. & 2. poli. le. 6. & p° magno. mor. ca. 14.
 Liberalibus attributa. 4. ethy. le. 2. 3.
 Libertas quid. 6. poli. le. 11.
 Libertati reipublice attributa. ubi supra.
 Libyici opinio de domino. p° econo.
 Libidinosus quis. 7. ethy. le. 6.
 Libidini attributa. ubi supra.
 Lien quid & quale. li. p° de hyfio. ani. ca. 18. & li. 3. de parti. ani. ca. 7.
 Ligurum peritiae in iaculando funda admiranda. li. de admir. in natura.
 Lingua sicca existens non senti neq. humida. 2. de anima co. 104.
 Lingua omnia sensibilia sentit secundum eadem partem. 2. de aia co. 112.
 Lingue attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 17.
 Linea quid. p° ce. co. 2.
 Linee unitas. 4. metha. co. 8.
 Linee circularis perfectio. 2. ce. co. 22.
 Linee attributa. 4. phi. co. 107. & 6. co. 3. & p° de anima. co. 67.
 Linee recte attributa. 2. ce. co. 22.
 Linearum minima que sit. 2. ce. co. 29.
 Linee recte equedistantes non concurrant. p° post. co. 12.
 Liquefactibilibus attributa. 4. meteo. le. 14. co. 60.
 Litigiosi ac rixe amici qui sint. p° elenc. ca. 8.
 Litiganti attributa. p° retho. ca. p°
 Locus quid. 4. phi. co. 38. 41. & 4. ce. co. 23.
 Loca partium naturalium que sint. 4. phi. co. 88.

Esse in loco quid. 4. phi. co. 43.

Esse in loco quotupliciter. 4. phi. co. 44. 45.

Locus unus non continet duo corpora. 3. metha. co. 9. & 4. phi. co. 8. 47. 55.

& li. sex princi. le. xi.

Loci multiplicitas. 4. phi. co. 14.

Loci differentia que sint. 3. phi. co. 54. & p^o ce. co. 31. & 2. co. 7.

Loci proprii & naturalis attributa. 4. phi. co. 4. 28. 48. & p^o ce. co. 44. 69.

74. 75. 76. 91. 99. 100. & 2. co. 34. 74. & li. de respir. le. 15.

Loci attributa. 3. phi. co. 43. 49. 55. & 4. co. 6. 7. 17. 27. 28. 35. 37. 41. 42. 47. &

li. sex princi. le. xi. 12.

Loci primi attributa. 4. phi. co. 38.

Locati attributa. 4. phi. co. 48.

Loci differentie quomodo sint principia motus. 2. ce. co. 8. xi.

Loci differentie quomodo diuersimode sumantur in diuersis corporibus

2. ce. co. 9. x. xi. & li. de iuuen. & senec. le. 1.

Loci differentie quomodo differant. 2. ce. co. xi.

Loci dimicationis herculis cum gigantibus admiranda. li. de admir. in natura

Locus a partibus in quantitate ad suum totum & econtra. 2. topi. ca. 4.

Locus a diffinitione ad diffinitum & econtra. 2. topi. ca. 5.

Locus a genere ad speciem & econtra. 2. topi. ca. 9.

Locus ab antecedente ad consequens. 2. topi. ca. 12.

Locus in coniugatis. 2. topi. ca. 23. & 7. ca. p^o

Locus in casibus. ubi supra.

Locus in casibus & coniugatis similiter se habent in sequela. 4. topi. ca. 6. & 7. ca. 6.

Locus in generationibus & corruptionibus. 2. topi. ca. 24. & 7. ca. p^o

Locus in similibus. 2. topi. ca. 26. 1.

Locus in magis. 2. topi. ca. 27. 29.

Locus in apposis. 2. topi. ca. 28.

Locus secundum quid ad simpliciter. 2. topi. ca. 29.

Loci in propriis. 5. topi. per totum.

Loci utilissimi qui sint. 7. topi. ca. 7.

Locustarum scorpionibus infestarum admiranda. li. de admir. in uatura

Logica ante aristotele non erat. 2. elenc. ca. x.

Longitudini attributa. 2. ce. co. 12.

Locutio quid & ex quibus conficiatur. li. 4. de hyflo. au. ca. 9.

Locutio quibus conueniat. ubi supra.

Loqui proprium est hominis. ubi supra.

Lubricum quid. 2. de ge. co. x.

Luci attributa. li. de sen. & sen. le. 7.

Luctator quis sit. p^o retho. ca. 5.

Lumen quid. 2. de anima co. 69. 70. & li. de sen. & sen. le. 6.

Sine lumine impossibile est uidere. li. de sen. & sen. le. 5. 16.
 Lumini attributa. 2. de anima co. 71. 72. 73. 80. & 3. co. 18.
 Lumini lune & stellarum attributa. li. de proprie. ele. ca. 8.
 Lune motui attributa. li. de proprie. ele. ca. 6. & li. 4. de ge. ani. ca. x.
 Lupis attributa. li. 8. de hysto. ani. ca. 5.
 Luciositas quid & eius attributa. li. 5. de ge. ani. ca. p.
 Luxurianti attributa. 7. ethy. le. 6.
 Macedonie minere admiranda. li. de. admir. in natura.
 Machinamenta quot. 4. poli. le. xi.
 Magis & minus non faciunt differre specie. p. poli. le. 3. 9.
 Magis tale uel minus tale quomodo accipiantur. 3. topi. ca. 9.
 Magistratus quid. 5. ethy. le. xi.
 Magistratui attributa. 5. ethy. le. 2. 8. xi. & 2. poli. le. i. 15. i7. & 3. le. i. 9. & 4.
 le. i3. & 5. le. 7. & 6. le. 7. & 7. le. 3. 9.
 Magnanimitas quid. 4. ethy. le. 9. & p. magno. mor. ca. 15. & p. retho. ca. 9.
 Magnanimus quis. 4. ethy. le. 8.
 Magnanimus attributa. 4. ethy. le. 9. x. & 7. poli. le. 5.
 Magnificencia quid. 4. ethy. le. 6. & p. magno. mor. ca. 16. & p. retho. ca. 9.
 Magnificencie attributa. ubi supra.
 Magnificus quid sit. 4. ethy. le. 7.
 Magnitudo quid. 5. metha. co. 18.
 Magnitudo non componitur ex indiuisibilibus. 6. phi. co. 76.
 Magnitudo nō est iusfinita. 12. metha. co. 41. & 3. phi. co. 60. 65.
 Magnitudinis diuisio. 6. phi. co. 5. 17.
 Magnitudini attributa. 3. phi. co. 68. & 4. co. 9. & 6. co. 18. 74. 76. & 8. co.
 79. 80. 88. & p. ce. co. 2. & 3. co. 57.
 Magnū & paruum. 5. metha. co. 18.
 Maiora sunt magis composita quā minora. p. prio. ca. 29.
 Maius & minus. 5. metha. co. 18.
 Mala in uolūtaria sūt digna miseratōe: sed uoluntaria increpatōe. 3. ethy.
 Malitia quid. 2. retho. ca. 13.
 Malū quid. p. retho. ca. 6. le. 12.
 Malo attributa. ubi supra. & 4. ethy. le. 13.
 Malum minus est magis eligendum quā maius. 5. ethy. le. 5.
 Malus quis sit. 7. ethy. le. 14.
 Māne quibus insint uel non. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Manere natura aut uī qualiter sit. 3. ce. co. 19.
 Mansuetudo quid. 4. ethy. le. 13. & p. magno. mor. ca. 13. & 2. retho. ca. 3.
 Mansuetus quis. ubi supra.
 Mansueto attributa. ubi supra.
 Manus est organum organorum. 3. de ani. co. 38.

Manibus attributa.li.4.de parti.ani.ca.9.
 Mare non est permutatum loco super terram.li.de proprie.elē.ca.7.
 Maris siculi admiranda.li.de admi.in natura.
 Mari attributa.2.meteo.le.2.5.
 Mares sunt longioris uite feminis exceptis feminis piscium.li.4.de
 hyfso.anima.ca.xi.
 Maribus attributa.li.7.de hyfso.ani.ca.i.2.3.4.6.& li.4.de ge.ani.ca.6.
 Mas quid.li.i.de ge.ani.ca.2.
 Masculini & femini differentia.x.metha.co.25.
 Masculinum & feminium quid sint.ubi supra.
 Masculo attributa.li.de phyfo.& p° poli.le.3.9.& 7.le.12.
 Mathematice consideratio.2.phi.co.19.
 Mathematica circa quid sit.6.metha.co.2.& xi.le.3.
 Mathematicarum scientiarum inuentio.p° metha.le.i.
 Mathematici & methaphisici conuenientia.xi.metha.le.3.
 Mathematicus quomodo se habeat circa prima principia.xi.metha.le.4.
 Mathematicis non inest motus.li.de moti.ani.le.i.
 Mathematica non omnia sunt sine motu.p° metha.co.19.
 Mathematica demonstratio.3.metha.co.3.
 Materia qd.7.metha.co.8.22.29.& 3.co.3.& p° phi.co.69.82.& 2d ani.ca.1.
 Materia ignota est secundum se.7.metha.co.35.
 Materia quomodo sit una & quō non.p° phi.co.66.& 2.co.26.
 Materia quōtuplīter dicitur.7.metha.co.35.& 3.co.4.15.
 Materia prima est una.8.metha.co.xi.
 Materia quorum sit.8.metha.co.14.
 Materia accidentium.8.metha.co.12.
 Materie transmutatio.p° metha.le.5.& 4.phi.co.20.
 Materia & priuatio differunt & quō.p° phi.co.79.
 Materia est causa plurium & infinitorum entium.p° ce.co.92.94.
 Ex materia una plura sunt principiata.p° metha.co.8.& 3.co.xi.
 Materie cognitio.2.metha.co.12.& x.co.24.& p° phi.co.69.& 4.co.16.
 Materia corporum celestium.8.metha.co.12.& 9.co.17.& 12.co.x.
 Materie respectu contrariorum attributa.4.phi.co.84.
 Materie attributa.12.metha.co.xi.56.& p° phi.co.79.80.81.82.& 2.co.26
 & 4.co.17.18.& p° ce.co.98.& p° de ge.co.i.29.31.54.55.76.& 2.co.6.51.
 & li.de caus.lōg.& bre.uite.& li.4.de ge.ani.ca.8.
 Materia terre & ignis que & qualis sit.p° de ge.co.22.
 Mathicore belue attributa.li.2.de hyfso.ani.ca.i.
 Matres plus diligunt filios.9.ethy.le.7.
 Maxillam|inferiorem omnia animalia mouēt excepto cocodrili fluuiali
 lip° de hyfso.ani.ca.12.

Mixillis attributa. li. 3. de hyfio. ani. ca. 6.
 Maximū quid fit. x. metha. co. 13.
 Maximū in genere quid fit. ubi supra.
 Meatus fenforiorum oīum tenditur ad cor. li. 5. de ge. ani. ca. 34.
 Medicina quid. p^o de ge. co. 53.
 Medicus est triplex. 3. poli. le. 9.
 Medicis attributa. li. de phifo. & 4. ethy. le. 7. & 5. le. 15.
 Mediocritas in omnibus est laudanda: extrema uero non. 2. ethy. le. 9.
 Mediocritas quid. ubi supra. & 4. ethy. le. 13.
 Medio uirtutum consequendo attributa. 2. ethy. le. x. xi.
 Medium inter extrema rerum quid. x. metha. co. 22. & xi. le. 13. & 5. phi. co.
 22. & 2. de ge. co. 48. & 2. de ani. co. 118.
 Medium duplex. 4. metha. co. 27.
 Media quorum sint. x. metha. co. 22.
 Mediorum attributa. x. metha. co. 22. 23. & xi. le. 6. & 5. phi. co. 22. & li. de
 proprie. ele. ca. 9. & 8. phi. co. 65. & 2. ce. co. 74.
 Medio inter fenfum & fenfibile attributa. li. de fen. & fen. le. 16.
 Mediū fenfum quid. ubi supra.
 Medium in sono est aer. 2. de ani. co. 76.
 Medium in odore est paffio quedam ab aere & aqua. ubi supra.
 Medium quō fumatur ad filogizandum. p^o prio. ca. 24. 28. & 2. ca. 21. 22.
 Medium quid. p^o prio. ca. 3.
 Medio demonstrationis attributa. p^o post. co. 17. 21. 25. 26. le. 36. 38. 39.
 Medio filogismi attributa. ubi supra. & le. 29. 31. & 2. post. le. x. xi. 18. 19.
 Medium demonstrationis quid. 2. post. le. i. 8. 9. 19. & p^o prio. ca. 28.
 Medium prime figure quid. p^o prio. ca. 3.
 Medium fecunde figure quid. p^o prio. ca. 4.
 Medium tertie figure quid. p^o prio. ca. 5.
 Medius habitus in cunctis laudatur. 2° ethy. le. xi.
 Medulla quid. & eius attributa. li. 3. de hyfio. anima. ca. 20. & li. i. de parti.
 anima. ca. 6. 7.
 Melancolicis attributa. li. de fom. & uig. le. 4. xi. & 7. ethyco. le. 7. 14. & li.
 de bo. for. ca. 8.
 Meliora que funt. p^o retho. ca. 7.
 Melioribus attributa. p^o poli. le. xi.
 Melius quid. 7. poli. le. xi.
 Meliori attributa. 3. topi. per totum.
 Melisi opinio de principiis rerum. i. phi. co. 6.
 Melodie attributa. 8. poli. le. 3.
 Mēma quibus infit. li. 2. de hyfio. ani. ca. 13.
 Membris attributa. li. p^o de parti. ani. ca. i.

Memorabilia que sint. li. de me. & re. le. 2. 5.
 Memores qui sint. ubi supra. le. 3. 7.
 Immemores qui sint. ubi supra. le. 3. 7.
 Immemores sunt senes & pueri. ubi supra.
 Memorabili attributa. ubi supra. le. 4.
 Memorari & reminisci differentia. ubi supra. le. 7.
 Memorantur male nani & habentes superiora minora. ubi supra.
 Memoria & reminiscencia diuersimode se habent. ubi supra. le. i.
 Memoria non est de futuris sed opinio. ubi supra.
 Memeria non est presentis sed sensus. ubi supra.
 Memoria est preteriti. ubi supra.
 Memoria quid. ubi supra. le. 2. 3.
 Memoria non est pars intellectiua. ubi supra. le. 2.
 Memoria non inest omniibus animalibus. ubi supra.
 Memoria in quibus sit & non sit. ubi supra. le. 3. & 2. post. le. 21.
 Memoria faciunt & saluant meditatio reminiscencia & speculatio. ubi supra.
 Memoria sit ex sensu. 2. post. le. 21. & p^o metha. le. i.
 Mendatio attributa. 4. metha. le. 15.
 Menesis quid. p^o magno. mor. ca. 17.
 Menstrua quid & eis attributa. li. 7. de hyfio. ani. ca. i. 2.
 Menti attributa. 6. ethy. le. 2. & 9. le. 9.
 Mentis irrationabilioris est non mirari. 2. ce. co. 77.
 Mensura quid. x. metha. co. 2.
 Mensura in quo primo inuenitur. ubi supra. & 8. phi. co. 76.
 Mensure certitudo unde sumatur. x. metha. co. 3. 4.
 Mensurarum diuersitas. x. metha. co. 4.
 Mensure attributa. ubi supra.
 Metallica quotuplicia. 3. meteo. le. 7.
 Metallica ex quibus generentur. ubi supra.
 Metallis attributa. 3. meteo. le. x.
 Methaphisice dignitas. p^o metha. le. 2. & 6. co. 2.
 Methaphisice partes quot & que sunt. 4. metha. co. 4. & xi. le. 4.
 Methaphisice consideratio. 4. metha. co. p^o 3. 5. 8. & 6. co. p^o 3. & 7. co. 6. &
 xi. le. 3. 4. 8. & 12. co. p^o & p^o phi. co. 83.
 Methaphisice quomodo se habeat circa prima principia. xi. metha. le. 4.
 Methaphore attributa. p^o meteo. le. 4.
 Metus quid. 3. ethy. le. 14.
 Metuimus omnia mala. ubi supra.
 Metuere aliquando honestum aliquando inhonestum. ubi supra.
 Militibus attributa. 3. ethy. le. 16.
 Milui admiranda. li. de admir. in natura.

Minimū & maximū non datur in natura. p^o phi.co.36.38.
 Minimū in hominibus & equis quō sit. li. de sen. & sen. le.8.
 Minimū in lūeis quō sit. 4. phi.co.108.
 Minimū in tempore quō sit. 4. phi.co.18.
 Minimū est mensura oīum in unoquoq; genere. 2. ce.co.28.
 Ministro in artibus attributa. p^o poli. le.2.
 Mirandū aliquid est in oī re & natura. li. p^o de parti. ani. ca.5.
 Miserentur homines diuersimode aliqui uero non. 2. retho. ca.8.
 Miserabile quid. ubi supra.
 Miserationem mouentia. ubi supra.
 Miserationi maxime indignatio opponitur. 2. retho. ca.9.
 Misericordes qui sint. li. de physo.
 Mixtio quid. p^o de ge.co.90.
 Mixto attributa. p^o de ge.co.83.84.88.
 Miscibilia quāta sint. p^o de ge.co.41.83.84.89.90.
 Mites qui sint. 2. retho. ca.3.
 Mobilis primi delectatio qualis sit. 12. metha.co.39.
 Mobili infinito attributa. 5. phi.co.61.63.64.
 Mobili circulariter per partes attributa. 6. phi.co.85.
 Mobili stanti attributa. 6. phi.co.67.68.69.71.
 Mobili moto attributa. 9. metha.co.14. & 12. co.3. & 6. phi.co.67.74.89.
 & 7. co. p^o 2. & p^o de ani.co.42.43.
 Mobili finito attributa. 3. phi.co.78. & p^o ce.co.86. & 4. co.22.
 Mobile motu uelocissimo necesse est spericum esse. 2. ce.co.29.
 Modicitas & mentositas quid. 4. ethy. le.7.
 Modo quid dicitur. 4. phi.co.127.
 Modulationi attributa. 8. poli. le.2.
 Mola quid & eius attributa. li. 4. de ge. ani. ca.7.
 Mole quid. 2. de ge.co.13. & 4. meteo.co.30. & 3. ce.co.xi.
 Molinsis quid. 4. meteo.co.28.
 Molis quis sit. 7. ethy. le.7.
 Molities in quibus sit. ubi supra.
 Monarchia quid. p^o retho. ca.8.
 Monumentorum gigantium admiranda. li. de admir. in natura.
 Monstra quid sint. 2. phi.co.82. & li. 4. de ge. ani. ca.4.
 Monstris attributa. li. 3. de ge. ani. ca.4.
 Montes quomodo fiant. li. de mi.
 Montium melanorum admiranda. li. de admir. in natura.
 Montis menthonice admiranda. ubi supra.
 Montis florentis cartaginesium admiranda. ubi supra.
 In morbis non confert aduersus medicum cauillari. p^o retho. ca.15.

Mors quoruplex.li.de morte & ni.le.1.

Mors quid.ubi supra.

Mors uarie inest diuerfis.ubi supra.

Mortis cause.ubi supra.

Morti attributa.ubi supra:

Mortali attributa.2.retho.ca.21.

Mortuum quid.li.de caus.long.& bre uite.

Morsus uenenatorum grauiores sunt.li.8.de hysto.an. ca.29.

Motes omnes quodammodo insunt a natra.6.ethy.le.x.

Morum fugiendorum tres sunt species.7.ethy.le.1.

Ad moris maximam uirtutem pertinentia.x.ethy.le.1.

Moribus facta respondere oportet.x.ethy.le.13.

Moribus attributa.7.poli.le.x.12.

Mos melior quid.8.poli.le.1.

Mota aliqua quotupliciter dicantur.4.phi.co.32.& 5.co.17.

Mota per accedens quotupliciter.4.phi.co.32.& 8.le.13.co.52.

Motis attributa.4.phi.co.99.104.105.108.& 5.co.62.& 6.co.8.15.32.48.52

& 7.co.p°.2.6.7.x.

Motis preter naturam attributa.p° ce.co.75.89.

Motis secundum naturam & uiolenter attributa.p° ce.co.75.82.

Motis nobis mouentur que in nobis sunt.2.topi.ca.21.

Motum continue quid sit.5.phi.co.23.

Moto per se & primo attributa.6.phi.co.74.

Motiuo attributa.4.ce.co.22.

Motus denominatio a quo fit.5.phy.co.4.47.

3.co.4

Motus qd.xi.metha.le.9.& 3.phi.co.6.16.23.& 5.co.9.& 2.de ani.co.54 &

Motus quotupliciter.4.phi.co.67.& 7.co.x.& li.predi.le.23.

Motus non est preter res.xi.metha.le.9.& 3.phi.co.4.

Motus in quo sit subiectiue.xi.metha.le.9.& 3.phi.co.18.& 4.co.95.

Motus i qbus sit pdicamētis.xi.metha.le.12.& 3.phi.co.4.& 5.co.x.18.

Motus ppetuitas.12.metha.co.29.34.43.& 8.phi.co.45.

70

Motus unitas.5.metha.co.8.& 4.phi.co.105.& 5.co.34.& 7.co.5.& 8.co.

Morus unitas quotupliciter.5.phi.co.31.& 7.co.5.

Morus unus simpliciter quis sit.5.phi.co.34.& 7.co.5.

Morus infinitas.3.metha.co.12.& 7.phi.co.7.& p° meteo.le.2.

Motus quorum sit.9.metha.co.7.& 5.phi.co.x.

Ad motum quot requirantur.5.phi.co.2.& 3.de ani.co.41.

Ad motus continuitatem quot requirantur.5.phi.co.41

Motus continui conditiones finis.2.phi.co.23.

Motus species que & quot sint.3.phi.co.5.6.& 5.co.9.& 7.co.x.& p° d ani.

Motus quilibet est a forma.3.phi.co.17.

co.38.

Motus mobilis mouentis & temporis proportio. 7. phi. co. 32. 35. 36. 37. 38.
 Motus non componitur ex momentis. 6. phi. co. 28.
 Motus unius attributa. 6. phi. co. 34.
 Motus sequitur magnitudinem. 4. phi. co. 99. 113. & 6. co. 37. 60. 61.
 Motus sequitur tempus & econtra. ubi supra.
 Motui tria sunt necessaria. 8. phi. co. 37. 64. & 3. de anima co. 34.
 Motus necessitas. 8. phi. co. 41. 54. 83. & p^o ce. co. 77.
 Motus omnis est propter aliquid. 3. de anima co. 44.
 Motui attributa. 3. phi. co. p^o 2. 12. 15. 65. & 4. co. 73. 96. 105. 112. 114. 132. & 3.
 co. 3. 39. 40. 43. & 6. co. 15. 34. & 7. co. 6. 7. 8. 30. & 8. co. p^o 2. 3. 4. 8. 18. 20.
 21. 24. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. & per totum. & p^o ce. co. 5. 6. 99. & 2. co. 35.
 42. & li. de proprie. ele. co. 3. & p^o de anima co. 37. 40. & li. de sen. & 16.
 le. 17. & li. de moti. ani. le. 9. & 4. ethy. le. 15. & li. sex princi. le. 7.
 Motus naturalis ad suum locum causa. 4. phi. co. 48.
 Motus perse in quibus sit. 5. phi. co. 6.
 Motus terminis attributa. 5. phi. co. 5.
 Motus per accedens unde possit summi. ubi supra.
 Motus per accedens in quibus sit. 5. phy. co. 6. & p^o de anima co. 39.
 Motus contraria que sunt. 5. phy. co. 8. 14.
 Motus contrarii qui sunt. 8. phi. co. 62. & 5. phi. co. 47. 53. 54. 59. 65.
 Motus diuisibilis quotupliciter. 6. phi. co. 33.
 Motus continui attributa. 6. phi. co. 35.
 Motus concavus & gibosus quid. p^o ce. co. 24.
 Motus localis quotupliciter dicatur. 4. phi. co. 32.
 Motui locali attributa. 12. metha. co. 38. & 4. phi. co. p^o 4. 133. & 5. co. 18. &
 8. co. 74. & p^o ce. co. 5. 6. & 4. co. 24.
 Motui locali p^o attributa. li. de moti. ani. le. 3.
 Motui celi attributa. 2. ce. co. 3. 13. 15.
 Motui circulari attributa. 4. phi. co. 133. & 8. co. 73. 75. 76. & p^o ce. co. 8. 12.
 Motus uelocissimus quis sit. 2. ce. co. 28.
 Motus minimus quis sit. ubi supra.
 Motus ignis sursum. p^o de anima co. 40.
 Motus terre deorsum. ubi supra.
 Motus & actio & passio sunt in eo quod agitur. 3. de anima co. 139.
 Motus inuoluntarii qui sunt. li. de moti. ani. le. 9.
 Motui animalium requisita. 3. de anima co. 54.
 Motibus partium ac totius attributa. 6. phi. co. 86.
 Motus principium diuersis diuersimode attribuitur. 7. phi. co. p^o
 Motui regulari & irregulari attributa. 5. phi. co. 42. 43. 44. & 2. ce. co. 35. 36.
 Mouens quotupliciter. xi. metha. le. xi. & 5. phi. co. 2. & p^o de ge. co. 53. & 3.
 de anima co. 54.

Mouens primum quomodo moueat. 4. metha. co. 29. & 12. co. 36. 37. 38.
 49. & 8. phy. co. 83. 84. 85. 86.
 Moueti p^o attributa. 3. ce. co. 19. & p^o de ge. co. 53. & 3. de anima co. 54. & li.
 de moti. ani. le. 3.
 Mouens omne non est necesse moueri. p^o de anima co. 36.
 Moueti immobile attributa. 12. metha. co. 38. 49. & 8. phi. co. 44. 52. 83. 84.
 Moueti seipsū attributa. 8. phi. co. 27. 29. 33. 40. 41. 42. 43. 85. 86.
 Mouentis primi necessitas. 8. phi. co. 45. 48. 54.
 Mouens primum quare debeat esse immobile. 8. phi. le. 13. co. 52.
 Mouenti naturali attributa. 3. phi. co. 8. & 8. co. 33. 38. 40. 41.
 In mouentibus & motis nō ē processus in infinitū. 7. phi. co. 3. & 8. co. 35.
 Mouentia in animabus sunt intellectus & appetitus. li. de moti. ani. le. 3.
 Moueri per accidens quibus insit. 8. phi. co. 52.
 Moueri attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Mulieri probe & compositae attributa. 2. eccono.
 Mulieribus attributa. li. 7. de hysto. ani. ca. 2. 4. 5. 6. & 9. ca. p^o. & li. 2. de ge.
 ani. ca. 5. & 4. ca. 5. 6. 7. & 5. ca. 4. & 3. poli. le. 3.
 Mulorum genus totum est sterile. li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Mulus est longioris uite equo. li. de caus. long. & bre. uite.
 Mulis attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 24. & li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Multi quasi omnes apparent. p^o retho. ca. 6.
 Multitudo quid. 5. metha. co. 18.
 Multitudines operatio. x. metha. co. 21.
 Multitudinis prioritas respectu unius. x. metha. co. 9.
 Multum quotupliciter. x. metha. co. 20.
 Multa parua constituunt magnum. 4. phi. co. 53.
 Multitudinis partes. 6. poli. le. 6.
 Mundus necessario est finitus. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Mundus est tantum unus. 12. metha. co. 49. & p^o ce. co. 76. 79. 93.
 Mundus est sempiternus incorruptibilis existēs & ingenuus. p^o ce. co. 92.
 Mundi ordo. 2. ce. co. 94.
 Mundo attributa. p^o ce. co. 107. & p^o meteo. le. 2.
 Muneribus equitum attributa. 4. poli. le. 2.
 Munus quid & eius attributa. 5. ethy. le. 8. & p^o retho. ca. 5.
 Muribus attributa. li. de hysto. ani. ca. 37.
 Murium admiranda. li. de admir. in natura.
 Muscis attributa. li. 4. de hysto. ani. ca. 7.
 Musice consideratio. 2. phi. co. 19.
 Musice attributa. ubi supra. & 8. poli. le. 2.
 Mustelle attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 7.
 Mutatio que sit motus. xi. metha. le. xi. & 5. phi. co. 9.

Mutatio iter que sit. 4. metha. co. 27. & xi. le. x. xi. & 12. co. 8. & 3. phi. co. 47
 Mutatio quotupliciter. xi. metha. le. xi. & 12. co. 7. & 3. phi. co. 7.
 Mutatio que & quot requirat. xi. metha. le. xi. & 6. phi. co. 49.
 Mutationis species. 3. phi. co. 9.
 Mutationis terminus quis sit. 3. phi. co. 22.
 Mutatio nulla est infinita. 6. phi. co. 92.
 Mutationi attributa. 4. phi. co. 118. & 3. co. 7. 12. & 6. co. 46. & 7. co. 30.
 & li. de caus. long. & bre. uite.
 Mutatio loci est primus motuū. 7. phi. co. x. & 2. co. 58. 72. & li. p. edi. le. 23.
 Mutatio loci omnis est in loco. 6. phi. co. 63.
 Mutatio loci est finita. 6. phi. co. 92.
 Mutatio loci non omnis est in contrariis. ubi supra.
 Mutationi loci attributa. 3. phi. co. 55.
 Mutari in tempore quotupliciter. 6. phi. co. 50.
 Mutari attributa. 6. phi. co. 40. 58.
 Mutari attributa. 6. phi. co. 40. 45. 48. 50. 54. 55.
 In quo primo mutatum est quotupliciter. 6. phi. co. 45.
 Narratio quomodo fiat. li. de caus. le. 6.
 Narrationi attributa. 3. retho. ca. 16.
 Natibus attributa. li. p. de hysto. ani. ca. 12. & li. 2. de parti. ani. ca. 9.
 Nascens quid. 3. metha. co. 5.
 Nascentium attributa. 2. phi. co. 14. & li. 5. de hysto. ani. ca. 18.
 Nascentium diuersus modus. ubi supra.
 Nasus aquilus & inarticulatus quid significat. li. de physo.
 Natiuitas quid. 2. phi. co. 14.
 Natura medicinarum est ut per contraria fiant. 2. ethy. le. 3.
 Natura quid. 9. metha. co. 13. & 12. co. 13. & 2. phi. co. 3. 86. & 3. ce. co. 24. 28.
 Natura dicitur multipliciter. 3. metha. co. 5. & 7. co. 22. & 2. phi. co. 30.
 Natura que dicantur fieri. 2. phi. co. 30.
 Natura que dicantur esse & que non. 2. phi. co. 5. 12.
 Natura factorum conditio. 2. phi. co. 7.
 Natura diuersimode operatur. 2. post. le. 9.
 Natura infinitum uitare solet. li. 5. de parti. ani. ca. p.
 Natura semper facit si potest quod est optimū. li. de iuuen. & senec. le. 3.
 Natura nihil. facit frustra neq. deficit in necessariis. 3. de ani. co. 45. & li.
 de respir. le. 13. & li. 2. de parti. ani. ca. xi. & 3. ca. p. 3. 4. & li. 5. de ge. ani.
 ca. 8. & p. poli. le. i.
 Nature processus quis sit. 2. phi. co. 34.
 Natura est eadem menstruorum & feminis. li. de som. & uig. le. 8.
 Natura debet considerari in perfectis non in corruptis. p. poli. le. 3.
 Natura dextra est melior. 3. ethy. le. 12. & p. magno. mor. ca. 21.

Nature attributa. 2. phi. co. 34. 80. 84. & 2. co. 14. 22. 63. & p^o ce. co. p^o.
 & 2. co. 34. 50. 59. 108. & 3. co. 18. & 2. de ge. co. 47. 59. & li. 2. de parti. ani.
 ca. p^o. 5. 7. 14. & 3. ca. 3. 4. & 4. ca. 9. & li. 4. de ge. ani. ca. x. & 7. ethy. le. 12. &
 p^o poli. le. 4. & li. sex princi. le. 4. & li. de caus. le. 9.
 Secundum naturam que sint. 2. phi. co. 84.
 Naturalia quomodo diffiniuntur. 7. metha. co. 39.
 Naturalia nō assuescunt. 2. ethy. le. i.
 Naturalia que sint aut dicantur. 3. ce. co. p^o.
 Naturalibus desideriis uenia est danda. 7. ethy. le. 6.
 Naturali attributa. 5. ethy. le. 12.
 Naturalissimū uiuentibus quid sit. 2. de ani. co. 34.
 Nauigantium conseruatio cōmune est opus. 7. poli. le. 12.
 Necessariū quid. 4. metha. co. 25. & 5. co. 6.
 Necessarium quotupliciter. 5. metha. co. 6.
 Necessarii prioritas. 9. metha. co. 17.
 Necessario attributa. p^o prio. ca. 7. xi.
 Necessitatis rō in naturalibus & artificialibus unde sumatur. 2. phi. co. 87.
 Necessitas quotuplex. 2. post. le. 9.
 Sine necessariis impossibile est uiuere uel bene uiuere. p^o poli. le. 2.
 Negatio. p^o metha. co. 8.
 Negationum est scientia. p^o metha. co. 27.
 Negatio duplex. 4. metha. co. 4.
 Negationis & priuationis differentia. ubi supra.
 Negatio quid & eius attributa. li. predi. le. 19. & p^o peryer. le. 8. 12. & 2.
 peryer. le. 3. 4. & 6. topl. ca. 7.
 Negatio quorum sit. 2. peryer. le. 45.
 Negans principia. 4. metha. co. x. 13.
 Negociamus propter quid. x. ethy. le. xi.
 Negorio attributa. 7. poli. le. xi. & 8. le. i.
 Nemo se rogare de prauis fatetur. 2. retho. ca. 7.
 Nemo que sibi uidentur impossibilia expetit. 2. retho. ca. 2.
 Nemo deteriore se admiratu racueretur. 2. econo.
 Nemo laudat quod bonum non est. p^o retho. ca. 6.
 Neruorum origo. li. 3. de hysto. ani. ca. 5.
 Neruis attributa. ubi supra. ca. 6.
 Nigrum quid. 3. meteo. le. 6.
 Nigri ualde qd significant. li. de physo.
 Nili fluxus maior. 2. post. le. 17.
 Nili exitus & casus ubi sit. li. de proprie. ele. ca. 12.
 Nix quid. p^o meteo. le. 6.

Nisi attributa. li. predi. le. 20.
 Nobilitas quid. 3. poli. le. xi. & 4. le. 7. & p^o retho. ca. 5. & 2. ca. 15.
 Nobilitas priuata quid. p^o retho. ca. 5.
 Nobilitati attributa. 3. poli. le. xi. & 5. le. i. & 3. retho. ca. 15.
 Nobile quid. li. p^o de hysto. ani. ca. p^o & 2. retho. ca. 15.
 Nocere quid. 5. ethy. le. 14.
 Noctue marne attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 34.
 Noctes quare sunt tranquiliores diebus. 3. meteo. le. 9.
 Nox non est apud astra. p^o meteo. le. 5.
 Nomen quid. p^o peryer. le. 4.
 Noibus attributa. p^o pyer. le. 3. 4. & 2. le. i. 3. 4. & 2. post. le. 6. & p^o elē. ca. p^o.
 Nomina & uerba transposita idem significant. 2. peryer. le. 3.
 Nomen aliquando necesse est fingere. li. predi. le. 13.
 Nominationibus utendum & nuncupandum est ut plures. 2. topi. ca. 5.
 Non ens dicitur ens. 4. metha. co. 2.
 Nosce est melius quā nosci. 2. magno. mor. ca. 9.
 Nosce seipsum est difficillimū sed delectabilissimum. ubi supra.
 Noscimus nosipfos ex aliis. ubi supra.
 Nosces p se optimus p pceptorē bonus nec sic nec sic iutilis. p^o ethy. le. 4.
 Nota sunt aliqua dupliciter. p^o phi. co. 2. & p^o ethy. le. 4. & p^o post. co. 5.
 Notiora nobis que sint. p^o phi. co. 3. 4. & p^o post. co. 5.
 A notioribus nobis incipiendum est. p^o phi. co. p^o & p^o ethy. le. 4.
 Notum simpliciter quid. 6. topi. ca. 4.
 Nouum & uetus in quibus dicantur. 4. meteo. le. 13.
 Nubes quare non sit prope ignē. p^o meteo. le. 2.
 Nubi attributa. 3. meteo. le. x.
 Numeratio a quo fiat. 4. phi. co. 130.
 Numeri mensura que sit. x. metha. co. 20.
 Numerus quid. x. metha. co. 4.
 Numeri generatio. p^o metha. co. 2.
 Numerus quotupliciter. 4. phi. co. 102.
 Numerus par uel impar. 2. post. le. 13.
 Numerus minimus quis sit. 4. phi. co. 108.
 Numerus co noscitur negatione continui. 3. de ani. co. 133.
 Numero attributa. 12. metha. co. 51. & 3. phi. co. 62. & 4. co. 107. & p^o ce. co. 35
 & p^o de ani. co. 67. & 2. post. le. 13.
 Numero quo numeramus attributa. 4. phi. co. 109. & x. co. 112.
 Numerabili attributa. 4. phi. co. 112.
 Numus quid & eius attributa. 5. ethy. le. 2. 9. & p^o poli. le. 6. 7.
 Numus quare inuentus sit. 9. ethy. le. i.
 Nunc quid. 4. phi. co. 122.

Nunc attributa. 4. phi. co. 39. 90. 103. 104. 105. 107. 121. 129. & 6. co. 2. 24. 26.
29. 31. 32. 53. 76.

Nuptie quando faciende sint. 7. poli. le. 12.

Nutrimētum lactis quid. 7. poli. le. 12.

Nutrimētum quid. 2. de ge. co. 50. & li. de som. & uig. le. 4.

Nutrita quomodo nutriantur & ex quibus. 2. de ge. co. 50.

Nutritiōi attributa. 2. de ani. co. 49.

Nutritiua que sint. li. de sen. & sen. le. 14.

Nutritiue potentie attributa. p^o ethy. le. 20. & li. de respi. le. xi. & li. de iunē.
& senec. per totum.

Nutritiua potentia quid. 2. de ani. co. 48.

Obiecta tangentia sensum non faciunt sensationem sed per media. 2. de

Nō obseuantibus promissa attributa. p. ethy. le. i.

ani. co. 75.

Occidens seipsum quid. 5. ethy. le. 17. & 9. le. 4.

Occidenti tyrannum honor debetur. 2. poli. le. 9.

Ocium quomodo sit magis expetendum q̄ negocium. 8. poli. le. i.

Ocio attributa. 8. poli. le. i. 2.

Ociositas attributa. 4. poli. le. 4.

Ociositas animi somnus est. p^o ethy. le. 20.

Occiput quid. li. p^o de hyfo. ani. ca. 7.

Oculis attributa. li. de sen. & sen. le. 3. 4. 5. & li. p^o de hyfo. ani. ca. 9. x. xi. &
li. 5. de ge. ani. ca. p^o.

Oculi generatio. li. de sen. & sen. le. 5.

Oculorum duorum eiusdē una est operatio. li. de sen. & sen. le. 19.

Oculi afficiuntur ex menstruis. li. de som. & uig. le. 8.

Oculis puerorum attributa. li. 5. de ge. ani. ca. p^o.

Oculi concaui quid significant. li. de physo.

Oculi ualde nigri quid significant. ubi supra.

Odio attributa. 6. poli. le. 7.

Odor quid. li. de sen. & sen. le. 5. 12.

Odor & gustus in quibus fundantur. 2. de ani. co. 100.

Odor quotuplex. 2. de ani. co. 95. & li. de sen. & sen. le. 13.

Odori & odorabili attributa. 2. de anima. co. 92. & li. de sen. & sen.
le. 12. 13.

Odoris passiuum quid. li. de sen. & sen. le. 12.

Odorabile multiplex. 2. de ani. co. 96.

Odorat praeue homo. 2. de ani. co. 92. & li. de sen. & sen. le. 8.

Odorant animalia respirantia & non respirantia sed diuersimode. li. de
sen. & sen. le. 14.

Odoratus sensitiuum est circa cerebrum. li. de sen. & sen. le. 5.

Olfatus quid. 2. de anima co. 99.
 Olfatus medium. 2. de anima co. 97.
 Olfatus quibus insit. 2. de anima co. 98.
 Olfatus a quibus corrumpatur. 2. de anima co. 99.
 Inodorabilia que sunt. li. de sen. & sen. le. 12.
 Oleo attributa. 4. meteo. co. 27. 32. 40
 Olim quid. 4. phi. co. 127.
 Oline panthere admiranda. li. de admir. in natura.
 Osonibus attributa nam morituri suauiter cantat. li. 9. de hyf. ani. calz
 Omentum quid & eius attributa. li. 4. de part. ani. ca. 3.
 Omne quando dicitur. 5. metha. co. 40.
 Omnis attributa. p^o peryer. le. x. & 2. le. 12.
 Omotes quid. 4. meteo. co. 20.
 Operationi recte attributa. p^o ethy. le. 12. & 4. le. 2. & 9. le. x.
 Operationibus magis q^{uam} uerbis fides adhibenda est. x. ethy. le. 1.
 Operatio perfecta que est optime dispositi est iocondissima. x. ethy. le. 6.
 Operationem perficit uoluptas. ubi supra.
 Operatur unusquisq^{ue} sibi delectabilia. ubi supra.
 Operationem auget propria uoluptas. x. ethy. le. 7.
 Operationi cuilibet est propria uoluptas. ubi supra.
 Operatio & uoluptas uidentur specie differre. ubi supra.
 Operationum diuersitas. x. ethy. le. 8.
 Operationes secundum uirtutem expetende sunt. x. ethy. le. 9.
 Operationi secundum habitum attributa. ubi supra.
 Operatio optima est contemplatio. x. ethy. le. x.
 Operatio secundum sapientiam est maxima. ubi supra.
 Operatio scientis est delectabilis. ubi supra.
 Operatio felicissima que sit. x. ethy. le. 12.
 Operatio secundum rectam rationem que sit. 2. magno. mor. ca. 8.
 Operationes artificiosissime que sint. p^o poli. le. 8.
 Operatio diuina quatuorplex. li. de caus. le. 3.
 Operarium & factuum non sunt idem. p^o magno. mor. ca. 22.
 Operari diuersimode. 2. ce. co. 63. & 3. ethy. le. 2.
 Operari uelociter. li. de moti. ani. le. 5.
 Operum diuersitas. li. 5. de ge. ani. ca. p^o. & 3. ethy. le. 2.
 Operum uetustorum sardinie admiranda. li. de admir. in natura.
 Opus hominis quid. p^o ethy. le. x.
 Opinio quid. 3. ethy. le. 5. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o post. le. 44.
 Opinio circa quid. ubi supra.
 Opinioni attributa. p^o meteo. le. 2. & 3. de anima co. 157. & 3. ethy. le. 5. & p^o
 post. le. 44.

Opinabilis multiplicitas. 6. ethy. le. x.
 Opinantis conditio. 4. metha. co. 18.
 Opinantibus attributa. 7. ethy. le. 3.
 Opinionibus contrariis attributa. 2. peryer. le. 7.
 Opinionis & scientie comparatio. p^o post. le. 44.
 Opinionum contrarietas que sit. 4. metha. co. 9.
 Opponenti attributa. p^o elenc. ca. 9. x. xi. 12.
 Oppositorum eadem est scientia. 4. metha. co. 4. & 9. co. 3. & 6. topi. ca. 5.
 Si unū oppositorū dicitur multipliciter & reliquū. p^o topi. ca. 12. & 5. ethy.
 Oppositorum existentia. x. metha. co. 17. le. 1.
 Oppositorum attributa. 2. ce. co. 37. & 2. topi. ca. 16.
 Opposita sunt simul natura. 5. topi. ca. 9. & 6. ca. 5.
 Oppositio quotupliciter. 5. metha. co. x. & li. predi. le. 19.
 Oppositio prima que sit. x. metha. co. 15.
 Oppositioi simplici attributa. p^o post. le. 28.
 Optesis quid. 4. meteo. co. 28.
 Optesis a quo fiat. ubi supra.
 Optesi attributa. ubi supra.
 Optima que putantur ab hominibus habentur in precio. x. ethy. le. 9.
 Optimi sunt qui legibus obtemperant. p^o retho. ca. 8.
 Optimo attributa. 2. ce. co. 64. 65. 66. & p^o ethy. le. 12. & 7. topi. ca. 2.
 Opulentioribus attributa. 4. poli. le. 7.
 Opus est in quibusdam iniuriari ut iaso ait. p^o retho. ca. 12.
 Oratio quid. li. predi. le. x. & p^o peryer. le. 6.
 Orationis species. p^o peryer. le. 7. 8.
 Orationis proprietates. li. predi. le. 7. 8.
 Oratio dicitur falsa quadrupliciter. 8. topi. ca. 16.
 Orationum alie faciles alie difficiles. 2. elenc. ca. x.
 Orationis quinque sunt increpationes. 8. topi. ca. 14.
 Orationis exercitatio. 8. topi. ca. 18.
 Oratioi attributa. li. pdi. le. 22. & li. sex prici. le. 3. & p^o peryer. le. 7. 8. & 8. topi. ca. 14. & p^o elenc. ca. 7. & 3. retho. ca. p^o 2. 3. 4. 7. 8.
 Oratio pendens quid. 3. retho. ca. 9.
 Oratio acus quid. 2. elenc. ca. x.
 Oratio accerrima quid. ubi supra.
 Oratio ex quibus constituitur. p^o retho. ca. 3.
 Orationis deliberatiue diuersitas. ubi supra.
 Orationis iudicialis diuersitas. ubi supra.
 Orationis demonstratiue diuersitas. ubi supra.
 Oratio affecta quid. 2. retho. ca. 21.
 Orationis alia poesis alia dictio. 3. retho. ca. p^o 1.

Orationi attributa.3.retho.ca.14.
 Orationi morate attributa.3.retho.ca.17.
 Oratoris proprium quid.3.retho.ca.16.
 Oratori attributa.3.retho.ca.p.^o
 Orbi celesti attributa.li.de proptie.ele.ca.8.
 Ordei salubris hominibus & non aliis admiranda.li.de admir.in natura.
 Ordinatio hominis proportio quaedam est.2.phi.co.14.
 Ordinis dependentia.x1.metha.le.2.
 Ordo rerum sensibilium quid sit.3.ce.co.24.
 Organa plantarum que sunt.2.de anima.co.6.
 Organa sentiendi ex quibus sint.3.de anima.co.130.
 Organis sentiendi attributa.li.de som.& uig.le.8.
 Organum & potentia sunt idē subiecto sed differunt rōne.2.de aīa.co.122.
 Organum quorum sit.3.de anima.co.133.
 Organum unum opportunum uni operi est.li.de respi.le.13.
 Ori attributa.li.3.de hysto.ani.ca.6.
 Oricalcorum pheneorum admiranda.li.de admir.in natura.
 Orphei opinio de ce.co.102.
 Ossibus attributa.li.3.de hysto.ani.ca.6.& li.2.de pti.ani.ca.9.4.li.2.d.ge
 Oscitantibus attributa.li.5.de ge.ani.ca.3. ani ca.4
 Ostentator quis.4.ethy.le.15.
 Ostentatori attributa.ubi supra.
 Oua supernatant aque salate.2.meteo.le.5.
 Ouis attributa.li.6.de hysto.ani.ca.2.3.& li.3.de ge.ani.ca.p.^o.2.
 Ouum quid.li.p.^o de hysto.ani.ca.5.
 Ouibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.19.& li.8.ca.x.28.& li.9.ca.3.
 Pactum quid.p.^o retho.ca.15.
 Partis attributa.ubi supra.
 Palmipedes collum longius habent.li.4.de parti.ani.ca.x1.
 Paludis aschanie admiranda.li.de admir.in natura.
 Pantere attributa.li.9.de hysto.ani.ca.6.
 Parahelios quid & quomodo cauentur.3.meteo.le.3.
 Par est ne maiores a minoribus contemnantur.2.retho.ca.2.
 Paralogismus secundum equiuocationem est leuissimus.2.elenc.ca.x1.
 Parcibus tenuis & aridis attributa.4.ethy.le.5.
 Parentibus respectu filiorū attributa.2.ethy.le.12.& x.le.16.& p.^o econo.
 Patentes sunt nobis causa essendi.9.ethy.le.2.
 Perentibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.5.& 7.poli.le.12.
 Paronis opinio de tempore.4.phi.co.138.
 Pars quid.5.metha.co.30.
 Partim causalitas respectu totius.2.phi.co.31.

Pars quotupliciter. 5. metha. co. 30.
 Partes quomodo sunt in toto. 7. metha. co. 49. 52.
 Pars non debet superare totum. 3. poli. le. 16.
 Partis conditio. 7. metha. co. 39. & 4. phi. co. 66.
 Partis dextre conditio. li. 4. de parti. ani. ca. 7.
 Partis ad totum proportio. p^o meteo. le. 2.
 Parte quiescente totum quiescit. 7. phi. co. 2.
 Pars quomodo est in toto. 7. phi. co. 37.
 Parte animalis mota altera quiescit. li. de moti. ani. le. 1.
 Pars non predicatur de toto. 4. topi. ca. xi.
 Partibus superioribus & inferioribus maris & femine attributa li. 4. de hyfso.
 ani. ca. xi.
 Partium animalium diuersitas. li. p^o de hyfso. ani. ca. p^o.
 Participare quid & quomodo. 4. topi. ca. p^o.
 Paruis attributa. 4. ethi. le. 8. & 2. magno. mor. ca. 5. & p^o poli. le. 3. & 5. poli.
 Parui ualde quales sint. li. de physo. le. xi.
 Passio quid. li. sex princi. le. 8.
 Passio quotupliciter. 5. metha. co. 26. & 3. ce. co. 7. & 2. de anima co. 57.
 Passio inseparabilis est a subiecto. 7. metha. co. 17. & p^o phi. co. 39.
 Passio non est de ratione subiecti. 7. metha. co. x. xi.
 Passio & subiectum differunt. 4. phi. co. 76.
 Passioni attributa. 3. phisico. co. 36. & li. sex princi. le. 8. & li. de som. & uig.
 le. 8. 9.
 Passiones mixtorum corporum que & quot sint. 4. meteo co. 43.
 Passiones non uidentur esse sine corpore. p^o de anima co. 12.
 Passiones sensibiles que sint. li. de sen. & sen. le. 15.
 Passionibus afficimur. li. de som. & uig. le. 8. 9.
 Passiones anime que sint. p^o magno. mor. ca. 6.
 Passionibus attributa. ubi supra.
 Passionum cum materia consideratio pertinet ad phisicum solum. p^o de
 anima co. 17.
 Passionum diuersa consideratio. ubi supra.
 Paterfamilias quibus presit. p^o poli. le. 9.
 Patrifamilias attributa. p^o econo.
 Paterni sermones & mores quam uim habeant. x. ethy. le. 15.
 Pati non contingit ab unoquoque. p^o phi. co. 43. 45.
 Paucitas prima que sit. x. metha. co. 20.
 Pauoni attributa. li. 6. de hyfso. ani. ca. 9.
 Paupertas non est metuenda. 3. ethy. le. 14.
 Pavidus quis. 2. ethy. le. 9.
 Peccatum in pluribus fieri est uerisimile. 7. topi. ca. 8.

Peccata per ignorantiam que sint. 5. ethy. le. 14.
 Peccatum quid. ubi supra.
 Peccatum diuersitas. ubi supra.
 Peccato attributa. p^o magno. mor. ca. x.
 Peccorum & ferrarum hilirie admiranda. li. de admir. in natura.
 Pecunie augende desiderium non habet terminum. p^o poli. le. 7.
 Pediculis attributa. li. 5. de hyflo. ani. ca. 3.
 Peditatui attributa. 4. poli. le. xi.
 Piierare quid. p^o retho. ca. 15.
 Peierare quibus conueniat. ubi supra.
 Pena & ultio differunt. p^o retho. ca. x.
 Pena magna quibus debeatur. 6. poli. le. 15.
 Pepana que dicantur. 4. meteo. co. 19. 21.
 Pепенis quid. 4. meteo. le. 4.
 Perdicibus attributa. li. 6. d hyflo. ani. ca. 8. & li. 9. ca. 8. & li. 5. d ge. ani. ca. 6.
 Perfectum quid. 2. ce. co. 22. & li. 5. de ge. ani. ca. 7. & 5. metha. co. 21. & x. co. 13. & p^o prio. ca. p^o.
 Perfectum quotupliciter. 5. metha. co. 21.
 Perfectum simpliciter quid. p^o ethy. le. 9.
 Perfectius quid. ubi supra.
 Perfecto attributa. 3. phi. co. 64. & 5. co. 42. & 7. co. 18. & 8. co. 75. & p^o ce. co. 3. 4. & 2. co. 22. & 4. meteo. co. 19.
 Perficere dicitur uninoce. 2. ethi. le. 7.
 Periculum quid. 2. retho. ca. 5.
 Perihelii ubi & unde fiant. 3. meteo. le. 3.
 Permenidis opinio de principiis rerum. p^o phi. co. 6.
 Permutatio lune super signa est in oibus. 28. diebus. li. de pprie. ele. ca. 6. 1
 Permutatio mercurii & ueneris est in omnibus. x. diebus. ubi supra
 Permutatio solis est omni ano. ubi supra.
 Permutatio martis fit in omnibus. 18. mensibus. ubi supra.
 Permutatio iouis est in omnibus. 12. annis. ubi supra.
 Permutatio sarurni fit in omnibus. 30. annis. ubi supra.
 Permutatio stellarum fixarum est in omnibus. 36. milibus anis. ubi supra.
 Peroratio quid. 3. retho. ca. 19.
 Perorationi attributa. ubi supra.
 Perpetuitati attributa. 8. phi. co. 14.
 Perse quotupliciter. p^o post. co. 9.
 Perse & secundum ipsum idem sunt. p^o post. co. xi.
 Perse attributa. p^o post. co. 15. & le. 38.
 Perse institutio de dominio que sit. p^o econono.
 Perspicuum quid. li. de sen. & sen. le. 6.

Pessimum optimo contrarium est. 8. ethy. le. x.
 Persuasionum diuersitas. p^o retho. ca. 2.
 Persuasio quid. ubi supra.
 Petere principium quotupliciter. 2. prio. ca. 17. & 8. topi. ca. 17.
 Phalangiis araneis attributa. li. 5. de hyfio. ani. ca. 27.
 Phantasia quid & a quibus differat. 3. de anima. co. 153. 155. 156. 157. 160. 162.
 & li. de som. & uig. le. 7.
 Phantasia diuersis diuersimode inest. 3. de anima. co. 56. 57.
 Phantasia quotuplex. 3. de anima co. 56.
 Phantasia potest esse recta & non recta. 3. de anima co. 51.
 Phantasia non monet nisi cum appetitu. 3. de anima co. 50.
 Phantasias multi sequuntur preter scientiam. 3. de anima co. 49.
 Phantasie passio. 3. de anima. co. 153.
 Phantasia non inest omnibus animalibus. 3. de anima co. 156.
 Phantasie attributa. li. de moti. ani. le. 3. & 4. metha. co. 24.
 Phantasmata mouent maxime melancolicos. li. de me. & re. le. 7.
 Phantasmata se habent ad intellectum sicut sensibilia ad sensum. 3. de aia. co. 30.
 Phantasmatibus attributa. 3. de anima co. 39.
 Phantasmatum apperentium in aere causa. primo meteo. le. 2.
 Phicri conditio. li. 3. de hyfio. ani. ca. 12.
 Phyloctetei colitio a sybaritis admiranda. li. de admir. in natura.
 Philosophari melius est quam ditari: sed non indigenti. 3. topi. ca. 4.
 Philosophandi inchoatio. p^o metha. le. 3.
 Philosophie attributa. 2. poli. le. 9.
 Philosophema quid. 8. topi. ca. 15.
 Philosophis facile est ditari sed illis non est cure. p^o poli. le. 8.
 Physionomonizatur aliquid ex diuersis. li. de physo.
 Physionomie signa manifestissima unde sumantur. ubi supra.
 Phocis marine admiranda. li. de admir. in natura.
 Physice considerationis terminus. 2. phi. co. 21. & li. p^o de parti. ani. ca. p^o
 Physica per omnes causas demonstrat. 2. phi. co. 70.
 Physice considerationis sunt. 1. principia sanitas & infirmitas. li. de sen. & sen. le. 1.
 Physica circa quid. 6. metha. co. p^o. 2. & 7. co. 29. & xi. le. 3. 4. 7. & 2. phi. co.
 18. 71. & 3. co. 24. & 4. co. p^o. 5.
 Physice suppositiones. p^o phi. co. xi.
 Physica quomodo diffinit. xi. metha. le. 7. & 2. phi. co. 18.
 Physica scientia est speculatiua. xi. metha. le. 7. & 2. phi. co. 27.
 Physicis rebus attributa. 2. phi. co. 16. 18.
 Physicorum diuersa cognitio. li. de sen. & sen. le. 1.
 Pithagoras primus de uirtutibus cepit loqui. p^o magno. mor. ca. p^o.
 Pithagoricorum opinio de uacuo. 4. phi. co. 56.

Pictagoricorum opinio de elementis & astris. 2. ce. co. 72.
 Pictagoricorum opinio de cometis. p^o meteo. le. 3.
 Pictagoricorum opinio de iusto. p^o magno. mor. ca. 21.
 Pindari opinio de parentibus & filiis. 2. econo.
 Pini lapidis admiranda. li. de admir. in natura.
 Pictacus quā legem tulerit. 2. poli. le. 18.
 Pilli capitis erecti & crispi quid significant. li. de physo.
 Pilli moles quid significant. ubi supra.
 Pillis attributa. li. p^o de hysto. ani. ca. 9. & li. 3. ca. x. xi. 12. & li. 2. de pti. anl.
 ca. 14. & li. 2. de ge. ani. ca. 4. & li. 5. ca. 4. 5.
 Pinguescere quibus congruat. li. 3. de hysto. ani. ca. 16. 18. & li. 8. ca. 8.
 Pingues minus secundi sunt. li. 5. de parti. ani. ca. 18.
 Pinguia que sint. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Pinguia corpora que sint & eis attributa. li. de proprie. ele. ca. p^o.
 Piscium babiloniorū & indiorum admiranda. li. de admir. in natura.
 Piscium herclie admiranda. ubi supra.
 Piscium pāphagonie. ubi supra.
 Piscibus attributa. li. de respi. le. 12. 13. & li. 2. de hysto. ani. ca. 13. 14. 15. & li. 4.
 ca. 8. 9. & li. 6. ca. 13. & li. 8. ca. 19. 30. & li. 3. de ge. ani. ca. 5.
 Pix quid & in quibus inueniatur. 4. meteo. co. 52.
 Placidus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Planetis attributa. 2. ce. co. 48.
 Plantis attributa. li. de iuuen. & senec. le. 1. 2.
 Plantis quomodo insit nutrimentum. ubi supra. le. 5.
 Plantarum radices proportionantur ori animalium. ubi supra.
 Plantę diuise uiuunt. ubi supra. le. 2.
 Plantarum exiccatio. ubi supra. le. 5.
 Planū quid. p^o ce. co. 2.
 Planum quarum figurarum sit. 3. ce. co. 66.
 Platonis opinio. 3. phi. co. 61.
 Platonis opinio de celo. p^o ce. co. 102. & 2. ce. co. 6.
 Plures in uno impossibile est uincere. 9. topi. ca. 13.
 Pluuia ex quo fiat. p^o meteo. le. 6.
 Poli qui sint & quorum sint. 2. ce. co. 14. 15. 16.
 Politice consideratio que sit. p^o magno. mor. ca. p^o. 1.
 Pomilio quid & eius attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 6.
 Popularis status quid. 3. poli. le. 6.
 Populus optimus quis sit. 6. poli. le. 4.
 Possessionum potentia quid. p^o econo.
 Possibili posito inesse nullū impossibile accidit licet forte falsum. 8. phi. co.
 36. & li. sex princi. le. 15.

Possibili & impossibili attributa & utriusq; comparatio. 2. retho. ca. 19.
 Possibile quid. 5. metha. co. 17. & 9. co. 7.
 Possibilia que sunt. 9. metha. co. 8. 12.
 Possibili respectu temporis attributa. p^o ce. co. 121.
 Possibilibus attributa. p^o ce. co. 118.
 Possibilia aliqua dupliciter. p^o retho. ca. 6.
 Positio quid. p^o post. co. 5. & p^o topl. ca. 9. & li. sex princ. le. 7. 13.
 Positio probabilis & improbabilis que sit. 8. topl. ca. 9. xi.
 Positionis proprietates. li. sex princ. le. 13.
 Potabili & dulci & falso attributa. 2. meteo. le. 2.
 Potentes qui sint. 6. poli. le. 3.
 Potentibus attributa. 2. retho. ca. 17.
 Potentia quotupliciter. 5. metha. co. 17. & 9. co. 2. 3.
 Potentie sunt principia. 9. metha. co. 2.
 Potentie actiue & passiue differentia. ubi supra.
 Potentia ultima & forma sunt idem. 8. metha. co. 15.
 Potentie rationalis uel irrationalis attributa. 9. metha. co. x. & 2. pyer. le. 7.
 Potentie & nature differentia & conuenientia. 9. metha. co. 13.
 Potentia actiua quid. 9. metha. co. 13.
 Potentia quomodo cognoscatur. 9. metha. co. 20. & 2. de anima co. 33.
 Potentie prioritas respectu actus. 3. metha. co. 12. 17. 30. & 2. de aia co. 31. 33.
 Potentia infinita cuius sit uel non sit. 12. metha. co. 41.
 Potentia est ociosa ex qua nulla actio prouenit. p^o ce. co. 124.
 Potentie denominatio. p^o ce. co. 116.
 Potentie proportio. ubi supra.
 Potentia existendi quid est. p^o ce. co. 121.
 Potentia agendi & patiendi in quibus sit. p^o ce. co. 133.
 Potentia contradictionis quorum sit. p^o ce. co. 136.
 Potentie mouenti attributa. 8. phi. co. 78. 79. 80.
 Potentia duplex. 2. de anima co. 55.
 Cuius est potentia eius est actus. li. de som. & uig. le. 1.
 Potentia eadem est contrariorum. 5. ethy. le. 1.
 Potentia refertur ad operationem. 9. ethy. le. xi.
 Potentie quid. p^o magno. mor. ca. 6.
 Potentia anime est per quam amamus. 7. poli. le. 5.
 Potentiarum anime diuersitas. 2. de anima co. 22. 23. 27. *quod quia potest*
 Potentiis anime attributa. 2. de anima co. 27. 42.
 Potestas quotupliciter. 2. peryer. le. 7.
 Potestati attributa. ubi supra. & 6. topl. ca. 6. & 5. poli. le. xl.
 Potestas paucorum quid. p^o retho. ca. 8.
 Potestas optimatum quid. ubi supra.

Potestas quorum sit. 4. topi. ca. xi.

Prauitas quid. 3. ethy. le. xi.

Prauitati attributa. 6. ethy. le. 9. & 7. le. 2. 4. 5. 6. & 5. ethy. le. 2. & 2. magno. mor. ca. 5.

Praui dicuntur secundum tria que sunt in aia. 2. magno. mor. ca. 3.

Prauus socius est qui impedit comune opus. 8. topi. ca. 13.

Prauo non est auxilium ferendum. 8. ethy. le. 13.

Prauo attributa. x. ethy. le. 2. & 2. magno. mor. ca. 9. & p^o retho. ca. i 5.

Prauior quis. 2. magno. mor. ca. 4.

Praue nature & studiose diuersa delectatio. 2. magno. mor. ca. 4. 5.

Precognoscere quotupliciter. p^o post. co. 2. 5.

Precognitiones quid & quia quorum sint. ubi supra.

Predicamenta non habent aliquid comune. 3. phi. co. 4.

Predicamenta sunt decem. p^o topi. ca. 7.

Predicamentis attributa. 3. phi. co. 4. 5. & p^o topi. ca. 7. & li. p^o di. por. le. 5.

Predicamentorum doctrina ad quid. li. predi. le. 2.

Quod est in uno predicamento non est in alio. p^o post. co. 3i.

Predicamentorum coordinationibus attributa. ubi supra.

Predicata uniuersalia. 5. metha. co. 8.

Predicari metha. 5. co. 14. & li. predi. por. le. 7. & li. predi. le. 2. 3. 4. 6. & 2.

p^o p^o yer. le. 4. & p^o post. co. 15. & le. 33. 34. 35. & p^o prio. ca. 24.

Predicata equaliter. p^o post. le. 31. 34.

Predicari in quid. 2. post. le. 13. & p^o topi. ca. 4.

Predicari per se quotupliciter. p^o post. le. 35. 36.

Predicata quot sunt. p^o topi. ca. 6.

Predicationis accidentalis modi. 4. metha. co. 14. & p^o post. le. 31. 33.

Predicatis attributa. 2. p^o yer. le. 4.

In predicatis per se non proceditur in infinitum. p^o post. le. 33. 34. 35.

In predicatis uniuersaliter non proceditur in infinitum. ubi supra.

Predicabilibus attributa. li. predi. por. le. 12.

Pregnantibus attributa. 7. poli. le. 12.

Premissis ueris attributa. p^o post. le. 28.

Preputium quid. li. de hysto. ani. ca. 13.

Presidentia ciuilis quid. 3. poli. le. 3.

Presidens perfectam debet habere uirtutem. p^o poli. le. 9.

Presidentibus attributa. 2. poli. le. 15. 17. & 7. le. 2. xi.

Preteritorum recordatio iocunda est. 9. ethy. le. 4.

Preuidencia futurorum quorum sit. li. de som. & uig. le. xi.

Primū quid. 4. phi. co. 7.

Primū quō accipiat in tēpore magnitudine & cōtinuo. 6. phi. co. 73.

Primū in minimis quid. p^o econo.

Princeps totius uniuersi est tantū unus. 12. metha. co. ultimo.
 Principi attributa. 5. poli. le. 12. & p^o retho. ca. 15.
 Principum pluralitati attributa. 12. metha. co. 51.
 Principatum quis obtineat. li. p^o de parti. ani. ca. 1.
 Principium dicitur multipliciter. 5. metha. co. p^o.
 Principii uniuscuiusq; conditio. 2. metha. co. 4.
 Principii primi attributa. 2. metha. co. 7. & 12. co. 24. 30. 43. 49. 52.
 Principii attributa. 3. methaphi. co. xi. & p^o phi. co. 52. & li. 3. de parti. ani /
 ma. ca. 4.
 Principii & principiatu habitudo. 6. metha. co. 7.
 Principium quid. xi. metha. le. 1.
 Principium & elementum differunt. ubi supra.
 Principiis proximis attributa. 12. metha. co. 22.
 Principia rerum diuersa sunt. 12. metha. co. 13. 22. 27. & 3. ce. co. 60.
 Principia rerum naturalium quę & quot sunt. 12. metha. co. 12. 22. 23. 26. & p^o
 phi. co. 35. 49. 65. 67. & 2. co. 7. & 3. ce. co. 37. & 2. de ge. co. 51.
 Principiis naturalibus attributa. p^o phi. co. 42. 49.
 Quod in principio modicum est. in fine fit multum magnum. p^o ce. co. 33.
 Principium primum firmissimum quid sit. 4. metha. co. 8. 9. & xi. le. 5. & 6.
 phi. co. 41.
 Principiis primis quō utantur scientie. 4. metha. co. 7. & p^o post. co. 23.
 Principiorum indemonstrabilitas. 4. metha. co. 26. & xi. le. 5. & p^o ma /
 gno. mor. ca. 22.
 Principia scientiarum quotupliciter. p^o post. co. 24.
 Principiis scientiarum attributa. ubi supra. & p^o retho. ca. 7.
 Principiorum diuersitas. p^o post. le. 43.
 Principia quedam inductione quedam sensu cognoscuntur. p^o ethy. le. xi.
 Principiis primis attributa. p^o topi. ca. p^o. & 2. elenc. ca. x. & p^o ethy. le. xi.
 Principio inuento facile est addere & arguere reliquū. 2. elenc. ca. x.
 Principium est plusquā dimidium totius. p^o ethy. le. xi. & 5. poli. le. 3.
 Principia demonstrationis quot sint. p^o post. le. 36. & 2. de ani. co. 24.
 Principia prima quō cognoscantur. 2. post. le. 21. & p^o prio. ca. 27.
 Principiis demonstrationis attributa. p^o post. le. 36. 39. 40. 43. & 2. le. 2. 21.
 Principia passiuā corporū que sint. 4. meteo. le. 7.
 Principiati attributa. 3. phi. co. 30.
 Principio manente quomodo alia se habeant. 3. phi. co. 52.
 Principium in agendis quid. 7. ethy. le. 8.
 Principium anime mouentis ubi sit. li. de moti. ani. le. 7. 8.
 Priuatio quid. 4. metha. co. 27. & x. co. 15. & 5. phi. co. 20.
 Priuatio diffinitur per habitum. 6. topi. ca. 15.
 Priuatio & priuari quotupliciter. 5. metha. co. 27. & 9. co. 34.

Priuatio qualiter circa contraria ponatur. xi. metha. le. 3.
 Priuatio quomodo insit materie. 7. metha. co. 8.
 Priuationis & negationis differentia. 4. metha. co. 4.
 Priuationi attributa. 9. metha. co. 3. & p^o phi. co. 69. 71. & 2. co. 15. & 5. co. 9.
 & 2. ce. co. 18. & li. p^o de parti. ani. ca. 3. 4. & 4. topi. ca. 7.
 Prius quid. 5. metha. co. 16.
 Prius quotupliciter. ubi supra. & li. predi. le. 22.
 Prius est causa omniū eorum que sunt post. 2. metha. co. 6.
 Prioris & posterioris attributa. 2. metha. co. 6. x. & 3. co. xi. & p^o co. 14. & 12.
 co. 29. & 4. phi. co. 129.
 Priori & posteriori respectu finis attributa. 2. phi. co. 78.
 Priori & posteriori respectu tēporis. 8. phi. co. x. & p^o ce. co. 121. 122. & 2. co. 12.
 Prius & posterius in motu p quid cognoscatur. 4. phi. co. 104.
 Prius & posterius in quo sint. 4. phi. co. 99. 130. & 2. ce. co. 22.
 Priora natura & posteriora que sint. li. p^o de pti. ani. ca. p^o. & p^o post. co. 5.
 Posterius dicitur a priori. 3. ethy. le. 22.
 Probabilia que. p^o topi. ca. p^o. & p^o retho. ca. 2.
 Probabilibus attributa. ubi supra.
 Probabile quid. ubi supra.
 Problemata eadem que sint. 2. post. le. 17.
 Problematum diuersitas. 2. topi. ca. p^o.
 Problematum & propositionum proportio. p^o topi. ca. 3.
 Problematis attributa. p^o topi. ca. 3. 8. 9. & 2. ca. 2.
 Problema dyaleticum quid. p^o topi. ca. 8.
 Probitas quid. 4. ethy. le. 17.
 Probis magis credimus. p^o retho. ca. 2.
 Probis uiris attributa. 2. retho. ca. 24.
 Prodigalitas quid. 2. ethy. le. 8. & 4. le. 1. 4.
 Prodigis attributa. 4. ethy. le. 4.
 Proles quomodo in corpore matris maneat. li. 4. de ge. ani. ca. 9.
 Proponere quid. 8. topi. ca. 18.
 Proponenda que sint. p^o topi. ca. 8.
 Proportionale in quibus sit. 2. de anima co. 5. & p^o post. co. 13.
 Proportionalitas qualis sit. 5. ethy. le. 5.
 Propositio quid. p^o prio. ca. p^o. & p^o elenc. ca. 4.
 Propositio uniuersalis quid. ubi supra.
 Propositio dyaletica quid. p^o post. co. 5. & p^o prio. ca. p^o. & p^o topi. ca. 8.
 Propositio demonstratiua quid. ubi supra.
 Propositio immediata quid. p^o post. co. 5. 31. & le. 36.
 Propositioni immediate attributa. ubi supra.
 Propositio mediata quid. p^o post. co. 31.

Propositionum diuersitas. p^o peryer. le. x. xi. i. 2. & 2. le. 2. & p^o prio. ca. p^o. 2.
 7. 8. 9. x. xi. i. 2. i. 3. i. 4. i. 5. i. 6. i. 7. i. 8. 20. & p^o topi. ca. xi.
 Propositionibus attributa. 2. peryer. le. 2. 3.
 Propositioni uniuersali attributa. p^o prio. ca. 23.
 Propositioni uniuersali & particulari attributa. p^o peryer. le. x. xi.
 Propositioni affirmatiue attributa. p^o prio. ca. 37.
 Propositionis affirmatiue & negatiue comparatio. p^o post. le. 39.
 Propositionis affirmatiue & negatiue attributa. p^o peryer. le. x. xi.
 Propositionum causalitas respectu conclusionis. 2. phi. co. 31.
 Propositionibus falsis attributa. p^o post. le. 28.
 Propositiones quattuor preter necessarias sumende sunt. 3. topi. ca. 3.
 Propositiones opposite quotupliciter. 2. prio. ca. i. 5.
 Propositioni conditionali attributa. 9. metha. co. 9.
 Propositiones practice. li. de moti. ani. le. 5.
 Propositionibus modalibus attributa. 2. peryer. le. 5.
 Propter unumquodq; illud magis est. p^o post. co. 5.
 Propter quid quo quiuerat. 7. metha. co. 9.
 Proprium quid. p^o topi. ca. 4. & 5. ca. p^o
 Proprium quotupliciter. li. predi. por. le. xi. & 5. topi. ca. p^o
 Proprium de quibus predicetur. li. predi. por. le. 12.
 Proprio attributa. li. predi. por. le. xi. 12. & p^o topi. ca. 3. 4. & 5. ca. p^o. 2. 3. 4. 5.
 6. 7. 8. 9. x. xi. i. 2. i. 3. i. 4. i. 6. i. 7. i. 8. 19. 20. 21. 22.
 Prouerbio fertur nunquam beneficium in sene collocadū. p^o retho. ca. i. 5.
 Prudentia quid. 6. ethy. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o retho. ca. 9.
 Prudentia est in senibus. 7. poli. le. 7.
 Prudentie attributa. 6. ethy. le. 5. 6. x. & x. le. 12. & p^o magno. mor. ca. 22. & 3.
 Prudentis officium. 6. ethy. le. 4. poli. le. 3.
 Prudens quis. 2. magno. mor. ca. 4.
 Prudenti attributa. 7. ethy. le. x. & 3. retho. ca. i. 6.
 Pruina quid. p^o meteo. le. 6.
 Psecades uel pluuia unde fi. p^o meteo. le. 6.
 Psoloenta quid & unde fiat. 3. meteo. le. 2. 3.
 Psitaco attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 12.
 Pudori attributa. p^o retho. ca. 9.
 Puella quo tempore nuptui tradende sint. 7. poli. le. 12.
 Puellis attributa. li. 7. de hysto. ani. ca. p^o
 Pueris attributa. li. de som. & uig. le. 4. 9. & li. 7. de hysto. ani. ca. x. 12. & li. 8.
 ca. p^o. & li. 5. de grani. ca. p^o. 4. & 3. ethy. le. 22. & 6. le. 6. & x. le. 14. & 7. po
 li. le. 12. & 3. le. 1. 2.
 Puerorum cognitio. p^o phi. co. 5.
 Pulcritudo in quo consistat. 4. ethy. le. 8.

Pulchritudo quibus inest. p^o retho. ca. 5.
 Pulchritudini animi attributa. p^o poli. le. 3.
 Pulcibus attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 31.
 Pulmoni & pulmonem habentibus attributa. li. de respir. le. 6. 15. 16. & li. de
 mor. & uita. le. 2. & li. p^o de hysto. ani. ca. 17. & li. 3. de part. ani. ca. 5.
 Pulsus quid. li. de mor. & ui. le. 2.
 Pulsuum attributa & eorum diuersitas. ubi supra.
 Pulsio impulsio tractio uertigo & proiectio quid sint. 7. phi. co. x.
 Pulsionum multiplicitas. ubi supra.
 Punctum quid. p^o de anima. co. 67.
 Puncto attributa. xi. metha. le. 13. & 4. phi. co. 47. 105. 107. & 5. co. 29. & 6. co.
 2. & 8. co. 76. & p^o de anima co. 67. 70. 71. & 3. de aia co. 25. & li. sex prin-
 ci. le. 15.
 Punctus attributa. p^o de ge. co. 8. 29.
 Pusilanimis quis. 4. ethy. le. xi.
 Pusilanimis qui sint. p^o magno. mor. ca. 15.
 Pusilanimis causa. 2. retho. ca. 6.
 Pusilanimis attributa. 4. ethy. le. xi.
 Putrefactio quid. 4. meteo. co. 5. 6.
 Putrefactionis causa. ubi supra.
 Putrescere quibus conueniat. 4. meteo. co. 5. 6. 7. 9. x. 12.
 Quadrupedibus attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. p^o. 17. & li. 2. de pti. ani. ca. xi.
 Quale quotupliciter. 5. metha. co. 19.
 Qualia que. li. predi. le. 18.
 Qualitas quid. li. predi. le. 16. 17.
 Qualitatis species. ubi supra.
 Qualitatis proprietates. li. predi. le. 18.
 Qualitati attributa. 7. phi. co. 32. & li. predi. le. 16. 17. 18. & li. sex princi. le. 7.
 & p^o post. le. 34.
 Qualitates prime que sint & quomodo opponantur. 2. de ge. co. 14. 15.
 Qualitates prime quorum sint. 2. de ge. co. 16. 20.
 Qualitatibus attributa. li. de respir. le. 15. & li. 2. de parti. ani. ca. p^o. 2.
 Qualis unusquisque est talia agit. 4. ethy. le. 15.
 Quando quid. li. sex princi. le. 9.
 Quando proprietates. ubi supra. le. x.
 Quando attributa. ubi supra.
 Quantitas quotuplex. li. predi. le. 8. 9. x.
 Quantitas discreta quid. li. predi. le. 9.
 Quantitas continua quid. ubi supra.
 Quantitatis proprietates. ubi supra. le. x.
 Quantitati attributa. p^o phi. co. 15. & li. predi. le. 9. x. & li. sex princi. le. 7. 15.

Quantum quotupliciter. 5. metha. co. 18.
 Quantum quid. ubi supra.
 Querenti rationem attributa. 8. phi. co. 24.
 Que nichil dicimus hec despiciamus. 2. retho. ca. 2.
 Qui obicit non dissoluit. 2. retho. ca. 25.
 Quibusdam magis opere precium est uideri sapientes q̄ esse & non uide-
 ri. p^o elenc. ca. p^o
 Questio derisibilis. 4. metha. co. 9.
 Questio si est & quid est. quomō fieri debeant in naturalibus. 2. phi. co. 38.
 Questionum causarum manifestatio cuius sit. 6. metha. co. p^o.
 Questionis causarum differentia. 7. metha. co. 59. 60.
 Questio in quibus locum habeat. 7. metha. co. 60.
 Questiones quot. 2. post. le. 1.
 Querimus quattuor. ubi supra.
 Questio cuius sit. ubi supra.
 Questiones quomodo se habeant ad nostrum scire. 2. post. le. 6. 7.
 Questiones propter quid quot sint. 2. phi. co. 68.
 Quies quid. xi. metha. le. 12. & 5. phi. co. 20. & 2. co. 7. 70.
 Quies simpliciter contrariatur motui. li. predi. le. 23.
 Quieti attributa. xi. metha. le. 12. & 4. phi. co. 118. & 2. co. 22. & li. de pro-
 prie. ele. ca. 3.
 Quiescere quid. 6. phi. co. 72. 73. & li. sex princi. le. 7.
 Quiescens quid. 4. phi. co. 118. & 6. co. 30. 32.
 Quiescenti attributa. 6. phi. co. 32. & 7. co. 2. & 8. co. 62. 76. & p^o ce. co. 100.
 & 2. co. 79. & 3. co. 19. & 3. de anima co. 133. & li. de moti. ani. le. 2.
 Quod multipliciter dicitur obscurum facit quod dictum est. 5. topi. ca. 3.
 Quod simul est natura & posterius non faciet notius. 5. topi. ca. 9.
 Quod quid erat esse. 2. metha. co. x.
 Quod quid erat esse quid. 7. metha. co. 12. 20. & 2. co. 2. & 2. post. le. 3. 4. 5. 6.
 Quod quid erat esse quorum sit. 7. metha. co. 13. & 2. post. le. 3. 4. 5. 6.
 Quod qd erat esse in quibus ē idē cū eo cuius est. 7. metha. co. 20. 21. 41. &
 8. co. 8. & 3. de anima co. 9. & p^o post. co. 5. & 2. le. 3. 6.
 Quod quid erat esse quomodo mostretur. 2. post. le. 3. 4. 5. 6.
 Quod quid erat esse attributa. ubi supra.
 Quod rarius est eo maius est quod habeamus. p^o retho. ca. 7.
 Quod uidetur omnibus id esse dicimus. x. ethy. le. 2.
 Rami oliue atheniensis admiranda. li. de admir. in natura.
 Ranarum mutarum admiranda. ubi supra.
 Raptus & abstractio anime quid. 8. poli. le. 2.
 Raritatis & densitatis oppositio. p^o phi. co. 32.
 Rarum quid. li. predi. le. 17.

Rato attributa. 1. de ani. co. 26.
Ratio ubi querenda f. xi. metha. co. 26.
Ratio cuius fit. p^o phi. co. 48.
Ratio nulli bestiarum ineft. 3. de ani. co. i. §7.
Rationū alie actiua. alia contemplatiua. 7. poli. le. xi.
Ratjoni attributa. 3. de ani. co. §7.
Ratio practica quotuplex. 3. de ani. co. §8.
Ratio Speculatiua non mouet ad operationem. ubi supra.
Rationem habens quotuplex. p^o ethy. le. 20.
Ratiocinatio quid. 2. de ani. co. 32.
Ratiocinationi attributa. ubi supra.
In rationatiua parte anime uoluntas fit in irrationabili aut fit cōcupiscen-
tia & ira. 3. de ani. co. 42.
Rationibus paruis attributa. 2. ce. co. 60. & li. 2. de ge. ani. ca. 6.
Reductio cuiuslibet ad quid fiat. xi. metha. le. 3.
Reduplicatio cui fit termino apponenda. p^o prio. ca. 33.
Reges factorum perficiendi sunt. 6. poli. le. 7.
Regibus attributa. 3. poli. le. ij.
Rex quis esse debeat. 3. poli. le. 12.
Rex prauus tyrannus efficitur. 8. ethy. le. x.
Regni societas quorum fit. ubi supra.
Rei iminis ratio non est eadem in omnibus. p^o poli. le. i.
Regia potestas quid. 3. poli. le. 6. & §. le. 8.
Regio media principantis est. li. de iuuen. & senec. le. 3.
Regionibus frigidis attributa. 7. poli. le. §.
Rei familiaris attributa. p^o econo.
Rei domestice partes. p^o poli. le. 9.
Reipublice institutioni confert pueros & mulieres esse bene institutos. p^o
poli. le. 12. & 2. le. 16. & 3. le. 4. §. 6. & 4. le. i. xi. & §. le. 7. & 6. le. 6. & 7. le. 2.
Reipublice attributa. 2. poli. le. i. 4. ij. x. & p^o econo.
Reipublice bene institute signum. 2. poli. le. 17.
Respublica quid. 3. poli. le. i. §. 6. & 4. le. i.
Respublica a quo dissoluatur. §. poli. le. 6.
Respublica quotuplex. p^o retho. ca. 8.
Reminiscencia quid. li. de me. & remi. le. 4.
Reminiscencie attributa. li. de me. & remi. le. 4. §. 7. & li. de caus. lon. &
bre. uite.
Reminiscibilia que sint. li. de me. & remi. le. §. & 2. topi. ca. 13.
Remissio motus a quo fit. 2. ce. co. 37.
Ren quomodo se habeat. li. p^o de hysto. ani. ca. i. 8.
Renibus attributa. li. de parti. ani. ca. 7.

Repletio quid. 3. ethy. le. 10.

Repente quid sit. 4. phi. co. 127.

Requies qualis debeat esse. 8. poli. le. 2.

Res est causa veritatis uel falsitatis in oratione. li. predi. le. 7. 22.

Res non est in anima. sed species rei. 3. de ani. co. 38.

Rerum diuersitas. p^o peryer. le. x. & 2. topi. ca. 18.

Respiratio in quibus sit. 2. de ani. co. 76. & li. de mor. & uita. le. 2.

Respirationi attributa. 2. de ani. co. 88. 89. 98. & li. de sen. & sen. le. 13. & li. de respir. le. 8. x.

Respirationis organum est arteria uocalis. ubi supra.

Respirantibus attributa. 2. de ani. co. 100. & li. de respi. le. 6. 16. & li. 3. de pti.

Resposio qualis debeat esse. 4. metha. co. 12. & 8. co. 12. ani. ca. 5.

Respondentis conditio. 4. metha. co. 28. & 2. topi. ca. 14.

Respondentis cautele. 2. elenc. ca. 2. 3.

Respondenti attributa. 6. topi. ca. 25. & 8. ca. 9. x. xi. & 2. elenc. ca. 2. 3.

Resolutio cuiuslibet in que fiat. p^o phi. co. 65. & 3. co. 44.

Retributio quid. 5. ethy. le. 8.

Rethorica quid. p^o retho. ca. 2.

Rethorice persuasio. p^o retho. ca. p^o.

Rethorice propositiones quid. p^o retho. ca. 3.

Rethorica est iudicii causa. 2. retho. ca. p^o.

Rethorice attributa. p^o retho. ca. 4.

Rethoris officium. p^o retho. ca. p^o.

Rethoris affectus cur fiant. ubi supra.

Rediculum est accusare externa ac non seipsum potius. 3. ethy. le. 2.

Risibile quid. li. predi. por. le. xi. 12.

Risui attributa. 7. ethy. le. 7.

Rithimis & melodiis attributa. 8. poli. le. 2.

Rotunditas terre est uigintiquatuor milia miliaria. li. de proprie. ele. ca. 7.

Ros quid. p^o meteo. le. 6.

Ros quō & ubi & quando fiat. 3. meteo. le. 5.

Ros & pruina quō fiāt. p^o meteo. le. 6.

Ros & pruina ubi non fiant. ubi supra.

Ros & pluvia idem sunt. ubi supra.

Relatio quid. li. predi. le. 12. 16.

Relatiuorum proprietates. li. predi. le. 12. 13. 14. 16.

Relatiuis attributa. ubi supra.

Relatiua quotupliciter. 5. metha. co. 20. & x. co. 21. & 3. phi. co. 3.

Relatiuorum unum per reliquum cognoscitur. 6. topi. ca. 5.

Sacerdos quis. 7. poli. le. 7.

Sacrificiorum sumptus debent esse cōmunes. 7. poli. le. 8.

Sacrorum factorum a tarentinis admiranda. li. de admir. in natura.
 Sagacitas quid. 6. ethy. le. 9.
 Sagacitati attributa. ubi supra.
 Sagacissimū animalium quod est. li. 6. de hyfsto. ani. ca. 22.
 Sal quid. li. de sen. & sen. le. x.
 Salamandra per ignē ambulans eū extinguit. li. 5. de hyfsto. ani. ca. i8
 Salis in libya nascentis admiranda. li. de admir. in natura.
 Salsum ex quibus sit. 2. meteo. le. 5.
 Saltus cordis quid. li. de mor. & uita. le. 2.
 Sanguinis locus. li. de som. & uig. le. 4.
 Sanguis purissimus quis sit. ubi supra. le. 6.
 Sanguini attributa. li. de iuuē. & senec. le. 3. & li. 3. de hyfsto. ani. ca. i9. 20. &
 li. 2. de parti. ani. ca. 2. 3. 4. 6. & li. 3. ca. 5.
 Sanguine carent omnia eutoma. li. de respi. le. i2.
 Sanies quid & eius attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 4.
 Sanitas est corporis uirtus. p^o retho. ca. 5.
 Sanitati cōferentia. 7. poli. le. 9.
 Sanitati attributa. 2. de ani. co. 24.
 Sanatiuum quid. li. predi. le. i6.
 Sapere & sentire sunt idem secundum antiquos. 3. de ani. co. i44.
 Sapere & sentire non sunt idem. ubi supra. i52.
 Sapientia quid. 6. ethy. le. 5. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o retho. ca. xi.
 Sapientie attributa. ubi supra.
 Sapientia quibus artibus attribuitur. ubi supra.
 Sapientia circa quid est. p^o metha. le. i. 2.
 Sapientie finis. ubi supra.
 Sapiens quis est. ubi supra.
 Sapiens nemo est in natura. 6. ethy. le. 9.
 Sapienti attributa. x. ethy. le. x.
 Sapor unde causetur. 2. meteo. le. 5. & 2. de ani. co. i02.
 Sapor quid. 2. de ani. co. 28. & li. de sen. & sen. le. 2. x.
 Sapor radicitur in humido. 2. de ani. co. i0i.
 Saporū spēs q̄ sint & quō cōtrariātur. 2. de ani. co. i05. & li. de sē. & sē. le. xi.
 Saporum genus est manifestius quā odoris. li. de sen. & sen. le. 9.
 Saponi attributa. li. de sen. & sen. le. x.
 Sapores medii. li. de sen. & sen. le. xi.
 Saxi igniti titanie admiranda. li. de admir. in natura.
 Sciendi desiderium. p^o metha. le. i.
 Scientia quomodo causetur. p^o metha. le. i. co. 48. 49. & 2. co. xi. i3. & 3. co.
 3. x. & 7. co. x. & p^o phi. co. p^o. 2. 4.
 Scientie finis. 2. metha. co. 3. & 3. ce. co. 60.

Scientie modus.2.metha.co.15.16.
 Scientie corruptio.3.metha.co.8.&9.co.5.
 Scientie uniuersales que.3.metha.co.20.
 Scientie particularis consideratio.4.metha.co.p°.2.&xi.le.7.
 Scientie & scibilis pportio.4.metha.co.2.&x.co.5.14.21.&p° post.le.43.
 Scientie & rei scibilis idēptitas.12.metha.co.51.&3.de anima.co.19.37.
 Scientiarum diuersarum causa.4.metha.co.4.
 Scientiarum actiuarum & factiuarum principiū.6.metha.co.p°. &xi.le.7.
 Scientiarū cuiuslibet rei in quo cōsistat.7.metha.co.20.&7.phi.co.20.32.
 Scientia in quo sit.4.phi.co.29.
 Scientie diuisio.6.metha.co.p°.2.&xi.le.7.&2.phi.co.71.&p° poli.le.5.
 Scia quorū sit.xi.mer.le.1.8.&p° ethy.le.6.&li.pdi.le.16.&p° post.co.5.26.
 Sciaꝝ alia uniuersaliū alia pticulariū seu singulariū.7.ethy.le.3.
 Scientia omnis habet propria principia.p° magno.mor.ca.p°.
 Seccatur scientia & sensus in res.3.de anima co.38.
 Scientie nobilitas unde sumatur.xi.metha.le.7.
 Scientia una est alia honorabilior multipliciter.p°.de ani.co.p°.
 Scientia una quid considerare habeat.2.phi.co.17.22.23.&4.poli.le.1.
 Scientia una uidetur esse contrariorum.8.phi.co.8.
 Scientie unitas uel distinctio unde sumatur.p° post.le.41.&2.le.2.
 Scientie mathematice circa quid sunt.p° post.co.30.
 Scientia ex quibus sit.p° post.co.15.
 Scientia non est corruptibilium.p° post.co.22.
 Scientia quid.6.ethy.le.3.&li.de caus.le.15.&p° magno.mor.ca.22.
 Sciētie attributa.8.phi.co.22.&2.de ani.co.5.24.&2.ethy.le.6.&7.le.3.&
 p° magno.mo.ca.p°.22.&2.ca.5.8.&p° post.co.6.7.22.27.&le.42.44.
 Scientia cōtrariatur ignorantie.li.predi.le.12. &2.le.2i.
 Scientie diuine attributa.li.de caus.le.9.
 Scientia de anima est difficilima.p° de ani.co.4.
 Scientia demonstratiua non est accidentium.p° post.co.18.
 Scientie ciuili attributa.p° ethy.le.2.19.
 Scientie speculatiue que sunt.p° metha.le.2.3
 Scienti officium.p° metha.le.2.
 Scientis inditium.p° metha.le.3.
 Sciēti attributa.2.ethy.le.6.&7.le.2.3.&p° post.co.17.&li.de caus.le.8.19
 Scientis opus.p° elenc.ca.p°.
 Scientia superior & inferior.p° post.co.23.
 Scientie superiori attributa.ubi supra.
 Scientie inferiori attributa.ubi supra.
 Scientia demonstratiua est circa tria.ubi supra.co.77.
 Scientiarum cōmunicatio.ubi supra.co.27.
 Scientie ppropter quid & quia attributa.ubi supra.le.41.

Scientiarum subalternatio.ubi supra.
 Scientie & opinionis comparatio.ubi supra.le.4.4.
 Scibile quod scimus nō potest aliter se habere.6.ethy.le.3.& p° post.co.5.
 Scibile omne ē sempiternū.ubi supra.& p° post.co.26.
 Scibile est prius scientia.li.predi.le.14.
 Scibili attributa.ubi supra.
 Scimus unquodq; naturalium.4. meteo.co.50.
 Quod scimus sepe trāspōsitum ignoramus.2.elenc.ca.p°
 Scire quando habetur.7.metha.co.4.& p° phi.co.p°.35.& 2.co.27.
 Scire dicitur multipliciter.7.ethy.le.3.& 2.magno.mo.ca.4.& p° post.co.
 4.& 2.prio.ca.20.
 Scire de generibus & spēbus altissimū ē negociū.li.pdi.por.le.7.
 Scire quia cuius scientia sit.p° post.co.23.
 Scire quia & propter quid ubi supra.co.30.
 Scire secundum accidens quid.p° post.co.23.
 Scire secundum se quid.ubi supra.co.37.
 Scire quid est.p° post.co.5.21.& 2.le.9.
 Scire attributa.p° post.co.6.& le.34.38.41.& 2.le.2.6.19.& p° topi.ca.8.14.
 & 2.ca.12.
 Quod scitur est necessarium.p° post.co.5.7
 Scire p'ura continet intelligere uero unum.2.topi.ca.24.
 Scire agēda parū ē s; melius operari.x.ethy.le.14.& p° magno.mor.ca.p°
 Scintille attributa.4.phy.co.84.
 Scissibile quid.4.meteo.le.12.
 Scorpionibus attributa.li.5.de hysto.ani.ca.18.
 Scripto attributa.p° peryer.le.1.
 Sculptoris phidie admiranda.li.de admir in natura.
 Scire qui sint.4.ethy.le.15.
 Scurilitas quid.2.ethy.le.9.
 Secundum quod quotupliciter.5.metha.co.23.
 Secundum se quotupliciter.ubi supra.
 Seditio unde oriatur.5.poli.le.1.2.3.
 Seditioni attributa.5.poli.le.3.
 Segnities quid.2.ethy.le.9.
 Semel dictum non potest amplius summi.li.predi.le.x.
 Semen quid.li.2.de ge.ca.p°.2.
 Semini aī aliū attributa.li.7.de hysto.ani.ca.p° & li.p° de ge.ani.ca.4.18.19
 Semini arborum & aliorum attributa.li.p° de ge.ani.ca.4.18.19.& li.2.c.1.
 Semiores quid.p° magno.mor.ca.17. p°.2.3.4
 Sempiternum quid.3.metha.co.12.
 Sēpiternorū attributa.9.met.co.17.19.& 4.phi.co.117.& 2.ce.co.18.33.94

Senator quid. p^o retho. ca. 3.
 Senectus bona que sit. p^o retho. ca. 5.
 Senectus quid. li. de caus. long. & bre. uite. li. de mor. & uita. le. i. & li. 5. de
 ge. anima. ca. 3. 4.
 Senectuti attributa. 5. phisi. co. 56. & li. de caus. long. & bre. uite. & li. de
 mor. & ui. le. i.
 Senescere cito que dicatur. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Senescunt cito coitua & multi spermatis. li. de caus. long. & bre. uite. & li. 7
 de hysto. ani. ca. p^o.
 Senium quid. p^o de ani. co. 65.
 Seniori attributa. ubi supra. & 9. ethy. le. 2. & 7. phi. le. x.
 Senibus attributa. 2. retho. ca. 13. 14.
 Sensibile omne corrumpitur. 3. metha. co. 12.
 Sensibile quotuplex. 2. de ani. co. 63.
 Sensibile proprium quid. ubi supra.
 Sensibile secundum accidens quid. 2. de ani. co. 65.
 Sensibili attributa. li. de sen. & sen. le. x. 19. & li. predi. le. 14. & li. sex pici. le. 5.
 Sensibilia communia quot sunt. 2. de ani. co. 64. & 3. co. 133.
 Sensibilibus comunibus attributa. li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensibilia omnia percipiuntur p mediū. 2. de ani. co. 114.
 Sensibilium excellentie corrumpunt sensitiua. 2. de ani. co. 123. & 3. co. 143.
 Sensibilium cōium habemus sensum. 3. de ani. co. 134.
 Sensibile positum supra sensum insensibile est. 2. de ani. co. 98.
 Sensibilibus abeuntibus remanent simulacra. li. de som. & uig. le. 8.
 Sensibilibus attributa. 2. de anima. co. 65. 126. & 3. co. 38. 64. & li. de sen. &
 sen. le. 18.
 Sensituum primū quid. 2. de ani. co. 122.
 Sensitiuorum diuersitas. 2. de ani. co. 32.
 Sensitui attributa. 2. de ani. co. 59. & 3. co. 130.
 Sensus quid. 2. de ani. co. 37.
 Sensus cuius sit uel non sit. 4. metha. co. 25. & 7. co. 35. & p^o phi. co. 48.
 Sensus & sensibilis proportio. 4. metha. co. 2.
 Sensus est singulare. 2. de ani. co. 60.
 Sensus omnis est unius contrarietatis. 2. de anima. co. 107. & li. de sen. &
 sen. le. 18. 19.
 Sensus non est aliquod sensibile in actu. 2. de ani. co. 119.
 Sensus est susceptiuus speciei sine materia. 2. de ani. co. 121. & 3. co. 133.
 Sensu aliquo deficiente necesse est deficere organum. 3. de ani. co. 127.
 Sensus proportio quedam est. 3. de ani. co. 143.
 Sensus & memoria & passionēs appetitus sunt cōmunia corporis & ani /
 me. li. de sen. & sen. le. i.

Sensus est quodammodo sensibilia. 3. dicitur anima. co. 37.
 Sensus non est in omnibus uiuentibus. 3. de anima co. 60.
 Sensus in quibus non sunt. 3. de anima co. 66.
 Sensus inest anime per corpus. li. de sen. & sen. le. 1.
 Sensus cōmunis est unus tantum unius. li. de sen. & sen. le. 19.
 Sensus tactus & gustus iest oībus aīalibus. li. de sen. & sen. le. 2. & li. de som
 & uig. & li. p^o de hysto. ani. ca. p^o. & li. 4. ca. 8.
 Sensus tactus ad alios comparatio. 2. de anima co. 31.
 Sensū tactus habēt aīalia ppter esse: alios aut ppter bene eē. 3. de aīa co. 68
 Sensus quot sint. 2. de anima co. 65.
 Sensus sunt tantū quinq. 3. de aīa co. 127. & li. 3. de hysto. ani. ca. 8.
 Sensus nō decipitur respectu pprii obiecti. 4. metha. co. 24. 25. & 2. de aīa
 Sensus ppriogē sensibiliū semp ē uerus. 3. de aīa co. 152. 161. co. 63.
 Sensus attributa. 2. de aīa co. 52. 53. 54. 65. 121. & 3. co. 127. 133. 134. 144. & li. de
 som. & uig. le. 1. 3. & 6. ethy. le. 2. & li. predi. le. 14. & p^o post. le. 38. 42. & 2.
 le. 21. & p^o topi. ca. 12.
 Sensibus attributa. 2. de anima co. 9. 20. 23. 60. & 3. co. 131. 156. 38. 64. & li. de
 sen. & sen. le. 2. 19. & 3. ethy. le. 19.
 Sensus uisus conditio. p^o metha. le. 1. & li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensus auditus conditio. p^o metha. le. 1. & li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensus odoris in quibus sit. 2. de anima co. 76.
 Sensus tactus sunt plures. 2. de anima co. 112.
 Sentire in quibus sit. 3. de anima co. 66.
 Sentire attributa. 3. de anima co. 28. & li. de sen. & sen. le. x. 17. 18. & li. de
 som. & uig. le. 1. 4. & li. de iuuen. & senec. le. 1.
 Sentimus p̄sentia: p̄terita meminimus: & speramus futura. p^o retho. ca. xl.
 Sententiā quid. 7. retho. ca. 20. 21. & 6. ethy. le. 9.
 Sententie attributa. 6. ethy. le. 9.
 Sententiis attributa. 2. retho. ca. 20. 21. & 3. ca. 17.
 Sepie attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 12. & li. 9. ca. p^o. 35. & li. 4. dīpti. ani. ca. 5.
 Sepia siue precordia quare insint animalibus. li. 3. de parti. ani. ca. x.
 Septis attributa. ubi supra.
 Sequi ad aliud quomodo contingat. p^o retho. ca. 7.
 Sermones secundum materiam exigendi sunt. 2. ethy. le. 2.
 Sermo quare datus est homini. p^o poli. le. 1.
 Sermonum differentia. p^o ethy. le. 4.
 Sermonibus attributa. x. ethy. le. 1. & li. de moti. ani. le. 1. & x. ethy. le. 14.
 Serpentibus attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. 14. & li. 2. ca. 4. 17.
 Serpentium curii admiranda. li. de admir. in natura.
 Serpentium mesopothamie admiranda. ubi supra
 Serpentium euphratis admiranda. ubi supra.

Serpentis sacri thesalie admiranda ubi supra.
 Seruire quorum sit. 3. poli. le. 13.
 Seruile quid. 4. ethy. le. 13.
 Seruus quid. 8. ethy. le. xi.
 Seruus quis sit. p^o poli. le. 2. 3. & 3. le. 4.
 Seruorum due species. p^o econo.
 Seruis attributa. p^o poli. le. 3. 4. 9. & p^o econo.
 Seuum & adeps quid & eorum attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Sexus masculinus & femininus nō inest oibus aialibus. li. 4. de hyfso. ani.
 Sicciput quid. li. p^o de hyfso. ani. ca. 7. ca. xl.
 Siccum quid. 2. de ge. co. 9.
 Sicut aliquis dicit sic intelligit & sentit. 3. de anima co. i. 44.
 Sicut se habet simpliciter. ad simpliciter. ita magis ad magis & maximum
 ad maximum. 3. topi. ca. 4.
 Sicut oppositum in opposito. ita propositum in proposito. 4. topi. ca. 7.
 Syderum discurretiū causa. p^o meteo. le. 2.
 Syderibus discurretibz attributa. ubi supra.
 Significatio. 4. metha. co. x.
 Significare quotupliciter. li. predi. le. 3.
 Significare subiectum quid. 4. metha. co. i. 4.
 Signorum diuersitas. p^o retho. ca. 2.
 Signum uniuersale non apponitur pred icato. p^o post. co. 29.
 Signum quid & quotupliciter. 2. prio. ca. 27.
 Sillogizare quomodo contingat & eius attributa. p^o post. co. i. 6. 17. & le. 31
 & 2. le. x. & p^o prio. ca. 3. 4. 5. & 2. ca. p^o
 Sillogizare ex ueris falsū nō cōtingit. 2. prio. ca. 2. sed bene ex falsis uerū.
 Sillogizandi diuersus modus propter diuersas propositiones. p^o prio. ca.
 7. 8. 9. 22. 23. & 2. ca. p^o
 Sillogismorum imperfectorum reductio. p^o prio. ca. 6.
 Sillogismorum regule. p^o prio. ca. 3. 4. 5.
 Sillogismorum instrumenta. p^o topi. ca. xi.
 Sillogismorum uariatio in terminis p^o prio. ca. 32.
 Sillogismorum alii ueri alii falsi. p^o post. le. 43.
 Sillogismorum diuersitas. 2. post. le. 2. & p^o elenc. ca. p^o
 Sillogismorum quidam ostensiuus. quidam ad impossibile. p^o prio. ca. 26.
 35. & 2. ca. i. 4. i. 8.
 Sillogismus quid. p^o prio. ca. p^o. & p^o topi. ca. p^o
 Sillogismus ex quibus sit. 6. ethy. le. 3. & p^o prio. ca. p^o. 3. 21. 22.
 Sillogismo attributa. p^o post. co. p^o. 5. & le. 29. 31. 39. 43. & 2. le. 3. & p^o prio.
 per totum. & similiter. 2. prio. per totum.
 Sillogismus demonstratiuus ex quibus sit. p^o post. co. 7. i. 6.
 Sillogismo demonstratiuo attributa. p^o post. co. 29. & le. 4. i. 42.

Silogismo negatiuo attributa. p^o post. le. 31.
 Silogismus per impossibile quid. p^o prio. ca. 13. & 2. ca. xi.
 Silogizare per impossibile quomodo. p^o prio. ca. 20.
 Silogismus diuisiuus quid. p^o prio. ca. 28.
 Silogismus hypotesis quid & eius attributa. p^o prio. ca. 35.
 Silogismus circularis. 2. prio. ca. 5. 6. 7.
 Silogismus conuersiuus. 2. prio. ca. 8. 9. x.
 Silogismus dyaleticus. p^o topi. ca. p^o.
 Silogismus litigiosus quid. p^o topi. ca. p^o.
 Silogismus litigiosis obstandum est. 2. elenc. ca. i.
 Silogismus falsus secundum unāquāq; partem fit. p^o elenc. ca. 6.
 Silogismus falsus fit dupliciter. 2. elenc. ca. 3.
 Silogismus rethoricus quid. p^o retho. ca. 2.
 Silue yberie argenteae admiranda. li. de admir. in natura.
 Simia quid & eius attributa. li. 2. de hyf. ani. ca. 8.
 Simile simili amicum est. 9. ethy. le. 3.
 Simile simili cognoscitur. p^o de ani. co. 26.
 Similia quotupliciter. 5. metha. le. x.
 Similia que sunt. 5. metha. co. 20.
 Similibus attributa. p^o topi. ca. 15. & 4. ca. 6. & p^o retho. ca. 4.
 Similitudo generati ad generans unde est. li. de ge. ani. ca. 18. 19.
 Simplicia sunt priora compositis. p^o metha. co. 16.
 Simplex quomodo cognoscitur. 9. metha. co. 22.
 Simplex & unum differunt. 12. metha. co. 7.
 Simplicibus attributa. li. predi. le. 20.
 Simplicioris attributa. xi. metha. le. i.
 Simpliciter quid. 7. ethy. le. 9. & 2. topi. ca. 29.
 Simul que sint. xi. metha. le. 13. & 5. phi. co. 22. & 6. topi. ca. 23.
 Simul tempore que sint. 4. phi. co. 97. & li. predi. le. 22.
 Simul idem esse ordinatum & inordinatum est impossibile. p^o ce. co. 106.
 Simul multi uident odorant & audiunt. li. de sen. & sen. le. 16.
 Simul naturaliter que sint. li. predi. le. 22.
 Singulare quid. 3. metha. co. 12. 14. & p^o peryer. le. x.
 Singularis cognitio. 3. metha. co. 12.
 Singularis predicatio. 5. metha. le. 9.
 Singulari attributa. li. p^o di. por. le. 6. & 2. post. le. 21. & 2. retho. ca. 19.
 Singulatum sunt multe differentie. 3. ethy. le. 2.
 Synesis quid. p^o magno. mor. ca. 22.
 Sinistra omnia sunt imbeciliora. li. p^o de hyf. ani. ca. 15.
 Sitis quid. 2. de anima co. 28.
 Situi attributa. li. sex princi. le. 7. 13.

Sixis quid.3.meteo.le.xi

Sobolis aquilarum admiranda.li.de admir.in natura.

Societas ex quibus sit.5.ethy.le.8.9.

Societas patris & filii.8.ethy.le.x.

Societas tyrannica quorum sit.ubi supra.

Societas uiri & uxoris.ubi supra.&p° econo.

Societas fratrum.ubi supra.

Societas principalissima que sit.p° poli.le.i.

Societas secundum naturam quid.ubi supra.

Societas prima quid.ubi supra.

Societas ciuitatis quid.ubi supra

Societas hominum facit domum uel ciuitatem.p° poli.le.i.

Societatem fugiens:aut deus est aut bestia.ubi supra.

Socratis & platonis opinio de instituenda republica.2.poli.le.i.

Socratis ratio de studiofo.p° magno.mor.ca.8.

Socratis opinio de homine intelligente.7.ethy.le.2.

Socrates post pictagoram de uirtutibus loquitur.p° magno.mor.cau.

Socrates interrogabat sed non respondebat: fatebatur enim nescire.2.

elenc.ca.x.

Solertia quid.6.ethy.le.8.&p° post.le.44.

Soli & lune attributa.2.ce.co.60.

Solipes & unicornes quid & ubi inueniatur.li.2.de hysto.ani.ca.p°

Solonis opinio de felicitate.x.ethy.le.13.

Soluere uitium orationis & interrogati posse obuiare non est idem.2.

elenc.ca.p°

Solutio recta quid.2.elenc.ca.3.

Solutio dubitationis inuentio est ueritatis.7.ethy.le.2.

Solutio cui conueniat.& quoru debeat esse.7.metha.co.p°.&p° phi.coxi.

Somnium quid.li.de som.& uig.le.2.

Somniare cuius sit.ubi supra.le.9.x.& li.4.de hysto.ani.ca.x.

Somniorum diuersitas.ubi supra.le.x.xi.

Somniis attributa.ubi supra.le.xi.

Somniorum index.ubi supra.le.xi.

Somnus quid.li.de som.& uig.le.i.3.4.6.& li.5.de ge.ani.ca.p°

Somnus diuersimode inest diuersis.ubi supra.le.i.

Somnus propter quid inest.ubi supra.le.4.

Somno omnia animalia comunicant.ubi supra.le.i.

Somnus a quo causetur.ubi supra.le.4.

Somni fora que sint & quid faciant.ubi supra.

Somni amatores qui sint.ubi supra.le.7.x.xi.

Sonani diuerſe apparitiones. ubi ſupra. le. 9. v.
 Somno attributa. ubi ſupra. li. 7. x. xi. & p^o elenc. ca. 1.
 Sonus quid. 2. de anima co. 77. 8).
 Sonus quoruplex. ubi ſupra.
 Sonus quibus inſit. ubi ſupra.
 Soni cauſe. 2. de anima co. 8).
 Sono attributa. 2. de anima co. 53. 73. 79. 81. 86. & li. 4. de h^o ſto. ani. ca. 9.
 Sonantia que ſint. 2. ce. co. 54. 86.
 Sophiſma quid. 8. topi. ca. 15.
 Sophiſte conſideratio. 4. metha. co. 5. & xi. le. 3. 8.
 Sophiſtica ſcientia quid. 4. metha. co. 5. & p^o elenc. ca. p^o.
 Sophiſtici qui ſunt. p^o elenc. ca. 8.
 Sophiſticus modus contra reſpondentem. 2. topi. ca. 14.
 Species quid. li. predi. por. le. 5.
 Speciei principia. 3. metha. co. x. & xico. 25.
 Speciei pred. catio. 3. metha. co. x. & 5. phi. co. 44. & li. predi. por. le. 43. 7.
 Speciei alietas. 7. phi. co. 31.
 Speciei attributa. li. predi. por. le. 7. 12. & 6. topi. ca. 8.
 Species numeris aſſimilantur. 8. metha. co. x.
 Specie ſunt idem mas & femina. li. p^o de ge. ani. ca. 19.
 Specie diuerſorum non poteſt eſſe idem actus. 3. phi. co. 19.
 Specialiſſimum. quid. li. predi. por. le. 5. 6.
 Species plures non faciunt una m. p^o metha. co. 37.
 Species quomodo ſunt in organis. li. de ſom. & uig. le. 2.
 Speculum maculatur menſtruis. li. de ſom. & uig. le. 2.
 Speculo attributa. li. ſex princi. le. 6.
 Specus ethne admiranda. li. de admi. in natura.
 Specus liparis admiranda. ubi ſupra.
 Spelunce ſibille admiranda. ubi ſupra.
 Spere prime excellentia ad alias. 2. ce. co. 68.
 Spere mote attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Spere attributa. 8. phi. co. 76. & p^o ce. co. 39. & 3. de anima. co. 57.
 Spiritui attributa. 3. meteo. le. i. 9.
 Spiſſum quid. 3. ce. co. xi. & li. predi. le. 17.
 Spoliantes mortuos quibus aſſimilantur. 3. retho. ca. 4.
 Stagno quid. li. de mine.
 Stagno paleſtino attributa. 2. meteo. le. 5.
 Stagni celtici admiranda. li. de admi. in natura.
 Stanutamentum quid. li. p^o de h^o ſto. ani. ca. 12.
 Statheſis quid. 4. meteo. co. 28.

Statuarum dedali admiranda. li. de admir. in natura.
 Stellis attributa. 2. ce. co. 42. 43.
 Stellis errantibus attributa. 2. ce. co. 69.
 Studiosus recte oia iudicat & est regula omnium. 3. ethy. le. x.
 Studiosu eē qd. p^o magno. mo. ca. p^o. & 2. ca. 5. & 7. poli. le. x. & li. p^o di. 10. 5.
 Studiofo attributa. ubi supra.
 Studii finis. p^o metha. le. 3.
 Studiis reipublice attributa. 7. poli. le. 2.
 Stulticie signa. 2. ce. co. 34.
 Stultu ē sollicitu eē cōtra proferētē cōtraria opinionibus sapiētis. p^o topi.
 Stupidus quis. 3. ethy. le. 15. & 4. le. 13.
 Stupor quid. 2. elenc. ca. 3. ca. 9.
 Suavia que sunt. 3. retho. ca. x.
 Subiectum & propria passio differunt. 4. phi. co. 76.
 Subiectum & propria passio sunt eiusdem considerationis. 2. phi. co. 17.
 Subiectum mutationis quid. 8. metha. co. 4.
 Subiectis attributa. 5. poli. le. 9.
 Subiecta diuersa scientiarum. p^o post. co. 30.
 Substanti per essentiam attributa. li. de caus. le. 25. 26. 27. 28. 29.
 Substantia quedā imobilis est. 4. metha. co. 20. 23. & 12. co. 29. 35. 41.
 Substantie imobilis attributa. 12. metha. co. 41.
 Substantie incorruptibili attributa. 2. de ge. co. 70.
 Substantie scienti attributa. li. de caus. le. 15.
 Substantie attributa respectu eternitatis & temporis. li. de caus. le. 30. 31. 2.
 Substantie attributa. 4. metha. co. 2. & p^o phi. co. 14. 27. 52. & 3. co. 37. & 2. de ani. co. 3. & li. p^o. de parti. ani. ca. 5. & li. predi. le. 5. 6. 7.
 Substantie in separabilitas. p^o metha. co. 33.
 Substantie proprietates. li. predi. le. 6. & li. sex princi. le. 15.
 Substantie proprietas respectu generationis. 7. metha. co. 32.
 Substantie sensibili attributa. 12. metha. co. 6.
 Substantiarum separatarum numerus. 12. metha. co. 43. 47. 49.
 Substantie diffinibilis conditio. 8. metha. co. 9.
 Substantia non existente nullum aliorum predicamentorum erit. p^o de ge. co. x1.
 Substantie prioritas. 5. methaphi. co. 16. & 7. co. 4. 47. & 12. co. 25. 43. & p^o phi. co. 52.
 Substantia quotupliciter. 5. metha. co. 15. & 7. co. 44. & 8. co. 3. & 12. co. 5. 14. & 2. de ani. co. p^o. 25.
 Substantia prima quid. 7. metha. co. 7. & p^o de ge. co. 18. & li. predi. le. 4.
 Substantia prima quotupliciter. 7. metha. co. 7.

Substantiis primis attributa.li.predi.le.4.
 Substantie secunde significatum.7.metha.co.28.
 Substantie secunde que sint.li.predi.le.4.
 Substantiis secundis attributa.li.predi.le.6.7.
 Substantie paribus attributa.li.predi.le.6.
 Substantiale quid.li.sex princi.le.3.
 Subtile quid.2.de ge.co.x.
 Sufficiencia in quibus non sit.x.ethy.le.13.
 Sui attributa.li.2.de hyfo.ani.ca.p°. & li.6.ca.28. & li.8.ca.6.
 Suppositio quid.p° post.co.5.
 Suppositorum specie differentium diuersitas.3.poli.le.i.
 Supercilia simul quid significant.li.de physo.
 Supercilia quid.li.p° de hyfo.ani.ca.9.
 Superciliis uariis attributa.li.p° de hyfo.ani.ca.9. & li.2.de parti.ani.ca.15.
 Superfluitas in omnibus euitanda est.2.phi.co.56.
 Surgere ante lucem confert ad multa.p° econo
 Sursum quid.4.phi.co.5.
 Sursum deorsum est contrarium.p° ce.co.24.
 Sursum & deorsu nō est idem in omnibus & in uniuerso.2.de aia co.38.
 Sursum attributa.p° ce.co.45. & 2.co.8.9.x.12.13.
 Suscipere magis & minus quotupliciter.li.sex.princi.le.15.
 Suscipere magis & minus attributa.ubi supra.
 Suscipere magis & minus quorum sit.ubi supra.
 Tabella archite recte reperta est.8.poli.le.2.
 Tabernarie tarentine admiranda.li.de admir.in natura.
 Taciturnitati attributa.p° poli.le.9.
 Tactus & gustus sensitiuum est circa cor.3.de anima co.68.
 Sine tactu non est alius sensus.3.de anima.co.66.
 Tactu priuata animalia moriuntur.3.de anima co.67.
 Tactum habet homo certiozem aliis animalibus.li.de sen. & sen.le.8.
 Tactui intemperato attributa.3.ethy.le.20.
 Tactus non inest corpori simplici.3.de anima co.63.66.
 Tactus quid.2.de anima co.28.
 Tactus & gustus sunt duo sensus.2.de anima co.112.
 Tactus medium est caro.2.de anima co.116.
 Tactus quotupliciter.6.phi.co.2.
 Tactus indiuisibilium.ubi supra.
 Tactis opinio de philosophis.p° poli.le.8.
 Talye insule admiranda.li.de admir.in natura
 Talpa sub pelle habet oculos.3.de anima co.131.

Talparum coromatum admiranda.li.de admir.in natura.
 Talparum etholie admir.ubi supra.
 Tangenti attributa.3.phi.co.7.
 Tangentibus se attributa.4.phi.co.34.
 Tāgere se que dicātur.5.phi.co.22.& p^o de ge.co.44.45.& 2.de ani.co.113.
 Tangibili insunt multe contrarietates.2.de anima.co.7.
 Tangibile a quibus differat.2.de anima.co.115.
 Tangibilibus qualitibus attributa.2.de anima.co.117.118.
 Tangibilia excellētia corrumpunt sensus & animalia.3.de ani.co.168.
 Thauri dyane orthosie admiranda.li.de admir.in natura.
 Thauro attributa.li.6.de hysto.ani.ca.18.
 Tarditatis causa.4.phi.co.70.71.
 Tardum quid.4.phi.co.96.
 Tardo attributa.ubi supra
 Temperātia quid.2.ethy.le.8.x.& 6.le.4.& 7.le.6.& p^o magno.mor.ca.13.
 Temperātia est circa uoluptates.3.ethy.le.19.
 Temperantie attributa.3.ethy.le.19.
 Temperans quis.2.ethy.le.3.& 3.le.19.
 Temperatus quis.2.magno.mor.ca.4.
 Temperato attributa.3.ethy.le.22.& 7.le.4.
 Templi paladis grete admiranda.li.de admir.in natura.
 Templi paladis achaice admiranda ubi supra
 Tempus quid.4.phi.co.101.114.& p^o ce.co.99.
 Temporis diuifio.6.phi.co.3.17.
 Tempori presenti preterito uel futuro attributa.6.phi.co.24.
 Temporis partibus attributa.4.phi.co.89.90.93.& li.predi.le.x.
 Temporis perpetuitas.17.metha.co.29.& 4.phi.co.125.
 Tempus est species quantitatis continue.li.predi.le.x.
 Tempus quando fiat.4.phi.co.100.
 Tempus & magnitudo nō cōponūtur ex indiuisibilibus.6.phi.co.76.88.
 Temporis & magnitudinis & motus proportio.6.phi.co.19.
 Tempori infinito attributa.p^o.ce.co.133.
 In tempore esse motus & mobilia diuersimode dicūtur.4.phis.co.co.
 114.115.
 In tempore esse quotupliciter.4.phi.co.115.
 In tempore que sint & que nō.4.phi.co.117.118.119.120.
 Tépori attributa.3.phi.co.65.& 4.co.73.94.194.& 6.co.16.18.& 7.co.3.
 & 8.co.x.11.69.78.& p^o.ce.co.36.42.& 2.co.39.& 2.de ge.co.57.58.
 & li.de sen.& sen.le.18.& li.sex princi.le.xi
 Tenebra quid.2.de anima.co.70.

Tenebre attributa.2.de anima.co.70.71.72.73.113.

Terra quod.2.de ge.co.23.

Terre attributa.2.de ge.co.69.&.4.meteo.co.29.50.& li. dpprie. ele.ca.p°

Terre partibus attributa.p°.meteo.le.8.& li.de proprie.ele.ca.p°

Terre & aliis corporibus naturalibus attributa.8.phi.co.24.& 2.ce.co.17.
18.94.104.109.10x.112.

Terre insule melos admiranda.li.de admir.in natura.

Terre lypare admiranda.ubi supra.

Terremotus quid unde & ubi & quomodo & quādo fiat.3.meteo.le.9

Terribilia quid.3.ethy.le.15.

Terminus quid.p° prio.ca.p°

Terminus quotupliciter.5.metha.& co.22.

Terminus rerum.2.de anima.co.41.

Terminus quomodo attribuatut mutationibus.6.phi.co.94.

Termino ut finis est attributa.4.phi.co.117.& 8.co.76.

Testis attributa.li.3.de ge.ani.ca.x.

Testibus attributa.p°.retho.ca.15.

Testudo quid & eius attributa.li.5.de hysto.ani.ca.34.

Tibie pillose quid significant.li.de physo.

Tybie attributa.8.poli.le.2.

Timor quid.2.retho.ca.5

Timenda que sint.ubi supra.

Timent aliqui diuersimode:ubi supra.

Timidus quis.2.ethy.le.2.

Timentibus attributa.4.ethy.le.x1.& li.de mor.& uita.le.2.

Timido attributa.li.predi.le.17.

Timoris species.2.æcono.

Tyranno attributa.8.ethy.le.x.& 5.poli.le.x1.12.

Tyrannorum intersectoribus attributa.5.poli.le.x

Tyrannidi nulla inest amicitia.8.ethi.le.x1.

Tyrannides quid.3.poli.le.6.

Tyrannidis gubernatio qualis sit.4.poli.le.1.

Thoes lupi ceruarii sunt & hominē diligūt.li.9.de hysto.ani.ca.44.

Tonitrua unde causentur.3.meteo.le.1.

Tonitruis attributa.ubi supra.le.2.x.

Tonitruū quid.ubi supra.le.x.

Thorax quid.li.primo de hysto.ani.ca.7

Toxici gallici admiranda.li.de admi.in natura.

Totius & partium similitudo.li.p° de hysto.ani.ca.p°

Totius & partium habitudo.p° phi.co.26.& 2.topi.ca.2.

Totum quid. 3. phi. co. 63.
 Totum quotupliciter. 5. metha. co. 31.
 Totum & omne tribus determinata sunt. p^o ce. co. 2.
 Toti attributa. 3. phi. co. 64. & 5. co. 42. & p^o ce. co. 3. 19.
 Tradentibus nobis aliquā scientiam quid debeamus. 2. elenc. ca. x.
 Trahi quid. 4. meteo. co. 48.
 Trahibilia que sint. ubi supra.
 Tranquilitalis cause. 2. meteo. le. 7.
 Transgressio regni quid. 8. ethy. le. x.
 Translationi attributa. 3. retho. ca. xi.
 Transilio de non esse ad esse per medium fieri solet. li. 5. de ge. ani. ca. p^o.
 Transmutabilia adinuicem. 8. methaphi. co. 14. & x. co. 22. & 4. ce. co. 22
 & p^o de ge. co. 23.
 Transmutationi attributa. p^o de ge. co. 31. & 2. co. 60. 64.
 Transmutatur aliquid tripliciter. 5. phi. co. p^o.
 Triangulus per se habet tres angulos. p^o post. co. xi. 14.
 Trianguli speciebus attributa. 4. phi. co. 134.
 Tunc quid. 4. phi. co. 124.
 Tūnoꝝ multitudinis a phenicibus inēte admirāda. li. de admir. i natura.
 Turpe quid. 7. poli. le. xi.
 Tutele itineris ex ytaliam in galiam admiranda. ubi supra.
 Vaca quedam monstrosa. li. 4. de ge. ani. ca. 4.
 Vacuum quid. 4. phi. co. 6. 60. & p^o ce. 99.
 Vacuo attributa. 4. phi. co. 71. 83. & 2. de ani. co. 74. 81.
 Vanitas & uanus quid. 2. ethy. le. 9.
 Vanum quid. 2. phi. co. 62.
 Vapor quid. p^o meteo. le. 2. & li. de sen. & sen. le. 12.
 Vapor attributa. p^o meteo. le. 6. & 2. le. 6.
 Variatio est res omnium dulcissima. 7. ethy. le. 14.
 Vbera quo tēpore ueniant & eis attributa. li. 7. de hyfso. ani. ca. p^o. xi.
 Vbi quid. li. sex princi. le. xi.
 Vbi diuersitas. ubi supra. le. 12.
 Vbi proprietates. ubi supra.
 Vbi attributa. ubi supra.
 Vegetatiuum quid. 2. de ani. co. 17.
 Vegetatiuo attributa. 2. de ani. co. 32.
 Vegetatiui ad alia comparatio. 2. de ani. co. 31. 34. 47.
 Vegetabilem animā necesse est habere omne uiuens. 3. de ani. co. 59.
 Velox quid. 4. phi. co. 96.
 Velocitatis causa. 4. phi. co. 70. 71.

Velocitati attributa. 5. phi. co. 44. & 2. ce. co. 46.
 Veloci attributa. 4. phi. co. 96.
 Velocius mobile quid sit. 6. phi. co. xi.
 Veneni montis cyrei admiranda. li. de admir. in natura.
 Veneni scytarum admiranda. ubi supra.
 Venereis attributa. 2. poli. le. 14.
 Venis attributa. li. 3. de hyfio. ani. ca. 3.
 Venter quid. li. p^o de hyfio. ani. ca. 13.
 Ventri uacuo attributa. li. de som. & utg. le. 6.
 Ventriculo humano attributa. li. p^o de hyfio. ani. ca. 16.
 Verba non faciunt nos bonos. x. ethy. le. 14.
 Verbis attributa. ubi supra.
 Verbosi qui sint. 3. ethy. le. 19.
 Verhorum credulitas. 4. metha. co. 9.
 Verbum quid. p^o peryer. le. 5.
 Verbis attributa. p^o peryer. le. 3. 5. & 2. le. 1.
 Ventorum generatio ubi fiat. p^o meteo. le. 2.
 Ventus a quo fiat & quare cessat. 2. meteo. le. 6. 7.
 Ventri principium unde sit. ubi supra.
 Vento attributa. 3. meteo. le. 9.
 Ventus trasye quid. ubi supra.
 Ventus melle quid. ubi supra.
 Ventus typhon. 3. meteo. le. 1.
 Ventus ecnephyas unde causetur. ubi supra.
 Ventus affricus ubi sit. 2. meteo. le. 8.
 Ventus auster quid. 2. meteo. le. 5.
 Vento austru attributa. 2. meteo. le. 7.
 Ventus aquilo ubi sit. 2. meteo. le. 8.
 Ventus boreas quid. 2. meteo. le. 8.
 Ventis boreis attributa. 2. meteo. le. 7.
 Ventus boreas facit hyemen. auster uero temperiam. p^o meteo. le. 6.
 Ventus eurus ubi sit. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus zefirus. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus trascias quid. 2. meteo. le. 8.
 Ventus cecias quid. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus aggreftes quid. 3. meteo. le. 9.
 Verecundia qd. p^o magno. mor. ca. 17. & 2. ethy. le. 9. & 4. le. 17. & 2. retho.
 Verecundia cui etati conueniat. ubi supra. ca. 6.
 Verecundus quis. p^o magno. mor. ca. 17.

Verecundia attributa.li.predi.le.17.
Verecunde sunt carce & anseres.li.p° de hyſto.ani.ca.p°
Veritatis cauſa.9.metha.co.21.
Veritatis cura.4.metha.co.18.
Veritatis cognitio.3.metha.co.p° .4.& p° ce.co.33.
Veritas quid.p° magno.mor.ca.20.& 6.ethy.le.8.
Veritas rerum quibus diſcernatur.x.ethy.le.13.
Verus quis.p° magno.mor.ca.20.
Verum & falſum ubi ſint.6.metha.co.8.& 9.co.21.22.
Veri habitudo ad affirmationem & negationem.6.metha.co.8.
Veri conſideratio ad quem pertineat.6.metha.co.8.
Vex & falſū ī cōpoſitione & diuiſiōe cōſiſtit.3.de aīa co.22.& p° pyer.le.1.
Vero attributa.p° prio.ca.29.& 4.ethy.le.15.& 7.le.14.
Vero ut eſt in cōmunionē uerborum que appropriantur.2.ethy.le.19.
Vero omnia conſonant.falſo diſponat uerum.p° ethy.le.12.
Vermis quid.li.p° de hyſto.ani.ca.5.
Vermiculorum othys montis admiranda.li.de admir.in natura.
Veſica hominis amplior eſt aliorum animalium.li.p° de hyſto.ani.ca.18.
Veſice attributa.li.4.de parti.ani.ca.p° .4.
Veſtes mundiffime citius maculantur.li.de ſom.& uig.le.8.
Veſtis alchimenidis admiranda.li.de admir.in natura.
Veſtitui attributa.4.ethy.le.15.
Vetuſta pleraq; rudiora ſunt nouis.2.poli.le.16.
Vicio attributa.7.ethy.le.8.
Vigilantia quid.li.de ſom.& uig.le.1.3.4.
Vigilantia quomodo animalibus fiat.li.de ſom.& uig.le.1.
Vigilie attributa.li.de ſom.& uig.le.4.
Vini potus quibus dari debeat & quomodo.p° econo.
Violēta que ſint.p° magno.mor.ca.9.
Violentum quid.5.metha.co.6.& 3.ethy.le.1.2.3.
Violentum non eſt beatum.p° de anima co.49.
Violentum eſt preter naturam.li.5.de ge.ani.ca.8.
Violentis attributa.5.phi.co.57.
Violentia in quibus ſit.5.metha.co.6.& p° ce.co.9.62.76.82.
Vipera ſola animal gignit.li.p° de hyſto.ani.ca.6.
Vipere attributa.li.3.de hyſto.ani.ca.p°
Virgē quid & quomodo fiant.3.meteo.le.9.
Vires que ſunt.p° retho.ca.5.
Vires ſunt in iunioribus.7.poli.le.7.
Vir diuinus raro cōtingit.7.ethy.le.1.

Viro bono attributa. 6. ethy. le. 2. x. & 3. poli. le. 3. & 6. le. 7. & 2. ecceno.
 Virum immanem raro contingit esse. 7. ethy. le. 1.
 Viri & mulieris discordia unde oriatur. 7. poli. le. 12. & p^o econo.
 Viri & mulieris tempus aptum conceptioni. ubi supra.
 Viri & uxoris attributa. 2. econo.
 Virtus quid sit. 7. phi. co. 12. 19. & 2. ethy. le. 5. 7. 6. & p^o ce. co. 16. & 2. magno.
 mor. ca. 5. & 4. poli. le. x. & p^o retho. ca. 9.
 Virtutum distinctio. p^o ethy. le. 20
 Virtutes quor sint. 6. ethy. le. 3.
 Virtutes qualiter insunt nobis a natura. 2. ethy. le. 1.
 Virtutes quomodo acquiritur. ubi supra.
 Virtus omnis ē ars per eodem actus acquiritur & corrūpitur. ubi supra.
 Virtutes a quibus augeantur & corrumpantur. p^o magno. mor. ca. 5.
 Virtutes scire parū ē. operari nero secundum illas multū est. 2. ethy. le. 4.
 Virtutis eximie est cunctis benefacere. p^o retho. ca. 9.
 Virtus unita est plus infinita q̄ multiplicata. li. de caus. le. 17.
 Virtus quorum sit. p^o ce. co. 38.
 Virtuti contraria passio est malitia. 7. phi. co. 19.
 Virtus & malitia sunt ad aliquid. 7. phi. co. 17.
 Virtutis premium & finis ē optimum quiddam atq; diuinū. p^o ethy. le. 14.
 Virtuti attributa. p^o meteo. le. 2. & p^o ethy. le. x. & 2. le. 2. 6. & 4. le. 8. 9. & 3.
 poli. le. 3. & 2. le. 1. & p^o magno. mor. ca. xi. 22. & 2. ca. 2. & p^o poli. le. 4. &
 3. le. 3. 6.
 Virtuti humane attributa. p^o ethy. le. 19. & 4. le. 2. 3. & 7. le. 2.
 Virtutis exercitationi attributa. 9. ethy. le. x.
 Virtus naturalis quid. p^o magno. mor. ca. 22.
 Virtus mouens per uolentiam quid & quomodo. 3. ce. co. 28.
 Virtus intellectualis quid. 2. ethy. le. 1.
 Virtus moralis in quo consistat. 7. phi. co. 19. & 2. ethy. le. 7.
 Virtus moralis ē circa uoluptates & dolores. 2. ethy. le. 3. & p^o magno. mo.
 Virtus moralis uertitur circa mediū. 2. ethy. le. 2. ca. 5. 6.
 Virtus moralis quid. 2. ethy. le. 1. 6. 7.
 Virtus moralis non est in anima uegetatiua. 6. ethy. le. x.
 Virtus moralis quotuplex. ubi supra.
 Virtuti morali attributa. 2. ethy. le. 1. 2. 3. 6. & 6. le. x. & p^o magno. mor. ca. 5.
 Virtus certatiua corporis ex quo sit. p^o retho. ca. 5.
 Viscosum quid. 4. meteo. le. 12.
 Visio quomodo fiat. li. de sen. & sen. le. 5. 8.
 Visio non est in infinita distantia sed finita. ubi supra. le. 19.
 Visioni attributa. x. ethy. le. 5.

Visus a quibus refrangitur. 3. meteo. le. 3.
 Visui attributa. 3. meteo. le. 6. & li. 5. de ge. ani. ca. p.
 Vita quid. li. de mor. & uita. le. 1. & x. ethy. le. 6. & li. de caus. le. 18.
 Vita triplex. p. ethy. le. 5.
 Vita & mors quorum sit. li. de mor. & uita le. 1.
 Vite necessaria. x. ethy. le. x.
 Vite attributa. p. ethy. le. 12.
 Vita operatiua quid & quotuplex. p. ethy. le. x.
 Vita bonis uiris maxime est appetenda. 9. ethy. le. xi.
 Vite uirtuose attributa. p. ethy. le. 13.
 Vita longior aut breuior quorum sit. li. de caus. long. & brene uite.
 Vite longissima in plantis sunt palma & cypressus. ubi supra.
 Vite longioris aut breuioris cause. ubi supra.
 Vita beata quid. 4. poli. le. x.
 Vita beata quibus conueniat. x. ethy. le. 12.
 Vita optima que sit. 7. poli. le. 1.
 Vita optima est contemplatiua. 7. poli. le. 2.
 Vita secundum mentem beatissima est. x. ethy. le. 12.
 Vite due excellentes. 7. poli. le. 2.
 Vitis libice admiranda. li. de admir. in natura.
 Vitulus marinus quid & eius attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. p.
 Viuere omnes appetunt. x. ethy. le. 6. & p. retho. ca. 6.
 Viuere simul quomodo conueniat hominibus. 9. ethy. le. x. xi.
 Viuere quotupliciter. 2. de anima co. 13.
 Viuere quibus conueniat. 2. de anima co. 14. 15. 16.
 Viuere consistit in respirare & in spirare. li. de mor. & uita le. 2.
 Viuere bene et secundum uirtutem. p. magno. mor. ca. 3.
 Viuere attributa. 2. de anima co. 37. & li. de mor. & uita le. 2. & 9. ethy. le. xi.
 & 6. poli. le. 5.
 Vltimum in resolutione e. primum in generatione. 3. ethy. le. 8.
 Vltimum quid. x. metha. co. 14.
 Vnitas est dignior q. diuisio. li. de caus. le. 7.
 Vnitati attributa. 3. phy. co. 61. & 5. co. 29.
 Vni eadem sunt eadem inter se. p. elenc. ca. 4.
 Vnum ex se q. sint. 8. metha. co. 16.
 Vnum non est substantia rei. 7. metha. co. 57. & x. co. 6.
 Vnum non est genus. x. metha. co. 6.
 Vnum quotupliciter. 4. metha. co. 7. & x. co. p. & p. phi. co. 16. 21.
 Vnum simpliciter quotupliciter dicatur. 5. phi. co. 39.

Vnum numero.3.metha.co.14
 Vnum quomodo.3.metha.co.13.
 Vnius indiuisibilitas.3.metha.co.xi.
 Vnius oppositio.4.metha.co.4.&x.co.9.14.19.20.&p° phi.co.21.
 Vnum quid.5.metha.co.12.&7.co.45.&x.co.2.
 Vnius attributa.x.metha.co.2.3.9.20.&3.phi.co.68.&p° ce.co.x.&p°
 meteo.le.2.
 Vniuersale qd.7.metha.co.45.&p° de aia.co.8.&p° pyer.le.x.&p° post.
 Vniuersale non generatur.p° de ge.co.40. co.xi.
 Vniuersale tripliciter contingit errari.p° post.co.12.
 Vniuersale ex quibus fiat.2.post.le.1.21.
 Vniuersale quomodo sumatur.p° prio.ca.13.
 Vniuersale multiplex.7.ethy.le.3.
 Vniuersale nō est sine singularibus.7.metha.co.57.&p° post.le.37.
 Vniuersale & singulare opponuntur.p° post.co.5.
 Vniuersalis & particularis differentia.9.metha.co.12.
 Vniuersale non est substantia.7.metha.co.45.46.48.
 Vniuersali attributa.p° phi.co.4.&p° pyer.le.x.&p° post.co.xi.25.le.30.37.
 Vniuerso attributa.p° ce.co.4. 38.42.
 Vniuoca quid.li.predi.le.2.&6.topi.ca.18.
 Vniuocis attributa.p° topi.ca.12.
 Vnumquodq; quorum est opus gratia operis est.2.ce.co.17.
 Vnūquodq; tale uerum ē cū propriū opus facere potest.4.meteo.co.50.
 Vola quid.li.p° de hyfio.ani.ca.15.
 Volucris attributa ad uncis pedibus.li.2.de parti.ani.ca.xi.
 Voluntas quorum sit.3.ethy.le.5.
 Voluntas quid.3.ethy.le.5.&p° retho.ca.x.
 Voluntati attributa.li.de moti.ani.le.3.&3.ethi.le.5.&5.le.14.&x.le.12.
 Voluntarium quid.3.ethy.le.4.x.&5.le.13.&p° magno mor.ca.9.
 Voluntario attributa.3.ethy.le.3.4.
 Voluptas quid.9.ethy.le.22.&x.le.3.4.5.&p° retho.ca.xi.
 Voluptati attributa.p° ethy.le.13.&2.le.3.&3.le.20.21.&7.le.4.7.xi.12
 &x.le.1.2.3.4.5.6.7.8.9.
 Voluptatem efficientia.7.ethy.le.4.&x.le.6.
 Voluptates qui sequuntur.7.ethy.le.xi.13.&x.le.4.
 Voluptaria que sint.7.ethy.le.12.
 Voluptates quedam sunt bone & amplectende.7.ethy.le.14.&x.le.4.
 Voluptatibus necessariis attributa.ubi supra.
 Voluptatis celeris est mutatio.8.ethy.le.3.
 Voluptati unicuique sunt proprie res.8.ethy.le.3.&x.le.7.

Vox quid.2.de ani.co.87.90.

Vox in quibus sit.ubi supra.& li.4.de hysto.ani.ca.9.

Voci attributa.2.de ani.co.90.& li.4.de hysto.ani.ca.9.& li.5.de ge.ani.
ca.7.& li.sex princi.le.xi.

Vox difert a sono & locutione.li.4.de hysto.ani.ca.9.

Vox femine omnibus e acutior & tenuior excepta bone.li.4.de hysto.
ani.ca.xi.& li.7.ca.p°.

Vox grauis & distensa quid significat.li.de physo.

Vox ferox quid significat.li.de physo.

Vocis grauitati attributa.li.5.de ge.ani.ca.7.

Vocis & silentii adinuicem diiudicatio.2.ce.co.53.

Vocibus attributa.p° peryer.le.i.

Vpupe attributa.li.6.de hysto.ani.ca.p°.& li.9.ca.i5

Vrbano & ingenuo attributa.4.ethy.le.i5.

Vrforu adipis admiranda.li.de admir.in natura.

Vrforu misie admiranda.ubi supra.

Vrsis attributa.li.6.de hysto.ani.ca.30.

Vrina quare amara & falsa sit.2.meteo.le.4.

Vstibilia que sunt.4.meteo.le.i2.& co.49.

Vsui attributa.li.4.de parti.ani.ca.5.

Vtens & quo utitur differunt.li.de iuuen.& senec.le.3.

Vtilitas cunctis persuadet.p° retho.ca.8.

Vtuli attributa.7.poli.le.i.

Vtrum uerbo quomodo utamur.x.metha.co.i7.

Vulcano monti attributa.li.de proprie.ele.ca.x.

Vulgo attributa.p° ethy.le.5.

Vulpes admirande.li.de admir.in natnra.

Vulpi attributa.li.6.de hysto.ani.ca.33.

Xenocratis opinio de bene fortunato.2.topi.ca.i7.

Ymago quid.6.topi.ca.2.

Ymago in speculo a quo causetur.2.post.le.i7.

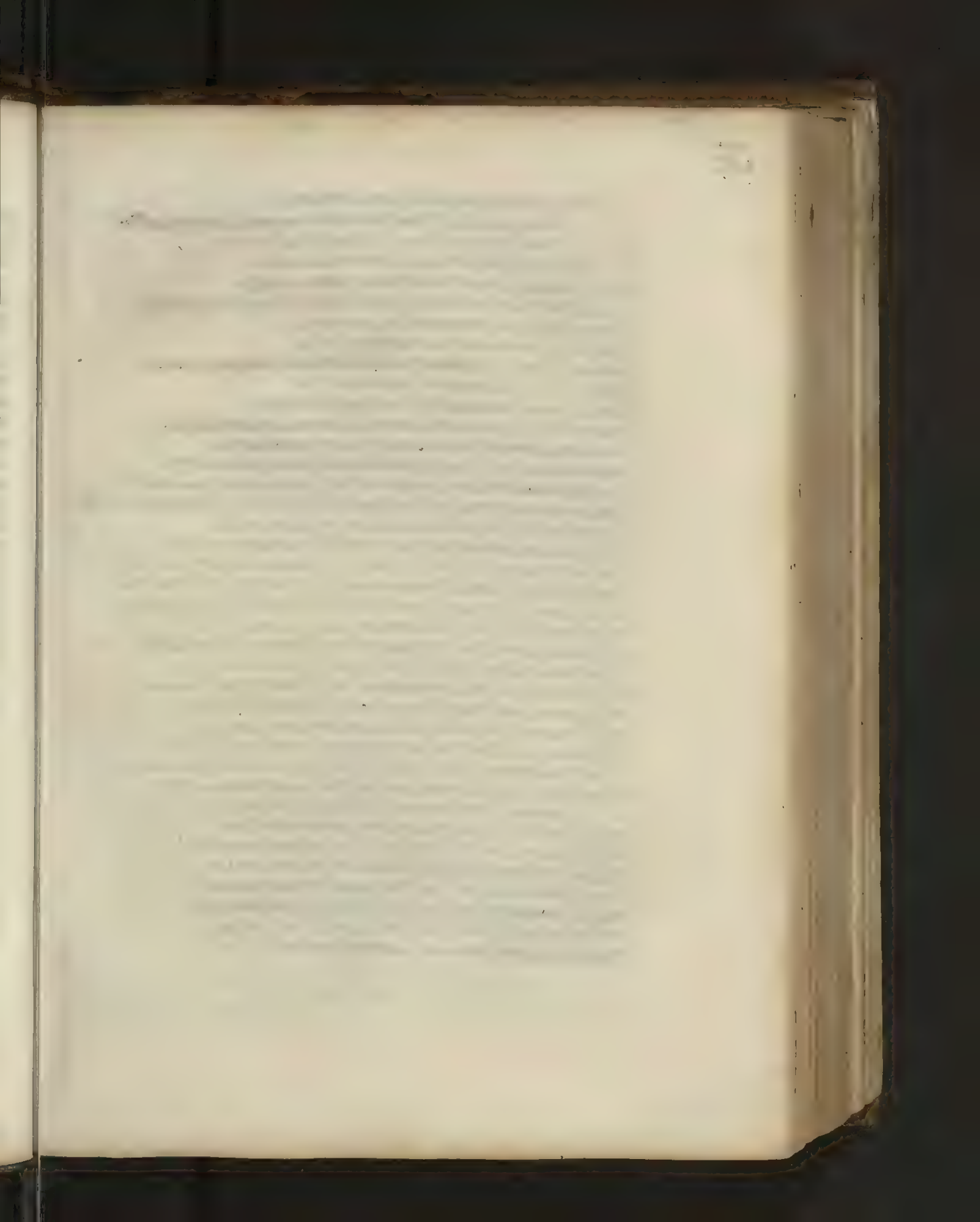
Ymaginatio in quibus sit.2.de ani.co.32.

Zenonis opinio de motu.6.phi.co.i9.

Zenonis ratio est falsa.7.phi.co.37.

Explicit tabula per alphabetum fratris Benedicti soncinatis ordinis pre
dicatoru in oium operum Aristotelis auctoritates atq; sententias.

Noēs toto hoc uno uolumine continetur.

libri quos ab Aristotele certa fide cognouimus emanasse:

Primo libri. i. 4. methaphisice. incipientes carta prima.

Secundo libri. 2. physicom. incipientes carta. 28.

Tertio libri. 4. de celo & mundo. incipientes carta. 52.

Quarto libri. 2. de generatione & corruptione. incipientes car. 64.

Quinto libri. 4. meteororum. incipientes car. 71.

Sexto liber de mineralibus. incipiens car. 82.

Septimo liber de proprietatibus elementorum. incipiens car. 83.

Octauo libri. 3. de anima. incipientes car. 85.

Nono liber. de sensu & sensato. incipiens car. 69.

Decimo liber de memoria & reminiscencia. incipiens car. 72.

Vndecimo liber de somno & uigilia. incipiens car. 74.

Duodecimo liber de iuuentute & senectute. incipiens ca. 77.

Tertiodecimo liber de respiratione & inspiraione. incipiens car. 79.

Quartodecimo liber de cā longitudinis & breuitatis uite. incipiens car. 80.

Quintodecimo liber de morte & uita. incipiens car. 81.

Sextodecimo liber de motibus animalium. incipiens car. 76.

Decimoseptimo libri. 9. de hyftoriis animalium. incipientes car. 83.

Decimooctauo libri. 4. de partibus animalium. incipientes car. 98.

Decimonono libri. 5. de generatione animalium. incipientes car. 104.

Vigesimo liber de Physonomia. incipiens car. xxi.

Vigesimoprimo liber de admirandis in natura. incipiens car. 113.

Vigesimosecundo libri. x. ethycom incipientes car. 129.

Vigesimo tertio libri. 2. magnorum moralium. incipientes car. 163.

Vigesimo quarto liber de bona fortuna. incipiens car. 169.

Vigesimo quinto libri. 8. politicorum. incipientes car. 170.

Vigesimo sexto libri. 2. economicorum. incipientes car. 184.

Vigesimo septimo liber predicabilium porphirii. incipiens car. 186.

Vigesimo octauo liber predicamentorum. incipiens car. 189.

Vigesimo nono liber sex principiorum. incipiens car. 193.

Trigesimo libri. 2. peryermenias. incipientes car. 195.

Trigesimoprimo libri. 2. posteriorum. incipientes car. 197.

Trigesimosecundo libri. 2. priorum. incipientes car. 201.

Trigesimo tertio libri. 2. topicorum. incipientes car. 219.

Trigesimo quarto libri. 2. elencorum. incipientes car. 239.

Trigesimo quinto libri. 3. rethorice. incipientes car. 242.

Trigesimo sexto liber de causis. incipiens car. 255.

INCIPIVNT PROPOSITIONES COPIOSISSIME AC FIDIS-
SIME EX OMNIBVS ARISTOTELIS LIBRIS COLLECTAE PER
FRATREM THEOPHILVM DE FERRARIIS CREMONENSEM
VITAE REGVLARIS SACRI ORDINIS PRAEDICATORVM :
ET PRIMO EX LIBRIS METAPHYSICAE : ANNOTATIO QVÆ
LECTIONVM VT EXPOSITIO DIVI THOMAE AQUINATIS
REQUIRIT POSITA EST.

EX PRIMA LECTIONE.

Mnes homines natura scire desyderāt: signū autem
sensuum dilectio: præter enim & utilitatem propter
se ipsos diliguntur: & maxime aliorum qui est p ocul-
los: non solum enim ut agamus: sed & nihil agere
uolentes ipsum uidere præ oibus aliis eligimus.
Sensus uisus maxime cognoscere nos facit & mul-
tas differentias rerum demonstrat.

Animalia omnia natura sensum habentia sunt .

Ex sensibus quibusdam animalium memoria fit: quibusdam uero nō:
addiscunt aut quacumq; cū memoria & hūc habēt sensū.

Illa animalia prudentia sunt sine addiscere quaecūq; sonos audire poten-
tia non sunt: ut apes.

Alia animalia imaginationibus & memoriis uiuunt: experimenti autem
parum participant: hominum aut genus arte & rationibus.

Fit ex memoria hominibus experimentum: eiusdem namq; rei multæ
memoriae unius experimenti potētiam faciunt: & fere uidetur sciētiae
& arti simile experimentum esse.

Hominibus scientia & ars p experientiam euenit.

Experientia artē fecit: sed in experientia casum.

Fit ars cum ex multis experimentalibus conceptionibus una fit: uelut de
similibus: acceptio.

Ad agere experientia nihil ab arte differre uidetur.

Expertos magis proficere uidemus sine experientia ratiōem habentibus
cā aut est quia experientia singulare ē: cognitio uero uniuersaliū.

Actus & oēs generationes circa singulare sunt.

Hominem medicans non sanat nisi scd'm accidens: sed aut caliam aut so-
cratem aut aliquē sic dictorum cui accidit esse hoīem.

Scire & intelligere magis arte quā experimento esse arbitramur: & ar-
tifices expertos sapientiores esse opinamur.

Experti ipsum quia sciūt: sed non propter quid: artifices autem propte
quid causam cognoscunt.

EX LIBRO .I. METAPHYSICARUM

Oio scilicet signū ē posse docere: & ob hoc artē magis expimēto sciam eē existiamus: possūt. n. ii. *.s. artifices* docere: ii aut. *.s. expri* docere nō possūt. Cōueniens est quēlibet artem inuenientē ultra cōmunes sensus aliorum ab hoībus admirari: nō solū propter aliquā iuentorū utilitatē: sed sicut sapientem ab aliis differentem.

Circa aegyptū mathematice *id est speculatiue* artes priō cōstitērūt: ibi nāq; gens sacerdotū uacare dimissa est.

Primā sapiētīā circa primas cās & pīcipia eē existimant oēs:

Ex lectione .ii.

Sapiens est qui scit oīa & difficilia p certitudinem & cām ipsum scire pp se quārens & alios ordinans & persuadens.

Sētire *.i. cognoscere singularia* oīum est cōe: qre facile & nō sophon *.i. ad sapientem pīnēs*.

Scientia q sui ipsius cā & sciēdi gītia eligibilis ē: magis ē sapiētia quam quā eueientium gītia.

Nō ordinari sed ordinare sapiētē oportet: neq; hunc ab altero sed ab hoc minus sapientem suaderi.

Vniuersalē sciam hūti oīa scire necesse ē: hic. n. nouit oīa aliq̄liter sbiecta:

Fere difficillima sunt ad cognoscēdū q maxime sunt uniuersalia: namq; a sēlibus sunt remotissima.

Sciāq; certissima sunt quā maxime sunt primog;: nā scīe q sūt ex paucis oribus certiores sūt ex additiōe dictis ut arithmetica geometria.

Scientia illa est doctrix quā cāq; est speculatrix: & magis n docēt qui causas de singulis docent.

Noscere & scire sui grā maxime inest ei scīe quā maxime est scibilis.

Maxime scibilia pīcipia & causae sunt nā propter hāc & ex hiis alia dīnoscentur: sed non hāc propter subiecta.

Maxime pīcipalis sciāq; & magis pīcipalis ad seruiētē quā cognoscit cuius causa agenda sunt singula.

Cuius causa agenda sunt singula est bonum uniuscuiusq;: cuius cā agenda sunt oīa optimum in natura omnium.

Oportet hāc sciam. *.i. metaphysicā* priōq; pīcipioq; & cāq; eē speculatinā:

Ex lectione .iii.

Scientia metaphysica non est actiua:

Propter admirari: hoīes & nunc & pīmū īceperūt philosophari.

Qui dubitat & admiratur ignorare uidetur Philomythes philosophus aliquāliter est. Fabula ex miris constituitur.

Philosophi pp scire studere psequunt sūt: & nō usus alicuius causa.

Hō ille liber est q suimet & non alicuius cā est: sic & hāc *.s. metaphysica* sola *.i. maxime* libra est scientiarum: sola namq; hāc suimet causa est

Multipliciter hominum natura serua est.

Divinum inuidum esse non conuenit

Secūdu p̄uerbiū multa mentiuntur poetæ.

Tali scientia .i. **metaphysica** aliā honorabiliorē non oportet existimare:
nam sciētia maxime diuina maxime est honoranda: & talē sciētia so-
lus & maxime deus habet. Necessariores oēs scientiæ sunt metaphysica
dignior uero nulla.

Oportet in cōtrariū & dignius iuxta p̄uerbium proficere:

Ex lectione .iiii.

Tūc aliquē scire dicimus unūq̄q; q̄ p̄mā cām eū cognoscere putamus.

Causæ quadrupliciter dicūtur: quæ unā quidē cām dicimus esse substā-
tiam & quod quid erat esse: unam uero materiā: tertiā unde principiū
motus: quartam uero ei oppositam: & quod cuius causa est & bonū:
Thales speculatiuæ phiæ princeps aquā ait esse rerum principium.

Anaximenes & diogenes aerē priorē aqua & maxime principium simpli-
ciū corporum ponūt.

Hippasus metapontinus & heraclitus ephesius ignē principiū posuerūt.

Empedocles q̄tuor p̄cipia posuit: cū dictis terrā q̄rtū addēs: eā. n. dixit
sep̄ manere & nō fieri nisi pluralitate & paucitate cōgregata & disgre-
gata in unum & ex uno.

Anaxagoras empedocle ætate prior: factis uero posterior: infinita dixit
esse principia.

Ex lectione .v.

Nullus concedit subiectū .i. **materiam** transmutare scipsum.

Ex lectione .vi.

Perfectus denarius esse uidetur & oēm cōprehendere numeroꝝ numerū

Super precedentes propositiones nō sunt comenta Auerois.

Ex lectione .x. & ex comēto. viii.

Numeri extra primos numeros naturaliter ex dualitate generantur.

Ex materia tāq̄ ex uno multa sūt: spēs aut̄ .i. **formas** semel generat solū.

Ex lectione. xii. co. xiiii.

Quod generatione posterius est: natura prius est & quod digestū .i. **com-
positū** & cūcretū generatiōe posterius est.

Ex lectione. xiii. co. xv.

Non ex calido frigidum neq; & frigido calidū erit:

Co. xvi. Oportet accidere q̄ impermixta permixtis præexistāt.

Non aptum ē cuilibet misceri quodlibet.

Eorundē permixtio & separatio est.

Co. xvii. Si aliqd' genus de aliquo predicaretur aliq̄ ipsius spēs iēēt ei.

Ex lectione. xiiii. co. xviii.

Mathematica sūt existētiū sine motu: extra ea q̄ sūt circa astrologiam.

EX .II. LIBRO META.

Co. xxi. Impossibile ē sine mōtu & transmutatiōe generationem & corruptiones esse aut eorū quæ feruntur opera circa coelū.

Ex lectione. xv. & comento. xxvii.

Scientia nō solum ē de affirmationibus sed etiam de negatiōibus :
comēto. xxviii. Scientiæ nō solū sunt ipsius substantiæ sed etiā accidentiū

Ex lectione. xvi. & comento. xxxiii.

Impossibile est separari substantiam ab eo cuius est substantia.

Ex lectione. xvii. & comento. xxxv.

Quæ sunt idem scdm substantiam unū nō est causa alterius.

Co. xxxvii. Ex multis numeris unus fit numerus: ex speciebus autem nō fit una species: nisi aliquantulum.

Ex lectione. xviii. & comēto. xxxvii.

Non est possibile qd aliquis præcognoscat quod addiscere debet.

Co. xxxviii. Omnis disciplina fit p præcognita: aut oīa aut quædā.

Oportet ex quibus est definitio præscire & esse nota: similiter & quæ per inductionem.

co. xxxviii. Quorū est sensus aliquis: non habēs sensum nō cognoscit.

Propositiones ex secundo libro metaphysicæ Aristotelis

Ex lectione prima & ex comēto primo.

d E ueritate consideratio: sic quidem difficilis est: sic uero facilis signum autem neque digne ullum adipisci ipsam posse: nec omnes exfortes esse: sed unūquēq; de natura dicere.

Sic se uidetur habere in cognitione ueritatis: ut prouerbialiter dicitur: in foribus quis delinquet.

Non cognoscendi ueritatem non in rebus: sed in nobis est causa.

Sicut nycticoracum oculi ad lucem diei se habent: sic & aīa nostræ intellectus ad ea quæ sunt omnium naturæ manifestissima.

Co. ii. Non solū iis gratiā dicere iustū est quorū quis opiniōibus communicauerit: sed adhuc & iis qui superficialiter annuntiauerunt ueritatē: ii enim cōserūt aliquid: nam habitum nostrum præexercitati sunt.

Ex lectione. ii. & comēto. iii.

Vocari pbiā: ueritatis scientiā recte habet: & enim theoricæ scientiæ finis est ueritas: & practicæ opus.

Nescimus uerum sine causa.

Co. iii. Unūquodq; maxime ē tale: scdm quod aliis inest uniuocatio ut ignis calidissimus: & epim est causa aliis caloris.

Verissimum est quod causa est aliis ut sint uera.

Existentium semper principia esse uerissima necesse est: non enim quan

doq; uera quandoq; non uera.

Vnūquodq; sicut se habet ut sit ita & ad ueritatem:

Co.v. Quod sit principium quoddā & nō infinitæ causæ existentium nec ī directum .i. scđm aliquā speciem causæ nec scđm speciem palā ē.

Ex lectione.iii. & comento.vi.

Mediorum extra quæ est aliquid ultimum & primum: necesse est esse quod prius est causa ipso: post se. & si ex toto nihil est primum nec ex toto aliqua causa est.

Infiniti partes omnes mediæ sunt:

Co.vii. Semper medium inter esse & nō esse est generatio: & ita quod sit medium est existentis & non existentis.

Alterius corruptio alterius est generatio.

Dupliciter fit aliquid ex aliquo aut ut ex puero uir: aut ut ex aqua aer.

Impossibile est primum sempiternum corrumpi.

Ex lectione.iii. & comento.viii.

Finis est quod non est alicuius causa sed alia illius.

Qui infinitum faciunt auferūt boni naturam.

Nullus conabitur aliquid facere: ad terminum non futurus uenire.

Co.viii. Causa alicuius: semper facit q̄ intellectum habet.

Co.x. Quod quid erat esse nō contingit reduci ad aliam diffinitionem multiplicantem rationem.

Forma uel diffinitio q̄ ē ante ī pluribus ē: & q̄ posterior nō ē in pluribus:

Cuius primum non est nec habitum est: .i. **posterior.**

Co.xi. Nō ē possibile scire prius q̄ ad indiuidua pueniatur .i. ad spēs specialissimas: uel ad p̄positiones immediatas: uel ad genera generalissima.

Quæ sunt infinita non contingit intelligere.

Co.xii. Materiam in eo quod mouetur intelligere necesse est.

Infinito nihil est esse.

Co.xiii. Tunc scire putamus cum causas ipsas nouerimus:

Infinitum scđm additionē nō est pertransire in finito tempore.

Ex lectione.v. &

Co.xiiii. Cōtingunt hoibus auditiōes de his q̄ sunt scđm cōsuetudines: nā ut cōsueuimus audire ita dignamur dici: & q̄ p̄ter ea dicuntur nō si milia uidētur sed pp cōsuetudinē minus uera & magis extranea.

Consuetum est notius nobis.

Quantam uim habeat qđ consuetum est leges ostendunt: in quibus fabularia & puerilia magis qđ ualēt cognitiōe uera d' eis: pp cōsuetudinē

Co.xv. Aliqui si non mathematice qs dicat nō recipiunt dicētes: alii si nō exēplariter: alii testē uolunt iduci poetā: alii oīa certe: aliis uero flebilis certitudo: uel pp ipotētiā cōplectētē aut pp micrologiā .i. **minimerum inuestigationem.**

EX.III.LI. META.

In symbolis & rationibus micrologia uti nō libere uidetur.

Co.xv. Absurdum est querere simul scientiam & modum scientiæ: est autē neutrum facile accipere.

Co.xvi. Acrobologia .i. diligens & certa ratio mathematica non in omnibus est expetēda: sed in non habētibus materiam: propter q̄ hic non est naturalis modus .i. ad naturalē nō pertinet. **Co.xvii.** Omnis forsan natura materiam habet.

Propositiones ex tertio libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & comēto primo.

i. Nest inuestigare ueritatē uolētibus præ opere bene dubitare:
Posterior inuestigatio ueritatis priorū est solutio dubitatorum
Soluere non est ignorātis uinculum.

Querentes ueritatem sine dubitatione: primo similes sunt quo oportet ire ignorantibus neq; quādo q̄sitū inuenit aut nō cognoscit: Melius illum necesse est se habere ad iudicandum qui audiuit uelud ad uersariorum & dubitantium rationes.

Co.ii. Diālectici theoria est de omnibus.

Non est possibile motus principium esse in omnibus imobilibus: aut bonū idēst finis naturam.

Ex lectione quarta & comēto tertio.

Omne quod est bonū scdm se & propter suam naturam finis est.

Finis actus cuiusdam est finis: & actus oēs cū motu sunt.

In mathematicis nihil ostenditur per causam finalem nec est demonstratio ulla q̄ aliquid sit melius uel deterius.

Contingit eidem rei omnes modos inesse causarum: ut domui.

Multis modis idem scientibus magis quidem scire dicimus eū qui nouit in ipso esse quid res ē q̄ in nō esse: & maxime illū scire dicimus q̄ nouit qd res ē: & nō q̄ntū: aut quale: aut facere: aut pati apta nata res est.

Circa generationes & actus & circa omnem trāsmutationē tunc maxime arbitramur scire quando cognoscimus principiū motus.

Ex lectione quinta & comēto quarto.

De omnibus esse demonstrationem impossibile est: necesse est. n. ex aliquibus .i. p̄mōis esse & circa .i. subiectum aliquid & aliquorum .i. scilicet passionum demonstrationem.

Omnes demonstratiue scientiæ dignitatibus utuntur.

Vniuersaliter & maxime oīum principia sunt dignitates.

Ex lectione sexta & comēto v.

Omnis demonstratiua scientia circa aliquod subiectum speculatur per

se accidentia ex omnibus conceptionibus:

Co. vi. Eius qd quid est non est demonstratio:

Ex lectione septima & comento. viii.

Corrupta esset scientia corruptis rebus de quibus est.

Ex lectione octava & comento. viiii.

Duo corpora in eodem impossibile est esse loco.

Co. x. Cognoscimus unumquodq per diffinitiones.

Principia diffinitionum sunt genera.

Specierum principia sunt genera.

Ratio substantiae est una: diuersa uero erit quae est per genera diffinitio:
& quae ex quibus est res in existentibus.

Impossibile est genus entium omnium unum esse aut ens.

Impossibile est species praedicari de propriis differentiis aut genus si-
ne suis speciebus.

Co. xi. Omne unum indiuisibile est aut secundum quantitatem aut se-
cundum speciem prius aut & principalius qd est indiuisibile scdm spem.

Omne indiuisibile aut indiuisibile est secundum quantitatem: aut scdm
speciem & prius est quod scdm speciem.

In quibus prius & posterius est scdm aliquid coe praedicatu de ipsis: non
est possibile in his aliquid esse praeter praedicatu: ut si prima species nu-
meri est dualitas: non erit numerus aliquis praeter spem numerorum.

In indiuiduis non est hoc prius illud posterius. *f. in natura*

Vbi hoc melius illud uero peius semper quod est melius prius est. *f. natura:*
Principium & causam oportet esse praeter res quarum est principium &
possibile ab eis separatum esse.

Ex lectione nona & comento. xii.

Inquatu unum aliquid & idem: & inquatu uniuersale aliquid est. *f. ad quod*
singularia reducuntur in tantum oia singularia cognoscimus.

Impossibile est genera esse praeter singularia.

Sensibilia omnia corrumpuntur & in motu sunt.

Si sempiternum nihil est nec generationem esse possibile est.

Ex non ente generari aliquid impossibile est.

Motus nullus est infinitus: sed omnis motus est finis aliquis.

Generari non est possibile quod impossibile est esse.

Non est possibile ponere domum praeter domum particularē.

Ex lectione. x. & co. xiii.

Non omnia sunt unum quorum substantia. *id est species una:* sed mul-
ta & differentia.

Co. xiii. Numero unum aut singulare dicere nihil differt: dicimus enim
singulare numero unum uniuersale uero qd in his singularibus est.

EX.III.LIBRO META:

Ex lectione .xi. & co. .xv.

- ~ Fabulose sophisticantibus non est dignum cum studio intendere:
Non eadem sunt principia corruptibilium & incorruptibilium.
Omnia corruptibilia corrumpuntur in ea ex quibus sunt.

Ex lectione .xii. &

Co. .vii. Superficies & linea aequaliter addita faciunt maius: aequaliter autem nihil punctum uero & unitas nullatenus faciunt maius.

Co. .xvii. Puncta & lineas & superficies non contingit fieri neque corrupti & similiter se habet circa nunc & tempus.

Ex lectione .xv. co. .xviii.

Potentia est prior actu *in eodem.*

Possibile esse nundum est ens.

Co. .xx. Nihil communium hoc aliquid significat sed tale siue quale substantia uero hoc aliquid est.

Vniuersales sunt omnium scientiæ:

Propositiones ex quarto libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & comento primo.

Si scientia aliqua *s. metaphisica* quæ speculatur ens in quantum ens: & quæ huic insunt scdm se.

e Nulla scientiæ particularium intendit uniuersaliter de ente in quantum ens: sed partem eius abscondentes aliquā: circa hoc speculantur suū accidens per se.

Quoniam prima principia & extremas quærimus causas nobis entis in quantum ens primæ causæ sunt accipiendæ.

Co. ii. Ens multis dicitur modis: sed ad unum dicitur & unam aliquam naturam: & non æquiuoce: sed quemadmodum salubre oī ad sanitatē

Aliqua quia sunt substantiæ entia dicuntur alia uero quia passionēs substantiæ: alia quia uia ad substantiam: aut corruptiōes: aut priuatiōes: aut qualitates: aut effectiua aut generatiua substantiæ sunt: entia dicuntur.

Non ens esse non ens dicimus *thomas* quod nō diceretur nisi negationi aliquo modo esse cōpeteret.

Non solum eorum quæ scdm unam rōem dicuntur est unius scientiæ speculari: sed etiam dictorum scdm diuersas habitudines ad unā naturam: sicut salubrium oīum una est scientia *s. medicinalis.*

Vbiq; proprie & principaliter primi est scientia ex quo pendent *s. secundum esse* & propter quod dicuntur.

Substantia est primum ens ex quo alia pendent.

Omnis unius generis sensus unus: & una scientia:

EX.III. LI. META.

Ex lectione.ii.& comento.iii.

Ens & unum idem sunt:& una natura:eo quod se adinuicem consequuntur sicut principium & causa: sed non unum ratione.

Idem ē unus homo & homo:& ens homo:& nō diuersum aliquid ostendunt scd'm dictionē repetitam ens homo:& homo:& unus homo:quia non separantur nec in generatione nec in corruptione.

Cuiuscunq; substantia unum est non scd'm accidens similiter autē & ens: Quot unius sunt species tot & entis.

De quibus est quod quid est sciētiae metaphysicae est speculari:& de eodē & de simili & aliis talibus.

Omnia contraria reducuntur in primum unum.

Co.iii. Tot sunt partes philosophiae primae quot partes substantiae.

Ex lectione tertia.

Vnius scientia est opposita speculari.

Vni opponitur pluralitas

Negatio est duplex aut simpliciter dicta quia scilicet non inest hoc illi: aut alicui generi .*scilicet negatio in genere*

Alicuius absentia negatio est: in priuatione uero subiecta quaedam sit natura de qua dicitur priuatio.

Differētia quaedā cōtrarietas ē: differentia autē diuersitas.

Non si multipliciter dicitur aliquid sunt diuersae scientiae: sed si nec secundum unum .*scilicet in uoce* nec ad unum rationes referuntur .*sicut .scilicet est in analogicis* diuersae tunc sunt scientiae.

Ex lectione.iiii. & co.v.

Philosophi primi est de oībus posse speculari: Sicut numeri in quātū numerus sunt propriae passiōes sic & entis in quantum ens & unius in quantum unum sunt quaedam propria:& ea sunt de quibus est philosophi perscrutari ueritatem.

Dialectici & sophistae eandē subinduūt figurā philosopho primo.

Sophistica appatens solum est sophia.

Dialectici disputant de omnibus.

Circa idem genus uersatur sophistica & dialectica cū philosophia: sed differt a dialectica mō potestatis .*scilicet in uirtute* a sophistica uero uitae proae: si .*id est* proposito uel electione:

Est dialectica temptatiua de quibus est philosophia sciēs:& sophistica est appatens ens uero non.

Co.vi. Omnia entia aut sunt contraria aut sunt ex contrariis

Non est geometriae speculari quid est contrarium: aut perfectum: aut unū aut ens aut idem aut diuersum: nisi ex suppositione.

Ex lectione.v. & co.vii.

Primis principiis utuntur omnes scientiae in tantum uero utuntur in q̄tū

EX. III. LIBR. O. META.

eis sufficiens est: hoc autem est quantum continet genus de quo demonstraciones ferunt ipsa scientia.
Nullus particulariter intendentium de ente nititur dicere de primis principiiis aliquid si uera sunt aut non.

Philosophi primi est de omnibus syllogisticis principiis perscrutari.

Ex lectione sexta & commento, viii.

Congruit maxime cognoscentem circa unumquodque genus: habere dicere firmissima illius generis principia.

Dist. Firmissimum omnium principium est circa quod mentiri impossibile est: & non conditionale est & uenire habenti necesse est.

Co. viii. Idem simul inesse & non inesse eidem secundum idem est impossibile: omnium firmissimum est principiorum.

Non est necesse quare aliquis dicit hæc existimare.

Contraria est opinio opinioni quæ est contradictionis.

Omnes demonstrantes in hanc reducunt suas demonstraciones ultimam propositionem: *impossibile est idem simul esse & non esse*: natura namque principium est & dignitas aliarum dignitatum hæc omnium.

Totaliter omnium esse demonstrationem est impossibile: nam infinitum præcederet.

Est ineruditio non cognoscere quorum oportet querere demonstrationem & quorum non oportet.

Est demonstrare elementice primum principium.

Derisio est querere rationem ad nullam habentem rationem in quantum non habet rationem.

Ex lectione septima & co. xi

Contra negantem prima principia oportet accipere pro principio significare aliquid nomen: & ipsi & alii.

Non unum significare nihil significare est.

Nō significantibus nominibus aufertur disputare secundum ueritatem & ad se ipsum. Nihil contingit intelligere non intelligentem unum.

Co. xii. Interrogante aliquo si uerum est dicere hominem hoc esse aut non respondendum est unum significatum & non addendum quia magnum uel paruum.

Impossibile est omnia accidentia numerare cum sint infinita. *ex textu commentis*

Co. xiii. Omnino destruunt substantiam & quod quid erat esse qui dicunt affirmationem & negationem simul esse ueram.

Co. xiiii. Predicatio accidentalis nisi duos modos complectitur.

Significare substantiam est quia non aliud aliquid a significato inest ipsi.

Accidens non accedit accidenti.

Co. xv. Potestate ens & non endelechia *non actu* indefinitum est uel secundum textum. quod est in potentia & non est in actu est sine termino.

Co. xvi. Et si ipsa negatio firmum aliquid sit & notum notior utique erit affirmatio.

matio quam opposita negatio:

Non entia nulli pronuntiabunt aut intelligent

Co. xvii. Quando affirmatio uera est negatio falsa ē. & quando negatio uera: affirmatio falsa.

Ex lectione octaua & co. xviii.

Si homines nō sunt scientes sed opinantes multo magis curandum erit eis de ueritate: quēadmodū infirmo existente: quā sano de sanitate. Opinans in cōparatione ad scientē nō salubriter disponitur ad ueritatē. Non similiter mentitus est qui quattuor quinq; opinatus est & qui mille: quia alter minus: quare magis uerum dicit.

Ex lectione nona & co. xx.

Ens dupliciter dicitur. **Actu & potētia.**

Potestate contingit simul inesse eidem contraria actu uero non.

Dignificamus aliquā substantiā esse cui nec motus existit: nec corruptio: nec generatio omnino.

Ex lectione. x. &

Co. xxi. Verum non pluralitate iudicari oportet nec paucitate.

Si oēs, laborauerint aut oēs desipuerint: duo autē uel tres sani sint aut intellectū habeāt hos qdē uideri laborare & desipere cōtinget: alios uero nō

Co. xxii. Heraclitus opiat: ē nō oportere dicere: sed digitū mouebat solū

Ex lectione. xi.

Abiiciens habet aliquid eius quod abiicitur: & eius quod fit necesse ē aliquid esse & omnino si aliquid corrumpitur existet aliquid ens: & si fit ex quo fit & a quo generantur: necesse est esse & non esse infinitū.

Non est idem permutare secundū quātitatē & scd'm qualitātē.

Secundum speciem omnia cognoscimus. (uel scd'm **textum co.**) omnia cognoscuntur per formas & scientia nō est tantum per quātitatē.

Co. xxiii. Circa nos sēibilis loco i gnātiōe & corruptiōe pseuerat solū ēs.

Quod est quādam natura immobilis credendum est.

Ex lectione. xii. &

Co. xxiiii. Sēsus nō ē falsus pprii obiecti: sed phātasia q nō ē idē sensui.

Co. xxv. De coloribus credēdū est iudicio uisus non gustus: de saporibus uero gustus non uisus.

Unusq; sēsus i eodē tpe circa idem nūq; dicit simul ita & nō ita habere: sed nec i altero tpe circa passiōē dubitat sed circa id cui accidit passio

Quod necessariū nō cōtingit aliter & aliter se habere.

Sensus non est suimet sed est alterius prāter sensū: q uod prius esse sensu necesse est sicut mouens moto prius est natura.

Ex lectione. xiii. & Co. xxvi.

Demōstratiōis pīcipii nō ē demōstratio: neq; rō q rēda ē ubi nō ē rō.

Non oīa eidem apparere contingit: neq; ipsi semper eadem: sed multoti

EX.V.LIBRO META:

ens cōtraria scđm idem tempus.

Co.xxvii. Vnum refertur ad unum & determinatum.

Contraria simul inesse eidē non contingit;

Impossibile est contradictionem simul esse ueram de eodem.

Contrariorum alterę nō minus est priuatio q̄ in aliis oppositis.

Diffi. Priuatio est negatio substantiæ ab aliquo determinato genere.

Contradictionis medium nihil esse contingit sed necessarium est dicere aut negare unum de unoquoq̄.

Falsum ē dicere ens non esse aut non ens esse.

Verum est dicere ens esse & non ens non esse.

Duplex est medium .s.p participatiōem quemadmodum albi & nigri palidum: aut per negationē: ut hoīs & equi lapis.

Nō est permutatio nisi in contraria & media.

Co.xxviii. Qui nō possunt soluere rōnes cōtētiōsas annuentes oratiōi: confirmant uerum esse quod syllogizatum est.

Diffinitio est illa quæ significat rem necessario *(textus comenti.*

Principium ostendēdi in oībus rebus est ex diffinitione.

Diffi. Ratio cui nomen est signum diffinitio est.

Co.xviii. Necessē est contradictionis alterā partē esse uerā.

Primum mouens est imobile: quod semper mouet quod mouetur.

Propositiones ex quinto libro metaphysicæ Aristotelis

Ex lectione .i. & comento .i.

Principium dicitur primo unde aliquid mouebitur primum: ut longitudinis & uia.

p Secundo dicitur unde optime fiet unumquodq̄: ut doctrinæ nō a primo rei principio aliquando incohandæ: sed unde facillime quis addiscet.

Tertio quod prius generatur i existēte: ut naui sedile: & domus sūdamētū

Quarto unde sit primum non in existente: & unde primū motus natus ē initiari & permutatio: ut puer ex patre & matre: & bellū ex cōuitio.

Quinto cuius per uoluntatem mouentur quæ mouentur & mutantur q̄ mutātur ut scđm ciuitates: principatus & tyrānides p̄incipia dicuntur & artes: & harum architectonicæ maximæ.

Sexto unde cognoscibilis ē res primum principium dicitur rei: ut demonstrationum suppositiones.

Totiens & causæ dicūtur quotiēs: principia. oēs enim causæ p̄icipia sūt.

Principioꝝ aliq̄ sūt intrinseca aliq̄ extrinseca: q̄ pp & natura principium est: & elementa: & mens & uoluntas: & substantia: & finis

Multorum & cognitionis & motus sunt principium: etiā bonū & malū

Ex lectione secūda & comēto.ii.

Causa dicitur primo ex quo fit aliqd i existēte ut æs statuæ.

Secundomō dicitur species & exemplar: hæc autē est ratio ipsius q̄cquid erat esse: & partes quæ in ratione sunt.

Tertiomō dicitur unde principiu motus primū aut quietis: ut consiliator cā est: & pater pueri: & omnino efficiens facti.

Quartomō dicitur ut finis: hoc autē est qd est cuius cā: ut sanitas ābulādi.

Accidit eiufdē esse multas causas non scd'm accidēs: sed nō eodē modo.

Causæ sūt adinuicem causæ: ut laborare cā est sanitatis & hæc laborandi: sed non eodem modo.

Idem quandoq; cōtrariorū est causa: ut absentia gubernatoris deperditionis: cuius erat præsentia causa salutis. utrūq; uero & præsentia & absentia causæ sunt ut mouentes:

Comēto. iiii. Suppositiones conclusionis causæ sunt ut ex quo: sicut & materia factorum.

Causarum alia est prior: alia posterior: ut sanitatis medicus & artifex.

Causarum alia per se: alia per accidens: ut statuæ alter statuëfactor alter polycletus: quia accidit statuëfactori polycletum esse: & cōtinentia polycletum sunt causa per accidens: ut homo: & animal.

Causarum per accidens aliæ sunt propinquius aliæ remotius: ut si albus & musicus causa dicuntur statuë & non solum polycletus aut homo.

Causarum quædam sunt in potētia quædā in actu: ut ipsius ædificari ædificator aut ædificans.

Causarum alia simplex alia composita: ut statuëfactor: & polycletus statuëfactor.

Causæ singulares i actu simul sūt & non sunt & ipsa & quorum sunt causæ: ut hic medens cum hoc cōualecente: quæ aut sunt scd'm potētiā nō semper sūt simul: corrūpūtur enim nō simul domus & ædificator.

Ex lectione.vi.comento.iiii.

Elementum dicitur ex quo componitur res primo in existente: & indiuisibili specie in aliam speciem existente: & in quod diuiditur res ultimo.

Cui differentia inest & genus sequitur: sed cui genus non omnino differentia. quare uniuersale magis est genus.

Ex lectione.iiii.& comento.v.

Natura dicitur primomō nascentiū generatio.

Secundomō id ex quo generatur primo qd nascitur in existente.

Tertiomodo dicitur unde motus principium est in quolibet entiū scd'm naturam: & est in ipso in quātū ipsum existit.

Nasci dicuntur quæcunq; habent augmentum per alterum in tangendo & connasci aut adnasci: ut embrya.

EX LIBRO .V. META.

Differt conuascētia a tactu: in tactu enim nihil præter tactum alterum necesse est esse: in simul aut natis est aliquid unum in ambobus qd facit i loco tactus simul nasci: & unū esse scd'm continuū. & quātū: sed nō qle
Quartomodo dicitur ex quo primo aut ē aut sit aliquid entium scd'm naturam informe existente: & inmutabili a sua propria potestate: ut statue ær natura dicitur & uasorum ligneorum lignum.

Quintomodo natura dicitur substantia idest forma secundum naturam existentium.

Nihil dicimus habere naturam: nisi habeat speciem idest formā substantialem & formam idest figuram.

Secundū naturā est: qd ex materia & forma est: ut animalia & eorū partes:

Natura dicitur materia prima: & hoc dupliciter: aut quæ ē ad aliquod genus prima: ut opum æreoꝝ æs: aut totaliter .i. simpliciter ut forfā aq.

Species & substantia quæ est finis generationis dicitur natura:

Secundum metaphoram oīno oīs substantia natura dicitur: propter hoc q natura: quædā substantia est.

Primo natura & proprie dicta est substantia .i. forma quæ est principiū motus habentium in se in qtu ipsa: materia uero quia ē huius susceptiua natura dicitur esse

Generatiōes dicuntur natura quia sunt motus a forma.

Ex lectione .v. & comento .vi.

Necessarium dicitur primomodo sine quo non contingit uiuere quia si concausali: ut respirare & cibus animali necessariū: & namq sine his impossibile est esse.

Secundomodo dicitur necessarium sine quo bonū nec cōtingit eē aut fieri: aut aliqd malū expellere aut puari: ut bibere medicinā: ut nō laboret

Tertiomodo dicitur uim faciens & uis ipsa.

Diffi. Violentum est præter impetum .i. inclinationem & uoluntatē impediens & prohibens.

Necessitas uiolentiæ non aliquid est increpabile recte: contraria enim est motui scd'm uoluntatē & cogitationem.

Quartomodo dicitur necessarium quod nō cōtingit aliter se habere: & secundum hoc alia oīa dicuntur aliquantulum necessaria:

Demonstratio necessarioꝝ est: quia nō cōtingit aliter se habere: si demonstratum est simpliciter.

Necessariorum alia sunt quorum altera est causa essendi necessaria: ut .s. cōclusiōes: alia uero quorum nulla est causa: sed propter hæc alia sunt ex necessitate ut scilicet principia.

Si qua sunt sempiterna & immobilia nihil illis est uiolentum nec etiam præter naturam

Ex lectione .vi. & comento .vii.

EX .V. LIBRO META.

Vnum dicitur aliud simpliciter aliud scđm accidens : scđm accidens quidem ut coriscus & musicus .

Co.viii. Secundū se unum primo aliqua dicuntur eo qđ cōtinua sūt. Magis sunt unū cōtinua natura:quā arte continua.

Diffinitio. Continuum dicitur cuius est unus motus secundum se : & non est possibile aliter.

Motus dicitur unus qui indiuisibilis est secundum tempus .

Secundum se continua sunt quæcunq; nō tactu sunt unum.

Reflexā lineam & angulum habentem:unam & non unam dicimus:qā cōtingit nō simul eē motū eius & simul:rectæ uero motus sēp simul.

Comēto.viii. Secundo modo dicitur unum secundum se:eo quod subiectum sit specie indifferens :indifferens uero est quorum indiuisibilibus species secundum sensum.

Secundomodo dicuntur unum quorum subiectum non diuiditur secundum formam :& illa non diuiduntur secundum formam quorum formæ non diuiduntur secundum situm:& subiectum aut primū aut ultimum:ut aqua dicitur una & uinum unum cum non diuidantur secundum formam **ex textu comenti.**

Comento.x. Tertiomodo quorum genus unum est differens oppositis differentiis ut equus & homo .& prope istum modum dicuntur unum quorum materia una.

Isoceles & isopleuros sunt una & eadem figura: sed nō idē triāgulus:

Comento.xi. Quartomodo quorumcunq; ratio quam q; quid erat esse dicit indiuisibilis est a ratioe alterius significante qđ qđ erat esse eius:

Secundum se omnis diffinitio diuisibilis est.

Quintomodo quorum omnino intellectus est indiuisibilis intelligens quod quid erat esse:& non possunt separari neq; tempore : neq; loco neq; ratione :& maxime hæc unum sunt.

Vniuersaliter quæcunq; non habent diuisionem inquantum non habēt :sic unum dicuntur.

Linea circuli maxime una lineæ: quia tota & perfecta est.~

Co.xii. Vni esse principium alicui numero :est esse .

Prima mensura principium est:nam quo primo cognoscimus hæc est prima mēsurā cuiuscunq; generis.

Principium cognitionis in una quaq; re: est unū :& non unum in omnibus generibus est idem **ex textu comenti.**

Diffi. Indiuisibile scđm quātitatem & sine positione dicitur unitas: qđ aut est indiuisibile & positionem habēs dicitur punctum .

Diffi. Quod est diuisibile scđm unū dicitur lineæ:qđ uero scđm duo superficies:omnino uero tripliciter diuisibile scđm quātitatem corpus: Alia scđm numerū sunt unum:alia scđm speciem: alia scđm genus :alia

EX.V. LIBRO META.

secundum analogiam:

Numero sunt unū quoque materia est una: specie ueroque quo ratio est una: genere quorum eadem figura prædicationis: secundum proportionem uero quæcumque se habent ut aliud ad aliud: & semper posteriora priora sequuntur: ut quæ numero sunt unū & specie sunt unū: sed non e contra.

Ex lectione. vii. Comēto. xiii.

Ens dicitur dupliciter hoc quidem secundum accidens illud uero secundum se. Secundum accidens tripliciter dicitur ens ut iustum esse musicum dicimus *id est* quando accidens prædicatur de accidente & hominem musicum *id est* quando accidens de subiecto & musicum hominem .i. quando subiectum de accidente.

Comēto. xiii. Secundum se entia primo dicuntur quæcumque significant figuras prædicationis.

Quot modis aliquid prædicatur tot modis aliquid significatur: Secundum modo ens esse *id est* essentiam significat quia uerum *id est* ueritatem: non esse autem quia non uerum: sed falsum.

Tertio modo esse & ens significat aliquid dicibile potestate: uel actu ut mercurium in lapide dicimus esse potestate.

Ex lectione. viii. & Co. xv.

Substantia dicitur primo modo simplicia corpora: ut terra: & ignis: & uniuersaliter corpora ex his consistentia: quia non de subiecto aliquo dicuntur: sed de his alia.

Secundo modo quodcumque fuerit causa existendi inexistens talibus quæ non dicuntur de subiecto aliquo: ut anima animalis.

Tertio modo dicitur quod quid erat esse rei.

Aduerte quod in arabica translatione textus correspondens huic textui uide licet eadem dicuntur secundum accidens usque ad capitulum de priori quod est nona & decima lectio secundum expositionem sancti thomæ: non inuenitur: neque est aliquod commentum Auerrois quod obre hic non notantur comēta

Ex lectione. viii.

Eadem dicuntur secundum accidens tripliciter: ut album & musicum idem: quia eidem accidunt: & homo & musicum: quia alterum alteri accidit: musicum autem homo: quia musicum homini accidit.

Omnia hæc prædicata non uniuersaliter dicuntur: non est enim uerum dicere omnis homo idem & musicum.

Uniuersalia *id est* de uniuersalibus prædicata uniuersaliter

istunt .i. in sunt uniuersalibus accidentia uero non secundum se de uniuersalibus sed ratione singularium simpliciter dicuntur.

Socrates non est in multis: propter quod non omnis socrates dicitur: quem admodum omnis homo.

Secundum se dicuntur eodem sicut & unum: & enim quorum materia una aut specie aut numero eadem dicuntur: & quorum substantia una.

Identitas unitas quædam est aut plurium secundum esse: aut quando intellectus utitur uno ut pluribus: ueluti quando dixerit ipsum ipsi idem: nam ut duobus utitur eodem.

Ex lectione. x.

Diuerſa dicuntur quorum species sunt plures: aut materia aut ratio substantiæ: & oīo eidem oppositæ dicitur diuersum.

Differentia dicuntur primomodo quæcūq; diuersa sunt: & in aliquo uno conueniētia nō solū numero: sed & ēt specie aut genere: aut pportioe.

Scd'omodo differentia dicuntur .i. cōmuniter quoq; ē diuersum genus: Contraria & quæcūque habent in substantia diuersitatem: dicuntur differentia idest propriissime.

Similia dicūtur q̄ idem passa & plura idem passa aut diuersa: & quorum qualitas una:

Secundum quæ alterari contingit contrariorum: horum quod plura habet: aut magis propria ipsius huic illud est magis simile ut aer igni similius est quam aquæ.

Opposita dicūtur cōtradictio. cōtraria ad aliquid priuatio & habitus.

Ex quibus & ad quæ ultima .i. termini ut generationes & corruptiōes & quæcūq; non contingunt simul adesse amborum susceptibili: hæc opponi dicuntur: aut ipsa aut ex quibus sunt:

Contraria dicuntur primomodo quæcūq; non possunt simul adesse eidem differentium scd'm genus ut grauitas & motus circularis.

Scd'omō q̄ plurimū differūt eorū q̄ sūt in eodē genere ut .i. albū & nigrū

Tertiomodo quæ plurimum differunt in eodē susceptibili ut sanum & egrum aut simpliciter aut scd'm genus: aut scd'm speciem:

Quartomō q̄ plurimū differūt eorū quæ sūt sub eadē potestate ut .i. congruū & incongruū sub grāmatica & illa quoq; differētia maxima.

Alia dicuntur contraria .i. secundario modo hæc quidē in talia contraria habere habitudinē alia uero in talium susceptiua esse: alia quia sunt actiua & passiua in potētia talium: aut q̄ sunt agentia & patientia actu aut quia sunt contrariorum adiectiones aut acceptiones: aut habitus aut priuationes talium contrariorum.

Quoniam ens & unum multipliciter dicitur sequi est necesse & alia multipliciter dici quæcūq; scd'm hæc dicuntur: quare & idē & diuersum: & contrarium multipliciter dicuntur: ut sic diuersum sicut ens & unū secundum decem prædicamenta diuidatur.

Diuerſa specie dicuntur primomodo quæcūq; eiusdem generis existentia: non sub inuicem sunt: ut scientia & albedo:

Secundomodo quæcūq; in eodem genere existentia differentiam habent .i. per differentiam diuiduntur: ut bipes & quadrupes.

Tertiomō q̄cūq; in sba cōtrarietate habet ut albū & nigrū: hō & equus.

EX.V.LIBRO META.

Cōtraria diuersa sūt spē adiucē: aut oīa aut principaliter dicta:

Quartomodo quorūcūq; in finali generis specie rōnes diuersæ sūt: ut hō & equus indiuidua genere sunt & rationes eorū diuersæ.

Quintomodo q̄cunq; in eadē substantia etiā .i. **accidētia** differētiā habēt

Ex lectione. xi. & co. xvi.

Prius dicitur quod est propinquius principio dēterminato.

Priora dicūtur scđm locū i exstēdo p̄p̄quius aut natura alicui loco dtermiato: ut medio aut ultio: aut sicut euēit: qđ uero rēotius ē posterius ē

Alia scđm tps: aut quia remotiora a nē: ut in factis: aut in eo quod propinquius nunc: ut in futuris

Alia scđm motū. p̄p̄quius. n. p̄rio: mouēti ē prius: ut puer uiro.

Mouens & generans principiū est quoddā simpliciter

Alia scđm potestātē: excedēs. n. potestate prius est: tale uero ē cuius scđm prauoluntatē sequi necesse est alteri: & ē puoluntas principium.

Alia scđm ordinē: hęc aut sunt quæcūq; ad aliquid unum dēterminatū distant scđm rōem ut perastata .i. **qui astat iuxta regem & tricoftata .i. qui est tertius ab eo.**

Alio mō dicitur prius quod cognitione est prius: quod & simpliciter prius est: hoc autē aliter & quæ scđm rationem & quæ scđm sensum: nā scđm rōnem uniuersalia sunt priora: secundū autē sensum singularia.

Aliomodo dicitur prius scđm cognitionem: ut accidēs toto prius ut musicum musico hoīe: non enim erit rō tota sine parte:

Aliomodo dicūtur priora cognitiōe priore passiones: ut rectitudo lenitate: hoc enim lineæ scđm se passio est illud uero. **f. lenitas** superficiēi.

Alia scđm naturā & substātiā: ut q̄ cōtingūt eē sine aliis & illa nō sine illis Substantia prius est accidente natura.

Alia dicūtur priora scđm potētā: alia scđm actū: ut potestate quidē dimīdiatas toto: & q̄libet ps toto & materia & forma: scđm actū uero posterius sunt: nā dissoluto toto scđm actū erunt.

Modo quodā oīa prius & posterius dcā: scđm hęc duo ultima dicuntur.

Ex lectione .xii. & co. xvii.

Potētia dicitur primomodo principiū motus & mutatiōis i altero i q̄tū alteri .i. **potētia actiua** ut ædificatiua potētia est q̄ nō existit i ædificato sed ars medicinalis existit i medico sanato: sed nō inquātū sanatū.

Secūdomō potētia dicitur p̄cipiū motus & mutatiōis ab altero in quātum alterum .i. **potentia passiuā.**

Tertiomō dicitur potentia ut bene hoc efficiatur: aut scđm uolūtātē: quādoq; n. solū ambulātes aut loquentes nō bene aut: aut ut uolunt non posse loqui dicimus: uel ambulare similiter & in pati dicimus.

Quartomodo quicūq; habitus scđm quos impassibilia oīo: aut imutabilia. aut nō facile i peius mobilia: potentiae dicūtur.

Franguntur aliqua & coterentur & curuantur: & oio corrumpuntur: non p
posse: sed per non posse: & deficere in aliquo.

Impotētia est priuatio potentiae: & talis principii sublatio qdā: qle dicta ē
potētia: aut uniuersaliter: aut apto nato habere: aut qndo aptū natū est
habere n. n. dicūt similiter impossibile gnare pueg: aut uig: aut eunuchū

Impossibile dicitur cuius cōtrariū ex necessitate neg: ut diamerrū cōmen
surabile esse costae qdrati ē impossibile: qa falsū qd tale: cuius contrariū
nō solū uerū: sed ex necessitate uerum.

Cōtrariū huic possibile ē qndo nō necesse fuerit cōtrariū falsū eē: ut sede
re hoīem possibile: nō. n. ex necessitate nō sedere hoīem est falsū.

Quae scdm potētiā dicuntur oia dicūtur per respectum ad unā potētiā po
tētiā. *scdm actiuam* haec aut est principii mutatiōis i alio in qntū aliud.

Ex lectione. xiii. & co. xviii.

Quantū dicitur qd est diuisibile i ea q insunt: quorū: utrūq: aut singulum
unū aliquid aut hoc aliquid natū est esse.

Quantū si fuerit nūerabile dī multitudine si mēsurabile dicitur magnitudo
Multitudo dicitur q ē diuisibilis pōtate i nō cōtinua magnitudo uero q
est in continua.

Magnitudo q ad unū diuisibilis est lōgitudo q ad duo latitudo q ad tria
profunditas.

Alia dicūtur scdm se quāta alia scdm accidēs ut linea quantū aliquid est
secundum se: musicum uero per accidens

Eorū q scdm se sūt qta alia sūt scdm sbam ut linea: nā i rōe eius q qd ē dicē
te qntū qd existit: alia uero sūt passiōes & habitus talis sbae: ut multū & pau
cū: pductū & breue: latū & strictū: pūdū & humile: grauē & leue.

Magnū & parū: maius & minus: scdm se & aduicē dca sūt quāti passio
nes secundum se trāfferuntur autem & ad alia haec nomina.

Motus & tpus & huius quāta quādā dicuntur & cōtinua: eo q illa diuifi
bilia sunt quorum sunt passiōes:

Per magnitudinē motus est quantus: tēpus uero per motum:

Ex lectione. xiiii. & co. xviii.

Quale dicitur unomodo differentia substantiae: ut quale animal est homo
respondetur bipes: equus uero quadrupes.

Scdmō dicūtur qlia ut mathematica & imobilia sicut numeri quales di
cuntur: ut compositi:

Tertiomō dicūtur qlia qcuq: passiōes earū q mouētur sbae: ut calor & al
bedo & grauitas: & qcuq: talium scdm q mutari dicuntur corpora.

Quartomō dicitur qle scdm uirtutē & uitium & oio bonum & malum.

Virtus & uitium passionum ps qdā sunt. differētiās. n. ostēdunt motus &
actus scdm quos faciunt aut patiuntur aut bene aut prauae.

Ex lectione. xv. & co. xx.

Ad aliquid alia dicuntur scđm quantitātē: ut duplū ad dimidium: multiplicatum ad multiplicati partem: & excedens ad excessum.

Alia scđm actiones & passionēs: ut calefactiuū ad calefactibile: & omne actiuum ad passiuum.

Alia scđm mensurationem: ut mensurabile ad mensuram: scibile ad scientiam: & sensibile ad sensum.

Omnis numerus commensurabilis est alteri numero.

Cōtinēs ad cōtētū est qđ est tantum & amplius hoc aut indeterminatū ē.

Equale & simile & idem relatiue scđm unitatem dicuntur.

Eadem sunt quorum una est substantia: similia uero quorum qualitas est una: aequalia uero quorum quantitas est una.

Vnum numeri principium est & metrum.

Relatiua actiua & passiuā dicuntur dupliciter: unomodo scđm potentiā actiuā & passiuā: ut calefactiuum ad calefactibile quia potest alio modo scđm actiōes potentiā: ut calefactiēs ad id qđ calefit tāq agēs.

Eorū q̄ sunt ad aliquid scđm numerū sunt actiōes nisi scđm similitudinē

Eorū quæ sunt ad aliquid scđm potentiā scđm tempora dicuntur ad aliquid: ut quod fecit ad factū: & factus ad faciendū.

Quædā dicuntur relatiua secundum priuationem potentie: ut impossibile quæcūq; sic dicuntur ut inuisibile.

Relatiua scđm numerum & potentiā dicta omnia: ad aliquid sunt eo quod ipsa ad aliud dicuntur: sed nō ex eo solū qđ aliud ad ipsa: mensurabile uero & scibile & intellectuāle: eo solū qđ aliud ad ipsum dicitur.

Non est intellectus relatiue dictū ad hæc cuius est intellectus: bis enim idē dictum utique erit.

Illa dicuntur ad aliquid scđm aliud primomō si ipsorum genera sunt talia: ut medicina est eorū q̄ sunt ad aliquid: quia ipsius genus scientia est eorū quæ sunt ad aliquid.

Secundomodo si concreta dicuntur ad aliquid: ut æqualitas quia æquale: & similitudo quia simile.

Tertiomodo si accidens eius: ut hō dicitur ad aliquid quia ei accidit dum plum esse quod est ad aliquid.

Ex lectione. xvi. & commento. xxi.

Perfectū dicitur primomodo cuius non est extra accipere ullā particulā eius: ut tempus perfectum uniuscuiusq; dicitur extra quod non est accipere tempus aliquod quod sit huius temporis pars.

Secundomō dicitur pfectū scđm uirtutē: qđ bene se habet: nō habens excedentiā se sđm suū genus: ut pfectus medicus & perfectus fistulator: quādo scđm spēm proprie uirtutis in nullo deficiunt.

Trāsserētes pfectū ad mala dicimus latronē pfectū: quoniā & bonū dicimus ipsum.

Virtus ē pfectio qđā: unūquodq. n. tūc pfectū ē & īpā oīs tūc pfecta qđo scđm spēm pprie uirtutis nulla d'fecerit pfone eius quā debita ē scđm naturā magnitudinis.

Tertio modo ī quibus est finis studiosus hāc dicuntur pfecta: secundum habere enim finem pfecta dicuntur.

Quoniā finis ultimoꝝ aliquid est ad praua trāsferētes dicimus pfecte corruptū esse quando nihil deest corruptionis: quā propter & mors scđm metaforā dicitur finis quia ambo ultima.

Secundum se dicta pfecta dupliciter dicuntur: alia quidem quia scđm bñ ī nullo deficiunt nec hyperbolē. i. *excessū* habēt: nec extra ē aliqd accipe alia uero scđm qđ nō habēt hypbolē ī unoquoq. gnē ne a qđ ē ex

Ex lectione. xvii. & co. xxii.

Terminus dicitur quod est cuiuslibet ultimum & cuius extra nihil est accipere primi terminati: & cuius infra oīa sunt primi.

Terminus dicitur primo quodcūq. fuerit in specie magnitudinis aut habentis magnitudines & finis cuiusq.

Secundo modo dicitur illud ad quod est motus & actus: & non a quo & qđoq. ambo & a quo & in quod dicuntur termini.

Tertio modo dicitur illud cuius causa sit aliquid:

Quarto modo dicitur substantia cuiuslibet & qđ quid erat esse cuiq. cognitionis enim hic terminus: si autem cognitionis & rei.

Quot modis principium dicitur & terminus: & adhuc āplius: principū enim terminus quidā est sed terminus nō oīs principium.

Co. xxiii. Scđm quod dicitur multipliciter unomō spēs & substantia cuiuslibet rei: ut scđm quod aliquid per se bonum dicitur.

Secundō dicitur ī quo p̄rio aptum natū ē fieri aliquid ut calor ī superficie:

Tertio mō oīo ipsum scđm quod quotiens & causa existet: nam secundū quid euenit aut cuius causa dicitur:

Quarto mō dicitur d' eo quod secundum positionē ut secundum quod stetit aut uadit: hāc namq. oīa positionem significāt & locum.

Secundum se multipliciter dicitur unomodo quod quid erat esse unicuiq. ut calias est per se quod quid erat esse caliam.

Aliomō q̄cūq. ī eo qđ qđ est existit: ut aīal calias scđm se: nā ī rōe calias iest aīal: aīal. n. quoddā calias est.

Scđmō si ī ip̄o ostēsum est esse p̄rio: aut ī aliquo ipsius ut superficies alba scđm se: & uiuēs scđm se hō: aīa. n. ps qđā ē ip̄m hōis ī p̄mū ē qđ uiuere.

Tertio modo cuius non est aliqua alia causa: hōis. n. scđm se multae sunt causae: ut aīal bipes: at tamen scđm se homo est homo.

Quarto modo quaecūq. soli insunt in quātū solū quia sepatū scđm se.

Ex lectione. xviii. & xxiii.

Dispositio dicitur habentis partes ordo aut scđm locum. *sicut. s. est situs*

EX. V.LI.META:

aut scđm potētiā & sic ē priā spēs q̄litas aut scđm spēm .i. figurā & sic est differētia ī gnē q̄titatis positionē .n. oportet qđā eē : sicut & ipsum nomen offendit : dispositio .

Co.xxv Habitus dicitur unomō tāq̄ actio qđā habentis & habiti : ut actus quidam : aut motus .

Quando hoc facit illud uero sit est factio ītermedia : sicut & habentis uetē & habite uestis intermedius est habitus .

In infinitū uadet : si habiti fuerit habere habitum .

Secundomō habitus dī dispositō scđm q̄ bñ uel male dispōitur dispōitū

Habitus etiam dicitur si est pars dispositiōis talis **scotius** : qua propter & partium animæ uirtus habitus quidam est .

Co.xxvi Passio dicitur primomō qualitas secundum q̄ alterari contingit ut album & nigrē : grauitas & leuitas : & quacūq̄ talia :

Secundomodo harum qualitatum actiones & alterationes etiam .

Tertiomodo harum alteratiōum magis nociuæ alteratiōes : & motus : & maxime tristes & nociui passionēs dicuntur

Quartomodo magnitudines calamitatū & tristium passionēs dicuntur :

Ex lectione .xviii. & co.xxvii.

Priuatio dicitur unomodo si nō habet aliquid natoꝝ haberi . etiā si nō ipsum natū sit habere : ut oculis priuari dicitur planta .

Scđmō si aptū habere aut scđm ipm aut scđm genus nō hz : ut aliter hō

cæcus priuari uisu dicitur : & talpa hoc qđē scđm genō illd' uero scđm se

Tertiomō si aptum natū qñ aptū natū habere : & ī quocūq̄ fuerit : & scđm qđ & ad quod & sicut : si non habet priuari dicimus :

Quartomodo cuiuscunq̄ per uim ablatio priuatio dicitur

Quot ēs ab eo qđ ē a puatua particula negatiōes dicūtur totiēs & puatō nes : nā iāq̄le dicitur nō habēs æq̄litate aptum natum habere .

Priuari ēt dicitur qđ turpiter habet : ut iust. bile eo q̄ turpiter habet colorē & ēt in eo q̄ pagē habet ut nō ignitū : hoc at ē & prauæ aliquomō l'fe :

Et q̄ nō facile aut nō bene habet priuari dicitur ut īsecabile dicitur nō solum quia non secatur : sed quia non facile : aut non bene .

Et ēt oīo nō habere : cæcus .n. nō dī monocus sed q̄ ī ābobus nō hz uisū Inter bonum & malum iustum & iniustum est medium .

Co.xxviii Habere dicitur unomō ducere scđm suā naturā : aut scđm suū ipetū pp qđ & febris dicitur habere hoīem : & tyrāni ciuitates .

Scđmō ī quo aliqd extiterit ut ī pprio susceptibili : ut æs spēm statuarē : & īfirmitatem corpus :

Tertiomō ut cōtinēs cōtētū : ut lagena hūidū & sicut ēt totū habet partes

Quartomō prohibens scđm suū ipetū aliquid moueri aut operari habere dicitur ipsum : ut columpnæ pōderosa supra posita :

Ex lectione .xx. & co.xxviii.

Ex aliquo dī eē unomō ex qđ ē sicut ex mā & hoc dupliciter aut scđm p mū

gñs ut oia liq factibilia ex aq: aut scdm ultiaz spēm: ueluti ex ære statua
Secundomō ut ex prio mouente pñcipio: ut conuitium est ex quo pugna
hoc enim est principium pugnae:

Tertomō dñ ex aliq pposito ex mā & forma: ut ex toto ptes & ex iliade ¶
Forma est finis: perfectum uero habens finem.

Quartomō dñ ex parte spēi spēs: ut hō ex bipede & syllaba ex elemēto
Aliter est cōposita syllaba ex elemēto: & statua ex ære hęc .n. ē substantia
cōposita ex sensibili mā: syllaba at est spēs cōposita ex speciei mā.

Alia dñ dicūtur fieri ex aliq si fiāt scdm ptē aliq illis ut ex patre & mñe puer

Alia dñt fieri ex aliquo post qd fit: ut ex die nox: qā hoc post hoc & hęc di
cūtur qā trāsmutationē exiucē hñt: alia uero dicūtur ex eo q scdm tps
cōsequēter solū fiāt: ut ex æqnoftio nauigatio qā post æqnoftiū fiebat.

Pars dicitur unomodo in quā diuiditur quantum quantacunq sit illa.

Co. xxx. Semper ablatum a quanto in quantum quantum pars illius di
citur: ut trium duo pars dicuntur aliquantiter.

Aliomō dñ ps q talia mēsurat solū pp q duo n sūt triū ps: s; ipso qtor.

Tertiomodo in quā diuiditur spēs sine qntitate: hęc partes illius dicun
tur quare species generis dicuntur esse partes.

Quartomō dicuntur partes in q diuiditur aut ex quibus componitur ali
quod totum: ut spere eræ æs pars est.

Quitomō dicūtur ptes q sūt i rōe unūq; ostēdēte pp q genū spēi ps dñ

Co. xxxi. Totū dicitur cuius nulla pars abē ex quibus constituitur totū na
tura: & est continens cōtenta ut unum aliquid sint illa.

Totū dicitur dupliciter aut qā unūquodq cōtento ē illud totū ut to
tū uniuersale aut quia ex partibus fit illud totū: ut totū integrale.

Cōtinuū & finitū. *pñctū & totū* est qñ unū aliqd ex pluribus pñctibus ē q i
sunt maxime quid potētia. si aut nō saltē i actu. *ut. l. ē totū aggregatū.*

Cōtinuoq; magis sunt tota q sunt natura q quæ sunt arte talia.

In qto habente principium mediū & finē: quoq; nō facit pō differentiam
oē dicitur quoq; uero facit totū dicitur: quoq; uero nā eadē manet trāf
positiōe priū facta forma uero nō: et totū & oē dicūtur ut cæra & uestis

Co. xxxii. Colobon dicitur tū cōtinuū trūcatū i partes iæqles cuius sba
remanet & cuius partes dissimiles sunt: & cuius positio facit differentiā
ut calix colobon dicitur si auris uel extremitas aliqua fuit truncata.

Ex lēctione. xxi. & co. xxxiii.

Genus dicitur primomō si sit generatio cōtinua spēm eādē habentiū:
ut si dicatur genus hoīum donec est generatio cōtinua: ipsoz.

Secundomō aquo sunt primo mouēte ad esse: sic. n. dicuntur hellenē:
græci ab hellenæ pyrrhæ & deuchalionis filio primo generante.

Magis gnā a gnāte qā mā dicūtur: dñr tamen & a fœmina: ut a pyrrha.

Tertiomō ut superficies figuræ gñs superficialium: & solidum solidorū
& hoc est quia subiicitur differentiis. b iiii

EX.VI.LIBRO META.

Quartomodo q̄ in rationibus primum inest quod dicitur in eo quod quid est cuius differentia dicuntur qualitates:

Diuerſa gnē p̄rio dicuntur quorū diuerſum eſt p̄mum ſubiectū: & nō q̄ ſoluitur altere i altere: nec abo i idē unde ſpēs & materia diuerſe gnē ſūt

Secundomō q̄cunq; ſecundū diuerſam figuram cathēgorie entis dicuntur

Co. xxxiii. Falfum dicitur primomodo res falſa: & hoc eſt per nō cōponi aut per ipſibile eſſe cōpōi: ſicut diamet̄ eē ſimet̄: aut te ſedere ſtāte

Secundomodo dicuntur falſa quæ ſunt quidem entia: & apta uideri aut qualia non ſunt: aut quæ non ſunt: ut umbre apparētes & ſomnia.

Diffinitio dicitur falſa dupliciter: aut quæ eſt nō entium: aut q̄ eſt alterius uera q̄ eius cuius eſt: ut que circuli falſa eſt trigoni.

Cuiuſlibet diffinitio eſt una quæ eſt eius quod quid erat eſſe:

Hō dicitur falſus q̄ p̄mptus & electiuus eſt falſa: rōnum: nō propter ali- quid aliud: ſed propter id ipſum & qui aliis eſt falſa: factor rōnum.

Voluntarie claudicans deterior in more nō uoluntarie claudicante

Co. xxxv. Accidens dicitur primo quod iēſt alicui: & uer̄ ē dicere: ſed nō ex neceſſitate neq; ut i pluribus ut aliquis fodiens foſſam theſaurum i uenit & hoc eſt accidens fodienti foſſam.

Accidens primomodo non eſt aliqua cauſa determinata ſed cōtingens:

Secundomō dicitur quod iēſt alicui ſcdm ſe: nō tamē i ſba eius eſt: aut tri- angulo iē duos āgulos habere & hæc accidentia cōtingit ſēpiterna eē.

Propoſitiones ex.vi.libro metaphyſicæ Ariſtotelis:

Ex lectione prima & comento primo.

N ſcīa metaphyſicali principia & cauſæ q̄runtur entiū iqtū entia.

Omnis ſcientia intellectualis participans aliquid: intellectualis cir- ca cauſas & principia eſt aut certiora aut ſimpliciora.

Nulla ſcīa a metaphyſica tractat de ente iqtum eſt ens: nec de ipſo quod quid eſt aliq̄ rōem ſcīa: ſed aliæ ſenſu ſunt facientes ipſum manifeſtum aliæ per ſuppoſitionem accipientes quod quid ē.

Nō eſt demōſtratio ſbæ nec eius qd̄ qd̄ eſt: ſed qdā alius mod̄ oſtēſiōis.

Si ē aut nō ē genus circa q̄ uerſantur aliæ ſcīæ a metaphyſica nihil dicūt.

Eiuſdem rōnis eſt manifeſtare: quod quid eſt: & ſi eſt.

Phyſica ſcientia eſt circa talē ſubſtantiam in qua eſt principium motus & ſtatus: & neq; eſt actiua neq; factiua ſed theorica.

Factiua ſcīa: i faciente p̄ncipium eſt quod eſt aut iſtellectus: aut ars: aut potentia quædam.

Actiua p̄ncipiū ē in agente p̄reſis. i. electio. i. idē ē agibile & eligibile

Phyſica eſt circa tales ens quod eſt poſſibile moueri & circa ſubſtāciam q̄ ſecundum rationem ut in pluribus nō eſt ſeparabilis a materia dicit ut

de quo ē p̄m

phyſica

in pluribus propter intellectum de quo physica aliquo mō considerat.
Omnis scientia aut est actiua: aut factiua aut theoricā.

Co.ii. Diffinitioꝝ hæc diffiniuntur ut simum & cum mā sēfibili illa q̄o ut cōcauunt. materia itē sēfibili differunt autē hæc quia simum diffinitum est cū materia sēfibili: concauū uero sine materia s. sēfibili. Physica diffiniuntur sicut simum: nullius. n. ipsoꝝ sine motu est rō & semper habent materiam.

De aia quædam speculari est physici quæ non est sine materia.

Si est immobile aliqd & separabile & sempiternū ē theoricæ id noscā nō tamē physicæ nec mathematicæ sed p̄oris ābagē uidelicet metaphysicæ.

Physica circa iseparabilia est a materia: sed nō immobilia. mathematicæ autē quædam circa imobilia quidem sunt sed iseparabilia secundū esse: prima uero scientia circa separabilia & imobilia est.

Tres sunt phyæ theoricæ i. speculatiuæ. s. physica mathematica & theologia i. metaphysica.

Si alicubi aliquid diuinum existit: in natura entis imobilis & a materia separati existit.

Honorabilissimam scientiam: oportet circa honorabilissimū genus esse.

Theoricæ aliis sc̄is pr̄aticis d̄siderabiliore sūt metaphysica aut theoricis

Co.iii. Philosophia prima est uniuersalis: quia prima & huius erit speculari quod quid est: & quæ insunt enti in quantum ens.

Ex lectione secunda & co. quarto.

Ens uniuersaliter dictum dicitur multipliciter. p̄mō dicitur quod est secundum accidens. secundomodo quod est ut uerum & non est ut falsum. tertiomodo cuius sūt figure cathēgoriæ. quartomodo quod ē potestate & actu diuisum.

Nulla est circa ens per accidens speculatio. illa nāq; sc̄ia est studiosa de eo. Entia per accidens infinita sunt.

Ens secundum accidens aliquid noīe solū est: & propinquum non enti.

Entiū generatio est et corruptio: eoꝝ uero quæ sunt secundum accidēs esse non est unde accidens propinquum est non enti.

Co.v. Quæ ex necessitate nō sunt nec semper: sed sc̄m magis hæc sunt principium & causa eius quod est secundum accidens.

Quod non est semper nec sc̄m magis est hoc dicimus sc̄m accidens.

Eoꝝ q̄ sunt p se quādoq; sunt potētia actiua: eoꝝ uero q̄ sc̄m accidens nulla ars: nec potētia est determinata: nā eoꝝ causa cā est sc̄m accidēs

Co.vi. Sc̄ia oīs aut est eius quod est semp: aut eius quod est sc̄m magis quare palā q̄ non est accidentis.

Oportet diffiniri aut per semper aut per magis.

Ex lectione tertia & commento septimo.

Principia & cē gnabilia & corruptibilia sūt sine gnāri & corrupti dēst sine gnatione & corruptione effectui. si. n. nō hoc est ex necessitate oīa erunt:

EX. VII. LIBRO META

Eius quod sit & corrumpitur: non secundum accidens *i. per se*: causam aliquam necesse est esse.

Sēp tpe ablato a finito tpe: ueniet usq; ad ipsum nunc.

Cā entiū p accidēs usq; ad aliqd uadit picipiū: hoc at nō adhuc ad aliud

Ex lectione quarta & co. octauo

Ens significat qsi ueg & ens qsi falsū & hoc scdm cōpositiōē & diuisiōē
Ueg affirmationē in cōposito habet. *termis cōiunctis ut hō & alal* ne
gationē uero i diuincto *ut. f. hō & asinus* falsum uero oppositum.

Intellectus intelligit duo simul ut non simul dicitur in eo quod consequenter se habet: sed in unum aliquid fieri.

Ueg & falsū nō sūt in rebus: ut ueg sicut quoddā bonū & falsū malū: sed i mēte. circa uero simplicia: & qd quid est non sunt nec ēt i mente

Cōplexio & diuisiō est i mente: & nō in rebus: & tale ens qd est ueg est al
teq; ens a ppe entibus q sūt quid est *i. substantia* aut quale: aut quantū
aut quid aut aliud quæ copulat & diuidit mens.

Ens ut accidens: & ut ueg est: ptermittendū ē *i. a metaphyfico* quoniā hu
ius cā est indefinita. illius uero *i. ueri* mentis aliqua passio est causa.

Ens per accidens & ueg sunt circa reliquum genus entis *i. per se* & non
ostendunt aliquam naturam entis: extra ens per se existentem.

Propositiones ex septimo libro metaphysicæ aristotelis.

Ex lectione prima & co. secundo.

Rimum ens est quod quid est quod significat substantiam.

p Alia a sba dicūtur entia eo qd sunt taliter entis *i. sba* ut hæc qdē
q̄litates entis illa uero quātitates: alia passiones uel aliquid tale.

Co. iii Nihil ipsoq; accidentium est nec scdm se aptum natum nec separa
ri possibile a substantia:

Co. iiii Substantia est principium oīum entium: notitia: rōe & tempore.

Co. v Necesse est in uniuscuiusq; accidentis ratione: substantiæ rōem esse.

Co. vi Scire tunc singula putamus quando quid est cognoscimus magis quam
quando quale aut quantum aut ubi:

Co. vii Nobis maxie: & primum & solū de sba speculādū est. quid est.

Videtur maxime substantia in existere manifestissime corporibus.

Ex lectione secunda & comento septimo.

Di Subiectum *i. prima substantia* est de quo alia dicuntur & illud ipsum
non adhuc de alio: & maximæ uidetur esse substantia subiectū primū
Subiectū primum uno modo materia dicitur: & alio modo forma tertio ue
ro quod ex his est.

Si forma materia est prior & magis ens: & ipso quod ex utrisq; est *i. com.*

posito prior erit: propter eandem rationem
Co. viii. Dico materiā: q̄ scd'm se nullatenus neq; quid neq; quātitas neq;
 aliud aliquid dicitur quibus ens est determinatum.

Priuationes formarum insunt materiæ secundum accidens:

Esse separabile & hoc aliquid i esse uidetur maxime substantiæ ppter spe-
 cies & quod ex ambobus est: substantia uidebitur esse magis q̄ materia:

Co. viii. Compositum posterius est materia & forma.

Co. x. Disciplina sit oibus per minus: nota naturæ: ad nota magis.

Quæ sunt singulis nota & prima multotiens sunt debiliter nota: & parum
 aut nihil entis habent.

Ex lectione. iii. & co. undecim o:

Nō est superfici ei esse i. de essentia albam esse: licet .i. per se p̄dicetur neq;
 compositum ex utrisq; ut superficiem albā esse i. est de cētia sup̄fici ei
 in q̄ rōe ip̄m s̄p̄catū dicēte nō ierit i. subiectum hoc .i. p̄dicatum est
 qd̄ quid erat esse singulis i. subiectis. & uult dicere quod illa sunt d rōe

alicuius q̄ p̄dicantur per se & i corp rōe nō ponitur subiectū sicut aial ē
 de rōe hoīs quia de eo per se p̄dicatur: & i rōe aialis nō pōitur hō: nō
 āt sic est de risibili: unde scd'm Ar nulla ppria passio est de essentia sibi.

Co. xii. Quod qd̄ erat esse est illud quod erat esse aliquid unde non est nī-
 si eius quod est aliquid.

Quādo aliud de alio dicitur ut i. accidēs d̄ sbo non est quidē hoc aliquid
 ut albus homo non est hoc aliquid sed q̄le: hoc. n. substantiis iest solū:

Co. xiii. Quod quid erat esse est quocūq; rō est diffinitio.

Diffinitio nō ē nomen cū rōe idem significans. oēs. n. rōes termi .i. diffi-
 nitiones essent est. n. nomen cuiuslibet rōi sed diffinitio erit si p̄mi alicu-
 ius est. i. significet aliquid per se dictum unde arma gerēs q̄ significat
 idem cum armigero diffinitio non est.

Quod quid erat esse nō erit ulli sed speciebus solum:

Spēs nō dicuntur scd'm participationem. & passionem neq; ut accidens:

Co. xiiii. Rō aliq̄ erit cuiuslibet alior; a spēbo qd̄ significat nomē d̄clarās

Ex lectione quarta.

Diffinitō sicut & qd̄ qd̄ ē multipliciter d̄ & n. qd̄ qd̄ ē: unomō significat
 s̄bam & hoc aliqd̄ aliomō q̄cūq; p̄dicamētoꝝ ut q̄titatē: q̄litatē & s̄līa
 Sicut ens existit i oibo p̄dicamētis: sed nō similiter: sed huic qd̄ p̄mū illis
 uero coiter: ita & qd̄ quid est simpliciter qd̄ s̄bæ iē aliquo uero mō aliis
 Sicut de non ente logicæ dicunt quidam esse non ens: nō simpliciter: sed
 non ens sic & qualitatem esse quid.

Co. xv. Primo & simpliciter diffinitio & quod quid erat esse substantiæ
 est & nō solū substantiæ: sed & alior; similiter est ueq; tamen nō p̄mo

Co. xvii. Nō cōtigit ostēdere sepatim accidētia copulata i. p̄pas passiōes
 sine proprio subiecto. sicut album sine hoīe contingit sed non fōmi-
 ninum sine animali.

EX. VII. LI. META:

Co.xxvii. Solius substantiæ est diffinitio. nam si aliarum est categoriæ
neceffe est ex additione esse.

Ex lectione quinta & co.xx.

Quod quid erat esse est substantia eius cuius est quod quid erat esse.
In dictis scdm se semp necesse est esse idē qđ qđ erat eē & cuius ē qđ qđ
erat esse & si sunt separata ab inuicē hoc non erit & hæc nō erunt entia
Scia cuiuslibet in hoc cōsistit ut sciatur: quod quid erat illi esse:

Co.xxix. Scdm accidens dictum albū pp duplex significare nō ē neq; dice
re qđ idē sit quod quid erat esse eius: & ipsum. nā hōi & albo hōi nō idē
est passioi autē idē. i. quod quid est albi hōis nō est idem albo hōi rōe
subiecti sed tamen est idem albo.

Quod quid erat esse & id cuius est nō solum sunt unū: sed & rō eadē ipse

Ex lectione sexta & co.xxii.

Eorū q̄ fiunt hæc quidē a natura fiunt: hæc āt ab arte: alia uero a casu.
Oīa quæ fiunt ab aliquo fiunt: & ex aliquo & aliquid: & aliquid dico secū
dum quālibet categoriam.

Generatiōes naturales hæc sunt quæ generato ex natura est.

Oīa quæ fiunt aut a natura: aut ab arte: habent materiam.

Di. Quod est possibile ad esse & non esse in unoquoq; est materia.

Ex quo. i. materia est natura & scdm quod. i. forma est natura: & a quo. i.
agēs ē scdm spēm dcā natura quia est eiusdē speciei hæc autem in alio
secundum numerum. homo namq; hominem generat.

Generationes aliæ a naturalibus dicuntur factiōes.

Oēs factiōes sunt aut ab arte aut a potestate. i. a molentia aut a mēte: & ha
rū qđā fiūt & a casu & a fortuna similiter ut in factis a natura.

Co.xxiii. Ab arte fiunt quocūq; spēs est in aīa & speciem dico quod
quid erat esse cuiusq; & primam substantiam. i. formam.

Cōtrariorū modo quodam eadem species est in materia.

Accidit modo quodam ex sanitate fieri sanitatē: & domum materiam ha
bentem ex domo sine materia.

Ars medicinalis & ædificatoria est species sanitatis & domus:

Generationū & motuū i artificialibus: hæc quidē actio intelligentia uoca
tur q̄ icipit a principio & spēs. i. q̄ ē aīa q̄ uero ab ultimo itelligentiæ. i.
ad quod intelligentia terminatur qđ. i. est pmi executiōe uocatur factio

Co.xxiiii. Ex necessitate ante generatum p̄existit materia generati: & pars
quæ in ratione est uidelicet forma.

Co.xxvi. Ex ligno fit statua aut ex lateribus domus: si quis ualde isperit
non utiq; simpliciter dicet quia oportet fieri ista permutato ex quo fi
unt sed non permanente pp qđ ita dicitur domus ē latera & nō lateres

Ex lectione septima & co.xxvii.

Species aut quocūque oportet uocare in re sensibili formam nō fit.

nec est eius generatio neq; fit quod quid erat esse rei generate: forma enim est quod in alio fit aut a natura: aut ab arte: aut a potestate. Oportet diuisibile eē sp qd fit ita q; una ps sit materia altera uero forma In omni generato materia inest.

Co. xxviii. Si sit substantia præter particulares: nō erit hoc aliquid: sed quale qd significabit & non determinatum.

Spēs si sūt aliquid pter singularia ad gnatiōes & substācias nō sūt utiles. In physicis generās tale est quale generatū: nō tamen idē: neq; unū numero: sed unū specie nisi præter naturam fiat: ut equus mulum.

Quod cōe est super equū & asinū nō est nominatū proximum genus: & sub hoc continetur & mulus.

Omnis species quæ est in his carnibus & in his ossibus: est aliqd singulare ut calias & iocrates: & diuersa est pp materiam: idē uero specie.

Ex lectione viii. & comento. xxviii.

Materia quæ est principiū generationis in facere & fieri aliquid eorū q; sūt ab arte: ē i q existit aliq pars rei uidē: sicut aptitudo ad formā artificii aut q est in materia: & iā ē aliqua pars artificialis: quia sine ea esse non potest.

Co. xxx. Omnia fiunt quōdāmodo aut ex uniuoco s. totaliter quōdāmodo naturalia aut ex parte uniuoco ut domus ex domo quæ. s. ars ē in artifice aut ex generante habente partē. s. formā nisi sedm accidens fiat.

Co. xxxi. Quēadmodū in syllogismis oīum principiū est sūa: nā ex quod quid est syllogismi. s. demonstratiui sunt & in operatiuis generationes sunt ex quod quid est: idē est ex specie artificiali. similiter & his quæ natura constituta sunt se habet: nā sperma facit sicut quæ ab arte: habet enim potestate speciem: & a quo: sperma est aliquo modo uniuocum (si non oratio sit) non enim omnia sic oportet quærere: ut ex homine hō & n. fœmina fit ex uiro: & mulus ex non mulo.

Comētator. co. xxxi. Dixit Aristoteles in libro de animalibus. s. in secundo de generatione animalium quod uirtutes quæ sunt in seminibus similes erunt intellectui scilicet quia agunt actiones intellectuales. & istæ uirtutes assimilantur intellectui in hoc qd non agunt per instrumētū corporale & in hoc differunt istæ uirtutes generatiuæ quas medici uocāt formatiuas a uirtutibus naturalibus quæ sunt in corporibus animalium istæ enim agunt non actione intellectus operatiui: sed agunt per instrumenta & membra propria: uirtus autem formatiua non agit per membrum proprium & ideo dubitat Galenus: & dicit. nescio utrum ista uirtus sit creator an non. Sed uniuersaliter non agit nisi per calorem qui est in semine: non ita q; sit forma in eis sicut anima in corpore naturalibus: sed ita q; sit inclusa in eis sicut anima est inclusa in corpore cælesti. ideo Aristo. magnificans hanc uirtutem attribuit eam principiis diuinis non naturalibus.

EX.VIII.LIBRO META:

Quorū materia pōt a se ipsa moueri hoc motu quo spmā mouet possunt fieri a cāu: quorū uero nō ea impossibilia sūt fieri aliter q̄ ex ipis .f. seibus
Co. xxxii: Nō solum ostendit rō de substātia nō fieri formā sed de oibus categoriis. nō. n. q̄le: sed q̄le lignum: nec q̄tum sed q̄tū lignum aut aīal. Proprium substantiæ est q̄ necesse est præexistere semp alteram substātiā actu existētem quæ facit .f. generationem ut aīal p̄existit si fiat aīal: q̄le uero & q̄tum non necessarium est præexistere nisi potestate solum.

Ex lectione. viii. & co. xxxiii:

Diffinitio ratio est & ois ratio partes habet.

Vt rō ad rē & pars rōnis ad partem rei similiter se habet.

Totius cōpositi materia ps est: formæ autē nō: ut totius statuæ pars est æs eius autem qd̄ ut species dicitur statuæ non.

Co. xxxiii: Dicēdum est ad spēm ptinere qd̄ cōuenit unicuiq̄ in q̄tum habet spēm sed materiale nunq̄ ad spēm ptinere scdm se est dicēdum: q̄ re circuli rō nō habet rōem q̄ est incisionum: sed syllabæ habent rōem elemētorū. nā elemēta partes sunt syllabæ q̄tum ad spēm: nō scdm materiam: incisiōes uero partes sunt circuli ut materia qui. f. qd̄ circulus sit actu diuisus i semicirculos accidit huic circulo non inquātum circulus littere autem nō accidunt syllabæ.

Cōpositorū diffinitionibus ierit ptium materialium rō formæ uero diffinitionibus nō oportet inesse si nō fuerint simul sumptæ cum materia unde organicum ponitur in diffinitione animæ.

Equiuoce dicitur circulus d̄ circulo simpliciter & d̄ circulo singulari: quia nō ē pprium nomen singulorū sicut. f. ē ppriū nomē singulorū hoīum

Ex lectione. x. & co. xxxv.

Quæcūq̄ sunt rōis ptes & i q̄s diuiditur rō hæ sunt p̄ores aut oēs aut qd̄d

Quæcūq̄ sunt partes ut materia i q̄ diuiditur totum ut i materiam sunt posteriora: und̄ semicirculis circulo diffinitur: q̄cūq̄ uero sūt ptes rōis & substātiæ: scdm rōnē priora sunt aut oēs aut qd̄d quō est aīal & aīa:

Aīa est sba & spēs & qd̄ quid erat eē corpori organico uniuscuius. n. f. cor poris organici pars si bene diffiniatur: non sine ope diffiniatur: quod non existit sine sensu.

Digitus aīalis quocūq̄ mō se habens non est digitus: sed equiuocus est qui mortuus est:

Hō & equus & quæ ita sunt i singularibus sed uniuersaliter nō sūt forma solum: sed simul totum quoddā ex hac .f. determinatam materia & ex hac forma ut uniuersaliter. singularia uero ex ultia materia uidlicet idiuiduali

Diffinitiois partes sunt quæ sunt speciei solum.

Diffinitio est ipsius uniuersalis: non singularium.

Singularia abeuntia ab actu sensus nō palam utrū sunt aut nō sed semp dicuntur & cognoscuntur ratione uniuersalis.

Materia ignota est secundum se:

Materia alia sensibilis alia intellectualis: sensibilis quidem ut aes & quilibet mobilis materia: intellectualis uero quod in sensibilibus existit non in quantum sensibilia ut mathematica.

Ex lectione .xi. & co. xxxviii:

Sine motu non est diffinire aial: quare nec sine partibus corporalibus.

Non omni modo hominis est pars manus sed potest opus perficere: quare aiala existentes est pars

Aiala est forma: corpus autem materia: homo uero aut aiala quod ex utrisque est ut uniuersaliter: socrates autem & coriscus ut particulariter.

Non solum de materia oportet scire physicum sed et de forma & magis.

Co. xli. Quae sunt sicut materia aut concepta cum materia in ipsis non est idem quod quod est & cuius est neque in illis quod secundum accides sunt unum ut socrate & musicum

Ex lectione .xii. & co. xxxxi:

Genus non participat differentiis simul .n. idem contrariis participaret: nam differentiae contrariae sunt quibus diuiditur genus.

Oportet esse unum quaecumque in diffinitione ponuntur.

Diffinitio ratio quidam est una: & unius alicuius oportet ipsam esse rationem

Substantia cuius est diffinitio unum quod & hoc aliquid significat.

Co. xxxxi. Nihil est aliud in diffinitione quam genus primum & differentiae: alia uero genera .s. media sunt genus primum & cum hoc .s. genere priore comprehensae differentiae. sicut aiala est substantia cum aiala & sensibili.

Genus non est simpliciter propter eas quae sunt generis species: aut si est ut materia est: uox .n. genus est & materia litterarum.

Diffi. Diffinitio est ratio ex differentiis unitatem habens.

Tot species .s. specialissime erunt quot differentiae individuales.

Finalis differentia substantia rei erit & diffinitio. s. tota.

Diffi. Diffinitio ratio est quae est ex differentiis. s. totum & ex finali hae secundum rectum diuisarum .i. per se & non a latere & per accidens.

Ordo non est in substantia rei quare non oportet intelligere hoc quod prius illud uero posterius.

Ex lectione .xiii. & co. xxxxi:

Substantia dicitur sicut subiectum .i. materia & quod quid erat esse .i. forma & quod ex hiis est .i. compositum & uniuersale .s. secundum quosdam.

Subiectum dupliciter subiicitur aut ut hoc aliquid & ens actu: ut animal passionibus aut ut materia actu .i. formae substantiali

Co. xxxv. Substantia uniuscuiusque propria est ei & non inest aliis: uniuersale uero commune est: unde uniuersale non est substantia.

Uniuersale dicitur quod pluribus inesse natum est.

Quorum una substantia est & quod quid erat esse unum & ipsa sunt unum:

Co. xxxvi. Substantia dicitur quae non de subiecto dicitur & uniuersale de subiecto aliquo dicitur semper.

Co. xxxvii. Impossibile est hoc aliquid & substantiam: si est ex aliquibus non ex substantiis esse & ex eo quod est hoc aliquid: prius enim erit non substantia substantia & hoc aliquid: quod est impossibile.

Nec ratione nec tempore nec generatione passiones possibile est priores esse substantia: erunt enim separabiles.

Co. xxxviii. Nihil uniuersaliter existentium est substantia: & nullam communiter prædicatorum significat hoc aliquid sed quale.

Co. xxxviii. Impossibile est substantiam ex substantiis esse in existentibus sic ut actu: duo namque sic actu nunquam sunt unum actu: sed si potestate duo fuerint: erunt unum.

Actus idest forma separat idest distinguit.

Ex lectione xlii. & co. li.

Animal in equo & homine ratione unum est.

Co. lli. Quaecumque ita dicuntur substantia: sicut composita: horum est corruptio quia & generatio rationis aut idest quiditatis non est ita corruptio ut corrumpatur. scilicet per se quia nec ipsius est generatio: non enim fit quod quid erat esse domum: sed hæc domus.

Formæ uel quiditates sine generatione & corruptione: idest sine hoc quod generentur & corrumpantur sunt: & non sunt.

Substantiarum sensibiliu singularium nec diffinitio nec demonstratio est quia habent materiam scilicet inuidualem cuius natura talis est ut contingat esse & non esse: id scilicet quod ex ipsis componitur: quæ propter corruptibilia omnia singularia ipsorum sensibilia sunt.

Sicut non contingit scientiam quandoque ignoratiam esse ita nec demonstrationem nec diffinitionem esse contingentium: sed opinio est contingentis aliter se habere.

Non sunt manifesta corruptibilia scientiam habentibus: cum a sensu abscesserint: & saluatis rationibus: speciebus eorundem in anima: non erit ipsorum nec diffinitio amplius nec demonstratio.

Ideam nullam est diffinire quia de numero singularium idea est ut dicunt scilicet platonici & separabilis.

Co. liii. Necessarium est ex pluribus nominibus esse diffinitionem: nomen autem unum tantum non faciet ignotum enim erit diffinitum.

Nomina posita in diffinitione communia omnibus scilicet singularibus necesse est esse: & alii in esse singulari.

Partes diffinitionis sunt priores ipso diffinito secundum esse: hoc enim non econtra auferetur.

Co. lii. Animator partes & quæ sunt animæ: partes potentia sunt omnes quando totum fuerit unum & continuum natura sed non ui aut completatione: tale namque unum est orbatum. id est contra naturam

Co. liii. Vnius est una substantia: & quorum substantia una numero &

ipsa sunt unum numero.

Nec unum nec ens contingit substantiam esse rerum sicut nec elemento esse aut principio. i. ratio principii uel elementi est substantia rei.

Nulli inest substantia nisi habenti ipsam cuius est substantia.

Quod est unum: apud multa non utiq; erit simul: quod autem est cōmune simul apud multa existit.

Nullū uniuersaliū existit prāter singularia separatim.

Ex lectione .xv. & co. lviij.

Quæritur propter quid semp sic propter quid aliud. aliquid alii alicui inē ut propter quid homo est musicus: non propter quid homo musicus ē hō musicus: q̄rere. n. propter quid ipsum ē ipsum nihil est quæ rere.

Cū q̄ritur pp quid oportet ipsum quia & ipsū an est manifesta esse.

Indiuisibile & unum ad se ipsum est unumquodq;.

Causa mouens quæritur solum in fieri & corrumpi: finalis uero ēt i eē.

Co. lx Substantia principium & causa est:

Cū q̄ritur propter quid quæritur cā materiæ: hæc autē est spēs q̄ aliquid est In simplicibus substantiis non est quæstio nec doctrina: sed alter modus

quæstionis talium quia. s. in omni quæstione oportet aliquid esse notum & aliquid quæri qd ignoratur: simplices autem substantiæ uel totæ ignorantur uel totæ cognoscuntur ut i unomō huius dicitur co. xxiij

Ex aliquo compositum sic ut unum sit totum sed non ut cumulus. i. secundum quid: sed ut syllaba: non est ea ex quibus cōponitur: sicut syllaba non est elementa: nec caro ignis & terra.

Quædam rerum non sunt substantiæ sed quæcunq; sunt substantiæ secū dū naturam. s. quātū ad esse & natura. s. quantum ad fieri cōstitutæ sūt

Di. Elementum est in quo aliquid diuiditur: inexistens ut materia: ut syllabæ. a. & b.

Propositiones ex octauo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & ex co. secundo

Vod quid erat esse est substantia & huius ratio. s. significatio est diffinitio.

Co. i Sensibiles substantiæ oēs habent materiam.

Est substantia aliter quid materia aliter forma: & aliter cōpositū.

Dico materiam substantiam quæ non est hoc aliquid ens actu: pōtate at ē Ratio & forma est substantia quia hoc aliquid eius ratione separabile est scilicet a materia.

Compositum dicitur substantia: quia ex his est: idelicet ex materia & forma eius solius generatio est & corruptio: & separabile simpliciter est

EX.VIII. DE METAL.

Secundum rationem substantiarum alia quidem separabiles ut .i. *mathe-
maticae uel spirituales* alia uero non ut .i. *naturales*

Co.iiii In oibus oppositis mutatiōibus ē aliqd qđ subiicitur mutatiōibus
Materiam existentem subiectum generationis & corruptionis sequuntur
alia mutationes. aliarum uero mutationum aut unam .i. *loci mutatio-
nem* aut duas quia .i. & *alterationem*. hāc non sequitur: non enim se-
quitur si quid habet materiam localem ut *scilicet cœlum* hoc & gene-
rabilem & corruptibilem habere.

Ex lectione secunda & co. quinto.

Alia dicuntur differre compositione materie sicut quaecunq; mixtura:
alia autem ligatione. ut capitis ligatura: alia uisco ut liber: alia clauo ut
archa: alia positione ut luminare inferius & superius: alia tempore ut
coena: & prandium: alia loco ut spiritus *idest uentia* alia sensibilibus pas-
sionibus ut duritie & mollitie & raritate & spissitudine: alia in quibusdā
hoge: alia omnibus his & oīo alia supabūdātia: alia defectu.

Differentiae erunt principia essendi rebus.

Nulla dictarum differentiarum est substantia nec coniugatum *idest affi-
ne* attamen proportionale in quolibet.

Co.vi Actus alius alterius est materiae & forma.

Diffinientes per materiam tantum potestate diffinitum dicunt: qui per
formā actū dicūt nō materiā qui uero p utrūq; dicūt eā q̄ ē ex his sūam
Ratio quā per differentias datur speciei *idest forme* & actus est *idest per
tinet ad formam*. quā uero est ex inexistētibus *idest ex partibus intrin-
secis* materiae est magis.

Ex lectione tertia & co. octauo.

Quod quid erat esse speciei .i. *forme* & actui existit idem: nā aīa & aīa esse
idem hōi uero esse & homo non idem: & sic alicui quod quid erat esse
existit idem: alicui uero non.

Formam nullus facit nec generatur: sed efficitur hoc particulare.

Quod sit: sit ex principiis indiuidualibus.

Co.viii Formae artificialium non sunt substantiae: nec aliquid per se ip-
se: materiam enim utiq; quis ponet in artificialibus substantiam.

Formae naturae constitutae: sunt substantiae.

Substantia cuius contingit esse terminum & rationem est composita siue
sensibilis fuerit siue intellectualis: primorum autem ex quibus hāc *sci-
licet substantia* est non est diffinitio.

Aliquid de aliquo significat ratio diffinitiuā: & oportet genus quidem ut
materiam esse differentiam uero ut formam.

Diffi. Co.x Diffinitio numerus quidam diuisibilis est in indiuisibilia.

Quemadmodum a numero ablato aliquo aut addito ex quibus nume-
rus est non adhuc idem numerus est: sed alter quamuis minimum ad

datur aut auferatur: sic nec diffinitio nec quod quid erat esse eadem ad huc erit ablato aliquo aut addito.

Sicut numerus est unus se ipso: ita & diffinitio una.

Quemadmodum nec numerus habet magis & minus: ita nec secundum speciem substantia.

Ex lectione quarta & co. xi.

Eadem est materia. *f. materia prima*: ut principium omnibus quæ fiunt: & est tamen aliqua propria cuiuslibet.

Fiunt plures materiae eiusdem quando alterius altera fuerit: ut phlegma ex crasso & dulci: si crassum est ex dulci.

Dupliciter fit hoc ex hoc aut quia ex quo fit primum erit: ut ex materia cholera aut quia ex resolutio in principium: ut ex cholera per resoluam choleram in primam materiam.

Cōtingit una materia existente fieri diuersā propter mouentem causam quibusdam uero altera est materia ex necessitate alteris existentibus ut ferra non fiet ex ligno: nec in mouente cā hęc: nō. n. ex lana faciet ferrā

Co. xii. Si materia est altera & mouens & alterum erit quod factum est.

Forma & finis ambo idem sunt.

Quando aliquis q̄sierit quid sit cā alicuius: quoniā pluribus mōis dicuntur causæ oēs oportet causas dicere illi contingentes & proximas.

Corpora cælestia non habent materiam: aut non habent talem qualē generabilia sed solum secundum locum mobilem.

Accidens non est habens materiam. *f. ex qua*: sed qđ subiicitur est eius sba

Co. xiii. Quædam sine generatione sunt & non sunt: ut puncta: & totaliter species & formæ.

Quorūcūq; est generatio & transmutatio horum est materia q̄cūq; aut sine transmutatione sunt aut non: non est horum materia.

Vinū nō est materia aceti nec potentia acetū: nec uiuens potentia mortuus: nisi scdm accidens. & fit acetum ex uino: ut ex die nox.

Acetum est corruptio uini: & huius materia est aqua.

Quæcūq; sic transmutatur adiunctis. *scdm ordinē* ad materiā primā oportet redire: ut si ex mortuo fiat aīal ī materiā. *id est ī elemēta* pmo oportet redire: & deinde sic fiat aīal: & acetū ī aq̄ & deinde sic fiat uinum:

Ex lectione quinta & co. xv.

Cā quare qđ pōtate ens actu sit: agēs est ī quibuscūq; est generatio quare & qđ quod quid erat esse eorū sit una diffinitio cā est agens.

Mors alia est sensibilis alia intellectualis.

Semper in diffinitionibus est aliquid ut materia & aliquid ut forma.

Cxvi. Quæcūq; non habent materiam nec intellectualem nec sensibilem: statim. *i. non per aliud* unūquodq; eorum est unum aliquid & non est alia causa essendi unum ulli eorū neq; cōsistendi ens aliquid.

EX.VIIL.LI.META.

Statim: non propter aliquid additum ens est aliquid hoc .i. substantia & quale: & quatum: quia ppter non inest diffinitionibus nec ens nec unū
Ultima materia & forma sunt idem & illud. .i. materia est ut potentia hoc tenet forma ut actus.

Unumquodq; quod potentia est: & quod actu: unum aliquo modo est

propositiones ex libro nono metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & commento primo.

Secundum substantiæ rationem alia prædicamēta dicuntur entia & omnia habent rōnem substantiæ.

Ens dicitur dupliciter hoc quidem quod diuiditur in eo quod quid id est in substantiam aut qualitatem & in aliis prædicamētis aliud quod diuiditur secundum potentiam & actum uel opus.

Cor. Omnes potentiæ principia quedam sunt. & ad primum unū dicitur quod est principium transmutationis in alio in quantum aliud est scilicet ad principium actuum.

Potentia unomodo est potentia paciendi quæ est in ipso patiente principium mutationis passiue ab alio in quatum aliud est.

Potentia alio modo est habitus impassibilitatis transmutationis quæ est in deterius & corruptiones ab alio in quantum aliud: & in his oibus potentiis inest primæ. .i. actiue potentiæ ratio

Potentia faciendi & patiendi est ut una. .i. considerando ordinem unius ad aliud & ut alia. .i. considerando subiectum eorum.

Potentia passiuæ est in patiente: actiua autem in faciente ut calor in calefactiuo: In quantum uatum est agere uel pati: nihil patitur a se ipso: uni enim unū principium recipiendi uel patiendi & non aliud in est.

Uolunt. Priuatio dicitur multipliciter: & enim non habens priuatum dicitur: & aptum uatum si non habet aut omnino: aut quando aptū natū est: aut sic ut puta perfecte.

Ex lectione secunda.

Potentia actiua alia sunt irrationabiles: alia cum ratione.

Omnes artes & omnes factiue scientiæ potentiæ sunt: principia namque permutatiua sunt in alio in quantum aliud.

Potentia omnes quæ sunt cum ratione contrariorum sunt eadem. ut medicina infirmitatis & sanitatis est causa: quæ uero irrationales sunt una unius tantum est: ut calidum calefaciendi solum.

Ratio eadem ostendit rem & priuationem eius: non tamen similiter sed est existentis magis.

Necesse est eandem scientiam esse contrariorum: & unius quidem secū

dum se *i. per prius* alterius uero nō scdm *sexi. p posterius* nā negatiōe ne & ablatiōe ostendit contrarium.

Priuation est primum. *s. principium* contrariorum & est ablatio alterius.

Co. iii. Ipsius benefaciendi potentiā sequitur facienti aut patendi potētia: hanc uero illa non semper: necesse est en. m. beneficientem facere: sed solum facientem non necesse est bene facere.

Ex lectione. iii. & co. v.

A edificatorem esse: est esse potentē edificare: similiter & in aliis artibus, Scientia abiicitur aut obliuio aut passio: aut tpe: non utiq; re corrupta:

Co. vi. Potentia & actus alterum sunt.

Di. Co. vii. Est possibile hoc cui si extiterit actus cuius dicitur habere potētia nihil erit impossibile.

Venit actus nomē qui ad significandum endelechiā. *i. formam* est impositus: & ad alia huiusmodi *idest operationes* ex motibus maxime: uidetur enim actus maxime motus esse.

Non entibus non assignatur moueri: nam intellectualia & concupiscibilia esse non entia dicimus: mota uero non: hoc autem est quia non entia erunt actu.

Ex lectione. iiii. & co. viii.

Nihil prohibet aliqd ens possibile esse aut fieri non esse aut nō futurū eē. Non est idem falsum & impossibile: nam te stare nunc falsum quidem & non impossibile.

Co. viii. Si alicuius cōditōnalis antecedens est impossibile & consequēs & si consequens & primum *idest antecedens* erit impossibile: & secundum *idest consequens*,

Ex lectione quinta & co. x.

Has potentias necesse est eos qui præexercitati sunt. *s. in earum actibus* habere q̄cunq; consuetudine aut ratione habentur: non tales at & q̄ sunt i pati. *i. naturales* ut sentiri: non est necesse. *s. præexerceri* ut habeantur

Potentia irrationales necesse est ut possint quando passiuum & actiuum appropinquant. hoc. *s. actiuum* qd facere illud uero pati: rationales uero nō est necesse: sunt enim cōtrariorum: quare simul facerent cōtraria si agerent approximata passiuo sine aliquo determinante.

Potentia irrationales omnes una unius tamen factiua est: rationales autem contrariorum.

Co. x. Necesse est alterum aliquid esse præter potentiam cōmunem ad cōtraria quod appropinquet eam ad alterum faciendum dico autem hoc appetitum aut proæresim. *i. electionem* quod enim desiderabit aliquis hoc faciet quando ut possit extiterit & appropinquauerit passiuo.

Ex lectione sexta & co. xi.

Actus est existere rem non ita sicut dicimus potentia:

EX LI.VIII.META.

Nō oportet oīs rei diffinitionē q̄rere s; cōsiderare d̄ rebo fm puenientia.
Non omnia entia dicuntur actu similiter.

Ex lectione Ieptima & co. xii.

Possibile est quod ab intellectu uel arte una transmutatiōe actu sit ens ex
potentia ente ut terra nundum potētia est statua pmutata enim erit aēs
Quod sit ex materia dicimus esse non materiam sed materiale. *i. denomi*
natiuent archam non lignum sed ligneam.

In hoc differt uniuersale & subiectum per esse hoc aliquid aut nō esse.

Quaecūq; sic p̄dicatur denoiatiue sicut accidentia ultimum sustentans ea
est substantia quaecūq; uero non sic *s. p̄dicantur* sed spēs q̄dam &
hoc aliquid est quod p̄dicatur: ultimum materia est & sba materialis

Ex lectione octaua & co. xiii.

In eodem genere ē ipsa natura ipsi potentia: principium enim motuum
est ipsa natura sicut & potentia: sed nō i alio sed i eodē inq̄tum idem.

Potentia prior est actus rōe & sba tpe uero est quidem ut sic: est at ut non.

Actus prior est potentia rōe: quia necesse est rōnem actui p̄æxistere;
& notitiam actus notitia potentia.

Spēs idē est prio tpe agens. *i. ens i actu* q̄ potentia sed idem numero non:
Semper ex potestate ente sit actu. ens ab ente in actu.

Impossibile est citharedum citharizare qui non citharizauit nā addiscens
citharizare citharizando addiscit.

Semper eius quod mouetur motum est aliquid.

Ex lectione nona. & co. xv.

Actus est prior potentia subiecta q̄ q̄ generatione posteriora sunt spēs &
substantia. *i. perfectione & forma* priora sunt ut uir puero & hō spmate
Q̄ ad principiū uadit q̄ fit ad finem: nam principiū q̄dā finis est.

Finis potentie est actus & huius grā potentia sumitur nō. n. ut uisum ha
beant uident aīalia: sed ut uideant uisum habent: & theoricam habent
ut speculentur: sed nō speculātur ut theoricā habeant nisi sint addiscen
tes: hii autem non speculantur perfecte.

Materia potentia est donec ueniat ad spēm q̄ uero actu est tunc est in spe
cia. *i. habet formam.*

Opus est finis scientiæ.

Quorumcūq; aliquid altere est q̄ fit p̄ter usum potentia: hoc actus est
i scō ut aedificatō i aedificato & totaliter motus i eo q̄ mouetur: quoq;
uero nō est aliqd aliud opus p̄ter actionem potentia: in ipsis existit ac
tio: ut uisio in uidente & opera uitæ in aīa quare & felicitas

Semp accipitur actus alius ante alium usq; ad eum actum qui est semper
mouētis principium est in aīa: uitæ enim qualitas quædam est.

Ex lectione .x. co. xvii.

Sempiterna priora sunt corruptibilibus substantia. *i. perfectione.*
Nihil potentia ens sempiternum est.

Omnis potentia *scilicet passiva* simul contradictionis est.

Quod possibile est esse contingit esse & non esse.

Contingens non esse corruptibile est aut simpliciter .i. *secundum substantiam* aut secundum quid .i. *secundum aliquod accidens*.

Nihil incorruptibilem simpliciter .i. *scdm sbam* potentia est ens simpliciter: secundum aliquid autem nihil prohibet ut scdm quale aut ubi:

Nihil eorum est in potentia quæ ex necessitate sunt.

Quæ sunt necessaria sunt prima: nam si hæc non essent nihil utiq; esset.

Illæ motus nō est i potētia si qs est sempiternus: & si quid motū sempiternū est nō scdm potētiā motū .i. *potētia ad moueri* nisi unū quod .i. *ut ab hoc transeat in illud* & huius nihil prohibet materiam existere

Semp sol agit & astra & totum cælum: & nō est timēdū q̄ quandoq; stēt neq; laborant hæc agentia: non enim potentia contradictionis i ipsis: Sba mā & potentia nō actu cā est q̄ corruptibilia laborent cū mouentur

Ex lectione. xi. & co. xviii.

Melior & honorabilior in bonis studiosa potentia est actus

Posse contraria simul existit in eodem: contraria uero impossibile est simul existere in eodem.

Neceffe est in malis finem & actum esse deteriore potentia ad illum.

Nō est aliqd q̄ est malū p̄ter res: postero .n. scdm naturā malū q̄ potentia In sempiternis nihil est neq; malū neq; peccatū neq; corruptio: q̄ i eis nō est potentia.

Corruptio de numero malorum est.

Ex lectione. xii. & co. xx.

Potētia etiā ad actū reducta cognoscitur. *quomō se habeāt ad ueritatē*, cā uero huius est: q̄ intellectus actō est q̄re ex actu potentia cognoscitur

Posterius gnātiōe .i. *tpc* in eodē scdm numeꝝ est actus quam potentia.

Ex lectione. xiii. & co. xxi.

Quod est in actu maxime proprie dicitur aut ueꝝ aut falsum.

Veꝝ i rebo ē cōpōi aut diuidi: und ueꝝ ē diuisū putās diuidit *hoiem nō ēē afinū* & cōpositū *ut hoiem ēē aial* cōpōi: mētitur at ecōtrario hīs res

Nō pp nos existimare te uere ēē albū tu es albo: sed pp te ēē albū nos hoc dicentes uerum dicimus.

Circa cōtīgētia eadē fit falsa & uera opinio & oīo eadē: circa ipossibilia uero aliter se h̄fe nō fir aliq̄ndo ueꝝ & aliq̄ndo falsū: s̄z semp hæc est uera quæ uera est & falsa quæ falsa est.

Co. xxii. Veꝝ & falsū nō similiter existet i simplicibus sicut i compositis nec ueꝝ in hiis idem sicut nec esse.

Attingere mente ip̄um simplex & repræsentare *scilicet uoce* uerum est q̄d est in simplicibus ignorare autem ip̄um est non attingere ip̄um.

Nō ē id affirmatio & repræsentatio q̄a. *scilicet* hæc i cōpositis illa i simplicibus ē

EX LIX. META.

Decipi circa quid? quid est: *f. simplicium*: nō cōtingit nisi scdm accidēs
similiter autē circa cōpositas substantias quātū ad quod quid est.

Ens scdm se ipsū nō gnatur nec corrūpitur: ex aliquo .n. utiq; gnāretur:
Quæcūq; id sunt quod uere est aliquid & actu circa hæc nō est decipi: sed
aut intelligere aut nō.

Circa simplicia nō est falsum nec deceptio: sed ignorantia nō talis qualis
est cæcitas, quæ: *f. est privatio potentie uisive*: cæcitas .n. est ut utiq; si i
rellectium omnino non habeat quis.

Propositiones ex libro decimo metaphysicæ Aristotelis:

Ex lectione prima & co. primo.

m Axime continuū est quod natura est cōtinuū: & nō tactu nec li
gatione & continuoꝝ scdm naturam magis est unum & prius
cuius indiuisibilior motus est & magis simplex: *f. est linea re
cta & circularis.*

Indiuisibilis appræhensio eius est quod ē indiuisibile specie aut numero
Numero indiuisibile ē singulare: indiuisibile ꝑo spē ē qd ē unū notitia & scia
Dicitur unū quatuor modis: *f. cōtinuū natura & totū & singulare: & uniuer
sale & oīa hæc dicūtur unum per indiuisibile esse duorū quidē primorū
per motū ultimorū aut per intelligentiā & rōnem.*

Co. ii. Vnūq; erit unum cuiq; horum extiterit aliquis modorū.
Non est idem igni & elemento esse: *rō.*
Vni esse est indiuisibile esse.

Ex lectione secunda:

Mensura cōsistit in eo quod est esse primū uniuscuiusq; generis & maxi
me propriæ quantitatis: hinc enī ad alia uenit mensura & enim men
sura est quo quantitas cognoscitur.

Oīs quātitas inquātū quātitas cognoscitur uno: & ex quo primo cogno
scitur est ipsum unum numeri principiū scdm qd numerus.

Co. iii. Ex uno quod est principiū numeri in aliis quātitatibus dicitur mē
sura illud quo primo unūquodq; eorū cognoscitur.

Græue dicitur unomō absolute quātācūq; habēs inclinationē ad mediū.
aliomō qd est habens excessū inclinationis per respectū ad aliud: *& hoc
modo cōpetit ei rō quātitatis*: similiter & uelocitas quātūcūq; motus
habens & excessum motus.

Vbicūq; uidetur nō esse auferre uel addere hoc est certū metrū qua prop
ter numerus certissimū metꝝ est.

A quo primo scdm sensum nō cōtingit auferre hoc oēs hoīes metꝝ faci
unt & tūc putāt cognoscere quantū quando cognoscūt ꝑ hoc metꝝ.

Motū mēsurāt hoīes simplici motu & uelocissimo: puissimū. n. hic tps h3
Ex lectione. iiii. & cō. iiii.

Non semper est numero unum metrum uerum aliquando plura.

Quod primū est i cōpositiōe singulorū indiuisibile ē: nō similiter aut cau
 se indiuisibile est: scd'm hāc quidē oīo: ut unitas: illa uero indiuisibilia ad
 sensum uoluit auctoritas: ut pes. i. *mensura pedalis.*

Semper mēsurato cognatū est metrum. *eiusdē naturae specialis* ut magni
 tudinū magnitudo & unitatū unitas.

Numerus est multitudo unitatum.

Sciām metrum regere. *i. scribibilū* dicimus & sensum propter id quia cognosci
 mus aliquid ipsis quā tamen mensurantur magis quam mensurent.

Ex lectione quarta & cō. sexto.

Nō est possibile ipsum unū esse substantiā. *i. subsistentē* nec genus cōtin
 git eē pp easdē causas ppter quas nec ens pōt esse genus nec substantia.

Co. vii. Dicitur equaliter de oībus generibus ens & unū.

Nigge priuatio albi est ut lucis tenebra. hāc enim est priuatio lucis.

Co. viii. Idē significāt aliquāliter unū & ens primo per assequi equaliter
 cathogorias & quia nō sunt i una tantum cathogoria: secūdo per hoc q
 unus hō nō p̄dicat aliqd altege. *i. alia naturā* ab hoīe quēadmodū nec
 ens pter s̄bam aut quale aut q̄tū: tertio quia unū eē idē ē unicuiq; q; eē.

Ex lectione. v. & cō. viii.

Opponuntur unū & multa ut indiuisibile diuisibili.

Vnū & multa cōtraria erunt & neq; ut cōtradictio neq; ut ad aliqd dicta.

Ex cōtrario ostenditur ipsum unum sicut & diuisibili indiuisibile pp ma
 gis sensibilē multitudinē esse quā unū: & diuisibile q̄ indiuisibile q̄re rō
 ne prior est multitudo indiuisibili propter sensum.

Co. x. Idem dicitur multipliciter: uno quidē mō scd'm numerū: qd' aliquā
 do dicimus ipsum ut sortes est hō & ipsum est albū. scd'omō si rōe *s.*
suppositū & numero unum fuerit ut tu tibi ipsi idē & spē & materia idē
 es: tertio modo si ratio prime substantiā *i. suppositū* una fuerit: *icet sup*
posita nō idem sint ut æquales lineæ rectæ eēdē.

Co. xi. Oē ad oē cōparatum aut est idē ei aut aliud. *i. diuersum.*

Co. xii. Differentia & diuersitas aliqd sunt. diuersum. n. a quo est diuersū
 nō necesse est aliquo esse diuersum: quia scilicet possunt eū diuersa se
 ipsis. differens uero ab aliquo: aliquo differens est ab eo.

Oē differens differt aut genere aut specie.

Differentia genere sunt quoq; nō est cōis materia nec generatio ad iuicē
 ut quoq; alia figura cathogoriæ: spē uero quoq; idē est genus: sed di
 uersa forma.

Genus dicitur quo ambo idē sunt secundum speciem differentia.

Co. xiii. Cōtraria differentia sunt & cōtrarietas differentia quādā est.

EXLIX. META. }

Ex lectione. vi.

Dico cōtrarietatem maximam differentiam.

Genere differentia non habet uia cōparatiōis ad inuicem: sed distant magis. *f. quam possit in eis accipi & inconferribiliter.*

Generatiōes ex cōtrariis sunt sicut ex ultimis: ultimoꝝ uero distantia maxima est quare & quæ contrariorum est.

Maximum in unoquoꝝ genere est id quod perfectum est.

Maximum est cuius non est excessus.

Perfectum est cuius non est adhuc extra sumere aliquid possibile.

Omnia eo quod finem habeant dicuntur perfecta.

Nihil est extra finem: ultimum est enim in omni & continet.

Non eget aliquo exteriori quod perfectum est.

Co. xiii. Contrarietas est differentia duorū perfecta.

Nō contingit plura uni esse contraria.

Ultimo nō ulterius erit aliquid.

Distantiæ unius nō plura sunt quam duo ultima.

Cōtraria sunt quæ plurimum differunt.

Genere differētibus nō est magis differēs aliqd accipe hiis q̄ differūt spē

Ad ea quæ sunt extra genus non est differentia.

Cōtraria sunt quæ in eodem genere plurimum differentia sunt:

Eadem est materia contrariis.

Cōtraria sunt q̄ sub eadē potentia *i. arte uel scia* plurimum differētia sūt
Scia circa unum genus est quæ est una.

Ex lectione septima & co. xv.

Prima cōtrarietas habitus & priuatio est sed nō oīs priuatio sed quæcumque perfecta fuerit.

Alia contraria scd'm priuationem & habitū dicuntur & hæc quidem per habere. *f. inclusa ista* ut albū & nigꝝ illa uero per facere ut. *f. calefactio & frigefactio* aut per factiu aut calefactiuū & frigefactiuū aut per acceptiones esse eadē ut *calefieri & frigefieri* aut per abiectiōes.

Primum oppositorum est contradicō.

Contradicōis nihil est medium contrariorum autem contingit.

Priuatō cōtradictio qdā ē aut i potētia dīstīata: aut cōcepta cū susceptiōe

Priuationis aliquo modo est medium: æquale nanq; & inæquale nō oē nisi solum in susceptiōe æqualitatis.

Co. xvi. Cōtrarietas oīs priuatio qdā ē priuatio uero nō oīs cōtrarietas ē
Omnis contrarietas habet priuationes alterius contrariorum.

Pria gnā cōtrarioꝝ sūt unū & multa alia nāq; cōtraria ad hæc redducūtur

Ex lectione viii. & co. xvii.

Hanc dicōnē utꝝ semp i oppositiōe dicimus ut utꝝ album aut nō albū
sit utꝝ yō hō sit nō dicimꝝ nisi ex suppositiōe *f. q̄ aliqd nō possit eē hō*

Opposita sola .i. ex sui natura nō contingit simul existere.

Vnū contrarium duobus esse est impossibile.

Cōtrarii intermedia non uidentur neq; ex diffinitōe cōtrarii est possibile

Eqlē est qđ neq; magnū neq; puum ē aptum natum aut magnum aut p
uū eē & oppōitur magno & puo ut negatū puatiua & mediata ē iter ea

Ex lectione nona & co. xx.

Multū dicitur unomō si fuerit multitudo excessum habēs aut simpliciter
aut ad aliquid & paucum similiter multitudo defectū hūs: aliomō dī
ut numerus quod & opponitur solum uni & non paucō.

Vnusquisq; numerus est mensurabilis uno.

Primū pauca simpliciter sunt ipsa duo: multitudo: n. ē defectū hūs prima:

Co. xxi. Opponitur unū multis ut metę mensurabili quæ opponuntur ut
q̄ ad aliquid sunt nō tamen scđm se ipsa sunt eorū q̄ sunt ad aliquid.

Dupliciter dicuntur q̄ sunt ad aliquid alia nāq; dicūtur ut cōtraria .i. ex eq̄
alia ut scientia & scibile quia dicitur aliquid aliud ad ipsum.

Di. Numerus est multitudo uno mensurabilis.

Accidit si scientia sit scibile esse sed non accidit si scibile sit scientiam esse
quia modo quodam scientia mensuratur scibili.

Multitudo absoluta nō oppōitur paucō: sed multū oppōitur paucō sicut
multitudo excessū multitudini.

Ex lectione, x. & co. xxii.

Omnia media in eodem sunt genere: cum eo quorum sunt media.

Di. Media dicimus i q̄cunq; pmutari prius, necesse est quod permutatur.

Permutari ex alio gnē i alid gnē nō ē nihil p accidēs: ut ex colore i figurā

Ex oppositis solis secundum se est permutari.

Impossibile ē eē media nō opposito: eēt. n. trāsmutatio nō ex oppositis

Oppositorum contradictionis non est medium.

Di. Contradictio est oppositō cuius cuicunq; altera ps adest necessario.

Ad aliquid q̄cunq; non sunt contraria .i. ex equo non habent media: cau-
sa uero est quia non in eodem genere sunt.

Co. xxiii. Quoniā media solū sunt p̄rio: necesse ē ipsa cōpōi ex hīs p̄tiis

Ex genere & differentiis species constituitur.

Contraria in composita sunt ex inuicem:

Mediū q̄ ē respectu huius extremi quidem magis illius uero minus cōpo-
sitū est aliq̄liter ex illis: quorū dicitur esse huius qđ magis illius uero mino

Ex lectione, xi. & co. xxiiii.

Necesse ē differentiā q̄ facit differre spē diuersitatē eē generis q̄ diuersū
facit ipsum genus & hæc differentia contrarietas est.

Omnia genera diuiduntur oppositis differentiis.

Diuerſa specie sunt quæ in eodem genere contrarietatem habent: eadem
uero specie sunt quæcunq; contrarietatem non habent

EX LI.XI.META.

Genus nec idē nec diuersum spē suis spēbus: neq; spēs ad ea q̄ nō in eodē genere sunt specie: sed diffērūt genere ab illis. *i. pprie loquēdo.*

Materia negatiōe formæ ostēditur. *i. intelligitur & g̃s mā ē quodā mō.*

Ex lectiōe. xii. & co. xxv.

Neq; aīal masculinū & foemū diuersū ē spē: quīs scđm se aīalis h̄ sit dīa.

Quæcunq; ex pte formæ sunt contrarietates spē faciunt differentiā: q̄ uero ex parte materiæ sunt nō faciunt specie differentiam.

Calias ē rō *i. forma idmāualis.* cū materiā: & albus ē hō q̄a calias albus.

Masculus & foemina aīalis pprie sūt passiōes: sed nō scđm substantiā. *i. formā* sed in materiā. *i. ex parte materie* & corpore propter qđ idem spēs ma foemina & masculū sit patiens passiōē aliquam.

Ex lectiōe. xiii. & co. xxvi.

Corruptibile & incorruptibile cōtraria sunt: sicut impotentia potentia.

Necesse est diuersū esse genere corruptibile & incorruptibile.

Cōtrariog; alia insunt scđm accidens hiis de quibus dicuntur ut albū & nigrū: alia autē est impossibile ut corruptibile & incorruptibile.

Nihil est corruptibile scđm accidens: nam accidens cōtingit nō existere & corruptibile ex necessitate inest quibus inest.

Diuerſa genere plus distant quam quæ specie.

Propositiones ex undecimo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectiōe prima

Mnis rō & oīs scīa uniuersaliū est & nō extremog; *i. singulariū*
Differentia nulla genere participat.

o Magis principiū est quod simplicius est.

Principiū est qđ cointerimit. *i. quo remoto remouetur aliud.*

Ex lectiōe secunda.

Nō erit ordo nō existente aliquo principio ppetuo & sepabili & manēte.

Ex lectiōe tertia.

Phylosophi primī scīa est entis inq̄tū ens uniuersaliter & nō scđm partē

Oīs entis ad unū aliquid & commune reductio fit.

Cōtrarietatū unaq; ad primas differentias & cōtrarietates reducetur ētis
siue ille sint plalitas & unū siue similitudo & dissimilitudo siue aliq; alie
Nihil differt oīum entiū r̄ductionē ad ens aut ad unū fieri.

Circa cōtraria priuationē oportet poni nō totius rō: s̄. *oppositi* sed ultie
speciei. *cōplete ratiōis* puta si est iustus aliquis scđm habitum quēdā
obediens legibus si scđm habitū illum non obediat: nō semp iniustus
erit tota rōne priuatus iustitiæ: sed deficiēs in aliquo.

Quēadmodū mathematico circa abstracta cōsideratiōes facit circūtollēs

omnia sensibilia solum relinquens quantum & continuū & passiones eorum: eodem modo se habet philosophus circa ens.

Accidentia entis in quantum ens & contrarietates ipsius in quantum ens nō est alterius quā philosophiæ prime speculari.

Naturalis non considerat entia in quantum entia: sed magis in quantum motum participant.

Dialectica & sophistica sunt accidentiū quidē entibus non in quantum entia: nec circa ens ipsum in quantum ens.

Ex lectione quarta.

Mathematicus utitur primis principiis propriæ .i. secundum q̄ appropriatur sue materię & horum principia erit utiq̄ speculari .i. in sua communitate primæ philosophiæ.

Philosophia prima de his quæ in parte .i. particularibus entibus in quantum horum unicuiq̄ aliquid accidit non intendit: sed circa ens in quantum est ens talium unumquodq̄ cōiū speculari.

Naturalis philosophia accidentia & principia speculari entium in quantum sunt mota: & non in quantum entia.

Naturalem & mathematicam scientiam partes sapientiæ .i. philosophiæ primæ esse est ponendum.

Ex lectione quinta.

Est quoddam principium circa quod non est mentiri: sed necessarium est uerum dicere puta quod non contingit idem scd'm unum & idem tempus esse & non esse.

De talibus scilicet primis principiis simpliciter non est demonstratio: ad hunc autem scilicet ad noient est demonstratio.

Disputantem contra ponentes contrarias opiniones oportet supponere noium unumquodq̄ esse notū & significare aliquid & non multa sed solum unum.

Ex lectione sexta.

Nihil ex non ente fieri sed omne ex ente: fere est cōie dogma eorū qui de natura tractauerunt.

Nunquam idem uidetur his quidem dulce hiis autē amarum non corruptis & priuatis alteris eorū scd'm organum sensus & iudiciorum distorum saporum.

Nihil differt dicere q̄ sit credendum sic corruptis sicut sanis quam .i. ut dicitur quæ apparent submittentibus sub uisu digitum & facientibus ex uno duo uideri: oportere eē pp apparere tātū .i. uot & iteꝝ unum.

Inconueniens est ex uideri præsentia permutantia & nunquam permanētia: in eiusdem ex hoc de ueritate iudicium facere: oportet enim ex semper secundum eadem se habentibus: & neq̄ unā permutationem patientibus uerum uenari.

EX. XI. LIBRO META :

Corpora caelestia non quandoq; quidē talia: iterū aut alia uidētur: sed eadem semper sunt & permutationem nullam participant.

Nihil ponentes *i. procedētes* interimunt disputare & totaliter rōem: quare ad tales non est sermo.

Nullum intermediarum possibile est prādicari de uno & eodem: de quo prādicantur extrema.

Ex lectione septima

Omnis scientia particularis quærit aliqua principia & causas circa unum quodq; eorum quæ sub ipsa sunt scibilia.

Scientiarum particularium unaquæq; sumens *idest supponens* aliquid: liter quod quid est in unoquoq; genere de quo considerat: temptat ostendere reliqua *idest* passiones debilius aut certius.

Scientiarum particularium hæc quidē sumunt quod quid est per sensum *idest per accidentia*: hæc autem supponentes

Substantiæ & eius qd' qd' ē in scientiis particularibus nō est demonstratio. Factiue scientiæ in faciente & non in facto habēt motus principium similiter & practicæ scientiæ non in agibili: magis autem in agentibus principium habent motus: quæ autem sunt naturales scientiæ in ipsis motus principium est:

Neq; actiuā neq; factiuā sed speculatiuā necessariū est eē sciam naturālē.

Ad cognoscēdum qualiter naturalis scia ab aliis differat oportet nō latere qualiter naturali diffiniendum sit & qualiter substantiæ *idest diffinitionis* rō sumēda: utq; ut simū. *i. cū mā* aut magis ut cōcauū. *i. sine mā*:

Ratio simi & carnis & oculi cum materia sensibili dicitur quæ autem est concaui sine materia.

Naturalis est circa habentia motus principium in se ipsis mathematica aut speculatiua est circa immobilia quædam sed nō separabilia. *i. scdm esse a motu* circa sepabile autē ens & immobile est metaphysica.

Tria genera speculatiuæ sciæ sunt naturalis mathematica & theologia. Optimum est speculatiuarum scientiarum genus.

Theologia est nobilissima: circa nobilissimum. *n.* genus est entium.

Melior & deterior unaquæq; scia dicitur scdm propriū scibile.

Ex lectione octaua.

Nulla scientiæ negotiatur circa ens per accidens: sed qd' scdm ipsum est proprium. *i. subiectum & per se accidentia* unaquæq; considerat solum & hoc est proprius finis scientiarum.

Circa ens per accidens sophistica sola negotiatur pp quod plato nō male dixit dicens circa non ens sophysticam uersari.

Scientia ois est semper entis aut ut in plus.

Quod est ut uere ens. *ens quod significat ueritatē ppositiōis* hoc est i cōplexiōe mētis & passio in hac pp qd' circa sic quidē ens nō quūtur prin

cipia i hac scia: sed circa es qd ex aiaz e sepabile e scia hi. **metaphisica**
 Fortuna e ca p accides i factis scdm electione eor q sunt pp sine.
 Ce i finitae sunt a quibus fiet qd a fortuna e pp q incerta est humanae co-
 gnitioni & est causa scdm accides: sed simpliciter. **i. p. 10** nullius est ca.

Ex lectione nona:

Entiu hoc qde est actu solu: hoc at potetia solu: hoc at potetia & actu.
 Non e aliquid motus pter res pmutatur. n. semp scdm entis cathedrias
 In unoquoq genere dupliciter aliquid existit. s. scdm perfectionem & im-
 perfectionem ut in substantia istud quide forma ipsius h aut priuatio.
 Motus & permutationis tot sunt species quot & entis.
 Dico motum actum eius quod est i potentia in quantum tale.
 Motus est actus sed imperfectus: quia imperfectu est quod est i potetia: cuius ip-
 se est actus propter quod difficile est ipsum sumere quid est.
 Motus est in mobili actus enim eius est a motiuo & etiam motiu actus
 non est aliud qua motus: oportet eni eude motu esse actu ab eo.
 Queadmodu eade e distatia unius ad duo & duor ad unu & ascendetis &
 descendetis sed ee. **i. 10** no unu similiter & i mouete & i mometo ide actu

Ex lectione. x.

Infinitu i actu dicitur primo quod impossibile est pertransire eo q non sit
 natu pertransiri sicut uox inuisibilis secundomodo pertransitione ha-
 bens imperfecta. **quia nundu e pertransitum** tertiomodo quod uix pertran-
 situr: quartomodo q natu e habere & no habet transitione & terminum.
 Infinitu. **s. i. potenti** adicitur appositione aut ablatioe aut abo **ut. s. est tps**
 Infinitum est passio numeri & magnitudinis.
 Non contingit esse actu infinitum.
 Oe quod permutatur permutatur ex contrario in contrarium.
 Infinitum in potentia no est idem in magnitudine & motu & tpe ut una
 qda natura. **i. uniuoce** sed scdm prius & posterius: puta motus ifinitus
 est propter magnitudinē i qua mo aliqd aut alteratur aut augetur tem-
 pus autem infinitus est propter motum.

Ex lectione. xi.

Permutatur oe qd pmutatu tripliciter hoc qde scdm accides ut musicu
 abulare hoc at i eo q huius aliqd pmutatur p se dicitur pmutari ut cor-
 pus quia oculus: aut quia ipsum primu mouetur & hoc e per se mobile.
 Mouens dicitur moues tripliciter. mouet hoc. n. scdm accides hoc quide
 scdm partem: hoc autem per se.
 In oi mutatioe sunt quinque est. n. aliquid moues primu. secudo aliqd qd
 mouetur: tertio i quo tps. quarto terminu aquo qnto terminu ad que
 Oe qd pmutatur aut pmutatur ex sbo i sbr: aut ex n sbo i no sbr aut ex
 no sbo i sbr aut ex sbo i no sbr & dico sbr q affirmatioe mostraus
 Necessē ē tātū tres ee pmutatoes q. n. ē ex no sbo i no sbr no ē pmutatō

EX.XII.LIBRO META

Generatio & corruptio non sunt motus

Mutatio quæ est ex non subiecto in subiectum scd'm cōtradictionem generatio est: quæ autem ex subiecto in non subiectum corruptio est.

Quoniam motus oīs permutatio quædam est: eam quæ est ex subiecto in subiectum motum esse solam dicimus.

Ex lectione. xii.

Secundum substantiam non est motus pp nullū esse substantiæ cōtrariū Secundum ad aliqd non est motus: est enim altero nihil permutato uerificari alterum nihil permutatum q̄re scd'm accidens est motus ipforū.

Secundum actionem & passionem non est motus: quia alicuius motus non est motus aliquis.

Esse oportet quod corrumpitur.

Secundum quale: quantum: & ubi necesse est motum esse: horum enim unicuique contrarias est.

Immobile dicitur quod totaliter impossibile est moueri: & quod uix in tēpore multo tardum incipiens: & quod natum est quidem moueri: non potens autē quādo natū est: & ubi: & ut: qdē uoco q̄scere imobilū solū

Diffi. Contrarium est quies motui: quare priuato erit motus in susceptiuo

Ex lectione. xiii.

Simul sunt scd'm locum quæcunq; sunt in uno loco primo i. proprio: & seorsum sunt quæcunq; in alio tāgi aut dicuntur quog; ultia sunt simul

Diffi. Intermedium est in quod natum est prius peruenire quod permutatur quam id in quod ultimo permutatur.

Diffi. Cōtrarium secundum locum est quod secundum rectum i. lineam rectam est plurimum distans:

Diffi. Consequenter dicitur quo post principiū ente positione aut specie aut aliter qualiter determinato: nihil intermedium est eorum quæ in eodem genere: & cui est consequenter.

Quod consequenter est dicitur respectu alicuius & posterius aliqd est: nō enim unum consequenter ad duos:

Diffi. Habitu dicitur quod consequenter ens tangit.

Di. Dico continuum cum idem fuerit & unum utriusq; terminus quæ se tangunt & continent i. simul sunt.

Non est punctum unitati idem: punctis enim inest tangi: his autem non sed consequenter: & hoc i. puncto: qd intermediū aliqd: hæc aut nō

Propositiones ex duodecimo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & ex co. primo.

d **E substantia in hac scientia theoria est.**

Co.ii. Accidentia non simpliciter entia sunt.

Ex lectione secunda & co.v.

Substantiæ tres sunt una quidem sensibilis cuius alia quidem est sempiterna *ut scilicet corpora celestia* alia corruptibilis ut plantæ & animalia: alia uero immobilis est:

Co.vi. Substantia sensibilis mobilis est.

Necesse est subesse aliquid mutabile contrariis: non enim contraria transmutantur: & hoc quidem manet illud uero contrarium non manet: quare est aliud tertium præter contraria *materia uidelicet*.

Co.vii. Transmutationes sunt quattuor generatio simplex & corruptio scdm substantiam augmentum & decrementum secundum quantitatem alterato secundum passionem latitudo scdm locum.

Co.viii. Quoniam duplex est ens. *scilicet actu & potentia* transmutatur oë ex potentia ente in actu ens.

Co.x. Omnia habent materiam quæcunque transmutantur: sed aliã & aliã nam sempiternorum quæcunque non generabilia sed mobilia latitudo non generabilem *idest quæ sit subiectum generationis* materiam habent: sed unde quo *idest in potentia* ad terminos:

Comentator co.x. Naturæ materierum diuersantur secundum modos naturæ transmutationis & translatum non generabile nec corruptibile non habet materiam quam habet generabile & corruptibile.

Co.xi. Res differunt materia.

Si agens est unus & materia una: illud factum erit unum cuius materia erat potentia.

Ex lectione tertia & co. xii

Tres sunt causæ & tria principia substantiæ mobilis: duo quidem contraria quorum hoc quidē est ratio & species *idest forma* illud uero priuatione tertium autem materia.

Nec generatur materia nec species: dico autem ultima scilicet materia & ultima forma: nam aliqua materia generatur scilicet quæ est subiectum alterationis.

Co.xiii. Quæcunque substantia sit ex uniuoco *idest a simili* secundum formam agente.

Quæcunque sunt: aut sunt natura: aut arte: aut fortuna: aut casu.

Diffi. Ars est principium agendi in alio

Natura est principium actionis in ipso in quo est.

Di. Fortuna & casus naturæ & artis sunt priuationes.

Co.xiiii. Substantiæ tres sunt: materia: & forma: & quod ex hiis est singularis: ut socrates & calias.

In artificialibus forma non est præter compositam substantiam: sed in eis quæ sunt natura hoc erit.

EX.XII.LIBRO META

Co.xvi.&.xvii. Mouentes causæ uelut prius factæ existentes sunt: q̄ autē & causa ut ratio *idest forma* simul incipit cum re: si autem posterius aliqua forma manet perscrutandum est in quibusdam enim iormis nihil prohibet ut si est anima tale: non omnis: sed intellectus.

Co.xviii. Homo aliquem hominem generat: qui singularis est & non uniuersalis.

Ex lectione quarta & co.xviii.

Prius est elementum quam quorum est elementum.

Co.xxi. Simplicium corporum eadem sunt principia compositorum uero alia sunt principia proxima: & omnium principia proxima esse eadē dicere non est nisi proportionabiliter quemadmodum si quis dicat q̄ principia *scilicet eadem proportionabiliter in omnibus sensibilibus* sunt tria species: & priuatio & materia.

Co.xxiii. Alterq̄ ē principium & elementum causæ uero ambo sunt. Elementa oīum scd'm analogiam tria sunt scilicet forma materia & priuatio causæ uero & principia quattuor scilicet mouens forma priuatio & materia.

Co.xxiiii Mouens omnia est principium omnium:

Co.xxv. Omnium aliq̄ generū causæ sunt principia substantiæ quia sine substantiis non sunt passionēs & motus & alia accidentia.

Co.xxvi Proportionabiliter sunt principia eadem oīum actus & potentia & cadunt hæc in dictas causas *uidelicet formam materiam & priuationē* actus enim species est & priuatio: potentia autem est materia hæc *scilicet per se* est quæ potest fieri sub ambobus.

Co.xxvii Principium singulare singulare tantum est. Eoq̄ quæ sunt in eadē specie: diuersa sūt principia nō spē sed numero: nā aliud est tua materia & forma & moues: & aliud mea: uti at rōe eadē sūt.

Ex lectione quinta & co.xxviii.

Necesse est esse sempiternam aliquam substantiam immobilem:

Si oēs substantiæ sunt corruptibiles oīa corruptibilia erūt

Impossibile est motū fieri aut corrūpi semper enim erit: similiter & tps.

Non possibile est prius & posterius esse cum non sit tempus:

Motus non est continuus & sempiternus: nisi quod secundum locum: & qui circularis est.

Co.xxxi Contingit potentiam habens mouendi non agere:

Contingit quod potentia est non esse

Oportet principium motus *scilicet sempiterni* esse tale: cuius substantia ē tantum actus: & tales substantias oportet esse sine materia & sēpiternas

Videtur agens omne posse potens uero non omne agere: quare prius esse actu uidetur potentia:

Quomodo mouebuntur potentia entia: si non fuerit actu aliqua cā mo /

uens: non enim seipsam materia mouebit.

Co. xxxiii. Si debeat fore generatio & corruptio aliud ab uniformi agēte oportet agens esse aliter & aliter se habens in agendo.

Est aliquid semper motum motu incessabili hic autem motus est qui circulo: & hoc non ratione *id est per rationē* solū sed opere *id est ab esse* actu palam est quare sempiternum utique erit primum cœlum qui sic mouetur.

Co. xxxv. Est aliquid quod non motum mouet sempiternum: & substantia: & actus ens.

Ex lectione sexta & co. xxxvi.

Mouet primum mouēs sicut appetibile quod scilicet est mouere per modum finis & intelligibile: hac enim sola mouent nō mota:

Primum appetibile & primum intelligibile eadem sunt: concupiscibile autem quod non est intelligibile ipsum est apparens bonum: uoluntabile uero *id est appetibile appetitu intellectuō* est primum ipsum exi- stens bonum:

Co. xxxvii. Principium appetitus intellectualis est intelligentia *id est actus intellectus* intellectus autem ab intelligibili mouetur.

Unum & simplex non idem sunt: unum enim metrum significat: simplex autem qualiter habens ipsum *id est significat dispositionem secundum* quam aliquis aliquo modo se habet.

Finis est in immobilibus.

Mouet primum mouens immobile ut amatum quod mouet primo modo uero illud alia mouet.

Co. xxxviii. Si aliquid modo contingit illud aliter & aliter se habere: latione autem quod contingit aliter se habere secundum locum & si non secundum substantiam.

Mouens immobile actu semper ens: contingit aliter se habere nullatenus. Latio prima mutationum est quæ circulo: & hac primum mouēs mouet scilicet primum mobile sicut finis.

Ex tali principio scilicet quod est mouens sicut finis dependet cœlum & natura.

Co. xxxviii. Delectabilis disputatio est ipsius desiderantis & intelligentis primum intelligibile qualis optima nobis paruo tpe potest esse: sic. n. semper illud est. scilicet primum mobile nobis autem est possibile.

Delectatio est actus *id est in actu* huius scilicet desiderantis & intelligentis primum principium:

Vigilatio sensus & intelligentia delectabilissimum est spes uero & memoria propter hæc sunt delectabiles.

Intelligere secundum se est actus eius quod secundum se est optimum: & quod maxime: eius quod maxime.

EX LI.XII. META.

Se ipsum intelligit intellectus secundum transumptionem intelligibilis: intelligibilis enim fit intellectus attingens *scilicet intelligibile* & intelligens: quare idem intellectus & intelligibile.

Susceptiuum est intellectus intelligibilis & substantiæ.

Actuatur intellectus habens intelligibile.

Primum intelligibile magis isto intelligente ipsum uidetur habere diuinum: & speculatio illius delectabilissimum: & optimum est.

Bene habet delectationē: aut nos quandoq; deus semper (mirabile) si autē magis habet quam nos adhuc mirabilius habet autem eam sic *scilicet potissimo modo quam nos.*

Vita existit deus: & enim actus intellectus uita est: deus autem ipse actus intellectus est.

Actus dei est uita optima & sempiterna.

Dicimus *id est summa hominum est* deum esse animal optimū sempiternū Vita & duratio continua & aeterna existit deo: hoc enim deus.

Co. xxxxi. Quod est substantia aliqua sempiterna immobilis separata a sensibilibus manifestum est.

Non contingit habere hanc substantiam *scilicet sempiternam* magnitudinem ullam: uerum sine parte & indiuisibilis est: & mouet per infinitum tempus.

Non habet potentiam infinitam finitum ullum.

Nulla est infinita magnitudo

Impassibilis & inalterabilis est talis substantia sempiterna.

Ex lectione. vii. & co. xxxxii.

Principium & primum entium est immobile & scd'm se & scd'm accidens mouens uero est primum & sempiternum & unū motum.

Neceffe est sempiternum motū a sempiterno moueri: & unū ab uno.

Videmus præter uniuersi simplicem latōem quam mouere dicimus primam existentem substantiam & immobilem: alias lationes planetarum sempiternas.

Sempiternum & instabile est circulare corpus *id est cœlum.*

Astroꝝ natura sempiterna substantia quædam est.

Quod prius est substantia substantiā esse necesse est.

Tot substantias esse necesse est natura sempiternas & immobiles scd'm se & sine magnitudine quot lationes astrorum.

Co. xxxxi. Maxime propria phylosophia mathematicæ scientiæ est astrologia: hæc enim de substantia sensibili quidem: sempiterna autē: facit theoriā: aliæ uero de nulla sba puta q̄ circa numeros & geometria.

Co. xxxv. Amare oportet utrosq; quorū *scilicet* opinionem requimur & quorum opinionem repudiamus: persuaderi uero a certioribus.

Co. xxxvii. Omnium sperarum numerus & ferentium & reuoluentium

eas quinquagintaquinque: si autem lunæ & soli non addiderit quis quos diximus motus scilicet quattuor deferentes duos solis & duos lune & quattuor reuoluentes omnes speræ erunt septem & quadraginta.

Substantias & principia immobilia & insensibilia tot esse quot numerus sperarum rationabile est existimare: necessarium enim circa hoc dimittitur fortioribus dicere scilicet nobis.

Nullus motus sui gratia est: nec etiam alicuius alterius motus sed moti gratia. **Co. xxxviii.** Quid sit unum coelum tantum manifestum est: si enim plures essent coeli ut homines foret principium quod circa unumquodque: specie unum numero uero multa quod est impossibile.

Quaecunque sunt numero multa & specie unum: materiam habent.

Primum principium cum sit quod quid erat esse non habet materiam endelechia enim est.

Vnum ratione & numero est primum mouens immobile ens.

Co. I. Fabulose adducta sunt ad persuasionem multorum & ad oportunitatem id est utilitatem multorum ad leges etiam conferendas: conformes hominibus deos esse & aliorum animalium quibusdam similes a quibus si quis separando id accipiat solum: quod primum deos existimauerunt potentias substantias esse: diuine utique dictum esse putabit & secundum ueri dei similitudinem.

Ex lectione octaua & co. ii.

Ad nobilitatem intellectus differt intelligere bonum & contingens id est quodcunque.

Primus intellectus diuinissimum & honorabilissimum intelligit & non transmutatur in aliud intelligibile: in indignius enim transmutatio est.

Si primum intelligens non intelligit se ipsum sed aliud dignius erit quam intellectus primi ipsum intellectum & intelligere & intelligentia erunt quid indignissimum intelligenti: quare fugiendum est hoc scilicet intelligere aliud actu a se ipsum deum: et enim non uidere quædam dignius est quam uidere.

Primum intelligens se ipsum intelligit. siquidem est potentissimum.

In quibusdam scientia est idem quod res scita.

Non alterum existit quod intelligitur & intelligentia in his quaecunque materiam non habent.

Indiuisibile est omne quod non habet materiam: ut humanus intellectus.

Intellectus qui est compositorum habet perfectionem suam in aliquo tempore: non enim habet ipsum bonum in hoc aut in hoc: sed in toto quoddam.

Ex lectione. viii. & co. lii.

In ordine exercitus est ipsum bonum scilicet exercitus & dux est bonum

EX LXIII. META.

exercitus: & magis ista. *s. dux.* non enim iste propter ordinem: sed ille
id est ordo propter hunc est:
Ad unum finem omnia coordinata sunt.
Co. lvi. Impassibilia sunt contraria adinuicem.
Materia quæ est una contrariorum nulli est contraria:
Co. lvi. Contrarium primo principio nihil est.
Omnia contraria materiam habent.
Numerus non facit continuum: nec ut mouens nec ut species *id est sicut*
principium formale.
Entia nō uolunt disponi male: nec bonum est pluralitas principatum:
unus ergo princeps.

Propositiones ex tertio decimo libro metaphysicæ Aristotelis:

Vbitatio nobis est hic non de esse idearum: sed de mō essendi.
Ideæ mathematica non sunt neq; enim in sensibilibus sunt.
d Duo corpora simul esse impossibile est.
Impossibile est corpora & superficies & lineas & numeros & ma-
thematica omnia esse præter sensibilia.
Priora compositis sunt incomposita
Imperfecta magnitudo generatiōe prior ē perfecta substantia *id est perfe-*
ctiōe autem posterior ut inanimatum animato.
Generatio primo ad longitudinem fit deinde ad latitudinem: ultimo ad
profundum & finem habet.
Quæcunq; ratione priora sunt: & substantia priora sunt.
Substantia priora sunt quæcunq; separata in causando excedunt.
Ratione priora sunt quorū rationes ex rationibus sunt.
Non contingit album separatum esse ab homine albo: sed semper simul
cum homine albo.
Mathematica priora sensibilibus in essendo non sunt: sed ratione solum
De sensibilibus magnitudinibus contingit esse demonstrationes non in
quantum sensibiles sunt sed in quantum magnitudines.
Multa accidunt scđm se rebus inquātū unūquodq; existit tale ut animali
in quantū scēmininum animal uel masculinum in sunt passionēs pro-
priæ: & non aliquod masculinū uel scēmininum separatū ab aīalibus ē
Si quis ponens separata accidentia speculatur aliquid de his in quantum
talia nulla propter hoc meditatio mentietur: sicut nec quando in terra
scripsit pedalem dicat non pedalem in propositionibus fit mēdacium
Tempore pythagoræ dialectica ualida nondum erat.
Nihil conferunt ideæ perpetuis sensibilibus neq; his quæ fiūt & corrūpūtur

neq; ad sciētiam ipsam aliquid iuuabunt;
 Impossibile est ideas esse numeros.
 Numerus qui est usq; ad denariū perfectus est:
 Numerus ex indiuisibilibus cōponitur magnitudines aut non.
 Impossibile est numerum & magnitudines esse separabiles.
 Difficile ē nō bene se habētib; suppositiōib; & principiis dicere bene
 secundum epicharmum.
 Scia sicut & scire dupliciter dicitur quoz hoc qđ potētia hoc aut actu:
 Scia qđ ē potētia ē ut materia uniuersalis existēs: & indēteriatu uniuersalis
 & indēteriata est qđ aut actu determinata: est & determinati.
 Scđm accidens uisus uniuersalem colorem uidet: quia hic color quem
 uidet color est.

Propositiones ex.xiiii.libro metaphysicæ Aristotelis.

e
 Ius quod semper est non est prius aliquid.
 Corruptiuum contrarii contrariū est.
 Hō hoīem gnāt tāq pfectum principiū: & nō est primū sperma

Expliciunt propositiones ex.xiiii.libris metaphysicæ Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex primo libro physicor; Aristotelis.

Ex lectiōe.i.&co.i.

s
 cire & itelligere contingit circa oēs scientias quarum sunt
 principia causæ & elementa ex eorum cognitione.

Tunc cognoscere arbitramur unūqđq; cū causas potētiās
 & principia prima cognoscimus. usq; ad elementa.

Co.ii. Innata est nobis uia cognoscēdi ex notioribus no-
 bus & certioribus: icertiora & notiora naturæ.

Co.iii. Sunt primum nobis manifesta & certa confusa magis: posterius
 aut fiūt ex his nota elementa & principia nobis diuidentibus hæc
 Non eadē sunt nobis nota & simpliciter.

Co.iiii. Ex uniuersalibus in singularia oportet procedere.

Totum secundum sensum notius est.

Vniuersale totū quoddā est: multa enim cōprehendit ut partes.

Co.v. Pueri primo appellāt oēs uiros patres & matres foēminas: posterius
 determinant unumquodq; eorum.

Ex lectione secunda & co. vi.

EX LI. I. PHYSI.

Necesse est aut unum esse principium aut plura;
Parmenides & melissus dixerunt unū esse principium & immobile.
Co.iii. Contra negantem prima principia nō est disputādum: sicut nec
 geometrae amplius ratio est ad destruendum sua principia.
Principium cuiusdam est aut quorundam.
Co.iiii. Vno inconuenienti dato alia contingunt:
Co.v. In scientia naturali supponuntur oīa naturalia a moueri aut qdā.
 Non conuenit cuilibet scientiae omnia soluere sed quaecūq; ex principiis
 scientiae aliquis mentitur quaecūq; uero non ex principiis mentitur
 aliquis: minime soluere conuenit.

Ex lectione tertia & co. xiiii.

Nullum aliorum separabile est extra substantiam: omnia namq; de subie-
cta dicuntur substantia.

Co.xv. Finiti & infiniti ratio quantitati congruit sed non substantiae ne-
 que qualitati.

Co.xvi. Vnum multipliciter dicitur quēadmodū & ens

Co.xvii. In infinitum diuisibile est continuum

Co.xviii. Terminus indiuisibilis finitus non est.

Ex lectione quarta & co. xxi.

Vnum dicitur dupliciter scilicet in actu & in potentia:

Vnum in actu & multa in potentia non opponuntur.

Ex lectione .v. & co. xxii.

Co.xxiii. Contraria differunt specie

Co.xxvi. Omne accidens est aliud a suo susceptibili.

Co.xxvii. Quod uere est nulli accidit sed illi aliquid.

Co.xxviii. Duplex est accidens scilicet separabile & inseparabile.

Co.xxix. Nullum diffinitum ponitur in ratione partium diffinitionis

Co.xxx. De quocūq; dicuntur ambo seorsum scilicet animal & bipes de
 eodem utraq; scilicet simul dicuntur & quod ex his scilicet homo.

Ex lectione .vi. & co. xxxi.

Raritas & densitas sunt contraria: & reducuntur ad excellentiam & dese-
ctum: ut ad ulteriora

Ex lectione .viii. & co. xxxiii.

Omnes physici conueniunt in hoc q; ex nihilo nihil fit.

Co.xxxii. Anaxagoras dicebat quod nihil est totaliter album aut ni-
 grum aut carnem aut os sed quod plus unumquodq; habet hoc est na-
 tura rei.

Co.xxxv. Infinitum secundum quod infinitum ignotū est.

**Principiis infinitis existentibus & secundum multitudinem: & secundum
 speciem impossibile est cognoscere q; sunt ex hiis.**

Cognoscere compositum arbitramur cum cognoscimus ex quibus con-
sis & quantis compositum sit.

Co. xxxvi. Si partes non habent determinatam quantitatem: nec totum
in quo sunt actu.

Caro & os & huiusmodi partes sunt animalis: & fructus plantarum.
Impossibile est carnem aut os aut aliquid aliud quātūcūq; esse secundū
magnitudinem aut in maius aut in minus.

Co. xxxvii. Anaxagoras dicebat qd sit ex quolibet quodlibet: & qd oē cor-
pus finitum resecatur & rescinditur a corpore finito.

Co. xxxviii. Omne corpus remoto quoddam minus necesse est fieri.

Carnis determinata est quantitas & magnitudine & paruitate.

Ex minima carne nullum segregabitur corpus: erit enim minus minio.

Co. xxxviii. Passiones inseparabiles sunt.

Intellectus quærens impossibilia est inconueniens.

Co. xxxix. Quædam ex similibus generantur & in similibus resoluuntur
ut lutum in luto: quædam ex dissimilibus & non idem modus est: nam
alia per alterationem sicut lateres ex luto alia per compositionem sicut
domus ex lateribus. similiter autem aqua & aer ex alterutris idest dissi-
milibus sunt & fiunt.

Co. xxxxi. Dignius ē minora & finita principia accipere sicut facit Empe-
docles quam plura & infinita sicut Anaxagoras.

Ex lectione .x. & co. xxxxi.

Omnes physici contraria principia faciunt: & hoc rationabiliter: oportet
enim principia non ex alterutris neq; ex aliis sed ex hiis oīa esse: & con-
trariis primis insunt hæc tria.

Co. xxxxi. Neq; agere aptum natum est neq; pati: contingēs ex contingē-
ti idest uel ea quæ contingunt simul esse uel indifferentis unumquod
que ex unoquoque.

Co. xxxxi. Omnia composita fiunt ex incompositis: & figuratum & in-
figuratis: & corrumpitur compositum in non compositum quod est
oppositū illi compositioni.

Co. xlvi. Ratio uniuersalis est: sensus autem particularis

Ex lectione .xi. & co. xlvi.

Impossibile est unum tantum principium esse: quoniam non unum tan-
tum contrarium est.

Vna contrarietas in omni genere est.

Qui contingit generari melius est ex finitis quemadmodum empedo-
cles dixit quam ex finitis sicut anaxagoras.

Alia aliis sunt priora contraria: & sunt altera ex alterutris: ut dulce & a-
marum.

EX. I. LL. PHYSI.

Principia semper oportet manere.

Co. li. Vnum contrariorum non facit aliquid ex reliquo: sed utrumque tran-
smutat aliquid tertium

Ex. lii. Principium non oportet de aliquo subiecto dici: principii enim
esset principium.

Subiectum principium est & prius prædicato idest accidente.

Substantia non est contraria substantiæ.

Co. liii. Aer habet qualitates contrarias minus sensibiles: consequenter
autem aqua.

Co. lii. Quod potest fieri per pauciora non debet fieri per plura.

Impossibile est plures esse contrarietates primas.

Omnia contraria quæ sunt in genere substantiæ: in eo quod prius & pos-
terius sunt differunt non autem genere.

Semper in uno genere contrarietas una est.

Omnes contrarietates reducuntur in unam.

Ex lectione. xii. & co. liii.

Est secundum naturam communia prius dicere & sic circa unumquodque
propria speculari.

Co. liii. Dicimus fieri ex alio aliud idest scd'm esse substantiale & ex alte-
ro alterum idest scd'm esse accidentale.

Non dicitur ex homine factus est musicus: sed homo factus est musicus.

Co. lx. Et si homo & musicus numero sint unum: specie tamen idest ra-
tione non unum.

Non idem est homini & musico esse. hoc quidem permanet: illud uero
non permanet.

Co. lxi. In non permanentibus magis dicitur ex hoc fit hoc: quàm hoc fit
hoc: licet hoc possit dici sed non ita proprie.

Co. lxii. Fieri simpliciter substantiæ solius est: fieri secundum quid ac-
cidentis.

Quantum & quale & ad alterum & aliquando & ubi sunt in subiecto ali-
quo: propter id quod sola substantia de nullo subiecto dicitur sed omnia
de ipsa.

Semper est aliquid quod subiicitur ex quo fit quod fit.

Co. lxiii. Eorum quæ sunt simpliciter alia sunt transfiguratione ut statua
alia oppositione: ut quæ augmentantur alia subtractione ut ex lapide
mercurius: alia compositione ut domus: alia alteratione: ut quæ conuertun-
tur scd'm materiam: & omnia quæ sic fiunt ex substantiis fiunt.

Co. lxiiii. In qualibet factione sunt tria. scilicet subiectum & terminus factionis &
oppositum eius.

Ex lectione xiii. & co. lxvi.

Illa sunt principia & causæ reg. naturalium ex quibus primis sunt & fiunt
non secundum accidens sed per se.

Omne quod fit fit ex subiecto & forma.

Unumquodque resoluitur in ea ex quibus componitur.

Co. lxxv. Est autem subiectum numero quidem unum specie autem duo.

Hoc quidem & augere & omnia materia quælibet numerabilis est.

Priuatio uel contrarium est principium reg. naturalium per accidens.

Ab inuicem pati contraria impossibile est.

Non plura contrariis sunt principia per se sed duo sicut & contraria.

Co. lxxviii. Sufficiens erit quandoque altere contrarietatis absentia & præsentia sua facere mutationem.

Co. lxxviii. Natura subiecta idest materia scibilis est secundum analogiam scilicet quod formam.

Di. Quod se habet ad substantias naturales sicut æs ad statuam & lignum ad lectum & quodlibet materiale & informe ad formam hoc dicimus esse materiam primam
Ex lectione. xliii. & co. lxxviii.

Quod medicus aliquid faciat uel patiatum intelligitur dupliciter per se uel per accidens.

Co. lxxv. Nos dicimus fieri nihil simpliciter ex eo quod non est sed tamen fieri ex eo quod non est secundum accidens.

Quod est per se non est ex priuatione quia priuatio non intrat essentiam rei factæ.

Co. lxxvi. Ex eo quod est nihil fit nisi per accidens.

Ex ente in potentia fit aliquid per se ex ente in actu uel ex non ente fit aliquid per accidens.

Ex lectione. xv. & co. lxxvii.

Co. lxxviii. Nos quidem dicimus materiam & priuationem alteram scilicet ratione.

Materia est non ens secundum accidens priuatio autem per se non ens.

Materiam quidem prope rem & substantiam aliquam dicimus priuationem autem nequaquam.

Co. lxxx. Materia cum forma est causa omnium eorum quæ fiunt sicut mater.

Priuatio est sicut malum & neque penitus est & est extra omne.

Co. lxxxi. Forma est quiddam diuinum & optimum & appetibile.

Nihil appetit sibi contrarium corruptiua enim sunt ad inuicem contraria.

Materia appetit formam sicut foemina masculum & turpe bonum.

Ex commentariis Sancti Tho. Appetitus naturalis nihil est aliud quam ordinatio aliquorum secundum propriam naturam in finem suum.

Co. lxxxii. Materia secundum se est incorruptibilis & ingenerabilis sed

EX. III. PHYSI.

secundum q̄ in ea est priuatio est corruptibilis:
Materia est primum subiectum unicuiq; ex quo fit aliquid per se: & non
secūdu accidens: & inest rei facte.
Co. lxxviii. De principio formali utrum sit unum aut plura & quot &
quæ sit pertinet determinare ad physicam primam.

Propositiones ex secundo libro physicorū Aristotelis.

Ex lectione prima & comento primo.

Orum quæ sunt alia sunt a natura: alia uero propter alias cau-
sas puta uel ab arte uel a casu.
e Animalia & ipsorum partes & plantæ: & simplicia corpora
sunt a natura.

Omnia quæ sunt a natura habent in se principium motus & status.

Co. ii. Lectulus & indumentum & oīa quæ sunt ab arte neq; unum habēt
principium transmutationis innatum secūdu autem q̄ contingit ipsis
lapideis esse aut terreis habent hoc intantum.

Co. iii. Di. Natura est principiū alicuius & causa mouendi & quiescendi i
eo in quo est primo & per se & nō secūdu accidens:

Co. iiii. Natura est subiectum quoddam scilicet in quantū est materia & i
subiecto est semper scilicet in quantū est forma.

Co. v. Ferri sursum natura non est nec habet naturam sed causatum a na-
tura & secūdu naturam.

Co. vi. Demonstrare manifesta per immanifesta est non potentis iudica-
re quid est notum propter se & quid non est notum propter se.

Sillogizat aliquis de coloribus cum natus sit cæcus de coloribus quare
necesse est huiusmodi de noībus habere rationem: nihil autē itelligere

Ex lectione ii. & co. vii.

Natura omnium artificialium est eorum materia.

Co. xi. Illud quod est in potentia tātum ad hoc q̄ sit artificiosum non di-
citur habere aliquid artis quod est in potētia caro & os non dicitur ha-
bere naturam carnis & ossis.

Co. xii. Forma inseparabilis est a materia secūdu esse: sed nō scd'm rōem

Co. xii. Compositum ex materia & forma non est natura: sed a natura.

Materia & forma dicuntur natura: forma tamen magis natura est quam
materia: unumquodq; enim magis tunc dicitur esse cum est endelechia
quā cum sit potentia.

Co. xiii. Fit ex homine homo sed non lectulus ex lectulo.

Co. xiiii. Natura dicta sicut generatio id est nasciuitas uia est in naturam.

Medicatio non est in medicinam uia sed in sanitatem

Id quod nascitur non denominatur ab eo ex quo nascitur: sed in quod scilicet terminatur.

Co.xv. Priuatio forma quodammodo est.

Ex lectione.iii.& co.xvi.

Plana & firma habent physica corpora & longitudines & puncta de quibus intendit mathematicus.

Co.xvii. Subiectum & propria passio sunt eiusdem considerationis.

Co.xviii. De his negociatur mathematicus de quibus & physicus: sed diuersimode.

Non fit mendacium abstrahentium.

Physica minus sunt abstracta mathematicis.

Impar & par: & rectum: & curuum: & linea & figura & numerus: sine motu diffiniuntur: caro autem & os & homo non hoc modo: sed sicut naris sima idest cum materia, sensibili: sed non sicut curuum idest cum materia intelligibili.

Co.xviii. Perspectiua harmonica & astrologia magis sunt scientiæ physicae quam mathematicae.

Geometria de physica linea intendit. sed nō in quā est physica: sed per spectiua mathematicam lineam considerat non in quantum est mathematica: sed in quantum est physica.

Ex lectione quarta & co.xxii.

Ars imitatur naturam

Eiusdem sciētiæ scilicet artificialis est cognoscere speciem idest formam & materiam usq; ad aliquem terminum similiter & physica.

Co.xxiii. Eiusdem sciētiæ est considerare finem & quæ sunt ppter finem. Forma est finis materiae & cuius causa fit.

Ad hoc qd aliquid sit finis motus continui requiritur qd sit ultimū eius & cuius causa fit.

Non omne ultimū est finis: sed quod est ultimū & optimum.

Co.xxiiii. Quædam artes faciunt materiā simpliciter quædam operose. i. materiam præexistentem in natura disponunt ad receptionem formæ

Sumus quodammodo nos finis oīum scilicet artificialium.

Dupliciter dicitur id cuius causa fit scilicet cuius & quo.

Co.xxv. Quæ sunt artes principantes materiam idest principantes artibus facientibus materiam scilicet usualis & factiua: gubernator enim qualis sit species aliqua temonis cognoscit & instituit: alius autem ex quo ligno erit.

Co.xxvi. Eorum quæ sunt ad aliquid materia ē.

Sub alia forma oportet aliam materiam esse.

Terminus considerationis naturalis est circa formas quæ sunt separata

EX. II. LI. PHYSI.

.f. quodāmodo a materia: materia autē sūt uidelicet ad formā hoīs.
Homo hoīem generat ex materia & sol.
Quomodo se habeat forma hominis scd'm qđ ē separabilis: & qđ sit: phy
losophicā potentiā est determinare

Ex lectione. v. & co. xxvii.

Sciende grā & non operandi hoc negotiū est. i. scientia naturalis
Scire opinamur unūq; quādo accipimus pp qđ hoc autē est accipere pri
mam causam.

Co. xxviii. Quattuor sūt causæ. f. materialis formalis efficiēs & finalis.
Oēs ptes quæ sunt in diffinitione redducūt ad gīs causæ formalis
Quæcunq; in mouente primo & ultimo sine intermedia sunt sunt finis.
Co. xxx. Contingit eiusdem multas causas esse per se & nō scd'm accidēs
sed non eodem modo.

Quædā sunt sibi adinuicē causæ sed non eodem modo.

Idem aliquando causa contrariogē est.

Co. xxxi. Propositiones sunt causæ conclusionis sicut ex quo est.

Partes sunt causa materialis totius.

Finis est potissima cā inter causas & cā finalis aliagē causarum.

Finis habet rationem boni.

Nihil differt eandem causam finalē esse bonam uel uideri bonam.

Causæ per se eiusdem speciei aliæ sunt priores aliæ posteriores aliæ pro
pe aliæ cōmunes ut sanitatis medicus & artifex. similiter accidit & in
causis per accidens.

Ex lectione. vi. & co. xxxiii.

Accidit statuefacienti polycletum esse & continentes polycletū sunt cau
sæ per accidens statuæ.

Causæ per accidens sunt aliæ aliis longius & propius rationi causæ.

Co. xxxiiii. Quædam dicuntur causæ in potentia quædam in actu.

Co. xxxvi. Causæ per se aliquando accipiuntur complexiue cum causis
per accidens.

Modi cā numero sunt sex. uidelicet singulare & genus siue prius & pos
terius accidens & genus accidētis & simplex & cōplexum. & quilibet
horū distinguitur per actum & potentiam.

Co. xxxvii. Causæ in actu & singulares simul sunt uel non sunt: cum his
quoq; sunt causæ: sed causæ i potentia nō semper.

Co. xxxviii. Oportet in naturalibus cām ut iuscuiusq; summam. i. ultimā
querere sicut & in aliis scilicet artificialibus.

Causis debent proportionaliter respondere effectus.

Ex lectione septima & co. xxxviii.

Multa dicuntur & esse & fieri propter fortunam & propter casum.

Co. xxxix. Quidā negātes fortunā dicūt oīum eē aliq; cām determinatā

Co. xxxxi. Nullus antiquorum sapientum causas generationis dicens aliquid de fortuna determinauit.

Co. xxxxiii. Casus non est causa cœli & motuum cœlestium.

Co. xxxv. Nō ex quocunq; sœmine aliquid fit sed ex tali seminae oliua & ex tali homo.

Co. xxxvii. Quibusdam uidetur q; fortuna sit cā immanifesta humano intellectu eam quā diuinum quoddam & foelicius.

Ex lectione viii. & co. xxxviii.

Quædam fiunt ut semper quædam sicut frequenter: neutrum autem horum dicitur esse a fortuna.

Quæ fiunt in paucioribus omnes dicunt esse a fortuna.

Quæ sunt in paucioribus sunt a fortuna: & quæ sunt a fortuna sunt ut in paucioribus.

Co. xxxviii. Eorum quæ fiunt quædam fiunt propter finem scilicet de liberatum quædam uero non.

Eorū quæ fiunt pp finem quædā fiūt scd'm ppositum: quædam uero nō scd'm ppositum.

Quæcūq; ab intellectu .i. a ppositio agūtur & a natura fiunt pp finem.

Co. i. Sicut entiu aliud est per se & aliud per accidens ita & causæ alia p se: alia per accidens.

Causa per se est finita: causa scd'm a accidens infinita.

Infinita uni accidunt.

Co. ii. Casus & fortuna sunt in hiis quæ sunt propter finem.

Co. iii. Fortuna est causa per accidens in his quæ sunt scd'm propositum propter finem i minori parte infinita est & immanifesta hōi.

Propositū nō est sine intellectu.

Ex lectione nona. & co. liii.

Infinitas cās necesse est esse: a quibus fiat quod est a fortuna: quare fortuna.

Co. liii. Fortuna non est simpliciter causa alicuius sed scd'm accidens.

Co. lv. Dicere fortuna esse aliquid extra rōnem recte dicitur: ratio enim aut est eorum quæ semper fiunt aut sicut frequenter idest de his rationati possumus solum.

Co. lvi. Fortunā bona dicitur cum bonum aliquid euenit: praua autem cum prauum aliquid.

Eufortunium & fortunium sunt quæ habent bonum uel malum cum magnitudine.

Parum pro nihilo reputatur.

Eufortunium est incertum: fortuna enim incerta est.

Ex lectione. x. & co. lvii.

Differunt fortuna & casus: quoniam casus in amplius est quam fortuna.

Co. lviii. Fortuna idem uidetur esse foelicitati aut prope.

EX. II. LI. PHYSI.

Felicitas eupraxia est idest bona operatio.

Quibuscumq; non cōtingit agere neq; a fortuna dicimus eos aliqd facere

Co. lvi. Neq; inanimatum neq; infans neq; bæstia aliquid facit a fortuna: quoniam non habent propositum neq; eufortunium neq; infortunium inest his: nisi scdm similitudinem.

Pati a fortuna inest quodammodo his cum agens circa hæc aliquid agat a fortuna aliter autem non.

Co. lx. Casus non solum est in hoibus qui uoluntarie agunt: sed etiam in aliis animatis & inanimatis:

Co. lxi. In his quæ simpliciter fiūt propter aliquid cum non accidentis. *i. eius quod accidi.* causa sunt sed causa alicuius extrinseci tunc a casu dicimus fieri.

Co. lxii. Vanum dicitur cum id quod est propter aliquid non accidat ex eo propter quod fit.

Co. lxiii. Cum fiat aliquid extra naturam tunc non a fortuna sed magis a casu factum esse dicimus.

Eorum quæ fiunt a fortuna exterius est causa: sed eorum quæ fiunt a casu interius est causa.

Co. lxy. Casus & fortuna reducuntur ad causam: unde est principium *motus idest efficientem*

Co. lxvi. Nihil scdm accidens prius est his quæ sunt per se: quare neq; per accidens causa prius est ea quæ est per se.

Co. lxvii. Posterius est casus & fortuna intellectu & natura.

Co. lxvii. Propter quid tot est scdm numerum quot sunt causæ prædictæ.

Aut propter quid reducitur in quod quid est idest in diffinitionem ut mathematicus aut in mouente primum. aut in alicuius gratia idest in materiam aut in his quæ fiunt in materia.

Ex lectione .xi. & co. lxx.

Quoniam quattuor sunt causæ de omnibus erit physici cognoscere: & in omnes inducens propter quid demonstrabit physicæ materiam mouentem: & quod est cuius causa. eniunt tres causæ in unam multotiens.

Quod qd ē cā formans & qd cuius cā. i. finalis una ē scdm numerum.

Causa mouens eadem est in istis scilicet formali & finali: scdm speciem.

Co. lxxi. Physicus tenetur omnino considerare quæcumq; mota mouentis quæcumq; autem non: non physicæ sunt.

Triplex est studium philosophiæ: hoc quidem circa immobile: aliud uero circa mobile qd ē sed incorruptibile: aliud autem circa corruptibilia

Co. lxxiii. Duplicia sunt principia scilicet mota & non mota

Co. lxxiiii. Nā facit qd melius ē nō simpliciter sed ad uniuscuiusq; spem

Ex lectione .xiii. & co. lxxvii.

Quæcunq; sunt a natura aut semper fiunt: aut sicut frequenter:

Neq; a fortuna neq; a casu uidetur plueri multotiens in hyeme sed forte sub cane: neq; cauma sub cane fit a casu sed si in hyeme esset.

Co.lxxviii. In quibuscunq; est aliquis finis: huiusmodi causa agitur q; prius est & quod consequenter.

Vnumquodq; sicut agitur sic aptum natum est agi: & sicut aptum natū est agi: sic agitur si non impediatur.

Ars imitatur naturam.

Co.lxxviii. Ars alia quidem perficit quæ natura non potest operari: alia uero imitatur.

Quæ sunt scd'm artem fiunt propter finem: & quæ fiunt a natura.

Co.lxxx. A natura & propter finem hirundo facit nidum & aranea telam & non ab arte.

Natura agit propter finem:

Co.lxxxi. Natura d' dupliciter: alia qd' sicut mā alia uero sicut forma:

Ex lectione.xiiii.& co.lxxxii.

Peccatum fit in his quæ sunt scd'm artem & in his quæ scd'm naturā sunt. Monstra sunt quædam peccata naturæ.

Co.lxxxiii. Oio destruit naturam dicēs naturam non agere propter finē. Illa dicuntur esse scd'm naturam quæcunq; a quoddam principio intrinseco scilicet determinato continue mota accedunt ad aliquem finem scilicet determinatum.

A determinato principio in deteriatū finem semper proceditur scilicet a natura nisi aliquid impediat.

Ars non deliberat thomas nec etiam artifex inquātum habet artem:

Arti assimilatur natura:

Thomas Natura est ratio cuiusdam artis diuine indita rebus qua ipæ res mouentur ad finem determinatum.

Ex lectione .xv.& co.lxxxvii.& lxxxviii.

Ratio necessitatis scilicet in naturalibus & artificialibus sumitur a fine: in materia autem necessarium est:

Co.lxxxviii. Non sequitur si conclusio est quod principium sit sed si conclusio non est neq; principium erit.

Finis ponit necessitatem his quæ sunt ad finem.

Finis in speculabilibus est principiū non quidem actionis sed rōcinatiōis

Co.lxxxix. Finis in naturalibus se habet sicut principium ī demonstratiuis:

Co.lxxxii. Ponuntur & in diffinitione quædam partes materiæ:

Propositiones ex tertio libro physicorum Aristotelis:

Ex lectione prima & co' primo:

EX LIII. PHYS:

Ecessarium est ignorato motu ignorare naturam:

Motus est de numero continuorum:

Infinitem apparet primo in diffinitione continua.

Continuum est diuisibile in infinitum.

Co.ii. Sine loco uacuo & tempore impossibile est esse motum:

Posterior est speculatio de propriis ea quæ est de communibus.

Co.iii. Entium aliud est endelechia idest actu tantum aliud est potentia tantum.

Eorū quæ sunt actu: hoc quidē ē ad aliquid: aliud uero quantū aliud quale aut aliquid aliorum prædicamentorum.

Eorum quæ sunt ad aliquid aliud scdm̄ superabundantiam & defectum dicitur aliud secundū actiuum & passiuū secundū & omnino motiuum & mobile.

Co.iiii. Non est motus præter res idest præter genera rerum:

Omne quod mutatur aut mutatur secundum substantiam: aut quantitatem: aut secundū qualitatem: aut scdm̄ locum.

Nihil est extra prædicamenta: & nihil ipsis comune est accipere:

Co.v. In omnibus generibus est aliquid dupliciter: uel sicut perfectum: uel sicut imperfectum.

Motus & mutationis tot sunt species quot & entis:

Ex lectione.ii. & co.vi.

Motus est endelechia idest actus existentis in potentia secundum quod huiusmodi est: deit secundum quod est in potentia.

Six sunt species motus scilicet alteratio augmentatio diminutio generatio corruptio & loci mutatio.

Co.vii. Quædam eadem sunt in potentia: & in actu quauis non simul aut non secundum idem.

Omne mouens naturale cum mouet mouetur & ipsum.

Est quoddam mouens & immobile.

Co.x. Posse sanari & posse laborare alterum est: subiectum aut eorum unū & idem est.

Ex lectione.iii. & co.xi.

Contingit unūquodque quod est in potentia quandoque esse in actu:

Co.xii. Impossibile est ponere motū in alio genere quā in genere actus existentis in potentia:

Motus non est alteritas nec inæqualitas.

Co.xiii. Motus indereterminatus est.

Co.xv. Motus quidam actus est: sed imperfectus.

Neque in priuatione neque in potentia: neque in actu simplici ponitur motus:

Ex lectione.iiii. & co.xvi.

Motus est actus mobilis in quantum est mobile.

Co. xviii. Quod tangit patitur.

Forma semper existimabitur mouens.

Co. xviii. Motus est in mobili quia est actus eius.

Motui actus non est alius ab actu mobilis.

Idem est spatium unius ad duo & duorum ad unum & ascendens & descendens secundum rem non autem secundum rationem.

Opus & finis uniuscuiusque est actus eius.

Co. xviii. Actio est actus actiui passio autem passiui.

Si actio est in mouente: omne mouens mouebitur aut habens motum non mouebitur.

Si actio & passio sint in patiente actus uniuscuiusque non erit in unoquoque: & secundum duos motus aliquid mouebitur: sed hoc impossibile.

Impossibile est duas alterationes unius speciei esse unius subiecti.

Impossibile est duorum alterorum secundum speciem unum & eundem actum esse scilicet secundum rem & rationem.

Co. xx. Actio est actus agentis ut aquo sed patientis ut in quo.

Actio & passio sunt idem motus.

Co. xxiii. Motus est actus potentiae actiui & passiui in quantum huiusmodi.

Ex lectione .v. & co. xxiii.

Scientia naturalis est circa magnitudines & tempora & motus quoque unum quodque necesse est aut finitum aut infinitum esse.

Non omne ens est finitum aut infinitum ut passio & punctus.

Ad physicum pertinet considerare de infinito si est: aut non est: & si est quid sit.

Quodcumque habet principium habet finem.

Co. xxv. Omnes physici posuerunt infinitum tanquam principium eorum quae sunt.

Commento. xxviii. Anaxagoras dicit quod omnia incipere moueri aliquando.

Co. xxx. Omnia aut principium sunt aut ex principio.

Quod est immortale & incorruptibile physici diuinum appellabant.

Ex lectione .vi. & co. xxxi.

Tempus est infinitum.

Vtuntur mathematici infinito:

Intellectus non deficit quin super quodlibet finitum non possit aliquid addere.

Commento. trigessimotertio. Contingere ab esse nihil differt in perpetuis.

Commento. xxxiii. Infinitum dicitur unomodo quod non est possibile transiri: ex eo quod non est aptum natum transiri: sicut & vox est inuisibilis.

EX LIIII. PHYSI.

Secundo modo quod habet transitum inconsumabilem: aut q̄ uix habet
Tertio modo quod aptum natum est habere transitum aut finem: non tā-
men habet.

Infinitū uel dicitur per appositionem s. sicut i numeris uel per diuisionē
scilicet sicut in magnitudinibus: uel utroq; modo scilicet licet in tpre.

Co. xxxv. Omne diuisibile uel est numerus uel magnitudo.

Co. xxxvi. Passio minus est separabilis & per se existens quam subiectum.

Co. xxxvii. Substantiæ esse & substantia idem est:

Impossibile est actu esse infinitum.

Ex lectione vii. & co. xxxv.

Ratio corporis est quid sit determinatum planitiæ idest superficie.

Non est corpus infinitum neq; intelligibile neq; sensibile.

Co. xxxxi. Omne corpus sensibile aut est simplex aut compositum.

Infinitum elementum si esset excelleret & corrumpere finitum.

Co. xxxxiij. Elementa habent contrarietatem adinuicem.

Co. xxxxv. Vnumquodq; ex quo componitur resoluitur in hoc.

Co. xxxxvii. Omne quod mutatur mutatur ex contrario in contrarium.

Ex lectione viii. & co. xxxxviii.

Aptum natum est corpus omne sensibile in aliquo loco esse.

Locus aliquis est unicuiq; corpori naturali.

Idem est locus scilicet naturalis partis & totius.

Co. xxxxviii. Impossibile est non cōparare locum & corpus.

Locus est æqualis locato.

Co. i. Infinitum secundū anaxagoram est in seipso & non in alio.

Non ubicunq; aliquid est ibi aptum natum est esse.

Co. ii. Terra quiescit in medio quia grauitatem habet.

Co. liij. Graue naturaliter fertur in medium: leue uero sursum.

Co. liii. Loci differentiæ sunt sursum & deorsum ante & retro dextrou.
& finitrorsum.

Co. lv. Impossibile est locum esse infinitum.

In loco esse & in aliquo loco esse conuertuntur.

Ex lectione viii. & co. lvi.

Magnitudo actu infinita non est diuisione autem est.

Co. lvii. Est infinitum in potentia ens.

Dupliciter aliquid dicitur in potentia. uno modo quia totum potest redu-
ci ad actum sicut possibile est hoc æs eē statnam. Alio modo dicitur i
potētia quod postea sit actu ens non quidem totū simul sed successiue.

Dupliciter aliquid dicitur esse uel quia ē totū simul uel quia semper una
pars eius est post aliam:

Infinitum est in sepe aliud & aliud accipiendo: & acceptum semp ē finitū

Co. lviii. Finitum quod accipitur in magnitudinibus uel apponendo uel

diuidendo permanet & non corrumpitur sed quod accipitur in generatione & tempore corrumpitur: sic tamen ut non sit deficere.

Co. lvi. Omne finitum remouetur quolibet finito semper accepto.

Co. lx. Infinitum scdm appositionē non excellit omnem determinatam magnitudinem in maius sicut infinitū scdm diuisionem excellit omnem determinatam paritatem in minus.

Non contingit magnitudinem esse maiorem in potentia omni magnitudine finita.

Co. lxi. Vnitas est minimum in numeris.

Vsq; ad decem plato fecit numerum.

Ex lectione. x. & co. lxiii.

Diffi. Infinitum est cuius semper secundum quantitatem accipientibus est aliquid ex recipere.

Diffi. Totum est cui nihil abest.

Co. lxiii. Totum & perfectum aut sunt penitus idem aut proxima secundum naturam.

Nullum non habens finem est perfectum.

Co. lxv. Infinitum est materia perfectiōis magnitudinis: & quod potētia est totum actu uero non.

Infinitum non continet sed continetur inquātum infinitum est.

Infinitum est ignotum inquātū est infinitum: est enim sicut materia nō habens speciem **id est formam.**

Co. lxvi. Infinitū magis habet rationem partis quam totius & materiae quam formae.

Impossibile & inconueniens est ignotum & indeterminatum continere & determinare intelligibilia.

Ex lectione. xi. & co. lxvii.

Illud quod continet est forma.

Co. lxviii. Omne unum indiuisibile est inquātum unum.

Numerus est plura uno.

Infinitae sunt decisiones magnitudinis.

Numerus q i infinitū multiplicatur nō ē sepatus a decisiōe magnitudinū

Co. lxviii. Continuum diuiditur in infinitū:

Quātū unū q; cōtingit i potentia esse: tātū & in actu contingit esse.

Co. lxx. Infinitum non eodem modo est in motu & magnitudine & tempore sed per prius & posterius.

Co. lxxi. Mathematici non indigent infinito in actu neq; eo utuntur.

Co. lxxii. Infinitum est causa sicut materia.

Infinito esse est priuatio.

Subiectum per se infiniti est continuum sensibile.

Ex lectione. xii. & co. lxxiii.

EX.III.LI.PHYSI.

Contingit unius corruptionem esse generationē alterius.

Co.lxxv. Intelligentiæ credere inconueniens est: non enim in re abundantia & defectus est: sed intelligentia: unumquodq; enī nostrę intelli-
get aliq; multiplicatū: seipsum augmentans in infinitum.

Tempus & motus infinita sunt non tamē actu.

Magnitudo neq; diuisione neq; intelligibili augmētatione ē īfinita ī actu.

Propositiones ex.iiii.libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo.

Ecesse est physicū de loco sicut & de infinito determinare.

Quod non est nusquā est: sed nō econuerso.

n Loci mutatio est maxime cois iter oēs motus & magis pprius

Co.iii. Loci mutationes physicorum corporū & simplicium
non solū ostendūt locū esse sed etiam q; habeat quandā potentiā **idest**
nirtutem conseruatiuam locati.

Fertur unumquodq; in sui locum: non prohibitum.

Co.v. Sursum ē ubi fertur leue deorsum aut ubi feruntur grauitatē hñtia:

Mathematica non sunt in loco: sed secūdū positionem habent per respe-
ctum ad nos dextrum & sinistrum.

Co.vi. Vacuum est locus priuatus corpore.

Locus est aliquid præter corpora.

Omne corpus sensibile in loco est.

Co.vii. Illud sine quo alia non possunt esse & ipsum sine aliis potest esse:
nécesse est esse primum.

Non perditur locus his quæ sunt in eo corruptis.

Ex lectione.ii. & co.viii.

Dimensiones sunt tres quibus determinatur oē corpus. s. longitudo lati-
tudo & profunditas.

Impossibile est corpus esse locum in eodem: nāq; essent duo corpora.

Co.viii. Sensibilium corpore sensibilia sunt principia.

Ex intelligibilibus elementis idest principiis nulla magnitudo fit.

Ex lectione.iii. & co.xiii.

Entium aliud est per se aliud per accidens.

Locore alius quidē cois in quo oīa corpora sunt: alius uero proprius in
quo primo sunt.

Forma est terminus uniuscuiusq; rei.

Co.xvi. Forma & materia habent altissimā speculationē & sine inuicē nō
facile est cognoscere ipsa.

Co.xvii. Forma & materia non separantur a re.

Locum contingit separari a locato.

Locus non est pars locati neq; accidens.

Co. xviii. Materia non continet sed continetur

Co. xviii. Impossibile est ei cuius non est motus neq; sursum neq; deorsum locum esse.

Co. xx. Transmutatur simul cum re & forma & materia & mouentur non semper in eodem loco sed ubi res.

Ex lectione. iiii. & co. xxiii.

Octo modis aliquid dicitur esse i aliquo:

Vno modo sicut pars in toto.

Aliomodo sicut totū in parte: non enim præter partes est totum. aliomō sicut species in genere.

Aliomodo sicut genus in specie.

Aliomodo sicut forma in materia:

Aliomodo sicut motum in primo motiuo:

Aliomō sicut i fine: oīum aut maxime proprium est sicut locatū in loco.

Co. xxv. co. xxvi. co. xxvii. Contingit aliquid esse in seipso per partes: sed non primo: neq; per se neq; per accidens.

Scientia est in anima.

Locus non est materia neq; forma.

Ex lectione .v. & co. xxviii.

Locus est primū cōtinēs illud cuius est locus: & nihil est reⁱ locati.

Primus locus neq; maior neq; minor est locato.

Locus non deficit uniuersū locato: & separabilis est.

Locus omnis habet sursum & deorsum.

Fertur unūq; corpore naturaliter & manet in propriis locis.

Propria loca naturalium sunt sursum & deorsum.

Co. xxxi. Sic pulcherrime diffinitur unumquodq; ut quid sit reddatur: & omnia oppositiua ipsius soluantur: & ex diffinitione proprietates eius mani estæ erunt & causa discordiæ & oppositorum circa ipsum mani festa erit.

Co. xxxii. Nunquam quæreretur de loco nisi motus aliquis esset secundum locum.

Motus secundum locum alius est per se. s. loci mutatio: alius ex consequenti scilicet augmentum & decrementum.

Eorum quæ mouentur aliud mouetur per se in actu: aliud uero secundum accidens.

Eorum quæ mouentur per accidens alia sunt contingentia moueri per se: ut partes corporis: alia uero non contingentia: sed semper sed'm accidens ut albedo & scientia.

EX LI.III. PHYS.

Co. xxxiiii. Cum continēs diuifum nō est a cōtēto sed cōtinuū : nō dicimus contentum esse in illo sicut in loco : sed sicut pars in toto.

Ultima contingentium sunt simul.

Cum contentum est continuū continenti nō mouetur ī illo sed cum illo diuifum autem in illo mouetur siue moueatur continens siue non.

Ex lectione vi & co. xxxv.

Locus nō est forma: sunt enim utraq; termini sed nō eiusdem: sed formā quidem rei: locus autem continentis corporis.

Co. xxxvii. Si esset locus aliquod spatiū inter extrema corporis cōtinētis extra extrema ipsius cōtinētis. semp mouens in eodē loco: essent infiniti simul loci.

Nō est alius locus aq; in quo mouetur cū totū uas trāsmutatur sed idem. Locus in quo est aliquid comitatur corpus cōtinens aut partes eius: sed nō locus in quo illud est qui est pars loci qui est locus totius cōli.

Co. xxxviii. Loco nō mā mā. n. neq; diuifa ē q̄re neq; p̄riet rē lo at utraq; **Co. xxxviii.** Corpus contentum est quod mouetur scđm loci mutationē

Co. xxxix. Locus est immobilis

Totus fluuius magis est locus nauis quia est immobilis totus.

Di. Locus est terminus continentis immobilis primum.

Co. xxxxi. Leue natura fertur sursum graue uero deorsum.

Locus uidetur eē quādam superficies.

Simul cum locato est locus.

Ex lectione. vii. & co. xxxxi.

Cuicunq; corpōri adiacet aliquod corpus extra continens ipsum hoc ī loco est: cui uero non minime.

Co. xxxxi. Alia sunt in loco scđm potentiam: alia scđm actum:

Cum continuum est similiū partiū & scđm potētiā in loco partes sunt: cū aut separatæ sunt & tangunt se secundum actum sunt.

Co. xxxxi. Alia per se sunt ī loco sicut oē corpus mobile alicubi p se: alia uero scđm accidens: ut anima & cōelum idest ultima sp̄ra.

Cōlū non est alicubi totum sed oēs ptes eius in loco quodāmodo sunt. Ultimum cōelum solum mouetur circulariter.

Extra oē & totum cōelum nihil est propter hoc oīa ī cōelo sunt.

Co. xxxxi. Cōelum non est locus: sed ultimum cōeli ī superficie cōeli:

Ex lectione. viii. & co. xxxxi.

Augmentato corpore nō est necesse simul augmentare locum:

Punctus non est locus.

Duo corpora impossibile est in eodē loco eē: Locus nō est spatiū aliqd corporeum siue dimensio aliqua corporalis scđm textū cōmētatoris.

Locus nō est ī aliquo sicut in loco sed terminus in aliquo finito.

Co. xxxxi. Corpus cōtinens cui cōsequenter est corpus cōtētū & qđ ab

eo tangitur nō ui: pximū est: & hæc simul apta nata eē ipassibilia sunt adinuicem.

Fertur unūquodq; in sui locum rationabiliter.

Thomas. Proximitas naturæ quæ est inter corpus cōtinens & contentū est causa quare corpus naturaliter mouetur ad suū locū.

Manet unumquodq; natura in proprio loco rationabiliter.

Sicut pars naturaliter quiescit in suo toto ita & locatū i loco suo naturali

Co. xxxviii. Aq̄ materia est aeris aer aut̄ sicut actus quidā ipsius: & aq̄ potētia est aer̄ *scilicet simpliciter* aer uero potentia est aqua quodāmo

Ex lectione .viii. & co. i.

Est phyfici cōsiderare de uacuo sicut & de loco.

Co. liii. Multa parua quod magnum est constituunt.

Co. ly. Duo corpora impossibile est simul esse.

Co. lvi. Vas plenum cinere tantum recipit de aqua quātū uas uacuum.

Pythagorici dicunt quod uacuū est quod determinat rez̄ naturas.

Ex lectione .x. & co. lvii.

Ad cognoscendum qualiter se habeat ueritas cīc̄a uacuum oportet accipere quid significet nomen.

Co. lviii. Corpus sensibile scđm tactum est grauitatē habēs uel leuitatem

Co. lxiii. Contingit augmentari corpus non solum ingrediēte aliquo sed etiam alteratione: ut si ex aqua fiat aer.

Vacuum est locus priuatus corpore.

Ex lectione .xi. & co. lxy.

Pars nisi seorsum ponatur non erit in loco sed in toto.

Omnis motus aut est uiolentus aut secundum naturam

Motus uiolentus posterior est eo qui est secundum naturam.

Non entis nulla est differentia

Co. lxx. Medium per quod aliquid fertur causa est: uelocitatis uel tarditatis motus: quia corpus motum impedit maxime quidem medium qđ contra fertur: postea autem medium manens: sed magis mediū quod non facile diuiditur. huiusmodi autem est quod pinguius est.

Co. lxxi. Idem corpus uelocius fertur propter duas causas: aut indifferendo per quod fertur: ut per aquam aut per terram aut per aerem: aut indifferēdo quod fertur propter excellētiā grauitatis uel leuitatis eius

Ex lectione .xii. & co. lxxi.

Excellēs diuiditur in id quo excellit & in id quod excellitur.

Non excellit linea punctum nisi componatur ex punctis.

Vacuum ad plenū nullā possibile est habere pportionē: neq; motus qui fit per uacuum ad motum qui fit per plenum.

Co. lxxiii. Omnis motus ad motum proportio est.

Omnis motus in tempore est.

EX LI.III. PHYS.

Ois téporis ad tps proportio est si sint utraq; finita

Ex lectione .xiii. & co. lxxvi.

Corpus ligneū cubicū & si sit calidum :aut frigidum :aut graue :aut leue:
tamen alteq; est a passionibus istis & si non sint separabiles.

Co. lxxviii. Aer non uidetur.

Ex lectione .xiiii. & co. lxxx.

Rarum est quid leue unde ignem rarum esse dicunt.

Co. lxxxii. Quanto aliquid est rarius magis sursum ferretur.

In uacuo sunt oia sine motu & uacuum sine motu est.

Co. lxxxiii. Plus aer ex aqua generatur quam econuerso.

Co. lxxxiii. Ex eo quod est in potentia actu fit quod fit.

Materia non separabilis est a contrariis esse tamen eius alterum est. i. scđ
dum rationem altera est.

Materia contrariorum est una numero. ut calidi & frigidi.

Cum ex aqua fit aer eadē est materia numero non accipiens in se aliud ali-
quid : sed qđ erat in potentia actu facta est: similiter & aqua ex aere fit.

Scintillæ nō est accipere aliqua pars in qua nec caliditas nec albedo insit

Magnitudo & paruitas sensibilis corporis: non accipiente aliquid mate-
ria: extenditur s̄ d qui potentia est materia utriusq;.

Densum est graue & durum rāq; autem leue & molle: dissonant aut graue
& durum in plumbo & ferro.

Ex lectione .xv. & co. lxxxviii.

Ex his quæ nō sunt compositum impossibile est esse & participare aliqua
substantiam.

Co. lxxxviii. Omnis diuisibilis existentis necesse est esse dum est aliquam
partem eius aut aliquas partes.

Temporis aliæ partes factæ: aliæ futuræ sunt.

Ipsum nunc non est pars temporis.

Mensurat pars totum : & componi oportet totum ex partibus.

Co. lxxx. Nulle partes temporis quæ sunt aliæ & aliæ adinuicem possūt
esse simul nisi una contineat aliam:

Impossibile est sic se habere adinuicem duo nūc quod sint habitæ aduicē

Co. lxxxxi. Nullius diuisibilis finiti unus tantum terminus est:

Co. lxxxxi. Simul esse dicuntur scđm tps & nec prius nec posterius quæ
sunt in eodem nunc.

Ex lectione .xvi. & co. lxxxiii.

Pars temporis tempus quoddam est.

Pars circulationis non est circulatio.

Co. lxxxiii. In tempore omnia sunt: & in totius spera:

Co. lxxxv. Omnis mutatio & motus in ipso transmutato est aut in loco
ubi est ipsum transmutatum & transmutans.

Tempus ubiq; & apud omnia est.

Co.lxxxxvi. Mutatio & motus oīs uelocior & tardior est.

Tardum & uelox tempore determinantur.

Velox est quod in pauco tempore per multū spatium mouetur.

Tardū est quod in multo tempore per paucū spatium mouetur.

Tps nō determinatur tpe neq; quo ad quātitatē neq; quo ad qualitatem.

Co.lxxxxvii. Manifestū est quod tps neq; motus est neq; sine motu.

Ex lectione .xvii. & co.lxxxxviii.

Simul motum sentimus & tempus.

Neceffe est ipsum tempus aliquid esse ipsius motus.

Co.lxxxxviii. Oē quod mouetur mouetur ex quodam in quidam.

Seqtur magnitudinem motus: propter id. n. q; magnitudo cōtinua & motus continuus erit: quātus uero motus est tantū & tempus erit.

Prius & posterius in magnitudine primū sunt & hoc ex ipsa positione.

Motus & tps ita se habent quod semp alterū eorū sequitur alterum:

Co.c. Tunc dicimus fieri tempus quando prioris & posterioris in motu sensum percipimus:

Co.ci. Tempus est numerus motus secundū prius & posterius.

Co.cii. Numerus dicitur dupliciter scilicet quod numeratur uel numerabile & alio modo quo numeramus.

Tempus est numerus quod numeratur & nō quo numeramus.

Est alterum quo numeramus & quod numeratur.

Ex lectione .xviii. & co.ciii.

Ipsū nunc idem est, s. subiecto scdm id qd est, quod quid erat esse autem alterum est idest ratione alterum est

Co.ciii. Ipsū nūc mēsurat tps scdm qd prius & posterius ē & nō scdm id qd ē

Quod mouetur in eo qd est alibi & alibi est alterum.

Ipsū nunc sequitur ad id quod fertur sicut tempus ad motum.

Per mobile cognoscimus prius & posterius in motu.

Notum in tempore maxime est nunc.

Co.cv. Nisi tps sit ipsū nunc non est. & si ipsum nunc non est tps nō erit.

Quod fertur & loci mutatio sunt simul.

Tempus continuatur per ipsum nunc & diuidatur per ipsum nunc.

Motus & loci mutatio una est idest sumitur unitate ab eo quod mouetur quia unum est.

Punctum est principium unius partis lineæ & finis alterius.

Co.cvi. Ipsū nunc nulla pars temporis est: neq; pūcta sūt partes lineæ: lineæ enim due partes unius lineæ sunt.

Secundum quod est terminus nunc non est tempus sed accidit tempori scilicet sicut terminus terminato, secundum uero quod numerat est numerus.

EX.III.LI.PHYSI

Teri illius solum sunt cuius sunt teri: numerus autem potest esse diuersus

Ex lectione .xviii. & co. cviii.

Tempus minime numerus simpliciter est.

Minimus numerus qui est simpliciter dualitas est.

In lineis est minimum multitudinem ut duæ aut una: magnitudine autem non.

In tempore est minimum secundum multitudinem secundum uero magnitudinem non est.

Co. cxviii Secundum quod tempus est continuum est longum & breue: secundum quod est numerus est multum & paucum: uelox autem & tardus non est.

Numerus quo numeramus uelox & tardus non est.

Co. cx Tempus prius & posterius non est idem.

Numerus simpliciter scilicet quo numeramus est unus & idem qui est ceterum equorum & qui est centum hominum: quorum autem est numerus. id est numerus numeratus altera sunt.

Co. cx Sicut contingit esse unum & eundem motum scilicet specie iteque & iterum sic & tempus contingit.

Co. cxii Non solum motum tempore metimur: sed etiam motu tempus propter diffiniri adinuicem.

Per numeralia numerorum aliquando cognoscimus & econuerso.

Co. cxiii Imitatur magnitudinem motus in quantitate: continuitate & diuisibilitate hunc autem tempus.

Ex lectione .xx. & co. cxlii.

Tempus est metrum motus & eius quod est moueri.

Tempus mensurat motum mensurando aliquem motum: quo mensurabit totum.

Est motui in tempore esse mensurari tempore: & secundum id quod est & secundum suam durationem: simul enim motum & esse motus mensurat tempus.

Co. cxv Alia motu esse in tempore est mensurari tempore non ipsa sed esse eorum. id est secundum suam durationem.

Aliquid esse in tempore dicimus dupliciter: unomodo quia tunc est quando tempus est: alio modo sicut aliqua sunt in numero.

Aliquid dicitur esse in numero sicut pars & passio: & quicquid est ipsius numeri aut quia numerus est ipsius.

Nunc & prius & posterius & quaecumque huiusmodi sunt in tempore. sicut in numero unitas quæ scilicet est pars numeri & superflua quæ scilicet sunt passionibus & pars. res autem sicut sunt in numero scilicet numerate ita sunt in tempore.

Co. cxvi Non est idem in tempore esse & esse quando tempus est.

Co. cxvii Accipi potest aliquod tempus maius omni eo quod est in tempore: unde necesse est omnia quæ sunt in tempore contineri sub tempore: & pati aliquid sub tempore.

Consueuimus dicere quod tempus tabefacit: & senescunt omnia sub tē-
pore & obliuiscuntur propter tempus.

Non didicit aliquis propter tempus: neq; nouum factum est aliquid neq;
bonum *id est integrum & perfectum*: corruptionis enim per se causa
tempus est:

Quæ sunt semper scdm qd semper sunt nō sūt in tempore: non enim mē-
suratur esse ipsoꝝ tempore: signum autem est quoniam neq; patiūtur
aliquid a tempore.

Co.cxxviii. Tempus est mensura quietis per accidens: omnis enim quies
in tempore est.

Non omne immobile quiescit: sed priuatum motu: aptum tamen natum
moueri.

Co.cxxviii. Quod mouetur non simpliciter erit mensurabile sub tempore
secundum quod quantum aliquid est: sed secundum quod motus
ip sius est quātus.

Co.cxxviii. Nulla quæ neq; mouentur neq; quiescūt sunt in tempore.
Tempus est mensuratio motus & quietis.

Co.cxx. Quorum opposita semper sunt hæc non sunt in tempore: quorū
autem non semper sunt: hæc sunt in tempore.

Ex lectione .xxi. & co.cxxi.

Nunc continuat tempus præteritum & futurum.

Nunc diuidit tempus potentia *id est in quantum considerat ut multa in*
potentia & in quantum huiusmodi est: est alterum & alterum inquan-
tum autem copulat semper idem est.

Co.cxxii. Dicitur etiam nunc tempus propinquum præsentī nunc.

Co.cxxiii. Tunc est tempus determinatum ad prius nunc.

Co.cxxv. Ipsum nunc principium & finis est: sed non eiusdem sed præte-
riti quidem finis futuri autem principium.

Tempus semper est in sui principio & in fine.

Tempus nunquam deficit: semper enim in principio est.

Co.cxxvi. Illud dicitur iam quod est propinquum præsentī nunc: siue sit
pars præteriti: siue futuri.

Co.cxxvii. Ipsum modo est pars præteriti prope præsentī nunc.

Olim est pars præteriti procul præsentī nunc.

Repente est quando est sine sensibili tempore. propter paruitatem.

Ex lectione .xxii. & co.cxxviii.

Omnis mutatio remouet *scilicet de ratione sua* rem a natura sua.

Co.cxxviii. Aliqui tempus sapientissimum dixerunt: paron autem pytha-
goricus ipsum penitus indisciplinabile rectius dixit.

In tempore oīa generantur & corrumpuntur.

Tempus corruptionis magis erit per se causa quam generationis.

EX.III.LI.PHYSI.

Mutatio per se est destructiua: generationis autem & ipsius esse causa est per accidens.

Nihil fit: id est generatur nisi moueatur ipsum quodammodo scilicet manifeste & agatur: corrumpitur autem etiam cum non moueatur. manifeste
Co.cxxviii. Omne mutatione & oē quod mouetur necesse est moueri in tempore.

Prius & posterius dicimus secundū distantiam ad ipsum nunc.

Ipsū nunc est terminus præteriti & futuri.

Cōtrario modo dicitur prius scđm præteritū & futurū. in præterito enim dicitur prius quod longius est ab ipso nunc: posterius autem quod prope est: in futuro autem dicitur prius quod est propinquius ipsi nunc posterius autem quod procul est.

Nihil aliud aptum natum est numerare quam anima uel intellectus:

Non existente anima tempus est utcumque ens.

Prius & posterius in motu sunt & hæc sunt tps scđm q̄ sunt numerabilia
Ex lectione. xxiii. & co. cxxx.

Tempus est passio & habitus motus.

Co. cxxx Tempus & motus sunt simul & scđm actū & scđm potentiam:

Co. cxxii Omne tēpus quod est simul & similiter id est æqualiter est unū tantum quod uero non est simul nō est unum: sed species eius est una.

Motus sunt alteri & seorsum id est diuisi ab inuicem: tempus autem ubique idem est.

Co. cxxxiii Motus localis est maxime regularis: & iter motus locales motus circularis.

Numeratur unūquodq; uno quodā proximo sui generis.

Aliquo determinato motu & tpe mēsuratur quātitas motus & tpris.

Quod est primū est mensura oīum pximorum: oīum quæ sūt sui generis.

Circulatio quæ est maxime regularis est mensura oīum motuū.

Alteratio & augmentatio non sūt motus regulares.

Videtur tempus esse numerus motus primæ spæræ: quia hoc motu mensuratur & tempus & alii motus.

Co. cxxxiiii Equilaterus & gradatus nō sunt idem triangulus: sed bene eadem figura.

Ibi dicimus identitatē ubi non est differentia: nō aut ubi est.

Propositiones ex.v.libro physicorum Aristotelis.

Ex comento primo.

Transmutatur transmutans id est transmutatū oē tripliciter: aut scđm accidens: ut musicū ambulare: aut scđm partē: ut sanatus

corpo q̄a oculus sanatur aut i eo q̄ ipsū prius & scđm se ipsū mouetur

Co.ii. Est & i mouēte similiter: aliud quidē scđm accidēs mouet: aliud se cū dū ptē: aliud uero p se ipsum mouet primū ut cū medicus sanat.

Ad motum requiruntur quinque: primo mouēs primū & aliqd qd mouetur & tempus in quo mouetur & duo termini. *sc. ex quo & in quem.*

Co.iii. Omnis motus a quodam in quidam est.

Co.iiii. Magis a termino in quem quā a quo mouetur denotatur mutatio

Co.v. Qualitates: & passibiles qualitates: & locus: quæ sunt termini eorum quæ mouentur immobilia sunt.

Albedo non est motus: sed albatio est motus:

Ex parte terminorū pōt accipi motus scđm accidēs: ut quid sit albū i id q̄ intelligere mutatur scđm accidēs: ut quod sit albū i colorē: & scđm ptē ut qui uadit athenas: in europā: quia pars europæ athenæ sunt & se cū dū se ut quod in album colorem mutatur.

Co.vi. Mutatio per accidēs in oibus terminis est & in semper id est in oī tempore: & in omni id est in omni subiecto & motu:

Mutatio q̄ nō ē scđm accidēs est tātū i cōtrariis & i mediis & p̄dictione.

Medium quodammodo est ultima: & hoc ad illa & illa ad hoc dicuntur quodammodo contraria.

Fuscū est albū per cōparationē ad niḡ & niḡ per cōparationē ad albū:

Ex lectioe. ii. & co. vii.

Omnis mutatio est a quodam in quidam:

Quod mutatur mutatur quadri-arie: aut enim ex subiecto in subiectū: aut ex subiecto in non subiectum: aut ex non subiecto in subiectum aut ex non subiecto in non subiectum.

Quæ est ex nō subiecto in nō subiectū nō est mutatio per hoc q̄ nō est secundum cōtradictionē: neq; enim est cōtradictio neq; cōtraria.

Mutatio ex nō sūo in sūm est generatio secundū cōtradictionem.

Quando ex non albo generatur album est generatio secundum quid: sed quando ex non ente simpliciter generatur substantia est generatio simplex.

Mutatio quæ est ex subiecto in non subiectum corruptio est.

Quæ est ex substantia in non esse corruptio simpliciter est quæ uero in oppositā negationem est corruptio secundum quid.

Co.viii. Ens & non ens dicitur tripliciter: unomodo secundum compositionem & diuisionem: alio modo secundum potentiam quod ei qd est in actu oppositam est: & sic non contingit moueri: tertio modo qd est in potentia quæ non excludit esse in actu simpliciter: & sicut contingit moueri secundum accidēs.

Impossibile est quod non est moueri.

Impossibile est generationem esse motum.

EX.V.LIBRO PHYSI.

Verum est dicere q' non est de eo quod sit simpliciter.

Omne quod mouetur in loco est.

Quod non est non est in loco.

Corruptio non est motus.

Contrarium est motui motus aut quies.

Corruptio generationi contraria est.

Co.viii Mutationis tres sunt tantum species.

Motus est mutatio de subiecto in subiectum.

Priuatq' ponitur contrarium & monstratur affirmatiue.

Ex lectione tertia

Necesse est tres esse species motus scilicet quantitatis & qualitatis & secundum locum.

Co.x Secundum substantiam non est motus propter nullum entiu' substantia' contrarium esse.

Motus non est in ad aliquid neq' in actione & passione.

Motus non est motus: neq' generationis generatio: neq' omnino mutationis mutatio.

Co.xii Nulla mutatio est per se de una mutatione in alia: sed per accidens

Co.xiii Infinitorum non est primum. neq' ultimu': quare neq' habitus erit

Co.xiiii Eadem motui contrarius est motus & quies: & generatio & corruptio contraria sunt.

Co.xv Oportet materiam subesse ei quod fit: & mouenti.

Co.xvii Omne quod mouetur mouetur tripliciter aut in eo quod est secundum accidens: aut q'a pars aliqua mouetur: aut quia per se mouetur:

Ex lectione quarta & co.xviii.

Motus est solum in qualitate quantitate & ubi: in unoquoq' enim horum est contrarietas.

Motus qui est in qualitate est alteratio.

Augmentum & decrementum est secundum quantitatem:

Di Augmentum est motus in perfectam magnitudinem:

Diffi. Decrementum est motus a perfecta magnitudine in imperfectam magnitudinem:

Motus qui est in ubi secundum proprium & commune nomen innotatus est sit autem latio nominatus.

Hæc sola propria dicuntur ferri cum non in seipsis sit stare mutantibus locum & quæcunq' non ipsa se ipsa mouent sed in locum.

Di. Co.xviii Mutatio quæ est in eadem specie in magis & in minus: alteratio est.

In minus aliquid uadens in contrarium dicitur mutare in magis autem tamquam ex contrario in ipsum.

Co.xix Im mobile est quod impossibile est moueri sicut sonus inuisibilis

& qđ multo tempore uix mouetur: aut tarde incipit quod dicitur gra-
uiter mobile: & quod aptum natum est moueri: non mouetur aut tunc
cum aptum natum est & ubi & sic: quod quidem quiescere uoco im-
mobiliū solum: contrarium enim quies motui est.

Quies est priuatio in susceptiue motus.

Ex lectione quinta & co.xxii.

Simul dicuntur esse secundum locum quæcunq; in uno loco sunt primo
separatim autem quæcunq; sunt in altero.

Tangere dicuntur quorum ultima sunt simul

Medium est in quod aptum natū est primum pertingere quod mutatur
continue secundum naturam: quam in ultimum in quem mutatur.

Ad minus est medium in tribus.

Ultimum mutationis est contrarium.

Co.xxiii. Continue mouetur quod nihil aut paucissimum deficit rei: sed
non tempori.

Nihil prohibet aliquem deficientem rei moueri continue secundum
non tempori.

Co.xxiiii. Contrarium secundum locum est secundum reſtitutionem di-
ſtans plurimum.

Di.Co.xxv. Conſequenter est quod cū ſolum poſt primum ſit aut poſi-
tione aut ſpecie aut aliquo ſic determinatorum nullum medium eſt eo-
rum eiufdem generis: & cuius conſequenter eſt.

Co.xxvi. Diffi. Habitum eſt quod conſequenter eſt cum tangat.

Omnis mutatio in oppoſitis eſt.

In contradictonis nihil eſt medium.

In contrariis eſt medium.

Continuum eſt aliquid habitum.

Diffi. Dico eſſe continuum cum unius & idem fiat terminus utriuſq; q̄
ſe tangunt & ſic ſignificat nomen.

Co.xxvii. In his eſt continuum ex quibus aptum natum eſt fieri unum ſe-
cundum contactum.

Co.xxviii. Conſequenter ſe habens eſt primum inter iſta ſecundum quod
prius dicitur a quo non conuertitur conſequentia eſſendi.

Co.xxviiii. Eodem modo contactus eſt prius quam continuum.

Punctis ineſt tangere unitatibus autem conſequenter: & punctorum cō-
tingit eſſe medium: unitatum autem non eſt neceſſe.

Ex lectione ſexta & co.xxxi.

Motus dicitur unus tripliciter ſcilicet genere ſpecie & numero.

Genere motus dicitur unus ſecūdum figuras prædicamenti ut loci muta-
tio omni mutationi genere una eſt: alteratio autem a loci mutatione
altera genere eſt.

Specie motus est unus: cū genere unus: & indiuidua specie fit.

Co. xxxiii. Circularis motus a recto alter est specie.

Co. xxxiiii. Simpliciter unus motus est qui substantia quidem unus & numero est.

Tria sunt secundum numerum circa quæ dicimus motum unum scilicet quod mouetur & in quo mouetur & quando.

Ex lectione. vii. & co. xxxviii

Omnis motus est continuus.

Vnum simpliciter dicitur dupliciter continuitate & indiuisibilitate.

Co. xxxv. Motus illi habiti sunt qui neq; specie neq; genere idem sunt: currens enim aliquis statim febricitabit.

Co. xxxv. Non omnis motus fiet continuus omni motui.

Co. xxxvi. Ad hoc quod motus sit continuus tria requiruntur. scilicet unitas speciei unitas subiecti & temporis ut. scilicet Immobilitas intersit.

Co. xxxvii. Motus etiam dicitur unus quia est perfectus.

Perfectum & totum ad unitatis rationem pertinent.

Motus dicitur unus qui est regularis.

Co. xxxviii. Irregularis motus non uidetur esse unus: diuisibilis enim est.

Est in omni motu id quod regulariter est: uel non est.

Co. xxxix. Irregularitatis differentia aliquando est in quo mouetur impossibile enim regularem esse motum non in regulari magnitudine: aliquando in uelocitate & tarditate: motus enim cuius uelocitas est eadem regularis est cuius autem non eadem irregularis.

Neq; species motus neq; differentie uelocitas & tarditas.

Nulla species uel differentia sequitur speciem sui generis.

Co. xxxv. Motus irregularis est unus inquantum est continuus.

Ex lectione. viii. & co. xxxvii.

Motus qui est ex contrario non est contrarius ei qui est in contrarium idem enim & unus est esse idest ratio autem non idem ipsis.

Co. xxxviii. Motus qui est ex contrario non est contrarius ei qui est ex contrario.

Vnusquisq; motus magis denominatur ab illo in quem mutatur: quam ab illo ex quo mutatur.

Motus qui est ex sanitate est idem ei qui est in egritudine: & qui ex egritudine ei qui est in sanitate.

Co. xxxviii. Motus qui est ex contrario in contrarium est contrarius ei qui est ex contrario in contrarium.

Co. i. Ipsum addiscere est contrarium ei quod est decipi non per se ipsum ab alio.

Motus sursum est contrarius ei qui est deorsum & hæc sunt contraria in longitudine ante ei qui est retro: & sunt in profunditate: & qui est ad dex-

teram ei qui est ad sinistram & hæc sunt in latitudine.

Rege quibus non est cōtrarium **sicut scilicet sunt substantiæ** mutatio quæ est ex ipso ei quæ est in ipsum cōtraria est: unde generatio corruptionis contraria est.

Ex lectione.viii.&co.iiii.

Simpliciter contrarius est motus motui: opponitur autem ei & quies: priuatio enim ipsius est.

Motui qui est ex hoc puta ex.b.in cōtrarium: contrariatur quies quæ est in hoc scilicet in.b.& motui qui est ex contrario in hoc contrariatur quæ quæ est in contrario.

Quiæres quæ sunt in terminis contrariis contrariæ sunt: nam si motus cōtrarii sunt & quietes oppositæ erunt.

Accidit quietem quæ est in termino ad quem simul fieri motui in ipsum unde opposita non sunt.

Co.lyi. Senescere quidem est scd'm naturam.

Co.lvii. Quæ sunt per uolentiã insunt extra naturam.

Corruptio uiolenta est contraria corruptioni quæ est scd'm naturam:

Generationes quædam sūt uiolentiæ & non moderatæ quibus contrariæ sunt quæ sunt scd'm naturam.

Co.lviii. Corruptio non simpliciter est contraria: corruptiõ: sed scd'm qd hæc est dulcis illa uero tristis.

Co.lviii. Ignis natura fertur sursum: deorsum uero terra.

Motus naturalis unius corporis est contrarius motui qui est extra naturam eiusdem corporis.

Co.lx. Quies quæ est sursum est contraria motui qui est desuper in deorsum respectu eiusdem: illa enim est extra naturam: hic aut scd'm naturam.

Co.lxi. Motus naturalis quanto magis appropinquat ad quietem tanto è uelocior uiolentus autem est cōtrario.

Co.lxii. Eius quod mutatur aliud est in termino a quo aliud in termino ad quem.

Co.lxy. Magis motus motui contrarius est quam quies.

Propositiones ex.vi.libro physicorum Aristotelis:

Ex lectione prima & co.primo:

Impossibile est ex indiuisibilibus esse aliquod continuum.

Co.ii. Ultima punctorum non sunt unum neq; simul neq; continua: neq; se tangentia.

Quod tangit aut totum tangit totum aut pars partem: aut totum pars.

Si duo indiuisibilia se tangunt: necesse totum tangere totum.

EX LI. VI. PHYS.

Consequenter non erit punctum puncto: neq; ipsum nunc ipsi nunc:
Punctorum semper est medium linea: & ipsorum nunc tempus.

Co. iii. Ex quibus componitur linea uel tempus in ipsis diuiditur:
Nullum continuum in diuisibilia diuisibile est. esset enim indiuisibile ab indiuisibili contactum

Ex lectione secunda. co. v.

Si magnitudo componitur uel diuiditur in diuisibilia & motus & tempus similiter.

Co. viii. Secundum impartibilem magnitudinem non potest aliquid moueri: sed motum est.

Ex lectione tertia & co. xi. & xiiii.

Necesse est uelocius mobile moueri per equalem magnitudinem in minori tempore.

Co. xv. Omnis motus in tempore est: & in omni tempore possibile est moueri.

Omne quod mouetur contingit & uelocius moueri & tardius:
In omni tempore contingit uelocius & tardius moueri quam sit motus datus in tali tempore.

Necesse est tempus esse continuum: dico autem continuum diuisibile in semper diuisibilia.

Co. xvii. Per easdem & equales diuisiones tempus & magnitudo diuiditur

Ex lectione. iiii. & co. xviii.

Si tempus est infinitum & magnitudo: & sicut unum sic & alterum ut si in ultimis infinitum est tempus & longitudo in ultimis. si uero diuisione: & longitudo. si autem in utrisque tempus: & in utrisque longitudo.

Co. xviii. Zenonis ratio falsum opinatur. quæ est non posse infinita transire aut tangere infinita in tempore infinito.

Dupliciter dicitur longitudo & tempus infinitum: & omnino omnino continuum: aut secundum diuisionem: aut in ultimis.

Quæ sunt infinita in ultimis non contingit se tangere in tempore finito: quæ uero secundum diuisionem sunt contingit: & namque tempus sic infinitum est.

Non potest infinitum spatium in finito tempore transiri: neque in infinito finitum: si enim tempus infinitum sit & magnitudo erit infinita: & si magnitudo & tempus.

Co. xxii. Neque linea neque planum neque omnino continuorum ullum erit indiuisibile.

Ex lectione. v. & co. xxiii.

Nunc dictum non secundum alterum: sed per se & primo necesse est esse in diuisibile & in omni tempore esse.

Est accipe aliquod ultimum præteriti: & infra quod nihil est futuri: & si

militer futuri infra quod nihil est præteriti.

Co. xxvi. Si nunc esset diuisibile. esset aliquid præteriti in futuro & aliquid futuri in præterito.

Co. xxviii. & xxx. Nihil mouetur in ipso nunc neque quiescit: diuidetur enim ipsum nunc.

Co. xxx. Quiescere dicimus aptum natum moueri & non mouetur quando quomodo & sicut aptum natum est moueri.

Co. xxxi. Quod mouetur in aliquo toto tempore mouetur in qualibet parte illius temporis secundum quod aptum natum est moueri: & quiescens similiter quiescet.

Idem nunc est ultimum utrorumque temporum.

Co. xxxii. Illud dicimus quiescere quod similiter se habet & nunc & prius: & secundum se totum & secundum partes.

Nunc non habet prius & posterius.

Necesse omne quod mouetur & omne quod quiescit moueri & quiescere in tempore:

Omne quod mutatur necesse est esse diuisibile.

Cum aliquid est in hoc in quo mutatum est non amplius mutatur & cum est in eo ex quo mutatur & ipsum & partes omnes: non mutantur: necesse est igitur quod mutatur secundum aliquam partem esse in hoc: & secundum aliam in illud.

Ex lectione. vi. & co. xxxiii:

Motus est diuisibilis dupliciter uno quidem mouetur tempore: alio modo uero secundum partium motus illius quod mouetur.

Co. xxxiiii. Omnis motus est alicuius mobilis.

Plurimum non erit unus motus.

Co. xxxv. Continuus motus continuorum quorundam est.

Co. xxxvi. Tempus omne diuisibile est:

Necesse est diuidi motum secundum tempus:

Co. xxxvii. xxxviii. xxxviiii. Necesse est easdem esse diuisiones & temporis & motus: & ipsius moueri & quod mouetur: & in quo motus est: sed non omnium similiter est in quibus est motus: sed quanti quidem per se: quali autem per accidens: & uno horum diuiso omnia diuidentur & in ipso finita esse uel infinita se habebit similiter de omnibus & sequitur maxime ab ipsa quod mutatur: omnia diuidi & finita uel infinita esse.

Ex lectione. vii. & co. xxxv.

Necesse est quod mutatur cum mutatum est esse in quo mutatum est.

Sequitur ad mutari ipsum deficere & ad mutatum esse defecisse:

Co. xxxxi. Omne necesse est esse aut non esse.

Co. xxxxii. Quod factum est quando factum est erit: & quod corruptum est quando corruptum est non erit.

EX LI. VI. PHYSI.

Co. xxxviii. Illud in quo primo mutatum est: quod mutatum est necesse est esse atomum.

Co. xxxv. Quod corruptum est & quidem factum est in atomo corruptum & factum est.

Dicitur in quo primo mutatum est dupliciter: aliud quidem in quo perfecta mutatio est: & est uerum dicere quod mutatum est: aliud uero in quo primo incepit mutari.

Co. xxxvi. Contingit mutationem perfici & mutationis ultimum indiuisibile est propter id quod est finis motus.

Non est accipere aliquod principium id est primam partem mutationis neque temporis in quo primo quis mutatur.

Co. xxxviii. Omne quod mutatur demonstratum est diuisibile esse.

Co. xxxviii. Tria sunt quae accipiuntur in mutatione: quod mutatur: in quo mutatur & in quod mutatur ut homo tempus & album.

Ipsam secundum quod mutatur non similiter se habebit ut alia duo: homo quidem & tempus diuisibilia sunt: de albo autem alia ratio est: propter quod secundum accidens omnia diuisibilia sunt: cui enim accidit album aut quale diuisibile est.

In sola mutatione secundum qualitatem contingit indiuisibile per se esse.

Ex lectione. viii. & co. i.

Dicitur aliquid in tempore mutari dupliciter unomodo primo & per se: alio modo secundum alterum ut in anno quia in die.

Si aliquid mutatur primo in aliquo tempore necesse est in qualibet parte illius temporis mutari.

Co. li. Omne quod mouetur necesse est esse motum prius.

Co. lii. Semper ab ipsis nunc secundum diuisionem tempus est determinatum.

Co. liii. Omne quod mutatur necesse est infinite mutatum esse.

Co. li. Non solum quod mutatur necesse est mutatum esse prius: sed & quod mutatum est necesse est prius mutari.

Omne quod ex quodam in quoddam mutatum est: in tempore mutatum est:

Co. lii. Duo indiuisibilia impossibile est esse coniuncta.

Co. liii. In ipso mutari mutatum esse est prius: in ipso autem mutatum esse est mutari: & nullo modo comprehenditur primum: causa autem huius modi est quia non est impartibile impartibili coniunctum.

Co. liiii. Quod factum est necesse fieri prius & quod sit factum esse quaecumque tamen diuisibilia & continua sunt: non tamen semper: sed aliquando aliud: ut illius aliquid similiter & ipso corrumpi corruptum esse prius corrupto autem esse corrumpi est prius.

In quocumque tempore sit aliquid non erit utique sicut in primo:

Ex lectione. viii. & co. ix.

Impossibile est in infinito tempore transire magnitudinem finitam: non

eandem semper reiterando: uel aliquid eius.

Impossibile est infinitum ex finitis esse propter id quod mesurantur finita a quodam uno multitudine uel magnitudine siue æqualia sint siue inæqualia.

Commento. lxi. Infinitum mobile non pertransit finitum spatium in finito tempore.

Co. lxiii. & co. lxiiii Impossibile est infinitum mobile transire infinitum spatium in tempore finito.

Co. lxiii Omnis loci mutatio in loco est

Ex lectione. x. & co. lxvii.

Omne quod aptum natum est moueri quando natum est moueri & quo & sic necesse est qd moueatur aut quiescat.

Necesse est oē quod stat *idest mouetur in quietem* cum stat moueri: non enim contingit quiescere quiescens *idest in quietem tendens.*

Co. lxviii. Omne quod stat necesse est in tempore stare:

Co. lxviii Contingit aliquid uelocius & tardius stare.

Co. lxxi Neq; in ipso stare neq; in ipso moueri est accipere aliquam primā partem in qua quiescens quieuerit: uel mobile sit motum.

Co. lxxii Illud dicimus quiescere quod non mouetur quando & in quo aptum natum est moueri:

Co. lxxiii. Quiescere aliquid dicimus cum similiter se habet nunc & prius. Quiescere nō est in impartibili.

In tempore non est accipere aliquod primum: neq; in magnitudine neq; in aliquo continuo.

Co. lxxiii. Si accipiatur aliquod mobile quod primo & secundū se mouetur & non solū ratione partis impossibile est quod sit secundū aliquid in eodem loco uel dispositione in aliquo tempore.

Ex lectione. xi. & co. lxxvi.

Non componitur tempus ex ipsis nunc indiuisibilibus sicut nec alia magnitudo ulla.

Co. lxxiii. Non oportet. si non tantum in altero sit extremorum quod non dicatur album aut non album: album enim dicitur aut non album non quod totum sit huiusmodi: sed quod plures aut magis propriæ partes sint tales: non enim est idem non esse in hoc: & non esse totum in hoc.

Co. lxxv. Partes totius quod mouetur circulariter nullo tempore sunt in eodem loco.

Totum quod mouetur circulariter semper mouetur in alterum locum:

Ex lectione. xii. & co. lxxvi.

Impartibile secundum quantitatem non contingit moueri nisi secundū accidens ut corpore moto aut magnitudine in qua est.

Ex.VII. LI. PHYSI.

Aliqui sunt motus partium secundum q̄ partes & aliqui totius secundū quod totum:& hæc differentia maxime uidebitur in sp̄a:non enim eadem erit uelocitas eorum quæ iuxta centrum sunt & quæ extra:& q̄ totius sicut non unius existente motu sed diuerforum.

Co.lxxviii. Neq̄ ex ipsis nunc est tempus neq̄ linea ex punctis:neq̄ motus ex momentis.

Co.lxxxviii. Omne quod mouetur impossibile ē q̄ pertrāseat maiorem magnitudinem ipso mobili:quam equalem uel minorem.

Ex lectione.xiii.&co.lxxxxi.

Terminus generationis est esse corruptionis nō esse:terminus alteratiōis omnis sunt contraria:terminus augmenti est secundū naturam propriā perfecte magnitudinis:decrementi autem est qui est remotus a perfecta magnitudine.

Co.lxxxii. Nulla mutatio est infinita:neq̄ loci mutatio.

Non omnis loci mutatio est in contrariis.

Impossibile dicitur dupliciter scilicet quod omnino non contingit esse:& quod non de facili potest esse.

Propositiones ex .vii. libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo.

Mne quod mouetur necesse est ab aliquo moueri.

Alqua habent in se principium motus:& aliqua non.

Co.ii. Omne quod a se ipso mouetur nullo modo quiescit per quietem cuiuscunq̄ mobilis.

Necesse ē si aliquid quod mouetur pausat per quietem alterius ab aliquo altero moueri.

Omne quod mouetur est diuisibile.

Parte quiescente quiescit totum.

Ex lectione secunda & co.iii.

In mouentibus & motis non est abire in infinitum sed est deuenire ad aliquod quod primo est causa motus.

Co.v. Motus est unus numero qui ex eodem termino in idem numero & in tempore eodem numero fit:ut ex albo quod est unū numero i hoc nigrum:scd'm hoc tempus quod est unum & idem numero.

Genere idem est motus qui in eodem prædicamento substantiæ uel alterius generis est.

Specie qui ex eodem in idem specie ut ex albo in nigrum aut ex bono in malum.

C Si motus mobilis est deteriat̄ & tēpus in quo mouetur determi

natum erit.

Co.vii. Contingit in finito tempore infinitū motū esse nō idem: sed alterum & alterum sicut accidit multis & infinitis motis.

Co.viii. Quod mouetur primum secūdu locū & corporalem motum: necesse est tangi uel cōtinuum esse mouenti.

Co.viii. Cōcesso cōtingenti nullū inconueniens poterit accidere.

Ex lectione.iii. & co.x.

Mouens primum nō sicut finis sed unde principium motus simul est cū eo quod mouetur & nihil eorum est medium.

Sicut tres sunt species motuū scilicet scđm locū & secundum qualitatem & secundum quantitatem ita tres sunt species mobilium.

Loci mutatio est primus motuum.

Omne quod mouetur aut mouetur a se ipso aut ab altero.

Motus qui sunt ab altero quattuor sunt. sc. pulsio tractio uestio uertigo & omnes alii ad hos reducuntur.

Pulsionum alia impulsio alia expulsio.

Diffi. Impulsio est cum mouens ei quod mouetur non deficit.

Di. Pulsio est cum expellens deficit ei quod expellitur.

Quod uehitur non secundum se mouetur sed secundum accidens.

Vehēs aut mouetur p pulsū: aut per tractum aut per uertiginē: quare neatio in tribus necessario erit motibus.

Diffi. Tractio est cū motus trahentis ad se ipsum uel ad alterū est uelocior & non est separatus ab eo quod trahitur.

Vertigo cōponitur ex tractu & pulsione.

Pulsio est a se ipso aut ab alio ad aliud motus.

Di. Proiectio est quando uelocior sit motus eo quod secūdu naturā feratur fortiori facta pulsione.

Ex lectione.iii. & co.xi.

Inter alteratum & alterans nullum est medium.

In oībus alteratis simul est ultimū alteratum & primum alterans.

Quod alteratur alteratur scđm qualitatem sensibilem.

Sensibilibus qualitatibus differūt sensibilia corpora ab inuicem.

Co.xii. Scđm oīa qđ alterātur corpora inaiata scđm ea alterātur & aiata.

Faciens scđm passiōem & patiens simul sunt & iter illa nō est medium.

Augens & quod augetur sunt simul.

Ex lectione.v. & co.xiii.

Solū hoc est alteratio qđcūq; scđm se dicūtur pati a qđitatibus sē sibilibus.

Co.xv. Ex quo ē forma statuæ nō dicimus statuā: sed denotatiue æneam.

Æs dicimus esse humidum & calidum & forte: & non solū sic sed etiam humidum & calidum & forte dicimus esse æs æqualiter materiam prædicantes de passione & econuerso.

Quæ alterantur æqualiter cum passionibus de inuicem prædicantur.

Co. xvi. Inconueniens est dicere hominem aut domum accipientem finem sue perfectionis alterari.

Co. xvii. Alteratio nõ est in his quæ fiunt: inquantum fiunt neque in habitibus.

Habitus quædam uirtutes & malitiæ sunt.

Virtus & malitia sunt ad aliquid.

Ex lectione sexta & co. xviii.

Circa uirtutes animæ & malitias non est alteratio.

Virtus quædam perfectio est.

Tunc maxime unūquodq; perfectum est cum attingit proprie uirtuti: & tunc est maxime secundum naturam.

Co. xviii. Cum aliquid alteratur acceptio uirtutis & remotio malitiæ sit aut econtrario: alteratio tamen neutrum horum est.

Virtus impassibilitas quædam est scdm. stoicos.

Cōtraria passio uirtuti est malitia.

Tota uirtus moralis in delectationibus & tristitiis cōsistit.

Omnis delectatio uel tristitia aut est secūdu actum uoluptatis: aut secundum memoriam: aut secundum speciē: & semper causa est sensus.

Co. xx. Intellectiua parte animæ non est alteratio.

Sciens idest scientia maxime dicitur ad aliquid.

Nulla mutatione facta in intellectiua parte fit scientia: sed solum existente quodam in sensitiua parte quæ est experientia uniuersalem accipimus scientiam.

Actus sciæ generatio non est neq; alteratio.

Quiescendo & residendo sciens fit anima & prudens.

Neq; cum dormiens excitatur aliquis aut ebrius pausat: aut infirmans ordinatur. factus est sciens: quamuis prius nõ poterat uti scientia & secundum eam agere.

Iuuenes non addiscere neq; iudicare sensibus similiter se moribus possunt multa enim in eis est perturbatio corporis & motus.

In nulla parte animæ est alteratio nisi per accidens: nisi in sensibili parte.

Ex lectione. vii. & co. xxi.

Non est equalis alteratio loci mutationi neq; maior aut minor.

Co. xxiii. Nulla equiuoca comparantur ad inuicem.

Comento. xxviii. Non solum oportet comparabilia non æquiuoca esse: sed nec habere differentiam ex parte subiecti in quo recipiuntur neq; ex parte eius quod recipitur.

Ex lectione. viii. & co. xxx.

Motus æque uelox est quod mouetur in equali tempore per æquale tan-

rae longitudinis scdm mutationem eiusdem speciei :

Alteratio & loci mutatio non possunt dici aquae ueloces :

Tempus semper est aethomum species :

Loci mutatio habet species quia illud super quod mouetur **id est magnitudo** habet species.

Quae mouentur in aequali tempore secundum eandem magnitudinem non specie differentem aquae uelocia sunt

Commento trigessimoprimo. Genus nō est aliquid unum sed iuxta hoc latent multa :

Equiuocationum aliae sunt multum distantes: ut canis animal & caeleste sidus: aliae uero multum habentes similitudinem: ut homo uerus & pictus: aliae uero proxime: aut genere ut corpus corruptibile & caeleste: aut similitudine ut magister qui docet in scholis & qui praestitum est domui

Species est alia non quando idem in alio: sed quando alia natura est in alio.

Diffinitio est qua discernimus utrum aliqua sint idem aut aliud.

Co. xxxii. Vna alteratio est aquae uelox alteri: in aequali enim tempore aliqua alterata sunt.

In qualitate non inuenitur aequalitas sed sicut in quantitate aequalitas ita in qualitate similitudo.

Ad hoc quod alteratio sit aquae uelox oportet quod qualitas sit eadem & neque magis neque minus insit & subiecti sit aequale

Si illa quae mouentur secundum ipsa & non secundum accidens specie differunt & motus similiter si genere genere si uero numero numero.

Ex lectione .viii. & co. xxxv.

Omne mouēs localiter semper mouet aliquid in aliquo tempore usque ad quantam aliquam longitudinem.

Semper simul aliquid mouet & mouetur.

Si aliqua potentia mouet aliquod mobile per aliquod spatium in aliquo tempore medietatem illius mobilis per duplum spatium: mouebit uel aequalis potentia in eodem tempore uel eadem in aequali tempore.

Medietatem mobilis mouebit per idem spatium aequalis potentia in medietate temporis.

Commento. xxxvi. Si aliqua potentia idem mobile mouet in eodem tempore per tantum spatium: & medietatem in medietate mouebit per tantum spatium & media potentia medietatem mobilis per idem spatium in aequali tempore.

Commento. xxxvii. Si tota uirtus totum mouet medietas non mouebit

EX. VIII. LI. PHYSI.

neq; per quancūq; partē neq; in quocunq; tpe: unus enī moueret nauē.
Rō zenonis est falsa. i. qd' quālibet pars milii in terram piecta faciat sonū: quia totus modius cadens facit sonū.

Pars nō est nisi in potentia in toto.

Co. xxviii. Si sint duo mouentia & utq; eorū per se moueat tātū in tāto tpe per tantum spatium cōposita simul cōpositū ex grauibus æqualiter mouebit longitudine in æquali tempore.

In augmento aliquid est qd' est augens aliquid qd' augetur & tps & quāritas secundum quam augetur similiter & in alteratione est alterans & qd' alteratur & tempus & qualitas.

Propositiones ex octauo libro physicorum Aristotelis.

Ex lectiōe prima & co. primo.

Otas est ut uita quædam oībus natura subsistentibus:

Esse motum oēs affirmant de natura aliqd' dicentes pp hoc qd' m mūdū faciunt & de generatione & corruptiōe cōsideratio est oībus ipsis quam impossibile est esse nisi sit motus.

Qui dicūt infinitos mūdōs esse sicut democritus: & quosdam qdem fieri quosdam autem corrumpi mūdōs: sc̄per dicūt esse motū.

Co. ii. Anaxagoras dicit simul oībus existentibus & q̄scentibus in infinito tpe motū facere intellectu: & disgregare.

Empedocles dixit aliqua in parte tps moueri: & itē oīa quiescere moueri qdem cum amicitia ex multis faciat unum: aut discordia multa ex uno quiescere autem in mediis tēporibus.

Co. iii. Vtile est nō solū ad naturæ cōsideratiōem scire ueritatem de motu: sed etiam ad scientiam de principio primo.

Ex l. secunda & co. ii.

Dicimus motū eē ēdelechiā. i. qd' mobilis sc̄m qd' est mobile.

Ad hoc qd' sit motus necesse est existere res possibiles moueri secūdū unū quēq; motum.

Co. vii. Quies est priuatio motus.

Co. viii. Quædam mouent singulariter idest uno mō tantū: ut naturalia: alia sc̄m cōtrarios motus ut agentia per intellectu.

Vna scientia uidetur esse cōtrariorū.

Quæcūq; possibilia sūt facere aut pati aut mouere: uel moueri: nō penitō possibilia sūt: sed put se hñt ī qdā habitudie dteriatā & pp̄q̄tate adiūicē

Co. viii. Necesse est in his quæ sūt ad aliquid ut nō fiat noua habitudo: si nō utrūq; aut alterū mutetur.

Co. ix. Prius & posterius nō erunt tpe nō existente.

Tempus non erit nisi sit motus.

Impossibile est tempus factum esse.

Solus plato generauit tempus: simul enim cum cœlo factum esse: & ipsū cœlum factum esse dixit.

Co.xi. Impossibile est dicere & intelligere tempus sine ipso nunc.

Nunc est medietas quædam: & principium & finem simul habens: principium quidem futuri temporis: finem uero præteriti.

Neceſſe est tempus semper esse.

Si tempus semper est neceſſe est & motum semper esse.

Tempus est quædam passio motus.

Co.xiii. Motus est perpetuus.

Ex lectione.iii.& co.xiiii.

Nihil inordinatum est eorum quæ natura facit aut secundum naturam sunt.

Natura omnibus causa ordinationis est.

Infinitem ad infinitum nullā proportionem habet.

Ordnatio omnis proportio quædam est.

Quod naturæ est: aut semper eodem modo se habet: & non aliquando sic aliquādo uero non: aut rationem habet: quate non semper eodem modo se habet.

Aliquid dicentem non oportet affirmare solum: sed etiam causam dicere.

Amicitia est congregare inimicitia uero disgregare.

Alia sunt perpetua quorum alia est causa: ut quod triagulus habet tres angulos equales duobus rectis.

Alia uero quorum nulla est causa: ut principiorum non est aliqua causa: & perpetua sunt.

Ex lectione.iiii.& co.xvii.

Est ex nobis ipsis principium nostri motus aliquando etiam si nihil extra moueat: & hoc in inanimatis esse non uidemus similiter.

Homo dicitur parvus mundus.

Co.xviii. Recte dicitur non eundem semper & unum numero esse motum qui est inter contraria.

Nihil prohibet quædam eundem motum esse qui sit cōtinuus & ppetuus.

Co.xx. Conſpicimus semper aliquem naturalem motum in animali: humanus autem motus non ipsum animal causa est: sed cōtinēs forsitan.

Necessarium est multos in corpore fieri motus a continente: horum aut quosdam appetitum & intellectum mouere: & tunc totum iam animal mouere.

Ex lectione.v.& co.xxi.

Cōtingit eorum quæ sunt alia immobilia esse: alia uero semper moueri: alia autem quandoq; moueri & quandoq; quiescere.

EX.VIII.LI.PHYSI.

Comen. Quomodo q̄ oīa quiescant nō solum ad physicū ptinet: sed etiā ad oēs scias & ad oēs artes pp id q̄ motu utuntur omnes.

Importunitates de principiis mathematicis non pertinent ad mathematicum (ut scilicet eas remoneat) similiter & in aliis scientiis.

In scientia quæ est de natura suppositio est: q̄ natura sit principiū motus

Co.xxiii Neq̄ augeri neq̄ minui possibile est continue: sed est & mediū. Non si guttæ tantum lapidis effodiunt & remouent in tanto tēpore: medietas guttarum medietatem in medio effodit prius.

Si partibile in infinitum est quod alteratur: non propter hoc & alteratio: sed uelox est multotiens.

Dicere aliquid continue alterari multum in manifestis est ambigere.

In contrarium omnis alteratio est.

Lapis neq̄ fit durior neq̄ mollior.

Comento.xxiiii. Terra & aliorum unumquodque corporum naturalium ex necessitate permanet cum sunt in propriis locis mouentur autem uolenter ex his.

Impossibile est aut omnia semper moueri: aut omnia semper quiescere.

Ex lectione .vi. & co .xxvi

In omni motu est quædam generatio uel corruptio uel simplicitate uel secundum quid.

Phantasia & oppositio motus quidam sunt.

Quærere rationem ad probandum quod in maiori dignitate habemus quam indigere ratione: est male iudicare inter melius & peius: & credibile & incredibile: & principium & non principium.

Ex lectione .vii. & co .xxvii.

Mouentium & eorum quæ mouentur: alia quidem secundum accidens mouent & mouentur: alio uero per se ipsa.

Secundum accidens mouent & mouentur dupliciter: uno modo quia sunt i mouentibus aut in his quæ mouentur: alio modo quia mouent & mouentur secundum partem.

Per se ipsa dicuntur mouere uel moueri: quæcunque mouent uel mouentur non in eo quod sunt immouente aut in his quæ mouentur: neque in eo quod pars aliqua mouet aut mouetur.

Eorum quæ mouentur per se: alia a se ipso mouentur alia uero ab alio.

Eorū quæ mouentur alia mouentur secundum naturā: alia uero uolētia & extra naturam.

Quod ipsum a se ipso mouetur secundum naturam mouetur: ut quodlibet animalium.

Quorum principium motus est in se ipsis hæc a natura dicimus moueri. Totum animal mouetur a natura: corpus autem eius contingit & a natura & extra naturam moueri.

Eorum quæ mouentur ab alio alia quidem mouentur a natura alia extra naturam. ut terra sursum: ignis deorsum:

Partes animalis multotiens mouentur extra naturam: iuxta positiones & modos motus.

Co. xxviii. In his quæ mouentur extra naturam manifestum est ab alio moueri quod mouetur: & illa quæ sunt secundum naturam & a se ipsis mota: ut aialia: non immanifestum est si ab aliquo mouentur.

Sicut in nauibus & nõ natura subsistentibus sic & in animalibus diuersum est mouens & quod mouetur:

Co. xxviii. Vitale est mouere seipsa & animatoꝝ proprium: & facere stare. Ambulandi causa in ipsis animatis est & nõ ambulandi.

Irrationabile est si se secundum unum motum solum a se ipsis moueant quæ se ipsa mouent.

Co. xxx. Nõ cõtingit cõtinuum aliquod se ipsum mouere.

Necesse est diuidi mouens in unoquoꝝ ab id quod mouetur sicut uidemus in inanimatis cum mouet aliquod animatorum ipsa.

Ex lectione octaua & co. xxxi.

Alia sunt motiua extra naturam ut uectis non natura grauis motiuus est: alia uero natura: ut actu calidum motiuum est illius quod est potentia calidum.

Illud est mobile natura quod est potetia quale: aut q̃tũ: aut ubi: cũ habeat principium huiusmodi in se ipso & nõ secundum accidens.

Contingit idem esse potentia quale & quatum sed alterum alteri accidet & non secundum se existit.

Co. xxxii. Est aliter in potentia ad scientiam addiscẽs scientiam: & aliter sciens iam: & non considerans.

Semper cum simul actiuum & passiuum sunt: fit aliquando actu quod est in potentia.

Hĩs sciam nõ p̃sideras at potetia ẽ scĩs q̃damõ: sed nõ sicut añ addiscere Actus leuis est alicubi esse sursum phibetur aut cũ in cõtrario loco sit.

Cũ queritur quare in proprium locum moueatur graua & leuia: cã ẽ q̃a apta nata sunt sic moueri: hoc enim est graui & leui esse.

Sustinens & prohibens aliquod graue uel leue: est causa motus eorũ p accidens sicut ille qui mouet.

Naturalia habet in se principium nõ mouendi neq̃ faciendi sed patiendi

Co. xxxiii: Leue & graue mouentur a grauante per se: aut a soluente prohibentia impediencia **scilicet mouentur per accidens**

Omnia quæ mouentur ab aliquo mouebuntur:

Ex lectione nona

Aliquid est mouẽs dupliciter aut. n. nõ pp se ipm ẽ mouẽs sed pp alterũ aut propter se ipsum.

Ex.VIII. LI.PHYSI.

Quod mouet propter se ipsum aut mouet per plura media aut per unum tantum: ut baculus mouet lapidem: & mouetur a manu mota ab hoie Vtraq; mouere dicimus & primum & ultimum mouentium: sed magis primum: illud enim mouet ultimum: sed non hoc primum: & sine primo quod ultimum non mouebit ille autem sine hoc.

Co. xxxiii. Infinitorum non est aliquod primum.

Co. xxxv. Impossibile est in infinitum abire in mouentibus & motis.

Co. xxxvi. Nihil per accidens est necessarium: sed contingit non esse.

Si ponamus possibile esse nullū impossibile accidit licet forte falsū accidat Motum impossibile est non esse.

Co. xxxvii. In motu tria necesse est esse: quod mouetur: & mouens & quo mouet.

Quod mouetur necesse est moueri: mouere autē non necesse est: sed quo mouet mouere & moueri.

Tangere necesse est adinuicem mouentia a primo utrunq; ad ultimū.

Anaxagoras recte dixit intellectum impassibilem inquiring & immixtum esse: quoniam quidem principium motus ipsum facit esse: sic enim uti que solum mouebit cum sit immobilis: imperabit autē cū sit imixtus.

Co. xxxviii. Impossibile est quod mouens secundum eādem speciem moueatur qua mouet: oportet enim usq; ad indiuidua diuidentem peruenire: ut si aliquis docet geometrizare: hoc idem doceri geometrizare Non est necesse quod mouens uno genere motus moueatur alio genere: sed necesse est stare: finiti enim sunt motus.

Omne quod mouetur magis mouetur a priori mouente.

Co. xxxviii. Non est necesse semper moueri quod mouetur ab alio: quare a quiescente mouebitur quod mouetur primū aut se ipsū mouebit.

Causa motus magis est se ipsum mouens quam quod mouetur ab alio.

Illud quod per se est causa: semper est prior eo quod est causa scd'm altere

Ex lectione. x. & co. xxxix.

Necesse est omne quod mouetur esse diuisibile in semper diuisibilia.

Omne quod mouetur per se cōtinuum est.

Impossibile ē quod ipsum mouens se ipsum penitus moueat se ipsum totum: totū enim feretur & fertur secundum eandem loci mutationem unum cum sit & indiuiduum specie.

Illud quod mouetur mobile est. hoc enim mouetur quod est in potentia existens & actu.

Quod est in potentia in actum uadit.

Motus est actus mobilis sed imperfectus:

Mouentis se ipsum una pars mouet & alia mouetur.

Co. xxxxi. Mouens prius magis est causa mouendi quam sequens & mouebit magis.

Duplex est mouens: aliud quidē mouet quod ab alio mouetur: aliud aut ex se ipso: proximus autem est principio quod longius est ab eo qđ mouetur qđ medium.

Necesse est semper motum esse.

Co. xxxxi Mouentis se ipsum primo neq; una pars neq; plures mouebūt se ipsas: sed alia pars mouebit cum sit immobilis: alia autē mouebitur

Ex lectione .xi. & co. xxxxi.

Necesse est mouens se ipsum esse ex parte immobili mouēte & ex ea quā mouetur non mouente ex necessitate.

Contacta adinuicem sunt utraq; pars mouentis se ipsum: si continuum ē quod mouetur mouens: si uero non solum ab altero alterum tāgitur

Quod mouetur continuum necesse est esse.

Co. xxxxi Nihil prohibet aliquid quod mouetur potentia esse diuisibile actu autem indiuisibile:

Si aliquid diuidatur actu non erit habens eādem potentiam ad hoc qđ moueat uel moueatur quam prius habebat.

Nihil prohibet in his quæ sunt diuisibilia potentia esse unum primum.

Manifestum est quoniam est primum mouēs immobile.

Ex lectione .xii. & co. xxxxi.

Oportet motum semper esse & non deficere.

Co. xxxxi Necessarium est esse aliquid immobile ab omni exterius mutatione & simpliciter & secundum accidens: motiuum autem alterius Principiorum motiuorum quædam aliquando esse aliquando autem nō esse contingit sed non omnia.

Co. xxxxi Vnum principium mouens magis quam multa: & finita quā infinita oportet extimare.

Co. xxxxi Necesse est esse aliquod unum & perpetuum primū mouēs: Si est aliud & aliud mouens: non continuus erit motus: sed consequenter se habens.

Ex lectione .xiii. & co. i.

Alia sunt semper immobili a alia uero quæ semper mouentur.

Co. i. Motus localis animali non ex se ipso causa est: sed insunt alii motus natura in animalibus secundum quos non mouentur per se ipsa: ut augmentum & decrementum & respiratio quibus mouetur animalū unumquodq; quiescens: horum autem causa est continens & multa intrantium.

Quorundam animalium dum coquitur alimentum dormiunt quidem disgregato autem surgunt & mouēt se ipsa: cum tamen primum principium extra naturam eius sit.

Mutat corpus locum quare & quod in corpore existens id est anima: sed per accidens tamen:

Co.iii Si aliquod est principiū mouens immobile & mouetur scđm acci-
dens: impossibile est continuū motum ipsum mouere.

Qua continue necesse est esse motum oportet aliquod primum mouens
immobile esse & nō scđm accidens.

Principio manente necesse est oē manere quod continuū est ad principiū
Non est idem moueri scđm accidens a se ipso: & ab altero.

Moueri per accidens ab altero uest quibusdam principiis cœlestium mo-
ruū, quæ secūdū plures feruntur motus: sed a se ipso moueri per accides
corruptibilibus solum inest.

Co.iiii Si aliquod est semper mouens & quidem immobile quod nec mo-
uetur per se nec per accidens ipsum autem perpetuum sit necesse est &
primum quod mouetur ab hoc perpetuū esse.

Impossibile est esse generationem & corruptionem & mutationem nisi
aliquid moueat & moueatur.

Immobile eundem semper mouebit motū & eodem modo nihil .s. *habi-
tudini*. mutans ad id quod mouetur.

Quod mouetur ab eo quod mouetur ab immobili propter id qđ aliter &
aliter se habet ad res non eiusdem motus erit causa.

Ex lectione .xliii. & co. liii.

Necessarium est unū & eūdē esse primum motum & continuum quo pri-
mum mouens mouet.

Co.lv Tribus existētibus motibus alio quidem scđm magnitudinem: &
alio scđm passionē: & quodā scđm locū: quē uocamus loci mutationē.
hunc necessarium est esse primum:

Impossibile est esse augmentum alteratione non præexistente.

Diffi Necesse est alterationem in cōtraria esse mutationem.

Alterationē sine loci mutatiōe nō cōtingit esse.

Si necesse est semper motum esse necesse est & loci mutationem semper
esse cum sit prima motuum.

Oium passionū. *id est passibiliū qualitatum*: principium densitas & raritas
est: hic loquitur scđm opinionem antiquorum uel aliquam habet ueri-
tatem si ordo impassibilibus qualitatibus attendatur secundum propi-
quitatem ad materiale principium

Graue & leue: molle & durum calidū & frigidū densitates uidentur esse
& raritates.

Densitas & raritas congregatio quædam & disgregatio est secundum qđ
generatio & corruptio dicitur substantiarum.

Quæ congregantur & disgregantur necesse est scđm locū mutari.

Prius dicitur multifarie dicitur enim prius quo non existente non erunt
alia illud uero sine reliquis: *quod scilicet est prius natura* & quod pri-
us est tempore: & quod secundum substantiam: *id est secundum per*

sectionem.

Motus qui est semper magis est continuus quā cōsequentet se habens.

Dignius est motum esse cōtinuum quam consequenter esse.

Quod dignius est semper accipimus in natura si possibile est esse.

Possibile est motum localem esse continuum.

Alium motum excepto locali continuum esse non est possibile.

Neq; augmentari: neq; alterari: neq; fieri neq; corrumpi contingit: nisi sit motus continuus quē mouet primum mouens.

Co. lvij. Motus localis est prius tempore aliis motibus quia perpetuus est. In uno aliquo habentium generationem: loci mutationem necesse est postremam motuum esse.

Loci mutatio iam perfectorum motus est.

Generationem impossibile ē esse primā omnium motuum: omnia enim essent quæ mouentur corruptibilia.

Augmentum: alteratio decrementum: & corruptio: posteriores scilicet tēpore generatione sunt.

Co. lviii. Quod generatione posterius est natura prius est.

Vltimum loci mutatio omnibus inest quæ sunt in generatione.

Aliqua immobilia omnino sunt uiuentium propter indigentiam organi: ut plantæ & multa genera animalium.

Perfectus animalibus loci mutatio inest.

Loci mutatio est primus aliorum motuum secundum substantiam: **id est secundum perfectionem.**

Co. lyiii. Nequaquā substantiam mutat quod mouetur secūdu locū.

Secundum alterationem fit transmutatio secundum qualitatem.

Quod augetur & decrementum patitur transmutatur secundum quantitatem.

Commento. lx. Mouens se ipsum maxime proprie mouet se secundum locum.

Mouens se ipsum dicimus esse principium eorum quæ mouentur & mouentium & primum in his quæ mouentur.

Aliquem aliorum motuum a locali non contingit esse continuum:

Ex lectione .xv. & co. lxii.

Omnes motus & mutationes sunt ex oppositis in contraria:

Generationi & corruptioni termini sunt esse & non esse.

Alterationi termini sunt contrariæ passionēs.

Augmento & decremento termini sunt magnitudo aut paruitas: siue perfectio magnitudinis aut imperfectio.

Motus sunt contrarii qui sunt in contraria.

Quod non semper mouetur determinato motu & existente prius: necesse est prius quiescere quiete opposita illi motui.

Ex.VIII. LI. PHYSI.

Generatio & corruptio opponuntur simpliciter *id est in uniuersali* & etiā singularis singulari: & eorum non erit continua mutatio: sed medium erit ipsorum tempus.

Non quiescit quod non est:

Si solum medium sit tempus non erit mutatio continua.

Idem pluribus erit contrarium ut motus motui contrario & quieti contrarius est.

Co. lxin. Natura semper similiter se habet in omnibus & operatur:

Ex lectione. xvi. & co. lxiiii.

Omne quod mouetur localiter: aut mouetur circulariter: aut secundum rectitudinem: aut secundum motum mixtum ex utroq.

Non est possibile motum compositum ex utrisq. esse continuum in infinito.

Quod fertur secundum motum rectum in magnitudine infinita: non fertur continuum.

Quod reflectitur secundum motum rectum mouetur contrariis motibus Contrarius est motus secundum locum sursum: ei qui est deorsum: & qui est ante ei qui est retro: & qui est ad sinistram ei qui est ad dextrā: loci enī contrarietates hæ sunt.

Unus motus & continuus est qui est unius subiecti & in uno tempore: & in eadem re non differenti secundum speciem.

Contraria differunt specie.

Contraria se corrumpunt & prohibēt se adinuicem.

Co. lxx. Non est idem ferri circulo *id est circulariter* & ferri circulum: *id est pertransire circulum.*

Medium utrūq. est *scilicet principium & finis*: & unum numero ratione autem duo.

Aliud est quod est in potentia & quod est in actu.

Ex lectione. xvii. & co. lxxi.

Signum quod est in medio motus continui est potentia tantum finis & principium: signum autem aquo incipit reflexio est actu.

Non contingit continuum motum in recto perpetuum esse.

Infinita transire impossibile est.

Co. lxxii. Non est inconueniēs si in infinito tempore infinitum quis transiret spatium.

Si aliquis diuideret continuum in duo media uno signo: tāquam duobus utitur: facit enim ipsum principium & finem.

In continuo sunt infinita media non actu: sed in potentia

Non contingit infinita actu transire in potentia autem contingit:

Quod continue mouetur infinita secundum accidens transiit: simpliciter autem non:

Accidit lineæ infinita media eē & ſpā lineæ eſt altera ab hiis mediis & jē.

Co.lxviii. Si in illo ſigno temporis quod diuidit prius & poſterius res nō ſit eodem mouetur ſicut in tempore ſequenti: erit idem ens & non ens. & quādo fuit non eſt.

Non eſt poſſibile in indiuiſibilia tempus diuidi.

Ex lectiōe. xviii. & co. lxx.

Omne quod mouetur continue: ſi a nullo prohibeatur: in quod quidem uenit ſecūdm loci mutationem in hoc ſic ferebatur cum proximum erat ſicut mox cum incepit motum.

Motus diſtinctus quiete non eſt unus.

Co. lxxi. Quies eſt priuatio motus.

Quies quæ eſt in aliquo termino: oppoſita eſt motui qui eſt ab illo termino.

Co. lxxii. Non oportet quod ſi continuum eſt tempus quod ſit & motus continuus.

Ex lectione. xviii. & co. lxxiii.

Quod motus circularis ſit unus & continuus nullū impoſſibile cōtingit.

Non omnis motus qui eſt in hoc contrarius eſt motui qui eſt ex hoc neq; oppoſitus ſed bene contrarius eſt ei qui eſt in recto.

Circularis motus eſt ab eodem in idem.

Rectus motus eſt ab eodem in aliud.

Motus qui eſt in circulo nequaquam eſt per eadem media ſi multotiens feratur: ſed bene motus qui eſt in rectitudine.

Quod ſemper in alia & in alio medio ſit contingit moueri continue: ſed qui in eiſdem multotiens non contingit.

Neque in ſemicirculo neque in aliqua circuli parte contingit moueri continue.

Quia motus circuli copulat ſinem principio ſolus eſt perfectus.

Co. lxxiii. Non contingit alios motus a locali eſſe continuos.

Co. lxxv. Motus circularis eſt primus oīum motuum.

Recto motus circularis eſt magis ſimplex & perfectus.

Motus rectus non reflexus eſt imperfectus & corruptus.

Prius eſt natura & ratione & tempore perfectum imperfecto: & corruptibili, incorruptibile.

Prior eſt quem contingit perpetuum eſſe non contingenti perpetuum eē.

Ex lectione. xx. & co. lxxvi.

Omne quod quieſcit quieſcit aut in termino a quo: aut in termino ad quem.

Termini in linea circulari ſunt indeterminati.

Vnumquodq; punctum in circulo principium & medium eſt & ſinis: ita ut quædam ſemper ſint in principio & ſine & quodammodo nūquā ſint

Spera mouetur & quiescit quodammodo.

Spera semper eundem optinet locum.

Principium medium & finis magnitudinis circularis accidit cētro: & ista sunt extra circulationem.

Quod mouetur circulariter fertur semper circa medium: sed non ad ultimum: & propter hoc manet & semper quiescit quodammodo totū & non mouetur continue.

Quoniam mensura omnium motuum est circulatio: primam necesse est ipsam esse: & quia prima est mensura illorum est: accidit enim ista cōuersim se sequi.

Omnia mensurantur primo. s. sui generis.

Contingit solū motū circularem esse regularem.

Quæ feruntur in recto a principio irregulariter feruntur ad finem.

Omnia quæ mouentur naturaliter quanto distant plus a prima quiete: feruntur uelocius.

Circularis solius neq; finis neq; principium in ipso. *i. in centro* aptum natum est esse sed extra.

Co. lxxvii Quod loci mutatio primus motuum sit testantur omnes qui cūq; de motu fecerant memoriam.

Mouebit se ipsum animal & omne animatum secundum transmutationem localem.

Ex lectione .xxi. & co. lxxviii.

Impossibile est aliquod finitum secundum potētiam mouere secundum in initum tempus.

In finitum tempus non auferam semper remouens æquale.

Co. lxxviii In finita magnitudine nō contingit infinitam esse potentiam Plus *id est maior* potentia semper æqualem effectum in minori est faciēs tempore quā minor.

Nullum finitū contingit infinitam potentiam habere nec infinitū finitam

Co. lxxx In infinita magnitudine nō contingit infinitam potentiam esse.

Contingit in minori magnitudine ampliorem potentiam esse

Omnis finitæ potentie necesse est esse finitum tempus.

Si tanta potentia mouet in tanto tempore: maior mouebit in minori tempore: sed determinato secundum cōuersionem proportionis.

Infinita potentia est excellens oē finitum tempus.

Ex lectione .xxii. & co. lxxxii.

Omne quod mouetur mouetur ab aliquo: quæcūq; nō se ipsa mouent Primum mouens facit possibile mouere ut aerem aquam & huiusmodi quod apta nata sint mouere & moueri.

Secundum quod mouetur simul quiescet *scilicet moueri* cum primum

mouens quiescerit: sed tamen mouens adhuc erit.
 Pausat motus cum minor fuerit uirtus mouendi.
 Motus projectionis fit in contingentibus aliquando quidem moueri: ali-
 quando quidem quiescere & non est cōtinuus: non enim est unum mo-
 uens: sed habita ad inuicem sunt.

Ex lectiōe. xxiii. & co. lxxxiii.

Necesse est semper esse motum continuum: & hic est unus.
 Necesse est motum unum esse alicuius magnitudinis: non enim mouetur
 impartibile & unum ab uno.
 Mouens immobile non necesse est mouere: sed semper poterit mouere: i
 fatigabile enim est sic mouere: & regularis hic motus est: aut solus: aut
 maxime.
 Mouēs immobile neq; unam habet mutationem.
 Ad hoc qd' motus sit uniformis oportet id qd' mouetur nullā habere mu-
 tationem iuxta illam qua mouetur a motore immobili
Co. lxxxiii. Citius mouētur proxima mouenti.
 In circulo est mouens primi motus & non in centro.
Co. lxxxv. Solus motus continuus est quē mouet mouens immobile
 Mouens immobile semper similiter se habens & ad illud quod mouetur
 similiter se habebit & continue.
Co. lxxxvi. Primum mouens perpetuum mouet motum & in infinito
 tempore.
 Primum mouens & immobile impartibile est & nullam habens magni-
 tudinem.

Expliciunt propositiones ex. viii. libro physicorum Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex libro primo de cœlo & mundo Aristotelis:
Annotatioq; lectionum est secundum expositionem Sancti Thomæ.

Ex lectione prima & co. primo.

d

E natura scientia plurima est circa corpora &
 magnitudines existens: & horum passiones &
 motus: adhuc aut circa principia quæcūq; talis
 substantiæ scilicet corporis mobilis sunt.
 Rerum naturalium hæc habent corpus & magni-
 tudinem: hæc autem principia habentium sunt
 ut scilicet anima: forma & materia.

Ex lectione secunda & commento secundo.

g iiii

Diff. Continuum est quod diuisibile est in semper diuisibilia.

Diff. Corpus est quod omniquaq; diuisibile est.

Diff. Linea ē magnitudo quæ ad unum *idest ad unā partem* diuiditur.

Diff. Planum *idest superficies* est magnitudo quæ ad duo diuiditur.

Diff. Corpus est magnitudo quæ ad tria diuiditur.

Præter lineam planum & corpus non est alia magnitudo.

Quemadmodū aiunt pythagorici : totū & omne tribus determinata sūt consumatio enim .i. *finis* & medium & principiū numerum habet eū qui omnis est : hæc autem *scilicet finis principium & mediū* eum qui trinitatis.

Ad sanctificationes deorum utimur numero ternario.

Quæ duo sunt ambo dicimus : & duos ambos : oēs aut nō dicimus : sed de tribus hanc prædicationem .i. *oēs* dicimus primum :

Co.iii. Omne & totum : & perfectum nō secūdū speciem *idest formale rōnem* differunt abinuicem quia *scilicet omnia important integritatem quādam* sed si differunt : in materia & in quibus dicuntur differunt :

Corpus est magnitudinum perfecta : solum enim determinatum est tribus *scilicet dimensionibus*.

Terquaq; diuisibile : omniquaq; est diuisibile.

Co.iiii. Ex corpore in aliud genus magnitudinis non est transitio quem admodū ex longitudine in superficiem : in corpus autem ex superficie.

Necesse est exitum fieri secundum defectionem :

Non est possibile perfectum deficere : oīquaq; enim est.

Totum *idest uniuersum* cuius particularia corpora partes sunt perfectum necesse est esse :

Vniuersum quemadmodum nomen significat omniquaq; est : & non hac quidem hac autem non :

Ex ied. iōe .iii. & co. v.

Oīa physica corpora & magnitudines secundum se ipsa mobilia dicimus esse secūdū locū : natura enim principium motus esse in ipsis dicimus.

Oīs motus secūdū locum quem uocamus lationem : aut rectus aut circularis : aut ex his mixtus.

Motus rectus & circularis simplices soli sunt : causa autem est quia magnitudines ipsæ simplices sunt :

Diff. Circulatio est motus qui circa medium .i. *mundi*.

Rektorū motuum alius est sursum alius deorsum.

Diff. Motus sursum est qui est a medio.

Diff. Motus deorsum est qui est ad medium.

Co.vi. Corporū hæc quidē simplicia hæc autem cōposita ex simplicibus

Diff. Simplicia corpora sunt quæcūq; motus principiū habent secūdum naturā : puta ignis & terra & hōr species sicut .i. *flamma bitumen* & co.

gnata his scilicet aer & aqua.

Corporum simplicium simplices sunt motus: mixti autem compositorum.

Moueri in corporibus compositis est secundum prædominans corpus simplex.

Ex lectione .iiii. & co. viii.

Necessarium est esse aliquod corpus simplex quod natum est ferri circulari motu secundum sui ipsius naturam.

Co. viii. Violentia contingit eo motu qui est alterius eo autem qui est secundum naturam est impossibile.

Co. x. Motus qui est præter naturam est contrarius ei qui secundum naturam: Unum uni contrarium esse necesse est.

Lationes sursum & deorsum inuicem contrariæ sunt.

Co. xi. Si alicui corpori est secundum naturam motus qui sursum ignis erit aut aer: si autem qui deorsum aqua erit aut terra.

Co. xii. Prima necessarium est esse circularē lationē: perfectum enim est prius natura imperfecto.

Circulus perfectior est: recta autem linea neque una perfecta est neque enim quæ infinita habebit enim utique finem & terminum neque quæ infinita: una omnium enim aliquid extra augeri enim contingit quacunque.

Necesse est circularē motum alicuius simplicium corporum esse.

Nata est esse quedam substantia corporalis alia præter eas quæ hic consistentias diuiniore & prior horum omnium.

Omnis simplex motus aut secundum naturam aut præter naturam est: Motus qui alii præter naturam est: alteri secundum naturam erit ut sursum igni secundum naturam: terræ autem præter naturam.

Necessarium est circularē motum qui his corporibus præter naturam est: alterius cuiusdam esse secundum naturam.

Irrationabile omnino est esse continuū motum & sempiternum: existentem præter naturam.

Est aliquod corpus præter corpora quæ hic & circa nos sunt altere segregatum tanto nobiliorem habens naturam quanto quidem plus elatum est ab his quæ hic sunt.

Ex lectione quinta & co. xvii.

Diffi. Graue est quod ferri natum est ad medium:

Diffi. Leue est quod ferri natum est a medio:

Diffi. Grauiissimum est quod omnibus substat deorsum latis.

Diffi. Lenissimum est quod omnibus superfertur sursum latis.

Necesse est omne quod fertur deorsum aut sursum: aut leuitatem habere: aut grauitatem: aut ambo.

Co. xviii. Quod circumfertur corpus id est cœli impossibile est habere grauitatem aut leuitatem: neque enim secundum naturam neque præter naturam com-

uenit ipsi moueri ad medium uel a medio :

Co. xvii i. In idem feruntur totum & pars secundū naturam.
Secūm naturā nō cōtingit corpori quod circumfertur moueri motu alio q̄
circulari: aut prāter naturam neq; particularū ulli.

Ex lectione .vi. & co. .xx.

Cœlū īgenitū est & incorruptibile & īaugmentabile & inalterabile:
Oē generabile fit ex cōtrario & s̄ho quodā: & corruptibile corrumpitur
supposito quodam: & a contrario & in cōtrarium.

Circulationi alicui non est contrarius motus.

Recte uidetur natura: cœlum futuꝝ īgenitū & incorruptibile: exemisse
a cōtrariis.

Inter contraria sunt generatio & corruptio.

Ex lectione .vii. & co. .xxi.

Augmentabile oē augetur a cōnaturalī adueniente: & resolutō in materiā
Cœlo nō est ex quo factum sit.

Si aliquid est īaugmentabile & incorruptibile eiusdem est suscipere & in
alterabile esse.

Diffi. Alteratio est motus secundū quale.

Co. .xxii. Omnes hoies de diis habent existimationē. & oēs eū qui sursum
deō attribuunt locū & barbari & grāci quicūq; quidē putant deos eē:
ut īmortale īmortali coaptatū sit.

In omni prāterito tempore scd'm traditā īuicem memoriā nihil uidetur
transmutatū neq; secundū totū extremū cœlum: neq; secundū partē
ipsius propriam ullam.

Non semel neq; bis sed infinities oportet putare easdem aduenisse ueras
de cœlo opiniones ad nos :

Tanquā altero quodam existente primo corpore prāter terram & ignem
& aerem & aquam: æthera antiqui appellauerunt supremum locum: a
currere semper sempiterno tpe ponentes denominationem īpi: anaxa
goras aut utitur noīe hoc non bene: noīat enim æthera pro igne.

Quod hoc loco inquit Aristoteles æther a currere & nō ab ardere ut Ana
xagoras uult appellari: latīnā & nō grēcā locutionē attendamus
barbari dictū: ut ait uult īgenitū Aristoteles magis dīap æthera eīo
æthera nē: tūc theio quod est curro quam ab aīas ætho quod est ar
deo denominationem sumere idēque ex textu græco liquido patet in
quo sic legimus aīēpa πρὸς ὁρὸν καὶ ὅπου τὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
τοῦ οὐρανοῦ & cetera: quod est æthera appellauerunt supremū locum,
& currere.

Ex lectione .viii. & co. .xxiii.

Nō est circulationi cōtraria aliqua latio :

Cōcauū & gibbosum nō solū ad īuicē opponi uidentur cōbinata & iux

ta se posita. sed & recto:

Ex textu comenti. Motus cœcauus est qui est in uentre arcus: & motus gibbosus qui est super deorsum arcus.

Latioes q̄ fiunt in recto ad iuicē opponūtur pp loca .i. *sursum & deorsum.*

Sursū ei qd̄ est deorsum cōtrariū ē: & hæc est loci differētia & cōtrarietas

Co. xxx. Contraria latio est ex cōtrario in cōtrariū.

Co. xxxi. Loci cōtrarietates sunt sursū & deorsū ante & retro: dextꝛ & sinistꝛ & lationum cōtrarietates scd̄m locoz sunt cōtrarietates:

Co. xxxii. Frustra calciamentum dicimus cuius nō est calciatio:

Dus & natura nihil frustra faciunt.

Ex lectione. viii. & co. xxxiii.

Qui modicū trāsgressus ē a ueritate sit lōge plus decies millies: huius autē cā est quia principium uirtute maius quam magnitudine.

Quod in principio modicum est in fine sit multum magnum:

Co. xxxiiii. Finitis simplicibus corporibus existētibus & multitudie & magnitudine: necesse ē & cōpositū finitū eē & multitudine & magnitudine

Co. xxxv. Necesse est corpus qd̄ circūfertur finitū eē oē: si enim ī finitū esset: infinitæ essent quæ a medio egredientes lineæ.

Infinitæ lineæ: infinita est distantia: infinita enim distantiā dico cuius nullā est extra sumere magnitudinem tågētē lineas:

Numerum dicimus infinitum quia maximus nō est.

Ex lectione. x. & co. xxxvi.

A finito tempore si auferas finitum tempus necesse est reliquum esse finitum & habere principium.

Si tps̄ icessus h̄z p̄cipiū est p̄cipiū & motus q̄re & magnitudis q̄ mota ē

Ex lectione. xi. Co. xxxviii.

Neq; sp̄æra neq; tetragonū neq; circulus qui .i. est superficialis figura: & nō corpora ut sp̄æra infinita sunt.

Comento. xxxxi. Est conuertibiliter dicere quod si finitum sit tempus in quo reuolutum est: & magnitudinem quæ pertransita est necesse est esse finitam.

Ex lectione. xii. & co. xxxiiii.

Contrariæ lationes sunt ad cōtraria loca:

Contrariorum si alterum determinatum est & alterum determinatū erit Mediū .i. *mūd* determinatum est.

Determinato medio loco: & eum qui sursum locum necesse est determinatum esse.

Si loca determinata sunt & finita: & corpora finita erunt:

Co. xxxv. Si sursum & deorsum determinata sunt & intermedium necesse est determinatum esse:

Co. xxxvi Non est possibile corpus esse infinitum.

Necesse est infiniti corporis infinita esse gravitatem uel leuitatem.

Co. xxxvii Proportionaliter se habet magnitudines gravitatibus: minor enim gravitas minoris est magnitudinis & maior maioris. Cōtingit infinita existente magnitudine quātūcūq; auferre.

Co. I. Infinita eē gravitatem est impossibile similiter & leuitatem.

Co. iii. Proportio nulla est infiniti ad finitū.

Ex lectione. xii. & co. lvi.

Finitis primis idest simplicibus motibus existentibus necesse est species simplicium corporum eē finitas:

Necesse est semper motum habere omne corpus physicū.

Co. lvi. Impossibile est fieri quod non contingit factum eē.

Impossibile est ferri illuc: ubi nullū quod fertur possibile est peruenire:

Co. lxi. Si qui uiolentia est motus inest alicui: inest & qui secundū naturam inerit.

Ex lectione. xiii. & co. lxii.

Impossibile est infinitum corpus a finito corpore pati aliquid aut facere finitum.

Co. lxiii. Aequale corpus in æquali tempore est æqualiter alteras: minus autem in æquali minus & maius maius.

Infinitum in nullo tempore mouebit finitum.

Co. lxvi. Infinitum ab infinito nō cōtingit pati in aliquo tempore:

Co. lxviii. Omne corpus sensibile habet uirtutem actiuam aut passiuam aut ambo.

Impossibile est corpus infinitum sensibile eē.

Co. lxviii. Quæcūq; corpora sunt in loco oīa sensibilia sunt sensibilesq; nullum corpus est nō ens in loco.

Nō ē corpus sensibile extra cœlū: neq; unū neq; simpliciter neq; scđm qd Intellectuale non est in loco.

Extra & intra locum significant.

Ex lectione. xv. & co. lxx.

Non est possibile in circuitu moueri corpus infinitum homœomerum idest similitudinem partium ens. medium enim infiniti nō est: quod autem in circuitu mouetur circa medium mouetur.

Co. lxxi. Quæ est infinita infiniti & infiniti infinita est uirtus:

Co. lxxii. Quorū natura partium est eadem horum necessarium ē esse eūdem motum ubi enim una gleba & tota terra fertur: & totius ignis & scintilla in eundem locum.

Commento. lxxi. ii. Vbi non est medium neq; extremū erit neq; hoc quidem sursum hoc autem deorsum.

Loco corporibus nō existente nō erit motus.

Co.lxxv. Vbi præter naturam aliquid manetur aut fertur:neceffe est cuiusdam esse alterius hunc locum secundum naturam.

Ex lectione.xvi.& co.lxxvi.

In quo loco secundum naturam aliqua manent:non uiolentia feruntur & in quem feruntur manent:in quo autem uiolentia:& uiolentia feruntur:& in quem uiolentia feruntur uiolentia & manent.

Violenta latio contraria est lationi secundum naturam.

Co.lxxvi.&co.lxxviii. Impossibile est esse plures mundos uno:neceffe enim omnes mundos ex eisdem esse corporibus similiter existentibus secundum naturam eandemque habentibus uirtutem:quare natae erunt ferri ad hoc quidem medium quæ in alio mundo sunt terræ partes:& ad hoc quidem extremum qui ibi ignis:& si hoc acciderit neceffe est ferri sursum terram in proprio mundo:ignem autem ad medium.

Co.lxxx. Dicere aliam esse naturam simplicium corporum si distent minus uel plus a propriis locis irrationabile est.nihil enim differt tanta quædam longitudine distare:aut tanta:differt enim secundum rationem quæto plus magis species autem eadem est.

Ex lectione .xvii.& co.lxxxii..

Quod omnino non natum est moueri,impossibile est hoc moueri uiolentia.

Neceffe est eorum quæ similis sunt speciei & singulorum ad unum numero locum scilicet uel ad medium uel ad extremum existere motum qui scilicet est secundum naturam.

Ex textu comentatoris co.lxxxiii.**Diuerfitas corporum in numero non est causa diuerfitatis locorum:**

Co.lxxxvi. Omnino quod mouetur ex quodam in quidam transmutatur & hoc ex quo in quod specie differunt.

Co.lxxxvii. Motus circularis habet aliquo modo opposita ea quæ secundum diametrum extrema:toti autem non est contrarium neque unum.

Co.lxxxviii. Argumentum est eius quod non est in infinitum ferri terram quædam quanto utique propinquior sit medio uelocius ferri & ignem quanto utique ei quod est sursum:si autem in infinitum esset infinita esset uelocitas si autem uelocitas & grauitas & leuitas.

Ex lectione .xviii. & co.lxxxviii.

Ab alio non fertur ignis quidem sursum terra autem deorsum:neque ui quæ admodum quidam aiunt extrusione:tardius enim moueretur maior ignis sursum & maior terra deorsum:nunc autem contrarium est semper

Omnia a uim inferente longius facta tardius feruntur:

Vnde ui remouentur elementa:illuc feruntur non ui.

Co.lxxxix. Tribus entibus corporalibus elementi:tria erunt & loca elementorum:unus quidem qui subsistens id est terra qui circa medium est:alius

qui circularis *idest* cœli qui quidem est extremus: tertius autem q̄ medius hō: qui medii corporis: & necesse ē in hoc medio loco eē corpus quod superfertur *idest* corpus leue: si enim non in hoc sit extra erit.

Ex lectione. xviii. & co. lxxxii.

Mundus est sempiternus incorruptibilis existens & in genitus:

In omnibus his quæ natura & in his quæ arte cōstantibus & generatis: alterum est ipsa secūdam se ipsam forma: & mixta cum materia puta sp̄ra: alterum species & area sp̄ra:

Quid quid erat eē dicentes sp̄re aut circuli non dicimus in ratione aureū aut ærēū: tanquam non existentibus his de substantia.

Quoniam est cœlum sensibile: singulare utiq; erit sensibile enim omne in materia existit.

Alter est huic cœlo eē: & cœlo simpliciter cœlum enim simplicitet: est ut species & forma hoc aut cœlū: ut materiæ mixtum.

In omnibus sic uidemus q̄ quorumcūq; substantia est in materia sunt plura & infinita entia quæ eiusdem specie *idest* individua.

Co. lxxxiii. Licet altera si rō formæ sine materia: & quæ est in materia: nihilominus neq; una necessitas est per hoc plus eē mūdus: neq; contingit factos esse plures: si quidem mundus ex tota est materia:

Co. lxxxiiii. Cum homini sint materia carnes & ossa: si ex oī carne & oībus ossibus homo fiat: impossibile existentibus dissoluta esse: nō utiq; contingit eē alium hominem.

Quorumcūq; substantia est in subiecta quadam materia hō: nihil cōtingit factum eē non existente propria materia.

Co. lxxxv. Cœlum singulare est: & eorum quæ ex materia constant: sed nō ex parte ipsius materiæ cōstat: sed ex oī. *i. sua materia.*

Ex lectione. xx. & co. lxxxvi.

Cœlū uno mō dicimus substantiam extreme circulationis aut corpus naturale: quod est inextrema circūferētia totius: cōsueuimus enim extremum & quod sursum est maxime uocare cœlum in quo & diuinum oē locatum eē dicimus.

Secūdo modo dicitur cœlū cōtinuum corpus extremæ circūferentiæ totius: in quo luna & sol & quædā astro: sūt: & n. hæc ī cœlo eē dicimus

Co. lxxxvi. & co. lxxxvii. Tertio modo dicitur cœlum contentum corpus ab extrema circūferentia: totum enim & omne consueuimus dicere cœlum hocq; ex omni necesse est cōstare naturali & sensibili corpore: propter neq; esse nullū extra cœū corpus neq; cōtingere factū esse.

Co. lxxxviii. Nihil differt considerare si est extra cœlum corpus aut factum esse sit possibile:

Materia est toti mundo corpus naturale sensibile:

Non sunt nūc plures cœli *i. mundi* neq; fuerunt neq; cōtingit fieri plures

sed unum & solum & perfectum est istud cœlum.

Ex lectione .xxi. & co. lxxxviii.

Neque locus neque uacuum neque tempus est extra cœlum.

Diffi. Vacuum esse dicunt in quo non existit corpus possibile autem factum esse.

Tempus est numerus motus.

Motus sine physico copore non est.

Co. c. Quæ sunt extra cœlum in loco esse apta nata non sunt: neque tempus ipsa senescere facit: neque est ullius una transmutatio eorum quæ sunt super eam quæ maxime extra ordinatam lationem: sed inalterabilia & impassibilia omnia optimam habentia uitam: & per se sufficientissimam perficiunt in toto æterno. id est æternaliter.

Hoc nomen æternum diuine enuntiaturum est ab antiquis: finis enim continens id quod uniuscuiusque uitæ tempus: cuius nihil est extra secundum naturam: æternum uniuscuiusque uocatum est.

Totius cœli finis & omne tempus: & infinitatem continens perfectio: æternum est a semper esse sumens denotationem: immortalis & diuinus existens.

Aliis ab his quæ habent uitam optimam & per se sufficientissimam coicatum est esse & uiuere his quidem clarius: his autem obscurius.

Omne diuinum intransmutabile necessarium est esse & primum & summum: neque enim aliud melius est quod mouebit neque habet prauum aliquid neque id genus est ullo eorum quæ ipsius sunt bonorum.

Oia quiescunt quæ mouentur quando uenerint ad locum proprium:

Eius corporis quod circumsertur idem locus est unde incipit: & in quem consumat motum:

Ex lectione .xxii. & co. ci.

Oportet disquisitores & non inimicos esse iudicatuos res sufficienter.

Co. cii. Genitum cœlum omnes antiqui esse dicunt: sed genitum illi quidem. **I. orpheus** hesiodus & **Plato**: sempiternum illi autem ut **I. democritus** corruptibilem quæ admodum quodcumque aliud constitutores: illi autem uicissim quandoque quidem sic aliter habere corruptum: & hoc semper perficere sic quæ admodum **empedocles** **agrigentinus** & **heraclitus** **ephesius**.

Dicere factum esse cœlum sempiternum tamē esse impossibile est: oia enim quæ generantur & corrumpi uidentur.

Co. ciii. Quod non est habens principium eius quod est sic se habere: sed est impossibile aliter se habere prius & per oia sæcula impossibile est transmutari.

Ex lectione .xxiii. & co. cvi.

Simul iidē inordinatum esse & ordinatum impossibile est: necesse est generatione esse separantē & tempus.

Co. cvi. Dicere mundum uicissim constare & dissolui: nihil aliud facere est quam astruere ipsum sempiternum quid est esse sed transmutantē formam:

A dinuicem cōuenientibus elementis non quicunq; ordo est & constitutio sed eadem quia scilicet est semper dispositio mundi.

Co. cxviii Sunt quidam quibus contingere uidetur & ingenitū aliqd' ens corrumpi: & genitum incorruptibile perdurare sicut plato in thimæo: ibi enim ait cœlum non solum factum: sed & fore de cætero sempiterno tempore.

Ex lectione .xxiiii. & co. cx

Multipliciter dictis aliquibus: & si nulla differētia ad sermonem fiat necesse est intellectum confusum habere si quis diuiso multipliciter tanquam indiuiso utatur: immanifestum est enim secundum quam naturam ipsi acciderit quod dicitur.

Co. cxi Ingenitum uno modo dicitur si sit aliquid nunc prius non ens sine generatiōe & transmutatione: quemadmodum quidam tangi: & moueri dicunt: nō enim generari dicunt tactum aut motum:

Secūdomodo dicitur ingenitū si quod cōtingēs est fieri aut nō fieri: sed non est factum.

Tertiomodo dicitur ingenitum quod oīo impossibile est fieri: ut quandoq; quidem sit quandoq; autem non.

Impossibile fieri dicitur dupliciter: aut enim qd' simpliciter non uerum erit dicere qd' fiet aut non facile: neq; cito aut bene.

Co. cxii Genitum unomō dicitur quod fuit nō ens prius posterius aut ēs siue genitum siue nō generatum:

Secūdomō dicitur genitum qd' possibile est esse: siue per uegē determinato possibili siue p facile.

Tertiomodo dicitur ingenitum si sit generatio ipsius ex non ente ī ens:

Co. cxlii. & comento. cxlii. Corruptibile & incorruptibile similiter tripliciter dicunt:

Ex lectione .xxv & co. cxvi.

Nominatur potentia uniuscuiusq; per respectum ad finem & excellentiā uirtutem:

Diffinitio ex textu commenti. Virtus est ultimum potentiā rei.

Necesse est qd' pōt secundum excellentiam tantum: & quæ infra sunt posse: puta si talenta centum tollere: & duo:

Co. cxvi Determinatur potentia aut quado in uirtute est excellentia ut potens uidere punctum & maiorem habebit sensum (uisus enim qui minoris excedit) aut quando est excellentia in re ut potens ire stadia centum uelocius est uelocitas enim quæ maioris excedit.

Ex lectione .xxvi & co. cxviii.

Si sunt quædam possibilia & esse & nō esse: necesse est tempore aliquo determinatum esse plurimū & eius quod est esse: & eius qd' est nō ēē. Impossibile est in infinito tpe idē possibile esse: & nō esse in alio īfinito

Co.cxxviii. Nō idem est falsum aliquid esse simpliciter:&impossibile simpliciter:re enim non stantem dicere stare falsum quidem est:non autē impossibile:simul autem stare & sedere non solum falsum est sed im- possibile.

Co.cxx. & co.cxxii. Quod semper est ens simpliciter incorruptibile & inge- nitum est:si enim corruptibile:simul erit & non erit secundum actum si autē genitum erit possibile tempore quodam non esse.

Thomas. Potentia existendi non est ad esse & non esse respectu temporis in quo quis potest esse:cum omnia appetant esse & unūquodq; tantū ē quantum potest esse.

Diffi. Corruptibile est quod prius quidem ens:nunc autem non ens:aut contingēs quandoq; posterius non esse.

Diffi. Genitum est quod est ens contingens prius non esse:

Non est dare in quo tempore sit possibile quod semper est ut non sit aut finito aut infinito.

Impossibile est posterius sine primo existere:& si primum impossibile est existere & quod posterius.

Ex lectione.cxxvii. & co.cxxii.

Negatio eius quod est semper possibile esse:non est semper possibile esse semper autem possibile non ēē contrarium est id est **opposita cōtrariē** cuius negatio est:non semper impossibile non esse.

Co.cxxiii. Quod contrariorum neutrum est medium est eorum.

Auerrois Co.cxxiiii. Illa potentia est ociosa ex qua nulla actio provenit.

Commento.cxxv. Ingenitum incorruptibile & sempiternum ad inuicem consequuntur:

Ex lectione.cxxviii.& co.cxxvii.

Semper entis & semper non entis est intermedium cui neutrum consequi- tur:hoc autem est genitum & corruptibile.

Ex lectione.cxxiiii. & co.cxxxiii.

Ex textu commenti. Quodlibet habet potentiā agēdi aut patiendi aut ut sit ens aut ut sit non ens:& hoc aut in tempore finito aut infinito.

Ex eodem textu. Tempus infinitum est etiam terminatum cum post ipsū non sit tempus neq; inueniatur tempus maius illo.

Co.cxxv. Quod est casuale aut a fortuna præter semper & ut frequente aut est aut sit.

Co.cxxxvi. Eorum quæ natura talia sunt ut quandoq; sint & quādoq; nō sit:eadem est potentia contradictionis id est **ad esse & non ēē** & materia cā est eius quod est esse & non esse.

Co.cxxxviii. Nulla uirtus est eius quod est factum esse:sed est eius quod ē esse & nō esse.

Co.cxxx. Corruptibilia & generabilia & alterabilia omnia alterantur a

contrariis & ex quibus constant non entia id est cum prius non essent
eisdem ipsis corrumpuntur.

Propositiones ex secundo libro de cœlo & mundo Aristotelis:

Ex lectione prima & commento primo.

Cœlum totum id est mundus neque est factum: neque contingit
corrupti: sed est unum & sempiternum & principium & con-
sumationem non habens totius æterni: id est totius lue dura-
tionis infinitæ.

Co.ii. Bene se habet persuasibilem se ipsum exhibere antiquis: & maxime
patrum nostrorum ueros credere eē sermones: ut sit inmortale aliqd
& diuinum habentium quidem motum habentium autem talē ut nul-
lus sit finis ipsius: sed magis iste sit aliorum finis & enim finis continē-
tium est: & ipsa circulatio perfecta ens continet imperfectas: & habētes
terminum & quietem.

Motus cœli est causa aliorum motuum & horum quidem causa principii
motus horum autem suscipiens quietem.

Cœlum & eū qui sursum locum antiqui diis attribuerunt uelut existens
totum solum immortale.

Co.iii. Motus cœli est sine labore: propter neque una indigere uiolenta ne-
cessitate quæ detineat prohibens ferri aptum natum ipsum aliter: om-
ne enim tale magis laboriosum quanto sempiternius sit & dispositio-
nis optime est expertus.

Co.iiii. Non est secundū antiquam fabulam suspicandum Athlante quo-
dam ipsi cœlo opus esse ad salutem: hunc enim constituentes sermo-
nem: ut grauitatem habentibus & terrenis omnibus existentibus his
quæ sursum sunt corporibus substituerunt cœlo fabulose uirtutem
animatam.

Co.v. Non est dicendum propter circūgirationem existentem celerioris
lationis propria inclinatione: saluari cœli situm tanto tempore: quem
admodum Empedocles inquit.

Co.vi. Non est dicendum cœlum semper manere ab anima rationabili
congente manere sempiternū ut scilicet plato dixit neque enim aīæ pos-
sibile est esse talem uitam sine tristitia & beatam:

Ex lectione.ii. & co.vii.

Manifestæ sunt in animalibus differentiæ locorum: & his quidē omnes
in sunt puta dextrum & sinistrum: ante & retro: sursum & deorsum his
autem quædam scilicet quatuor ultimæ ut animalibus imperfectis plā-

tis aut sursum & deorsum solum.

Co. viii. Sursum longitudinis principium est: dextrum aut latitudinis: anterius uero profunditatis.

A sursum incipit augmentatio a dextris motus qui secundum locū: ab anterioribus uero qui secundum sensum: anterius enim dico in quo sensus existunt.

Co. viii. Non in omni corpore sursum & deorsum: & dextrum & sinistrum & anterius & posterius querendum sed quæcunque habent principium motus animata entia in ipsis querendum.

In nullo inanimatorum uidemus unde principium motus.

Co. x. In corporibus inanimatis dicimus sursum & deorsum dextrum & sinistrum ad nos referentes.

Co. xi. Pythagorici duo tantum principia motuum dicebant. scilicet dextrum & sinistrum: quattuor autem reliquerunt nihilominus principalia existētia. Non minorem differentiam habent quæ sursum ad quæ deorsum: & quæ anterius ad quæ posterius: quam dextrum: & sinistrum in omnibus animalibus.

Dextrum & sinistrum uirtute differunt solum: aliæ autem non solum uirtute sed etiam figuris.

Co. xii. Longitudo latitudine prior est:

Prioris principium prius est principio posterioris:

Prius est sursum dextro secundum generationem.

Sursum est unde motus dextrum est a quo motus: ante autem ad quod motus.

Ex lectione. iii. & co. xiii.

Quoniam cœlum est animatum & habet in se principium motus: manifestum est quoniam habet sursum & deorsum & dextrum & sinistrum.

Et si motus cœli nequaquam incipiat: tamen habetur necessario principium unde inceptum: si incipiebat moueri: quod mouetur.

Commento. xiiii. Dico longitudinem cœli esse illam quæ est ipsius secundum polos distantia.

Polorum qui super nos apparens quæ deorsum pars est: qui autem nobis immanifestus quæ sursum est.

Co. xv. Dextrum unumquodque dicimus unde est principium eis qui secundum locum motus cœli autem principium circulationis est unde ortus est astorum quare hoc utique erit dextrum ubi autem occasus sinistrum.

Si motus cœli incipit a dextris & sinistris circumfertur: necesse est sursum esse immanifestum polum *id est polum antarcticum* si autem sursum sit manifestus polus *id est polus arcticus* sinistra erit motus: quod non dicimus.

Co. xvi Sub polo immanifesto habitantes in eo quod sursum sunt hemisphærio & apud dextrum nos autem in eo quod deorsum & apud sinistram e contrario quam ut pitthagorici dicunt.

Secunde circulationis: puta eius quæ planetarum: nos quidem in his quæ sursum & in dextris sumus: illi autem qui scilicet sunt sub polo antartico in his quæ deorsum & sinistris sunt: e contrario enim in his est principium motus propter contrarias esse lationes.

Ex lectione .iiii. & co. xvii.

Vnūquodque quorum est opus gratia operis est:

Dei operatio est immortalitas hæc autem est uita sempiterna.

Neceffe est deo motum sempiternum existere.

Quoniam cœlum corpus quoddam diuinum est: propter hoc habet quædam natura circummoueatur semper.

Neceffe est manere aliquid scilicet terram corporis circūlati quod in medio sit ipsiusque circūlati corporis nullam possibile est manere partem neque uniuersaliter neque in medio.

Co. xviii. Nihil præter naturam sempiternum est.

Posterius est quod præter naturam eo quod secundum naturam.

Quod præter naturam est excessus quidam est in generatione eius quod secundum naturam.

Si terra est necesse est & ignem esse.

Contrariorum si alterum est in natura necesse est & alterum esse in natura eadem est materia contrariorum.

Priuatione prius est affirmatio dico autem puta calidum frigido.

Co. xix. Si ignis & terra est: necesse est & intermedia corpora ipsorum esse contrarietatem enim habet unumquodque ad unumquodque elementorum.

Si elementa sunt contraria: necesse est generationem esse eo quod nullum ipsorum possibile est esse sempiternum: patiuntur enim & agunt contraria ad inuicem: & corruptiua in inuicem sunt.

Co. xx. Si necesse est generationem esse necessariū est & aliam scilicet a prima latione lationem unam uel plures esse.

Secundum eam dispositionem quæ est totius cœli: necesse est similiter & elementa ad inuicem esse.

Commento. xxi. Plura sunt circularia corpora quia necesse est generationem esse.

Aduerte quod Aristoteles in hac .xxiiii. lectione sic probat plures cœlos esse: Si cœli corpus diuinum: necesse est motum eius esse sempiternum & circūlarem: si motus eius est talis: necesse est terram esse: si terra est necesse est ignem esse: si ignis & terra est necesse est aliqua intermedia esse: si ista sunt necesse est generationem esse: si generatio est necesse est dis-

similes motus in cœlo esse. ergo si cœlum est corpus diuinum necesse est plures motus in cœlo esse: & per consequens plura mobilia.

Ex lectione .v. & co. xxii.

Figuram spæricam necesse est habere cœlum hæc enim propriissima est scilicet corpori cœleri & substantia idem ratione & natura prima est figurarum.

Omnis figura plana aut rectilinea est: aut circularis

Diffi Figura rectilinea est quæ a pluribus continetur lineis. circularis aut quæ ab una.

Prius in unoquoque genere est unum multis & simplex compositis.

Co. xxii. Diti. Perfectum est cuius nihil est possibile extra accipere quæ ipsius sunt.

Recte lineæ semper quidem est appositio: circulari autem nequaquam.

Perfecta est linea continens circulum.

Perfectum prius est imperfecto:

Corpora spærica sola una superficie cōtinētur: rectilinea autem pluribus sic enim se habet spæra in solidis: sicut circulus in planis.

Co. xxvi. Quoniam prima figura primi corporis est primum autem corpus est quod in extrema circumferentia: spæricum corpus erit quod fertur circulatione.

Continuū spærico corpori spæricum est: & quæ ad medium horum quæ in spærico contenta & contacta sunt: tota spærica necesse est esse.

Corpora quæ deorsum sunt planetarū: tangunt eam quæ supra est spæra: omnia enim cælestium sperarum corpora tangunt se inuicem & continua sunt idest immediate sibi inuicem coniuncta.

Ex lectione .vi. & co. xxvii.

Si cœlum sit rectilineum aut alterius figuræ non æquales habentis ex medio lineas: puta lēticularis aut oualis accidet & locum extra cœlum eē & corpus & uacuum circulo enim uersum rectilineum nequaquam eadem immorabitur regioni.

Co. xxviii Omnium motuum mensura est quæ est cœli latitudo: quia est sola continua & regularis & sempiterna.

In unoquoque mensura est quod minimum est.

Minimus motus est ille qui est uelocissimus.

Velocissimus omnium motuum est motus cœli.

Commento. xxviii. Linearum quæ a se ipsis in se ipsis sunt minima est illa quæ circuli est linea.

Quod uelocissime mouetur spæricum necesse est esse.

Commento. xxx. Corpora superiora cum inferioribus continua nō sūt tangunt autem ipsa.

Superficies aquæ spærica est.

Quod est contiguum spærico: aut motum circa spæricum ipsum tale necesse est esse.

Co. xxxii. Cælum ^{id est rotunditate} secundum diligentiam ornatus sic est ut nihil neq; chirocmiton ^{id est manu factum} habeat, similiter neque aliud nobis in oculis apparentium.

Ex lectione. vii. & co. xxxiii.

Nihil ut contingit neq; a casu euenit in sempiternis.

Co. xxxiii. De quibusdā ^{scilicet difficilibus & occultis} enūciare aliquid temptare: & de omnibus: forsitan utiq; uidebitur esse signum aut multæ stultitiæ: aut multæ promptitudinis.

Si quis necessarias causas firmitus humano modo attigerit: tūc gratiam oportet habere inuenientibus.

Natura semper facit contingentium quod optimum est.

Dignior est locus qui est sursum eo qui est deorsum: & qui est antè eo qui est posterius.

Optimum est: cælum moueri ad honorabilius.

Ex lectione. viii. & co. xxxv.

Ois irregularis motus remissionem habet & intensiōem & summum:

Summum est in motu aut unde fertur: ut qui præter naturam aut quo: ut qui secundum naturam: aut circa medium ut in proiectis.

Circulationis summum neq; est unde: neq; quo: neq; circa medium: neq; enim principium: neq; finis neq; medium ipsius est simpliciter.

Irregularitas motus fit p intensiōem & remissionem motus.

Co. xxxvi. Quoniā oē qd mouetur ab aliquo mouetur necesse ē irregularitatem fieri motus: aut propter mouens quod non eadem uirtute moueat: aut propter motum quod alteratur & non permanet idem: aut ppter ambo quæ transmutantur.

Ex lectione. viiii. & co. xxxvii.

Remissio uniuscuiusq; motus fit propter impotentiā.

Impotentia est præter naturam: & enim in animalibus impotentia omnes præter naturam ^{scilicet particularem} sunt & decrementum. tota. n. consistentia animalis ex talibus constat quæ differunt propriis locis

f. elementis. nulla enim partium eius habet eam quæ est ipsius regione

In cælestibus corporibus non est aliquid præter naturam. simplicia enim & immixta sunt & in propria regione & nihil ipsis contrarium est: neq; in potentia sunt: neq; remissio: neq; intensio motus est in eis.

Co. xxxviii. Est accipere aliquod tempus minimum cuius nō contingit moueri in minori cælum: sicut neq; citharizare: neq; ire in quocunq; tempore est possibile.

Co. xxxix Opposita sensibilia sunt iuxta se posita. ~
Cælum non mouetur motu irregulari.

Ex lectione.x.& co.xxxxj.

Vnumquodq; astrorum confistit ex eodem corpore in quo existit latio-
nem habens.

Commento.xxxxii. Calor stellis & lumen generatur attrito aere ab illa-
rum latione.

Natus est motus ignire & ligna & lapides & ferrum.

Sagittæ motæ igniuntur sic ut liquecant plumbeæ & quoniam sic igni-
untur istæ necesse est & eum qui i circuitu ipsarū est aerē hoc ipsū pati.

Aere sub circularis corporis spæra existente: necesse est ipsum lata illa in-
calescere:& hac maxime cui sol extat infixus.

Approximante sole & oriente & super nos existente generatur calor.

Astra ignea non sunt:neq; in igne feruntur.

Ex lectione.xi.& co.xxxxiii.

Cælum & stellas quiescere impossibile est quiescente terra:neq; enim fie-
rent quæ uidentur.

Commento.xlvi. Rationabile est circulos moueri .astra autem quiescere &
infixa circulis ferri.

Maius corpus uelocius fertur propria latione:& sic est etiam in circu-
laribus.

Ex lectione.xii.& co.xxxxviii.

Astra spæricæ sunt figuræ.

Spærici duo sunt motus per se uolutatio & circūgiratio:& neutro mo-
uentur astra.

Solus astrorum sol uidetur circūgirari oriens propter infirmitatem uisus
quæ causa forte est eius quod est uideri scintillare stellas fixas .planetas
autem non scintillare.

Planetæ prope sunt:quare potens ad ipsos pertingit uisus:ad manentes
autem tremat propter longitudinem porrectus ualde longe:tremor au-
tem facit ipsius astri uideri esse motum.

Ex lectione.xiii.& co.i.

Nihil qualitercunq; contingit facit natura:neq; est rationabile ad anima-
libus naturam curasse scilicet dando ipsis instrumenta ad motum .sic
autem præciosa astra despexisse:sed uidetur studiosa factum auferre
omnia per quæ contingebat astra procedere per se ipsa.

Figura spærica ad motum qui est in antèius ineptissima est.

Ex lectione.xiiii.& co.iii.

Cælorum fieri harmoniam tanquam consonantibus factis sonis leuiter
dictum est & superflue.

Ad inuicem uocis & silentii est diiudicatio:

Excellentes soni destruunt etiam in animatorum corporum molles:pu-
ta qui tonitruui dissipat lapides & durabiliora corporum.

Co. liii. Quaecumq; secundum se ipsa feruntur faciunt sonum & plagam.
Quaecumq; in moto fixa sunt aut existunt quemadmodum in naui partes
non possibile est sonare: neq; rursus naui si feratur in fluuiio.

Co. lvi. Neq; animata neq; uiolenta fertur latione nullum astrorum uelut
futurum prouidente natura: quoniam non hoc modo se habente mo-
tu: nihil esset circa hunc locum nostrum similiter se habens *ut scilicet*
diu quiesceret.

Ex lectione. xv. & co. lviii.

Vnumquodq; planetarum econtra fertur coelo *scilicet primo* secundum
sui ipsius circulum *idest proprium.*

Rationabile est propinquissimum simplici & primæ circulationi in plu-
rimo tempore ptrāsire sui ipsius circulum: maxime autem distans in
minimo: aliorum autem propinquius semper in pluri.

Propinquissimo sibi maxime præualet prima circulatio: distanti autē ma-
xime omnium minime propter distantiam.

Ex lectione. xvi. & co. lviii.

Natura nihil irrationabiliter neq; frustra facit:

Si unum astrum est spæricum palam est quia & utiq; alia erunt spærica.

Ex lectione. xvii. & co. lx.

Parum sufficientes rationes diligere debemus de quibus maximas habe-
mus dubitationes.

Pautioribus sol & luna mouentur motibus quam erraticorum astrorum
quædam: quauis astra longius a medio & propinquius primo corpo-
ri sint ipsis.

Luna uidemus dichotomiam *idest in duas partes diuisam siue semiplenā*
existentem subintrātem Martem & occultatum martem secundum ni-
grum ipsius exeuntem autem secundum clarum & lucidum: similiter
de aliis astris dicunt qui dudum obseruauerunt ægyptii & babilonii a
quibus multas credulitates habemus de unoquoq; astroge.

Ex lectione. xviii. & co. lxi.

Oportet existimare de astris tanquam participantibus actione & uita: sic
enim nihil uidetur præter rationem esse accidens:

Co. lxiii. Quando hoc oportet operari huius gratia: hoc autem alterius:
& hoc alterius: & uno quidem aut duobus facile est adipisci: quando
autem per plura oportet operari: difficilius est adipisci *scilicet finem*
ultimum.

Co. lxiiii. Quod optimum est nulla indiget actione *scilicet ad consecutio-*
nem finis, etenim ipsum est cuius gratia alia fiunt.

Actio semper est in duobus: cum & cuius gratia sit *idest finis* & sit quod
huius gratia est *idest quod est ad finem.*

Homis plurime sunt operationes *quia scilicet pluribus indiget ad finem*

suum: aliorum autem animalium pauciores: planetarum autem parua quidem id est imperfecta & una forte.

Hoc quidem scilicet prima cā quæ est deus: & substantia separata .habet hoc dicit propter deū & participat hoc dicit pp substantias separatas optimo absq; oī uidelicet motu hoc aut. s. primū cœlum attingit .ppe optimū per paucos motus .hoc aut. s. superiores planetæ a sole secun-
dū sanctū thomā: uel oēs planetæ scd'm auerroim p multos .hoc autē s. sol & luna scd'm sanctū tho. uel aqua aer & ignis scd'm auerroim nō percipit optimum: sed sufficit ad prope extremū uenire:

Co. lxi. Maxime optimū est oībus finē optimū fortiri: si aut nō cōtingit semp melius erit quanto utiq; propinquius sit optimo.

Primū cœlū cōfestim sortitur optimū p unū motū. q̄ aut in medio primi & extremorū attingunt quidem: sed per plures motus.

Ex lectione. viii. & Co. lxxviii.

Intelligere oportet: ppter uitam s. nobiliorem & esse principiū uniuscu-
iusq; multā eē excellētiā primæ spæræ ad alias spærās.

Co. lxxviii. Prima latio una existens multa mouet corporū cælestium: ise-
riores aut lationes multæ existentes unū solū unaquæq; mouet.

Vnaquæq; errantium stellarum pluribus fertur lationibus.

Ex lectione. xx. & co. lxxii.

Qui circa italiam sunt uocati pythagorici in medio ignē esse dicunt: ter-
ram autem unū astroꝝ esse: & existentem circulariter latā circa mediū
noctem & diem facere: adhuc aut oppositā aliā huic astruunt terrā anti-
chthonā. cōtra terrā posita noīe uocant.

Co. lxxiiii. Nō idē est mediū magnitudinis: & rei mediū uel naturæ: quē
admodū in aīali nō idem mediū est aīalis ut cor & corporis mediū
delicet umbilicus.

Loci id est magnitudinis: medium magis assimilatur ultimo q̄ principio:
Honorabilius est cōtinēs & finis quā finitū & terminatū: hoc .
enim materia: hoc autē .
finis substantiæ cōsistentie est .
forma.

Ex lectione. xxii. & co. lxxvii.

Irrationabilioris est mentis non mirari:

Co. lxxviii. Stupe factū est merito phylosophisma .
physicæ occasio oībo

Ex lectione. xxv. & co. lxxviii.

Aliquo esuriente & siciente ualde & æqualiter: similiter & ab esilibus &
potabilibus æqualiter distante: quiescere necessariū non est.

Ex lectione. xxvi. & co. lxxxiii. & co. lxxxiiii.

Impossibile est sempiternum esse uiolentum & præter naturam.

Mundi ordo sempiternus est.

Co. c. Neceffe est terrā in medio mundi esse: & immobilem.

Ex lectione. xxvii. & co. ciii.

EX.III.E.& Cœ. & MVN:

Figurā sphericā necessariū est terram habere: quia unaquæq; particula-
rum gravitatem habet ad medium: & minor a maiori pulsa nō pōt in-
tumescere: sed comprimi magis & cōsentire quousq; ueniat ad mediū
Ex lectione .xxviii. & co. cviii.

Oportet unūquodq; dicere tale quod natura nult esse & existere: sed non
quod ui & præter naturam.

Comento. cviii. Si terra rotunda non esset lune eclypses non circulares
haberent decissiones:

Co. cx. Per astorum apparentiam non solum manifestum est: quia terra
est rotunda: sed & quoniam magnitudo eius non est magna: modica
enim translatione facta: nobis ad meridiem & ad articum manifestus
alter fit orizon: ita ut quæ super caput sunt astra magnam habeant trās-
mutationem.

Co. cxii. Mathematici dicūt terra esse rotunditatis ad q̄draginta myria-
des .i. decem milia stadiorum.

Propositiones ex tertio libro de cœlo & mundo Aristoteles:

Ex lectione prima & comento primo.

Orum quæ natura dicuntur hæc quidem sunt substantiæ: hæc
autem operationes & passionēs harum.

e Oēs naturales substantiæ. aut sunt corpora: aut cum corporibus
generantur.

Ex lectione .ii. & co. ii.

Dicere esse quædam entiū ingenita & totaliter immobilia magis est alte-
rius & prioris quam physica cōsiderationis.

Ex lectione .iii. & co. v.

Solida nō cōponūtur ex superficiebus: nec superficies ex lineis: nec lineæ
ex punctis: sic enim non necesse esset lineæ partem lineam esse.

Co. vi. Passiones oēs diuisibiles sunt dupliciter aut secundum speciem: aut
secundum accidens: secundū speciem quidem puta coloris album aut
nigrum: secundum accidens autem si cui inexistunt sit diuisibile: q̄re
quæcunq; simplicia passionum omnia diuisibilia sunt secundo modo

Co. viii. Graue grauius & leue leuius contingit esse: grauius autem aut le-
uius non necesse est esse graue aut leue.

Co. xi. Spissum est a raro differens: eo q̄ inæquali molle plura existant:

Diff. Molle est quod in seipsum est cedens.

Ex lectione quinta & co. xviii.

Secūdū naturā quidem unū motum: præter naturam autē habet multos

motus unum quodq;

Commento. xviii. Vnumquodq; quiscere necessarium est aut ui: aut secū
dum naturam:

Vnūquodq; ui manet ubi. & fertur ui: & scđm naturā ubi scđm naturam.

Oportet primū mouētē nō ui mouere sed scđm naturā: i infinitū. n. ē: si nō
erit aliqd scđm naturā mouēs primū: sed sp prius motū ui mouebit.

Ex lectione sexta & co. xxiii:

Ex nō ferri i idē iordinatio motuū nō accidit: neq; n. nūc i idē ferūtur oīa
sed q; eiūsdē generis solū sicut. s. leuia sūt uel graua.

Co. xxiii. Inordinate esse nihil aliud est quam præter naturam esse.

Ordo in sensibilibus: propria sensibilibum natura est.

Illa est natura rerum qualem habent plura in plurimo tempore.

Ex lectione. vii. & co. xxviii.

Diffi. Natura est in eo quod mouetur existens motus principium:

Diffi. Virtus idest potentia per uiolentiam mouēs est principium motus
in alio secundum quod aliud.

Virtus per uiolentiam mouens ad motum sursum: & ad motū deorsum
tanquā organo utitur aere: natus est enim aer & leuius esse & grauius.
eam igitur quæ seorsum faciet lationem secundum quod leuius cum
feratur & sumat principium a uirtute: quæ deorsum uero secundum
quod grauis.

Ex lectione. viii. & co. xxviii.

Impossibile est omnis corporis esse generationem.

Aliud corpus ex alio fieri est possibile puta ex aerem ignem: totaliter autē
ex nulla alia præexistente magnitudine impossibile est.

Ex potentia quodam ente corpore: actu fiet corpus.

Co. xxx. In omnibus cognitio est per aliqua prima.

Diffinitio & commento. xxxi. Elementum corporum est in quod alia cor
pora diuiduntur. intus autem existens potentia aut actu & indiuisibile
in altera corpora specie.

Co. xxxii. & co. xxxiii. In carne & ligno & in unoquoq; talium est poten
tia ignis & terra: in igne autem caro aut lignum non insunt neq; secun
dum actum neq; secundum potentiam: segregarentur enim utiq;

Ex lectione. viii. & co. xxxvii.

Multo melius est finita facere principia quam infinita: nam & qui indisci
plinis finita sumunt principia aut specie aut quantitate.

Hucusq; lectiones scđm cōmētaria sancti thomæ notatæ sunt q; n. sequun
tur morte uetante nō est cōmētatus lectionū itaq; annotatio erit deinceps
scđm cōmētaria petri de aluernia.

Co. xxxv. Corpora differunt figuris: figuræ aut finitæ sunt & ex hoc con
cludit corpora esse finita.

EX.III.L.d Cœ.& Mun

Figuræ oēs corporeæ cōponūtur ex pyramidibus rectilinea quidē ex rectilineis: spæra autē ex octo partibus pyramidalibus.

Figuræ pyramis est subtilissima & prima

Ex lectiōe .x. & co. xxxii. & Co. xxxvi.

Necesse prius esse natura corpus quod magis subtiliū ptium est:

Co.ii. Impossibile est unū tantum elementum esse.

Ex lectiōe .xi. & co. iii.

Sempiterna esse elementa est impossibile: uidemus enim ignē & aquam & unūquodq; simplicium corporum resolutum.

Extra infinitum tempus non est aliud tempus infinitum.

Minus corpus maiori facilius est corruptibile.

Duobus modis corrumpitur ignis: a cōtrario. n. corrūpitur extinctum & ipsum in seipso marcescens.

Necesse est generabilia & corruptibilia esse elementa corporeæ:

Co.ii. Quoniam ex nō corpore elementa generari nō est possibile: neq; ex alio corpore: relinquitur ex inuicem generari

Quod sit & ex quo sit necesse est simul esse.

Ex lectiōe .xii. & co. lvii.

Eadē magnitudo constrictione non fit grauior

Co.ii. Cū ex aqua aer fit maiore occupat locū: quod enim subtilissima: ptū ē ā priori loco sit: manifestū est autē hoc in pmutatione uaporate. n. & itumescēte humido rūpūtur cōtinentia molles uasa.

Co. ix. Oportet sensibiliū quidē sensibilia: sempiterno: aut sempiterna: corruptibilium uero corruptibilia esse principia.

Optimū est priora iudicare ex euentibus: & maxime est ex fine.

Finis factiue scientiæ est opus: naturalis autē sciæ qđ uidetur semp principi palitet scđm sensum & itō in nālibus oportet scđm sensibilia iudicare qđ apparent secūdum sensum.

Ex lectiōe .xiii. & co. lxvi.

In planis tres tantum figure īplēt locū: trigonū. s. sexies sumptū tetragonū. s. quater sumptū. & hexagonū. i. ter sumptū i solidis duo solū: pyramis. s. xi. sumpta & cubus. s. octies sumptus & replere (ut accipitur hic) est occupare totū spatiū qđ est circa pūctū imaginatū i superficie uel corpore

Co. lxvii. Non sunt determinatæ figure elementorum.

Sunt facile mobilia corpora spærica & pyramidalia: sed non motu sursum & secundū rectum: sed ea quæ uocatur uolutatio.

Co. lxxiii. Segregat ignis quæ non sunt eiusdem tribus: cōgregat autem quæ sunt eiusdem tribus.

Cōgregatio p se est ignis. segregatio autē per accidens: congregans enim homiophylon separat alienum.

Co. lxxv. Elementa nō differunt ab inuicem propter figuras.

Co.lxxvii Differentiæ elementorum propriissimæ sunt quæ secūdū passiones & opera & uirtutes sunt.

Propositiones ex quarto libro de cœlo & mundo Aristotelis

Ex lectione prima & co.primo.

Co.i.& co.ii De graui & leui cōtemplatio his qui de motu sunt sermonibus est propria: graue enim & leue in posse moueri physica dicimus consistere.

Diffi.co.vi Simpliciter leue dicimus quod sursum fertur & ad extremum.

Diffi Graue simpliciter dicimus quod deorsum fertur & ad medium.

Diffi Leue ad aliud & leuius altero dicimus: aut graue uel grauius: quod habentibus æqualem mollem: sursum uel deorsum fertur alterum natura uelocius.

Co.viii Quanto ignis plus fuerit leuius est: & sursum fertur uelocius: & a sursum deorsum paucus ignis fertur citius multus autem tardius.

Ex lectione.ii.&co.xx.

Co.xxii Quoniam sunt tres motus hic quidem secundum magnitudinem id est augmentum hic autem secundum speciem id est secundum qualitatem: hic autem secundum locum in unoquoque horum transmutatione uidemus factā ex contrariis ad contraria uel intermedia: & nō in contingens a contingente id est non differenter unūquodque ab unoquoque sed ut augmentabile & alterabile alterum sic & augmentatiuum & alteratiuum.

Ad sursum & deorsum motiuium est quod grauis est factiuum & quod leuis est factiuum.

Mobile ad sursum & deorsum est quod potentia graue & leue est.

Co.xxiii In eum qui sui ipsius est locum ferri unumquodque: ad sui ipsius speciem est ferri. ad formam uel perfectionem uel finem.

Locus modo quodam fit species id est forma cōtēti.

Ferri in locum proprium ad simile est ferri.

Semper corpus quod superius est ad id quod ē sub ipso: ut species ad materiam se habet.

Co.xxiiii Quære propter quid fertur ignis sursum & terra deorsum: idem est ac si quæretur propter quid sanabile si moueatur & transmutetur secundum quod sanabile in sanitatem uenit & non in albedinem similiter & augmentabile non in sanitatē sed in magnitudinis excessū Graue & leue in se ipsis habent principium transmutationis: sanabile autē & augmentabile non: sed ab extra: quāuis & hæc ex seipsis transmuta

re contingat parua facta alteratione :

Graue & leue motuum suorum in seipsis uidentur habere principium propter propinquissimam substantiæ *idest formæ* esse materiam eorum.

Motus localis absolutorum *idest perfectorum* est & generatione ultimus motuum est quare primus erit secundum substantiam motus localis.

Cum sit ex aqua aer & ex graui leue uenit in sursum & quod potentia ens in actu iens uenit illuc & ad tantum & ad tale ubi est endelechia *idest actus* mouet autem hoc quod a principio facit scilicet generans

Ex precedentibus colligi potest illa propositio quod generans uel mouens quantum dat de forma tantum dat de loco.

Existencia entia terram mouentur in ea quæ ipsorum sunt loca nullo impediente mouet autem hæc impedimentum remouens.

Ex lectione .iii. & co. xxvi.

Diff. Graue simpliciter est quod omnibus substat deorsum latis secundum naturam.

Diff. Leue simpliciter est quod omnibus supereminet sursum latis. *Iste* diffinitiones sumuntur a finibus grauis & leuis & magis demonstrant naturas eorum quam inferius politæ.

Com. xxvii. Graue & leue in respectu dicuntur supereminere & subesse existunt.

Aer & aqua terra sunt leuiores : supereminet enim ipsi quæcunque eorum particula : igne autem sunt grauiora : substat enim : igitur quantacunque ipsorum sit particulam ad se ipsa autem hoc quidem simpliciter graue. hoc autem scilicet aer leue aer enim quantuncunque sit supereminet aquæ aqua autem quantacunque sit aeri substat.

Comento. xxviii. In aere grauius est talenti lignum plumbo paruo : in aqua autem leuius : causa autem est quia omnia elementa grauitatem habent propter ignem & aqua necessarium est habere grauitatem ubi præter quam in terra : aerem autem præter quam in terra & aqua : itaque si aliquid aeris plus habet quam terræ & aquæ : in aqua quidem contingit leuius esse quoddam in aere autem grauius : aeri enim non superfertur sed aquæ.

Comento. xxv. In ea idest in propria quæ est ipsius regione idest in propria regione omnia elementa grauitatem habent præter ignem & etiam aer scilicet habet grauitatem.

Ex lectione .iiii. & co. xxxi.

Diffinitio Simpliciter leue est quod semper sursum natum est ferri non prohibitum.

Iste diffinitiones sumuntur ex motu & magis demonstrant differentias inter graue & leue simpliciter & graue & leue in comparatione.

Diffinitio. Simpliciter graue est quod semper deorsum natum est ferri

non prohibitum.

Ex lectione.v. & co.xxxviii.

Continens habet esse idest rationem speciei idest formæ contentum autem materiæ & est in omnibus generibus eadem differentia: & enim in quali & in quâto hoc quidem puta albedo ut species est magis hoc autem ut nigredo ut materia.

Quod sursum est speciei rationem habet quod autem deorsum materiæ

Ex lectione.vi. & co.xxxvii.

Necesse est elementa esse quattuor & unam materiam omnium communem esse.

Quoniam est unum solum elementum quod omnibus superfertur: & unum quod omnibus substat necesse est duo alia esse quæ substant cuidam & superfertur cuidam.

Ex lectione.vii. & Co.xxxxii.

Figure non sunt causa eius quod est ferri simpliciter aut sursum aut deorsum sed eius quod est ferri uelocius aut tardius.

Habentia latitudinem propter multum compræhendere super manent propter non distrahi de facili quod plus est habentia autem figuras e contrario propter pauca compræhendere feruntur deorsum propter diuidere facile. & in aere multo magis quam in aqua.

Explicunt propositiones ex quarto libro de cælo & mundo:

Incipiunt propositiones ex primo libro de generatione & corruptione Aristotelis & lectionum annotatio est secundum expositionem Sancti Thomæ.

Ex lectione secunda & comento primo

Nam materiam contrariis est supponendum.

Ex lectione.pri. & co.vii.

Indocti & ad pauca respicientes de facili annuntiant idest absque diligenti pericrutatione sententiam proferunt.

Ex lectione quarta & co.viii.

Si omnes puncti componentur nullam faciunt magnitudinem.

Ex lectione quinta & co.viii.

Omne corpus sensibile diuisibile secundum quod. cunq; signum & indiuisibile esse: non est incoueniens: hoc. n. potest: hoc autem enelechia idest actu existit.

Co.x Generatio simplex & corruptio fit non congregatione & segregatione sed quoniam transmutatur ex hoc toto in hoc totum.

Quando fit transmutatio in forma & materia generatio simplex erit aut corruptio quando autem in passionibus secundū accidēs erit alteratio

Ex lectione .vi. & co.xi

Cum non existit substantia neq; aliorum ullum prædicamentorum : puta neq; quale neq; quantum neq; ubi esset .

Ex lectione .vii. & co.xvii.

Quoniam huius corruptio alterius est generatio : & huius generatio alterius est corruptio indefinitem necesse est esse trasmutationem.

Ex lectione .viii. & co.xviii.

In non ens. simpliciter uia est corruptio simplex: in simpliciter autem ens generatio simplex.

Cuius differentie magis significant hoc aliquid magis est substantia : cuius autem priuationem non ens sicut calidum prædicamentum . i. .

Ita enim aliquid est & species id est forma frigiditas autem priuatio Differt ignis & terra differentiis calidi & frigidi .

Secundum uirtutem magis est hoc aliquid species aer quam terra.

Quando aer in terram transmutatur fit generatio secundum quid: quando uero terra in aerem fit generatio simpliciter :

Ex lectione .viii. & co.xx.

Quæcunq; non substantiam significant non dicuntur simpliciter generari sed aliquid fieri.

Diffi. & co.xxi Generatio est corruptio non entis corruptio autem est generatio non entis .

Co.xxii. Non ens est materia terræ & ignis similiter.

Si alia esset materia terræ & ignis non utiq; fierent ex inuicem .

Est materia ignis & terræ aliquo modo eadem & aliquo modo alia: quod enim qualitercunq; ens subiicitur est idem scilicet subiecto : esse autem id est ratio non idem .

Ex lectione .x. & co.xxiii.

Alteratio est quando manente subiecto sensibili transmutatur in passionibus aut contrariis entibus : aut mediis : ut corpus sanum est & rursus laborat manens idem : & æs rotundum quandoque autem angulare idem ens.

Quando totum transmutatur non manente aliquo subiecto sensibili ut subiecto eadem: sed quasi ex semine toto sanguis : aut ex aqua aer : aut ex aere omni aqua generatio est huius: huius autem corruptio.

Co.xxiiii. Quando secundum quantum est alteratio contrarietatis : est augmentum & diminutio : quando autem secundum locum erit latitudo : quando autem secundum passionem & quale erit alteratio .

Hyleⁱ est materia prima est maxime proprium subiectum generationis & corruptionis susceptible.

Ex lectione.xi.& co.xxv.

Quod alteratur non ex necessitate est:transmutans secundum locum:neque quod generatur:sed bene quod augmentatur & diminuitur.

Quod fertur scdm totum:uariat locum:q̄ aut augmentatur ipso manente particulae transmutantur secundum locum:non tamen quemadmodum quæ sp̄are:hæ enim in simili loco transmutantur:toto manente quæ autem eius quod augetur semper in maiorem locum in minorem autem quæ eius quod minuitur.

Ex lectione.xii.& co.xxviii:

Melius est inseparatam omnibus facere materiam:ut entem unam & eandem numero:ratione autem non unam:

Ex lectione.xiii.

Neque punctos neque lineas ponendum est esse corpus materiam:

Materiam neq̄ sine passione idest passibili qualitate:possibile est esse neq̄ sine forma.

Co.xxv Generatur simpliciter alterum ex altero & ab aliquo ente actu aut homogeneos idest eiusdem generis aut homioideos.i.eiusdē sp̄ei

Co.xxxi.Materia substantiæ est corporeæ corporis iam talis corpus enim commune nullum.

Eadem est materia magnitudinis & passionis ratione quidē separata subiecto autem non separata nisi & passionēs sint separabiles.

Non est augmentatio transmutatio ex aliquo impotentia ad magnitudinem:actu autem nullam habentem magnitudinem:separatu enim esset scilicet omni forma quod commune est subiectum idest materia.

Transmutatio ex aliquo in potentia ad magnitudinem non augmentationis propria est:sed generationis:

Diffi augmentatio est existentis magnitudinis additamentum:diminutio autem minoramentum.

Ex lectione.xiiii.& co.xxxii.

Eius quod augetur quæcunq̄ pars aucta est & indiminutione minor generata est.

Adueniente aliquo fit augmentum:recedente autem fit diminutio.

Co.xxxiii.Oportet saluare & existentia eius quod augetur & diminuitur fieri augmentum & diminutionem.

Co.xxxiiii.Principium motus in eo est quod augmētatur & alteratur nō in eo quod additur.

Ex lectione.xv.& co.xxxv.

Caro & os & unaquæq̄ partium salūm est duplex idest dupliciter consideratur scilicet secundum speciem:& secundum materiam quæadmodū

& aliorum in materia existentium.

Adueniēte aliquo contingit qualibet partē & unūquodq; augeri secūdu
speciem secundum materiam autem non ut in aqua quæ intrat & ex
it uas.

Ex lectione.xvi.& co.xxxviii.

Quo aliquid augetur in principio dissimile est in fine autem simile: ut si
siccio aduenit humidum transmutatur & generatur siccum.

Co.xxxviii. Vino si quis superinfūdat aquam potest uinum facere quod
mixtum est:quemadmodum ignis tangens urenda: & hoc uocatur
augmentum.

Contingit ignem facere ad existentem ignem adiungentem ligna: & sic
quidem augmentatio est:quando autem ipsa ligna seorsum incēdun-
tur: generatio est.

Ex lectione.xvii.& co.xxxx.

Quantum uniuersale non generatur quemadmodum nec animal nec hō
nec aliquid uniuersale: sed ut in his idest in singularibus uniuersa-
le:sicut & quantum.

Co.xxxx. Nutrimentū augmentationi quidem est: idem esse autem idest
ratio:aliud secundum enim q; id quod aduenit potentia est: quanta ca-
ro augmentatium est:secundum id autem quod est solum po-
tentia caro nutrimentum est:

Co.xxxxii. Si uirtus speciei amplius facere non potest: thomas ut scilicet
tantum conuertat de nutrimento quod sit in potentia non solum ad
speciem sed ad maiorem uel æqualem quantitatem sed ut aqua semp
uino amplius mixta in fine aquaticum facit:aut aquam tūc diminutio-
nem faciet quanti species autem manebit.

Ex lectione.xviii.& co.xliii.

Facere & pati non possunt propriæ quæ non possunt adinuicem tangere
Quæ miscentur necesse est esse adinuicem tangibilia.

Co.xliii. Tangere principaliter dictum existit in habentibus positionem
positio autem in quibus & locus.

In mathematicis dandus est tactus & locus:siue sit separatum unūquodq;
eorum siue quo mouetur.

Diffi. Tangere est quod est in habentibus positionem:quorū ultima sunt
simul mouentibus:& motis:&ad se inuicē actiuis & passiuis.

Co.xlv. Contingit aliquādo mouēs tāgere solum id quod mouetur:qđ
aut tangitur nō tangere cōtingit:quod tangit:ut sunt quæ nō sunt ho-
mogenea idest eiusdem generis.

Si quid mouet:immobile existēs illud tāgit quod mouetur:nō aut tāgitur
Dicimus aliquando trīstantem tangere nos:sed nos non eum.

Ex lectione.xviii.& co.i.

Quaecunq; nata sunt pati & facere adinuicem. contraria sunt: aut contrarietatem habent.

Neceffe est faciens & patiens genere quidem simile esse & idem: speciem autem dissimilem & contrarium.

Vniuersaliter homogeneos ab homogeneo patitur: quoniam contraria oia in eodem genere sunt: & patiuntur ab inuicem.

Actiua & passiuia sibi inuicem sunt contraria & media: & enim uniuersaliter generatio & corruptio in his est.

Co.li. Rationabiliter dicitur faciens uniuersaliter assimilare sibi ipsi patiens: faciens enim & patiens contraria sunt. & generatio in contrarium: quapropter necesse est faciens in patiens transmutari: sic enim in contrarium erit generatio.

Co.lii. Dicimus quandoq; pati subiectum uel agere: ut sanari hominem & calefieri quandoq; autem contrarium: ut calefieri frigidum: & sanari laborans.

Ex lectione.xx.& co.liii.

Dupliciter dicitur mouens: unomodo in quo est principium motus **scilicet primum mouens** alio modo ultimum mouens.

Primum mouens nihil prohibet in motu quidem immobile esse in quibusdam autem est & necessariū: ultimum autem oportet semper mouere motum: similiter est etiam & de actione.

Quaecunq; non habent eadem materiam cum faciunt impassibilia sunt: ut medicina ipsa enim faciens sanitatem nihil patitur a sanato: cibus autem faciens etiam ipse patitur.

Medicina est ut primum agēs: ultimum autem **id est proximum & immediatum** cibus.

Co.liiii. Quaecunq; non in materia habent formam hæc quod impassibilia sunt factiuorum: quaecunq; autem in materia habent passiuia sunt.

Materiam dicimus esse similiter eandem cuiuslibet contrariorum.

Commento.ii. Effectiua causa est ut unum principium motus: & non est finalis causa: nec formalis.

Habitibus præsentibus non adhuc generatur aliquid: sed est iam.

Species & fines habitus quidam sunt.

Materia autem secundum quod materia passiuum est:

Ex lectione.xxii.& co.lxxv.

Materia contrariorum numero est una: & potentia ipsorum **scilicet remota non propinqua.**

Ex lectione.xxiii.& co.lxxviii.

Continuum unumquodq; & unū ens: impassibile est ideo oportet agens & patiens esse diuisa: nam nihil patitur a seipso.

Nō appropinquātia neq; sibi ipsis neq; aliis: facere innata sunt & pati.

Ex lectione. xxviii. & co. lxxxiii.

Neq; materiam *puta ligna* igni misceri dicimus neq; ignem misceri cum ardet: neq; ipsam *scilicet materiam* ipsis particulis neq; igni sed ignem quidem generari hanc corrumpi unde mixtio non est generatio. Corpori cibū non dicimus mixtum & ideo mixtio non est augmentum. Habitus & passionēs nullatenus possibile est mixtas ēē subiectis: sed neq; album & disciplinatum contingit misceri. & ideo mixtio non est alteratio.

Non bene dicunt q; omnia quandoq; simul mixta ēē: non enim omne omni miscibile est: sed existere oportet separabile utrunq; mixtorum. *Co. lxxxvi.* Non manet elementa actu in mixto: ut corpus & albū neq; corrumpuntur *scilicet simpliciter* neq; alterum neq; ambo: saluatur. n. uirtus eorum.

Ex lectione. xxv. & co. lxxxvii.

Quorum est eadem materia & actiua adinuicem sunt & passiuā: sunt autē impassibilia entia quorum non est eadem materia: & horū non est mixtio: & ideo sanitas non est mixta corporibus.

Co. lxxxviii. Actiuorum & passiuorum quæcunq; sunt facile diuisibilia multa quidem paucis: magna uero paruis composita non faciunt compositionem: sed augmentationem dominantis: transmutatur enim alterum in dominans: & ideo gutta uini mille milibus amphoris nō miscetur: soluitur enim species & transmutatur in aquam quando autem potentiis ad æquantur aliquāliter tunc transmutatur utrunq; in dominans quia scilicet utrunq; dominatur & ex sui ipsius natura nō generatur alterum sed medium cōmune.

Thomas. Non est intelligendum q; in mixto sit æqualitas uirtutum & potentiarum: nec æqualitas quantitatis miscibilium: sed quod ibi sit æqualitas proportionis quam requirit forma generanda propter quam est mixtio. mixtio enim naturalis est propter generationem:

Co. lxxxviii. Miscibilia sunt quæcunq; agentium contrarietatem habent hæc enim sunt adinuicem passiuā.

Parua paruis miscentur magis facilius enim & citius transeunt inuicem: multum autem a multo tardius hoc operatur

Bene determinabilia diuisibilium & passiuorum miscibilia sunt diuidūtur enim in parua hæc facile: hoc enim est bene determinabile esse.

Maxime diuisibilium *scilicet in parua* est humidum: si non uiscosum sit ut scilicet est oleum.

Co. lxxxviii. & co. lxxxix. Quando alterum miscibilium solum passiuum est uehementer hoc autem ualde parum: aut nihil mixtum est ex amebobus aut parum: quod contingit circa stagnum & æs stagnum enim ut aliq; passio existens sine materia æris pene euanescit: & mixtū rece-

dit colorans solum:

Diffi. Mixtio est mixtibilium alteratorum unio:

Expliciunt propositiones ex primo libro de generatione & corruptione

Propositiones ex secundo libro de generatione & corruptione.

Ex lectione prima & commento primo.

Generatio & corruptio omnibus natura constantibus substantiis non sine sensibilibus corporibus id est elementis est:

g Co.iii. Impossibile est esse sine contrarietate corpus hoc sensibile: aut enim graue aut leue aut calidum aut frigidum necesse est esse:

Co.iii. Impossibile est subiectum generationis prædicari de generato scilicet in recto.

Co.vi. Dicimus aliquam materiam & unam corporum sensibilibum id est elementorum & hanc non separabilem scilicet ab omni forma sed seper cum contrarietate ex qua generantur elementa.

Calidum non est materia frigido neque hoc calido: sed subiectum ambo: scilicet est eorum materia.

Ex lectione secunda & co.vii.

Non omnes contrarietates: corporis species & principia faciunt: sed solum quæ secundum tactum secundum contrarietatem enim differunt & secundum tangibilem contrarietatem: ideo neque albedo: neque nigredo: neque dulcedo uel amaritudo: neque aliqua aliarum sensibilibum qualitatum aliquod facit elementum quauis uisus sit prior tactu quia scilicet tales qualitates non sunt prime nec actiue nec passiuæ adinuicem ut sunt tangibiles qualitates & talia oportet esse principia primorum corporum scilicet elementorum:

Co.viii. Contrarietates secundum tactum sunt hæc calidum & frigidum: humidum: siccum graue & leue: durum & molle: lubricum & aridum: asperum & leue grossum & subtile.

Graue & leue neque actiua neque passiuæ sunt: neque in faciendo uel in patiendo aliquid dicuntur ideo non sunt formæ elementorum.

Oportet actiua & passiuæ esse adinuicem elementa: miscentur enim & transformantur adinuicem:

Calidum & frigidum humidum & siccum hæc quidem sunt elementa: calidum & frigidum actiua sunt: hæc autem scilicet humidum & siccum passiuæ sunt.

Diffi. Calidum est quod congregat homogenea.

Diffi. Frigidum est quod coniungit & congregat tā quæ eiusdem naturæ: quā non eiusdem tribus.

Co.viii.diff. Humidū est quod indeterminatū est proprio termino: sed bene determinabile est alieno.

Diffi Siccū est quod bene terminabile: est proprio termino: difficile autē terminabile alieno

Co.x Subtile & grossum: & lubicū & aridū: & durum & molle: & alie differentie sēibiliū ex his sūt. *s. ex primis qualitatibus: uidelicet calido & frigido humido & sicco.*

Subtile est effectus humidī: grossum autem sicci:

Lubicum est effectus humidī: aridū autem sicci.

Diff.co.xii. Aridū est perfecte siccū: quia propter

Co.xiii. Diffi. Molle ē quod cedit tāgēti quēadmodū & humidū: & transmuta tangens quod facit humidū: iō humidū nō est molle: sed molle est effectus humidī: durū aut sicci.

Diffi Durum est quod coagulatum est.

Co.xiiii. Diffi. Dicitur humidū quod habet alienā humiditatē superficie: tenuis humidū īfusu qđ habet ī pfundo: siccū aut qđ hac priuatum ē.

Diffi. Humidū & coagulātū opponūtur: humidū enī ē qđ habet ppriā humiditatē ī profundo: coagulātū autē quod priuatur hac.

Co.xv Necesse est calidū & frigidū humidū & siccū primas eē qualitates & alie ad has reducuntur.

Ex lectione .iii. & co xvi.

Ignis est calidus & siccus: aer calidus & humidus: uelut euaporatio enim est aer: aqua frigida & humida: terra autem frigida & sicca.

Co.xx Ignis & unūquodq; elemētū: quod sentimus nō simplex est sed mixtū simplicia quidē elementa talia sunt nō tamen eadē.

Commento.xxi. Coagulatio & arsio superabūdantiæ sunt hæc quidē frigiditatis hæc aut caliditatis.

Diffi. Glaties est coagulatio frigidi & humidī: & ignis qui circa nos ē: est arsio calidi & sicci: iō nihil neq; ex glatie neq; ex igne generatur.

Co.xxii Terra est sicci magis quam frigidi: aqua frigidi magis quam humidī: aer magis humidī quam calidi: ignis autem calidi magis quam sicci.

Ex lectione .iiii. & co.xxiiii.

Generatio in contraria & ex contrariis est.

Elementa omnia contrarietatem adinuicem: quia eorum differentie contrarie sunt: his quidem ambæ ut igni & aquæ: his aut altera solum ut aeri & aquæ.

Vniuersaliter omne elementum ex omni elemento generari natum est.

Co.xxv. Elementa quæ habent adinuicem conuenientiam uelox eorum est transmutatio quæcunq; aut nō habent tarda: quia facilius est unum quam multa transmutare.

Ex igne fiet aer altero scilicet sicco tantū transmutato scilicet secundum speciem & si corrumpitur frigidum ignis erit ex terra:

Quando aqua corrumpitur frigidum ignis autem siccum: aer erit quando autem ignis calidum: aeris autem humidum terra erit & quando aeris calidum: terrae autem siccum corrumpit: aqua erit quando autem aeris humidum & terrae frigidum corrumpitur ignis erit.

Co.xxviii. Maxime ignis est flamma.

Diffi. Flamma est fumus ardens.

Fumus ex aere est & terra.

Ex lectione quinta & co.xxxi.

Nō est aliquod unum elementorum materia omnium aliorum: sed ē alia qua altera materia communis.

Ex lectione sexta & co.xxxvii:

Necesse est aliquid idē esse existens in oībus corporalibus quo mēsuratur

Ex aqua pugillo erunt.x.pugilli aeris.

Quae corporabilia sunt adinuicē habent eandem materiam:& transmutabilia sunt adinuicem.

Co.xxxviii. Quae generantur scd'm naturā aut semp aut ut multū generantur. quae aut pter naturā semp & ut multū ab euētu & a fortūa gnantur:

Co.xli. Natura cā ē entiu qd' ita se habeat uidelicet hō semp & ut frequenter generet hominem & bonū i.in se & optimū est i.i ordine uniuersi.

Co.xlv. Inconueniens est si aīa ex elemētis esse ponatur: aut unū aliquod elementorum: alterationes enim animae non essent.

Ex lectione .vii.& co.xlviii.

Quando alterum elementorum simpliciter est in actu: potentia alterum erit: quando autem actu non omnino est: actu alterum est.

Elementorum quae miscentur corrumpuntur intensiones suae formae adinuicem:& tunc mediū generatum neq; materia erit: neq; illorum contrariorum alterum actu simpliciter: sed mediū.

Medium fit multipliciter:& nō unō modo tantum.

Co.lxviii. Oīa mixta corpora quaecunq; circa media loca sunt ex oībus composita sunt simplicibus elementis.

Terra i oībus mixtis ē: unūq; enī maxime & multū i pprio loco qescit: Sola simpliciu corpore bene determinabile corpus: est aqua.

Terra sine humido nō pōt cōmorari: sed humidū ē qd' cōtinet ipsā si .n. auferatur ex ipsa humidū: decidet utiq; terra in pulverem scilicet.

Quoniam generationes ex cōtrariis sunt & in sunt in mixto altera extrema cōtrario: id est qualitates terrae & aquae necesse ē & altera in esse: qua ppter in omni cōposito oīa simplicia corpora erunt.

Co.l Oīa nutriuntur ex eisdem ex quibus sūt: oīa autem quattuor elemētis nutriuntur siue ex mixtis.

Nutrimētum est sicut materia: quod nutritur autem sicut forma matē-
riæ coniuncta.

Rōnabile est solū simplicium corporū nutriri ignē:

Solus est maxime species *idest formalis* ignis

Ex lectione.viii.& cō.li.

Facilius singularia inspicimus quando de uniuersalibus accipimus prius
Principia reꝝ gnābiliū hoc quidem est ut materia: hoc aut ut forma opo-
tet aut & adhuc tertiū *sefficiens* existere nō enim sufficientia ad gene-
randum duo existunt.

Materia eius quod est possibile esse & nō esse genarabilibus causa est.

Necessarium est generationē & corruptionē esse circa possibile esse & nō
esse: nō aut circa necessarium aliter se habere.

Materiæ est pati & moueri: mouere.n.& facere alterius est potentia.

Ex lectione.viii.& cō. liii.

Quoniā allatio *idest motus localis* perpetua est necesse est generationem
cōtinuē eē allatio.n.facit gnātiōē actualiter qā adducit & abducit gnāns

Multi rōabilius ē ens nō enti generatiōis cām esse quā nō ens enti.

Idē similiter se habēs semper: idem innatum facere semper.

Co.lvi. Vna tantum existente allatiōe nō cōtingit generationē & corru-
ptionem fieri quia contraria sunt.

Cōtrariorū causæ sunt cōtrariæ ideoq; nō pōt allatū prima *idest primi or-
bis* generationis & corruptiōis cā esse: sed quæ circa obliquū circulum
idest circulū zodiacū in hac enim & cōtinuū i ē & moueri duos motus.

Sol & alia corpora cælestia i adueniendo & ppe esse generant & in rece-
dendo & lōge fieri corrumpunt.& si multotiens adueniēdo generant
& multotiens recedendo corrūpūt & in æquali tpe est corruptio & ge-
neratio quæ est secundum naturam.

Co.lvii. Tempus & uita uniuscuiusq; numeroꝝ habet & hunc deteriatū
sed m numeroꝝ itoꝝ accessū corporū oīum.n.ordo & oē tps & uita mē-
surantur periodo: sed tamen nō eadē oēs sed ii qdē minore.ii at maior:
re: his qdē enī maior his autem minor periodus est mensura.

Co.lviii. Eaquale est tempus generationis & corruptionis quæ est secun-
dum naturam se contingit multotiens corrumpi propter adinuicē cō-
fusionē: iæquali enim existente materia & non ubiq; eadem: necesse ē
inæquale esse generationes: & has quidem citiores has aut tardiores.

Co.lviij. Natura quod melius est considerat semper.

Melius est esse quam non esse.

Impossibile est esse semper in omnibus existere propter longe a princi-
pio distare.

Aliquomodo cōpleuit deus naturæ desiderū cōtinuā faciēs generatio-
nem: ita enim maxime continuabitur esse: quia proximæ substantiæ

idest eiusdem speciei cōtingit fieri sempiternus natura generatioem.

Co. lx. Causa quare unoquoque corpore elementari in propriam allato regionem in infinito tempore nō distant elementa: est quæ est adinuicē transmutatio: si enim unūquodque maneret in sua ipsius regione & non transmutaretur aliquid ab eo quod prope: iam utique destitissent transmutantur autem propter allationem scilicet obliqui circuli duplicem existentem scilicet secundum accessum & recessum.

Ex lectione. x. & co. lxiii.

Quandoque quia rerum est dicere hoc est: oportet hoc est: quandoque autem quod nunc uerum est dicere quia futurum est nihil prohibet non generari futurum enim incedere quis non incedet.

Co. lxvii. Semper priori generato necesse est generari & quod posterius: & ecōuerso in quibus scilicet est necessitas absoluta & unū est tota materia alterius ut in generatione elementorum sub circulo obliquo nō autem si alterum non sic tota materia alterius: ut fundamentū domus

Co. lxviii. Non est principium infiniti neque prius erit aliquid in infinito.

Quod est ex necessitate & quod semper simul sunt. quod enim est necesse esse: non possibile est non esse: quo circa si ex necessitate est sempiternū est & si sempiternum est ex necessitate est.

Non est possibile quod generatio in rectum sit sempiterna: quare sempiterna erit quæ est incircuitu.

Co. lxx. Aer & aqua incircuitu generantur: si enim nubes erunt oportet pluere: & si pluit oportet nubere esse. homines uero & alia animalia nō reuertuntur in se ipsa ut rursus generetur idem: in rectum enim est eorum generatio & unum non est tota materia alterius.

Quorum sba mota est incorruptibilis ut ex sol eadem numero reiterantur motus enim sequitur quod mouetur quorum autem est sed corruptibilis: necesse eadem specie non autem numero reiterare: ideo aqua ex aere & aer ex aqua specie idem non numero reiterantur.

Expliciunt propositiones ex secundo libro de generatione & corruptione.

Incipiunt propositiones ex primo libro meteororum Aristotelis & lectiones notatæ sunt secundum expositionem petri de aluerina.

Ex lectione secund.

Nū est principiū corporum ex quibus cōstat natura corporum circulariter latog.

Qui circa terrā totā existit mūdus ex quattuor elementis constat.

EX.II.L.METEOROR

Est ex necessitate continuus iste mundus superi oribus lationibus: ut omnis ipsius uirtus gubernetur inde.

Vnde motus principiū est omnibus illam causam putādū est esse primā. Motus cœli perpetuus est: & sinem non habens loco: sed semper in finem quia scilicet ubi est finis eius est & principium.

Dicimus ignem & aerem & aquam & terram fieri exinuicem: & unum quodq; horum: in unoquoq; existere potentia: sicut & aliorum quibus unum aliquid & idem subiicitur.

Non dicimus semel: neq; bis: neq; raro easdem opiniões factas in hoibus reiterari: sed infinities:

Valde simplex est putare unūquodq; astroꝝ parua esse magnitudinis q̄a uidetur aspicientibus hinc nobis sic.

Necesse est eandē eē pportōnē partis. s. elemēti ad partē & totius ad totū.

Necesse ē æq̄litate uirtutis existere magnitudinibus iæq̄libus elemētoꝝ.

Corpus qd' sursum est usq; ad lunā *i. corpus cæleste*: alterq; est ab igne & aere & in ipso hoc qdē purius est: hoc aut minus linceq; & differētiā habet

Lato cœlo & corporibus sunt in ipso circulariter: corpus propinquū inferioris mūdi: *signis* accenditur & facit caliditatem disgregatū ex motu corporis cælestis.

Diffi. Vapor est aquæ disgregatio & natura eius humida est & calida: exalationis autem natura calida & sicca.

Vapor potentia est uelut aqua: exalatio uero potentia est uelut ignis.

Eius q̄ est in superiori aere nō constare nubes cā est quia nō est aer solum sed magis uelut ignis: unde *facilime disgregat exalationem ut paulo i. ferius dicit ut non congregetur in aquam.*

Nihil prohibet pp eā quæ est superioris aeris in circuitu latiōem phiberi constare nubes in superiori aere.

Fluere necessarium ē oēm in circuitu aerē quicūq; nō itra peripheriam capitur desinirā *i. desit intra circūferentiam mōtiū* ut & terra rotūda sit tota: quia simul trahitur cum totius circulatione ignis quidem cum eo quod sursum est elemento *i. cœlo* tū igne aut aer continuus.

Ventorum generatio fit in stagnantibus locis terræ & non excedunt uenti altos montes:

Eius q̄ est fieri estum & calorem sufficiens est causa solis latio: uelocē. n. oportet esse talem lationem & non longe: quæ autem astrorum est latio uelox quidem est: longe autem: quæ autem lunæ deorsum quidem tarda autem: quæ uero solis ambo hæc habet sufficienter.

Signum sufficiens quod corpora cælestia non sint calida neq; ignita: est discursus astrorum ibi quidem enim non generantur: quæ autem deorsum generantur: quamuis quæ magis mouentur & citius ignantur: citius adhuc autem *scilicet est signum* quia sol maxime uidetur esse cali

dus albus : sed nō igneus est existens.

Flammæ accensæ circa cœlū & discurrentia sydera & *id est lampades*
& æges *id est caprea* omnia sunt idem & propter eandem causam fiunt
differunt aut secundum magis & minus :

Calefacta terra & aqua a sole : exalationem necessarium est fieri non sim-
plicem (ut quidam putant) : sed duplicem : hanc quidem magis uaporo-
sam : hanc autem magis fumosam :

Diffi. Exalatio humidi quod est in terra & super terram uapor est : quæ
autem ipsius terræ siccae existentis fumus est : & fumosam quidem ne-
cesse est supereminere propter calidum : humidiorē autem subesse p-
pter pondus.

Diffi. Flamma est spiritus sicci ardor.

Differunt ignes in superiora generati secundum hypeccaumatis positio-
nem aut multitudinem : si enim habeat latitudinem & longitudi-
nem hypeccauma multotiens uidetur accensa flamma uelut in area
ardentis stipulæ : si uero plus hypeccauma fuerit secundum longitudi-
nem quam latitudinem : quando quidem quasi scintillat simul cumbu-
stum æges uocatur quando autem siue hac passione dali : quando ue-
ro longitudes exalationis per modica & multipliciter dispersæ : & si
militer : secundum latitudinem & persudatē sydera uolantia di-
cuntur.

Aliquando a motu *scilicet cælestium corporum* exalatio exusta generat
sydera uolantia *per quandam scilicet continuitatem* uelut quæ sub lu-
cema posita exalatio a superiori flamma accendit inferiorem flam-
mam : aliquando uero existente aere excluditur & segregatur calidum
id est exalatio calida uelut quæ sunt ex digitis elabentia propter quod
& latio ipsorum assimilatur projectioni : sed non exustioni ut & in ter-
ram & in mare uideantur cadentia & in nocte & per diem serenitate exi-
stente uidentur.

Deorsū sydera uolantia iaciuntur q̄a coagulatio ad deorsū iclinat p̄pellēs
p̄p q̄ & fulmīa deorsū cadūt oīum enim hōḡ generatio nō exustio sed
cōgregatio ab expulsionē est. *i. a frigido faciēte expulsionē* quoniā se-
c̄ dū naturā calidū sursum natum est ferrū.

Pluria discurrentia sydera ad latus feruntur : propter ferri duabus lationi-
bus : uiolentia quidem deorsum natura autem sursum omnia enim se-
cundum diametrum feruntur talia.

Omnium discurrentium syderum causa quidem ut materia est exalatio :
ut autem mouens aliquando quidem quæ sursum latio *i. motus cœli*
aliquando aut aeris cōcreti coagulatio :

Omnia sydera discurrentia sub luna fiunt : signum autem est apparens
ipsorum uelocitas :

EX.LI.METEORO.

Apparēt aliquando in nocte serenitate existente multa phantasmata in aere puta hiatus: bothyni *idest foueae* & sanguinei colores causa autē in his eadem est quae & impraesonibus ignitis: nam coloratur ille met aer ut diem fit hiatus & fouea quando aer magis est condensatus in medio quam in extremitatibus: materia in medio non tantum recipit luminis quam extremitatibus.

Ex lectione tertia.

Anaxagoras & democritus aiunt cometas esse symphasin errantium stellarum: cum propter prope uenire tangere adinuicem uideantur.

Italicorum quidam pythagoricorum dicunt cometam esse unum errantium siderum *scilicet mercurium* sed prius multum tempus apperitionem ipsius esse.

Hippocrates chius & a schylus discipulus eius similiter scilicet sicut italicici dicunt: sed comā nō ex ipso aiunt fidere habere: sed erantē propter locum aliquando recipere refracto nostro uisu ab attracto humore ab ipso ad solem.

Oēs errātes stellae in circulo aialium *idest zodiaci* uidentur cometae autē multi uisi sunt extra circulum scilicet zodiaci.

Non est uerum q̄ in loco ad arctum fiat cometes solum: simul & existente solae circa tropicos aestiuales: magnus enim cometes factus circa eū qui in achaia terramontum & circa fluctus ascensum ab occasibus aequinoctialibus artus fuit: & ad austrum iam multi facti sunt.

Sub principe atheniensium gloriosissimo molone facta fuit cometa stella mēse gameleōe *idest octobris* sole existēte circa tropicos hyemales:

Nos uidimus q̄ eae stellae q̄ in foemore sunt canis: stella q̄dam habuit comā debile tamē: & itēdentibus in ipsam: debile factū est lumen eius: a diacentibus autem remisse uisum: plus *scilicet factum est lumen.*

Omnes cometae qui apud nos uisi sunt sine occasu disparuerunt in loco super orientem: ita ut nec unius stellae corpus de relinqueretur: neque plurium.

Nos ipsi uidimus stellā Iouis cuidam stellae ingeminis existenti subeuntem: & disparere faciētē & nō cometam factum.

Ex lectione.iii.

De imāifestis sensui putamus sufficiēter demonstrasse scđm rōnem: si ad possibiles rōes reduxerimus ex his quae nunc apparēt.

Exalatio calida & sicca usq; ad suprēmā regiōem aeris eleuata: & a principio igneo nō multo: ne cito exuratur. *i. exalatio* nec sic debili ut ipsum *scilicet principiu* extingatur cito: inflammata: & cū simul de subtus accendit ascendere bene dispositā exalationem: fit stella cometa qualitercūq; exalatū extiterit figuratum.

Si oī q̄ q̄ si circularis disposita in medio sp̄i *i. i.* exalatio similiter extiterit cometes uocatur si autē ad longitudinem pogonias dicitur. i. barbata.

Quando in inferiori loco **scilicet propinquiori nobis supra nubes** tamen exalatio fuerit per se: apparet cometes quando autem sub astrorum aliquo errantiū aut nō errantiū cōsistit exalatio: tūc cōetes erit alius non, nō apud ipsa astra coma fit: sed quemadmodum alo circa solem.

Quando secundum stellam fit talis concretio exalationis: necesse est eandem manifestare lationem motum cometarum: quo fertur stella: quādo autem confisterit per se tūc subardantes uidentur: talis enim latio est mundi qui circa terram **scilicet aeris qui est supra montes**

Esse igneam idest calidam & siccam ignitam consistentiam cometarum argumentum est q̄ plures facti signāt uentos & siccitates:

Quando in argon fluiuiū **qui scilicet est fluiuius thraē** cecidit lapis ex aere a uento eleuatus: cecidit per diem & tunc accidit cometes stella factus uespere.

Eius q̄ est nō fieri multos neq̄ saepe cometas & magis extra tropicos quā intra causa est solis & astrorum motus non solum congregās calidam & siccam exalationem: sed etiam digregans cum consistit superius: & maxime etiam causa est quia plurimum talis exalationis congregatur in lactis regionem.

Ex lectione.v.

Vmbra terræ quæ uocatur nox: non est apud astra sed necesse est solem omnia astra prospicere: & nulli ipsorum terram obsistere.

Neq̄ circa solem neq̄ circa lunam fit coma: citius enim disgregatur quā ut constet talis concretio:

Circulus ī quo apparet gala **idest circulus lacteus** plenus ē astris maxīs & fulgidissimis & sporadis **idest sparsis** uocatis: ut per hanc continue: & semper omnis segregetur exalationis concretio.

Diffi. Gala est coma circuli maximi per segregationem exalationis facta: propter hoc non multi neq̄ saepe sūt cometæ quia continue segregata est exalatio.

Ex lectione.vi.

Mouens principale et primum principium eorum quæ circa terram sūt accidentium: & eam quæ sursum est generationem circulus est in quo est manifeste solis latio disgregans & congregans in proprie fieri aut longe causa generationis & corruptionis est.

Vapor in frigidatur propter derelictionem caloris: & propter locum & sic aqua ex aere facta iterum fertur ad terram.

Diffi. Exalatio quæ fit ex aqua uapor est: quæ autē ex aere in aqua **idest ex uapore habente dispositionem** aeris nubes est: caligo autem remanentia eius quæ in aquam cōgregationis **idest quod remanet ex nube post cōuersionē eo ī aquam** propter quod caligo est magis signum serenitatis quam aquarum:

EX. L. I. METAVRO.

Diff. Caligo est uelut nebula stercus :

Elevato humido propter calidi uirtutē : & iterum lato deorsum propter in frigidationem ad terram : si scđm modica feratur psecades dicitur : si autem secundum maiores partes pluuiā uocatur .

Quod de die euaporat humidum si non tantum in suspensum eleuatum fuerit propter paucitatem calidi : & iterum decursum latum cum in frigidatum fuerit nocte : uocatur ros & pruina .

Diff. Pruina dicitur quando uapor congelatur priusquam in aquam conuertatur iterum .

Diff. Ros dicitur cū concretus fuerit uapor ī aqua : & neq; sic fuerit æstus ut ex siccetur sursum ductus : neq; sic frigus ut congeletur uapor ipsæ .

Vapor calidior est aqua habet enim eleuantem calorem quare amplioris frigiditatis est ipsum coagulare : **coagulatur tamen altius per accidens ros raritatis.**

Ros & pruina fiunt serenitate & tranquillitate existente : neq; enim eleuantur uapores : non existente serenitate : neq; constare poterunt flante uento :

Non longe a terra suspenditur uapor : nam in montibus non fit ros nec pruina : quia sursum ducitur uapor ex submissis & humefactis locis :

Auster temperiem facit . boreas autem facit hyemem : frigidus enim est .

Fit ros ubiq; australibus flantibus : præterquam in posito : ibi enim fit borealibus flantibus : australibus autem non : nam in posito auster non facit temperiem : ut fiat uapor : boreas autem propter frigiditatem antiperistalim **idest contra resistentiam** faciens calidū congregat : quare plus uaporat magis :

Vaporant putei magis borealibus flantibus quam australibus : sed borealia quidem extinguunt ante quam constet aliqua multitudo uaporum in australibus autem finitur congregari exalatio .

Pluuiā & ros idem sunt & propter easdē causas fiunt : similiter nix & pruina : sed differunt secundū magis & minus inferius generari & in multitudine & paucitate .

Pluuiā fit ex multo uapore in frigidato : causa autem huius est locus multis & tempus in quo colligitur : roris autem congregato unius est diei : & locus paruus .

Cum congelatur nubes nix est : cum autē uapor pruina fit .

In hyeme rarius fiunt grandines : & tunc fiunt quando minus frigus fuerit .

Accidit in ualde altis locis minime fieri grandines : licet uideamus niues in maxime altis fieri .

Maxime grandines sunt quæ sunt figuræ non rotundæ : & hæ congelatæ sunt circa terram : signum autem est quoniam latæ de lōge propter lō

ge fieri circulationem fiunt figuræ rotundæ & magnitudine minores
 Propter antiperistasis in æstate frigida sunt inferiora terræ & calida gelu
 In calidioribus temporibus antiperistasis *ideft contra resistantiam* pas-
 sum frigidum intus in nube propter eam quæ in circuitu caliditatem
 aliquando cito aquam ex nube facit: ppter q̃ & guttæ multo maiores
 in calidis: fiunt diebus: quam in hyeme: & aquæ labroteræ *ideft im-
 petuosæ.*

Labroteræ quæ fiunt cum subito simul totæ magis fiunt: subite autem p-
 pter celeritatem coagulationis.

Cum magis antiperistasis patitur intus in nube frigidum ab exteriori ca-
 lido: aquam faciens coagulat & fit grando: accidit autem hoc cum ci-
 tius fuerit coagulatio quam aquæ latio deorsum.

Minus in æstate fit grando quam in uere & autumno: magis tamen quam
 in hyeme: quia siccior aer est in æstate: in uere autem humidius: in autu-
 no uero iam humefactatur: & immaturatione fructuū *ideft* in fine esta-
 tis maxime etiam fiunt grandines propter eandem causam.

Confert ad celeritatem coagulationis præcalefactam esse aquam: pro-
 pter quod multi cum calidam cito in frigidare uoluerunt ad solem pri-
 mo ponunt.

Circa arabiam & ethiopiam æstate fiunt aquæ & non hyeme: & hæ uehe-
 mentes & eadem die sæpe: cito enim in frigidantur antiperistasi: quæ
 fit propter esse calidam regionem ualde;

Ex lectione .vii.

Vaporas aer infra terram ab eâ quæ ē in terra frigiditate in aquam cōuer-
 titur: sicq̃ existens aqua quotidie principium est fluuiorum:

Fôtes plurimi môtibus & locis altis uicinantur in cāpestribus autem pau-
 ci fiunt omnino.

Môtana & alta loca uelut spōgia existentia: uel cōcauā & cōuexā circunse-
 rentiam habentia: ascendētē uopore in frigidatum concernunt iterum
 in aquam: & multis locis producunt & colligunt aquā: suscipiūtq̃ ad-
 uenientis aqua magnam multitudinem propter q̃ maximi fluuiorum
 ex maximis uidentur fluere montibus.

Parnasus dicitur eē mōs maximus oīum q̃ sūt ī asia ad oriētē hyemalē:
 ex quo fluūt maximi fluuii bactros & choaspes & araxes aquo diuidi-
 tur tanais pars existens in meotidem paludem: fluuit & ex ipso parna-
 so indus oīum fluuiog: fluuens plurimum.

Caucasus est maximus mons eorū qui sunt in asia ad oriētem æstiualem
 & multitudine. *l. mōtiū* & altitudine: illustratur enim a sole ipsius sumi-
 tates usq̃ ad tertiā ptē noctis ab oriēte: & iterū a uelipa: & multa habēs
 iug: ī q̃bus gentes habitant multæ: & stagna aiunt esse magna attamē
 iuga oīa manifesta usq̃ ad ultimū uerticem.

EX. L. I. METAVRO.

Ex pyreno monte qui est ad occidentalem æquinoctialem in celtica: fluit isther & tartessus: tartessus quidem extra colūnas: isther autem per totam europam in punctum euxinum:

Circa libyam qui quidem ex æthiopicis montibus fluunt ægon & ny: ses sunt.

Nili fluxus primo ex argyrucalo. uocato monte fluit.

Fluuiorum qui circa helinicum locum achelous quidem ex monte pin: do fluit: & inachus.

Strymmon & nestus & hebrus omnes tres sunt existentes ex scombro:

Circa ligysticam non minus rhodano absorbetur quidam fluuius: & iterum egreditur secundum alium locum.

Rhodanus fluuius nauibus transmeabilis est.

Ex lectione octaua.

Non semper eandem loca terræ aquosa sunt aut arrida: sed permutantur secundum fluuiorum generationes & defectus & non semper hoc quidem terra hoc autem mare perseverat: sed fit mare ubi est arrida: ubi autem nunc mare iterum hic terra secundum quendam ordinem & circuitum.

Partes terræ sicut & corpora plantarum & animalium statum & senectutem habent: sed animalibus quidem non secundum partem hoc accidit pati: sed simul totum instatu esse & detrimentum pati est necessarium terræ: aut hoc secundum partem fit propter frigus & caliditatem quæ crescunt & diminuuntur propter solem & circulationem cœli.

Necesse est locis factis siccioribus fontes exterminari & fluuios primo ex magis paruos deinde tandem fieri siccos: fluuiis autem transmutatis: & hic quidem exsiccatis: alibi autem proportionabiliter factis: necesse est permutari mare & hic quidam arrida facere ibi autem ubi *f. generati sunt fluuii* stagnare.

Locus ægypti semper siccior uidetur factus & tota regio iter erat existens nili propterea paulatim ex siccatis paludibus propinqua in habitari cæperunt ex temporis longitudine.

In multis locis considerantes inuenimus superuenisse mare: sed huius cæmundi generationem factam non oportet putare: derisibile enim est propter paruas momentaneas & permutationes mutare totum.

Terræ molles & magnitudo nihil omnino est ad totum cœlum.

Antiquissimi hominum fuerunt ægyptii: & horum regio tota uidetur facta esse: & existens fluuii opus. & hoc secundum regionem ipsam aspicienti palam est: & quæ circa rubrum mare argumentum sufficiens hoc enim regnum aliquis acceptauit perfodere.

Dicitur q̄ primus sesostris conatus fuit perfodere antiquorum sed inuenit mare existens altius terra: propter quod ille primo & darius poste-

rius cessauit fodiens ut non corrumpere fluxus fluii commixio
 mari.

Propositiones ex secundo libro meteororum Aristotelis.

Ex lectione prima & commento primo.

Luxibiles sunt omnes aquæ fontales.

Impossibile est fontes esse maris principium.

f Exaltioribus partibus terræ quæ sunt ad artū fluxus maris fit plurimus.

Ex lectione secunda.

Flamma per continuum humidum permutata fit: & non alitur: non enim eadem existens permanet aliquo tempore.

Potabile & dulce propter leuitatem sursum a solis calore ducitur: salsum autem omne subius manet propter grauitatem: ut in loco conuenienti: & proprio ipsius aquæ.

Locus quæ occupat mare: licet uideatur esse maris: quia quod salsum est deorsum fertur propter pondus dulce autem & potabile sursum: non tamen est maris: sed solum aquæ scilicet et in quantum est aqua: sicut & in animalibus locum alimēti potabilis putamus uentrem: licet cito assuatur: & non solum superflui.

Continue fluentibus fluminibus simul in mari nihil mare fit amplius: quia aqua quæ uenit in immensum & latum locum exsiccatur cito & latenter: sicut si qui super mensam magnam diffundent aquam scyphum simul prospicientibus nobis utiq; ex terminabitur.

Omnes fluii uidentur terminari ad mare: in terram autem nullus: sed & si disperant iterum redeunt.

Terminus magis aquæ quam principium est mare.

Ex lectione quarta.

Metaphora uti poeticum est: ad cognoscendum autem naturam rei non sufficiens est.

Superfluum in uestica colectum amarum & salsum fit potato humido dulci existente propter segregationem dulcis aut commixtionem terrestris.

Ex lectione v.

Quod indigestissimū est salsum & amarum est indigestissimum enim superfluum est humidi alimenti talis autem omnis hypostasim maxime autem quæ est in uisica: signum autem est qua indigestissima est.

Humida indigestissima subtilissima sunt: digesta autem consistere id est grossa esse nata sunt.

EX. LII. METEORO :

propter segregationem humidi subtilis & dulcis: & commixtionem terrestris alicuius exalationis uidelicet uaporose & siccae falsum fit mare.

Aquae australes & primae autumnalium propter exalationis siccae comixtionem grauiiores & saltiores sunt.

Auster magnitudine & spiritu astuosissimus est uentus & flat a locis siccis & calidis: & comprehendens multam exalationem siccam: calidus est.

Boreas flat a frigidis locis & uaporosis: propter quod frigidus est: eo autem quod propellat nubes serenus est nostrae regioni: oppositae autem aquosus similiter autem & auster serenus est his qui habitant circa libyā aquosus autem nobis.

Propter exalationem siccam in mari existentem calidum est mare:

Omnia quaecumque ignita fuerunt habent potentia caliditatem in se ipsis: & hoc licet uidere in calce & cinere & hypostasi animalium:

Calidissimorum secundum uentrem animalium accidit calidissimam eē hypostasim.

Quoniam eleuatur semper ex mari aliqua pars falsi cum dulci: sed minor tanto quanto in aqua pluta pars falsa est minor dulci: propter hoc aequiliter mare falsum est (ut est dicere) in omnibus partibus.

Vinum & omnes humores qui uaporantes sunt: quando uapor in humidum constiterit aqua fiunt.

Quod in commixtione alicuius terrestris falsum maris consistat: palam est si quis uas caereum formans posuerit in mare circumligans os talis: ut non per rimam aliquam intret mare quod enim ingreditur per parietes caereos fit potabilis aqua quasi enim per linguam cerae quod terrestre secernitur: & faciens falsedinem per commixtionem.

Propter commixtionem terrestris grauior est aqua falsi potabili: & plus trahit grossitie: & enim earum grossicies in tantum differunt: ut naues ab eodem pondere rerum in fluuiis quidem sere submergantur: in mari autem mediocriter se habeant & nauigabiliter.

Si quis aquam salinam fecerit ualde miscens sal: supernatant oua & si sint plena.

Est ut fertur in palestina stagnum in quod si quis immerferit colligatum hominem: supernatat: nam amarum sic est & falsum: ut illo piscis non nascatur.

In chaonia est fons aquae falsae: cuius aquae decoquentes partem: cum eua porauerit humidum cum calido fiunt sales non grossi compacti: sed lassi & subriles: sicut nix: & debiliores aliis.

Est locus in umbricis arabicis in quo nascuntur calami: de his combu

runt in colæ & cinere mitentes in aquam decoquunt cunque dimiserint aliquam partem aquæ hæc in frigidata salis fit multitudo.

Exusta terra secundum magis & minus penetrantibus aquis per ipsam diuersas dat formas saporum.

In sicca siciliæ acetosæ quædam aquæ sunt: quibus homines utuntur sicut aceto ad quædam eduliorum suorum.

Circa lyncon fons quidam est aquæ acetosæ: circa scythiam autem amarus:

Ex lectione sexta:

Sunt duæ species exalationis hæc quidem humida ut uapor: hæc autem sicca secundum totum innominata: sed nomine partis necesse est appellare ipsam uelut sumum.

In uapore non est humidum sine sicco: nec in fumo siccum sine humido sed dicuntur talia secundum excessum.

Cum appropinquauerit sol caliditate eleuat humidum: longius autem facto: propter frigidationem consistens sursum uapor in aquam conuertitur propter quod in hyeme magis fiunt aquæ quam in æstate: & nocte quam per diem.

Exalatio humida principium est aquæ pluuentis: sicca autem principium est & natura omnium uentorum.

Non est eadem natura uenti & aquæ pluitæ & aeris.

Aer motus non est uentus: mouebitur enim aliquando magna multitudo aeris ab aliquo magno casu non habens: principium neque fontem.

Cessare faciunt aquæ facte uentos: & cessantibus aquis uenti fiunt.

Vbi plurimam aquam terra suscipit hic plurimam necesse est fieri exalationem sicut ex uiridibus lignis fumum: & hæc exalatio uentus est.

Quoniam uentus est multitudo quædam sicca ex terra exalationis oblique id est lateraliter, mota circa terram: palam est quod motus ipsius principium desuper est: materię autem & generationis de subtus est.

Exalationibus conuenientibus secundum modicum sicut & fluuiorum principia fiunt uenti: & unde singulariter flant minimi omnes sunt procedentes autem longe ualidi flant.

Ex lectione .vii.

Sol cessare facit uentos debiles exalationes ampliori calido exterminans & a principio fieri prohibet terram proueniens & exsiccans ante quam multa simul fuerit exalationis congregatio: propter quod & circa orionis ortum maxime fit tranquillitas usque ad ethesias & prodromos:

EX.L.II.METEORO:

Vniuersaliter propter duas causas fiunt tranquillitates uentorum: aut propter frigus extincta exalatione uelut cum fuerit gellu forte: aut marce facta exalatione a suffocatione.

Permutationes omnium temporum turbatione plene sunt propter interminationem eorum.

Post hyemales uersiones flant ornithæ: & enim ii ethesiæ sunt debiles: minores autem & tardiores ethesiis flant.

Venti boreæ continue flant quos ethesiæ uocamus post æstiales tropicos & canis ortum.

Ethesiæ flant post solis uersiones & canis ortum: neq; tunc quando prope fuerit sol: neq; quando longe: & diebus quod flant noctibus autem cessant: causa autem est quia sol quid est prope existens præuenit exsiccas ante quam fiat exalatio: cum autem abscesserit modicum: mediocritas iam fiet exalatio & caliditas: ut congelatæ aquæ liquefcat & terra exsiccata a propria caliditate & ab ea quæ solis turgescat & exalet: nocte autem deficiunt quia congelatæ liquefcentes desistunt propter frigiditatem noctium.

Neq; congelatum neq; multum habens siccum exalat: sed cum habeat siccum humiditatem calefactum exalat.

Auster ab æstiuâ uersione fiat & non ab hyemali: nec a polo antartico:

Impossibile est terram habitatam esse circularem multum enim longitudo differt a latitudine: quod enim ab heracleis columnis usq; ad indicum: ex eo quod ex æthiopia ad mæotidem & extrema scythiæ loca: plus quam quinq; ad tria secundum magnitudinem est.

Ex lectione. viii.

Contraria secundum locum sunt plurimum distantia secundum locum: sicut & contraria secundum speciem sunt plurimum distantia secundum speciem.

Maxime distantia in circulo secundum locum: sunt quæ posita sunt ad inuicem secundum diametrum.

Zephyrus positus est in occidente æquinoctiali cui contrarius est apeliotes. i. subsolanus positus in occidente æquinoctiali:

Boreas & apactias id est aquilo ad ursam positus est: cui contrarius est auster ad meridiem positus.

Cæcias in oriēte æstiuâli positus est: cui contrarius est lips. id est aphricus ab occidente hyemali flans.

Eurus ab oriente hyemali flatur: & est uicinus austro propter quod sæpe euro notati dicuntur flare: contrarius huic est sciron id est caurus ab occidente æstiuâli flans quem ii quidem argestem ii autem olymperiam uocant ii autem scirona.

Thrafcias medius est argestis & apactiæ.

Ventus quem uocant mese medius est cæcia & apartia?

Contraria his duobus ultimis uentis non sunt flarent enim utiq; ab illis locis oppositis secundum diametrum: sed non ab ipsis flant.

Flat tamen a loco opposito thrasia uentus secundum modicum quem uocant qui circa illum locum habitant phœniciam.

Plures uenti flāt a locis ad arctum positis quam ab hiis qui ad meridiem propter habitabilem terram nostram supponi ad arctum: & quia multo plus aqua & nix reponitur in hac parte quibus liquefactis in terram & a sole calefacta terra necessarium est ampliorem & ad plurem locum fieri exalationem.

Vniuersaliter omnes uēti dicuntur ii quidem boreale ii autem australes: apponuntur enim zephyrici boreæ quia frigidiores sunt austro autem apeliotici: quia calidiores:

Calidiores sunt uenti qui ab oriente: flāt his q; ab occidēte quia pluri tēpore sub sole sunt q; ab oriente: quam qui ab occidente.

Contrarios uentos secundum diametrum positos simul flare nō est possibile: alter enim cessabit uolentiam passus non sic positos autem adinuicem nihil prohibet simul flare:

Secundum contraria tempora contrarii maxime flant uenti: puta circa æquinoctium uernale flat cæcias: & circa autumnale libs circa uersiones autem æstiuales zephyrus circa hyemales uero eurus.

Apartias & thrasias & argestes crebri & fortes sunt & flant maxime: propter quod serenissimi sunt uentorum flantes enim de prope maxime repellentes alios uentos cessare faciunt & efflantes consistentes nubes faciunt serenitatem si tamen non magis frigidi quam magni. ut non prius præueniant coagulantes nubes quam propellentes & grandinosi sunt: & coruscationes maxime faciunt qui enim de prope flant frigidi sunt propter frigidum autem fulguratio fit segregatur enim constantibus nubibus.

Cæcias serenus non est quia reflectit nubes in se ipsum unde dicitur pro uerbis: trahens secum ut cæcias nubem.

Humidi sunt libs & cæcias quem ellespontian quidam uocant & eurus.

Sicci sunt argestes & eurus: a principio enim eurus siccus est consumens autem aquosus:

Nebulosus est mese & apartias maxime isti enim frigidissimi.

Grandinosus est apartias & thrasias & argestes

Æstuosus est auster & zephyrus & eurus.

Nubibus condensat cælum cæcias quidem ualde libs autem rarius: cæcias quidem quia reflectit ad se ipsum & communis est boreæ & eurō: quare quia frigidus est coagulans: uaporantem aerem constare facit: quia autem apeliaticos idest orientalis habet multam materiam & ua-

EX.LII.METEORO;

porem quem propellitur.

Coruscationes faciunt apparatus thrascias & argestes & meles: quia enim de prope flant frigidi sunt pp frigidū aut fulguratio fit: segregatur. n. cōstantibus nubibus pp quod & quidam horum grandinosi sunt cito enim coagulant.

Ex lectione .viii.

Corpus quod ad plurimum natum est ire & uehementissimum maxime motuum est: & tale est corpus subtilissimum: & est maxime spiritus natura.

Exalatio sicca cū intus in terrā fluxerit quæ extra exalari solebat cā ē terræ motus propter quod fiunt in tranquillitate plures & maximi terræ motus.

Continua existens exalatio consequitur ut ī pluribus impetum principii: quare aut intus in terra fertur omnis exalatio aut extra.

Quosdam fieri terræ motus flante uento nihil irrationabile est: uidemus enim aliquando simul plures flantes uentos quoque cū in terrā fertur aliter erit uento flante terræ motus.

Quod fiūt flante uento terræ motus minores magnitudine fiunt: quoniam diuisum est principium & causa ipsorum.

Nocte plures & maiores fiūt terræ motus quā in die: quia aut de die fiūt circa meridiem fiunt: tranquillissimum est enim ut in pluribus diei meridiēs.

Sol cū maxime præualet declinat exalationē in terrā: præualet autem maxime circa meridiem.

Noctes diebus tranquiliores sunt propter absentiam solis.

Terræ motus qui fiunt de nocte maxime circa diluculum fiunt tunc enim uenti nati sunt incipere flere.

Fortissimi fiunt terræ motus circa loca illa ubi mare fluxibile est: aut regio spongiosa & subantrosa: propter quod circa hellepontum achaiam & siciliam: & circa hæc euboicæ loca maxime fiunt: propter angustiam. n. uentus uehemens factus & propter multitudinem maris allati propellitur iterum in terra quod natum erat efflare ex terra.

Regionis quæ inani habent quæ subtus sunt loca multum suscipientis spiritum concutiuntur magis:

Vere & autumno maxime fiunt terræ motus: tempora enim hæc maxime uentosa: æstas autem & hyems hæc quidem propter gelu: hæc autem propter æstum facit immobilitatem.

Sicut in corpore nostro tremore & pulsū cā est spiritus intus recepti uirtus ueluti accidit sæpe post unctionem: per corpus enim fit uelut tremor quidam concomitans lato spiritu de foris intus subito sicut & in

terra accedit spiritum facere: & hunc quidem aliquando uelut tremorem esse hunc autem uelut pulsum.

Quantam habeat spiritus uirtutem: non solum ex his quæ in aere fiunt oportet speculari: hoc quidem enim propter magnitudinem existimabit utique aliquis talia posse facere sed in corporibus animalium: tetani enim idest extensiones & spasmi idest contractiones spiritus quidem sunt motus tantum aut uigorem habent: ut multi simul tentantes ui tenere non possunt obtinere motum infirmantium: tale itaque oportet intelligere factum in terra: ut comparetur paruum maius.

Terræmotus in quibusdam locis factus non prius desit quam erumpens exierit qui mouit uentus.

Si hiera insula quæ una est insularum æoli intumuit ab terræmotu aliqd terræ & ascendit uelut collis molles cum sono: tandem autem rupta exiuit multus spiritus: & fauillam & cinerem eleuauit: & liparæorum ciuitatem existentem non longe totam incinerauit & ad quasdam italice ciuitates uenit:

Tempore terræmotus sol caliginosus & obscurior sit id enim necessarium est fieri incipiente spiritu dissolvente & disgregante aerem ingrediendi in terram.

Ante matutinos terræmotus aliquando fit frigus forte: propterea quod exalatio introuertitur natura calia existens:

Non uidentur uenti esse calidi licet sint: quia mouent aerem existentem plenum multo & frigido uapore: sicut & spiritus per os ex sufflatus de prope quidem calidus est: de longe autem frigidus.

Ante terræmotum apparet in die: aut parum post occasum solis serenitate existente nubecula subtilis porrecta & longa uelut lineæ longitudo quam plurimum recta: spiritu deficiente propter translationem ad inferiora terræ.

Accidit aliquando circa ecclipses lunæ fieri terræmotum propter translationem exalationis ad interiora terræ.

Cum fortis factus fuerit terræmotus non mox neque ad semel cessat exalatio agitans sed primo quidem per quadraginta dies agitat posterius autem & ad unum & ad duos annos notatur secundum eadem loca:

Facit sonos aliquando ante terræmotus quæ sub terra sit exalatio aliquando etiam sit sine terræmotibus subsequenter: cum minor fuerit exalatio quam ut moueat terram:

Aquæ aliquando erumpunt factis terræmotibus: cum fuerint in superficie & de subus uidelicet inferat spiritus illas mouens.

Quod simul cum terræ motu fluctus fiat causa est cum contrarii facti fuerint spiritus: hoc autem fit cum agitans terram simul spiritus latum ab alio spiritu mare repellere quidem omnino non possit: propellens autem & coartans ad idem congregauit multum tunc enim necessarium est uicto hoc spiritu simul multum pulsum a contrario spiritu erumpere & facere catachlysmum *idest diluuium* sicut autem hoc factum & circa achaiam: extra quidem enim erat auster ibi autem boreas: tranquillitate autem facta & fluente intro uento factus fuit & fluctus & terræ motus simul: & magis propter mare non dare perflationem impetum facienti sub terra spiritui sed obistere:

Spiritus terræ motum facit hypostasis autem spiritus catachlysmum: Secundum partem terræ fiunt terræ motus & sæpe ad modicum locum uenti autem non sic fiunt.

Quando multus fuerit spiritus mouet terram aliquando ut tremor: cum mouet ad latum: aliquando mouet uelut pulsus: cum mouet sursum de subtus: fit autem hoc raro ubicumque autem factus fuerit talis si mus *idest terræ motus* egreditur multitudo lapidum sic bulientium in caldariis unde hoc modo facto terræ motu quæ circa siphylum euerfa sunt & campus phlegæorum uocatus.

In insulis potius minus fiunt terræ motus quam in his quæ prope terram sunt: multitudo enim maris in frigidat exalationes & prohibet pondere suo uim inferre: quia non contingit insulas moueri sine toto mari a quo contente existunt.

Expositione x.

Quia deficit calidum disgregas in superiorem locum nubis: in ultia summitate necesse est spissorem & frigidiorum esse consistentiam nubis.

Flumina & ecnephia & omnia talia feruntur deorsum quauis nata sint ferri sursum nam ad contrarium spissationis necessarium est ferri extrusionem.

Diff. Exalatio sicca quæ intercluditur intertransmutatione in frigidat aeris conuenientibus nubibus segregatur: uero autem lata & offedens ad continentes nubes facit percussuram cuius sonus uocatur tonitruum.

Diuerfi soni in tonitruo: propter irregularitatem fiunt nubium: & propter intermedios uentres ubi continuitas deficit spissitudinis.

Diff. Exalatio sicca extrusa e nubibus secundum multas partes igitur subtili & debili ignitione & hoc est quod uocamus coruscationem:

Fit coruscatio post percussuram nubis & posterius tonitruo: sed uidetur prius quia uisus anticipat auditum.

Anaxagoras ait micationem ætheris (quod ille uocat ignem) delati a desuper deorsum esse coruscationem sonum autem intus extincti & fixim tonitruum.

Sixis est parua bullitio: uero feruor ut textus græcus sonat quod n. quod extinguitur incidens optinuerit: hac bulliens *siue feruens* facit sonum.

Dicimus eadē naturā uidelicet exalationē siccā sup terrā qdē nētū: i terra
at terrāmotū: i nubibz aut tōitruū & coruscationē & alia naturæ eiusdē

Propositiones ex tertio libro meteororum Aristotelis.

Ex lectione prima

Piritus hic segregatus p modica qdē & sp̄sim diffusus & saepe
factus & perflans: subtiliorum partiā existens: tonitrua facit &
coruscationes si aut sp̄sior fuerit sicca exalatio & multa simul
e nube segregetur ecnephias uentus fit: propter q̄ & utolentus
est: celeritas enim segregationis facit ualitudinem.

Existūt spiritus & aq̄ potētia in nube scd̄m mām: & cū principiū effluēdi
factū fuerit potētiæ cuiuscūq; cōsequitur ipsum residuū cōcretū ex ma
teria & cuius fuerit multitudo in existens amplior amplius etiam fit
hoc quidē hymber hoc autem ecnephias.

Quādo segregatur spiritus q̄ erat in nube & alteri spiritui cōtra pcusserit
necessē ē fieri circulū & reuolutionē sup terra & hic uētus dicitur typhō
si nō colorata & ignita fuerit exalatio: & est uelut ecnephias indigestus
q̄a. si nō est cōtinuus sicut ecnephias q̄ absq; interpolatione segregatur
ex nube.

In borealibus locis uel temporibus & in niuose se habentibus non fit ty
phō neq; ecnephias q̄a spiritus sunt: & spiritus ē sicca & calida exalatio

Fit typhon quādo ecnephias factus non potest segregari a nube.

Cū ad terram de lata fuerit reuolutio typhonis simul deducens partē nu
bis nō potens absoluit ab ea: qua parte scd̄m directū icidit hac spiritu
mouet & circulari motu uertit: & sursum fert cuiuscūq; inciderit uim
inferens.

Cum idem spiritus igitur: quod accidit cum subtilior spiritus fuerit uoca
tur incensio coicendit enim aerem ignitione eum colorans.

Ex lectione ii.

Si ex nube multus & subtilis trudatur spiritus fit fulmen:

Si ualde subtilis & non adurēs propter subtilitatē fuerit is spiritus: fit ful
men quod poetæ argeta uocant:

Si minus adurens fuerit spiritus fit fulmen quod psoloenta uocant.

Argeton propter subtilitatem uelociter fertur propter uelocitatem au
tem præuenit pertransiens ante quam igniat & moram faciens de
nigrat:

Psoloento tardius existens colorat quidem exurit autem non: sed præue
nit transiens propter q̄ resistētiā flumini patiuntur aliquid quæ autem

EX.III.L.METEORO.

non resistunt nihil patiuntur unde aliquādo clipei æs liquefactum fuit lignum aut nihil passum est: propter raritatem enim præuenit spiritus penetrans & pertransiens: & per uestimenta similiter transiens non combussit.

Flumina omnia spiritus sunt.

Semper assequitur flumina spiritus aliquis & præcedit: sed nō uidetur quia sine color est propter quod & quod debent percutere mouetur prius quam percutiatur.

Tonitrua diuidunt corpora non sono: sed quia simul segregatur spiritus quia plagam facit & sonum quod si percusserit diuidit non autem exurit.

Ex libro.iii.

Apparet sæpe circulus totus ipfius aloe circa solem & lunam & splendētia astra: & minus apparet nocte quam die: & meridie quam sero & diluculo minus quam circa declinationem solis.

Iridis circulus nunquam fit maior semicirculo.

Occumbente & oriente sole apparet iris minoris quidem circuli: sed maioris portionis eleuato autem sole maioris quidem circuli apparet sed minoris portionis.

Post autumnale equinoctium in breuioribus diebus fieri potest omni hora: in æstiuis autem diebus non fit circa meridiem.

Irides plures duabus non fiunt simul & harum utraq; tricolor est: & colores eosdem & æquales secundum numerum inuicem habent.

Obscuriores sunt colores iridis quæ extra posita est: & ecōtra positi sunt secundum positionem eius quæ intra posita est.

Sunt colores iridis quos solos uere non possunt facere pictores quosdam enim ipsi miscent puniceus autem & uiridis & alurgis quos iris habet non fiunt mixti.

Color qui inter puniceum & uiridem apparet in iride xanthos dicitur.

Perihelii & uirgæ fiunt semper ex latere solis: & non desuper neq; terram uersus neq; ex opposito: neq; etiam nocte: sed semper circa solem dum ascendit aut descendit: & secundum plurima ad occidentem: in medio autem cœli raro.

In bosphoro per totam diem. simul orientes duo perihelii permanferunt usq; ad occasum.

Iris fit per diem & etiam nocte fit a luna: sed tamen raro: nam in annis quinquaginta bis hoc conperimus solum: fit autem in plenilunio si debeat ore & tunc aut in oriente aut in occidente.

Refrangitur uisus ab aqua & ab aere & ab omnibus habentibus superficiem planam.

Ex lectione. iiii.

In apparitione alo fit refractione uisus ab aere & uapore consistente innu-
bem planam & subtilium patium ad solem uel ad astra.

Consistentia ipsius alo signum est aquæ futuræ: descriptio autem ipsius
signum est uenti: euanescentia uero signum est serenitatis.

Sæpius fit alo circa lunam quam circa solem: quia sol calidior existens ci-
tius dissoluit consistentiam aeris.

Circa cætera astra alo non uentum neq; pluuiam significat: quia paruas
penitus consistentias insinuat & nundum fecundas.

Ex lectione. v.

Propter debilitatem uisus sæpe sine inspissatione aeris fit refractione ra-
diorum uisus sicut accidit cuidam non acute uidenti: semper enim
idolum ipsum ambulans uidebatur præcedere: ex opposito respi-
ciens ipsum sic enim debilis erat uisus & tenuis ab infirmitate: ut spe-
culum fieret propinquus aer.

Propter refractionem uisus a caligine: quæ in caliginibus sunt uelut
sol & astra orientia & occumbentia maiora uidentur quam in medio
cæli existentia.

Quamlibet partium ex quibus constat roratio speculum necessarium est
fieri refrangens uisum magis quam caligo.

In speculis paruus & nullam sensibilem diuisionem habentibus color:
orbi corporis tantum apparet: figura autem inmanifesta est.

Cum incipit plure & iam consistat in rorationes qui in nubibus aer nū-
dum autem pluuiat: si opposito fuerit sol aut aliud aliquid fulgidum
ita ut speculum fiat roratio necesse est refractionem ad fulgidum fieri
ex opposito: & fieri apparitionem coloris & non figuræ unoquoq;
speculorum existente paruo & indiuisibili

Quoniam continua est magnitudo ex omnibus rorationis partibus fac-
ta: necesse est magnitudinem coloris iridis apparere continuam:
unumquodque enim speculorum eundem reddit colorem con-
tinuo.

Diffinitio. Iris est refractione uisus a nube rorida ad solem.

Fulgidum per nigrum aut in nigro apparens puniceum apparet: unde
madidæ lignorum ignis rubeam: flammam habet propterea quod
multo fumo mixtus est ignis fulgidus: & per caliginem & fumum sol
apparet puniceus.

Circa solem ubi apparet alo non fit mora consistentiæ nubis rori-
dæ: sed aut pluit aut dissoluitur: ex opposito autem solis ubi apparet iris
ita talis consistentiæ mora quod si fieret circa solem esset utiq; colo-
rata alo sicut iris.

Si quis subtilibus rorationibus roraret in aliquem talem locum qui positione ad solē uersus hac quidem illustretur: hac autem umbra fiat si su per rorem radii mittatur faciet roris umbram apparere iridem.

Ex sectione vii.

Visus protensus debiliior fit & minor.

Nigrū est uelut negatio in coloribus.

Deficiente uisu apparet nigrum propter quod quæ lōge sunt a uisu omnia nigriora apparēt eo quod ad ipsa non pertingit uisus similiter & minora & pleniora apparent.

Quæ in speculis uidentur propter refractionem nigriora & minora & pleniora uidentur & nubes nigriores apparent aspicientibus in aquā quā in ipsas nubes.

Cū fuerit nubes prope solem respicientē in ipsam nihil apparet colorata sed alba: in aquam autem eandem intuēti apparet colorem aliquem habere eorum quī iridis sunt.

In trinitate iris sicut & aliorum plurima habet finem.

Neceffe est tricolorem esse iridē: & puniceo uiridi & alurgo colorari solū. Puniceum iuxta uiridem positū albū uidetur.

In nigerrima ualde nube maxime pura fit iris: & accidit tunc magis xanthon uideri quam puniceum.

Xanthos in iride color est inter puniceum & uiridem colorem: propter colorem factus.

Propter nigredinē nubis quæ incircuitu est iridis totum ipsius quod puniceū est apparet album est enim ad illam album.

Nubes alba existens adiuncta secus uiride permutat in xanthum: quod fit marcescente iride cum soluitur puniceum.

Ex sectione viii.

Cū ppe solē extiterit nubes & irregularis fuerit nubis cōsistentia: & hæc quæ dē spissior hæc autem rara: hæc quidē magis aquosa hæc autem minus: refractioque uisu & nube ad solē causantur uirgæ.

Virgæ colorem habent puniceū & uiridē & xanthon: quia in irregulari nube fulgidus & albus apparent sol.

Parahelios fit cū maxime regularis fuerit nubes: & spissa similiter ppe quæ apparet albus regularitas enim speculi facit unū apparere colorem.

Parahelios magis signum est aquæ futuræ quam sint uirgæ: magis enim accidit tunc aerem bene operose se habere ad aqua generationem: & australis parahelios magis est signum aquæ borealis: australis enim nubes magis in aquam permutatur quam borealis.

Neque prope solem ualde: neque longe penitus fit parahelios: prope enim existentem nubem sol dissoluit: longæ autem existente nube uisus non refrangitur.

Ex lectione.x.

Duæ species sunt eorum quæ in terra generatur: hæc quidem fossibilia hæc autem metallica.

Sicca exalatio in terra ignita facit fossibilia omnia illiquabilia puta lapides: & liquabilia ut uernicem & sulfur & alia talia.

Metallica omnia generatur ex uaporosa exalatione inclusa: & maxime in lapidibus propter siccitatem in unum coartata & coagulata.

Metallica alia sunt fassibilia: alia ductilia ut aurum ferrum & æs.

Ros & pruina ex uaporosa exalatione generatur cum segregata fuerit siccitas: metallica autem ante quam segregetur siccitas generantur.

Exutuntur omnia metalla: auge autem solum non exutuntur.

Propositiones ex quarto libro *meteorolog.* & commeta sunt notata secundum translationem nouam.

Ex lectione.i. & co.i.

Quattuor sunt causæ elementorum quarum duæ quidem factiue sunt calidum & frigidum: duæ autem passiuæ: frigidum & siccum

Ex lectione .ii. & co.ii.

Co.ii. Simplex generatio & naturalis permutatio primarum q̄ litatum est opus: similiter & opposita corruptio naturalis:

Diffi. Simplex generatio est permutatio a uirtutibus actiuis: cum habet proportionem ex subiecta materia unuscuiusq; naturæ: quæ sunt uirtutes passiuæ.

Generant calidum & frigidum optinentia materiam: cum autem non optinent sed tantum secundum partem molynsis id est in quinatio & in digestio fit.

Commento.iii. Simplici generationi contrarium maxime commune est putrefactio.

Omnis naturalis corruptio in putrefactione uia est: puta senectus & anan sis quæ scilicet ut diem p̄. est uetustas in plantis finis enim omnium horum putrefactio est: nisi aliquid uolentia corrumpatur natura constantium.

Co.v. Secundum quid dicitur putrefactio in his quæ secundum partem corumpuntur: cum seperetur a natura.

Putrescunt omnia elementa excepto igne omnia enim hæc sunt materia igni.

Co.vi. Diffi. putrefactio est corruptio quædam in unoquoq; humido propria & secundum naturam caliditatis ab aliena caliditate q̄ est ambientis:

EX.III.L.METEORO:

Frigiditas & indigentia calidi naturalis: & aliena caliditas ambæ sunt cau-
se putrefactionis:

Sicciora fiunt putrefacta omnia & tandem terra: exeunte enim proprio ca-
lido euaporat quod secundum naturam est humidum: & trahens hu-
miditatem non est propria caliditas.

Co.vii. In frigoribus minus putrescunt res quam in æstu: in hyeme enim
paucum calidum est in ambiente aere & aqua: quare nihil potest super
calidum naturale: in æstate autem amplius.

Co.viii. Coagulatum non putrescit: magis enim frigidum est quam aer
calidus unde non obtrinetur.

Co.x. Calidum feruens non putrescit: minor enim est aeris caliditas ea quæ
in re est.

Quod mouetur & fluit minus putrescit quam non motum: debilius enim est
motus qui est ab aeris caliditate quam quia est in re.

Co.xii. Multum minus paucum putrescit: in maiori enim amplius est cali-
dum proprium & frigidum: quam ut obtineant uirtutes circumstantis:
unde pars maris cito putrescit totum autem non:

Ex lectione. iij. & co. xiiii.

Digestionis species sunt pepensis maturitas epsepsis id est elixatio & opte-
sis id est mactatura.

Indigestiois species sunt omotes. i. cruasitas moliusis & stathesis licet hæc
nomina proprie non dicantur rebus & naturæ sed arti:

Diffinitio. Digestio est perfectio a naturali calido ex oppositis passivis
facta:

Opposita passiva sunt propria unicuique materia: cumque huiusmodi ens
digestum fuerit perfectum est & factum quod in potentia erat.

Com.xv. Principium digestionis est caliditas propria: & aliquando ali-
quod exterius auxilium: uelut cum alimentum digeritur per balnea:
uel per alia talia.

Co.xvi. & Co.xvii. Finis digestiois his quidem est substantialis forma his
autem forma accidentalis: ut cum digestibile: tantum humidum fue-
rit factum aut optesim passum aut epsepsim aut putrefactum:

Co.xvii. Digesta sunt sanitatis signa: unde urina & secessiones & total-
iter superfluitates dicuntur digesta esse cum insinuent caliditatem pro-
prium & naturalem optinere super eam.

Co.xviii. Necesse est digesta grossiora & calidiora esse: tale enim efficit
calidum mollius & grossius & siccus.

Diffi. Indigestio est imperfectio oppositorum passiuorum propter indi-
gentiam propriæ caliditatis quæ est frigiditas:

Ex lectione. iiii.

Diffinitio. Pepensis est digestio quædam alimenti in pericarpis:

Co.xviii. Tunc pepensis perfecta est quando semina quæ in pericapo sūt possunt facere tale alterum quale ipsum est.

Tunc unumquodq; perfectum dicimus quando potest facere tale alterū quale ipsum est.

Dicuntur multa alia digestorum a pericarpis pepana non secundum eandem rationem sed secundum metaphoram ut urine & secessiones & catari eo quod caliditate obtenta sunt.

Omnia pepana passa ex aereis fiunt aquosa: ex aquosis terrestria fiunt: & uniuersaliter ex subtilioribus grossiora.

Co.xx.diffi. Omotes in digestio est alimenti in pericarpo & econtraria pepensi & fit propter indigentiam naturalis calidi: & in commensurationem ad humidum quod pepensi patitur.

Co.xxi. Nullum humidum secundum se ipsum pepensim patitur sine sicco unde aqua non ingrossatur sola humidorum.

Commento.xxii. Subtiles humores & quæ oma idest cruda sunt frigidi magis quam calidi sunt & inesibiles & importabiles sunt.

Ex lectione quinta & co.xxiii.

Diffinitio. Epselis est secundum totum digestio a caliditate humida: inexistens quod scilicet est spumosum aut aquosum in terminati in humido: & dicitur nomen epselis proprie solum in elixatis.

Commento uigesimo quarto. Quæ infrixuris assantur ab extrinseco calido patiuntur: & in quo sunt humidum faciunt magis siccum in se ipsa illud assumentia: quod autem elixatur contrarium facit: segregatur enim ex ipso humidum a caliditate quæ est in extrinseco humido propter quod sicciora intus sunt quæ epsesim passa sunt quam assa.

Commento.xxv. Corpus in quo nullum est humidum epsesim non patitur: ut lapides: neq; in quibus est humidum sed impossibile obtineri a calido propter spissitudinem ut lignum.

Commento.xxvi. Oleum non elixatur secundum se ipsum: quia neq; grossius neq; minus neq; grauius: neq; his contraria potest fieri: sicut lac in serum & coagulum ingrossatur uel subtiliatur.

Commento.xxvii. Molinsis est indigestio eius quod in corpore interminatur: propter defectum caliditatis existentis in humido quod in circuitu est: & est contraria epsesi.

Defectus caliditatis digerentis est aut propter multitudinem frigiditatis in humido circundante: aut propter multitudinem humidi interminati quod est in epsesim patiente tunc enim accidit eam quæ in humido circundante est caliditatem ampliorem quidem esse quam ut non moueat minorem autem quam ut regulet & digerat humidum.

EX.III.L.METEO:

Ex lectione.vi.

Diffi. Optesis est digestio a caliditate sicca & aliena facta:

Optesim passa habent exterioria sicciora interioribus:elixata autem aut contrarium.

In assatione opus est manu artificum:maius enim est assare quam elixare quoniam difficile ē exteriora & interiora regulariter calefacere:semper enim igni propinquiora exsiccantur citius:quare & magis.

Assatorum interra humidiora ideo sunt quoniam conclusis exterioribus porris non potest segregari intus existens humidum sed includitur.

Optesis & epsesis fiunt ab arte,sed & similes species fiunt in natura sed in nominatae sunt.

Ars imitatur naturam:quoniam est alimenti digestio in corpore similis est epsesi.

Animal in corpore animalis generatum non fit in stomacho sed i segregatione putrefacta in interiori uentre:deinde ascendit sursum:digestū est enim in superiori uentre putrescit autem segregatum in inferiori.

Stathesis indigestio est opposita optesi:& accidit aut propter paucitatem exterioris calidi:aut propter multitudinem aquæ quæ in eo est quod optesim patitur.

Ex lectione.vii.

Principia passiuua corporum sunt humidum & siccum alia autem sunt mixta ex his.

Co.xxviii. Terra propriissime dicitur sicca:aqua uero humida:

In terra & in aqua animalia solum sunt in aere autem & in igne non sunt quia corporum eorum materia dominans sunt terra & aqua.

Co.xxx. Corporalium passionum duriciem & molliciē necesse ē existere primas in terminato corpore:necesse est enim quod ex sicco est & humido aut durum esse aut molle.

Diffi. Durum est quod non cedit in se ipsum secundum superficiem.

Diffi. Molle est quod cedit in se ipsum secundum superficiem non econtra circumstando.

Aqua non est mollis non enim cedit impressioni eius superficies in profundum sed econtra circumdat.

Ex lectione.viii.

Agens agit duabus uirtutibus calido uidelicet & frigido & patitur duabus passionibus humido scilicet & sicco:& hæc passio fit aut in presentia aut in absentia calidi aut frigidi.

Frigidum magis passiuum est quam calidum:

Actiuum est frigidum ut corruptiuum aut secundum accides: aliquando enim comburere & calefacere frigidum dicitur non ut calidum sed:qa

in simul deducit: aut contra circumstat calidum:

Co. xxxi. Desiccantur omnia quæ sunt aqua: aut species aquæ ut uinum & urina & serum & quæcunq; nullam aut paruam habent substantiam non propter uiscositate[m] aut quæ habent aquam super iductam sicut lana aut connaturalem sic lac:

Co. xxxii. Oleum & pix non sunt species aquæ: quibus causa non subsistendi est uiscositas.

Co. xxxiii. Desiccantur omnia eo quod calefacta aut frigefacta sunt: sed omnia tamen calido aut interiori causantur aut exteriori coëducente humidum sicut quæ elixantur.

Ex lectione nona & co. xxxvi:

Resoluuntur contrariis quæcunq; a contrariis coagulantur: quæ enim a calido sicco coagulata sunt ab aqua resoluuntur: quæ autem ab aqua coagulantur non coagulantur sed soluantur ab igne:

Idem sed idem per se non est causa contrarii sed bene per accidens: nam in abiciendo calidum aqua coagulatur & in ingrediendo calido soluitur. Ingrossatio fit humido abeunte: sicco autem constante:

Co. xxxvii. Aqua inter humida: sola non ingrossatur:

Quæcunq; cõmunia sunt terræ & aquæ a calido ingrossantur & a frigido. a calido quidem humidum educente: a frigido autem calidum exprimente cum quo humidum recedit simul euaporans

Quæcunq; mollia sunt sed non humida scilicet a dominio non ingrossantur sed coagulantur humido exeunte uelut latera satus: quæ aut humida mixtorum ingrossantur uelut lac.

Cõtrationum contrariæ sunt causæ:

Ex lectione x. & co. xl.

Quæcunq; plus aquæ habent coagulantur a frigido ut glacies: quæ uero plus habent terræ coagulantur a calido ut lateres & sal & uitrum. Oleum non coagulatur a calido aut frigido: & causa est quia plenum est aëre: propter quod & in aqua supernatat.

Ingrossatur oleum a calido & a frigido a neutro autem desiccatur: neq; enim sol neq; frigus desiccatur oleum non solum quia uiscosum est sed & quia aeris est: & non desiccatur aqua quæ in ipso est neq; elixatur ab igne: quia non uaporat propter uiscositate[m].

Co. xli. Langorosi sanguines nō coagulantur sicut neq; ichor neq; phlegma nec aqua propter indigestum esse & in superatum a natura.

Co. xlii. Quæ a calido & frigido accidit coagulari hæc insolubilia maxime sunt: sunt autem talia quæcunq; calefacta prius deinde frigido coagulatur: accidit enim cum calidum exsudauerit agrediens plurimum humidum comprimi iterum a frigido ut nō humidum det penetrationem & tale est ferrum quod liquæfactū prius a calido frigefactū coagulatur

EX.III.L.METEO.

Ex lectione.x.

Corpora mixta differunt his passionibus quæ secundum potentiam & in potentiam dicuntur: uidelicet coagulabile in coagulabile: liquabile in liquabile: mollicabile non mollicabile tangibile non tangibile: flexibile inflexibile: frangibile non frangibile: productibile non productibile: communibile non communibile: impræssibile non impræssibile: formabile in formabile: capibile non capibile: trahibile non trahibile: scissile non scissile: detruncabile non detruncabile: viscosum fragile: commassabile non commassabile: ustibile non ustibile: exalabile non exabile.

Ex lectione.xi.& co.xliiii.

Diffi. Fractio est diuisio & separatio in magnas partes: comminutio autem in quascūq; partes & plures duabus.

Diffinitio. Flexibilia sunt quarumcūq; corporum non potest longitudo in rectitudinem ex circumferentia: & ex rectitudine in circumferentiam permutari.

Co.xlvi. **Diffi.** Impræssio est superficiæ secundum partem in profundum celsio: pulsione aut percussione facta totaliter aut tactu.

Co.xlvi. **Diffi.** Capitibilia sunt quæcūq; in se ipsa cōuenire possunt in profundum superficiæ secus mutata nō diuisa nec translata alibi alia parte & hæc sunt quæ poros habent uacuos.

Co.xlviii. **Diffi.** Trahibilia sunt quorum potest ad latus transferri superficies continua existens.

Diffinitio. Trahi est transferri ad mouens superficie continua existente.

Di. Ductibilia sunt quæ possunt eadem percussione simul in latus & in profundum uel superficiem transferri secundum partem.

Ex lectione.xii.

Diffi. Scissile est quod potest diuidi ad plus quam diuidens diuidat scinditur enim cum ad plus quam diuidat procedit diuisio.

Di. Detruncabilia sunt quæ dura aut mollia existentia non possunt diuidi plus quam diuidens diuidat neq; comminui diuisa.

Diffi. Viscosum est humidum uel molle trahibile existens.

Diffinitio. Commassabilia sunt quæ capibilia sunt & mansuam habent capturam.

Co.xlviii. **Diffi.** Vstibilia sunt quæ habent poros susceptiuos ignis: & humiditatem in his quæ secundum directum porris debiliorem ignem ut humiditas aerea.

Exabilia sunt quæ humiditatem sic habent ut euaporent ab ignitis seorsum ad temporis longitudinem.

Lignorum exalatio & aliorum talium ut ossium & pilorum quorum non

est nomen commune fumus dicitur cære autem & turis & picis ligni olei autem & omnium oleginorum quæ non ardent sola: quia paucum habent sicci cinis dicitur.

Ex lectione. xlii.

Non in una specie dicitur uinum nouum & uetus: quia aliud & aliud conuenit ipsis nouum enim magis terræ habet quam antiquum.

Co. I. Quæcunque liquæfiunt ab igne aquosiora sunt: quæ autem ab aqua magis sunt terrea.

Homo mortuus est homo æquiuoce: & manus mortui manus est æquiuoce: & caro & os mortui æquiuoce sunt similiter & ignis & aqua.

Scimus unumquod naturalium propter quid sit & quid sit & si materiam aut formam eorum habeamus maxime autem si ambo habemus cum sint generationis & corruptionis principia: & sit etiam habemus causam unde principium motus.

Ex lectione. xv. & co. llii.

Omnia entia naturalia terminata sunt proprio opere: quæ quidem cum proprium ipsorum opus facere possunt uere tale est unumquodque: puta oculus cum uidet uere est oculus: quod autem non potest uidere æquiuoce est oculus: puta mortuus aut lapideus.

Expliciunt propositiones ex quarto libro meteororum Aristotelis:

Incipiunt propositiones ex primo libro de mineralibus Aristotelis licet apocryphus uideatur:

Erra pura lapis non sit: quia continuationem non facit sed cõmunicatiõem uincens enim in ea siccitas non permittit eam conglutinari.

Fiunt lapides conglutinatione & cõgelatiõe: in quibusdam lapidibus dominans est terra: in aliis uero aqua.

In ripis geon est terra quæ dicitur in lapidem conuerti in spatio .xxxiii. annorum.

De aqua fiunt lapides duobus modis: unus est quod congelatur aqua guttatim cadens alius

quod descendit de aqua corrente quoddam quod descēdit i superficie fundi ipsius sitq; lapis.

EX. L.I. DE MINERA

Sunt quædam aquæ quæ seorsum acceptæ non gelantur q̄ si prope alium suum funduntur gelantur fiuntq̄ lapides :quare ex hoc scimus q̄ i terra est illa uis mineralis quæ congelatur aquas.

Principia lapidum uel sunt ex substantia lutea uiscosa:uel ex aquea substantia in qua uincit aqua: quæ uel uirtute quadam minerali congelatur: uel uincit in ea terra faciens eam coagulari eodem modo quo coagulatur sal.

Sal non sufficit uis terrea permutare: sed adiuuat ipsam calor: calor enim adueniens coagulat ipsum uirtute occulta: & fortasse fit uirtute frigida sicca & terrea: nam aqua fit terra cum uicerint eam qualitates terræ & econuerso.

Vegetabilia quædam: & quædam animalia uertuntur in lapides uirtute quædam minerali lapidificatiua: & fit in loco lapidoso.

Est impossibile quod aliquod complexionatum conuertatur totum in unum elementum: sed elementa mutantur adinuicem & sic transeunt in dominans.

Sæpe lapides fiunt ex igne cum extinguitur: & sæpe contingit corpora ferrea & lapidea cadere cum corruscationibus quia ignis fit frigidus & siccus ex extinctione sua.

Montes quandoq̄ fiunt ex causa essentiali: quandoq̄ ex causa accidentali: ex causa essentiali quidem cum ex uehemēti terræmotu eleuatur terra: accidentali uero cū ex uentis uel aquæ ductu accidit cauitio profunda & fit paulatim donec fiat uasta profunditas & erit iuxta eam magna eminentia: & hæc est præcipua causa montium :

Sunt quædam terræ molles: quædam duræ: molles aquæ ductibus uentisq̄ tolluntur: duræ remanent ac fit eminentia montium sicut generatio lapidum: quia aquæ ductus adducit illic sicq̄ fit generatio lutū uiscosum continue: quod longitudinem temporis desiccatur & fit lapis & ideo in multis lapidibus inueniuntur partes quædam animalium aquaticorum :

Venæ luteæ quæ reperiuntur in eminentiis montium non sunt de materia illa lapidea: sed de eo quod diminuitur de montibus uel terrestribus aliqua substantia quam adducūt aquæ cum lotis.

Corpora mineralia in quattuor diuiduntur: in lapides liquæfactiua: sulfura & sales:

Sunt omnia ductilia liquabilia & quæ non multum ductilia sunt nec multum liquabilia.

Non multum ductilia non mollicantur nisi cum magna uiolentia: & horum substantia est substantia aquea mixta cum substantia terræ a mixtura forti nec potest unum separari ab altero quoniam gelatur substantia aquea illius a frigore post actionem caloris.

Argentū uiuū est ut aqua quæ admiscetur cum terra maxime subtili sulfurea mixtione forti: & quod non quiescat in superficie plana est ex siccitate magna quæ inest illi & ideo non adheret tangenti.

Albedo argenti uiui est ex claritate illius aquæ: & ex albedine terræ subtilis quæ est in illo & etiam ex admixtione aeris cum eo.

Argentum uiuum coagulatur ex uapore sulfuris facilliter.

Si fuerit argentum uiuum purum coagulabit illud uis sulfuris albi non urentis: & istud est optimum quod recipere possint qui operantur alchimiam. ut cōuertant illud in argentum: & si fuerit sulphur optimum & mundum cum rubore & fuerit in eo uis ignea simplex non urens: conuertetur in aurum.

Si fuerit argentum uiuum bonæ substantiæ & sulfur nō purum in quo sit uis adurens conuertit ipsum in æs.

Argentum uiuum si fuerit malum non mundum ponderosum terreum: & si sulfur non mundum fiet ex eo ferrum.

Stagnum uidetur argentum uiuum bonum habere sulfur uero malum: plumbum autem utrunq;

Ars debilior est quā natura nec consequitur eam licet multum laboretur. Sciant artifices alchimix species uere permutare nō posse sed similia illis facere possunt.

Differentia specifica toli non potest aliquo ingenio: sed expoliatio accidentium fieri potest.

Expliciantur propositiones ex libro de mineralibus Aristotelis

Incipiunt propositiones ex libro de proprietatibus elementorum

Ex capitulo primo.

Quattuor sunt elementa: & quædam sunt grauiora aliis quædam leuiora terra enim quæ est frigida & sicca est grauior elementorum: & quod sequitur eam in grauitate est aqua quæ est frigida & humida & quod sequitur aquam in grauitate est aer qui est calidus & humidus: & quod sequitur aerem in grauitate est ignis qui est calidus & siccus.

Terra est inferior elementorum & ignis est altior: ipsorum: aer uero & aqua media sunt.

EX.II.L.DEPRO.ELE.

Capitulo secundo.

Omnia animalia ex quattuor materiis commixta sunt quæ sunt quatuor elementa.

Commixtio animalium est ex cholera citrina calida & sicca simili igni: & sanguine calido & humido simili aeri & phlegmate irigido & humido simili aquæ & cholera nigra simili terræ in frigore suo & siccitate sua.

Cum augetur aliquod istorum humorum aut elementorum semper mensuram suam secundum quam componitur ex eo ingreditur nocumentum super corpus: & cum minuitur ab ordine suo & sua compositio ne accidit ex eo iterum nocumentum.

Non inuenimus aliquod animalium habitare in igne.

Quando pars terræ est uincens super corpus sicut ferrum & æs: submergitur in aqua: & quando uicens est pars ignis & pars aeris natat super aqua Corpora pingua ut oleum & adipes super aquam natant quoniam pars caliditatis in eis est plus: nam caliditas est eleuata semper.

Capitulo tertio.

Motus generat caliditatem: quies uero facit frigus:

Essendi frigoris semper apud nos causa non est nisi ex propinquitate duorum elementorum frigidiorum apud nos scilicet terræ & aquæ.

Capitulo quarto.

In habitatoribus climatis primi quod est propinquius lineæ æqualitatis propter assiduam fixationem solis accidit siccitas & caliditas: & minora sunt in eis frigiditas & humiditas: quare calefiunt matricēs mulierum & accidit nigredo corporum & crispitudo capillorum: quod est quia aqua quando cadit in matricem mulieris decoquit eam matrix caliditate sua donec sit frustrum deinde formatur & fit in ea spiritus uitæ iussu dei.

Qui sunt inclimate septimo quod est propinquum polo septentrionali & lunginquum a lineæ æqualitatis & a loco motus fiunt frigidi subito: quare infigidantur matricēs mulierum eorum & accidit eis albedo uehemens.

Qui sunt climatis medij sunt commixti ex albedine & nigredine:

Capitulo quinto.

In corporibus cælestibus non est stridor neque sonus.

Capitulo sexto.

Retulit quidam ex illis qui dixerunt mare permutare locum: quod fodit puteum: & postquam peruenit ad locum argillæ inuenit argillam solidam & duram: & fodit in ea: & reperit in ipsa gubernaculum nauis: quasi per illud iam mare fuisset in illo loco.

Cum æquat luna medium cœli reuertitur aqua maris ad formam suam de

inde quando incipit accidere incipit aqua extendi iterum donec luna ē
i cardine inferiori & tūc incipit aq̄ diminui: sicut quādo luna uult oriri in
cipit aqua augeri.

Permutatio lunæ super signa est in oībus. xxviii. diebus:

Permutatio mercuri & ueneris est omnibus. x. mensibus.

Permutatio solis est omni anno.

Permutatio martis fit in omnibus. xviii. mensibus.

Permutatio iouis est in omnibus. xii. annis:

Permutatio saturni fit in omnibus. xxx. annis.

Permutatio stellarum fixarum est in omnibus. xxxvi. millibus annis.

Capitulum septimo.

Inuenimus rōibus geometricis q̄ rotūditas terræ ē. xxiiii. millia milliaria
Mare non est permutatum loco super terram.

Capitulum octauo.

Lumē lunæ & stellæ acq̄sū ē a sole: & eaq̄ sba est alia a substantia solis:
Corporis orbis sba ē alia a sba stellæ: & sba solis est alia a sba orbis sui.
Orbis cælestis est elemētū q̄ntū & ē sepatū a q̄ttuor elemētis nā & genere
Generatio & corruptio nō inuenitur in orbe cælesti: sed in eo creator po
suit causam generationis & corruptionis.

Capitulum nono.

Omne cui sunt due extremitates est finitum:

Corpus cæleste mobile et motus eius est reuolubilis sup mediū & super
duos polos meridianū & septentrionalem.

Cui est medium sunt duæ extremitates & est habens finem.

Omni cui est extremitas una est necessario extremitas secunda.

Mundus necessario est finitus

Exitus tigris est ex monte armenia: & exitus euphratis est ex eodem mō
te & casus eorum est in mari persico:

Tempore philippi regis fuerunt inter duos montes armenia: duo magni
dracognes: ex quorum ore uapor egrediens corrumpebat aerē: ex quo
homines inde transeuntes moriebantur.

Capitulum decimo.

Aqua thermarum calida est quoniam currit super mineras sulphuris und
& odor sulphuris inuenitur in ea.

Vlcani mōtis qui ē in scicilia semis intra mare cōcauitates & rimæ i qbus
sūt ignes nō sūt nisi ex sulphure i uētre eius posito: cū enim fit uentus
& mouetur unda in illo mari coartatur mons & calefit propter sulphur
& accēditur in eo ignis & egreditur ex eo fumus & lapides combusti p
iiciuntur in mari & natant super aquam.

Capitulum xii.

Egreditur nilus de terra æthiopia & cadit in mare i alexandria

EX.II.DE ANIMA

Egreditur geou de monte rasim quod est in india & cadit in mare orientale.

Aduerte quod in fine istius libri capitulo ultimo nominatur constantinopolis quæ tempore Aristotelis non erat ex quo potest colligi librũ istum non fuisse Aristotelis unde apocryphus uidetur.

Expliciunt Propositiones ex libro de proprietatibus elementorum

Incipiunt propositiones ex primo libro de anima Aristotelis Annotatio que lectionum ut expositio sancti Thomæ exigit posita est.

Ex lectione prima & co.primo.

Onog honorabilium esse scientiam opinamur
Vna scientia est magis honorabilior altera: aut quia secũdum certitudinem: aut ex quo^{co} meliorum quidem & mirabiliorum est: & propter utrũq; hæc anime scientiam rationabiliter utiq; in primis ponimus.

Co.ii. Videtur ad uirtutem omnem cognitio ipsius animæ proficere: & maxime ad naturalem scientiam:

Anima est tanquam principium animalium.

Co.iii. Inquirimus primo consyderare & cognoscere naturam ipsius animæ & sciam: postea quæcunq; accidunt circa ipsam **idest accidentia.**

Co.iiii. Omnino & penitus difficiliorum est: accipere aliquam scientiam de anima.

Co.viii. Vniuersale aut nihil aut posterius est.

Co.xi. Non solum quod quid est cognoscere: utile est ad cognoscendũ causas accidentum in substantiis: sed econuerso accidentia conferunt magnam partem ad cognoscendum quod quid est:

Omnis demonstrationis principium est quod quid est.

Secundum quæcunq; diffinitionem non contingit accidentia cognoscere: sed neq; coniecturari de ipsis facile.

Diffinitiones secundum quas non cognoscũtur accidentia sunt dialecticæ & uanæ omnes:

Ex lectione.ii.& co.xij.

Videtur nihil sine corpore pati aut facere: ut irasci considerare desyderare & omnino sentire.

Maxime proprium animæ est intelligere: & non contingit sine corpore hoc esse **idest intelligere.**

Co.xiii. Si aliquid operationum aut passionum ipsi animæ est propriū cōtingit utiq; eam separari: si uero nulla passio est propria ipsi animæ: nō erit separabilis.

Co.xiiii. Animæ passiones omnes sunt cum corpore: ut ita misericordia: mansuetudo: timor considenda: & adhuc gaudere: amare: & odire: A duris aliquos quidem dominis & manifestis passionibus concidentibus nihil prouocari aut timere.

Nulla terrore imminente: in passionibus fiunt his timentes aliqui.

Co.xv. Passionum rationes in materia sunt & diffinitiones passionum huiusmodi sunt cum materia.

Physici est considerare de anima.

Co.xvi. Differenter diffinit physicus & dialecticus unamquamq; ipsarū passionum animæ.

Diffi. Iram diffinit dialecticus esse appetitum uindictæ aut huiusmodi aliquid physicus uero quod est accensio sanguinis circa corpus & horum quidem alius scilicet physicus assignat materiam: alius uero id. scilicet dialecticus formam & necesse est hanc formam si est esse in materia determinata.

Diffinitio quæ est circa materiam & formam ignorans est naturalis: quæ uero circa formam solum non est naturalis: quæ autem est ex utrisq; magis est naturalis.

Co.xvii. Non est aliquis qui circa passiones materiæ non separabiles: in quantum non separabiles sunt uersetur: nisi physicus.

De quibusdam passionibus quæ sunt in materia considerat artifex ut carpentarius aut medicus.

Mathematicus considerat passiones non separabiles: nō inquantum talis corporis: sed in abstractione.

Secundum quod passiones sunt omnino separatæ considerat primus philosophus.

Passiones animæ non sunt separabiles a physica materia animalium in quantum tales existunt ut furor & timor.

Ex lectione in & co.xviii. & co.xviii.

Animatum ab inanimato in duobus maxime uidetur differre scilicet motu & sentire.

Commento.xx. Uicunt quidam & maxime & primo animam esse id quod est mouens.

Democritus quidem ignem aut calorem dicit esse animam.

Democritus & leucippus dixerunt spericam animam esse: propter id quod maxime posterius per omne corpus penetrare huius figure.

Co.xxi. Ixit democritus uiuendi esse terminum idest rationem respira- tionem: & uiuere quamdiu hoc possunt facere animalia.

EX. L. I. DE ANIMA:

Co. xxii. Pythagoras dixit cum democrito animam esse quæ sunt in ære decisiones alij uero ~~scilicet~~ archelaus non: sed has decisiones esse mouens.

In idem cum prædictis feruntur quicunq; dicunt animam esse aliquid se ipsum mouens.

Co. xxiii. Anaxagoras dixit animam est mouentem omnia: qui dixit qd omne mouet intellectus.

Anaxagoras non penitus dixit animam & intellectum esse idem sicut democritus qui simpliciter dicebat idem esse animam & intellectum.

Democritus non utitur intellectu tanquam potentia quadam quæ est circa ueritatem: sed idem dicit animam & intellectum.

Commento. xxiii. Anaxagoras etiam aliquando dixit animam intellectum esse idem.

Non uidetur secundum prudentiam dictus intellectus omnibus simpliciter in esse animalibus: sed neq; omnibus hominibus.

Ex lectione. iiii. & co. xxv.

Empedocles dicit ex elementis omnibus esse animam: & unumquodq; eorum dicit animam.

Terram terra cognoscimus & æthere æthera: & aquam aqua: & ignem igne: & concordiam concordia: & discordiam discordia.

Commento. xxvi. Eodem modo plato in timeo animam facit ex principiis:

Simile simili cognoscitur.

Co. xxvii. Iudicantur res aliæ quidem intellectu aliæ uero scientia: aliæ autem opinione: aliæ uero sensu.

Commento. xxviii. Quidam dicunt quod anima est numerus se ipsum mouens.

Ex lectione. v. & co. xxviii.

Ignis subtilissimus est ex maxime elementorum incorporeus: & adhuc mouetur quia mouet alia primo.

Co. xxx. Figurarum leuiter mobilissimam spericam esse dicit democritus huiusmodi autem esse intellectum & ignem.

Co. xxxi. Anaxagoras intellectum ponit principium maxie oïum rege: solisq; dicit ipsum eorum quæ sunt simplicem esse: & immixtum & purum.

Co. xxxii. Thales dixit aïam lapidem idest magnetem habere quoniam ferrum mouet.

Diogenes dixit aerem omnium esse subtilissimum & principium & ideo animam esse aerem.

Heraclitus principium esse dixit uaporem ex quo alia constituit: & in corporalissimum & fluens semper & hunc esse animam.

Alcibiæon dicit animam immortalem esse propter hoc qd assimilatur im-

mortalibus: hoc autem in esse ei tanquam motæ semper: semper enim moueri diuina omnia continue: lunamq; solem astra: & totum cœlum: dixit.

Aquam quidam enunciauerunt animam esse ut hippus: & namq; arguit sanguinem dicentes animam quoniam genitura: *id est semen* non est sanguis genituram autem esse primam animam dicebat.

Cretias dixit aiām esse sanguinē ipsum sentire aiā magis propriū opinās: Omnia elementa præter terram iudicem acceperunt hanc autem nulli animam retulerunt nisi si aliquis dixerit animam esse ex omnibus elementis aut omnia.

Commento. xxxiii. Diffiniunt omnes physici animam tribus modis scilicet motu sensu & in corporeo: & horum unumquodq; reducitur ad principia.

Co. xxxiiii. Anaxagoras solis dixit in passibilem intellectum & commune aliquid nulli aliorum habere.

Quomodo cognoscit intellectus & propter quam causam non dixit anaxagoras

Ex lectione. vi. & co. xxxvi.

Falsum est de substantia ipsius animæ esse motum: sicut dicunt dicentes animam esse se ipsum mouens aut possibile moueri.

Non necesse est mouens & ipsum moueri.

Co. xxxvii. Dupliciter mouetur omne: aut secundum alterum: aut secundum se ipsum: secundū alterum dicimus moueri quæcunq; mouentur ex eo quod sunt in eo quod mouetur: ut nauæ non similiter mouētur sicut nauis: nam hæc quidem secundū se ipsam mouetur illi uero ex eē in eo quod mouetur.

Co. xxxviii. Quattuor sunt species motus scilicet loci mutatio: alteratio: augmentum & decrementum.

Omnes dicti motus in loco sunt.

Co. xxxviiii. Album & tricubitum mouentur secundum accidens: corpus enim cui in sunt mouetur: unde non est locus ipsis.

Co. xxxv. Quod mouetur natura mouetur uiolentia: & quod mouetur uiolentia mouetur natura.

Quod mouetur natura quiescit natura: & quod mouetur uiolentia quiescit uiolentia.

Motus & quietes animæ non erunt uiolenti.

Sursum mouetur ignis terra deorsum.

Commento. xli. Si anima mouetur secundum locum sequitur resurgere corpora mortua animalium.

Co. xlii. Non oportet quod a se ipso mouetur & secundum suam substantiam ab alio moueri: nisi secundum accidens.

EX.I.L. DE ANIMA

Co. xxxii. Omne quod mouetur exit ab eo a quo & secundum quod mouetur.

Ex lectione. vii. & co. xlili.

Quidam animam dicunt mouere in quo est his motibus quibus ipsa mouetur: ut democritus:

Anima facit & quiescere corpus sicut & moueri.

Anima mouet animal non uiolenter: sed per uoluntatem & intellectum:

Commēto. xlv. Plato in timeo dicit animam mouere corpus in eo quod moueri ipsam: & corpus mouet pro id quod anima est complexa ad ipsum:

Vt uniuersum feratur secundum consonantes motus aspectum rectum deus reflexit in circulos: & diuidens ex uno in duos circulos dupliciter coordinatos: iterum unum diuisit in septem circulos tanquam esset animæ motus coelimos. **hæc plato in timeo.**

Ex lectione. viii. & co. xlv.

Plato non benedixit dicendo animam magnitudinem esse.

Commento. xlvii. Intellectus est unus & continuus: sicut intelligentia: & intelligentia est una sicut intelligibilia.

Intelligibilia eo quod consequenter se habent sunt unum: sicut numerus sed non sicut magnitudo.

Commento. xlviii. Intellectus impartibilis est:

Terminatur omnis operatio intellectus practicarum enim intelligentiarum aliqui termini: id est finis sunt: & intelligentiæ speculatiuæ rationibus terminantur: ratio autem omnis diffinitio aut demonstratio est:

Demonstrationes & ex principio sunt: & habent quodammodo finem syllogismum aut conclusionem:

Demonstrationes non reflectuntur.

Diffinitiones omnes finitæ sunt.

Non contingit multotiens intelligere idem.

Intelligentia assimilatur cuidam quieti magis quam motui: similiter & syllogismus.

Commento. xlviii. Beatum non est quod non est facile sed uiolentum: Melius est intellectui non cum corpore esse: quemadmodum consuetum est dici: & multis uidetur.

Commento. i. Anima est causa motus corporis.

Commento. liii. Vnumquodque corpus propriam habet speciem & formam.

Ex lectione nona & co. liiii.

Alia opinio est tradita de anima ab antiquis credibilis quidem multis animam esse harmoniam quandam.

Isti dicunt harmoniam esse temperamentum & compositionem contrariorum in compositis & mixtis.

Co.lv. Animam neq; compositionem neq; proportionem possibile ē ēē Harmoniæ non est mouere: animæ autem attribuunt hoc omnes.

Co.lvi. Congruit magis de sanitate differentiæ harmoniam & omnio de corpore is uirtutibus quam de anima:

Difficilæ erit dicere passiones & opera animæ harmoniam quādam

Com.lviii. Non eandem habet rationem *dest proportionē* comixtio elementorum secundū quod caro & scđm q; os:

Co.lx. Deficiente anima corrumpitur harmonia.

Ex lectiōe .x. & co.lxiii.

Intelligere forsitan est alterum ab operationibus coniuncti:

Com.lxiii. Dicere nasci animam simile est ac si aliquis dicat eam texere uel ædificare.

Melius est non differentiæ animam misereri: aut discere: aut intelligere: sed hominem anima.

Cum dico hominem moueri anima: hoc dico non tanquam motu existente in illa sed aliquando quidem ad illam: aliquando uero ab illa: ut motus sensus ad illam reminiscencia uero ab illa:

Co.lxv. Senium non est in sustinendo aliquid animam sed in quo est aia Si accipiat senior oculum iuuenem: uidebit utiq; sicut iuuenis.

Co.lxvi. Intelligere corrumpitur alio quodam interius corrupto *scilicet organo* ipsum autem impossibile est corrumpi.

Intelligere aut amare & odire non sunt animæ passiones sed habentis illam: secundum q; illam habet: quare & hoc corrupto neq; memoratur

neq; amat: non enim illius erant sed compositi: qđ quidē destructū est Intellectus diuinum aliquod & impassibile est.

Impossibile est moueri animam etiam a se ipsa.

Ex lectione .xi. & co.lxvii.

Irrationabile est differentiæ animam numero esse mouentem se ipsum.

Non est possibile intelligere unitatem & impartibilem & indifferentem esse motam.

Dicunt. s. plantonici lineam motā planum facere: punctum aut lineam. Punctus est unitas positionem habens.

A numero si auferat quis numero aut unitatem: reliquetur alius nūerus.

Plantæ & animalium multa decisa uiuunt & uidentur eandem habere animam specie.

Commento. lxxviii. Non mouens & quod mouetur est anima: sed mouens solum:

Commento. lxx. Puncti solitarii *dest unitates intellectæ* nulla erit differentia nisi positio.

Quorū est locus indiuisibilis & ipsa indiuisibilia sunt.

Co.lxxii. Nō oīa habent animam corpora:

Puncta in omnibus corporibus sunt & infinita sunt: quare aīa non est numerus punctorum qui sunt corpore.

Impossibile est seperari puncta & absolui a corporibus:

Co. lxxxi. Impossibile est duo corpora in eodem loco esse:

Co. lxxxi. Numerus mouens se ipsum non solum impossibile est esse definitionem animæ: sed & accidens.

Ex lectione. xii. & co. lxxviii.

Ossa nerui & pili nihil sentire uidentur.

Co. lxxxii. Rationabilissimum dicimus esse intellectum: & nobilissimum & dominum secundum naturam.

Co. lxxxiii. Multa animalium intelligentiam non habent.

Co. lxxxv. Non oportet ex omnibus iudicare: si sufficiens est altera pars contrarietatis se ipsam diiudicare & oppositam.

Recto & ipsum & obliquum cognoscimus: iudex enim utrorumq; canon idest regula est.

Obliquum neq; est iudex sui ipsius: neq; recti.

Ex lectione. xiii. & co. lxxxviii.

Aer discerptus idest attractus est similis speciei cum alio aere:

Ex lectione. xiiii. & co. lxxxviii.

Cognoscere anime est & sentire & operari: & adhuc concupiscere & deliberare: & omnino appetitus.

Fit secundum locum motus ab anima in animalibus & adhuc augmentū: status & decrementum.

Co. lxxxix. Corpus non continet animam: sed uidetur magis contrarium animam continere corpus.

Egrediente anima corpus spirat & marcescit.

Co. lxxxixii. Quod unaquæq; partium animæ contineat aliquid corporis assimilatur impossibili qualem enim partem aut quomodo intellectus optinebit graue est fingere.

Co. lxxxixiii. Videntur platæ decise uiuere & animalium quædam incisorum: eandem habentia animam specie: & si non numero: & unaquæq; partium sensum habet & mouetur secundum locum in quodam tpe

Co. lxxxixiiii. Si partes decise non permanent nullum in conueniens est: instrumenta enim non habent quibus saluent naturam.

Co. lxxxixv. Quæ est in plantis anima principia quoddā est: hac enim sola communicat & animalia & plantæ & ipsa quidem separatur a sensibili principio sensum autem nullum sine hac habet.

Propositiones ex secundo libro de anima:

Ex lectione prima & co. secūdo.

Scimus unū quoddā genus eorū quæ sunt substantiam:
Substantiæ: alia est sicut materia quæ secundū se nō est hoc ali-
quid: alia sicut forma & species secundū quā dicitur iam hoc ali-
quid: tertia quæ est ex his *id est compositam.*

Materia est potentia species autem *id est forma* enelechia i. *actus.*
Actuū alius est sicut sciētia *id est actus primus* alius sicut cōsiderare, *id est*
actus secundus.

Co. iii. Substantiæ maxime esse uidentur corpora & horum physica: hæc
enim artificialium *id est artificialium principia sunt:*

Physicorū corporū alia quidē habēt uitā: alia uero non habent.

Vitam dicimus habere id quod per se ipsum habet alimentum & augmē-
tum & decrementum:

Oē corpus physicū participans uitam substantia erit & substantia sic si-
cut composita.

Co. iii. Non est eorum quæ in subiecto sunt corpus: sed magis sicut sub-
iectum & materia est.

Co. v. Proportionale est uigilātia ipsi cōsiderare: somnus autem ipsi habet
resciliet scientiam & non operari.

Prior generatione in eodem scientia est cōsideratione.

Co. vi. Diffi. Aia est primus actus corporis physici potētia uitā habētis &
tale est quodcūq; corpus organicū.

Organa plantarū partes sunt sed penitus simplices.

Foliū fructiferi coopimētū ē: fructifera aut fructus: radices uero ori aialis
similes sunt: utraq; enim trahūt alimentum.

Co. viii. Si diffinitionē cōem aie oportet dicere: erit utiq; actus primus
corporis organici physici.

Nō oportet q̄rere si unū est aia & corpus: sicut neq; cæra & figura: neq; oīo
uniuscuiusq; materia & id cuius est materia: unū enim & esse.

Cum ens & unū multipliciter dicantur *i. de ente in actu & de ente in potē-*
tia quod proprie est actus est.

Ex lectione secunda & co. viii.

Si dolabra esset corpus physicum esset dolabræ esse substantia ipsius & si
animatum esset anima: & diuisa hac non amplius erit dolabra & si
est: erit æquiuoce.

Aia nō est artificialis corporis qđ quid est esse & rō *id est forma:* sed physi-
ci corporis habētis in se ipso principiū motus & status.

Co. viii. Si esset oculis animal: anima ipsius essent uisus: hæc enim substā-
oculi est: oculis autem materia uisus est: quo deficiente nō est oculis:
nisi æquiuoce: sicut lapideus aut depictus.

Sicut se habet pars sēsus ad partē corporis sensitiui: ita totus sensus ad to-
tū corpus sensitiuū: in quantum huiusmodi.

EX.II.L.D.EANIMA:

Co.x. Corpus potentia ens ut uiuat non est carens anima sed est quod est habens eam.

Semen & fructus sunt potentia huiusmodi corpus habens animam.

Sicut incisio est actus .f. **secundus** cultella & uisio oculi ita uigilantia est actus **scilicet secundus** animæ sensitivæ.

Sicis oculis est pupilla & uisus ita animal est & anima & corpus.

Co.xi. Quod nō sit anima separabilis a corpore aut pars quædam ipsius: si partibilis apta nata est esse: non immanifestū est:

Aliquæ partes animæ sunt actus aliquarū partiū corporis:

Secundum quasdam partes nihil prohibet animam separari propter id q̄ nullius corporis sunt actus.

Figuraliter determinatum est & describitur anima.

Ex lectione.iii & co.xii.

Ex in certis certius fit quod certum & secundum rationem notius est:

Co.xiii. Animatum ab inanimato differt in uiuendo.

Multipliciter ipso uiuere dicto si unus modus horum insit in aliquo solo: ipsum uiuere dicimus: ut intellectus: & sensus: & motus: & status secundum locum: adhuc autem & motus secundum alimentum: & decrementum & augmentum.

Co.xiiii. Vegetabilia omnia uidentur uiuere & sunt in se ipsis habentia potentiam principium huiusmodi **uidelicet animam** per quod augmentum & decrementum insciunt secundum contrarios locos: nec sursum solum augentur nec deorsum: sed similiter in utroq̄.

Quæcunq̄ aluntur uiuūt quosq̄ possunt accipere alimentum:

Comento.xv. Separari principium augmenti & alimenti ab aliis principiis uiuendi possibile est: alia autem ab hoc impossibile est in rebus mortalibus.

Co.xvi. Viuere propter hoc principium **uidelicet animam** uegetabile in est omnibus uiuentibus.

Aliquid dicitur animal propter sensum primum: omnia enim quæ non mouentur neq̄ mutantia locum: habentia autem sensum animalia dicimus: & non solum uiuere.

Sunt multa animalia manentia natura: & habent solum sensum.

Comento.xvii. Sensus tactus primo inest omnibus animalibus.

Sicut uegetatiuum potest separari a tactu & ab oī sensu sic & tactus ab aliis sensibus:

Vegetatiuum dicimus illam partem animæ q̄ & uegetabilia participant.

Comento.xviii. Anima his distincta est. f. uegetatiuo: sensitui uo: intellectiui & motui.

Ex lectione.iiii & co.xx.

Actu anima una existit in utraq̄ parte plantæ potentia autem plures:

In entomis decisus sensum utraq; partiū habet: & motū secundum locum
si aut sensum & phantasiam & appetitum.

Vbi sensus est ibi est & tristitia & læritia: ubi autem hæc sunt: ex necessitate & desyderium est.

Co. xxi. & co. xxii. Intellectus uidetur genus alter: eē animæ *id est alterius naturæ* ab aliis partibus animæ: & hoc contingere seperari *scilicet* ab organa sicut perpetuū a corruptibili: reliquæ autem partes animæ, non sunt separabiles.

Co. xxii. Potentiæ animæ ratione altere sunt sensitiuo enim esse & opinatiuo alterū est: si sentire ab ipso opinari alterum est: similiter & aliorum unumquodq; *id est similiter est de aliis potentis.*

Co. xxiii. Quibusdam animalū omnes hæc potentiæ insunt: quibusdam uero quædam harum: alteris autem una solum: & hoc facit differentiam animalium.

Similiter alia quidem habent omnes sensus: alia uero quosdam: quædam uero unum maxime necessarium *uidelicet tactum.*

Co. xxiiii. Quo scimus dicitur dupliciter: quorum unum est scientia aliud anima: similiter quo sanamur aliud quidem sanitas est: aliud uero pars corporis: aut totum.

Scientia & sanitas actus est susceptiuorum: hæc quidem scientifici: illa uero sanabilis.

In patiente & dispositio actiuorum insunt actus.

Anima est quo uiuimus & sentimus & mouemur & intelligimus primū.

Comento. xxy. Tripliciter dicitur substantia quarum hæc quidem species: illud uero materia: aliud ex utrisq;.

Materia est potentia: species autem actus: postea ex utrisq; animatum.

Non corpus est actus animæ sed ipsa corporis cuiusdam.

Comento. xxvi. Bene opinantur quibus uidetur qd anima neq; sine corpore sit neq; aliquod corpus sit.

Anima corpus non est: sed aliquid corporis.

Vnus quisq; actus in potentia existente & in propria materia aptus nature est fieri.

Ex lectione. v. & co. xxvii.

Potentiarum animæ quibusdam insunt omnes: aliis uero quædam harum quibusdam uero una sola.

Potētiæ animæ dicimus uegetatiuū: sensitiuum: appetitiuum: motiuum secundum locum: & intellectiuum. *quod qd gna pma qd*

Inest plantis uegatiuū solum.

Quibusdam inest uegetatiuum & sensitiuū: si aut sensitiuū & appetitiuū.

Desyderium: ira & uoluntas: appetitus sunt.

Animalia omnia habent unum sensum sed in tactum.

EX.III.DE ANIMA

qui sensus in est: huic & letitia & tristitia: & dulce & triste: quibus autem hæc insunt & concupiscentia inest.

Diffi. Concupiscentia delectabilis appetitus est.

Co.xxviii. Tactus est alimenti sensus *lege alb' & Averrois*

Siccis humidis & calidis & frigidis aluntur omnia animalia: sed aliis sensibilibus secundum accidens:

Nihil in alimentum confert: sonus: neq; color: neq; odoratus:

Sapor est unū numero tangibile.

Diffi. Esuries idest concupiscentia calidi & sicci: sitis autem frigidi & humididi: sapor uero delectamentum horum est:

Co.xxviii. Quibusdam animalibus inest adhuc & secundum locum motuum: alteris uero & intellectuum & intellectus ut hominibus.

Co.xxx. Sicut figura non est præter triagulum & quæ consequenter sunt idest species alias figura: neq; anima præter prædictas partes.

Fiet in figuris una ratio communis quæ conuenit omnibus: propria autē nullius erit figure: similiter & in dictis animantibus.

Ridiculosum est quare unam rationem communem animabus & aliis naturalibus: quæ nullius eorum quæ sunt particularia sit ratio.

Co.xxxi. Semper quod prius est: est potentia in eo quod consequenter est in figuris & in animatis: ut in tetragono, quidem trigonum est: & in sensitiuo uegetatiuum.

Ex lectione .vi.

Sine uegetatiuo sensitiuum non est: a sensitiuo autem separatur uegetatiuum in plantis.

Sine eo quod potest tangere aliorum sensuum: neq; unus est: tactus autem sine aliis est: multa enim animalium neq; uisum: neq; auditum habent neq; odoratus sensum:

Co.xxxii. Sensitiuorum: alia quidem habent secundum locum motuum: alia uero non habent.

Vltimū & minimū inter partes animæ est rōcinatio siue itellestium:

Quibus inest ratiocinatio corruptibiliū his & reliqua oīa: quibus autē illorum unumquodq; non omnibus ratiocinatio inest.

Quibusdam neq; imaginatio inest: alia autem hac sola uiuunt.

Co.xxxiii. Potentiæ cognoscuntur per actus: actus per obiecta:

Priores potentiis actus & operationem secundum rationem sunt actibus autem priora obiecta.

Ex lectione .vii.

Co.xxxiiii. Vegetatiua aīa aliis potētiis inest prius: & maxig cois potentia est animæ: secundum quam in est uiuere omnibus scilicet uiuentibus: cuius sunt opera idest actus generare & alimento uti.

Naturalissimū opū oībus uiuentibus est quæcūq; perfecta & nō orbata aut

Natissimū opū

generationē spontaneā nō habēt: facere similē sibi in spē quatenus ipō
semp diuino & immortalī esse participant: secundum q̄ possunt.

Oīa assimilari diuino & immortalī appetunt: & illius causā agūt quæcūq̄
agunt secundum naturam.

Comento. xxxv. Finis est duplex, s. cuius & quo.

Nihil contingit corruptibilem: idem & unum numero permanere sem-
per: sed per generationem permanet specie unum.

Comento. xxxvi. Anima uiuentis corporis causā & principium est ī tri-
plici generē causā scilicet efficientis formalis & finalis.

Co. xxxvii. Causā ipsius esse omnibus forma est.

Viuerē uiuentibus est esse.

Causā & principium uiuentium est anima.

Eius quod est potentia ratio actus est.

Sicut intellectus in his: *quæ sunt per aīā* gratia huius facit *id est mater-*
iam dīspenit gratia formā eodē modo & natura hoc enim *id est for-*
ma est ipsius finis: & animalibus anima.

Oīa physica corpora aīā istrumēta sunt tanquā gratia aīæ existentia.

Anima est principiu motus localis: & alterationis: & augmenti & de-
crementi animalium.

Sensus est quædam alteratio.

Nihil decrementum patitur neq̄ augetur physice nisi alatur: & nihil alitur
nisi communicet uita.

Ex lectione. viii. & co. xxxviii:

Non est idem omnibus sursum & deorsum: & uniuerso.

Sicut caput aīaliū: sic radices plantarū sūt ad eundē actum ordinatæ.

Congruit instrumenta dicere altera & eadem ex operibus.

Co. xxxviii. Causā alimenti & augmenti est anima.

Destruūtur in aīalibus elemēta: nisi sit aliquid prohibens: hoc autē est aīa.

Co. xli. Ignis quodāmodo ē cōcā augmēti nō tñ simpliciter: sed magis aīa.

Ignis augetur in infinitū quousq̄ fuerit combustibile.

Natura cōstantiū omnium terminus positus est: & ratio magnitudinis
& augmenti.

Determinatio quātitatis in naturalibus ex magis est forma q̄ ex materia:

Ex lectione nona & co. xlii.

Ab eadē potentia aīe. s. uegetatiua: continetur nutritiua & generatiua.

Separatur ab aliis potentiis uegetatiua alimento.

Co. xli. Instructor nō patitur a materia sed ab illo hæc: instructor autē muta-
tur solū in actum ex otio id est ex potentia.

In quantū alimentū est nō coctū: contrariū: contratio alitur: in quā autē ē
coctum: simile simili alitur.

Co. xlii. Nihil alitur non participans uita.

EX.II.L.DE ANIMA

Alimentum est aliquid animatum in potentia per se & non scdm accidēs
Co.xlvii. Alterum est alimento & augmentatio esse id est ratio sed sub
iecto sunt idem.

Secundum quod animatum aliquod quantum est: alimentum augmēta-
tium dicitur: secundum aut qd est hoc aliquid & substantia alimētū est
Alimentum saluat substantiam: & ipsa usq; ad hoc est quousq; alitur.
Alimentum est generationis factium non eius quod alitur: sed qualis ē
id quod alitur iam enim est substantia.

Generat nihil se ipsum: sed saluat:

Co.xlviii. Potentia nutritiua est potentia possibilis saluare suscipiens ipsā
secundum quod est huiusmodi.

Diffi. Alimentum est quod pręparat operationem nutritiuā: unde pri-
uatum alimento non potest esse.

Co.xlviii. In nutritione tria sunt quod alitur: quo alitur: & alens: alens q
dem est prima anima uidelicet **uegetabilis**: quod alitur ē corpus habēs
hanc: quo uero alitur alimentum.

A fine appellari omnia iustum est.

Finis animę uegetabilis est generasse tale quale ipsum est.

Prima anima est generatiua similis secundum speciem.

Co.l. Est duplex instrumentum quo alitur: coniunctum **scilicet calidum**
& remotum **scilicet alimentum** sicut quod gubernatur manus & temo
& hoc quidem **scilicet temo** est mouens & motū illud aut **scilicet ma-
nus** mouens solum.

Omne alimentum necessarium est posse decoqui:

Operatur decoctionem calidum.

Omne animatum habet calorem.

Ex lectione.x.& co.li.

Sensus immoueri aliquid & pati accidit: est enim quędam alteratio:

Co.li. Sensus ipsi non sentiuntur: nec sentiunt actu sine sensibilibus
quę sunt extra.

Co.liii. Dupliciter dicitur sensus & sentire uno mō actu alio mō potētia.

Co.liiii. Motus est actus imperfectus.

Omnia quę scilicet potentia sunt patiuntur: & mouentur ab actiuo &
ente in actu.

Quod patitur dum patitur dissimile est agenti: passum autem simile est.

Ex lectione.xi.& co.lv.

Duplex est potentia propinqua remota: propinqua: ut habēs habitum sci-
entię est in potentia ad sciendum: remota ut puer qui nō habet habitū

Esse in actu dicitur dupliciter uno modo sicut habens habitum scientię
& non considerans est in actu sciens alio modo: modo actu consyde-
rans: & proprię sciens dicitur.

Co. lvi. Qui reducitur scilicet de remota potentia in actum per doctrinam alteratus est: & multotiens ex contrario mutatus habitu: hic autem id est q de propinqua ex eo q habet sensum aut scientia.

Co. lvii. Passio est duplex una est corruptio quædam facta a contrario: alia qua est magis salus quædam eius quod est in potentia ab eo quod est actu.

Co. lviii. Non bene habet dicere sapientem cum sapiat: alterari: sicut neq ædificatorem cum ædificat.

In actum ducens se ex habitu secundum intelligere & sapere: non accipit de nouo scientiam.

Duos esse modos alterationis dicimus: unus est in priuatiuas id est contrarias dispositiones mutatio: alius est mutatio in habitum & naturam.

Ex lectione. xii. & co. lviii.

Sensitui prima mutatio fit a generante: cum autem generatum est habet sentire: sicut qui didicit habet scientiam: quando autem sentit secundum actum similis: dicitur ipsi considerare.

Co. lx. Singularium secundum actum est sensus: scientia autem uniuersalium: quæ in ipsa quodammodo sunt anima.

Intelligere est in ipsa anima cum uelit sentire autem non est in ipsa ad hoc enim q aliquis sentiat necessarium est adesse sensibile.

Sensibilia de numero singularium sunt & exteriorum.

Non simpliciter est quod potentia dicitur sed aliud quidem est sicut si dicamus puerum posse militare: id est potentia remota: aliud autem sicut in ætate existentem id est potentia propinqua.

Ex lectione. xiii. & co. lxi. & co. lxiii.

Duplex est sensibile: per se & per accidens: per se est duplex: aliud proprium uniuscuiusq sensus: aliud uero commune omnium.

Dist. Proprium sensibile est quod non contingit altero sensu sentiri: & circa quod non contingit errare.

q d appropinquat sensibile

Vnus quisq sensus iudicat de propriis sensibilibus & non decipitur: ~

Comento. xxiii. Sensibilia communia sunt quinque scilicet motus quies numerus figura: magnitudo: & huiusmodi nullius sensus sunt propria: sed communia omnibus.

Comento. lxy. Secundum accidens dicitur sensibile: ut si album sit diaris: secundum accidens sentitur quoniam hoc accidit albo quod sentitur sit diaris per se.

Sensus nihil patitur a sensibilibus per accidens secundum q huiusmodi.

Sensibile per se proprie sensibilia sunt: & ad quæ substantia apta nata uniuscuiusq sensus.

Sensus sunt quinque scilicet uisus auditus gustus tactus & odoratus.

Ex lectione. xiiii. & co. lxi.

Color est uisibilis per se non autem ratione id est non ita quod uisibile pot

tur in diffinitione eius: sed quoniam in se ipso habet cam eendi uisibile
Diffi. Co. lvi. Ois color est motius diaphani secundum actum & hoc
 est ipsius natura.

Color non est uisibilis sine lumine.

Diffi. Co. lxxiii. Diaphanum dico quod est uisibile non quidem secundum se: sed propter
 exanentum colorem ut aer aqua & multa solida.

Aqua secundum quod aqua & aer secundum quod aer non sunt diaphana: sed quoniam
 est quedam eadem natura communis in his utrisque: & in perpetuo
 tuo superius corpore **est in celo.**

Diffi. co. lxxviii. Lumen est actus diaphani secundum quod diaphanum.

Diaphanum est in potentia secundum se respectu luminis & tenebrae.

Lumen est ut color diaphani: secundum quod diaphanum est ab igne uel a corpore
 alio lucente.

Non possibile est duo corpora esse in eodem loco.

Commento. lxx. Lumen & tenebra sunt contraria.

Diffi. Tenebra est priuatio luminis ex diaphano.

Diffi. Lumen est praesentia lucis in diaphano.

Illuminatio non fit in tempore sed in instanti.

Ex lectione. xv. & co. lxxi.

Sine colore diaphanum est: & inuisibile autem: quia uix uidetur quod tenebrosus
 est.

Diaphanum tenebrosum quidem est: sed non cum est actu diaphanum: sed cum est potentia
 Eadem natura quandoque quidem tenebra quandoque autem lumen est.

Co. lxxii. Non omnia uidentur in lumine: sed solum unicuiusque corporis
 color proprius.

Quaedam lumine quidem non uidentur: in tenebra autem faciunt sensum: sed nullius
 eorum uidetur prius color: ut quercus. putredines & quedam alia.

Co. lxxiii. Sine lumine color uideri non potest.

Diffi. Hoc est in ipsi colori esse. motuum esse secundum diaphani.

Si quis ponat habens colorem supra ipsum uisum non uidebitur.

Color mouet diaphanum puta aerem ab hoc autem iam continuo existente mo-
 uetur organum uisus.

Co. lxxiiii. Ab ipso qui uidetur colore: impossibile est pati sensitium: unde a medio patitur.

Vacuo facto: non aliquid certe: sed omnino nihil uidebitur.

Ignis uidetur & in tenebra & in lumine & ex necessitate: diaphanum enim
 ab hoc lucidum fit.

Co. lxxv. Nihil odorans & sonans tangens sensitium facit sensum: sed ab
 odore & sono media mouentur: de tactu autem & gustu habet: se simi-
 liter: licet non uideatur.

Co. lxxvi. Medium sono aer est odori autem medium in notatum est color enim quod

dam passio est ab aere & aqua :

Animalia aquatica habent odoris sensum :

Homo & pedibus ambulantium quaecumq; respirant : impossibilia sunt odorare nisi sint respirantia :

Ex lectione. xvi. & co. lxxvii.

Duplex est sonus alius quidem actu : alius autem potentia :

Aliqua non dicimus habere sonum : ut spongiam & lanam : quaedam autem habent ut aes & quaecumq; plana & lenia : quoniam possunt sonare

Est ipsius medii & auditus facere sonum actu.

Co. lxxviii Impossibile est cum sit unum tantum fieri sonum : sed tria oportet esse : *scilicet uerberans : & quod uerberatur : & medium.*

Concava ex percussione faciunt multos ictus.

Co. lxxviii Auditur & in aere & in aqua : sed in aqua minus.

Non est sonus proprius aeri : neq; aquae.

Ad hoc quod generetur sonus in aere : oportet sit morae corpore percussio fieri adinuicem & ad aerea : hoc autem fit si maneat percussus aer & non soluitur

Si uelociter & fortiter percutiatur aer : sonat :

Commento. lxxx Echo fit cum ab aere uno facto propter uas determinans & prohibens disfunditur iterum aer repellitur :

Videtur semper fieri echo : sed non certus : quia accidit in sono sicut in lumine.

Lumen semper repercutitur : neq; enim fieret penitus lumen si non esset ita sed tenebra semper esset extra lucum super quem cadit sol.

Ex lectione. xvii. & co. lxxxi.

Vacuum quidem aer existimatur recte dicitur proprium medium audiendi.

Co. lxxxii Sonatium est illud quod motuum est unius aeris continuati a se usq; ad auditum :

Auditus connaturalis est aeri.

Co. lxxxiii Per se insonabilis est aer : propter id quod facile cessibilis est : cum uero prohibetur desfluere huius motus sonus est.

Aer connaturalis est in auribus edificatus propter id quod immobilis est quatenus certe sentiat omnes differentias sonorum :

In aqua audimus quando non ingreditur aqua ad ipsum connaturalem aerem : sed neq; in aurem propter reflexiones scilicet factas ab aere connaturali cum autem hoc accidit non auditur : & etiam si mixta id est pellis circumdans aerem connaturalem laboret

Co. lxxxiii Signum bene audiendi aut non est sonare aurem sicut cornu si enim hoc accidit homini : non est boni auditus.

Semper quodam proprio motu aer mouetur in auribus talium quibus scilicet sonant aures unde ab instrumento auditus sonus debet esse extraneus & non proprius.

EX .II.L. DE ANIMA

Co. lxxxv. Verberans & quod uerberatur sunt causa actiua soni modo autem alio & alio.

Non omne sonat quod uerberatur & uerberans: ut si obiiciatur acus a cui sed oportet: quod percutitur sic dispositum esse ut aer subito dissoluatur. & moueatur.

Sonus est motus possibilis moueri hoc modo quo saltantia a leuibus cum aliquis intulerit.

Co. lxxxvi. Sicut non uidentur colores sine lumine. sic neque sine sono acutum & graue.

Acutum mouet sensum in pauco tempore multum: graue autem in multo tempore paucum.

Ex lectione. xviii. & co. lxxxvii:

Diff. Vox est sonus animati: inanimatorum enim nullum uocat sed secundum similitudinem dicitur uocare ut tibia: & lyra.

Multa animalium uocem non habent: ut quæ sunt sine sanguine: & etiam quæ sanguinem habentium ut pisces: & hoc rationabiliter: si quidem aeris respirati motus sonus est.

Pisces qui dicuntur uocare sonant branchiis: aut quodam altero huiusmodi

Co. lxxxviii. Quoniam omne sonat uerberante aliquo: & aliquid: & in aliquo hoc autem est aer: rationabiliter utique uocabunt hæc sola quæ cumque aerem suscipiunt.

Aere respirato utitur natura ad duo opera scilicet ad calorem interiorem tanquam necessarium & ad uocem propter bene esse sicut & utitur lingua in gustum & loquutionem: quorum quidem gustus necessarius est: unde & in pluribus inest: locutio autem est propter bene esse.

Co. lxxxviiii. Organum respirationis: uocalis arteria est.

In pulmone plus habent de calore pedibus gradientia: aliis animalibus: unde indiget respiratione circa cor locus primus *id est pulmo.*

Diff. & com. lxxxix. Vox est percussio respirati aeris ab anima ad uocalem arteriam.

Non omnis animalis sonus est uox sed oportet animatum esse uerberans & cum imaginatione aliqua:

Significatiuus quidam sonus est uox.

Pisces non habent uocem non enim habent guttur: & hanc partem non habent: quia non recipiunt aerem neque respirant.

Ex lectione. viii. & co. lxxxxi. & co. lxxxii:

De odore & odorabili minus bene deteribile est dictis sensibilibus. scilicet sono ut insensibili: ceterum quod sensum hunc non habemus certum: sed priore multis animalibus

præ Parue odoratur homo & nihil odoratur odorabilem sine lætitia & tristitia sine aliqua excellentia.

Co. lxxxviii. Gustum & tactum habemus certiore oibus aliis animalibus:

Hō est prudentissimum animalium:

Signum in genere hoīum ingeniosos esse est secundū sensus tactus durū enim carne in epti mēte sunt: molles aut carne bene apti.

Co.lxxxv. Sicut hūoꝝ hic qdē dulcis ille aut amarus: sic & odores sūt Dulcis odor catur a croco & melle acer uero a thio uel ab aleo & huiusmōi

Co.lxxxvi. Olfatus & cognoscitiuus odorabilis & non odorabilis Nō odorabile aliud est secundum quod omnino impossibile est habere odorē aliū uero pax & prauū habēs odorē similiter & nō gustabile dē.

Ex sectione .xx. & co.lxxxvii.

Olfatus immitatur per mediū ut aerem aut aquam.

Aquatica animalia odorem sentiunt: similiter & quæ cū sanguine sunt & sine sanguine: sicut & quæ in aere.

Co.lxxxviii. Non respirans: sed āspirans aut retinens spiritum non odorat: neq; a lōge: neq; prope: neq; si in nasum inter ponatur odora-
bile: odorabit.

Sensibile positum supra sensum insensibile est.

Sine respiratione non sentire proprium est hominum.

Co.lxxxviii. Olfatus est sensus odorabilis mali odoramenti & boni odoramenti

Corrumpitur olfatus a fortibus odoribus ut sulfuris ex quibus homo corrumpitur: & horum etiam olfatum necessariū ē habere nō respirātia

Co.c. Respirantia nō odorāt in aqua: eo q̄ odoratiuum opculū habet.

Odor fundatur in sicco: sicut gustus in humido.

Ex sectione .xxi. & co.ci.

Gustabile est quoddam tangibile & hæc est causa quare non est sensibile per medium quod sit corpus extraneum:

Sapor quod gustabile est radicatur in humido sicut in materia

Si in aqua essemus sentiremus utiq; appositū dulce: sed non esset tūc nobis sensus per mediū sed in eo quod miscetur sapor ille humido: sicut in potu accidit

Commento.cii. Nihil facit saporis sui sensum sine humiditate: sed habet actu aut potentia humiditatem

Co.ciii. Tenebra inuisibilis est iudicat autem & ipsum uisus & similiter auditus soni & silentii est iudicatiuus

Impossibile ī oibus dicitur: aut quia qd natum est habere non habet: aut quia prae habet:

Patabile est commune tactus & gustus.

Co.ciiii. Quoniam gustabile & humidū: necesse est sensitium ipsius neq; humidum esse actu: neq; impossibile fieri humidum.

Sicca lingua existens: non potest sentire: neq; multū humida.

Laborantibus amara omnia uidentur: propter id quod lingua plena hu-

EX.III.L.DE ANIMA

huiusmodi humiditate sentiunt

Co.cv. Species saporum simplices contrariæ sunt: ut dulce & amare: hæ autem habitæ sunt cum dulci quidem pingue: cum amaro autem salsum: media autem horum acre austerum & pōticum: & acutum: fere enim omnes hæ uidentur esse saporum differentie.

Ex lectione.xxii.& co.cvi.

Si tactus non est unus sensus sed plures necessarium est tangibilia sensibilia plura esse.

Co.cvi. Omnis sensus unius contrarietatis esse uidetur: ut uisus albi & nigri auditus graui & acuti: gustus amari & dulcis.

In tangibili multæ sunt contrarietates: calidū frigidū: humidū: siccū: durum: molle: & aliorum quæcunq; sunt huiusmodi.

Co.cviii. Contrarietatum quæ sunt circa audibilia & circa uisibilia est unam subiectum ut auditui sonus: uisui color: tactui autem sic non est manifestum est.

Co.cxi. Ex aere aut aqua impossibile est constare animatum corpus: oportet enim firmū esse: relinquitur autem mixtū ex terra & ex his esse: ut requirit caro & proportionale.

Neceffe est carnem esse quid mediū tactui adunatum: per quod fiant sensus tactus cum sint plures.

Co.cxii. Plures sensus sunt tactus:

Lingua omnia sensibilia sentit secundum eandem partem: & saporem.

Tactus & gustus sunt duo sensus: quia non conuertuntur.

Ex lectione.xxiii.& co.cxiii.

Profundū est tertia dimensio corporis.

Quorum corporum medium est aliquod corpus: non contingit ipsa se adinuicem tangere.

Humidum non contingit esse sine corpore.

Impossibile est aliud corpus tangere immediate aliud corpus in aqua: eodem modo ē & in aere.

Durum & molle per media extrinseca sentimus sicut & sonabile & uisibile & est odorabile:

Co.cxiui. Omnia sentimus per medium scilicet extrinsecum sed i gustu & tactu latet nos.

Co.xcv. Differt tangibile a sonatiuis & uisibilibus quoniam illa sētimus ex eo quod medium mouet aliquid nostrum: tangibilia autem non a medio: sed simul cum medio: sicut per clipeum percussus: non enim clipeus percussus prius percussit: sed simul accidit utrunq; percuti

Co.cxvi. Animalia sensibilia apposita supra sensum non sentiunt: supra carnem autem posita sentiunt quare medium tactu i caro:

Co.cxvii. Tangibiles qualitates sūt differentie corporis secundū qđ corpus

Dico differētiās q̄bus elemēta distingūtur calidū: frigidū hūidū & siccū

Co.cxviii. Calidū frigidū aut durū est molle nō sentimus: sed excellētiās
eorū tāq̄ sēsū i medietate q̄dā, existente eius q̄ i sensibilibus ē p̄rietatis:
Mediū est discretium ultimog.

Co.cxviii. Sicut sensus debens sentire album & nigrum neutrum ipso
rum est actu potentia uero est sic & in aliis sensibus: & in tactu uideli-
cet calidum: neq̄ frigidum.

Co.cxx. Intāgibile dicitur dupliciter aut quod habet paruam qualitatem
tangibiliū: aut excellentiam: sicut corruptiuam.

Ex lectione .xxviii. & co.cxxii.

Oportet de oī sēsū uniuersaliter accipere quoniam sensus est susceptiuus
speciez sine materia: aut cāra anuli sine ferro & auro recipit figuram.

Sensus uniuscuiusq̄ ab habente colorē: aut humorē: aut sonū patitur: sed
non in quantum unumquodq̄ illorum dicitur sed in quantum huius
modi est coloratum & secundum formam:

Co.cxxii. Sensitiuum primum est organum est illud in quo est huius
modi potentia est sensus

Organum & potentia sunt idem subiecto sed esse est ratio est alterum.

Commento.cxxiii. Sensibilium excellentiā corrūpunt sensitiua organa

Co.cxxv. Non habens olfactū impossibile est pati ab odore: & eadem ra-
tio est in aliis sensibus.

Co.cxxvi. Neq̄ lumen neq̄ tenebra: neq̄ sonus: neq̄ sapor: aliquid facit in
corpora insensibilia nisi per accitens: sed tangibilia & humores faciūt

Propositiones ex tertio libro de anima Aristotelis

Ex lectione.cxxviii.& co.i.

Non ē alius sēsus p̄ter quī q̄ dico aut hos uisum auditum olfactū
gustum: & tactum.

Necesse est si deficit aliquis sensus: & organū nobis deficere.

Co.cxxx. Organa sētiēdi solū sūt ex duobz simpliciu corpore. s. ex aere & aq̄

Pupilla aq̄ auditus uero aeris: olfactus aut horū alterius est.

Nihil sine calore sensitiuū est.

Co.cxxxi. Oēs sēsus habētur nō ab aialibus ip̄fectis neq̄ orbatis sed p̄fcis.

Talpa sub pelle est habens oculos.

Co.cxxxiii. Nō p̄t ēē aliqd̄ p̄p̄riū organū sensus sēitiuū cōiū sēibiliū
q̄ sentimus unoquoq̄ sensu per se & non per accitens.

Sēsibilia cōia sunt quinq̄. s. motus: status: figura: magnitudo: numerus
& hęc oīa quādam immutatione sentimus.

Figura quādam magnitudo est.

Quiescens cognoscitur in eo quod non mouetur: numerus uero negatio

ne continui.

Pex se unusquisq; sensus cognoscit unum

Co.cxxxviii. Sentimus filiū sophroni non quia filius sophroni : sed quoniam albus huic enim accidit esse sophroni filius .

Comuniū sensibiliū habemus sensum cōmunem nō secūdū accidens : Sensus sentiunt propria sensibilia adinuicem secūdum accidens.

Ex lectione.ii.& co.cxxxviii.

Videns tanquam coloratum est

Vnūquodq; sensitiuū est susceptiuū sensibilis sine materia.

Abeūtib; sensibilibus insunt nobis sensus & phātasie quibus sentimus Actus sensibilis & actus sentientis idem est & unus : esse autem ipsorum non idem : & dico actum sensibilis : ut sonus secundum actum qui est sonatio : & actum auditus : ut auditum secundum actum qui est auditio.

Co.cvi. Motus & actio & passio sunt in eo quod agitur.

Actiui & passiui actus in patiente sit : unde non necesse est omne mouens moueri.

Com.cxi. Sicut actio & passio in patiente sed non in agente est : sic & sensibilis actus & sensitiui in sensitiuo est.

Com.cxii. Necesse est sonum secundum actum idest sonationem & auditum secundum actum idest auditionem simul saluari : & simul corrumpi : secundum potentiam autem non est necesse.

Co.cxli. Philosophi priores non benedicebant : nihil opinantes neq; album : neq; nigrum sine visu esse : neq; humorem sine gustu : de sensu quidem & sensibili secūdum actum accidit quod ab eis dictum est : sed secundum potentiam non accidit.

Co.cxlii. Sensus proportio quædam est.

Sensibilia excellentia corrumpunt sensum :

Ex lectione.iii.& co.cxlii.

Vnus quisq; sensus est cognoscitiuus subiecti sibi sensibilis : qui est in sensitiuo in quantū sensitiuum :

Sicut aliquis dicit sic intelligit & sentit.

Nō est possibile diuersis potentiis iudicare diuersa .

Antiqui idē dixerunt esse sapere & sentire. *140*

Ex lectione.iii.& co.cli.

Talis ē intellectus i terreis hoibus q̄lē ducit i die pater uiroꝝ deoꝝq; hæc homerus.

Co.cli. Deceptio & ignorantia magis propria est aīalibus quā scientia : & pluri tempore in hac permanet anima.

Deceptio & scientia contrariorum eadem est.

Co.clii. Nō est idē sapere & sentire : sentire enim in est oībus aīalibus : sapere autem in paucis animalium est.

Intelligere non est idem q̄ sentire.

Intelligere contingit recte & non recte: recte quidem secundum prudentiam & scientiam aut secundum opinionem ueram non recte autem secundum contraria horum.

Sensus propriorum sensibilium semper est uerus & inest omnibus animalibus intelligere autem contingit falso & nulli inest cui nō inest ratio.

Co. cliv. Phantasia est alterum a sensu & ab intellectu: & hæc non fit sine sensu & sicut hæc non est opinio.

Non ē eadem phantasia & opinio.

Passio phantasie in nobis est cum uolumus: opinari autem non in nobis est necesse est enim falsum aut uerum dicere:

Ex lectione. v. & co. clv.

Phantasia est secundum quam phantasma aliquod in nobis fieri dicimus Potentiæ uel habitus quibus discernimus uerum aut falsum huiusmodi sunt scilicet sensus: opinio scientia: & intellectus.

Co. clvi. Phantasia non est sensus neq̄ in actu neq̄ in potentia.

Sensus secundum potentiam semper adest uiuentibus & non orbatis phantasia autem non.

Sensus secundum actum inest omnibus bæstiis phantasia autem non: ut formicæ aut api aut uermi.

Sensus secundum actum ueri sunt semper phantasie autem plures falsæ.

Co. clvii. Phantasia non semper est uera dominatium: neq̄ una erit: ut scientia & intellectus est enim & phantasia & falsa.

Opinioni inheret fides non enim contingit opinantem de quibus ei uidetur non credere.

Bæstiarum nulli inest fides phantasia autem multis.

Opinionem sequitur fides: fidem suam esse: suasionem autem ratio.

Bæstiarum nullis inest ratio.

Ex lectione. vi. & co. clx.

Phantasia est quidam motus & non sine sensu fit: & est in his tantum que sentiunt & quorum est sensus:

Contingit motum fieri ab actu sensus & hūc similem necesse est esse se sui

Com. mto. cxi. Multa secundum phantasiam contingit facere & pati habens ipsam:

Contingit phantasiam esse ueram & falsam.

Propriorum sensibilium sensus est uerus: aut quā paucissimū habēs falsū

Co. clx. Diffi. Phantasia est motus a sensu secundum actum factus.

Co. n. clx. Quoniam uisus maxime sensus est: nomen a luce accepit phantasia: quoniam sine luce nō est uidere.

Quoniam immanent ~~id est perseverant~~ phantasie & similes sunt sensibus: multa secundum ipsas operantur animalia alia, quidem quia nō

EX .III.L. DE ANIMA

habent intellectum ut bestia: alia uero ex uelamento intellectus aut passione aut egritudine aut somno: ut homines.

Ex lectione .vii. & co i:

Intellectus est pars animæ qua cognoscit anima & sapit:

Co.ii Quia intelligere est sicut sentire: intelligere pati aliquid utiq; erit ab intelligibili: aut aliquid huius alterum idest simile passioni habere: & impassibilem oportet esse scilicet passione propriæ dicta sicut sensus:

Co.iii Similiter se habere sicut sensitivum ad sensibilia: sic intellectivum ad intelligibilia quia scilicet utrunq; est in potentia ad obiectū suū.

Co.iiii Necesse est quoniam omnia intellectus intelligit immixtum esse hoc autem est ut cognoscat: intus apparens enim prohibebit extraneū & obstruet.

Comento. .v. Intellectus nullam habet naturam nisi istam quod est possibilis.

~ Intellectus quo opinatur & intelligit anima nihil est actu eorum quæ sūt intelligibilia ante intelligere.

Co.vi Non iniferi est rationabile intellectum corpori: qualis enim utiq; fiet intellectus aut calidum aut frigidum: si organum aliquod erit intellectiuo: sicut & sensitiuo: nunc autem nullum est.

Benedicentes sunt antiqui animam esse locum specierum: nisi qđ nō tota est locus sed intellectiua: neq; actu sed potentia habet species.

Co.vii Nō similis est impassibilitas sensitui & intellectui: sensus enī nō potest sentire ex ualde sensibili: sed intellectus cū intelligit aliquid ualde intelligibile: non minus intelligit in fima: sed & magis.

Sensitivum non sine corpore est: intellectus autem separatus est.

Ex lectione .viii. & co. viii.

Quod intellectus idest possibilis fiat actu singula: tūc accidit cū possit operari p se ipsum: & est quidē tūc potētia quodā mō nō tamen similiter & ante adiscere & iuenire: & ipse. i. factus in actu se ipsū tūc pōt intelligere

Co. viiii. & co. x. Quoniā aliud est magnitudo & magnitudini eē: & aq; & aq; eē & sic in multis aliis nō aut in oībus qbusdā enim idem est caro & carni esse tho. accipit nomen carni nomine substantiæ separate nobis ignote sensitivo calidū & frigidū iudicat aia & alia quorū rō idest pro portio est quædā caro potentia intellectiua iudicat: aut separata & oīo diuerſa aut eadem sicut circumflexa se habet ad se ipsam: cum extensa fuerit carni esse discernit.

Co. xi Sicut res sunt separabiles a materia: sic & quæ sunt circa intellectū.

Ex lectione .viii. & co. xiii.

Potentia quodammodo est intelligibilia intellectus: sed actu nihil est eorum ante quā intelligat: oportet enim sic esse in intellectu: sicut in tabula rasa in qua nihil est actu scriptum.

Co. xv. Intellectus scilicet possibilibus intelligibilis est sicut intelligibilia non scilicet per essentiam suam sed per speciem.

In his quæ sunt sine materia idem est intelligens & quod intelligitur: scientia enim & scibile idem sunt.

Co. xvi. In habetibus materiã potetia solũ unũquodq; est *scilicet de numero* intelligibiliũ: quare illis nõ inerit intellectus: sine materia. n. potetia est intellectus talium.

Ex lectione .x. & co. xvii. & co. viii.

Sicut in omni natura est aliquid hoc quidem quæ scilicet quandoque est in potentia & quandoq; in actu materia unicuiq; generi quæ est est potentia oĩa illa alterum aut est cã & factiuũ quod in faciẽdo oĩa ut ars ad materiam se habet necesse est & in aia has esse differentias: eñ intellectus possibilis in quo omnia fieri possunt agens uero in omnia facere sicut habitus quidam & sicut lumen.

Co. xviii. Lumẽ facit quodammodo potentia existẽtes colores actu colores

Co. xviii. Intellectus agẽs sepabiles eẽ & impassibilis & imixtus ip̃a actu ens Semp̃ honorabilius est agens patienti & principiũ scilicet actuũ materia Idem est secundum actum scientia: rei scitæ.

Co. xx. Scientia q̃ est secundum potentiam tempore prior in uno est universaliter autem neq; tempore prior est.

Intellectus i actu nõ aliquando qdẽ intelligit aliquãdo uero nõ itelligit. Separatus est solũ hoc quidẽ uere est: & hoc solũ immortale & perpetuũ. Nõ reminiscimur. *scilicet post mortẽ* quia intellectus quidẽ impassibilis est passiuus uero intellectus scilicet uirtus sensitiua corruptilis est: & sine hoc non intelligit intellectus.

Ex lectione .xi. xxi.

Indiuisibiliũ intelligetia in hiis est circa quæ nõ est falsum: in quibus aut & falsũ & uerum est compositio quædam intellectũ e. i. regẽ itellctagẽ.

Co. xxii. Falsum in compositione & diuisione semper est.

Vnum facies unumquodq; idest compositiones ppositiões est intellectus

Co. xxiii. Indiuisibile quoniã dicitur dupliciter & potentia & actu: nihil p̃hibet intellectum intelligere indiuisibile cũ longitudinẽ intelligat: in diuisibile enim actualiter intelligitur in tempore indiuisibili.

Co. xxiiii. Indiuisibile specie intelligit intellectus in tpe indiuisibili

Co. xxv. Pũctũ & ois diuisio & sic indiuisibile: mōstratur sicut priuatio: Si alicui intellectui non inest contrarium ad cognitionem alterius: ip̃a se ipsum cognoscitur scilicet p̃mo & per se & actu est scilicet semper & separabile scilicet omnino a materia.

Co. xxvi. Intelligetia qua dicit intellectus aliquid de aliquo sicut affirmatio est uera ois uel falsa: intellectus autem nõ ois: sed qui est ip̃ius qd̃ quid est uerus est semper sicut uidere proprii obiecti uerget est.

EX. LIV. DE ANIMA

Sunt ex actu ente omnia quæ sunt.

Ex lectione. xvij. & co. xxvij. & co. xxviii.

Sensibile ex potentia existente sensitivo actu est faciens sensitivum
Non patitur neq; alteratur sensitivum a sensibili unde alia est hæc species
motus scilicet a motu physico motus enim scilicet physicus in perfecti
est: est actus: simpliciter autem est actus alter scilicet a physico qui est p
fecti ut scilicet est sentire:

Sentire solum simile est ipsi dicere solum & intelligere:

Co. xxviii. Delectari & tristari est agere sensitiva meditatione idest se su com
muni ad bonum aut malum in quantum talia:

Non alterū est. *i. subiecto* appetitum & fugitium ab invicem: neq; a sensi
tivo: sed esse idest ratio aliud est.

Commento .xxx. Intellective animæ phantasmata ad intellectum sūt
ut sensibilia sunt ad sensum.

Nequaquam sine phantasmate intelligit anima.

Co. xxxi. Intellectum species intelligit in phantasmatibus: & aliquando
quæ sunt in anima phantasmatibus aut intellectibus tanquam ni
dens ratiocinatur.

Co. xxxvi. Mathematica non separata scilicet secundum esse: tanquā si se
parata sint intelligit intellectus:

Omnino intellectus in actu est res secundum acta intellecta.

Vtrum contingat aliquod separatorum intelligere intellectum existen
tem non separatum a magnitudine: aut nō considerandū est posterius

Ex lectione. xiii. & co. xxxvii.

Omnia quæ sunt quodammodo est anima.

Omnia quæ sunt aut sensibilia sunt aut intelligibilia:

Scientia est scibilia quodammodo: sensus autem sensibilia:

Co. xxxviii. Secatur scientia & sensus in res idest in actum & potentiam
quemadmodum & res quæ quidem potentia est scientia in ea quæ sūt
potentia scilicet scibilia quæ vero actu in ea quæ sunt actu.

Ipsas res non est anima non enim lapis in anima est: sed species:

Anima sicut manus est: manus enim est organum organorum: & intelle
ctus species, specierum: & sensus species specierum sensibiliū.

Co. xxxviii. Quoniam res nulla a nobis intellecta est pter sensibiles ma
gnitudines: ob hoc non sentiens nihil utiq; adiscet neq; intelliget: sed
cum speculatur necesse est utiq; aliquod phantasma speculari.

Phantasmata sensibilia sunt præter q̄ sunt sine materia.

Primi intellectus non phantasmata sunt sed nō sunt sine phantasmatibus

Ex lectione. xiii. & co. xiii.

In rationatiua parte voluntas sit: in irrationabili autem sit concupiscen
tia & ira idest irascibilis.

Co. xliiii Semper propter aliquid motus secundum locum aut phantasia aut cum appetitu est: nihil enim non appetens aut fugiens mouetur secundum locum: nihil uiolentia.

Co. xxxv Natura non facit frustra aliquid: neque deficit in necessariis: nisi in orbatis & imperfectis.

Alia imobilia perfecta & non orbata sunt: signum autem est quia generatiua scilicet similis sibi sunt & augmentum habent & decrementum.

Comento. xli. Rationatiua pars & uocatus intellectus non mouens secundum locum.

Speculatiuus intellectus nihil speculatur agibile: neque didicit aliquid de fugibili aut persequibili.

Semper motus aut fugientis aut persequentis aliquid est.

Co. xxxvii Percipiente intellectu practico & dicente fugere aliquid aut persequi non mouetur homo: sed secundum concupiscentiam agit ut in continens.

Co. xlviii. Appetitus motus localis dominus non est: abstinētes enim appetentes & concupiscentes non operantur ea quorum habent appetitum sed sequuntur intellectum.

Ex lectione. xv. & co. xlviii.

Multi præter scientiam sequuntur phantasias.

Co. xlviii Intellectus qui propter aliquid ratiocinatur: & qui practicus est. differt a speculatiuo sine.

Appetitus propter aliquid omnis est.

Cuius est appetitus id est appetibile principium est practici intellectus: ultimum autem. in consideratione intellectus practici principium actionis est.

Rationabiliter hæc duo uidentur mouentia: appetitus scilicet intelligentia practica appetibile enim mouet per hoc & intelligentia. i. practica.

Co. i. Phantasia cum mouet non mouet sine appetitu.

Vnum scilicet uniuersalissimum est mouens quod est appetibile.

Appetitus & intellectus mouent secundum communem aliquam speciem scilicet appetibile

Intellectus non est mouens sine appetitu: uoluntas enim appetitus est.

Cum aliquis secundum rationem mouetur: secundum uoluntatem mouetur: appetitus autem mouet præter rationem. concupiscentia enim appetitus quidam est.

Co. li. Intellectus omnis principiorum rectus est appetitus autem & phantasia recta & non recta.

Semper mouet appetibile & hoc scilicet appetibile est bonum uel apparens bonum: non autem omne bonum est appetibile mouens: sed actuale id est agibile bonum: actuale uero bonum est contingens aliter se habere unde bonum in sua uniuersalitate non mouet.

Co. liii Appetitus sunt contrarii adinuicem: hoc autem fit cum ratio &

cōcupiscentiæ cōtraria fuerint: intellectus enim propter futurum retrahere iubet: concupiscentia autem propter ipsum iam præsens incitat ut detur enim concupiscenti quod in præsente delectabile est simpliciter bonū propter id quod non uidetur quod futurum est.

Co. liii. Specie est unum mouens quod est appetibile: aut appetituum: numero autem plura mouentia.

Primum mouens omnium est appetibile: hoc enim mouet cum non mouetur: eo quod sit intellectum aut imaginatum;

Tria sunt in motu: unum quidem mouens: secundum autem quo mouet tertium autem quod mouetur;

Mouens est duplex aliud quidē immobile: aliud quod mouetur.

Mouens immobile in motu animalis est actuale. bonum mouens autem quod mouetur est appetitus: mouetur enim omne quod appetit: & appetitus id est appetere actus & quidam motus: est scilicet perfecti: quod autem mouetur animal est quo uero mouet organo appetitus iam hoc corporeum est.

Co. lv. Omnia animalia pulsu & tractu mouentur propter quod oportet sicut in circulo manere: aliquid in animali & hinc incipere motum.

Ex lectione .xvi. & co. lvi.

In quantum appetituum est animal: sic sui ipsius est motuum.

Appetituum non est sine phantasia.

Phantasia omnis rationalis aut sensibilis est.

Animalibus quibus tactus solum in est sensus sicut mouentur in determinate: sic concupiscentia & phantasia indeterminate sunt.

Co. lvi. Sensibilis phantasia aliis animalibus in est deliberata autem in rationalibus: utrū enim agat hoc aut hoc rationis est opus.

Ratio deliberans potest unum ex pluribus phantasmatibus facere:

Debilitatiuum non habet appetitus inferior propter phantasiam sensibilem

Vincit appetitus inferior aliquando: & mouet deliberationem. aliquando autem mouet sicut spæra scilicet superior in inferiore appetitus superior appetitum inferiorem.

Natura semper quæ sursum est spæra principalior est & mouet inferiorem ut tribus lationibus moueatur.

Co. lvii. Scientifica uirtus id est ratio speculatiua non mouet scilicet ad operationem sed manet.

Ratio practica autem est uniuersalis alia particularis: uniuersalis quidem dicit quod oportet talem tale agere: particularis autem quod hoc tale ego talis: & particularis mouet: non quæ uniuersalis: aut utraq; sed uniuersalis quidem quiescens magis particularis autem non

Ex lectione .xvii. & co. lviii.

Vegetabilem animam necesse est habere omne quod uiuit & animam

licet uegetabilem habet a generatione usq; ad corruptionem:

Necesse est omne quod generatur augmentum habere & statum & decrementum: hoc autem sine alimento impossibile est esse.

Co. lx. Sensum non necesse est esse in omnibus uiuentibus:

Propter aliquid omnia quæ sunt natura subsistunt: aut concidentia sunt eorum quæ sunt propter aliquid.

Finis est opus naturæ.

Co. lxii. Nullum habet animam corpus manens sine sensu

Com. lxiii. Animal est corpus animatum.

Omne corpus scilicet generabile & corruptibile tangibile est tangibile dico quod est sensibile tactu.

Gustus est sicut tactus quidam:

Corpus simplex tactum non habet:

Com. lxiiii. Sonus & color & odor non alunt: neq; faciunt augmentum neq; decrementum.

Gustus & tactus necessarii sunt animali: alii autem sensus sunt propter bonum & generi animalium non cuiq; sed quibusdam: ut processiuo necesse est in esse.

Ex lectione. xviii. & co. lxvi

Impossibile est esse simplex animalis corpus.

Ossibus & capillis & huiusmodi partibus non sentimus quia terreæ sunt & plātæ nullum habent sensum quia terreæ sunt.

Sine tactu neq; unum possibile est alium sensum esse.

Sensus tactus nō est neq; terræ neq; elementorum ullius.

Commento. lxvii. Necesse est solo priuatiua sensu tactus animalia mori.

Alia sensibilia excellentiis suis non corrumpunt animal: sed solum sensus nihil secundum accidens: puta si simul cum sono depulsio fiat & ceteris quæ tactui corrumpunt.

Co. lxviii. Tangibilia excellentia non solum corrumpunt sensum sed & animal: quia necesse est animal solum habere tactum.

Alios sensus a tactu habet animal non propter esse: sed propter bene esse ut uisum quia in aere & aqua uiuit ut uideat: & omnino quia in diaphano: gustum habet propter delectabile & triste: ut sentiat quod in alimento est & concupiscat & moueatur: auditum autem ut significetur aliquid ipsi: liguum autem habet quatenus significet aliqd alteri.

Explicunt propositiones ex tertio libro de anima Aristotelis

Incipiunt propositiones ex libro de sensu & sensato & lectiones sunt notatæ secundum expositionem sancti thom. æ.

EX. I. DE SEN. & SEN.

Ex lectione prima.

Communia corporis & animæ sunt sensus & memoria: ita
idest irascibilis & desiderium idest concupiscibilis & om-
nino appetitus: & cum his gaudium & tristitia.
Phyfici est de sanitate & infirmitate prima inuenire prin-
cipia: neque enim sanitatem neque infirmitatem possibile est
fieri carentibus uita.

Plurimi physicorum & medicorum qui magis philosophicæ artem pro-
sequuntur: illi quidem scilicet physica finiunt ad ea quæ de medicina: illi
uero scilicet medica ex hiis quæ de natura incipiunt quæ de medicina:
Quoniam sensus per corpus ipsis animæ manifestum est & per sermonem
idest rationem & absque sermone.

Ex lectione. ii.

Unumquodque animal secundum quod animal necesse est habere sensum per
sensum enim animal esse & non esse animal determinatum.

Proprie sensus tactus & gustus in sequitur omnia animalia necessario.
Delectabile & tristabile circa escam discernitur gustu: ut hoc quidem ani-
mal fugiat hoc autem prosequatur.

Sapor est nutritiæ animæ passio quia uidelicet apprehenditur gustu ordi-
nato ad nutritionem.

Sensus qui animalibus ad exteriora proficiscentibus insunt sunt odoratus
auditus & uisus: & omnibus animalibus causa salutis insunt.

Horum sensuum ad ipsam uitam & ad notitiam melior est uisus secun-
dum se: multas enim differentias & multimodas annuntiat uisus poten-
tia quia omnia corpora colore participant.

Communia sensibilia magis per uisum sentiuntur dico autem communia
magnitudinem motum figuram numerum.

Auditus soni tantum differentias percipit in paucis autem animalibus
has uidemus & eas quæ uocis.

Secundum accidens ad prudentiam auditus plurimam confert partem
sermo enim audibilis existens causa est disciplinæ non secundum se sed
secundum accidens: ex nominibus enim constat: nominum uero
unumquodque symbolum est quare sapientiores a natiuitate priuatis
utrumque sensu sunt cæci surdis & mutis.

Ex lectione. iii.

Constructo & moto celeriter oculo uidetur ignis lucere hoc autem in te-
nebris habet accidere.

Lenia in tenebris nata sunt fulgere: non lumen facere.

Oculi nigrum & medium lene est.

Apparet ignis lucere moto oculo: quia accidit duo fieri unum *quia scilicet pupilla diuiditur* hoc autem celeritas facit motus ut uideatur adesse uidens & uisum *nam pars pupille lenis uidetur ad altera parte pupillae & lucida apparet in tenebris*: & hoc modo ipse se ipsum uidet oculus quemadmodum in reflexione ut puta speculi.

Ex lectione. iiii.

Cum democritus dicit uisum aquam esse uerum dicit non tamen accidit uidere secundum quod aqua est sed secundum quod est perspicuum: quid est aeri commune est: sed magis seruabilibus est aqua aere & magis spissum: quare pupilla sunt & oculus aquae.

Corpus minime rigens est oculus: nulli enim quod infra palpebras est riguit.

Animalium quae sine sanguine sunt durae pellis sunt oculi: & hoc facit protectionem:

Ex lectione quinta.

Sine lumine impossibile est uidere.

Sive sit lumen sive sit aer quod est inter rem uisam & oculum motus scilicet alterationis qui sit per ipsum medium facit uidere *in quantum .i. medium alteratur recipiendo species intentionaliter colorum.*

Necessario perspicuum est & receptibile luminis quod interius est oculi: Quibusdam uulneratis in bello iuxta tempore ita ut absiderentur porri oculi accidit fieri tenebras sicut lucerna extincta eo quod quasi lapas quaedam abissa fuit scilicet abissis neruis perspicuum uocatum pupilla.

Sensibile facit agere id est actu uel operatum sensum quare necesse est existere sensum in potentia prius.

Diffinitio: Odor fumalis est euaporatio: fumalis autem euaporatio ab igne est.

Circa cerebrum proprium sensituum odoratus existit.

Potentia calidum materia est frigidi.

Oculi generationem a cerebro constat esse.

Cerebrum frigidius & humidius omnibus partibus corporis est.

Gustatiuum species quaedam tactus est: & ideo circa cor sensituum est ipsorum scilicet gustus & tactus.

Cor oppositum est cerebro & est calidissimum partium corporis.

Ex lectione .vi.

Diffi. Lumen est color perspicui secundum accidens per aliud scilicet a copore lucido quando enim est aliquid ignitum id est lucidum in perspicuo praesentia quidem eius lumen est carentia autem tenebrae.

Perspicuum non est proprium aeris uel aquae nec alicuius sic dictorum corporum sed est quaedam communis natura quae separata quidem non est: in his uero est & in aliis corporibus in his quidem magis in his

in in

autem minus.

Color est in corporis extremitate: sed non extremitas est.

Aer & aqua exterius idest non proprio colore colorata sunt & enim aurora talis est.

In aere & aqua quia indeterminato accidit color non eundem habent colorem accedentibus prope & longe aer & aqua.

In corporibus interius idest proprio colore coloratis determinata est apperitio coloris.

Idem in corporibus interius & exterius coloratis est susceptuum coloris scilicet perspicuum quod secundum quod existit in corporibus colores facit participari aut plus autem minus.

Diffi. Color est extremitas perspicuum in corpore determinato

Ex lectione. vii.

Quemadmodum in perspicuo lux facit lumen eius uero priuatio tenebras: sic & in corporibus cum insit scilicet lux album & nigrum fit.

Qui in numeris bene proportionalibus consistunt colores: quemadmodum in concordantiis: delectabilissimi colorum esse uidentur: ueluti cocineus & puiceus: pauci autem tales sunt propter causam propter quam & symphoniarum paucae.

Ex lectione. viii.

Melius est dicere uisionem fieri per moueri statim intermedium sensus a sensibili quanta actu & defluxionibus.

Homines equos aut semina contingit diuidere ad minima: hominum enim minimum homo est & equorum equus: quare horum minimo sum fit commixtio.

Ex lectione. iiii.

Manifestius est nobis saporum genus quam odoris huiusmodi autem causa est: quoniam peiorem habemus aliis animalibus odoratum: & ipsis aliis sensibus qui in nobis sunt.

→ Tactum certissimum aliorum animalium habemus: gustus autem quidam tactus est.

Natura aquae uniuersaliter idest secundum se insipida est: necesse est autem in ipsa aqua haberi genera saporum sicut scilicet in radice.

Subtilissimum omnium humorum aqua est & ipso oleo: sed protenditur oleum plus aqua propter uiscositatem: aqua autem tenuior est quare & grauius est seruare in manibus quam oleum.

Ex lectione. x.

Talis est aqua per quam terram transiit: & hoc maius est in salis aquis maxime alius tamen a mare.

Sal quaedam terrae species est:

Quae per cinerem colatae sunt aquae: ipso amaro existente amarum fa-

ciunt saporem.

Ignis secundum quod ignis: nihil natum est facere uel pati nec aliud quicquam: sed quæ est contrarietas in unoquoque secundum hanc omnia & faciunt & patiuntur.

Diffi. Sapor est passio facta in humido a sicco terrestri cum additione calidi gustus sensum secundum potentiam alterans in actu.

Sensibile ducit sensitivum potentia præexistens ad actum.

Non sicut discere sed sicut speculari est sentire quia scilicet in eo qui adit scit generatur habitus de nouo: non autem in eo qui sentit generatur sensus de nouo sed sensus sit actu operans sicut in eo qui specularatur.

Cibi animalibus oblatis in quantum tangibilia sunt augmentum sunt facientia & decrementum: horum enim causa calidum aut frigidum oblatum: hæc enim idest calidum & frigidum faciunt augmentum sicut calor & decrementum sicut frigidum.

Nutritur cibus secundum quod gustabilis oblatum omnia enim nutriuntur dulci uel simpliciter uel commixte.

Calidum augmentat & struit nutrimentum: eo quod leue quidem attrahit: amarum autem & salsum relinquit propter grauitatem: quod enim in exterioribus corporibus puta in maris facit exteriora calor uidelicet solis hoc idem & qui in natura est animalium & plantarum quia scilicet abstrahit humidum leue quod est dulce.

Commiscentur alii sapes ad cibum ut salsum & acutum pro condimento hoc autem fit propter contrahere dulce eo quo nimis nutritiuum sit dulce & supernatitium quia scilicet facile attrahitur per calorem.

Ex lectione. xi.

Quæadmodum colores medii ab albi & nigri commixtione sunt ita & sapes a dulci & amaro.

Sapes qui delectationem faciunt si solus sunt commixti in numeris idest proportionem numeralem: sicut & soni & colores.

Pinguis est & dulcis sapor s. fere ad amaram uero & salsum fere idem sunt potius aut & austerus & stipicus & acutus in medio sunt.

Fere æquales numeri sunt sapes & colores: septem. n. aborum spes si. s. pinguis est idem dulci & flauo albo: quod potest sic rationabile est liuidum nigrum aliquid est si. s. salsum est amarum relinquitur flauum quod est albi est quæadmodum pinguis est dulcis.

Purpureus & alutges .i. purpureus & uiride & cinnabory .i. caelestis medio albi & nigri sunt alii uero mixti sunt ex hiis.

Diffi. Quæadmodum nigrum est priuatio albi in perspicuo: ita amarum & salsum priuatio est dulcis in nutrimentali humido.

Cinis combustorum amarissimus omnium est: exalatum enim ex ipsis est potabile .i. humidum nutrimentale.

Ex lectione. xii.

EX.L.DE SEN. & SEN.

Quod facit in genere saporum in humido siccum quod scilicet est astium saporis hoc facit in genere odorum humidum enchymum idest humor in corporatus alicui sicco.

Passium in genere odoris commune aeri & aquæ dicimus perspicuum secundum quod lauabile & mundabile idest receptuum est enchymæ siccitatis.

Non solum in aere sed & in aqua odorabile est uidemus enim pisces odorare aere non existente in aqua.

Diffi. Odor natura quædam in humido ab enchymo sicco impræssa Elementa in odorabilia sunt uelut ignis aer terra & aqua quia sicca & humida eorum achyma sunt idest sunt sine humore comprehenso a si conisi commixtum faciant: propter quod & mare habet odorem habet enim humorem & siccitatem cum sit salsum.

Sal magis uitro odorabile est: & manifestum est quod ab istis effluit oleum scilicet per aliquod artificium unde in eis est humor pinguis comprehensus a sicco.

Lapis in odorabilis est achymus enim est: ligna autem odorabilia sunt enchyma enim sunt & horum aquatica minus.

Aurum in odorabile est achymum enim est: æs uero & ferrum odorabilia sunt argentum autem & stagnum auro magis odorabilia sunt ære aut & ferro minus.

Fumalis euaporatio non est odor.

Vapor humiditas quædam est fumalis uero euaporatio commune est terræ & aquæ & constituitur ex illis. uapore quidem aqua ex hac autem terræ quædam species.

Fumalem euaporationem impossibile est in aqua fieri odoratum autem est quod in aqua est.

Oportet proportionales esse odores saporibus: & enim acetosi & dulces sunt odores & austeri: & pōrici: & crassi: & amari dysanapnesta dicitur a diis quæ est particula difficultatem significans & a participio quod est respiro quasi difficilis respirationis.

Quemadmodum amara difficilis potationis sunt sic putrida dysanapnesta idest difficilis respirationis sunt.

Frigus & congelatio saporibus hebetant & odores exterminant calidum enim quod mouet & generat id auferunt infrigidatio & congelatio.

Ex lectione. xiii.

Species odorum duæ sunt: hæc quidem secundum convenientiam saporum: hæc autem secundum se.

Odores secundum convenientiam saporum delectabile & triste habent secundum accidens idest ratione nutrimenti quoniam enim nutritiui passionibus sunt appetentibus quidem nutrimentum delectabiles eius o

dores sunt: non appetentibus autem non delectabiles sunt.

Odores secundum se ipsos delectabiles sunt quemadmodum illi qui florum sunt nihil enim horum magis uel minus escam assequuntur: neque conferunt ad eius desiderium quicquam: sed magis contrarium.

Qui tales odores permisceret potationibus faciunt ut duobus sensibus delectabile fiat.

Odor secundum se delectabilis odorabile proprium hominis est: qui autem secundum sapes ordinatus est & aliorum est animalium.

Causa quare odor secundum se delectabilis sit proprium hominis: est propter frigus quod circa cerebrum est frigido enim natura existente cerebro: & sanguine circa illud in angustis uenis existente subtili & puro de facili in frigidabili: cibi fumositas in frigidata propter locum infirmitas rheumatidis **id est fluxus** facit hominibus unde ad adiutorium: siccitatis facta est ista species odoris nihil enim aliud est opus: ipsius quam hoc.

Odor propter cibum delectabilis existens & siccus & humidus multoties infirmans est: quare autem ab odore secundum se ipsum delectabili est odoratio: quomodoque se habeat semper utilis est.

Vtitur natura respiratione ad duo ut operose quidem **id est principaliter** ad thoracis **id est pectoris** adiutorium: ut ad uentricie autem ad odorem.

Plus cerebrum & humidius habet homo aliis animalibus secundum proportionem suae magnitudinis: unde aliorum animalium solum homo sentit & gaudet florum & talium odoribus: commensuratus est enim eorum color & motus ad hyperbolē **id est excessum** eius quare in loco frigiditatis & humiditatis est.

Ex lectione. xiiii.

Quod animalia quae non respirant habent sensum odorabilis maius est: & enim pisces & entemorum genus diligenter sentit de longe propter nutritiuam speciem odoris remota multum a propria esca.

Animalia respirantia & non respirantia non sentiunt **scilicet odorem** eodem modo: sed respirantibus quidem spiritus aufert supernatans quae admodum cooperculum quoddam quare non sentiunt non respirantia his autem qui non respirant ablatum est operculum hoc quemadmodum in oculis.

Alia animalia ab homine non indignantur secundum se ipsa **id est per se sed bene per accidens** fetidorum odorum: nisi quid accidit corruptiuum existens **ut scilicet est sulfureus odor** & non conferat ad gustum & ad edulium ipsis.

Quae admodum homines a carbonum fumo patiuntur grauedinem capitis & cor rumpuntur multoties sic a sulfuris uirtute corrumpuntur alia animalia & fugiunt propter passionem.

EX. L. de SEN. ET SEN.

Nutritiua simplicia non sunt corporale enim oportet eē ex pluribus compositum quod nutrit quare neq; aqua sola neq; aer nutrire potest: sed commixta existens.

Non confert ad nutrimentum odorabile secundum quod odorabile: sed bene ad sanitatem.

Ex lectione. xy.

Sensibiles passiones dicuntur in eo quod possunt mouere sensum.

Non intelligit intellectus quæ exterius sine sensu sunt:

Oē genus sensibile contrarietatem habet: uelut in colore albū & nigrum in sapore dulce & amarum: & in aliis omnibus sunt ultima quæ contraria sunt.

Continuum ad infinita diuiditur in æqualia: ad æqualia uero finita.

Quod non est secundum se continuum species infinitas diuiditur.

Parua omnino sensibilia potentia sensibilia sunt: actu autem non quādo non sunt separata a continuo.

Partes separatæ in paruitate superabundantes rationabiliter resoluntur in continentia ueluti minimus sapor in mari fusus.

Ex lectione. xvi.

Primum mouens puta unius percussionis sonum uel thus in igne eundem & unum numero sentiunt omnes seorsum existentes: id autem quod proximum est alterum numero est specie autem idem: quare simul multi uident & odorant & audiunt *scilicet idem sensibile propter diuersas immutationes ad eos peruenientes.*

De lumine est alia ratio *scilicet a sono per se eē enim aliquid unum idest per hoc quod totum medium sicut unum mobile mouetur q̄ non est de sono lumen est sed non ibi est motus.*

Omnino similiter non se habet in alteratione & latione: lationes nāq; rōnabiliter in medio attingunt: quæ uero alterantur non similiter contingit enim simul totum alterari & non dimidium prius uelut aquam simul omnem coagulari: attamen si fuerit multū quod tale sit aut coagulatur patitur habitum ab habito.

Quotum est medium inter sensum & sensibile: nō contingit simul totū medium pati nisi in lumine.

Lumen facit uidere.

Ex lectione. xvii.

Maior motus minorem depellit: propter q̄ delata sub oculis non sentiūt si fuerit uehementer in aliquid intendentes: uel timentes: uel audientes multum sonum.

Vnumquodq; magis ē sentire: simplici existente quam commixto: uelut uinum intemperatum & mel & colorem & uocem solam: quam diapa son: quia obscurant se inuicem.

Ex lectione. xviii.

Sub sensu uno contraria sunt uelut dulce & amarum :

Non contingit tempus ullum esse insensibile & latere: omnia enim tempora contingit sentire.

Omnia tam parua quam magna sensibilia sunt: sed non uidentur secundum quod sunt: solis enim magnitudo uidetur quattuor cubitorum a longe: & non quantacumque est.

Ex lectione. xviini:

Duo oculi unum scilicet sensitium sunt & una est operatio ipsorum.

Eiusdem non erunt plures sensus eiusdem speciei: neque enim operatio erit sine uirtute nec sensus est sine propria operatione.

Sensus communis secundum quod indiuisibile scilicet in se est secundum actum est unum sensitium dulce & albi: quando uero diuisibile factum fuerit ut scilicet seorsum iudicet de albo & seorsum de dulci secundum actum alterum est:

Ponendum est in anima idem & unum esse numero sensitium omnium .i. sensus communis secundum esse tamen alterum & alterum.

Omne sensibile magnitudo est: & non est indiuisibile sensibile.

Nihil uidetur in infinita distantia: unde autem aliquid uidetur finitum est

Expliciunt propositiones ex libro de sensu & sensato.

Incipiunt propositiones ex libro de memoria & reminiscencia & lectiones sunt notatae secundum expositionem sancti thomae

Ex lectione prima

Non idem sunt homines memoratiui & reminiscitiui: sed ut frequenter memorabilius sunt qui tardi sunt .i. ad inueniendum reminiscibilius autem qui ueloces & bene adiscientes.

Futura non contingit memorari sed opinabile .i. ex parte cognitionis scitur uirtutis & spabile .i. ex parte appetitus quod futurum est.

Est scientia quodam speratiua: quam quidam diuinationem dicunt.

Memoria non est praesentis: sed sensus: & sensu neque futurum neque factum cognoscimus: sed tantum praesens.

Memoria scientia est: prout .n. cum adest nullis utique dicit memorari neque quod consideratur: cum sit considerans & intelligens sed hoc quod .i. praesentis sentire .i. illud autem scire .i. quod consideratur cum uero sine actus eorum sciam .i. habituale & sensum .i. potentiam sensitivam habeat sic memoratur eos .i. actus praeteritorum.

Diffini. Memoria neque est sensus neque opinio sed horum alicuius habitus scilicet si sic aliqua uis permanens aut passio si scilicet sit ipsio transiens

Ex lectione. u.

Intelligere non est sine phantasia :

Non contingit intelligere aliquid sine continuo nec sine tempore.

Magnitudine & motum cognoscere necesse est eo sensu : quo & tempus & phantasma *scilicet* horum tria communis sensus passio est quia *scilicet* phantasia est radix sensus communis quæ præsupponit actum eius.

A primo sensitivo id est a sensu communi horum trium cognitio est : memoria autem non solum sensibilem sed & quæ intelligibilem est : non sine phantasmate est : quare intellectui id est partis intellectus secundum accidens in quantum *scilicet* intuetur rem in phantasmate utique erit memoria : per se autem & primi sensitivi quantum *scilicet* ad apertionem phantasmatum quæ est passio eius unde & in alteris quibusdam inest animalium : & non solum hominibus & habentibus opinionem aut prudentiam.

Si memoria intellectiuarum aliqua partium esset : non utique inesset multis aliorum animalium forte autem nulli mortalium nisi *scilicet* homini qui solus habet intellectum.

Non omnibus animalibus memoria inest propter id quod non omnia temporis sensum habent.

Memoria est eius partis animæ cuius est phantasia *scilicet* sensitive & sunt memorabilia per se quidem quorum est phantasia per accidens autem quæ non sine phantasia *scilicet* apprehenduntur videlicet intelligibilia

Ex lectione. iiii.

Oportet intelligere passionem aliquam factam per sensum in anima & *scilicet* in coniuncto in parte corporis habente ipsam uelut picturam quandam : cuius *scilicet* animæ dicimus habitum esse memoriam quia *scilicet* ea quæ in ipsa sunt quasi habitualiter tenentur.

His qui in motu multo propter passionem aut propter etatem sunt non fit memoria tanquam utique in aquam fluentem incidente motu & sigillo propter quod multum noui id est pueri & senes imemores sunt fluunt. non ii qui de propter augmentum illi uero propter decrementum.

Multum ueloces. *scilicet* ingenio & tardi neutri uidentur memores esse ii quod ut ueloces ingenio plus opportuno humidiores sunt illi uero duriores : his quod non manent phantasma in anima : alios autem non tangit id est non recipiunt phantasmatum impressionem.

Sicut in tabula pictum animal est & imago & unum & idem. *scilicet* sunt ab eo : esse tantum non idem ab eo *scilicet* animalis picti & imaginis & est considerare. *scilicet* alia & alia considerare & sicut animal *scilicet* pictum & sicut imaginem sic & quod in nobis est phantasma oportet accipere & ipsum aliquid secundum se esse : & alterius phantasma secundum quod se ipsum speculatum quod est. *scilicet* circa quod speculatur intellectus aut phantasmata ipsorum uero alterius : ut imago est. *scilicet* inducens in aliud & memorabile. *scilicet* principium memorandi.

Meditationes memoriam saluant in remiscendo: hoc autem nihil aliud est quam speculari multotiens sicut imaginem scilicet priorum apprehensorum pars & non sicut secundum se.

Memoria habitus est id est cōseruatio habitualis phantasmatis ut imaginis eius cuius est phantasma imaginatiuam sed in se pertinet ad uitam.
Ex lectione. iiii.

Reminiscētia non est memoriæ resumptio neq; acceptio scilicet prima alicuius cognoscibilis.

Nihil prohibet secundum accidens memorari quædam qua scimus scilicet in presenti memorari autem secundum se non contingit ante factum tempus: memoratur enim nunc aliquis quæ audiuit aut uidit aut passus iuit prius non quod passus est nunc memoratur.

Disti. Cum resumit aliquis quam prius habuit sciētiam aut sensum cuius habitum memoriam diximus hoc est reminisci.

Ex lectione quinta.

Quædam semel uidentes magis memoramur: q̄ aliqua multotiens uisa. Citissime & optime fiunt a principiis scilicet incipiendo totius negotii reminiscētiæ: sicut enim se habent res eo q̄ consequenter id est secundū ordinem alicuius facti sic & motus scilicet earum in anima.

Sunt magis reminiscibilia quæcunq; ordinationem habent aliqua: que autem prauæ sunt ordinata grauiter reminiscuntur.

Differt reminisci ab iterum adiscere qua reminiscens poterit quodam modo moueri in id quod consequitur principium scilicet in memoria retentum quod non est in illo qui iterum adit.

Tanquam natura consuetudo est: unde quæ multotiens intelligimus cito remiscimur.

Ex lectione. vi.

Maxime scilicet in reminiscēdo oportet cognoscere tempus præteritum aut in mensura id est determinate aut infinite id est determinate.

Ex lectione. vii.

Differt memorari a reminisci non solum secundum tempus: sed quoniā ipso memorari: & aliorum animalium participat multa: sed reminisci nullum est dicere quæ cognoscuntur animalium nisi homo. causa autem est quia reminisci est ut syllogismus quidam hoc autem quibus deliberatiuum inest natura solum accidit: & namq; deliberare syllogismus est quidam.

orporea. exercitiū per organū corporale q̄dā passio reminiscētia est: signū autem est turbari quosdam cum non: non possunt reminisci.

Melancholicos phantasmata mouent maxime

Maxime turbantur in reminiscēdo quibus humiditas fuerit circa locum sensitiuū: nō enim facile pausat mora quousq; superueniat quod que-

EX .L. de SOM. & VIGIL.

ritur & recte procedat motus.
Ira & timores cū contra aliquid se mouerint & contra *scilicet irā & timorem* mouentibus se hominibus non sedantur *scilicet passiones* sed ad eadem contra mouent.
Superiora maiora habentes & nani peius memoratiui sunt quam contrarii propter id q̄ grauitatē multam habēt in sensibili & quia neq; a principio motus possunt immanere sed dissoluti sunt neq; in reminiscendo facile ratione procedunt.

Expliciunt propositiones ex libro de memoria & reminiscencia :

Incipiunt propositiones Ex libro de somno & uigilia lectiones uero notatae sunt scđm expositionem petri de aluerni

Ex lectione .i.

f Omnis est priuatio quādam uigiliae
Habitūs & priuatio habent fieri circa idem susceptible.
Quo sentiunt animalia hoc uigilant uigilantia & dormiunt dormientia.
Neq; animae neq; corporis sentire est proprium :
Cuius est potentia eius est actus

Quaecunq; uiuentiū augmenti diminutionisq; participant solū : his neq; somnus neq; uigilia inest non enim habent sensibilem particulam.

Nihil est quod semper uigilet; uel quod semper dormiat.

Quorūcūq; est aliquod opus secūdū naturā : quando excesserit tps in quo possunt aliquid facere: uel aliquid eorū quā possunt tempore facere necesse est ea languere.

Cōtrariorū hoc quidē inesse necesse est subiecto : illud autem nō.

Necesse est omne quod uigilat contingere dormire impossibile est enim semper agere similiter & semper dormire.

Animalia oīa somno coicant: quādam autem breuis sunt sōni ideo latebunt multotiens utrum somno participant: uel non : ut entoma quā duos habent oculos.

Diff. Sōnus ē imobilitas & uelut uinculū oīs sensus. *.l. exterioris.*

Diff. Vigilia est solutio & remissio sensus.

Quibus inest sensus : inest & trīstari & gaudere : & quibus insunt hāc : inest & concupiscencia.

Opus suum facit nutritiua particula in dormiendo magis quam in uigi/

lando: nutriuntur enim & augentur tunc magis animalia: tãquam nõ
exigentia ad hoc sensum.

Ex lectione.iii.

Quædam animalia habent omnes sensus: quædam uero non omnes ha-
bent: ut talpa uisum.

Tactũ & gustũ uniuersa animalia habent nisi sint imperfecta.

Impossibile est qualicũq; sensu sentire quod dormit animal.

Est quædam potentia cois quæ sequitur oēs particulares sensus: quæ
quoniam uidet & audit: percipit non enim uisu uidet quis quoniã, ui-
det *sed bene sensu communi*

Cum principale aliorum omnium sensitiuorum & ad quod tẽdũt alia pa-
tatur aliquid: compati necessarium est & reliqua omnia illo: autem
cum aliquid impotens sit non necesse est hoc impotens fieri.

Sensu coĩ discernere potest animal quoniam alia: dulcia sũt ab albis: non
autem gustu nec uisu: neq; ambobus.

Sensus cois simul tactui maxime existit: *quia scilicet inseparabiliter & hoc
tactus* separatur ab aliis sensitiuis: alia uero ab hoc inseparabilia sunt.

Somnus & uigilia passio est sensus communis: ideo & in omnibus inest
animalibus: nam & tactus *qui scilicet non separatur a sensu communi*
omnibus inest animalibus.

Tactus principaliter a somno uincitur reliqui uero sēsus actiones suas:

Non in eo q̃ sensus uacent: neq; in eo q̃ est sentire non posse sōnus est:

Obturatis spiritibus obturantur & sensus:

Quibus in certiuice uenescit *scilicet per quos discutunt spiritus* apprehẽdũ
tur in sensati sunt.

Ex lectione .iiii.

Dicimus quietem omnibus quæ nata sunt moueri cum non possint sem-
per & continue moueri cum delectatione: necessariam esse atq; utilem

Propter sanitatem animalium existit somnus: uigilia uero est finis.

Sentire & sapere omnibus finis est: quibus est alterem eorum: optima enĩ
hæc sunt finis uero optimus.

Omnia animalia habentia sanguinem cor habent & in ipso est principiũ
motus & sensus eorum.

Mouere & facere aliquid sine robore non est possibile: robur autem fa-
cit retetio spiritus: & respirantibus qđ quæ de foris fit: non respiranti-
bus autem quæ complatata est.

Somnus & uigilia passio primi sensitiui est *quod scilicet est in corde &
in ipso* fit primo somnus & uigilia.

Mouentur quædam dum dormiunt & faciunt multa quæ uigilantium
sunt non tamen absq; phantasmate & aliquo sensu: & tales somnia
memorantur expergefacti uigilum uero non memorantur actus.

EX.L.de SOM.& VICI

Ex lectione.v.

Nutritum extremum omnibus qui sanguinem habet est sanguinis a natura: his uero qui sanguinem non habent est proportioale sanguini
Locus sanguinis sunt uenae & harum principium est cor: palam aut quod dicitur est exanatonis

Somnus causatur ex euaporatione circa nutritum quae sursum fertur & in frigidata a cerebro deorsum fertur & tunc fit somnus: unde maxime post cibaria fit grauis somnus: multa enim a cibariis fit euaporatio

Somnifera omnia grauedine capitis faciunt: ut potius cibi: opium: medra gore uinum & lolium & qui dormitant haec uidentur pati & non possunt leuare caput & palpebras.

Ex laboribus quibusdam causatur somnus labor enim colliquatiuus id est resolutiuus est.

Egrediens quaedam causant somnum: ut quae a superfluitate humida sunt ut accidit febricitatibus & lethargicis.

Primae aetatis pueri dormiunt uehementer eo quod nutritum sursum fertur omne signum autem est quoniam excedit magnitudo superiorum membrorum inferiora in prima aetate: eo quod in his fiat augmentum.

Pueri maxime epileptici fiunt.

Similis est somnus epilepsiae id est morbo caduco & modo quodam somnus epilepsia est.

Pueris non conferunt uina: neque eorum nutricibus: cum enim fertur multus spiritus sursum descendendo rursus uenas tumefacit quibus coartat porros quibus respiratio fit.

Differt nihil forsitan quia scilicet differt secundum magis & minus pueros uel nutrices eorum uidere uinum: sed oportet bibere aquaticum & modicum spirituosum enim uinum: & magis quod est magnum.

Ita superiora plana sunt nutrimento pueris quod quinque mensibus: non uertunt collum.

Propter multam humiditatem quiescunt in matricibus embria prius.

Soni amatores sunt qui occultas uenas habent: & nani magnaque capita habentes illorum enim uenae angustae ut non facile deflat quae descendit humiditas nanis uero uel magna capita habentibus sursum impetus multus & euaporatio fit.

Manifestas uenas habentes non somnolenti sunt propter facilem fluxum: nisi aliquam aliam passionem contrariam habeant: similiter neque melancholici: in frigidatus est enim eis locus intus quare non sit eis multitudo euaporationis.

Melancholici aedaces sunt & duri: quemadmodum enim nihil iocundum: habentia afficiunt eis corpora: nigra autem cholera cum naturaliter sit frigida nutritium locum frigidum facit: & alia loca ubicunque potesta

te existit huiusmodi superfluitas.

Melancholici edaces sunt & duri: quemadmodum enim nihil iocundum habentia afficiuntur eis.

Diffi. Somnus & conuentus quidam caloris intrinsecus & naturalis reciprocatio propter descensum euaporationis ingrossante in cerebro.

In somno superiora animalis & exteriora in frigidantur unde palpebrae concidunt: inferiora uero & interiora calida fiunt: uelut quae circa pedes & quae intrinsecus.

Ex lectione .vi.

Venter uacuum cum sit calidus est: repletio uero in frigidat.

Cadunt homines dormientes substracto calido qui sursum referebatur.

Solus animalium rectus est homo.

Omnium quae in corpore sunt frigidissimum est cerebrum non habentibus uero: quod aequale huic **scilicet cerebro.**

Quemadmodum humidum quod euaporat a solis caliditate: cum uenerit ad supremum locum propter frigiditatem loci in frigidatur: & congegitum deorsum fertur factum rursus aqua: sic in eleuatione calidi ad cerebrum superflua quidem euaporatio in phlegma redigitur: ideo & catari uidentur ex capite fieri.

Expergiscuntur animalia cum digestio facta fuerit: & obtinuerit quae impacta fuit caliditas in angustum locum magna existens: super eo quod circumstabat **scilicet super frigiditate** & discreti fuerint corpulentior sanguis atque purissimus.

Tenuissimus & purissimus est sanguis qui est in capite: densissimus autem atque turbidissimus qui in inferioribus partibus est.

Diffi. Somnus est primi sensitiui comprehensio ut non possit agere: ex necessitate quidem facta

Non contingit esse animal non existentibus quae ipsum perficiunt propter salutem: saluat autem quies.

Ex lectione .vii.

Nihil in somnis sensu exteriori sentimus quare sensu sonia non sentimus. In somniis praeter phantasmata aliquando alia intelligimus **id est aliquam rationem uniuersalem.**

Non est opinantis neque intelligentis passio haec quam uocamus somniatione: sed neque sentientis simpliciter id est ab exteriori.

Sensitiui primi **id est sensus communis** somnium est passio: si quidem & eius passio est somnus.

Est idem sensitiuum primum & phantasticum id est **phantasia**: quia **scilicet sunt respectu eiusdem obiecti** esse autem sensitiuo primo & phantastico alterum est.

Diffi. Phantasia est qui a sensu secundum actum fit motus

EX .L. DE SOM. & VIG.

De diuinatione quæ sit in somnis & dicitur accidere a somniis neq; contemnere idoneum est neq; suaderi.

Quia omnes uel plures existimât somnia habere aliquam significationem: præstat fidem tanquam ab experientia dictum.

Quædam somnia sunt causæ: quædam signa: quædam accidentia futuroꝝ. Somnia quandoq; sunt signa & causa simul uelut eorum quæ circa corpus accidunt *scilicet egritudinum*.

Dicunt quidam & medicorum grati quoniam oportet ualde intendere somniis.

Qui in die fiunt motus nisi magni fuerint & sortes latent secus maiores qui in uigilando sunt motus.

In dormiendo parui motus magni esse uidentur arbitramur enim fulgura cadere ac tonitrua fieri paruis sonis in auribus factis: & melle & dulcibus saporibus perfrui tenui phlegmate defluente: & ambulare per ignem & calefieri uehementer: paruo calore circa quasdam partes scd.

Quoniam parua sunt omnium principia: maius est quoniam & egritudinum & aliarum passionum quæ in corpore dicuntur fieri principia parua sunt.

Necessarium est principia egritudinum in somnis esse patientia magis quam in uigilando.

Quæ in somnis fiunt phantasmata causas esse propriorum cuiusq; actum non irrationabile est: debentes enim agere & in actibus existentes: aut olim agentes: sæpe recta his somnia intuemur & agimus.

Plurima somnia accidentibus assimulantur: ut omnia quo non est origo in nobis: ut cum denauali bello & de his quæ procul sunt somniantes contingit hoc factum.

Quoniam aliorum animalium quædam somniant: a deo utiq; missa non erunt somnia.

Valde stulti homines præuidentes sunt & recte somniantes tãquam deo non immittente somnia: sed quoniam eorum quasi loquax natura & melancholica multimodas uisiones uidet: & his cõtingit quemadmodum dicitur si multa iacis aliquando periter iacies.

Multa consulta bene & quæ fieri expediebat dissoluta sunt propter digniores inchoationes.

Non omne sit quod futurum erat.

Nihil prohibet motum aliquem & sensum pertingere ad animas somniantes a corporibus cælestibus.

Defluxiones huiusmodi *scilicet corporum cælestium* ad animas pertinentes contingit magis sensibiles esse in nocte: eo quod quæ in die deferuntur dissoluuntur magis: plus enim sine perturbatione aer est noctis eo quod silentiores sunt noctes: & ii motus phantasmatum fa-

ciunt quibus prævidentur futura :

In die fierent somnia quibus futura prævidentur & sapientibus : si deus esset ea mittens .

Verisimile est non sapientes futura prævidere : nam intelligentia eorum non est curis affecta . sed tãquam deserta & uacua ab omnibus : mota secundum mouens ducitur *id est secundum in fluxum corporis celestis .*

Ex tatici quidem prævident futura : quoniam proprii motus eos non instant : sed longe proiciuntur : extraneos autem maxime sentiunt .

Notos de notis recte somniare & maxime prævidere accidit eo quod noti maxime pro se inuicem solliciti sunt : & quemadmodum procul exstantes maxime cognoscunt & sentiunt se sic & motus : notiorum enim notiores sunt motus :

Melancolici bene coniectant somnia propter permutationem enim *id est fortem & cursum* cito habitum *id est consequenter se inueniunt* imaginantur & sic copulant id quod longe est : & propter uehementiam nõ repellitur eorum motus ab alio motu .

Artificiosissimus iudex somniorum est : qui põt similitudines inspicere *ut per unam uidelicet uariat in cognitionem aliam :*

Recta somnia iudicare cuiuslibet est .

Explicunt propositiones ex libro de somno & uigilia .

Incipiunt Propositiones ex libro de iuuentute & senectute Aristotelis
Lectiões sūt notatæ secundum expositionem petri de aluernia .

Ex lectione . i .

Non est possibile substantiam animæ esse corpus sed tamen in aliqua existit corpus particula habente uirtutem .

Necesse est unam & eandem esse particulam secundum quam animal uiuit & secundum quam appellamus ipsum animal .

Animal secundum qđ animal impossibile est nõ uiuere : si autem uiuit animal existere non est necessarium : plantæ enim uiunt quidem : non autem habent sensum : per sentire autem animal & non

animal determinamus :

Non idem est *scilicet secundum rationem* esse animal & uiuere .

Nutritum principium habent plantæ in medio superioris & inferioris: particulam enim secundum quam ingreditur alimentum superius uocamus ad ipsam plantam respicientes: sed non ad ambiens. totum *id est ad uniuersum* deorsum uero secundum quam superfluum dimittunt primo.

Superius & inferius habent se contrariæ in plantis & animalibus.

Homini propter rectitudinem maxime existit habere quæ sursum est particulam ad id quod totius *id est uniuersi* est sursum aliis autem animalibus intermedie: plantis autem immobilibus existentibus & accipientibus ex terra alimentum: necessarium est deorsum semper hanc habere particulam.

Proportionales sunt radices plantis: & quod uocatur os animalibus: per radices alimentum hæc quidem recipiunt ex terra: hæc autem per os.

Tribus existentibus partibus in quas diuiduntur omnia perfecta animalia una quidem qua suscipit alimentum: una autem qua superfluum emit: tertia uero harum media hæc in maximis animalibus uocatur pectus in aliis autem *puta anulos* proportionale.

Ex lectione secunda.

Multa animalia ablata utraq; particularum *scilicet posteriori & anteriori* & ea quæ uocatur caput & susceptiua alimenti uiuunt cum fuerit mediū palam autem in entomis ut uespis & apibus.

Plantæ diuisæ uiuunt separatim & fiunt multæ arbores ab uno principio. Necessè est nutritiuam animam actu quidem in plantis esse unam: uirtute autem plures similiter autem & sensitiuum principium est in animalibus: uidentur enim habere sensum diuisa ipsorum.

Saluare naturam suam plantæ decisa possunt quia non habent organa ad salutem animalia autem non possunt: quia indigentia sunt capientis & suscipientis alimentum.

Assimilantur talia animalia scilicet decisa multis animalibus simul iunctis. Optime constituta animalia diuisionem non patiuntur propter esse naturam ipsorum maxime unam propter quam quod & paruum sensum faciunt quædam diuisæ particule: quia habent aliquam animalem passionem separatim enim uisceribus faciunt sensum.

Ex lectione. iii.

Quæ est ex spermatibus generatio accidit omnibus ex medio *id est ex media parte* nam semen est superfluum tertie digestionis quæ fit in corde. Animalium sanguinem habentium cor fit primo & hoc nos contemplanti sumus: & in non habentibus sanguinem necessarium est analogū *id est proportionale* cordi fieri primo.

Cor est principium uenarum.

Sanguis sanguinem habentibus est ultimum alimentum ex quo fiunt.

particulæ:

Vnam quandam operationem circa alimentum: oris uirtus exercet: alteram autem quæ uentris scilicet uirtus: cor autem gratia huius operis animæ est: id est est complementum & complementum inducit harum operationum:

Oportet principale ad id cuius gratia sunt dispositiones perficere id est complementum ducere: sed non in his quæ huius gratia id est dispositionibus agit solummodo: aut medicus qui scilicet est principalis ad sanitatem.

Duos sensus immediate ad cor tendentes uidemus gustum & tactum: quare & alios scilicet mediate. necessarium est tendere hæc autem scilicet tactus & gustus non tendunt ad eum locum qui est sursum scilicet cerebrum uersus.

Naturā uidemus in omnibus ex possibilibus facientem optimum.

Media regio principantis debet esse.

Vtens & quo utitur oportet differre: quemadmodum fistulæ & manus mouens fistulas.

Ex lectione. iiii.

Omnes particulæ & totum corpus animalium habent quandam caliditatem naturalem: propter & uiuentia quidem uidentur calida morientia autem priuata uiuere contrarium:

Necesse est caliditatis huius principium esse in corde sanguinem habentibus non habentibus autem sanguinem in proportionali scilicet cordi

Operantur & digeruntur naturali calido: oia animalia:

Aliis a corde partibus in frigidatis remanet uiuere: corde autem in frigidato non remanet: quia hinc oritur principium omne caliditatis & aia: tanquam ignitis ibi particulis

Necesse est simul uiuere existere & calidi huius saluationem: & mortē: & huius scilicet calidi corruptionem

Caloris naturalis duas uidemus corruptiones marcedinem scilicet & extinctionē uocamus autē eam quæ est a se ipso marcedinem: eam uero quæ a contrariis extinctionem: hanc quidem senectutem hanc autem uiolentiam.

Deficiente alimento non potente calido accipere alimentum corruptio fit caloris contrarium enim cessare faciens digestionem phibet nutrir

Calorē marcescere accidit ampliori cōgregato calore propter nō respirare neq; in frigidari: cito enim & sic consumit alimentū multū cōgregatū calidū: & præuenit consumens ante adesse euentationē.

Ipa scdm se ipsa lucernæ flāma posita i maiori flāma cōburitur sicut qd cūq; aliqd uisibiliū .cā aut ē qa alimētū existēs i flāma minori: pocupat cipiēns maior flāma prius quā adueniat alterum.

EX .I. DE INSPI. & RE.

Ignis permanet semper scilicet idem specie factus & fluuens sicut fluuius sed latet nos propter uelocitatem.

Ex lectione quinta.

Carbones si fuerit circunquaq; continue obstrusio suffocatorio extinguntur cito: si autem secus inuicem quis faciat frequenter oblationem & appositionem manent igniti multo tempore.

Oculatio scilicet ignis sub cineribus saluat ignem: neq; respirare prohibetur propter raritatem cineris retunditurq; eo qui in circuitu est aere: ut non extinguatur multitudine exsurgentis in ipso caliditatis.

Plantis per alimentum & continens sufficiens fit auxilium ad naturalis calidi saluationem & enim alimentū facit refrigerationem ingrediens sicut & hominibus primo oblatum. ieiunia autem cale facientia sitim faciunt immotus enim existens aer semper calescit: alimento autem ingrediente refrigeratur motus donec utiq; recipiat alimētū digestiōem

Si continens excedat frigiditate exsiccantur plantæ: aut si æstate fortia accidant caumata ut non possit tractum ex terra humidum refrigerare marcescit calidum.

Expliciunt propositiones ex libro de iuuentute & senectute.

Incipiunt propositiones ex libro de respiratione & inspiratione quem a libro de iuuentute & senectute non diuidit petrus de aluernia.

Ex lectione .vi.

Quatilia animalia per aquam acquirunt refrigerium terræstria autem per aerem

Quæcunq; animalia habent pulmonem respirant.

Quæcunq; sine sanguine habent pulmonem & concuuum minus indigent respiratione: propter quod multo tēpore sine respirare possunt permanere præter corporis inualitudinem:

Pulmonem concuuum habent ouificantia ut ranæ:

genus: & multo tempore manent in humidis: pulmo enim eorum modicam habent caliditatem: pauci enim sanguinis habēt ipsum. si tamē cogat quis ualde detinens longo tempore suffocantur omnia talia: nihil enim talium suscipit aquam sicut pisces.

Habentia pulmonem habentem sanguinem omnia magis indigent respiratione propter multitudinem caliditatis: quæcunq; autem non habēt pulmonem non respirāt.

Ex lectione. viii.

In æstibus calefacti magis: magis respirationes indigemus & spiffius respirando omnes cum enim incircuitu fuerint frigidum & constringatur & compingatur corpus detinere accidit spiritum.

Ex lectione. x.

Est per arteriam ex pectore respiratio & per nares: & ea quæ per nares scâ respiratione priuata animalia nihil patiuntur: ea aut quæ secundum arteriam moriuntur: utitur enim natura ex abundanti ea quæ fit per nares respiratione.

Ex lectione. xi.

Calore anima operatur omnia.

Principium uenarum est cor in sanguinem habentibus: non enim per cor sed ex corde protactæ omnes uenæ existunt.

Alias uirtutes aîæ impossibile est existere sine nutritiua: hanc autem sine naturali calore in hoc enim natura collocauit ipsam.

Animalium hæc quidem sunt aquatica: hæc autem in terra faciunt conuersionem.

Paruis animalibus & sine sanguine: facta ex continente aut aqua aut aere in frigidatio est sufficiens.

Animalia parua & sine sanguine: modicum habentia colorem modico indigent auxilio refrigerationis pp qd & breuis uitæ oia fere talia sūt.

Ex lectione. xii.

Sine sanguine sunt omnia entoma.

Apū quædā uiuunt septem annis: & alia quæcunq; sonum faciunt.

Ex cōcussione ad pelliculam apes faciunt sonum: qualem per calamos perforatos pueri faciunt quando superposuerunt pelliculam subtilem.

Entoma non respirant: apes enim & muscæ in humidis multo tempore uiuunt si non ualde sint calida aut frigida: & dicuntur suffocari repleto uentre idest pellicula quæ mora refrigerat & corrupto ex humido & non propter non respirare propter qd in cinere demorata resurgūt.

Animalium quæ in aquis uiuunt: quæcunq; sine sanguine sunt: plun tempore uiuunt in aere: sanguinem habentibus.

Piscium multi in terra latitantium uiuunt extra aquas & inueniuntur a fodientibus.

Ex lectione. xiii.

Sanguinem habentium & habentium cor quæcunq; ipsorum habent pulmonem omnia suscipiunt aerem & refrigerationem faciunt per inspirare & expirare:

Habent pulmonem animalia animalificantia in se ipsis.

Selaca idest pisces sine squammis animalificant sed non in seipsis: & ouificatiui: pennata: ut puta aues: & ut lacertæ.

EX .L.de INSPI.& RE:

Simul pulmonem & brachias habere nullum animal uisum est: quia pulmo gratia refrigerationis a spiritu est: brachia autem gratia refrigerationis ab aliqua.

Vnum ad unum opus oportunitate organum est:

Frustra nihil uidemus facientem naturam

Duobus entibus ad unum ordinatis alterum utique esset frustra:

Quoniam animal ad esse indiget alimento: ad salutem autem refrigeratione: eodem organo. *scilicet* utitur natura ad ambo hæc quemadmodum ligna ad sapes & ad loquutionem.

Non habentibus pulmonem neque respitantibus os quidem ad operationem alimenti: ad refrigerationem autem indigentibus refrigeratione branchiarum existit natura.

Ex lectione. xiii.

Delphini habent pulmonem propter quod & dormiuntur extollentes os super aquas: & si capiantur rētibz cito suffocantur propter non respirare: & supernatantia uidentur talia in mari propter respirationem

Ex lectione. xv.

Quæ honorabiliora sunt animalium plus sortita sunt caliditatis,

Rectissimum animalium est homo & quod sursum habet *unde licet caput ad totius id est cœli* sursum solus habet.

Homo pulmonem calidum multum & sanguineum habet.

Hæc quidem animalia ex terra ampliori facta sunt: puta plantarum genus hæc autem ex aqua puta quæ aquatiliū: uolatiliū uero & campestriū: hæc quidem ex aere: hæc autem ex igne.

Singula animalium in propriis locis habent ordinem.

Habentia excessus habituum loca contraria & tempora *id est qualitatū accidentalium* quæ non consequuntur naturaliter materiam saluant natura autem in propriis saluatur maxime locis.

Non est idem materia animalium ex qua est unumquodque *id est qualitates* quæ consequuntur naturaliter materiam & habitus & dispositiones ipsius scilicet et quæ consequuntur accidentaliter.

Si quid est glacie uel cæra constitueret natura non utique in calido ponens saluaret quia illud scilicet esset naturaliter frigidum.

Naturales qualitates in quo quidē loco sunt tales entes existunt: ut quæ in aqua humidæ: quæ autem in terra siccæ: quæ autem in aere calidæ: habitus uero scilicet accidentales quidem excedentes sunt caliditate in frigidum qui autem frigiditate in calido positi saluantur magis reducit. n. ad mensuram *id est proportionem* locus habitus excessum.

Secundum permutationes communis temporis loci qualitates scilicet naturales permutantur.

Habitus *id est qualitates accidentales* contingit locis contrarios esse: ma

tertia idest qualitates naturales autem est impossibile.

Ex lectione.xvi.

Inter uiscera maxime habens sanguinem est pulmo:

Refrigeratiōe totaliter indiget animalium natura propter colocatiōem animæ in corde.

Respirantia in paucō aere & eodem suffocantur: uelociter enī fit calidus Non potentibus respirantibus mouere pulmonem aquatibns autem brā chias propter passionem aut propter senectutem accidit mors.

Expliciunt propositiones ex libro de inspiratione & respiratione.

Incipiunt propositiones ex libro de causa longitudinis & breuitatis Aristotelis uitæ.

Ecundum quosdam nihil prohibet, lagorosos lōgæ uitæ esse existentes

Longioris uitæ genus hominum quā equorum.

Sunt homines ii quidem lōgæ uitæ: ii autem breuīs uitæ: alteri secundum altera loca distantes

Gentes quæ in calidis regionibus sunt longioris uitæ sunt: quæ in frigidis breuioris uitæ.

Aliqui habitantium eundem locum hac differentia scilicet longioris & breuioris uitæ differunt adinuicē

Ignis & aqua & his cognata non habentia eādē uirtutē: existūt generationis & corruptionis causa.

Ignorantiæ corruptio reminiscētia & eruditio est: scientiam uero obliuio & deceptio

Corruptis animalibus corrūpuntur & scientia & sanitas q̄ i aīalibus sunt.

Quoniā aīa non est in corpore sicut scia i aīa: nō erit ipsius alia corruptio præter corruptionem qua corrumpuntur corrupto corpore.

Corrūpūtur quæ i existūt contrariis scd'm accidēs: eo q̄ illa corrūpūtur scilicet per se: interimūtur enim contraria ab inuicem.

Cui nō est contrariū & ubi non est: impossibile utiq̄ erit corrumpi:

Impossibile est materiam habenti non existere aliquāliter contrarium.

Si simul fuerint actiuū & passiuū: hoc quidem semper facit: hoc autem semper patitur: & impossibile est non permutare.

Ex contrario semper est permutatio.

Minor flāma cōburitur a multa scd'm accidens: quia alimentū qd̄ illa in multo tpe cōsumit: hoc multa flamma cito cōsumit.

Oia generabilia & corruptibilia sp̄ i motu sūt & fiūt aut corrūpūtur.

Continens aut cooperatur ad generatione & conseruationem rei: aut contra operatur: propter hoc transposita duriora sunt & paucioris durabilioris natura.

Eterna nusquam alicui contraria crunt.

Longissimæ uitæ in plantis sunt palma & cypræssus.

In animalibus sanguinem habentibus iueniuntur quædam longioris uitæ: magis q̄ in ex sanguinibus: & ingressibilibus magis quam i aq̄ticis.

Ingressibilibus lōgissimæ uitæ animalium sunt homo & elephans.

Animalia quæ maiora sūt ut plurimum minoribus longioris sunt uitæ rationale enim est maiora plus habere humidū *uita autem consistit in proportionē calidi & humidū.*

Animal natura calidum & humidū est: & uiuere talæ est.

Senectus frigida est & sicca.

Quod mortuum est uidetur frigidū & siccum.

Necesse est senescencia desiccari

Ignis non fit putresfactus:

In animalibus non solum oportet esse multitudinem humidū: sed cū hoc & calidum .ut neq̄ facile congelabile: neq̄ facile desiccabile sit.

Coitiua & multi spermatis senescunt cito: sperma enim superfluū nocet: & amplius emissum desiccatur.

Mulus longioris uitæ est equo & asino ex quibus genitus est: & scemellæ masculis si coitui sint masculi: propter quod & pasceres masculi breuioris uitæ sunt scemellis:

Quæcunq̄ laboriosa sunt masculorum senescunt magis propter laborē: desiccatur enim labor: & senium inducit.

Naturaliter masculi scemellis longioris sunt uitæ: quia calidius animal est masculus quam scemella.

Animalia quæ sunt pauci sanguinis aut sanguinem habentia non fiunt ī his quæ sunt ad articū locis: neq̄ gressibilia ī teria: neq̄ aquatilia ī mari: quæ autem sūt minora quidē sunt & breuioris uitæ au. et eum cōgelatio *id est humidū* augmentum.

Aquatilia animalia minus lōgæ uitæ sunt gressibilibus: nō quia humida simpliciter sed quia aquosa: tale autem humidū facile corruptibile est: quia frigidum est & cōgelabile de facili.

Plantæ quædam longissime uitæ sunt & magis quam animalia: primo quia aquosæ minus quare non facile congelabiles sunt: deinde habēt uiscositatē & frigiditatem & siccæ & terrestres existentes non tamen habent facile ex siccabile humidum.

In masculis superiora maiora sunt quam inferiora ī sceminis autem e conuerso.

Plantæ quæ capite magne sunt longioris sunt uitæ:

Superius plantæ & caput radix est:

Expliciunt propositiones ex libro de cā longitudinis & breuitatis uitæ:

Incipiunt propositiones ex libro de morte & uita Aristotelis & lectiones notatæ sunt secundum expositionem petri de aluernia.

Ex lectione. i.

St omnibus animalibus communis scilicet secundū genus uita & mors. modi autem differunt specie scilicet in animalibus differentibus specie:

e

Mors hæc quidem uiolenta est: hæc autem secundum naturam.

Diffi. Mors uiolenta est quando principium scilicet corruptionis extra fuerit: secundum naturam autem quando est in ipso animali.

Mors & corruptio non inest similiter perfectis & imperfectis animalibus: Imperfecta animalia sunt oua & semina plantarum quæcunque sunt sine radicibus.

Omnibus animalibus corruptio fit propter calidi alicuius defectum.

Animalia quæ non uitalia ualde sunt: multo tempore uiuunt ablato corde: & mouentur pedibus adhuc existentibus truncabilibus: propter nō componi naturam ipsorum bene.

Principium uitæ: id est anima deficit animalibus cum non refrigeratur calidum & cōmunicans ipsi scilicet cor.

Quando his quidem scilicet animalibus habentibus pulmonem pulmo his autem: scilicet piscibus branchiæ indurata fuerit propter temporis longitudinem desiccatis: his quidem branchiis: his autem pulmone & factis terrestribus possunt has partes mouere neq; eleuare: neq; simul ducere tandem facta intensio in durionis marcescit calor.

Paruis passionibus aduenientibus in senectute uelociter moriuntur animalia. pp paucum esse calidum: uelut euaporato in multitudine uitæ.

Sine tristitia est: quæ est in senectute mors nulla enim uiolenta ipsis passione contingente moriuntur: sed insensibilis absolutio animæ fit oīo.

Diffi. Generatio est prima participatio in calido nutritiæ animæ.

Diffi. Vita est masio animæ nutritiæ in calido.

Diffi. Iuuentus est primæ refrigeratiæ particulæ augmentatio.

Diffi. Senectus est huius particulæ decrementum status autem horum medium est quando scilicet: neq; deficit neq; crescit.

EX .L. DE MOR. & VI:

Diffi. Mors & corruptio uiolenta calidi est extinctio & marcor :

Diffi. Mors secundum naturā est marcescacio calidi propter temporis longitudinem facta & perfectissima.

Respirantia animalia suffocantur in humido pisces autem in aere.

Ex lectione secunda.

Tria accidentia circa cor quæ uidentur habere eandem naturam & non habent : sunt saltus & pulsus & respiratio.

Diffi. Saltus cordis est constrictio calidi quod in ipso est : propter refrigerationem superfluam & contabescitiuam : ut in timoribus .

Timentes in frigidantur secundum superiora calidum autem fugiens contrarium facit saltum in paruum constrictum locum : ita ut aliquando extinguantur animalia propter timorem & propter passionem egredientia.

Bullitio fit spumoso facto humido a calido : eleuatur enim propter ampliore fieri mollem.

Semper aduenientis humidi ex alimento per caliditatem tumefactio eleuata ad ultimam tunicam cordis facit pulsum in corde : & hoc semper fit continue : affluit enim semper humidum ex quo fit sanguinis natura :

Primo in corde fit sanguis : palam autem est in generatione a principio : nundum enim distinctis uenis uidetur cor habens sanguinem.

Pulsat cor magis iunioribus quam senioribus fit enim exalatio humidum amplior.

Pulsant omnes uene : & simul inuicem : propter ortas esse omnes a corde mouet enim semper cor quare & illæ semper & simul omnes : quando cor monet.

Diffi. Pulsus est humidum calefacti spumificatio :

Respiratio fit augmentato calido in corde in quo est principium nutritiuum Quemadmodum alia indigent alimento ita & cor & aliis magis : & enim cor aliis alimenti causa est.

Oportet existimare consistentiam pulmonis similem esse follium quæ in arariis sunt.

Vocatur ingressus aeris inspiratio : exitus autem respiratio :

In animalibus habentibus pulmonem eius quod uiuere & non uiuere finis est respirare & non respirare in piscibus autem suscipere humidum

In inspirare & expirare consistit uiuere :

Expliciunt propositiones ex libro de morte & uita :

Incipiunt Propositiones ex libro de motibus animalium Aristotelis & lectiones notæ sunt secundum expositionem petri de aluernia .

Ex lectione. i.

Niuerſales quærimus ſermones & ſingulari
bus adaptamus ipſos.

Oportet ſi moueatur aliqua particula anima
lis quieſcere aliquam : & propter hoc iuncturæ
in animalibus ſunt :

Nihil mathematicorum contingit moueri
Vnumquodq; animal oportet in ſeipſo aliquid
habere quieſcens unde eſt principium eius
quod mouetur .

Quemadmodum in animali oportet aliquid immobile eſt ſi debeat mo
ueri: ſic adhuc magis extra animal oportet .

Nauem pellens in naui ipſe exiſtens & firmatus ad nauem nō mouet : na
uem : quia neceſſarium eſt ad quod firmatur manere.

Ex lectione ſecunda .

Spæræ motæ circulariter nulla manet particula : aut enim totam neceſſa
rium eſt manere aut diſtrahi continuitatem eius.

Moueri *ideſt per ſe* unum motum a duobus *ſcilicet non per ſe ordinatis*
eſt impoſſibile.

Oportet tantā uirtutem eſſe quieſcentis in quieſcendo: quāta eſt moti &
mouentis ipſum, quare impoſſibile eſt cœlum moueri ab aliquo ſi
xo in terra.

Cœlū in corruptibile & indiſſolubile eſt ex neceſſitate.

Non eſt impoſſibile aliquid ſi oppoſitum non eſt neceſſarium

Totaliter immobile a nullo cōtingit moueri: propter quod bene dictum
eſt apud homerum non utiq; non ammovebunt e cœlo in terram io
uem ſupræmum omnium: neq; ſi multum laborent apprehendere om
nes dñi deæq; .

Impoſſibile ē ignē aut terrā aut aminatoꝝ aliqd' i ſeipſis habere aliqd' ge
ſcens & mouens & aliquid extra ad quod propulſentur : ſicut aīata hñt.

Generationis & corruptionis nihil poſſibile eſt cauſam eſſe ſibi ipſi: præ
exiſtere enim oportet ei quidē mouetur & generatur mouens & generās
nihil autem prius eſt ſe ipſo.

Ex lectione. iii.

Inanimata omnia mouentur ab altero .

Omnia aīalia & mouent & mouentur gratia alicuius.

Mouentia animalis ſunt intellectus phantasia ſenſus appetitus electio uo
lūtas & cōcupiſcētia: & hæc oīa reducūtur ad intellectum & appetitum:

Phantasia & ſenſus intellectui eūdē locū habent iudicatiua. n. oīa ſunt .

Voluntas & concupiscentia appetitus sunt:

Electio communis est intellectui & appetitui:

Mouens primum est quod appetibile & quod intelligibile est.

Non omne intelligibile est mouens primum sed quod operabiliū finis ē

Non omne bonum mouet *id est bonum in uniuersali* sed in quantum est finis eorum quæ gratia alicuius alterius existent sic mouet *natura sic est bonum in particulari.*

Oportet ponere apparens bonum boni locum habere & delectabile esse.

Appetibile est primum mouens: & non motum mouet appetitus autem & motum mouet: ultimum autem motorum non necesse est mouere aliquid:

Motus localis ultimus est omnium motuum quæ sunt in animalibus: mouetur enim & procedit animal appetitu aut electiōe alterato aliquo secundum sensum aut phantasiam.

Ex lectione quinta.

Similiter se habent intellectus speculatiuus & practicus in syllogizando: *quia scilicet syllogizant ex aliquo principio.* sed intellectus quidem speculatiui speculatio est finis cum enim duas intellexerit propositiones conclusionem intellexit & composuit intellectus autē practici ex duabus propositionibus cōtinuo fit operatio.

Operatio cōclusio est *scilicet mediata* intellectus practici.

Propositiones practicae determinantur per bonum & per possibile *sicut sci licet speculatiua per rationem entis:*

Quæcūq; nō ratiocinantes operamur uelociter operamur.

Ultima *id est proxima* causa eius quod est moueri est appetitus existens *scilicet in actu:*

Ex lectione vi.

Phantasie & sensus & meditationes alterant corpus secundum calidum & frigidum.

ensu facto in actu statim alterationes quædā sunt existentes: phantasia autem & intelligentia habent in se rerum uirtutem: aliquo enim mouetur species intellectiua calidi aut frigidi: aut tristabilis aut delectabilis talis existit: qualis & unaquæq; rerum exteriorum: propter q̄ tremunt timent homines intelligentes solum.

modica permutatio facta in principio multas & magnas differentias facit deinceps uelut gubernaculo secundum aliquid modicum transupposito magna fit propter transposito.

Cum sit modica alteratio circa cor multa sit corporis differentia in ruboribus & paloribus & tremoribus & timoribus:

Ex lectione vii.

Necesse est principium animæ mouentis esse in medio superioris & in

senioris & dextri & sinistri
Media partem corporis in qua est principium mouens subiecto quidem
unam operatione aut necesse est fieri plures:

Ex lectione. viii.

Principium motibus in animalibus est in corde: & spiritus coplacatus est in ipso
Spiritus est mouens organicum

Ex lectione. viii.

Existimandum est constare animal quemadmodum ciuitatem bene legi-
bus rectam sicut enim in ciuitate quando bene stabilitus fuerit ordo:
nihil opus est separatim principem adesse per singula eorum quæ sunt
sed quibuslibet facit ut ordinatum est: & hoc fit post hoc per consue-
tudinem: ita in animalibus idem fit per naturam: quia nata est unaquæque
pars facere proprium opus: ut nihil opus sit in unaquaque esse animam:
sed in quodam principio corporis existere maxime.

Cor & pudenda maxime mouentur motibus inuoluntariis multotiens
enim aparente aliquando non tamen iubente intellectu mouentur.

Motus inuoluntarii sunt somnus & uigilia & respiratio nullius enim ho-
rum domina est simpliciter phantasia aut intellectus.

Agentialibus exit uelut animal quoddam spermatis uirtus.

Motibus aliquando sunt a corde ad sensus & a sensibus ad cor: & a sen-
sibus ad sensus.

Expliciunt propositiones ex libro de motibus animalium.

Incipiunt propositiones ex primo libro de historiis animalium Aristote-
lis. Collecte secundum interpretationem Theodori Gaza, tefalomycensis.

Ex capitulo primo.

Animalium partes aut in compositæ sunt quæ scilicet
in similes sibi partes diuiduntur: ut caro in carnes: &
ob eam rem similes appellantur: aut compositæ
quæ indissimiles secari apte sunt: ut manus in non
manus: quapropter eas dissimiles nominamus.

Quæcumque pars dissimilans ex similibus constat ut
manus & carne ossibus & neruis

Homini oculis aut nasus cum oculo aut naso alterius
hominis specie conuenit.

Vt totum se habet ad totum: sic partes singulæ se se ad singulas habent.
Quibusdam animalibus partes nec species sunt eedem nec excessu de-

fectuq; differunt: sed proportionē conueniunt quomō os cum spina: unguem cum solida ungula: manum cum forcipato pede: & pennam cum squamma conuenire aduertimus.

Sunt complura animalia quæ easdem habent partes: sed non situ eodem ut mammas alia impectore habent: alia infemoribus.

Partes similes aut moles ac humidæ sunt ut sanguis sanies adeps seuū medula: semen genitale lac caro & quæ his pportione respondent: aut sicca & solida ut neruus cutis os cartilago uena pilus ūguis & cornu.

Animalium differentias aut per uitas aut per actiones aut per partes constituti dignum est.

Animalium alia aquatilia sunt alia terrestria.

Aliū aqtiliū alia in fluido degunt uictūq; quærūt ex humore & humorem per uices recipiunt & reddunt nec uiuere possunt nisi uersentur in humore alia degunt quidem in fluido uictumq; inde emoliuntur: sed aerem non humorem recipiunt: & foris parere solent.

Terrestrium animalium alia accipiunt redduntq; aerem ut homo & quæcunq; habent pulmonē: alia aerem non recipiunt ut uespæ & apes: & reliqua quorum corpus incisuris præcingitur.

Animalium aquatiliū complura saxis affixa uitam omnem traducunt ut conca.

Spongia sensum aliquem habere creditur: quia multo difficilior abstrahitur nisi clanculum agatur: ut referunt auulsores.

Terrestrium animalium alia uolucres sūt alia pedestria: quorum alia gressilia: alia reptilia alia tractilia sunt.

Aliud quod tantum uolucris sit: ut piscis tantū natatilis est: nullū nouimus.

Animalium alia gregalia sunt ut i uolucrum genere columbi grues: olores & in genere piscium thūni & limosæ & hamia: alia solitaria ut quibus unguis adunci.

Animalium alia uitam ancipitem degunt ut modo societate modo solitudine gaudeant alia uero non.

Hominis naturam ancipientem societatis ac solitudinis esse: apertum est.

Animalium alia ciuilia quæ labori communicant: quorum idem opus cōmuni efficitur opera: alia in ciuilia.

Ciuilis generis est homo apis uespa formica grus quarum alia sub duce degunt ut grues & apes: alia nullo subdite imperio sunt ut formicæ.

Animantes quidā liberales fortes & nobiles sunt ut leones: alii generosi si feroces insidiosi ut lupi.

Diff. Nobile est id quod ex bono prodiit genere generosum autem quod non a sua natura degenerauit.

Verecundæ sunt cattæ & anseres.

Homo unus ex numero animalium omnium uim optinet cogitandi: & cum memoriæ atq; disciplinæ complures animantes eē participes possint nulla tamen præter hominem potest reminisci: sed de moribus utriusq; generis cuiusq; diligentius potest.

Animalia quæ uesicam habent aluum etiam eadem optinent quæ uero aluum habent non omnia uesicam possident.

Humidi excrementi receptaculum uesicam: sicci uero aluum nominamus.

Animalia quæ animal gignere possunt: aut in se ipsa semen prolificum mittunt ut scēmina aut in alterum ut mas.

Omnibus animalibus sensus solis tactus est communis.

Cap. iiii. Humorem unumquodq; genus animalium continet quo si aut per uim aut per naturam ipsam priuetur in perniciem agatur necesse est.

In parte similari sensum tactus contineri certum est: sicut e contrario potentias agendi partibus dissimilaribus tributas esse apertum est.

Animalium alia habent sanguinem ut homo & quæ aut perfecta pedibus carent aut binis quaternis uepedibus carent: alia exanguia ut omnia quæ pedibus plusquam quaternis innituntur.

Capitulo quinto. Animalium alia gignuntur animal perfectum: alia ouum alia uermen.

Diffi. Ouum est id cuius ex parte principio animal consistit: reliquum uero est alimento ei quod gignitur.

Diffi. Vermis id ē ex quo toto totum animalis sibiecti scetus formationē incrementumq; gignitur.

Animalia quæ uel pennis uel membranis uolant omnia bipeda aut apoda: angues enim circa æthiopiam tales uolare narrantur.

Capitulo sexto. Cum cæteræ serpentes oua pariant sola uipera animal gignit.

Homo animalium maxime omnium notum nobis necessario est.

Cap. vii. Summæ partes in quas primas totum diuiditur corpus hominis sunt caput collum thorax brachium duplex & crus duplex.

Diffi. Thorax est quæ a collo ad pudenda usq; trunca pertendit.

Diffinitio. Capitis pars quæ capillis intecta est calua appellatur.

Diffinitio. Pars prior caluæ sinciput nouissime consistere solita est omnium enim ossium corporis ultimum id concreuit & induratur.

Diffi. Pars posterior caluæ occiput est media uero inter occiput & sinciput uertex est.

Cerebrum sincipiti subditū est occiput innanem est.

Calua mulieris unam habet suturam: quæ autem uiri tres: licet uisum sine ulla sutura caput uiri sit.

Cap. viii. Diffi. Facies est quæ caluæ subiecta est: & eam duntaxat in homine nominamus.

Diffi. Frons est pars faciei quæ sub sincipite posita inter ipsum & oculos est. Quibus frons est magna segnes: quibus parua mobiles quibus lata mente moueri idonei: quibus rotunda iracundi sunt.

Cap. viiii Supercilia si i rectum porrigatur mollem subesse animum significant: si iuxta nasum inflexa sunt austerum & acerbum: si iuxta tempora inflectuntur derisorem ac dissimulatorem si uero in totum dimissa notam inuidiæ habent.

Diffi. Pilos qui extremo palpebrarum ambitui adherent ciliū nominamus.

Diffi. Humor oculi interior, quo uidemus pupilla est: & quod eam ambit nigrum dicitur & quod nigrum circumdat candidum siue albugo.

Anguli oculorum si iusto sunt longiores notam morum maleficorum præbent: si carnosi more pestuncolorum sunt qui naribus iunguntur malitiam præerunt.

Perfecta animalia & quæ generant animal omnia habent oculos præter talpam: uerum si quis prætentam membranam detrahit locus oculorum apparet: & pars nigra eorundem.

Cap. ix. Solus potissimum animalum homo numerosa oculorum ueritate notatur cum cæteris in suo singularis genere color sit idem exceptis egs.

Oculi qui conditi sunt clarissime cernere possunt: modicus tamen situs nota morum est optimorum.

Oculi quibus nigrum caprinum est: autem intenti constant aut modice nutant & mediocriter conuiuant: notam morum laudabilium habent.

Oculi qui conditi sunt clarissime in genere quoque brutorum animalium cernere possunt.

Cap. xii Oculi in cerebrum finiunt & uterque positus super quadam uenula est. Aures homini tantum immobiles sunt: cætera suas auriculas omnia mouent. Notam optimorum morum habent aures mediocres.

Aures magnæ arrectæque ultra modum stultitiæ indices sunt & loquacitatis.

Diffi. Sternutamentum naso agitur: & flatus uniuersi eruptio est: signumque augurale est. & unum ex spirituum omnium generibus factum & sacrum. Mobiles nares natura esse uoluit.

Elephantis prolixa ualidaque naris augetur: eiusque usus idem qui manus: ea namque cibos tam siccos quam humidos colligunt capiunt & in os admovent soli.

Mouent animalia omnia maxillam inferiorem crocodillo fluuiati excepto. is enim unus superiorem mouet.

Cap. xi. In maribus etiam lac fieri potest: uerum caro his spissa est mulieribus autem fungosa.

Cap. xiii. Venter infra pectus est parte prior eiusque radix unibilicus est.

Diffi. Totum quod ex cute glandeq; constat præputium est.

Quæ tegit glandem cutis ulnere obducto cohalescere neq; sicut nec palpebræ præcise reduci ad unitatem queunt.

Cap.xv. Habet homo partes suas ita dispositas :ut in eo & superius sit & inferius:& prius & posterius:& dextrum & sinistrum.

Sinistra omnia sunt imbecilliora.

Quibus pedes exigui iis manus quoq; parvæ habentur.

Diffi. Pars interior manus uola dicitur carnosa est:& incisuris uitæ indicibus distincta.

Quibus pars interior plantæ non plana sed ita phenuscula est: ut solū toto attingat uestigio ii uersuti & fraudulentum sunt.

Partes hominis tam superiores quam inferiores ad situm orbis uniuersi: superiorem inferiorēq; dispositæ sūt itidemq; priores & posteriores & dextræ & sinistræ.

Caput cæteris animalibus superiorem optinet situm ratione sui corporis at homo quoniam ad uniuersi orbis habitum institutus est. ideo partem etiam istam habet respondentem parti sublimi uniuersi

Tactus & sensibus homini exquisitissimus est: deinde gustus: reliquis superatur a multis.

Cap.xvi. Hō plurimū cerebri pportiōe magnitudinis ac hūidissimū habet Cerebrū oībus priuatum sanguine est: nec uenā intra se ullam continet: & ad tactum frigidum per naturam est.

Arteria ita se habet ut accipiendi reddendiq; tantummodo spūs offō fungatur: nihil enī aliud uel siccū uel hūidū pati ipa uī: sed ubi i eā tale q; deerrauerit: tam diu torquætur dum excutiat quod delapsum est.

Ventriculus humanus canino similis est quippe qui non multo amplior sit quam intestinū sed itestino similis āpriori: aluus aut suillæ similis ē

Cap.xvii. Cor situm cæteris animalibus in medio pectore est: i quibus pectus est: homini tantum ad partem sinistram potius uergit.

Sanguinis plurimum pulmo ex cæteris continet membris.

Cor solū ex reliquis uisceribus sanguinē intra se continet: cū pulmo nō intra se sed in uenis contineat sanguinem.

Sunt hominis uenæ crassæ proportionē humani corporis.

Cap.xviii. Iecur supra septū positum a dextro latere est. lien a læuo æquæ in omībus quæ membra ista disposita habent per naturā non p digio se: iam enim legitimū illum locū in non nullis quadrupedū lienem cum iecinore permutasse uisum est.

Est hominis lien suillo similis specie angusta & longa.

Rotundum iecur hominis est ac simile bubulo.

In parte quadā agri chalcidici euboicæ fel nullū pecoriē at i naxo oībus ferme quadrupedibus tā grāde ē: ut q; sacra faciūt aduenæ stupefcāt. rē.

EX. LII. DE HI. ANI.

Ren. dexter in omnibus animalibus quibus sunt renes superiorem obtinet locum: minusq; pingui obducitur & siccior est.
Vesica hominis proportionem ampliorem quam cæterorum:

Propositiones ex secundo libro de historiis animalium:

Ex capitulo primo.

1 Eoni ceruix osse uno rigida constant nec uertebis ullis iungitur: interiora autem omnia canibus similia continentur.
Solut animalium omnium homo dexter utraq; nascitur.
Nullum animal præter hominem mammas parte gerit priore:
Flectunt animalia crura priora: contra atq; posteriora: & contrario quam homo membra inflectit excepto elephanto: flectit enim suos posteriores poplites mouetur hominis
Homo brachia retrorsum flectit crura uero ante.
Aues suos inflexus similes quadrupedibus agunt orura enim quæ bina habent in posteriore curuât: alas uero quæ uice brachiorum aut crurorum obtinent in priora.
Vitulus marinus tanquam læsa imperfectaq; quadrupes est: quippe qui continuo a scapulis pedes habeat manibus similes modo ursæ.
Initium incedendi omnibus animalibus est a dextris partibus.
Homo exiguis paucissimisque integitur pilis: nisi in capite qua quidem parte hirtissimus omnium ipse est.
Oium quadrupedum crura osse neruoque habundant carne deficiunt: at homo nullam fere sui corporis partem tam carnosam hebet quam nates fœmora tibias.
In terra illyriorum & in pæonia & non nullis aliis locis sues non fisso pede sed solipedes gignuntur:
Quod idem solipedes & bicornes sit nullum animal est.
Idem animal solipes & unicornes est: ut asinus indicus.
Cernuo ex cornigeris soli cornua tota solida sunt cæteris caua.
Soli cernuo cornua omnibus annis decidua sunt cæteris perpetua sunt.
Homo priusquam adultior sit partem superiorem corporis habet maiorem quam inferiorem: & quo per ætatem amplius augetur: eo e contra euenit ut inferiora sint superioribus longiora.
Habent dentes omnia quæ quadrupeda uiuipara sunt.
Animalia quæ cornua gerunt non dentata sunt utrinque.
Apud modos (si cthesiæ credendum est) bellua gignitur (ut ille scribit) cui nomen manthioræ: detes eius triplici utrinque ordine: magnitudo hirtitudo & pedes leonis: facies & aures hominis: oculi cæsi color rubricæ: cauda scorpionis modo terrestris aculeo armata spiculaque agnata iaculæ: uox fistulæ tubæ uel similis: cursus non minoris pernicietatis quam ceruicis: feritas tanta ut nunquam possit mitescere: appetitus precipue carnis humanæ.

Mutantur priores dentes hoī & qbusdā aīalibus ut equo mulo & asino.

Maxillares dentes nullum animal mutat.

Sus nullum omnino dentem amittit.

Ca. ii. Iuuenibz cāibz dētes cādidi & acuti sūt: ætate puectis nigri obtusiq;

Cap. iii. Cū cæteris aīalibus senectute dentes nigrescant: equo candidiores redduntur.

Maribus dētes plures sūt q̄ foemīs: ut ī genere hoīum: ouīū: snū caprae pz

Quibus plures dētes sūt hæc utuatiōra magna ex pte sūt qbus pautiores & rariōres hæc magna ex parte uitæ sunt breuioris.

Cap. iii. Homini nouissimi maxillares circiter uigesimalium annum gignūtur & uiris & mulieribus.

Quibusdā mulieribus āno octagesimo maxillares illi nouissimi non sine dolore exierūt: uiris quoq; idē euenisse accepimus & accidit iis quibus in iuuentute ipsi gemini nati non fuerunt.

Cap. v. Elephantes foeminae minores dentes: & ecōtra quā mares habent uergunt enim deorsum.

Statim cum natus est elephantus dentes habet.

Elephas linguam per quā exiguam habet atq; interius posita quam in cæteris sit ita ut uix eam uidere possis.

Cap. viii. Cæbus simia gerens caudam est.

Caniceps qui græce cy nocephalos dicitur eadē forma qua simia ē sed maior ualidiorq; ē & faciei caninae & dēte robustiore caninoq; ppiorē.

Simiae cōueniūt cū hoīe plurimū sua facie qppe quæ nares aures dētes tā primores quā maxillares hoīes more habeāt: & ciliū ē: cū cætere q̄dru pedes non in utraq; palpebra habeant: simia habent.

Pedū simia: officii duplex est: his enī & ut pedibus & ut mātibz utūtur.

Cap. xi. Chamaleo figura totius corporis lacertā imitatur: ipi uidē di sedes nūq; cute opitur nec pupillæ motu: sed totius oculi uersatione ī orbem mutationēq; quoquo uersus aspicit: qua uelit mutat suū colorē ī flatus uerq; & niger nō lōge dissimilis crocodillo ē. mutatnr color tōto in corpore: nā & oculi cōcoleres reliquo corpori reddūtur: & cauda eūdē colorē accipit. carnē nūq; nisi īcapite & maxillis & extrēo caudæ ad modū exiguā possidet: nec albi sanguinem quā in corde & oculis: & loco a corde superiore & uenulis hinc tendentibus habet.

Ca. xii. Nō nulla auīū gñā lras pferre qūt u3 ea p̄cipue q̄bz ligua latior est.

Cap. xiii. Mēma iis tātū aīalibus data ē q̄ prius itra se aīal formāt: nec prius quū deinde aīal: unde sit ut delphinus māmas habeat aīal. n. illico cōcipit & format.

Præter brāchiæ discrimē pisces a cæteris aīalibus differūt: eo qd̄ nō pilis ut terrestria q̄ aīal generant: nō cortice: nō pena: sed plurimi squammosi pauci cartilagine aspera: paucissimi læui sunt.

Est omnis piscium genus sanguinis particeps :

Pariunt oua pisces oēs qui squamma conteguntur : aīal uero oēs qui genere cartilagineo continentur excepta rana .

Cap. xiiii. Caret pedibus genus omne serpentum ut pisces

Cap. xv. Animalia oīa quæ aerem accipiunt & reddūt habent pulmonem arteriam gulam & situm gulæ & arteriæ.

Cor omnibus animalibus est quibus est sanguis : uerū in minutis præ sua tenuitate non æque spectari potest .

Pisces & omnino quæ branchias habent carent pulmone.

Iecur inest omnibus in quibus est sanguis.

Vermes continent cerui oēs suo in capite uiuos qui nasci solent sub ligula in cōcauo circiter uertebra qua ceruici innectitur caput magnitudine haud minotiores his uermibus quos maximos carnes putres ediderūt.

Ceruus & dāma sælle uacāt quanquam cerui iestiniū adeo amari ē ut ne a canibus quidem attingatur nisi ceruus præ pinguis sit.

Nonnullis ceruis achainis nomine sæl contineri in cauda creditur.

Delphinus inter pisces solus sælle priuatus est

Cap. xvii. Quadrupedes cornugere altera maxilla dentate quaternos uentris habent sinus quæ quidem & ruminare dicuntur sed omnia dentata maxilla utraq; uentres singulos habent.

Propositiones ex tertio libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Mnibus animalibus quæ oua ædunt siue bipeda siue quadrupeda sint testes lumbis inexti infra septū continentur uel cādidiores uel pallidiores.

Taurum aliquando excisum testibus initu protinus acto progenerasse traditum est:

Vipera aīal ædit postquā intra se oua peperit : cū cætera serpentum genera oua ædant in lucem.

Cap. iiii. Venæ ex corde originem ducunt.

Co. v. Origo neruorū in corde est.

Cap. vi. Ossa oīa siue foris uicissim tæguntur siue alteꝝ inseritur alteri neruis ligantur capite excepto : id . n. nō nernis sed futuris ipsoꝝ ossiū cōtinetur

Natura nerui fissilis in lōgitudinem tendit : & scindi p latitudinē nō pōt.

Neruus ignem non patitur cū uena patiatur : & icisus solidari non potest.

Pars corporis nulla stupore temptatur quæ neruis caret.

Neruis pluribus pedes manus & scapulæ continentur atq; etiam ceruices & lacerti .

Ossa oia inter se apta una continuant seriem mouetur uenarum nec est uolum os quod seorsum ipsum per se maneat.

Maxillis genus dentium inhæret: os partim cauū partim solidū & adeo firmum ut solum inter ossa ferri aciem respuat.

Nullum animal est quod circa uentrem os habeat.

Leo suis in ossibus nullam oio habere medullā uidetur: quia admodū exigua ac tenuē habet & in paucis ossibus solis .n. inferioribus atq; brachiis

Cōstat leo præcipue oium aialiu ossibus solidis: sunt enim adeo dura ut ex eis concussis ignis uelut a filice elidatur.

Delphinus ossa habent non spinas:

Cap. viii. Quēadmodū os præcisū nunquā recessit: ita & cartilago rupta nunquā reparatur nec ullo foramine hincit.

Gressihum quæ animal gignū auriculæ nares extremaq; ossium non nulla cartilagine constat.

Cap. viii. Colores cornuū unguium: angularum cutis pilorumq; colorē sequuntur.

Dentes ossium naturā emulantur: quamobrem ethiopū dentes & ossa cādentis sed unguēs nigri.

Ceruis tantummodo cornua tota solida: & sparsa in ramos: & omnibus annis decidiua sunt nisi castrentur.

Adherent cornua cuti potius quam ossi: unde fit ut imphrygia albi boues sint qui cornua perinde ut auriculas moueant.

Cap. x. Pilos habēt animalia quæ pedestria & uiuipara sunt.

Cortice integūtur quæ ouipara sunt pedestria.

Animalia quæ molles suapte natura pilos habere solēt: hæc per uisum pabuli melioris duriores incipiunt gerere cōtra autem molliores paucioresq; ea quæ duos copiososq; habuerint.

Pili hominum locis calidis duri: frigidis molles oriuntur.

Pili sunt molles qui promissi & simplices sunt: duri qui crispi.

Cap. xi. Cutis homini proportionē magnitudinis tenuissima est

Cutum sensum carere constat.

Ubicunq; cutis per se & sine carne est uulnerata non coit: ut i gena bucca præputio palpebra

Mutatur color pilorū in senectute candidiq; efficiuntur quod uel cæteris quidem animalibus accidit sed non satis aperte, præterquam equo & cā descunt pili a parte sui postrema.

Plurimus canorum numerus candicans: ilico exstitit: qua ex re patet canitiem non ariditate committi: (ut quidam uolūt) nihil enim ilico aridū gigni solet: sed cutis uitio qd' utiliginem appellamus pilos omnes produci canos apertū est.

Non nullis pili dum ægrotarent in canuerūt: quibus in bonam ualitudi

nem restituti nigri renati sunt canis defluxis.
 Canescere pilos otius opertos:quam difflatoſq; aduertimus
 Tpa hoīum & partes primores quā poſteriores celerius canitiem ſetiūt.
 Pubes nouiſſime caneſcit.
 Pili in hoīe ſolo partim ſimul:partim poſtea per ætates gignuntur.
 Congeniti ſunt pili capitis & ſupercilioꝝ & palpebraꝝ:poſt geniti pubis
 primum mox alarum poſtremo menti.
 Parte poſteriore capitis caluus nemo efficitur.
 Capitis læuitatē calitium nūcupamus:ſupercilioꝝ uero leuitatē ſalitiū ap-
 pellamus neutrumq; eoꝝ prius quam caprus coitus ueneres ſit acci-
 dere nouimus.
 Caluitio eſſe immunes mulieres & pueros & ſpadones apertum eſt.
 Pili poſtgeniti iis qui ante pubertatem caſtrati ſunt non exeūt:& poſt pu-
 bertatem exciſis ſoli decidūt præterquam pubis.
 Pili in mento mulieris non prodeūt:niſi iterdū pauci:cū mēſtrui curſus
 ſubſtiterunt:reliqui poſtgeniti mulieribus proueniunt.
 Rarius fieri poteſt ut homo tum mas tum ſocinina:pilis poſtgenitis carē
 at iam inde ab ortu naturæ uitio contraſto & niſi ut pebeſcant contin-
 gat ſteriles in gignando ſunt.
 Nonnullis ſupercilia per ſenectutē adeo hiſſuta reddūtur:ut tondendū:
 ſit qđ propterea euenit qđ cohæſiōi appoſita ſunt oſſium quæ ſeneſcē-
 te ætate laxantur & inde plus humoris tranſire patiuntur.
 Pili palpebrarū nunquam plurius iuſto excreſcunt:deſiuntq; rebus ue-
 nereis inceptis eoꝝ magis quo uiſus ueneris fuerit ampliꝝ.
 Pili euulſi ſubnaſci denuo poſſunt:dum citra ætatis florem degitur:nec
 quibus animalibus uerſicolores ſunt pili eiſdem etiam in cute uariuſ il-
 le color habetur.
 Calueſcere minus ſolent qui mento ſunt bipartito:
 Creſcunt pili quibuſdam in morbis:ut in tabificis:& etiā in ſenectute &
 deſuncto augeſcunt:duroreſq; redduntur idem unguibus euenit
 Libidinofis pili congeniti maturius deſiunt:poſtgeniti maturius ſe-
 ſepromunt.
Cap.xii. Sunt aquæ multis in locis quas cum oues biberint moxq; inierit
 nigros generant agnoſ:ut in terra eſſetide agri chalcidici thraciæ faci-
 annis quem phycrum uocant.
 Lepori ſoli pili & in bucca intus:& ſub pedibus ſunt.
 Aculeo ab apibus ſubtraſto nullis ſubnaſcitur aliuſ immo breui morian-
 tur neceſſe eſt.
Cap.xv. Quod admodū raro contingit parum id obſeruandum cenſeo.
 Deſuctis nihil:humoriſ in ueſicam tranſmittitur:at uiuiſ non ſolum hu-
 mor:ſed etiam ſicca quædam concrementa deſcendunt ex quibuſ cal

culi conficiantur.

Cap. xvi. Quibus multum est carnis iis uenæ artiores & sanguis rubentior & uenter ac uiscera parua: quibus parum iis uenæ ampliores: sanguis attrior: uiscera maiora & uenter auctior.

Pinguescunt intra carnem quibus paruus est uenter.

Cap. xviii. Omnia ætate prouecta potius quam nouella pinguescunt: sed præcipue cum iam suæ longitudinis ac latitudinis modum adepta augeti in profundum incipiunt.

Cap. xviii. Sanguis uenas uasa sibi habet: nec in ullo alio nisi in corde præteruenas continetur.

Tactum in nullo genere sentit sanguis: sicut nec excrementa in aluo contenta: & cerebrum & medulla.

Si sanguis integer est & non natura uel morbo uitiatu rubet & dulcis saporis est.

Quod natura uel arte bono habitu sunt: iis nec multum sanguis est nec pauper.

Quanto aliquo plus pinguedinis habent eo minus possident sanguinis.

Homini sanguis tenuissimus ac mundissimus est: tauro & asino inter ea quæ animal generant crassissimus & nigerrimus parte etiam inferiore crassior & acrior est quam superiore.

Si sanguis immodice humescit morbus fit sic enim in speciem saniei diluitur & adeo serefcit ut nonnulli sudore cruento exundauerint.

Dorminentibus sanguis copia partes exteriores deserit subitque interiores. Fœminis sanguis nigrior & crassior quam maribus est: & minus sanguinis per summa corporis fœminarum est plus in parte interiore continetur.

Omnium fœminarum maxime mulier sanguine habundat: & mēstrua plurima in mulieribus fieri solent: quod genus sanguinis uitiatum et grotansque fluit immodicæ.

Cæteris morbis sanguinis minus mulieris infestantur quam uitri paucis enim mulieribus fiunt mariscæ aut uarices aut e naribus profusio sanguinis: & si quod eorum acciderit detrimentum in mēstrua decubunt.

Cap. xx. Sanguis in uenis medulla in ossibus: alia humida in membranis aut cutibus aut in uentribus continentur.

Nouellis adhuc animalibus medulla cruenta admodum est.

In suillis ossibus minus medullæ est: & nonnullis omnino deest.

Eorum quæ utrinque dentata sunt: lac coire non potest: tenue enim dulceque est & non pingue.

Tenuissimum est lac cameli mox equæ tum asinæ: crassissimum bubæ.

Nulli fere animalium lac fieri solet antequam uterum ferat: nūquā ferunt utile omne est sed primum nouissimumque inutile.

Non prægnantibus aliquando sed raro aliquibus æduliis efficitur ut lactescant. & quibusdam mulieribus natu maioribus suctu frequentiore lac prodit & copia tanta ut infantem enutrire potuerint.

Vbera caprarum quæ coitum non patiuntur pastores mōtis ætæ urtica perficant uæhementer ut dolorē infligant: itaq; primum cruentē humorē eliciunt: mox purulentum: postremo lac non minus quam ex iis quæ uenerem patiuntur.

Fieri potest ut aliquibus maribus bestiis lac gignatur: nam in lenno insula caper ex mammis quas geminas iuxta genitale gerit: tantum lactis emungebatur: ut colostrā inde conficerent: quod idem & proli masculæ capri illius euenisse accepimus.

Viris post pubem exiguum lac non nullis exprimitur uerumtamen persuctum frequentiore multum prodisse aliquibus traditum est.

Cum ex amphora lactis caprini formagines uiginti conficiuntur: bubulum eadem mensura .xxx. facit ut pastores confirmant.

Cogitur lac succo ficulno & coagulo.

Succus lana exceptus pusillo lacte abluitur quod iniectum lactis copiam densat & colostrat.

Cap. xxi. Quod uetustius coagulum est: eo præstantius: tale profluvio uētris mēderi præcipuæ potest: atq; et quod leporis est. sed laudatissimum hinuli.

Mulierum lac commodius lactētibus est quod liuorē trahit: quam quod candidum est & fuscæ salubrius habent quam cauidæ.

Est ad alendum lac ualidius in quo plus casei est: sed infantibus salubrius quod minus casei contrahit.

Cap. xxi. Plurimum semitus proportionē corporis homo emittit.

Propositiones ex quarto libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Vnt genera animalium quæ sanguinem carēt quattuor primū quæ mollia appellamus foris carne molli obducta: & solidum intus quale sapi est: secundum quæ crustis tenuibus operiuntur & partem solidam foris: mollem carnosamq; intus continent quale cancrorum: tertium quæ silicea testa muniuntur quale cancroge & ostrearum est: quartum insecta omnia quale apes & uespæ.

Cap. vii. Insecta omnia quibus non in aluo aculeus est linguam uelut arma gerunt ut muscæ & culices.

Cap. viii. Sunt sensus supra quos nullum alium generis sui ad esse nouimus numeros quinque: uisus auditus olfatus gustus tactus.

Quaecumque sanguinem habent & animal pariunt hos omnes sensus habere uidemus nisi quid læsum laceffitumque sit quale genus talparum cui uisus deest.

Sensum tactus omnia habent animalium genera.

Audire atque olfacere pisces palam est habere.

Sanguinem suum sagaciter pisces odorari dicuntur: unde quotiens sanguis effusus piscium est fugiunt & loca petunt longinqua.

Visu & olfatu & gustu insecta animalia tam pennata quam non pennata procul sentiunt.

Apes ad nullam rem putridam solent ad uolare sed dulcia petunt.

Quæ siliceo tegmine operiuntur olfatum gustumque habere constat: de uisu & auditu nihil certi habemus.

Cap. viii. Differt uox a sono & loquutione

Guttur solo uox agitur quo circa quibus pulmo deest iis nulla uocis emittende facultas est.

Diff. Locutio est uocis per linguam explanatio

Vocales litteræ a uoce & gutture: consonantes lingua & labris proferuntur: quibus litteris omnis locutio conficitur.

Sonus elidi ab aliis partibus corporibus potest.

Insecti animalibus neque uocis neque locutionis ulla facultas est: sonusque iis attrito spiritu interiore: mouetur non exteriori

Nullum molle animal nullum crustatum uel uocem uel sonum aliquem mittit naturalem.

Pisces uocis ex partes sunt: cum neque pulmonem neque arteriam aut guttur optineant sed sonos quosdam stridoresque mouent aut attritu branchiarum quas aliquis horridiusculas opinent: aut spiritu in interioribus: incluso: que & dum atterunt atque agitat sonos illos elidunt.

Delphinus stridet ac mutit efferens se in aerem: hic enim pulmonem & arteriam habet proinde non nihil uocis potest promere: lingua tamē libera absolutaque caret & laboris quibus uocis possit aliquem articulum formare.

Sunt singulis animalium tioces proprie ad initum & uenerem coitum.

Auibus præcipue facultas conficiende locutionis data est: quibus lingua mediocriter lata uel tenuius.

Carulæ linguatioreque sunt auium minores & circa coitum maxime tale effici unamquamque auem moris est

Aliis in pugna uox est ut coturnicibus: aliis ante pugnam ut perdicibus dum suos aduersarios prouocant: aliis cum uicere: ut gallinaceis

Canunt non nulli mares perinde ut suæ scemine: ut lusinarum genus: scæ

mina tamen cessat cum incubat pullosq; educat.

In non nullis generibus maribus causatus tantum datus est ut gallina, ceis & coturnicibus.

Proprium est hominis loqui.

Quibus est locutio:is etiam est uox & non e contra.

Quod surdi iam inde ab ortu naturæ sunt: iidem etiam muti sunt.

Auicularum non nullæ haud uocem eandem mittunt quam sui parentes si præreptæ paterna caruerint educatione & cantibus cæterarum auim insueuerunt.

Cap. x. Somniare non solum homines sed genus omne quadrupedum palam est: & declarant id canes suo latratu quem per quietem agunt: quanquam de his quæ oua pariunt incertum est: sed dormire ea certum est.

Pisces omnes & mollia & crustis operta omnia & insecta dormiunt.

Homo maxime animalium somniat.

Editis nuper in lucem in tantibus adhuc nullum penitus contrahitur somnium: sed plurimis anno circiter quarto & quinto uisa incipiunt.

Produntur uiri & mulieres qui nunquam quicquam somniauerunt: quorum nonnullis in processu ætatis accidit ut uiso somnio mutarentur habitu sui corporis uel in mortem uel in morbum.

Cap. xi. Sextus masculinus & femininusq; nō in oibus aiatibus est: ut i his qui uitam stabilem ducunt aut testa reguntur: sed in mollibus & crusta opertis & in pedestribus mas habetur & femina.

Maxima ex parte maiores longiorisq; uitæ sunt mares quā feminae præterquam in genere mulorum.

Fœminas piscium maribus esse longioris uitæ constat.

Partes superiores prioresq; in quocunq; genere animalium maribus sunt potiores ualidiores & aptiores: quæ autem dici possunt inferiores postioresq; eas fœminæ habent robustiores.

Omnino fœmina eneruior autq; infirmior est nare & pilum habet tenuiorem quam mas.

Caro humidior est fœminæ quam maris: & genua planiora & crura tenuiora sed pedes elegantiores.

Vox est fœminis omnibus tenuior & acutior boue excepta.

Propositiones ex quinto libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo:

Oitu pediculorū lendes procreantur: muscæq; uermiculæ.

c Pulicū coitu genus uermiculorum oui speciem referens gigni

tur: ex quibus nec ea quæ generarint proueniunt nec aliud ullum aial

Cap. ii. Leporum foemina marem sepæ numero prior superuenit: cætero-
rum uero magna ex parte modus coeundi idem est.

Ceruæ mares suos non patiuntur nisi raro: nec uaccæ tauros: propter ri-
gorem genitale.

Fœminæ felicū natura libidinosa sunt: & mares ad coitum ipse frequen-
ter aliciunt inuitant cogunt: puniunt etiam nisi pareant.

Cameli sedente fœmina coeunt: & coitum toto die exercent: petunt re-
cessuum solitudines cum libet coire: nec aquis potest eo tuto accedere
præterquam pastor.

Genitale camelis neruo ita constat: ut ex eo confici possit quo arcus fidelis
sime intendatur.

Cap. v. Testes nec pisces habent nec ullum aliud genus qd pedibus careat
Perdices si aduersæ maribus steterint uentusq; inde affluat ubi mares stât
conciunt plerumq; etiam uoce marium utero ingrauescunt & libidi-
nē turgent.

Cap. viii. Tempora coitus descripta & ætates certas ad uenerem singulis
animalium natura finxit & statuit.

Stimulantur ad uenerem mas hominum magis tempore hyberno: fœ-
mina æstiuo.

Genus auium parte plurima uere ac ieunte æstate coit & parit: excepta al-
cyone quæ circa brumam parere solita est quamobrem quotiēs bru-
ma serena existit dies alcionea appellatur.

Cap. xi. Stirpium & piscium & quadrupedum animâtium generi plurimū
interest non solum ad cæteram corporis foelicitatem: sed etiam ad coi-
tum partumq; ampliorem.

Cap. xii. Sapia parit oibus ani temporibus perseveratq; in ædendo ouoge-
numero dies quidecim quotiēs: aut ediderit mas euestigio sequēs atra-
mētū ouis superinfundit: atq; ita efficitur ut solidescant.

Cap. xiii. Patiunt colubæ omnibus anni temporibus si locum apicum ha-
beant & cibum pullosq; educant sin minus æstatæ tantūmō satant.

Proles colubarum præstantior uere quam autūno est: deterima æstatæ &
omnino tempore calidiore.

Cap. xiiii. In omnibus animalium generibus prima emissio seminis aut
infœcunda est: aut si fœcunda sit imbecilliora tamē generat & pautiora

Etas accomodata ad coitum generi hoium inotescit uocis mutatione &
mammarum sed præcipue ortu pilorū pubis.

Semen ferre incipit homo circiter annos bis septē: sed uim genitalem re-
cipit circa annos ter septem.

Oues & capræ anniculæ coeunt atq; utero ferunt sed proles præstantior
est quam senescentes mares & fœminæ procrearint.

Sues tum mares tum foemine coire incipiunt mēse suae ætatis octauo quāquam mas antequam sit anniculus prolem generet uitiosam.

Apri mense dicimo in ire incipiunt: & ualent in coitu ad triennium:

Canes tam mares quam foeminae anniculi magna ex parte coeunt: & non nunq̄ mense .viii. geritq̄ foemina uterum ad summam dieg. lxxiii. nec minus quam .lx. diebus.

Cum pepererit canis rursus .vi. mense nec prius coitu impletur.

Equus inire tam mas quam foemina incipit biennis: ita ut ualeat procreare: sed proles minor & inbecillior est: coeunt uero ut plurimū in trimatu & proficunt subinde in generando ut proles præstantior procreetur ad usq̄ annos .xx.

Coeunt equi mares usq̄ ad annos tricenos ternos foeminae usq̄ ad .xl. ita ut per totam fere uitam coitum equis seruari eueniat.

Viuent equi magna ex parte ānos circiter .v. & .xxx. foemia plus quā .xl.

Quinq̄ & .lx. annos uixit equum proditum est.

Asinus tam mas quam foemina mense .xxx. coit sed magna ex parte ne quæunt generare.

Homo mas ad annum usq̄ .lxx. uidelicet termino ultimo potest generare: foemina usq̄ ad .l. sed id raro: magna uero ex parte maribus .v. & .lx. annus finis progenerandi est: foeminis .v. & .xl.

Arietes primum uetustiores cœias ineūt: nouellas .n. minus psequuntur.

Sus ubi .xv. annum nata est non amplius generat sed efferatur.

Elephantus foemina incipit coire anno .xii. cum celerrime aut .xv. cum lentissimæ.

Senectus uim generandi pertendiq̄ omnibus animalibus tollit.

Quam grauidam redidit elephantus eadē præterea tagere nūquā patitur

Cap. xviii. Nascuntur papiliones ex euticis: erucæ ex uirentibus foliis primū enim minus quid milio consistit i folio: mox uermiculi inde contrahuntur cū inter tridū enicule formantur.

Vinari culices ex uermiculis qui face uini acescente gignuntur originem trahunt:

In his etiam quæ nullam putredinem posse recipere existimantur nasci animalia nouimus ut uermes in niue uetustiore qui hirti sunt pilis & rubidi: quoniam & ipsa nix uetustate rubescit.

In cypro insula ærariis fornacibus ubi calcides lapis ingestus cōpluribus diebus crematur bestiolarum in medio igne nascuntur pennatæ paulo minus scis grandibus maiores quæ per ignem salunt atq̄ ambulant.

Salamandra per ignem ambulans eum extinguit.

Cap. xxi. Reges ducesq̄ apum aculeum habent: sed eo non utuntur.

Non unus in quocunq̄ examine dux tantummodo est sed plures: peritq̄ ipsum examen si duces uel non satis habeantur: uel non plures quam

fatis: quod non tam principis desideria q̄ generationis: (ut aiunt) ad quam illi necessarii sunt accidit.

Construunt apes fauos e floribus: cæram ex lachryma arborum fingunt: & mella ex rore aeris siderum ex ortu potissimum.

Mel non ipsas facere apes: sed rorem cadentem deferre argumento est: q̄ uno aut altero die cellas melle repletas inueniunt apiarii. item in autū no mel postea quam de tractum est non reparatur: cum tamen illo etiā tempore flores proueniant.

Apes aggerant suis cruribus cæram: mel ore euomūt in cellas.

Cap. xxvii. Scorpiones terrestres uermiculos ouorū specie pariunt complures & incubant: mox ut prolem perfecerunt pelluntur ab ipsa: sicut & araneis accidit: & interimuntur a suis liberis.

Cap. xxviii. Phalangii aranei rhete crassum cum fecerint pariunt atq; incubant: cunq; ipsa proles increuerit matrem amplexa consumit & eiicit sæpe etiam patrem si ceperint.

Cap. xxxi. Pulices minima quadam putredine gignuntur: sedemq; sui ortus sordes optinent aridas:

Cimices gignuntur ex humore qui per summa corporis animalium consistit pediculi ex carne: quibus futuris emergunt ceu pustulæ quædam suæ puræ exiguæ: quas si pungas pediculi exeunt. accidit morbus hic nonnullis hominibus præ nimio corporis humore: & quidem aliquos sceditate obiisse proditum est ut alcmantē poetam pherecidem syrium. Pueris pediculi in capite magis fiunt: uiris minus & omnino sceminæ magis quam mares pediculos sentiunt: minusq; laborant eorum capita q̄ bus pediculus in capillo est: & ex carne pediculus nascitur.

Cap. xxxiii. Testudo oua durioris testæ & bicolora ædit: quale ouum auum est: eaq; defossa: & cooperta terra: & complanata ī cubat crebrius repetens: scetumq; sequenti anno excluditur.

Propositiones ex sexto libro de historis animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

Pupa sola in genere auium non nidificat: sed scipites arborum subiens parit sine ullo stramento in cauis.

Cap. ii. Quæ oblonga sunt oua & fastigio cacuminata sceminā ædunt quæ autem rotunda & parte sui acutiore obtusa orbiculum habent matrem gignunt.

Si incubante gallina tonuit oua pereunt

Facultas columbis retinēdi oui etiam tempore perturiendi est: nam si ab

aliquo uexentur ouum per tristitiā retinent.

Cap. iiii. Origo pulli in albumine oui est: cibus autem per umbilicum ex uitello petitur.

Cap. iiii. Quæ specie columbacea continentur quamuis tria interdum pepererint oua: nunquam plus duobus pullis educunt: nonnunquam et unum tantum reliquum ouum semper irritum est quod urinū uocant. Columbæ cum pepererint primum ouū uno interposito die scdm pariunt & incubant ambo uicissim: interdiu mas: noctu foemina:

Capitulo quinto. Quæ carne uescuntur non plus quam semel in anno pariunt: sed hirundo sola bis anno nidificat.

Pullos hirundinis adhuc recentium: si quis oculos stimulo percusserit resanescunt & cernendi uim postea plene recipiunt.

Capitulo sexto. Aquilæ oua pariunt terna: sed binos excludūt: ut uersu apud musæū cōstat: excludit binos: ædit terna: educat unum. Coruus pullos nido expellit.

Oēs fere alites quibus unguis adunci: pullos cum primū prouolādi facultas fuerit nido expellunt: percutientesq; cogunt discedere.

Cap. vii. Nulla avis sui generis: auem solet interimere. Parit cuculus non in nido quem ipse fecerit: sed in nidis minorum auium & maxime palumbiū: ac oua quæ aliena repererit edit sua relinquens & parit ut plurimum singula oua.

Cap. viii. Cornicum foeminæ tantum incubant: assidueq; perseverāt & mares his cibum suggerunt. Perdices bina ouorum receptacula faciunt & in altero foemina incubat: in altero mas.

Cap. iiii. Pavo uiuit annis. xxv. parit maxime a trimatu: masq; dum foemina incubat oua frangit.

Cap. xiii. Spargunt sua oua omnes pisces & magnam ouorum partem mares deuorant: alia pereunt in humore quibus æditis mas non asperserit semen genitale.

Cap. xvi. Sola anguilla inter sanguinea sine coitu & sine ouo generatur:

Cap. xviii. Cōmune omnium animalium est ut cupidine uolupta. eq; rei uerere maxime gestiant atq; incitentur

Ferociunt foeminæ a partu & mares tempore coitus:

Incendantur libidine ex foeminis aquæ potissimum. mox uaccæ.

Temporis beneficio & corporis ualitudine propensiora redduntur ad uenerem animalia.

Equæ libido extinguitur magis iuba tōsa & frons tristior redditur.

Taurus tempore coitus tantum cum foeminis pascitur: ceterosq; oppugnat mares.

Equa facillime oīum quadrupedū: parit minimūq; emittit profluuium sē
guinis: uidelicet pro corporis magnitudine.

Sunt prope oīa aīalia propensiora ad coitum tempore uerno.

Cap. xviii. Candidi nigriue efficiuntur ouium foetus si sub lingua arietis
uenæ uigræ aut candide habentur cuius enim coloris sunt uenæ eius
dem & uellus est.

Tanta est uis aquilonis ut oues quæ non nisi foeminas pariunt immutet
ad proles masculæ procreationem quare spectare ad aquilonē oportet
cum coeunt foeminae.

Capris nullum ducere pastores constituunt: quia earum natura non sta-
bilis sed lubrica atq; mobilis est.

Cap. xx. Catelli cæci gignuntur nec ante duodecimū diē uisum accipiūt.

Crassius canum quam cæterorum aīalium lac ē excepto scrofæ & leporis

Crus mares canes tollentes mingunt magna ex parte quidem sexto men-
se ætatis: sed nonnulli uel serius octauo .i. mense id faciunt: atq; etiam
maturius quam sexto quod autem simpliciter dixerim cum coire inci-
piunt tollunt.

Cap. xxii. Salacissimū oīum tū foemiuaq; tū mariū equus ē: hoīe excepto
Minus temporis mares equi uiuunt quam foeminae propter coitū: & qui
domi aluntur minus quam gregarij.

Equorum foemina finem sue longitudinis & proceritatis quinquennio:
recipit: sed mas sexsenio.

Cū equa peperit statim secūdas deuorat atq; etiā quod pulli nascentis frō
ti adheret: hippomanes dictum magnitudie minus carica parua hoc si
quis prærupto odorem moueat equa excitatur furitq; agnito eo odore

Equorum ducem (ut bonum) nullū constituunt quoniam equorum na-
tura non stabilis sed mobilis procaxq; est.

Cap. xxiii. Non asinum equa ut asina equum recipit: nisi asinus sit qui e-
quam luxerit.

Cap. xxiiii. Mulus cum equa coniūctus innū procreauit: mula quoq; iam
facta grauida est. sed non quo ad perficeret atq; educeret prolem.

Mulæ in terra syria super phoenicem & coeunt & pariunt omnes sed id
genus diuersum est quanquam simile.

Si cutis prætenta maxillis detracta mox relaxata ilico in suum redeat lo-
cum inditum recentioris quadrupedis est: ueteris contra si diutius ru-
gata maneat cutis.

Cap. xxv. Lac & caro cameli suauissima omnium est.

Cap. xxvi. Sues mares castrati maiores ferocioresq; euadunt

Cap. xxvii. Cerua mare sustinere non potest ob eius contentissimum im-
petum: uerum tamen etiam aliquando sustinet.

Pinguescunt cerui in æstate supra modum: quam obrem nec currere qui-
de possunt: hyeme extenuantur debilitanturq; uere autem uigent ma-
xime ad cursum.

Cerui intestinū tam tenue imbecilleq; habent ut etiam si leuiter percusse-
ris possit rumpi cute adhuc integra.

Cap. xxx. Ursa foetum minimum pro sui corporis magnitudie ædit: quip-
pe minorem catto parere solet: nudum item & cæcum: & cruribus pro-
pmodum membrisq; aliis plurimis in discretum.

Cap. xxxi. Parit leena catulos adeo paruos ut uix post secundum mensē
iucipiant ingredi.

Caret leena iuba nā maris hæc propria est.

Cap. xxxii. Vulpes cæcos parit ut ursa & infirmiores: parturiensq; ita fece-
dit ut raro grauida capiatur.

Cap. xxxiii. Murium generatio mirabilis est tum numero tum celeritate
iam enim foemina prægnante in uasæ miliario aliquādo occupata: pau-
lo post referato uase: musculi numero. xx. & centum reperti sunt.

Terræ persicæ parte quadam mute foemina reuissa foetus foeminini pgnā-
tes conperiuntur.

Propositiones ex septimo libro de historiis animalū Aristotelis: q̄ i ueteri trās-
latione ponitur nonus: sed a theodoro interprete ponitur septimus.

Ex capitulo primo.

As hominum primum semen genitale magna ex parte incipit
ferre anno peracto bis septimo: ac simul etiam pubescere inci-
pit: uoxq; per id tempus mutari in sonum asperiores in æqua-
bilioresq; incipit: quanquam nundum grauent: idq; potissimū
incidit iis qui rem ueneream incipiunt agere: abstinentibus uero sit e-
contrario: & si curam adhibeant longo seruari tempore sine magna
mutatione potest.

Foeminis per idem tempus exurgunt ubera: quod fratrare dicitur: & men-
strua erumpunt: quæ quasi sanguis recens occisi animalis sunt.

Quæ alba dicuntur admodum etiam puellis eueniunt: & magis si ci-
bo utantur humidiori: hæc incrementa impediunt corporis & puel-
lam extenuant.

Menstrua tunc plurimis fiunt cum iam ubera ad duos digitos prominēt
& uox eodem tempore puellarum mutatur in grauiorem.

Per id tempus custodiri puellæ præcipue debent maxime enim ad usum
rei uenereæ cum hac incipiunt incitantur quod si inde nihil amplius

commouere temperent quam corpora ipsa faciant nullo usu uenereo sed sponte mutantur.

Sequi seruatiq; temperantia solet per aetates superiores: nam quæ admodum puellæ concumbunt libidiniore euadunt: & mares siue altera parte: siue utraq; minus cauerint propensiores eodem efficiuntur: meatus enim laxantur redduntq; eo corpus lubricum: & simul uoluptatis q; oli gestirent memores: desiderio moueturq; teritæ cōtrectationis.

Vox foeminæ acutior est quam maris & puellatum quam puerorum:

Euenit ut mammae immodice crescant cum puellæ excrementis redūdāt saturis enim & nondum profluentibus mensruis: quo plus continetur humoris eo magis efferri sursumq; impelli necesse ē: donec infra erūpat: & quod interim incrementum mammae acceperint seruant postea.

Semen infœcundum est usq; ad ter septimum annum: & si prolificum est exigua imperfectaq; generat.

Concipiunt facilius foeminæ natu minores: sed laborant in puerperio uehementius: & corpore minus magna ex parte perficiuntur.

Senescunt celerius mares salaces: & mulieres quæ frequentius pariunt.

Corporis incrementum post tertium partum mulieribus effici posse non uidetur.

Post annum ter septimum mulieribus oportune procreatio ē: sed uiris accedere aliquid potest ad prolem perfectiorem.

Semina infœcunda sunt quæ tenuia: foecunda uero quæ grandinis speciem gerunt: eandemq; potius marem foetificāt: contra tenuia nec globulenta foeminam gignunt.

Cap. ii. Profluuium menstruorum decrescente luna contingit: & paucis singulis mensibus mouetur: sed uno intermisso plurimis facilius agitur: scilicet qui breui tempore: hoc est biduo aut triduo profluūt: sed quibus in longum protrahitur: difficilius mouetur.

Conceptus mulieribus post profluuium menstruorum sua natura contingit: & quæ his carent steriles magna ex parte existunt.

Plurimum seminis omnium animalium emittit homo: comparatione magnitudinis suæ.

Mares qui humidiores natura sunt nec ualde carnosius plus seminis reddunt: atq; etiam plus candidiores quā fuscis: nec secus in mulieribus fit quo ad menstrua.

Cap. iii. Mares foetus circa .xl. diem dextro: potius latere mouetur: foeminae sinistro circiter .lxxx.

Effluxiones uocantur quæ intra .vii. diem: corruptionis incidunt: abortiones autem quæ intra .xl.

Mas qui .xxxx. die exierit si in quoduis aliud mittatur diffunditur atq[ue] aboletur sed si in aqua frigidam cogitur consistitq[ue] in membranula: qua rupta foetus ipse apparet magnitudine formicæ masculinæ: & mēbra omnia discreta: & oculi prægrandes:

Fœmina quæ intra tertium mensem eruperit indistincta est: quæ autem quartum adeptæ est mensem: distinguitur: & reliquam distinctionis esfigiem breui tempore accipit.

Cum in lucem prodierit fœmina:ocius quam mas & accrescit & ætate floret: & senectute maceratur.

Capitulum quinto. Quæ fœminam ferunt sunt pallidiores & grauius degunt & uaria auidius appetunt: statimq[ue] saltidiunt: quam quæ marem. Præcipue mulieres saltidiunt cum: oculi capillus oris incipit. Plus motus magna ex parte mas in utero isert: q[uam] fœmina & celerius p[er]dit. Vnum pariendi tempus statutum est omnibus animalibus: homo uero: & septimo mense: & octauo & nono parere potest: & quod plurimum x. nonnullæ etiam .xi. tangunt:

Infestantur mulieres mense quarto maxime & octauo & si in his foetus p[er]ierit ipse quoq[ue] magna ex parte intereunt.

Quædam mulier uigesimo filios partibus quattuor ædedit: quinos enim singulis partibus enixa est. maiorq[ue] eorum pars enutriti atque adulescere potuit.

In genere humano pauci gemini seruantur: si alter mas sit alter fœmia. Mulier & æqua omnium maxime animalium grauide contu patiuntur: cætera cum grauida fuerint fugiunt mare, eas. s. quorum natura superfoeta re more leporum recusat.

In muliere raro euenit ut superfoetetur: sed factum tamen aliquando est. Plurimis si concubuerint mēse octauo infans mucore oppletus exit.

Si mater sale immodice usa est: infans sine unguibus nascitur.

Capitulum quinto. Desinunt ut plurimum menstrua mulieribus circa .xl. annum quod tempus quæ excesserint usq[ue] ad .lx. seruatur: & etiam nonnullæ eo tempore pepererunt: sed ultra hoc tempus nulla potest protrahere.

Capitulum sexto. Mares plurimi ad .lx. annum generant: & quidam ad .lxx. nati genuerunt.

Euenit ut qui comuni inter se nequeant generare ubi disfocti se iunxerunt cum aliis queant.

gignuntur læsi ex læsis: ut claudi ex claudis: cæci ex cæcis: & similes sæpe numero in re quæ præter naturam committetur: & signa habentes sibi cognata hereditaria ut uerucas & neuos aut cicatrices aut quid aliud

generis eiusdem iam tale quid uel tert ia' post prole' regeneratum est.
Cum quidam in suo brachio puncti notam haberet: filius non id retulit:
sed nepos ea corporis parte.

In scicilia eius quæ adulterium cum æthiope comiserat filia non colo-
rem patris æthiopis retulit, sed qui natus ex hac est: is auum æthio-
pem regenerauit.

Fœminæ magna ex parte matris: mares patri proueniunt similes: sed sit
etiam e diuerso.

Gemini magna ex parte similes prodeunt.

Cap. viii Homo in semet conglobatus sic gestatur: ut nasum inter genua:
oculos super genua: aures extra genua habeat.

Omnibus animalibus caput primum superius est: sed cum exitum appe-
tunt deorsum deducitur & ita fit ut partus secundum naturam in caput
contra naturam impeditur aut inflexo corpore agatur.

Capitulo nono. Cæteris animalibus partus non laboriosi eueniunt: at
mulieribus dolores uehementissimi incidunt: & præcipuæ stabilibus
& sellulariis & quibus non bona latera sunt: neq; facultas non bene re-
tinendi spiritus suppetit

Cap. x. Pueri cum exierit uocem statim emittunt: & uocem antequam
egrediantur nunquam emittunt etiam si cum difficulter egreditur ca-
put extet: & corpus intus sit totum.

Pueri cum exierint manus ad os admouent: suguntq; confestim ubera: ex-
crementum etiam reddunt alii statim alii breui: sed omnes intra diem
quod excrementum pluris quam infantis magnitudine est: colore cru-
entum: atq; admodum nigrum & piceum est

Infantes primis. xxx. diebus: neq; rident cum euigilant neq; lachrymā-
tur: sed noctu & per quietem utrunq; interdum faciunt.

Pueri septimo mense dentire incipiunt: & maturius dentiunt: quorum nu-
trices lac: habent calidius.

Cap. xi Nonnullis effluit lac non solum de pupillis sed etiam passim p-
ubera aliquibus etiam per alas: edurantq; impofterum globuli quoties
humor non coquatur nec exeat: sed redundet.

Ubera ita fungosa sunt tota: ut si in poculo pilum forte hauserit mulier
dolor moueatur in mammis: nec sedatur donec pilus uel præssus exeat
sponte: uel cum lactæ exuggatur.

Seruatur lac donec mulier concipiat: tum desinit atq; extinguunt: tam in
hoīe quam in quadrupede.

Cap. xii Solent pueri plurimi conuulsione siue spasmo excipi & præci-
pue corpulentiores: & lacte uescentes copiosiore crassioreq;: & nutrice

EX .L.VIII.DE HI. ANI

lactantem succi plenam & corpulentam.
Nocet huic morbo uinum magisq; nigrum quam album & quod minus
limphatum est:& cibiq; inflant.
Plurimi pueri ante.vii.diem hoc morbo intereunt:unde sit ut. vii. die no-
mina imponantur tanquam saluti iam pueri magis credamus & peri-
culosius est si a scapulis conuulsio oriatur.

Propositiones ex.viii.libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Nil per tempus puerilis ætatis animam hominis differre a bæ-
luarum anima prope dixerim.
Adeo de in animatis paulatim sensitq; ad animata natura
transit: ut contunuatione ipsa lateat eorum confinium:& næp-
dium utrius natura sit extremi uide discussum testus super hoc:
Charum cuiq; suaueq; est quod per naturam habetur.
Cap.iii. Ad uncis aubus nullus omnino usus bibendi est: q; præterquam
paucissimis & ipse raro.
Cap.iiii. Serpentes uini incōtinentes sunt: proinde uiparas aliqui uino cū
fictilibus ad sapes deposito uenantur ebræ enim capiuntur.
Cap.v. Lupi soli quandam terram cum esuriunt edunt.
Lupi hominem illi potius petunt qui inertes sunt quam qui uenatores
Leo incontinenter cibo utitur: multa q; deuorat: solida sine ullo difectu
mox nihil triduo aut certe biduo comedit.
Leo sædnam odorem in cibo relinquit ex suo alitu: & ipso profisso in-
teriora eius grauitè olent.
Cap.vi. Bibunt quibus dentes ferrati animalia lambendo quibus autem
continui sorbendo. ursus neq; sorbendo neq; lambendo sed morfu
Sues pinguiore redduntur cum in ceno se uolutant: radicūq; est maxi-
me appetens omnibus animalibus.
Sexta pars ponderis quantum sus ponderarit uiuus absumitur occiso im-
pilos & sanguinem & reliqua id generis.
Ominia animalia cum lactentur solent extenuari.
Augentur iuuenæe amplius cum plus temporis exptes ueneris degunt.
Cap.viii. Equi muli & asini maxime potu pinguescunt: & quod minus po-
tum aspernatur: id appetentius pabuli est: & plenius obesatur.

Boues claram aquam bibere gestiunt: at equi & cameli turbulentam suauius bibunt.

Capitulum. vii. Elephantem alii annos ducentos uiuere aiunt: alii trecentos.

Cap. x. Oues pascere sædulæ atq; stabiles solent. capræ uero dum pascuntur loca crebro permutant summaq; tantum contingunt.

Caro cuiusq; quadrupedis deterior est cum locis palustribus quam editioribus pascitur.

Ouium quæ lupus occiderit pelles ac uelera: & facta ex his uestis longe quam cætera aptiora sunt ad pediculos generandos.

Cap. xii. Indica auis cui nomen psittacæ lingua est: lata aptaq; ad immitandum: & loquacior cum biberit uinum redditur.

Cap. xvii. Cum serpens exure senectutem incipit: ab oculis primum detrahit pellem: ita ut obcæcari uideatur iis qui rem non intelligunt: dein de caput exiit: & hoc fit tam uere quam autumnus.

Cap. xviii. Cum aues egrotant plumæ inditum proferunt turbantur: nec posituram eandem seruant: quam habent dum recte ualent.

Cap. viii. Cum bene hominibus annus cedit: tunc & piscibus foeliciter degere contingit.

Cap. xx. Glandes a suis suauiter comeduntur: sed carnem humidam faciunt si solæ ædantur: & si grauidæ glandem copiosius æderint abortum faciunt.

Cap. xxii. Facit rabies canibus furorem: & quæ momorderint intereunt omnia & rabiunt excepto homine quo morbo intereunt & canes.

Cap. xxiii. Boues gregales morbis duobus temptantur: podagra & struma: quodq; in homine febris idem in boue struma est: estq; indicium morbi si demissæ aures flacceant.

Cap. xxiiii. Equi gregales morbo immunes sunt excepta podagra: quæ plerumq; ungues amittunt: at equi domestici & oues (ut homines usu periti referunt): totidem morbis infestantur: quot homo.

Abortum facit equa odorem sentiens fungi fumigantis & lucernæ extinctæ: quod & mulieribus nonnullis accidit.

Equi uocem agnoscunt equorum cum quibus pugnauerint.

Cap. xxv. Impatiens frigoris asinus est: quapropter pontica & scythica terra asinis caret.

Cap. xxvi. Intereunt insecta omnia tacta ex oleo: sed celerime si capite illito exponantur soli.

Cap. xxvii. Insyria oues sunt cauda lata ad cubiti mensuram: & capræ auriculis mensura palmari & dodratili.

In cicilia capræ tondentur ut alibi oues.

Carniuoris auibus cibi suppeditatur: propter ruptus quo uiuunt pe-
nuriā.

Bæstia omnes fere efferatiores in asia sunt fortiores in europa: multi-
formiores in africa: unde prouerbio quodam dicitur: semper aliquid
noui affricam afferre:

Cap. xxviii. Morum animalium diuersitatem efficiunt loca.

Loca montana & aspera suas bestias reddunt & aspectu efferatiores: & ui-
ribus robustiores quam plana & molliora.

Omnium uenenatorum morsus grauiores sunt: si alterum ederit al-
terum.

Plurimis animalibus uenenum habentibus aduersatur salua hominis.

Capit. xxx. Vitiantur senectute pisces: & ad rem falsamentariam pi-
sces senes improbi sunt declaraturq; eorum senectus duricie magnitu-
dineq; squammarum

Fluuiiales pisces & lacustres optimi sunt post partum: & seminis genitalis
emissionem: & mares suis fœminis sunt præstantiores.

Propositiones ex libro nono de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

h Abere uim quandam naturalem animantes in qua uis aī af-
fectione uidentur hoc est prudentia stultitia: fortitudine: igna-
uia: clementia: acerbitate: & reliquis habitibus eiusdem gene-
ris: & in non nullis commune aliquid disciplinæ eruditio-
nisq; habetur.

Fœminæ omnes minus quam mares sunt animosæ excepta panthera
& ursa uerum in omnibus maliciosiores: astutiores: insidiosiores fœ-
minæ sunt: atq; in enutrienda prole sollicitiores: mares uero contra ani-
mosiores: ferotiores: simplices minusq; insidiosi.

Homo natura perfectissima est. & ob eam rem habitus omnes in eo con-
spectiores sunt mulieribus.

Mulier misericors magis: & ad lachrymas propensior: quam uir est: itemq;
inuida magis: & quærula: & maledicentior: & mordacior: præterea an-
xia & desperans magis quam mas: & impudentior & mendacior quā
mas: quin etiam facilius decipi: meminisseq; aptior: ad hæc uigilantior
segnior: immobilior deniq; est & minus cibi desyderans: mas uero iu-
uantior & fortior est.

Cum sapia ista est tridēte mās scēminam adiuuat: scēmina mare percussio fugam arripit.

Pugnant inter se diuersi generis animalia quæ eadem loca incolunt atq; & eisdem cibis uescuntur.

Si cibi penuria sit: fit ut eiusdem generis animantes pugnam inter se conferant.

Elaphanti pugnant inter se uehementer: & dentibus alter alterum ferit: qui autem uictus fuerit: adeo animum amittit: ut ne uocem quidem uictoris tolleret.

Cap. iii. Genus ouile amens & moribus stultissimis est. sæpe enī egreditur stabulo occupatū a mīue.

Caprarum ex grege si quis unam uilo mento dependente (quem aruncū uocant) apprahenderit: cæteræ stant uelut stupidæ: suos in unam illam oculos coniiicientes.

Cap. iiii. Boues & pascunt per societates atq; consuetudines: & si unus aberrarit relinqui sequuntur quapropter boarii nisi præuenierint: totum armentum requirant necesse est.

Equæ societate coniunctæ si altera sorte perierit: altera pullum parente orbatum enutrit.

Capitulo quinto. Ferarum quadrupedum cerua maxime prudentia præstate uidetur: quia circa semitas pariat quo scilicet belluæ propter homines minus accedunt.

Ceruus cum pinguerit: quod ualde tempore fructuum sit: nusquam apparet sed longe secedit: ut qui pondere suæ compulentiæ capi se posse facilius sentiat.

Cornua ceruus locis difficilibus amittit: & quo inueniri nequeat & quasi sua arma amiserit cauet ne inermis reperiat.

Comu sinistrum cerui compertum esse a nemine adhuc fertur: occultit id enim tanquam quodam medicamento præditum.

Annuculis ceruis nundum cornua nascuntur: sed indicii gratia initium quoddam prætuberans breue hirtumq; est. bimis uero cornua primum oriuntur simplicia & recta ad subularum similitudinem: trimis bifida exeunt quadrimis trifida: atq; deinceps adhuc modum proccedit numerus usq; ad sextum annū: & ab hoc similia semper prodeunt.

Cerui senes dentes nullos aut paucos habent: & ad minuculis carent: & uocantur ad minucula rami qui imis cornibus prominent ante frontem quibus in pugna utuntur iuniores.

Cerui senes amittunt singulis annis cornua mense aprili.

Ceruus iam captus fuit: hederam suis enatam cornibus gerens uiridē quæ

cornu adhuc tenello forte inserta: quasi ligno uiridi coaluerit.
 Ccerui sibilo & cantu uenantium capiuntur: mulcentur enim & alicium
 tur tali uoluptate.

Cap.vi. Panthera cum uenenum pardalianches dictum ab angore ederit:
 quo leones etiam intereunt stercus hois qrit eo enim ipo uiuatur: quo
 circa uenatores stercus ibi propinquum suspendunt ex arbore aliqua:
 ne procul bellua abeat petentes suum medicamentum: itaq; insiliens
 ibidem & spe capiendi perseverans in se efferenda emoritur.

Ichneoumo egipti ubi aspidem anguem suum hostem aspexerit non pri-
 us egreditur quā socios uocet: & limo obducto contra ictus morsusq;
 sese loriket.

Modus armandi est ut primum madefaciat corpus & in terra se uoluet
 Crocodilis hiantibus throchili aues inuolantes depurgant dentes: quo
 munere & ipsi aluntur: & crocodilus sentiens secum commode agi
 nihil nocet: sed cū egredi auem uult ceruices mouet ne comprimat.

Mustella quotiens pugnatura cum serpente est rutam comedit: cuius o-
 dor infestus est serpentibus.

Cap.vii. Hirundo impartit singulis pullis cibum obseruas ne qui acce-
 perit: bis accipiat:

Columbi coniugium iam inde a primo ortu initum non deserunt: nisi cæ-
 lebs aut uidua.

Proprium est columbarum palumbium & turturum: ne collum cum bi-
 berint resupinent.

Capitulo octauo. Cum ad nidum perdicis quis uenando accesserit: pro-
 uoluit se se perdix ante pedes uenantis quasi iam possit capi: atq; ita ali-
 cit ad se capiendam hominem. eo usq; dum pulli fugiunt: tunc ipsa ad-
 uolat & reuocat prolem.

Cap.x. Grues alte uolant: ut procul prospicere possint & si nubem tempe-
 statis uiderint conferunt se in terram: & humi quiescūt: loca enim lon-
 ginq; petunt sui cōmodi gratia:

Ducem habent grues & eos qui clamēt dispositos in extremo agmine:
 ut uox percipi possit.

Cum consistunt grues ceteræ dormiunt capite subter alam condito: al-
 ternis pedibus insistentes dux uero detecto capite prospicit: & quod se-
 ferit uoce significat

Capitulo.xi. Accipiter locis saxosis & arduis nidulatur: & auium quas cæ-
 perit cor nunquam comedit.

Cap.xii. Olores canere soliti sunt præcipue morituri

Grues inter se tam uehementer pugnant: ut dimicantes capiātur: homi-
 nem enim expectare potius quam pugna desistere patiuntur:

Cap. xiii. Ciconiæ genitorum senectutem inuicem educant: idemq; meropes faciunt: uicem enim reddunt parentibus non modo senescentibus: uerum etiam statim cum datur facultas: nec matrem aut patrem exire patiuntur: sed in cubili manentes pascunt.

Cap. xv. Vpupa nidum potissime e stercore hominis facit.

Cap. xxxii. Aquila uiribus omnium præstantissima est: colit montes ac siluas concinna apta intrepida strenua liberalis non inuida.

Senescentibus aquilis rostrum superius accrescit: incuruaturq; subinde magis ac magis ita ut fame pereant: & nidulantur in locis non planis sed celsis: & arduis faxis.

Venantur aquile locis non suo nido propinquis: sed longe distantibus: & rapta non protinus ferunt: sed cum corripuerint & sustulerint deponunt expertaq; iam pondus requiescunt.

Cap. xxxiiii. Noctua marina uagatur per mare & littora: uiuitq; auium marinarum uenatu: hæc pullos adhuc implumes cogit aduersos itueri solem: percutitq; eum qui recusat: & uertit ad solem: tum cuius oculi prius lachrimarint hunc occidit reliquum educat.

Cap. xxxv. Mollium astutissima sepia est: sola hæc suo utitur atramento non mouetur cum metuit uerum etiam abscondendi causa: atq; bimatu non uiuere apertum est.

Cap. xl. Reges apum nunquam prodeunt foras: uel ut pascantur uel alia causa: nisi uniuersa cum plebe: & si cum pergunt rex ipse forte aberrauerit omnes inquirunt: odoratuq; sagaci persequuntur donec iueniāt. Gestatur a plebe rex apum cum uolare non potest: & si perierit omnes discedunt: uel si aliquamdiu manserint fauos quidem conficiūt: sed mel nullum: nec fieri potest quin breui oēs discedant.

Mos apibus est ne florum plura genera petant uno profectu.

Enecant apes ipsos duces: qui plures quam satis sit habentur: & potissimum improbos ne principium multitudo seditiones in examine faciat: & ne cant præcipue cum non ampla sobolis copia existit: nec habent tanquā coloniam mittant.

Aluei apum annona superioris anni nunquam habundant.

Studēt bonæ apes quo ad fieri potest ne quam intra alueum interimant: & si qua interierit inter statim foras cadauer educunt.

Si forte apes paucae prope multas consistunt: concedūt paucae ipsæ ad plures: & regem quem reliquerint si forte sequatur interimunt.

Apes cariem nullius animalis tangunt nec obsenum quod appetunt: & mundissimum omnium animalium apis est.

Cum apes ruri sunt nec sibi inuicem: neq; ullis aliis iniuriuntur: at uero apud suos alueos pugnant acerrime.

EX. L. VIII. DE HL. ANI

Oderunt apes nō solum fœdos odores : sed etiam unguētorum delicias
ex quo fit ut homines his delibatos percutiant.

Aps seniores itus ī alueis opantur : adolēscētes uero foris negotiū exercēt
& ea q̄ res exigit portāt liuoresq; sunt labore hirsutie detrita.

Quotiens flatu uehementi iactantur apes : lapillum gestant : quo se quasi
fundamine quodam stabiliant contra flatū.

Mel uernum suauius candidius & omnio præstantius autūnali est & con
ficitur melius & noua cæra nouellisq; stirpibus.

Sotias ociosas ac desidēs ac minus parcas pellere in more apibus est.

Tēpore matutino oēs apes silent : donec una gemino aut triplici bōbo ex
citet oēs tum uniuersæ ad opus peruolant : cūq; redierint primū item
tumultuantur paulatimq; minus subinde strepunt dū una circūuolādo
sufurret : quasi dormiendū præcipiat & tū repēte oēs cōticescunt.

Cap. xli Crabrones non floribus ut apes sed carne magna ex parte uiuūt :
& uersari instercore sæpe solent.

Cap. xliii Leo nullius suspitiosus est : & festiuus ludibūdus beniuolus ad
modum cum familiaribus est.

Leo ī uēatu dū cernitur nūq; fugit aut metuit : sed si uenātū multitudie ce
dere cogitur : sēsīm pedatimq; discedit crebro subsistens atq; respectās

Leo ignē p̄cipue formidat ut homerus quoq; testatur : cū dicat : ardētesq;
fāces quas quamuis s̄uiat horret.

Leo percussorem agnoscit & ex obseruato inuadit.

Leo infirmus est parte iliū cōtra ictus sed reliquo corpore multas plagas
patitur : & capite ualidissimo est.

Thoes quos lupos ceruarios dicimus hoīem diligūt : & neq; offendunt
neq; metigunt ualde :

Cap. xlv Elephantus oīum ferrag; mittissimus & placidissimus ē & p̄ mul
ta officia eruditur & intelligit & quādoq; etiam regē adorare cōdiscit.

Elephantus quam impleuerit coitu eam rursus non tangit.

Cap. xlii Cameli matres nunquam superueniunt suas.

Cū aliquādo camelus admissarius nō haberetur : curator pullū matri op
tā admisit qui dū coiret delapso operimēto agnouit matrem & quāuis
coitū absoluerit : memor tamen cōmissi sceleris paulo post camellariū
illū morfu defixo interemit.

Ferūt regi scythag; fuisse equā egregiā : ex q̄ mares generosi oēs gignerē
tur : quoq; unus : q̄ p̄stātor hēretur : cū ut ex matre p̄crearet : placeret : ad
missū oīo recusasset : optā deinde latuisse matrē : ut iprudēs supueniret :
ueq; ubi a cōcubitu faciem matris detectā agnouit : fugā p̄perasse : atq;
se ipsum actū p̄cipitē interemisse.

Paruos delphinos magnus aliquis semper comitatur : custodiæ causa.

Delphinus uelocissimus credilur esse aialiu tu aqiliu tu terrestriu: & sup si
liur quadoq; arbores maioꝝ nauigioꝝ cu aliquem insectantur piscē
quem deuorent,

Cap. xlviii. Vt aialia p suis affectibus agere: sic p suis quoq; actiōibus affi
ci imutariq; moribus solēt: ptes ēt corporis nōnullā sēpennūmero rōe
agēdi imutatur: ut i auiū genere euenit. galine & .n. cū mates uicerit cu
curriūt: & exēplo mariū tēptant supuentu coire: crista ēt caudaq; erigi
tur: ita ne facile præterea sit an sceminā sint cognoscere.

Cap. l. Si hō adhuc puer castratur uox non imutatur: sed suū seruat acumē
Cerui si cū per ætatē nudū cornua gerūt castratur: nō ædūt cornua: sed si
cornigeri excidūtur: nō decidunt cornua &: magnitudie eadē seruatur
Si bos a recenti castratu ineat procreare potest.

Ruminant animalia quā superiore dentium ordine carent proficiūtq; &
delectantur non minus in ruminando quam in ædendo.

Sūt qdā exēplaria tū græca tū latia q habent fragmentū qdā hic additū
q cās qsdā materiales agētēsq; generationis hūanæ cōplectitur: itaq;
theodorus hūc nec inter historiarū libros nec uspiā collocauit:

**Incipiunt propositiones ex primo libro de partibus animaliu Aristotelis
secundum translationem theodori gaza thesalonicensis**

Ex capitulo primo.

Noi cōtēplādi genere: oīq; tū nobiliori tū ignobiliori do
cēdi uia & rōe: duos eē hāitus cōstat: quorū alterū sciam rei
appellasse: alterū quasi peritiā quādam: bene est:

Hois pbe piti officiū est iudicare pspiciēter posse: qd nā rē
tē aut nō recte ab eo qui docet exponitur.

Fieri pōt ut rem unā quispiā: ita ut alius possit iudicare.

Pincipatū illa cā optinere uidetur quā sub hoc uerbo cuius gratia signifi
camus: hęc .n. rō ē: rō at pīcipiū ē pariter i rebo tā arte q nā cōstituēdis.

Cōiter primū & p generis cōplexionē tractādū ē: post uero res pprias cō
siderare oꝝ si .n. seorsū d singulis disputet eūiet ut sēpe eadē iteretur.

Necessitas inest rebus æternis simplici absolutaq; rōe: sed gignendis oī
bus ex suppositione tribuitur.

Genetatio gratia substantiæ est: non substantia gratia generationis est.

Diffi. Ars operis est ratio omni abiūcta materia

Oīa q natura cōsistūt qdā ordine disponūtur: ut primū hoc deīde illd sit

Formæ natura potior est quam materiæ.

Membroꝝ hoīs uita sūcti nullū: idē eē p t q erat cē uiueret nisi equoce.

Quāprimū aia a corpore discessit: aial eē desinit: neq; mēbꝝ ullum nisi
figuræ suæ ratione relinquitur.

Non omnis anima principium motus est neq; partibus animæ omnibus id tribui debet: delationem enim in cæteris esse animalibus nouimus: intellectum siue mente in nullis.

Constat non de anima omni differere naturalem philosophiam oportere: quando quidem non anima omnis natura est sed aliqua eius pars una. aut etiam plures.

Rem a materia abstractam nulla potest scientia naturalis cōtēplari.

Cap. iii. Priuationis ut priuatio est nulla est differentia: non enim fieri potest ut species eius sit quod non est: differentia autem uniuersalis ut species habeat necesse est.

Impossibile est ut priuatio sit differentia.

Omnino quācunq; differentiā diuidis una tantum diuisione id accidere necesse est.

Diuidendum est his rebus quæ sitæ in substantia sunt: non his quæ accident. oppositis item diuidendum est.

Si homo bipes tantummodo esset hæc differentia una sufficeret: sed quoniam hæc una non est: multas esse non sub una diuisione necesse est.

Cap. v. Substantiæ q̄ natura constant partim ingenitæ immortalesq; sæculis omnibus sunt: partim ortus participes atq; interitus intelliguntur. Partem illam æternam & proinde nobilem ac diuinam minus contemplari propterea possumus: quod ad modum pauca illius mouetur sensui patent.

Res illas superiores tam & si leuiter attingere possumus: tamen ob eius cognoscendi generis excellentiam amplius oblectamur: quam cū hæc nobis iuncta omnia teneamus.

In animantibus. quæ minus grata nostro occurrerunt sensui: natura parēs & auctor oīum miras excitat uoluptates hominibus qui intelligunt cās atq; ingenue philosophantur.

Nulla res est naturæ in qua non mirandum aliquid inditum habeatur.

Heraclitum dixisse ferunt ad eos qui cum alloqui eum uellent: q̄ forte in casa furnaria quadam caloris gratia sedentem uidissent: accedere tēperarunt: ingredi enim eos sidenter iussit: quoniam inquit ne huic quidē loco dii desunt immortales.

Nihil temere uiceq; fortuita a natura committitur sed alicuius gratia: omnia aguntur

Finis boni honestiq; optinet rationem.

Corpus totum animæ gratia conditum est: & membra officiorum gratia constant: & munerum. ad quæ singula accomodantur.

Omnes instrumentum gratia rei cuius est instrumentum factum est:

Propositiones ex secundo libro de partibus animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Riplex est compositio animalis: prima quæ ex elementis conficitur: sed melius fortasse dici potest ex uirtutibus elementorum conficiuntur non omnibus sed primis: secunda est ex similaribus partibus ut carnis & ossis. tertia est dissimilaribus partibus: ut faciei & manus & reliquorum membrorum.

Humiditas & siccitas & caliditas & frigiditas materia corporum sunt compositorum: ceteræ autem differentię eas sequuntur ut grauitas leuitas densitas raritas asperitas lenitas & reliquæ id generis affectiones.

Quæ posteriora sunt generatione: hæc natura priora sunt: & quod primum natura est ad ultimum est generatione.

Omne quod generatur: ex aliquo & ad aliquid suam generationem deducit: & a principio ad principium pergit.

Materiam generationemque eē priorem tempore necesse est: essentiam uero rei cuiusque & formam ratione idest diffinitione priorem.

Cap. II. Roborior sanguis est qui crassior & calidior est: uim autē sentiendi intelligendi que optinet pleniorē: qui tenuior atque frigidior ē. Optime dispositi constant: qui sanguinem calidum tenuem: & sincerum habet quippe qui una & uiribus corporis: & animæ ingenio plurimum ualeant.

Initia elementorum sunt calidum: frigidum: siccum: humidum: & hæc quoque uitæ & mortis somni & uigiliæ: iuuentutis & senectutis: morbi & sanitatis causæ existunt.

Ignis per se calidus ē & frigidus nunquam fit.

Ferrum & reliqua corpora dura lentius quidem calefiunt quam aqua: sed ubi calefacta fuerint urere uehementius possunt: lentiusque frigescere.

Cap. III. Sanguis animalibus sanguineis ultimum alimentum est: & ipsis alimenti gratia datum est.

Sanguis non est continuus carni neque cognatus: sed in corde ac uenis quasi uasis continetur.

Cap. IIII. Timidiora sunt quibus sanguis nimium dilutus est: metus enim refrigerat & aqua frigore congelascit. quamobrem & cætera exanguia timidiora sanguineis sunt.

Quorum sanguis fibris admodum multis crassiusque resectus est: hæc terrena amplius constant natura: & animosa: irracunda perindeque furibunda sunt.

Ira calorifica est

Sanies pars diluta siue aquosa sanguinis est: eo quod nundum aut cōcocta: aut corrupta est.

Cap. V. Seuū & adeps si mediocriter in animalium membris habentur per sunt nec enim sensum impediunt sed ad sanitatē uiresque opitulantur:

sed si modum excedunt nocent atq; interimunt:
 Sanguis sensu caret: & ob eam rem nec adeps nec seuum sentit sunt enim
 sanguis concoctus quod si totum corpus tale efficiatur nullum sen-
 sum habere poterit.
 Celeriter senescunt quæ ualde pinguerint: quippe quæ parum sangui-
 nis habent.
 Quæ parum sanguinis habent ad interitum sunt opportuniore:
 Interitus in opia quædam sanguinis est.
 Pingua omnia steriliora ea de causa sunt: quoniam quantum ex sangui-
 ne proficisci ad genituram & ad semen genitale debet: hoc in adi-
 peni aut seuum sumptitur.
Cap. vi. *Di.* Medulla est alimenti sanguinei: quod in ossa spinam ue di-
 stribuitur: contentum ossibus & concoctum excrementum.
 Seuosas & pingues esse medullas ratio est: quoniam tepor quem ossium
 complexio facit sanguinem coquit: sanguinis autem per se coctio se-
 uum & adeps est.
 In iis quæ ossa firma spissaq; habent: non temere partim nulla partim ex i-
 gua inest medulla: alimentum enim in ossa absumitur.
Cap. vii. Cerebrum medulla non est: quoniam cerebrum partium omniū
 corporis frigidissimum est: cum medulla calida suapte natura sit: quod
 eius pinguedine & axungia perspicuum est: idq; facit ut cerebro iungi
 continuariq; possit ipsa dorsi medulla.
 Solet natura semper emoliri contra cuius uis exuperantiam auxilium: per
 coniunctionem rei aduersæ: ut excessum alterius altero compenset
 & moderetur.
 Cerebrum nullam cum partibus q̄ uim optinent sentiendi & continuit a-
 tē habet: cunq; tangitur nullum efficit sensum.
 Aduersus cordis sedem & calorem: cerebrum natura molitā est: ce-
 rebrum enim calorem seruioremque cordis moderatur & tempe-
 riem affert.
 Ut cerebrū ē modico potiatur calore: uenæ ad membranam cerebri de-
 ueniunt ex utraq; uena: maiore uidelicet: & ea quæ aborta uocatur: &
 ne calor nimis offendat: non pauca amplæ: sed frequentes ac tenues:
 uenæ ambiunt: nec sanguis copiosus & crassus: sed tenuis sincerusq;
 subit eodem.
 Homo inter omnia animalia plurimum cerebri habet proportionē sui
 corporis: & inter homines mares plusquam fœminæ: cordis enim pul-
 monisq; locum calidissimum & sanguine refertissimum homo habet
 unde animalium homo unus erectus est: caloris enim natura incremē-
 tum de medio agit pro suo impetu.
 Propter multam humiditatem frigiditatemq; cerebri capitis os quod cal

uariam appellant lero admodum homini induratur.

Iuncturas plurimas in capite homo habet: & mas plures quam foemina: ut locus spirantior sit: & amplius in quo plus, cerebri habetur: nam si cerebrum uel humet uel siccet supra modum: suo fungi officio nō pōt sed aut non refrigerabit aut coagulabit.

Calor cordis sensum celerime facit: cum sanguis cerebri ullo pacto mutatur atq; afficitur.

Capitulum nono. Principium uenarum cor est: ossium uero spina dorsi.

Mares ossibus durioribus constant q̄ foeminae: & quæ carniuora sunt: quæ quæ alio cibo uescuntur: firmiori enim opus est adiumento quia uio- lentiora sunt.

Expediit molles muscosasq; nares ac aures esse: quoniam prominentiora si rigida sunt frangi celeriter possunt.

Dentes non solum ad cibi confectionem: sed etiam ad pugnandum dati sunt iis omnibus quibus ferrati aut exerti sunt dentes.

Capitulum decimo. Ad paucas actiones paucorum instrumentorum usus requiritur.

Non solum uiuendi sed etiam bene uiuendi rationem hominum genus optinuit quippe quod aut unum ex omnibus animalibus nobis cognitis diuinitatis particeps sit: aut omnium maxime.

Non audiendi sunt qui carnem capiti hominis ideo adeptam existimāt: ut melius sentiret: uim enim sentiendi sitam in cerebro: sensumq; per partes nimium carnosas nequaquam admitti posse arbitrantur: neutra enim eorum ratio uera est.

Nullius sensus causam cerebrum obtinet: quod quidem expers omnino sensus est non aliter quam quod uis excrementum:

Principium sensuum esse cordis locum cum de sensu ageremus diffinitum iam est: & quam ob causam duo idest tangendi & gustandi sensus ex corde aperte dependent: unus ex reliquis tribus idest olfaciendi medium tenet: duo idest audiendi & uidendi maxime in capite positi sunt propter sensuum naturam cerebrum enim humidum ac frigidum est: & uisus aquæ naturam optinet.

Vt ab oculis meatus ad uenas circa cerebrum sparsas tendunt: sic ab auribus meatus in occiput penetrat: quod plenum est aeris: uis autē sentiendi nulli ex angui parti data est.

Sensus gustus quasi quidam tactus est.

Capitulum undecimo. Quadrupedes auriculas habent suspensas: & supra oculos sitas habere uidentur: uerumtamen non ita est: sed conspectum ementiuntur: quoniam bæstia non erecto sed: prono sunt corpore:

EX. L. III. DE PAR. ANI.

Volucres quæ unguibus sunt aduncis clarissime uident: cibus enim de sublimi conspiciendus iis est: gallinacei autem & similes non sic. Nihil frustra natura agit.

Cap. xiiii. Inter ea quæ pilos habent: homo solus cilium in utraq; palpebra optinet.

Semper natura rei melioris auctore: quo ad eius fieri potest.

Vbiq; natura quod aliunde dempserit reddere ad partem aliam solet.

Quibus corpus admodum pilosum natura condidit: caudam iis diminuit: quod in ursis perspicuum est.

Homo animalium maxime omnium piloso capite est: ubi enim plurimū humoris calorisq; est: ibidem ortum pilorum copiosum esse necesse est. Adiuventi ratio est frequentia pilorum caput operiens: deffendat: a nimio frigore & calore: cerebrum enim hominis maximam desiderat tutelam: cum res humidissima quæq; & reseruescere & refrigerescere maxime idonea sit.

Cap. xv. Supercilia & cilia adiuventi gratia habentur: supercilia enim de labentes humores arceant: cilia uero ut contra incidentia in oculos q̄ si uallum quoddam promineant.

Cap. xvi. Ut linguam idoneam ad duplicem actionem homini natura dedit: nam a percipiendos sapores & ad formandum sermonem: sic labra tam sermonis q̄ tutelæ dentium gratia adhibuit.

Cap. xvii. Linguam latam absolutam molliissimam homo præcipue habet ut comoda sit ad sapores percipiendos: & ad litteras exprimendas: est enim homo maxime omnium animalium sensu facilis.

Propositiones ex tertio libro de partibus animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

h Omo probe factos optinet dentes: uidelicet primores acutos: ut secent: maxilares latos ut molant: & p̄cipue locutionis gratia tales totq; numero dentes homo forsitus est.

Ad litteras exprimendas plurimum conferunt primi dentes.

Natura nihil frustra: nihil superuacanei facere solet.

Partes quæ ad inuadendum aut ad defendendum spectant a natura iis tribuuntur quæ aut sola aut præ cæteris uti possunt: ideoq; cum mates robustiores magisq; animosi sint: aut solis iis aut melius: partes eiusmodi datae sunt.

Prosopum idest facies quod inter caput & collum hominis est: nomen a re ipsa accepisse uidetur: quod enim homo unus animalium erectus est solus prospicit: anteuersus: uocemq; anteuersus mittit.

Capitulo. ii. Animalia quæ pedes multifidos habent cornu omnia carent

cornu enim auxilii gratia habetur: multifidis autem non desunt alia auxilia.

Plura auxilia aut defendendi aut inuadendi quoque singula satis essent nulli animalia natura tribuit.

Ceruis dūtaxat cornua tota solida & decidua sunt tam utilitatis causa ut onere leuentur: tum ex necessitate præpondere.

Cornigerorum nullum utrinque dentatum est: superne enim primores dentes non habent: quippe alimentum quod in eos dentes digeratur in cornuum incrementum assumitur.

Ceruis sceminiis dempta sunt cornua: quoniam ne maribus quidem utilia sunt: sed uirium meliorem beneficio mares minus offenduntur.

Cap. ii. Si quid cibi uel potus in arteriam dilabatur: quæ ante gulam posita est spirandi & uocis causa: strangulationes tormina: & tussis grauissimi incitantur.

Cor principium omnis motus & sensus: & uitæ esse censemus:

Quod melius & nobilius est: id semper (nisi quid maius impediat) superioris inferiorisque ratione superius collocatur: prioris posteriorisque: prius dextri sinistrique dextrum:

Cap. iii. Ubicumque fieri potest: unum esse: quam plura melius est.

Cordis situs sedem optinet principalem: in medio enim positum est: sed magis superius quam inferius: & parti priori admotiusque posteriori.

Natura rem nobiliorem constituere in locis nobilioribus solet: nisi quid maius impedian.

Principium uenarum cor est: & origo prima & fons sanguinis est: aut conceptaculum primum: sanguinem sine uenis solum complectens: & in generatione omnium partium primum consistens: statimque palpitans

Principium unum esse oportet: ubicumque fieri potest.

Nemo censent iecur esse principium uel corporis totius uel sanguinis nec sanguis conceptaculum modo cordis intra se continet: sed sanguinem uenis inclusum habet.

Cor cæteris animalibus in medio pectore est: homini tamē paulo uergi ad leuam: ut eius partis refrigerationem moderetur & compenset: omnium enim animalium maxime homo refrigeratā habet partē sinistram

Cor sine osse est omnium quæ nos nouerimus præterquam equi: & generis bouum cuiusdam quibus præ magnitudine quasi adminiculum subditum est.

Quæ sensu hebeti sunt cor habent durum & spissum: quæ autem sensu ualent: mollius:

Pauida sunt quibus cor gradius audetiora: aut & fidentiora sunt quibus minus aut mediocre: metus enim ideo accidit iis qui cordis sunt magni quo

niam calorem proportionē cordis non habent: sed parum caloris in magno conceptaculo exalefacit itaq; sanguis frigidior fit.

Cor magnum proportionē: lepori: ceruo: muri: asino pantere mustellæ: & reliquis quæ aperte timida sunt: aut propter mœtum malefica.

Cor solum uescerum atq; omnino partium corporis nullum uitium patitur graue: cum enim principium corrumpitur nihil est quod cæteris quæ inde pendent præbere auxilium possit.

Cap. v. Sanguis potentia est caro: nec sine uena esse potest.

Non nullis accidit: ut cruentum quoddam excrementum sudarent: quoniam corpus laxum fluxumq; esset: sanguisq; præ cruditate humesceret imbecillitate caloris: qui exiguus uenulis inclusus concoquere non possemus colligi potest causa sudoris sanguinea cuncti.

Omnia quæ spirant habent pulmonem: & spirant pedestria omnia & auxilium non nulla ut balena delphinus & cæta.

Capitulum. vi. Pluribus animalibus cor laxo interuallo distat a pulmo: ne situmq; superius tenet: ut nihil ad cordis palpitationem conferat pulmo.

Differentia pulmonis uaria est aliis enim sanguineus magnusq; est: ut uiuiperis: aliis minor fungosus exanguis & spumosus: ut ouiparis.

Capitulum septimo: Renes ad excrementum quod in uesicam secedit opitulantur.

Cor & iecur omnibus animalibus necessaria sunt: alterum propter caloris originem (locum enim adesse aliquem quasi lares focumq; oportet: quo naturæ fomites & primordia ignis natui contineantur & feruentur eundemq; tutum esse ueluti arcem corporis totius necesse est): alterum (iecur dico) cibi concoquendi gratia adest.

Lien per accidens necessarius est: quomodo excrementa tum alui tum uesicæ: ex quo fit: ut in nonnullis deficiat magnitudine.

Nullum pēnatum: nullum squammatum: nullum corticatum excepta testudine renes habet quāq; in nonnullis auibus carunculæ quædam sint latiusculæ speciem renum ostendentes.

Nominum renes tanquā ex multis renibus exiguis compositi constant: neq; æquabiles sunt ut renes ouium cæterarumq; quadrupedum: quo fit ut morbus eorum difficile curari hominibus possit etiam si nuper egrotare inceperint: quasi multis renibus laborent.

Omnibus quæ renes habet dexter superior sinistro est: & supercilium dextrum magis attollitur.

Ren dexter omnibus minus pinguis est: quia natura dextræ partis sic: cior est: & mobilior: motus autem pinguedini cōtrarius est: liquat enim pinguedinem & consumit:

Cum cæteris animalibus renes habere pingues proficiat: ouibus hoc letale est.

Capitulum. x. Septa quædam quibus cor & pulmo & iecur ac lien separantur animali in sunt: quæ nonnulli præcordia appellant: quæ ubi propter uicinitatem attraxerint humorem calidum atq; excrementitium: cōtinue mentē sensūq; perturbant: eo quod cordi prætenduntur.

Anectitur hoc septum siue cinctus costis parte sui carnosiore ualidioreq; media autem constat membrana exiliori.

Motis per calorem huiusmodi præcordiis: accidit homini titillatio & risus: est enim risus titillatio per eiusmodi motum partis.

Cur homo animalium solus titilletur: ē septi huiusmodi tenuitas & quod solus omnium animalium rideat.

Istū traiecta præcordia in præliis risum attulisse proditum est scilicet calore quem mouit uulnus

Cap. xiiii. Non utrinq; dentata habent plures uentres: ut inopiam dentium munus uentriū expleat dum alius ab alio cibum recipit: nomina uero his receptaculis indita sunt aut indere licet: uenter arsineū siue reticulum. omasum abomasum.

Capitulum. xv. Habent coagulum omnia animalia quæ plures uentres continent: & carent quæ unum habent excepto lepore: & habent quibus hoc datum est: non in magno uentre: nec in reticulo neq; in ultimo quod abomasum appellamus: sed in eo quod est inter ultimū & duos primos: quod omasum uocatur.

Coagulum fit propter lactis crassamentum: unde carent quibus singuli uentres: quoniam eorū lac tenue sit.

Propositiones ex quarto libro de partibus animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Esica nec piscibus nec serpentibus nec ullis ouiparis nisi testudini adiuncta est: humor enim iis in corticem tegentem: ut aui-
bus in pennas assumitur.

Capitulum secundo Aliqui homines fel in iecore habere uisuntur: & aliqui nō.

Fel nō alicui grā: sed purgamentū atq; iutile ēē mām cōstat & nō adest (ut qdā uolūt) ut partē aiæ sitā i iecore mordēdo excitet laxādo exhilaret.

Cap. iii. Diffi. Omētū mēbrana quædā est seuosa aut adiposa quæ uētram cōctāq; itestina cōplectitur: estq; ut facilius celeriusq; cibis cōcoquatur pinguar enim calidū est: quale omētū est.

Capitulum quinquagesimum. Lactes membrana quædam est pertendens continua de intestinorum tenore ad uenam usq; maiorem: & abortam plena uenarum multarum atq; frequentium: quæ ab intestinis ad uenâ maiorem abortâq; permeant.

Sicut stirpes radicibus terræ innixæ cibū inde hauriūt: sic animalibus uenter & intestinorum uires pro terra sunt a quibus per uenas lacti inditas capiant alimentum.

Hominum non nullis per metum funditur aluus & excrementum uestimenta profluit:

Cap.v. Sapia & alia quæ atramentum habent metu perculsa ipsum effundunt: ad præsidium & tutelâ ut se abscondant.

Quod calidum est & desyderat & coquit cito: contra quod frigidum est cibo carere facile patitur.

Omnium animalium maxime cicadarum genus ieiunum est: satis enim iis alimento est humor quod in corpore remanet.

Vbi licet duobus uti ad duo opera nec aliud impeditur: unū instrumentū ad usus dissimiles natura facere non solet: attamen si fieri non potest: eodem ad plura opera utitur.

Cap.vi. Plura desyderant instrumenta: animalia quæ plures motiones exercent.

Cap.vii. Parte dextra efficatio ra suapte natura sunt animalia omnia.

Cancris forcipē dextrum grandiore ualentiorēq; habent.

Cap.viii. Ominibus animalibus collū flexibile & uertebis compactum est excepto lupo & leone quibus osse continuo riget: commodius enim ad robur quam ad ceteros usus collum iis esse natura uoluit.

Solus animalium omnium homo erectus est: quoniam eius natura atq; substantia diuina est: officium autem diuini est intelligere atq; sapere: quod facile non esset: si uasta corporis molles: assideret: pondus enim tardiore redderet & mentem & sensum communem.

Diffinitio. Pomilio est cuius pars superior: a capite uidelicet usq; ad excrementi ostium: magna est: inferior uero quæ sustinent pondus motūq; exercet parua est.

Omnes infantes pomiliones sunt: quamobrem serpunt nec ambulare possunt: & a principio ne serpere quidem possunt: sed immobiles iacent.

Profectu ætatis hominibus pars inferior augetur: quadrupedibus contra: pars inferior primum maxima est tum processu temporis superior crescit: ut in pullis patet equinis.

Bruta hominibus sūt dementiora: & inter hoīes pueri uiris: & inter uiros pomiliones mente deficiunt quāquam aliis uiribus forte ualeant:

Natura: ut homo prudentes: tribuere solet cuique rem qua uti possit: rectius enim tibia dabitur perito tibie: quam tibiam: habenti peritia tibie reddetur.

Homo non propter manus prudentissimus est: (ut uoluit anaxagoras:) sed quia prudentissimus omnium animalium est: ideo manus optinet qui enim prudentissimus est: recte plurimis uti instrumentis potest.

Manus non unum instrumentum esse uidetur sed multa: est enim (ut ita loquar) instrumentum ante instrumenta.

Quod hominem non bene sed deterrime omnium animalium constare aiunt (nudum enim atque inermem creatum referunt:) non recte illi sentiunt cetera enim animalia unum auxilium habent: idque nullo pacto permutare licet: sed homini multa auxilia habere licet eaque subinde mutare quae uelit.

Pollex brevis & crassus est ut robustus sit: polletque plurimum: aut unus multis digitis equiparetur: ceteris sine eo fere inutiles sint.

Nullum animal mammas inter scœmora habet: cui pedes discreti indigitos sunt.

Homo solus animalium cauda uocat natesque habet easque carnosas natura fecit ut ad requiem utiles essent.

Vfus caudæ homini necessarius non fuit: quoniam nates sua corpulentia satis operiuntur: at quadrupedes & reliqua animalia: quoniam natibus uacua sunt ut pars quæ exitum excremento ministrat protegeretur: & custodieretur: caudam iis natura reddidit: sed simia neutrum habet: eo quod forma ambigua sit uidelicet ut bipes cauda uocat: ut quadrupes natibus.

Manus officium est capere atque premere: itaque longos habeat digitos oportet: pedes autem officium est tute consistere: unde longitudinem latitudinemque optinere debuit.

Capitulum 11. Quibus auius longa sunt crura: iis collum longum: & quibus breuia iis collum breue præterquam palmipedibus: aliter enim passum ex terra administrari non posset.

Carniuoris uolucris longitudo colli incommoda est: imbecille enim: quod prolixum est.

Palmipedes collum longius habent: tale enim ad cibum ex humore pendendum commodius est: sed crura iis breuia ut melius natare possint.

Natura instrumenta ad officium: non officium ad instrumentum accommodat:

Expliciunt propositiones ex quarto libro de partibus animalium Aristotelis

Incipiunt propositiones ex primo libro de generatione animalium Aristotelis secundum interpretationem theodori gaze thesalonicensis.

Ex capitulo primo

§

Enera causarum quattuor numero ponimus: primum cuius gratia ut finem: secundum substantiæ ratio nem quæ quasi unum quoddam fere existimanda sunt: tertium: quartumque: materiam & id unde principium motus.

Natura infinitum uitare solet: infinitum enim sine caret: natura autem semper finem quærit.

Cap. ii. Generationis principia sunt mas & foemina: mas quidem ut quod motus & generationis originem tenet foemina ut quod materiæ.

Diffinitio. Mas est animal quod in alio generare potest: foemina quod in se ipso.

Ad omnē officii functionem instrumento opus est.

Cap. iii. Vt in ratione cibi uoratoria uis uisiora sunt quibus intestinum rectum sic & ea quæ testibus carent meatusque tantum habent: aut non carent: sed intus habent omnia propensiora celerioraque ad uenerē sunt: at uero quæ castiora esse conuenit: iis ut in cibi usu intestino opus est non recto: sic & meatus illi reuolutionem anfractusque habent ne libido uehemens crebraque citetur.

Testes ad hanc rem emolita natura est: ut motum excrementi genitalis stabiliores faciant cum replicationem seruent: nullam autem partem meatuum testes complent: sed adiecti pendent eo modo quo pondera textrices telis annectunt: his enim detractis meatus intro se retrahunt quo fit ne exsecta possint generare: natura nisi ita retraherentur possent generare: & iam taurus quidam cum statim a castratione iniisset: impleuit quoniam nondum retracti essent meatus.

Sunt qui dicant semen ex toto corpore prouenire: idque quattuor fere argumentis probent primum est uehementia uoluptatis: quia amplius est quod omnibus membris: quæ quod paucis accidit secundum quod ex mancis manca procreantur: semen enim ab ea parte quæ deest proficisci negant: tertium similitudo parentum: quartum quoniam quemadmodum totius aliquid est ex quo primum generetur: sic & partis cuiusque sit semen: aliquid proprium.

Cap. xvi. Similitudo parentum nullum iudicium affert ut semine genitale ex toto corpore secedat: quando quidem & uoce & unguibus: & pi

lis : & motu similes procreantur : ex quibus nihil proueniat :

Cā qđ uoluptas rei uenerę uehementior sit : nō est quia ex toto secesierit semē : sed quia prurigo uehēmēs accidit : quāobrē si quis fręqnter ea re utitur minus afficitur uoluptate : itemq; uoluptas ueneris ī fine coitus potissimum est : sed si ex toto secerneretur : non simul sed singulis parti bus aliis prius aliis post exultaret.

Et si māca ex mancis pdeūr : nō manca etiam ex mancis gignuntur.

Multifariā aliud ex alio fit : uno modo cū ex die noctem fieri dicimus aut ex puero uirgē : quoniam hoc post hoc : alio modo cū ex ære statuam & qđcūq; ex materia fieri dicimus alio modo cū ex sano egriū : aut oīo ex cōtrariō cōtrariū alio mō cū ex calūniis maledicta ex maledictis pugna q̄ eo referūtur unde principiū motus . ex semine aut fit aliqd : secundo & quarto modo.

Diff. Semē & fructus iter se differūt prioris posteriorisq; rōe : fructus . n. ē qđ ex alio est : semen ex quo aliud : nā alias ambo idē sunt .

Quicquam secundum naturam oriri non potest : ex iis quę pter nym sūt Semen nec in prima ætate : neq; in senectute : neq; in morbis ē : carēt enim hoc egri pp ībecillitatē . senes quia nō satis natura pōt concoquere .

Quod p habitū corporis bonū carnulēti & pinguiore euaferint : minus semen emittunt : minusq; rem ueneream expetunt.

Viri mulieresq; pingues minus secundę : quā nō pingues uidētur.

Ca. i. Semē cōcoctū diuersū a sāguīe secernitur : nā icōcoctū : aut p uī emis sūnz cū ultra modū quis re ueneręa utitur cruētū iā aliquibus prodiit :

Diff. Samē ē excrementū alimenti utilis atq; ultimi : sanguis uidelicet q ul timo in membra digeritur .

Vt filii similes parentibus sint rō exigit : quoniā simile ē qđ ad partes ac celerit ei qđ remanet : semen enī est manus īdefinita aut facies aut aīal : facultate seu uirtute quam in se continet :

Vt maribus genituram sic fœminis menstrua prouenire apertū est : eadem enim ætate maribus genitura fieri incipit & secerni : fœminis menstrua erumpunt : uoxq; mutatur & mammae intumescunt : & desinente æta te aboletur maribus generandi facultas : fœminis menstruorum con fluuium .

Inditium faciunt hęc menstrua esse excrementum ut semen : q; non mari scę : non profluuium e naribus sanguinis : non uarices mulieribus magna ex parte fiunt quā diu menstrua profluunt : minusq; uenosę quam mares & lautiores & leuiore sint euidentissimęq; palleant : corporeq; minora sint maribus : plurimum enim excrementi in mensruis mulier emittit :

Cap. xviii. Semen a fœmina non conferri ad generationem apertum

est: nam si semen esset menstrua non essent: nunc ideo deest quia sunt: idque inditio est: quod sæpenumero foeminae concipiant sine ea quæ per coitum sit uoluptate: quod autem semen conferri a foemina per coitum non nulli existimant: propterea quod interdum aliquid humoris fecernat: id non humor seminalis est: sed loci proprius: uteri enim excretio est: quæ aliis euenit quod plurimum dixerim: iis quæ nitidæ foeminaresque sunt: aliis uero non ut iis quæ fuscae atque uiragines unde copia interdum non: seminis emissionem est sed multo excedit.

Quoniam mas ut mas mouens & agens est: foemina qua foemina ut patiens: ad maris genituram foemina non genituram sed materiam confert: natura enim menstruorum pro prima materia est.

Si maris semen quo agens & mouens est: foeminaeque menstrua sumantur quibus patiens & quod mouetur fit: non ex iis unum quod gignitur erit: sed ita ut ex fabro & ligno lectus aut ex cæra & forma globus: unde nihil secerni a maris semine necesse est: sicut nec a fabro.

Foemina materiam præstans: nec ut mas generas: per se ipsam non generat: principium enim & id quod moueat discernatque desiderat.

Nulla pars foetus: semen maris est: sic nec a fabro quicquam secedit ad lignorum materiam: natura enim maris semine utitur quasi instrumeto: sicut artifex manus.

Quamquam diuersa sint animalia mas & foemina: tamen specie idem sunt.

Propositiones ex secundo libro de generatione animalium Aristotelis

Ex capulo primo.

T animalium genus sit sempiternum sit eorum generatio: generationis uero genera sit: ut sit mas & foemina in rerum natura.

Perfectiora calidioraque animalia: prolem reddunt perfectam qualitate: non quantitate: omnia enim postea quam nata sunt incrementum recipiunt.

Quaecunque a natura aut arte efficiuntur ab eo quod actu est fiunt: ex eo quod potentia tale est.

Semen potentia est quod ex eo fit: motumque habet & principium tale: ut motu peracto pars existat quæque: eademque sit animata: non est enim facies nisi animam habeat neque caro: sed corrupta æquiuoce dicetur facies aut caro: perinde quasi lapidea aut lignea facta sit.

Quæadmodum non securim: non aliud instrumentum dixerimus factum esse ab igne solo: sic non pedem non manum eodemque modo ne car-

nem quidem: nam eius quoque aliquod officium est: dura igitur & mollia & quicunque alij affectus partibus in sunt animatis a frigiditate caliditate ue effici possunt: at ratio qua iam caro est aut os est non potest sed a motu proficiscente ab eo qui genuit: quodque actu est id quod potentia est id ex quo gignitur: sic enim & in arte ferre durum aut molle efficitur a calore uel rigore: at uero ensis a motu instrumentorum.

Semē habet animam & est animal potentia.

Nihil seipsum generat: sed postquam generatum est se ipsum auget.

nihil seipsum gignit

Non omnes simul partes animalis generantur: sed unam primū oriri necesse est. quæ principium augendi contineat.

Quiusque perfecti officium est: quod tale alterque generet quale ipsum ē.

Cap. ii. Semē commune est aqua & spiritus eiusque natura spumosa est: quod enim ex aqua est & spiritu: ut spuma crasior albaque existit:

Homines antiquos non latuisse uidetur naturam seminis esse spumosam deam enim quæ rei ueneræ præest uidelicet uenerem ab ea ipsa facultate nominauerunt eam scilicet aphrodit in appellantes aphros enim spuma dicitur

Cap. iii. Animam uegetalem: & sensualem in seminibus & conceptibus haberi potentia statuendum est: non actu priusque eo modo quo conceptus qui iam separatur cibum trahant: & officio hæc animæ fugatur.

Quorum principiorum actio est corporalis: hæc sine corpore in esse non possunt: ut ambulare sine pedibus: itaque extrinsecus eas animas uenire impossibile est: neque enim ipse per se accedere possunt: cum inseparabiles sint neque cum corpore semen enim excrementum alimentum mutati ē

Mens sola extrinsecus accedit eaque sola diuina ē: nihil enim cum eius actio ne coiccat actio corporalis.

Mens sola extrinsecus accedit

Pro ut nobilitate ignobilitate ue animæ inter se differunt: ita & natura eius corporis differt.

Inest in semine omnium quod facit ut fecunda sint semina. uidelicet quod calor uocatur: idque non ignis nec talis facultas aliqua est: sed spiritus qui in semine spumosoque corpore continetur: & natura quæ in eo spiritu ē proportionem respondens elemento stellarum.

Solis calor & animalium non mouetur qui in semine continetur: uerum etiam si quid excrementi sit quanquam a natura diuersum: principium habet uitale:

Calor in animalibus contentus nec ignis est neque ab igne originem ducit ignis enim nullum animal generat.

Semen cum excrementum sit eodemque moueatur motu quo augetur corpus digestionem ultimi alimenti: ubi iterum subit constituit & mouet excrementum sceminae eodem motu quo ipsum mouetur: nam illud quoque excrementum est: habetque omnes partes potentia: actu nullam:

& eas etiam quibus differt foemina a mare:

✓ Vt ex levis interdum laesa: interdum non laesa gignuntur: sic ex foemina partim foemina: alias non foemina generatur foemina enim quasi mas laesus est.

Cap. iiii. Menstrua semen sunt quamquam non purum non habet enim principium & originem uitae id enim a maris seie affertur.

Sine ui excrementa seminis per somnum exeunt si meatus laxi plenique excrementi sunt idque maribus & foeminis accidit: quod pollutionem appellant.

✓ Corpus animalium ex foemina est: anima ex mare: substantia enim corporis alicuius anima est.

Cor primum distinguitur in omnibus animalibus: id enim principium est & similarium & dissimilarium partium idque primum effici non modo sensu percipitur: sed etiam quod per obitum uitae in corde ultimo deficit.

Euenit in omnibus ut quod ultimum sit id primum deficiat: & quod primum & ultimum: quasi natura decursionem reducem agat: & a calce ad carceres unde proruit redeat.)

Diffi. generatio est ex non ente in ens: corruptio ex ente in non ens.

Gignuntur post principium: interiora priusquam exteriora:

Quae semper sunt aut fiunt nullum principium esse quaerendum non recte asseritur: sed ea duntaxat principia non recipiunt examen eiusmodi quae rerum sempiternarum sunt principii enim alia cognitio non demonstratio est.

Principium in rebus immobilibus quidditas: in rebus autem quae fiunt iam plura principia habentur: sed mouetur diuerso: nec omnia mouetur eodem quorum principiorum unum numero est: unde motus.

Triangula figura duobus rectis equales semper habet: & diametrum incommensurabilem esse costae quadrati sempiternum est at tamen eorum causa aliqua & demonstratio est.

Quod effici potest non efficietur a mouente quod actu careat: neque mouens quod actum optinet id efficere ex quolibet poterit: sed ex materia apta neque quolibet modo aut tempore: sed ut apte & cum apte effici potest.

In est calor in excremento seminali tantam talemque habens motionem & actionem quanta modice ad quam uis corporis partem accommodetur: quod si uel deficit uel excedit rem quae fit aut deteriorem efficit aut laesam aut mancam: sicut etiam accidit in iis quae igne coquuntur aut ad cibum aut ad alium usum: si in iis motus caloris non moderamur.

Caput post cor continuo generatur.

Os faciendi audiendi que meatus orti a corde tendunt ac desinunt ad uenas las cerebro adiunctas.

Sicut dispensatur in cura rei familiaris ut cibus optimus detur liberis: deterior seruis: uilissimus sociis animalibus: sic perinde ac pater familias

quae

in ortu ipso natura ex materia siceriffiam carnem ceterorumq; senso-
riorum corpora conficit: excrementis ossa nervos pilos: ungues: un-
gulas: & reliqua generis eiusdem conficit:

Diffi. Alimenti ratio duplex est: altera nutriendi altera: augendi: nutiens
est quod esse probet & toti & partibus: augens quod accessionem ad
magnitudinem facit.

Defunctis pili augentur: sed nasci nequeunt.

Dentes eandem naturam quam cetera ossa habent: accrescuntq; soli. om-
nium ossium in tota uita breui enim tempore attritu cōsumerentur.
nisi sibi inde repararentur.

Dentes

Cap. v. Coeunt animalia non solum generis eiusdem: sed etiam quorum
genus diuersum quidem: sed natura non multum distat si mouetur
par magnitudo sit.

Quod de aphrica in prouerbio est: semper aliquid noui aphricam afferre
propterea dicitur quod diuersa in ea animalium genera coeant: nam
ob aquæ penuriam in unum congregantur.

Experimento in aqua probatur fecunditas seminis quod enim tenue ac
frigidum est: cito diffusum per summa innatat quod fecundum est in
imū descendit.

Mulicæ sterilitatis pbatio suffitu fit: ut odores subeuntes uterū efferantur
ad locū spirandi & afficiant alitū: atq; etiā illitu fit: ut colores oculis
positi saluam oris colores perficiant: nā nihil hæc ita fiant meatus cor-
poris confusos & obseptos significatur.

Sedes oculorū maxime omnium locorū capitis seminalis est: quod pater
cū sola ipsa per costum uenereum manifeste immutentur: & usu immo
dico rei uenereæ oculi a parte langueant.

Equa menstruosa non est minimūq; inter quadrupedes emittere solet.

Cap. vi. Genus mulorum totū sterile est: sed rei causa nō bene ab impedo-
cle & demostro redditur.

Rationes quæ nō ex propriis principiis ducuntur inanes sunt: & res esse
uidetur cum longe aberrant.

Multa eo quæ nō eadem specie sed diuersis generatur fœtifera pdeunt.

Asina conceptus incontinenens est: genitricem enim intestam emingit: nisi
uerberibus prohibeatur.

Frigidum animal asinus est: unde in locis frigidis gigni non potest: ut
apud scythas.

Si equus superuenerit asinam quam inierit: asinus non peruertet asini
initum: sed si asinus superuenerit equam quam equus inierit: peruer-
tet propter seminis sui frigiditatem.

Quoniam equus & asinus apti propensiq; sunt ad sterilitatem: facillime
enim asinus ob frigiditatē ad sterilitatē labitur: equusq; tanto idone

us ad sterilitatem redditur: quanto quod ex ipso prodierit semen frigidius redditur cum asini excremento miscetur: ideo quod ex his prodiit non fecundum sed infecundum ad perfectam foetificationem est: nihil enim deest: ut sterilis sit.

Euenit ut corpora mularum magna efficiantur quoniam menstruorum decessus ad corporis incrementum uertitur mulis enim menstrua desunt & quantum in utile est ad corporis incrementum cum excremento uevesica abigitur: unde fit ne muli genitale foeminatum sed ipsum excrementum olfaciant.

Concipere quidem aliquando mula potest: quod iam factum est: sed enutrire atque in finem perducere non potest.

Mulus generare interdum potest: quod autem sit gymnus est quod mulus oblaesus est: pygmaeorum enim id est nanorum pomilionum & pusillorum generationi similis est: nam eorum membra & magnitudines uiciantur in utero.

*Propositiones ex libro tertio de generatione animalium Aristotelis
Ex capitulo primo.*

o Va quae imperfecta & subuentanea sunt: minus augentur: & quod minus augentur plura numero existent: minus etiam suauia sunt: quoniam minus concocta: concoctum enim in quo uis genere suauius est.

Arborum multae cum ad modum copiose fructum tulerint exarescunt: cibus enim in semen conuertitur.

Oua tum auium tum piscium ad generationem imperfecta sunt nisi semen maris accedat.

Sunt auium oua bicolora: piscium unicolora.

In bicoloribus ouis animal initium suae generationis: a candido quae pars est calida sumit: cibum uero a luteo quae terrosior pars est capit.

Candida pars oui sua natura humida est: caloremque animal est intra se continet: lutea uero terrena est.

Capitulum II. Quum utero adheret ea parte qua principium genitale maris continetur: estque illa pars acuta: quam ob rem durius ea ipsa parte est ouum: quam in inferiore: principium enim operiendum custodiendumque est.

Perfecto ouo in utero durum ac rigidum euadit ita modice ut exeat ad huc molle: dolorem enim mouent nisi ita exiret: egressum statim refrigeratum duratur: euaporato humore quam primum: qui exiguus est.

Si tempus sit bene temperatum: & locus in quo oua manent tepidus: concoquantur & oritur pullus.

Natura attendere uidetur: ut sensum prouidum curamque diligentem erga prolem parentes habeant: sed in genere deteriore hoc facit quousque pariant: in aliis quibusdam donec perficiant: prudentioribus uero plus

cure mandatur: ut etiam enutrient: postremo iis quæ prudētia iam maxime prodita sunt consuetudo: amor: & charitas in prolem etiam ad ultam seruat ut homini.

Viunt primo quæ in ouis: & quæ in animalibus gignuntur uita plantæ.

Cap.v. Pisces imperfecta pariunt oua: quæ foris incrementum iustum recipiant: atq; infœcunda sunt nisi mas sequendo suum asperit semen.

Coruorum genus libidinosum non est quippe quod paræ fœcudū est.

Neg; pisces ut quidam scripsere neg; ulla animalia semine per os implentur: meatus enim qui per os intro tendit in uentriculum fertur: non in uuluum: quodq; uentriculum subierit id alimentum effici necesse est: concoquitur enim.

Cap.viii Arma ad pugnam uiresq; exercendas nulli fœminæ tribuitur: nec mas ullus solet in prole laborare.

Apes sine coitu generant: & fœmine sunt qua generant ratiōe: sed habēt intra se ut plantæ sexum maris ac fœminæ. quamobrem iis datum est instrumentum ad pugnam: nec fœminæ appellandū est: in quo mas distinctus non est idemq; regibus apum euenit.

Duces apum generant se ipsos: & aliud genus apum: apes uero generant: fucos fuci uero non insuper generant: sed hoc ipsi priuantur.

Super quod secundum naturam est ordinem habet.

Recte reges apum intus manent immunes omni negotio necessario: quasi nati ad sobolis procreationem: magnitudine itē præstant quasi ad prolem generandam corpus eorum sit institutum.

Conuenit fucos ociosos inertesq; esse cum nulla habeāt arma quibus de cibo possint dimicare.

Apes medium inter reges & fucos tenent: ita enim utiles ad negotia: officiosq; operariæ esse possunt ut & filios alant & parentes.

Apes sequi suos reges: ut faciunt: consentaneum est rationi: qua generationem apum a regibus proficisci statuimus: nam nisi quid esset tale ratione carerent ea quæ aguntur in earum imperio atq; etiam regibus cedere nihil laboris suscipere: ut parentibus: fucos uero castigare: ut filios: iustius enim castigantur filii & quorum negotium nullum est.

Cap.x Fit ut multiformia sint quæ in humore gignūt q; quæ i terra: humor enim naturam habet effingendum afformandumq; habilio rem quam terra.

Ignis semper formam non propriam habere uidetur: sed in alio corpore genus enim hoc apud lunam querendū est.

Disti. Nihil gignitur putrescens sed concoctum putredo uero & putridū excrementum rei cōctæ est: nihil enim ex toto efficitur: sed quantum in utile id aut a natura aut ab arte detrahitur.

Omne genus testarum sponte institui apertum hinc est: q; nauigiis putre

scēte sace spūosa adnascūt: & locis: mētis ubi nihil tale aderat aſſut oſtreæ
Propositiones ex quarto libro de generatione animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Ccedendū semper est in assignādis causis ad rei causas primas:
 quo ad maxime fieri potest.

a **Diffi.** Quod potest concoquere & cōstituere & secernere semē:
 atq; principium optinet formæ id mas ē: quod autē recipit nec
 potest constituere & secernere id fœmina est.

Diffi. Oīs facultas instrumentum aliquod sibi accomodatū habet.
 Natura simul & instrumentū & facultatē dat: sic enim melius est: nā nec
 uisus sine oculis nec oculus sine uisu perficitur.

Gignitur ex contrario quodammodo unumquodq;
 Quoniam omnis delatio in contrarium est: quod non ab eo superatur a
 quo conditur siue creatur: id in contrarium mutari necesse est.

Causa ea est cur fœmina generetur: cum enim principium non superat
 neq; concoquere potest propter caloris inopiam: neq; ducit in suā for-
 mam sed tantisper superatur mutari in contrarium necesse est: contra-
 rium autem maris fœmina est id est qua alterum mas alterum fœmi-
 na est: & cum facultatis siue uirtutis differentiam habeat: instrumentū
 quoq; habet auersum: itaq; in tale mutatur.

Parte aliqua opportuna mutata constitutio tota animalis multo discre-
 pat forma: licet hoc perspicere in spadonibus: qui una parte truncati:
 tam a pristina forma discedunt parūq; a fœmina specie distant: partes
 enim nonnullæ principia sunt.

Principio mutato multa ex iis q̄ sequūtur cōmoueri & mutari necesse est:
Cap. ii. Nouella & senescēs ætas magis quam florens fœminas generat:
 in altera enim calor nundum perfectus est: in altera deficit: humidiora
 etiam effœminatioraq; corpora fœminam potius gignunt: & fœmina
 humida magis q̄ spissa: ob caloris naturalis inopiam.

Flantibus aquilonis magis quā austrinis mares gignuntur:
 Menstrua secundum naturam mensibus decreſcētibus potius fiunt: tem-
 pus enim hoc mensis frigidius est & humidius propter lunæ decremē-
 tum defectionēq; sol enim per totum annum hyemē atq; æstatem fa-
 cit: at luna per mensem id agit non quidem accessu & recessu: sed atq;
 increſcente luce alterum decreſcente.

In minimo interdum momento causa datur caliditatis & frigiditatis: quæ
 causam complent generationis.

Ad generationem sterilitatemq; & maris fœminæq; procreationem in
 ter terras & aquas interest: qualitatem enim quādam potissimum reci-
 pit & alimentum & dispositio corporis ex temperamento aeris conti-

mentis & cibi ingredientis: sed præcipue ex alimonia aquæ: huius enim usus plurimus est: atq; in omnibus aqua alimento est etiã in siccis: quã obrem aq; crudæ & frigida aut sterilitatē: aut partũ fœmineũ faciunt. Calor seminis si ualde superat exsiccat humorem: si multo deficit nõ cernit: sed medii rationem ad rem concedendam seruari oportet.

Capitulum .iii. Qui suis parentibus similis non est: monstrum quodammodo est: discessit enim i eo quodammodo natura ex proprio genere: cæpitq; degenerare.

Initium primum degenerandi est fœmina generari, non marem: uerum hoc necessarium est naturæ.

Mares magna ex parte similes patri existunt: fœminæ matri.

Cum motus matris soluuntur: & materia non superatur: monstra fiunt.

Puerum ortum capite, arietis aut bouis referunt: & uitulum capite pueri: & ouem capite bouis natam eē: sed nihil ex iis quæ nominant est: quã uis similitudo quædam generetur: idq; tempora ipsa grauiditatis declarant quæ plurimum discrepant in homine & cane: & in oue & boue: nasci autem nullum nisi suo tempore potest.

Capitulum quarto. Monstra raro fiunt in his quæ singulos pariunt: sed crebrius in iis quorum partus est numerosus: & præcipue in auium genere: earumq; potissimum in galinis.

Monstrum est res præter naturam: sed præter eam quæ magna ex pte fit.

Quæ maxima iter animalia sunt ea singulos pariunt: cibus enim in iis assumitur in corporis incrementum: minora uero plures pariunt: quoniam iis natura demonstrando de magnitudine auget in excremento seminali exuperantiam: & multa parua effici in eodem possunt: sed multa magna effici difficile est.

Non est quantolibet semine concæptus inchoatur: sed si aut parum aut multum sit gigni non poterit: præscripta enim certaq; est uirtus & patientis & agentis.

Quibus gemina habere genitalia accidit alterum matris alterũ fœminæ: iis semper alterum ratum: alterum irritum redditur.

Vnum ne an plura sit per coaugmentationem quod monstrosificum prodit animal: iudicandum est principii ratione: uerbi gratia si cor pars eius modi est: quod unum cor habet unum animal ē. qd' duo id duo animalia est: quæ sibi coaluerunt propter conceptuum coniunctionem.

Iam fœminis nonnullis os uteri compræssum concorporatumq; ab ineunte ætate ad tempus usq; menstruum perseverauit: mox urgētibus menstruis dolorq; infestante: aliis sponte disruptum est: aliis dissectũ a medicis: nonnullæ interiере.

Vacam fuisse perinthis accepimus: cui cibi excrementum extenuatum p

vesicam transmittatur.

Cap.v. Sola animalium mulier & equa grauida coitum patiuntur.

Pili abundantia & hirsuties copiam iudicat excrementi quamobrem homines pilosi libidinosiores & seminis copiosiores sunt quam laeues.

Cap.vi. Mares potius quam foeminae oblati in genere hominum nascuntur quoniam mas a foemina differt calore naturae: quo fit: ut mobiliiores sint mares in utero: motuque ipso frangantur praesua imbecillitate.

Foemina intra parentem tempore longiore perficitur: quam mas: ob suam frigiditatem: at ubi in lucem uenerint celerius quam mares perficiuntur.

Pubes & uigor & senectus foeminis prius uenit quam maribus: suntque sua natura debiliores frigidioresque: & sexum foemeninum quasi lesionem naturalem & detrimentum putandum est.

Omnia minora: ut in artis opibus: sic in natura: citius ad finem deueniunt.

Gemini mas & foemina in genere hominum prodeuntes minus seruantur: quoniam hic concursus praeter naturam est: cum non pari tempore mas & foemina discernantur.

Quibus gentibus solitum est ut mulieres labores suscipiant: illis nec uterus tam difficulter gestatur: & partus facilis est: non enim tantum sibi contra hunt excrementi sicut quae uitam otiosam & sellulariam degunt: labor enim excrementa consumit: cumque purigo laboriosa sit: labor & exercitatio actae uitae facit ut spiritum possint retinere: in qua re partus facilitas conciliatur.

Quod mulieres inferendo utero ceteris animalibus magis grauatur: maxime causa est quod cum ceteris aut exigua purgatio: aut nulla manifesta fiat mulieri plurima euenit: quae cum per uteri gestationem desierit infestat atque perturbat: & principio potius cum concipiunt perturbari solent: conceptus enim purgationem impedit & praexiguitate sua assuere copiam excrementi inter initia non potest.

Cap.vii. Iam accidit mulieri cuidam ut cum concubisset & se concepisse putasset: primum uentris molles augetur & reliqua ex ratione ueniret sed cum tempus periendi inde esset: nec pareret nec moles diminueretur: sed annos tres aut quatuor ita perseveraret. quo ad dysenteriam: id est difficultati intestinorum implicata demum peperit: carnem quam molam uocant: idque adeo indurefcit ut uix ferro transigi possit idque solis mulieribus euenit aut maxime.

Accidit mola propter caloris debilitatem: natura enim de uita certare uoletur: nec posse perficere finemque imponere generationi: quamobrem aut tota uita aut longo tempore duiat quod inchoatum est: causa autem duritiae cruditas est.

Capitulum octauo. Eadem est materia quae alit & ex qua generationem natura constituit.

Diffi. Lac sanguis concoctus non corruptus est

Lactantibus non fiunt purgationes secundum naturam: neque concipiunt: & si conceperint lac extinguitur quoniam eadem lactis & menstruorum est natura.

Temporibus bene præscripta est animalium generatio: cum enim præ magnitudine scilicet foetus non satis præterea foetui est alimentum quod per umbilicum ministratur: lac ad alendum utile succedit quia scilicet ut paulo superius probat tale alimentum eo quod minus est concoqui celerius potest sicque lac fieri: cumque per umbilicum alimentum non subeat comprimunt se se uenæ illæ circum quas tunica est quæ umbilicus uocatur: atque ob eam rem tunc exitus opportune foetus consequitur.

Cap. viii. Partus pronis in caput conuersus fit per naturam omnibus animalibus: eo quod partem ab umbilico superiorem maiorem habetque inferiorem: maiora aut plus ponderis continent: itaque ueluti instatera de pendentes eo uergunt quo trahuntur.

Cap. x. Luna principium est generationis propter solis societatem receptumque lucis: fit enim quasi alter sol minor quod breuè conducit ad omnes generationes perfectionesque: calores. n. & refrigerationes cum moderatiõe quidam generationes: sine moderatiõe corruptiones efficiunt.

Reges minus principalium circuitus sequuntur reges magis principalium circuitum: Natura ita sibi uult ut siderum numeris generationes & obitus numeret: sed exquirite id facere neque per materiam indefinitionem: & quod multa principia incidunt quæ generationes destinatas secundum naturam & corruptiones sæpe impediunt: atque ita cæcæ sint eaque quæ ueniant præter naturam.

Propositiones ex quinto libro de generatione animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

□ Pera quæ non sunt uel naturæ coia uel generum singulorum propria: horum nullum alicuius gratia aut est: aut fit: oculus enim alicuius gratia est: sed cæcus non alicuius gratia est: nisi hæc affectio sit propria generis.

Non quia tale quid gignitur quodque: ideo tale quid est: scilicet in his quæ statuta definita & certa naturæ sunt opera: sed potius quia tale est: ideo talia & gignitur: substantiam enim generatio sequitur & substantiæ gratia est: non ipsa generationem.

Pueri cum nati fuerint dormire maxime omnium imperfectorum animalium solent quoniam intra parietem cum primū sentire cepint tempus dormiēdo totū fere consumunt.

Transitio de non esse in esse per medium fieri solet.

Sonus sua natura uidetur uiuēdi & non uiuēdi inter liminium est.

Infantes cum uigilant non rident. cum dormiunt rident interdū et lachrymantur per consuetudinem. n. quasi nesciunt uigilandi sentire uiuereque in dormiēdo uidetur

Imperfectissimi omnium perfectorum partuum infantes nascuntur: & incrementum partis superioris exuperant.

Oculi omnium puerorum statim aperti cæsiusculi sunt post uero mutantur in eam naturam quæ futura est.

Oculi qui multum humoris continent nigri sunt: quoniam humoris copia transpici satis non potest: cæsi autem parum habent humoris: ut in mari etiam cernitur non alto.

Visus siue ualidus siue inualidus nequit res splendidas cernere: quoniam eius humor ultra modum afficitur & mouetur.

Glauconia quæ siccitas est oculorum cæsiis potius accidit: nam & senescētibz magis euenit: oculi enim ut reliquum corpus senectute siccescūt.

Lusciositas (quæ humoris est copia) nigris oculis euenit: quia propter minoribus natu potius accidit.

Visus optimus qui inter multum & parum humoris moderatus cōstat.

Diffi. Canities debilitas quædam humoris siti in cerebro & cruditas est: idemq; cæsietas est.

Acumen cernendi bifariam dicitur similiter & audiendi & olfaciendi: dicitur enim acute cernere: aut quod procul cernere potest aut quod differentias rerum quæ cernuntur maxime sentiat: quæ quidē simul nullis eisdem contingunt.

Causa cernendi tam acute ut differentię cernātur: in ipso oculo est: in puro enim sinceroq; oculo uel parua motio patet sensumq; efficit: at ut procul cernatur: causa situs est oculorum quæ enim oculis prominentibus sunt procul cernere nequeunt: quæ uero intus in cauo oculos habēt positos longe aspicere possunt: quoniam motus in uastum nō dissipatur: sed recto tramite meat.

Cap. ii. Meatus sensoriorum omnium: (ut dixi cum de sensibus agerem): tendunt ad cor.

Osцитantes aut spiritum reddentes accipientes ue minus audiunt: quoniam extremum sensorii auditus ad partem spiritualem terminetur: & quatiatur moueaturq; una cum instrumento spiritali quotiens illud spiritum mouet.

Capitulum. iii. Pueri & mulieres non caluescunt: natura enim earum similis est naturæ puerorum.

Capitæ homines senescentes canescunt: primoq; temporibus canescunt: sed nemo uel temporibus uel occipite caluescit: uerū parte capitis prior ea enim parte frigidum cerebrum continetur.

Canescere nulli ex cæteris animalibus accidit manifeste: quamuis equus euidentius quā cætera ita afficiatur.

Pili proportionalesq; pilorum ut pennæ & squammæ: non ex carne: sed ex cute oriuntur.

Crassi pili ex crassa: tenues ex tenui cutæ proueniunt.

Hominum capilli longissimi sunt: cerebrum enim quod humidum & frigidum est largam humoris copiam præbet.

Si exhalatio pilorum fumosa est: præ sua caliditate & siccitate crispum efficit pilum: inflectitur enim quoniam duplici delatione fertur: terenum enim deorsum calidum sursum fertur.

Duriores sunt pili crispi quā recti durum enim quod siccum est

Simplici sunt pilo quæ humore habundant: quocirca scythæ incolæ ponti & thraces pilo sunt promisso & simplici: nā & ipsi humidi sunt: & aer ambiens eos humidus est: ethiopes contra qui loca incolunt calida crispo sunt pilo: siccum est enim cerebrum eorum & cælum ambiens.

Sunt quæ quamuis cutē habeant crassiorem tamen tenuiori sunt pilo: pro meatu tenuiores: unde & spissiores exeunt: ut ouibus.

Senectus ipsa ut nomē significat terrena est: quoniam sine calore est & cū calore humor defluit.

Homines suis ætatibus hyemē æstatemque agunt.

Nemo ante quā tempus cœundi sit caluere incipit: & a uenereo coitu id maxime euenit scilicet iis qui sua natura sint eo propensiores: cum enim cerebrum frigidissimum sit: tum rei ueneræ usus refrigerat: calor enim sincæri naturalisque secretio est: sentitque id merito cerebrum prius

Mulieres non caluere quoniam natura earum similis naturæ puerorū est utraq; enim sterilis seminalis excrementi est.

Spadones non caluescent quoniam in fœminam mutantur: & pilos qui postea gignuntur aut non producant: aut amittunt si habent excepta pube quam etiam mulieres habent.

Aues rursus pennas amissas recipiunt. quæque frondem amiserint denuo frōdescunt: caluis autem nunquam redit pilus: nam anni tempora illis mutationem corporis magis auferunt: itaque pro temporum mutatione uicissitudo gignendi amittendi que sequitur. at uero hominibus per ætatem euenit uet æstas: autūnus: hyems: itaque cum ipsæ ætates non permutantur: sit ne affectus qui ob eas accidunt permutantur.

Capitulo quarto **C**oloris pilorum causa cæteris animalibus cutis natura est ut unicolora sint & uaria: sed hominibus nihil cutis causæ affert: nisi ad canitiem: uidelicet eam quæ morbo qui uintiligo uocatur: non quæ senio accidit. si enim cutis ægrotat extenuataque est: pilus quoque ægreditur: ægrotitudo autem pili canities est.

Quibus hominibus natura pilorum parum calida est: plusque humoris subit: calor proprius nequit concoquere atque ita in pilis humor alimentumque tale putrescit calore aeris ambientis: atque ita efficitur: quæ canities appellatur.

Fit omnis putredo a calore non suo natiuoque.

Plarisq; per egritudinem pili canuerunt: mox ualitudini restitutis nigrue-
rūt: & causa est q; per egritudinem ut totū corpus inopia caloris labo-
rat: sic & partes etiam minimæ.

Diff. Recte dixeris morbū esse aduenientiam senectutem: senectutem au-
tem esse morbum naturalem.

Tempora primo canescunt: quoniam occiput uacat humore cum non cō-
tineat cerebrum: sinciput uero habet multum humoris: quod autē mul-
tum est difficile putrescit: at in tempore pilis: nec tam parū humoris ē
ut concoqui possit: nec tā multū ut putrescere nequat.

Cap. v. Ruffi pili celerius quā nigri canescunt: nam & ruffitas quasi imbe-
cillitas pili est.

Pili qui uel pileo uel alio tegmine operiuntur celerius canescunt: flatus
enim putredinem prohibet.

Iunat capillos olei aquæ mixti perunctio: aqua enim refrigerat: oleum ne
celeriter exsiccentur prohibet.

Cap. vi. Jā perdix uisa ē alba & coruus & passer & ursa: acciditq; hoc quo-
niā in generatione peruerterentur: facile enim de prauari potest quod
parum est.

Calidiora suauioraq; sunt omnia alba.

Cap. vii. Videtur grauitas uocis naturæ generosioris esse: nec non in mo-
dulatu grauis modulus præstantior incitato.

Perfectum in superantia consistit.

Egri & senescentes & minora natu ac scēminæ acutæ sunt uocis: quoniam
præ sua imbecillitate parum aeris mouent fertur enim uelociter quod
parum est: uelocitas autem acumen in uoce est.

Caliditas etiam & frigiditas: loci consert eodem: ut natura tale constitua-
tur animal quod aut grauem aut acutam uocem emittat. spiritus enim
calidus crassitudine sua grauitatem efficit uocis: frigidus autem p̄ sua
tenuitate contrarium facit.

Vituli quā adulti & uaccae quam tauri grauius sonant: uituli enim & uac-
cae partem quam mouent non habent ualidam alteri propter ætatem
alteræ propter scēminæ sexus naturam: nō tamē moueāt multū aeris
graue sonant: graue est enim quod grauius mouetur.

Paruæ mutatiōes cām afferunt magnæ mutatiōnū. nō sui rōe sed cum
euenit ut principium una cum his ipsis mutetur: p̄cipia enim quāuis
magnitudine parua sint tamen facultate sūt magna: hoc enim est prin-
cipium esse: ut ipsum quidem causa sit multorum: sed ipsius nulla sit
superior causa.

Exsecta omnia in scēminam mutant: quoniam uires nerosæ in suo ori-
ginali laxantur: testiu enim natura anexa meatibus seminalibus depen-
det: quibus sublati: tentio meatuum laxatur.

Capitulum octauo. Natura neq; deficit neq; frustra agit quicquam in singulis quo ad eius fieri potest uiolentum præter naturam est.

Oriuntur prius primores dentes quã lati sunt: quoniam & officium eorum prius est: secatur enim prius quam molitur: quod comeditur.

Infantes qui calidiore utuntur lacte ocus dentunt: calor enim uim obtinet augendi.

Decidunt dētes qui prodierint primi **idelicet anteriores** tum notæ melioris gratia: tum necessario: melioris ratione inquam: quia cito hebetescit quod acutum est: itaq; alteros succedere in officium oportet: lati autem non hebetantur: sed tempore dūtaxat attriti leuigantur: necessario uero decidunt: quia maxilarum radices in lata nituntur maxilla & ualido osse continentur: primorum uero in tenui unde sit ut infirmi & mobiles sint.

Nascuntur denuo primores dentes: quia in osse adhuc nascente oriūtur & tunc tempus adhuc est addentium generationem idoneum: cuius rei inditium est q̃ maxilares diu oriuntur.

Finunt propositiones ex libris de historiis: de partibus: & de generatione animalium Aristotelis secundum interpretationem Theodori gazæ thesalonicensis.

Incipiunt propositiones ex libro de physionomia Aristotelis:

Mimæ sequuntur corpora: & ipse secundum se ipsas non impassibiles sunt a motibus corporis: hoc autem manifestum sit ualde in ebrietatibus & egritudinibus: similiter & econtra corpus comparatur passionibus animæ.

Necessarium est consequi tale corpus talem animam.

Physionomia sicut & nomen ipsius dicit: est de naturalibus passionibus quæ sunt in anima & accidentium quæcunq; adueniūt & transmutant signa physionomonizata.

Ex motibus physionomonizatur: & figuris: & coloribus: & ex moribus appetitibus in faciæ & coloribus & ex leuitate: & uoce: & carne: & partibus: & figura totius corporis.

Colores rubri bonam natiuitatem significant: quando in læui corpore accidit hic color.

Pili molles timidum significant: duri fortem.

Qui apud septemtrionem habitant fortes sunt & durotum pilorum: qui autem apud meridiem timidi & pilum mollem habent:

Caro dura naturaliter in sensibilem significat læuis autem & benenatum & instabilem nisi in forti corpore & habenti extremitates fortes accidat.

Vox grauis & distensa fortem significat: acuta autem & remissa ti-

EX.L.DE PHYSIONO:

midum:

Omnino uni signorum credere fatuum est: quando autem plura conueniunt quæ sunt in uno: accipiat magis.

Fortitudo uocis ferocis est: remissa autem & imbecillis timidi.

Misericordes sunt quicumque sunt albi coloris & puri: & habent oculos quasi cum quadam lippitudine: & nares deorsum distantes: & semper plorant isti tales sunt amatores foeminarum & generatores earum: & bene nati & calidi.

Misericors est sapiens timidus & ornatus: immisericors est indisciplinatus & inuerecundus.

Boni ad comedendum ii sunt: quibus id quod ab umbilico ad pectus maius est: aut quod est ex inde usque ad collum.

Qui est albi coloris & pilosus: rectis capillis & grossis & nigris: & cui tempora pilosa & oculus pinguis est insanus.

Amatores somni sunt qui habent superiora maiora: & qui ea habent maiora & cutuoria: & carnosiora sunt memores.

Anima & corpus compati uidentur adinuicem: & animæ habitus alteratus simul alterat corporis formam: & iterum forma corporis alterata simul alterat animæ habitum: unde cum animæ tristi & letari sit: tristes obscuræ faciei sunt: gaudentes autem hilaris.

Dissoluta anima formam quæ est in corpore contingit dissolui.

Medici medicinis purgantes corpus & dietis utentes: & simul corporis formam soluunt & animam ad maniã permutant: & quoniam utraq; soluuntur palam quoniam conferunt adinuicem.

Parua differentia existente inter aliqua non facile est eam cognoscere: sed ex consuetudine formam apparentem oportet assumere.

Distinguitur animalium genus in duas formas: in masculinam & foemininam.

Foeminae fararum mansuetæ magis & meliores secundum animas maribus sunt: minus autem fortes: uerum nutrimenta & assuetudinem manum recipientes magis: quare & minus iracundæ maribus.

Cum ira uincimur: difficulter prudentes: sed maxime fortes sumus.

In unoquoque genere foemina mare minoris capitis & angustioris faciei & subtilioris colli est: & pectora imbeciliora habent: & paruorum costarum sunt: anchas autem & coxas magis carnosas maribus: genua mollia & crura subtilia habent: pedes uero pulchriores: & formam totius corporis molliorem magis quam fortiolem: masculina uero his omnibus contrariam habent naturam: & qui superiora participant referuntur ad foeminas secundum animam: & molles sunt qui autem his

contraria habent fortes sunt & referuntur ad masculos :

Masculus fortior & iustior est genere: foemina timidior & iniustior.

Quicumq; maius quid habent ab umbilico usq; ad extremum pectoris: quam quod est ab extremitate pectoris usq; ad collum: uoraces & insensibiles sunt: uoraces quidem quia uentrem magnum habent quo appetunt cibum: insensibiles autem quia angustum habent sensus locum.

Quibuscunq; collum grossum & carnosum est iracundi sunt referuntur ad tauros quibus autem est bene magnum sed non ualde grossum magnanimi sunt: & referuntur ad leones: quibus autem longum non subtile timidi sunt: referuntur ad ceruos quibus uero breue ualde dolosi & insidiatores: referuntur ad lupos.

Qui labia subtilia & in extremitatibus relaxata ita quod superius labium ad inferius protendatur ad coniunctionem labiorum magnanimi sunt referuntur ad leones qui autem grossa habent & superius inferiori protendens fatui sunt referunt ad asinos.

Qui superius labium & gingiuas præminentia habent amatores sunt contumeliarum.

Qui nasum habent aquilum inarticulatum in fronte magnanimi sunt: referuntur ad aquilas: quibus autem mares sunt apte iracundi sunt: referuntur ad passionem quæ sit in ira:

Qui faciem macilentam habent solliciti sunt: qui carnosam timidi: qui ualde paruam pusillanimes: quibus magna tardi: quia neque magnam neque paruam oportet esse: & medius habitus horum erit conueniens.

Quibus ab oculis tanquam lippitudines dependent amatores uini & somni sunt referuntur ad passiones: qui autem oculos paruos habent pusillanimes: referuntur ad simiam: qui magnos habent referuntur ad boues: igitur bene natum oportet neque magnos neque paruos habere.

Qui concauos habent oculos malitiosi sunt: reducuntur ad simiam: qui eminentes habent fatui: referuntur ad apparentiam & ad asinos: quare neque concauorum neque eminentium, oportet esse medius habitus.

Qui frontem paruam habent indiscipinabiles sunt: referuntur ad sues: qui magnam ualde tardi referuntur ad boues: qui rotundam insensibiles referuntur ad asinos: qui quadratam & moderatam tamen habent magnanimi: referuntur ad leones: qui autem: tensam habent adulatores: referuntur ad passionem quæ sit: qui ob nebulosam audaces referuntur ad tauros & leones.

Qui ualde nigri sunt timidi sunt: referuntur ad ethiopes albi autem ualde etiam timidi referuntur ad mulieres: color autem qui confert ad fortitudinem medius horum est: flauī boni anima sunt: rubei ualde astuti & acuti.

Quibus facies supererubescens est uerecundi sunt: quibus genæ supererubescunt ebrii uel amatores uini sunt: quibus uero oculi supererubescunt: egressiui ab ira sunt.

Quibus oculi ualde nigri timidi sunt: quibus oculorum flauus est color boni animi sunt: quibus oculi glauci aut albi timidi sunt.

Qui tibias pilosas habent ueneri sunt: referuntur ad hircos: qui ea quæ sunt circa pectus & uentrem ualde pilosa habent: nunquam in eisdem perseverant rebus: ad aues referuntur: qui pectora habent ualde nuda in uerecundi sunt unde ea oportet esse neque ualde nuda neque ualde pilosa: qui dorsum uel spinam pilosam habent inuerecundi sunt referuntur ad bestias: qui uero collum retro pilosum habent liberales sunt referuntur ad leones.

Qui supercilia simul habent tristes sunt: referuntur ad passionem.

Qui erectos pilos habent in capite: & qui capillos uehementer crispas habent timidi sunt referuntur ad passionem: qui in extremitate crispi sunt referuntur ad bonum animum.

Parui ualde acuti sunt: motu enim sanguinis paruum locum continente mouetur uelociter & ualde accedunt ad sapere: qui autem sunt ualde magni tardi sunt media autem natura ad sensus optima & perfectissima est. Manifestissima signa physionomiae in principalissimis locis sunt: principalissimus autem locus est qui circa oculos & frontem & caput & faciem est: secundus qui circa pectus & spatulas: consequenter qui circa pedes & crura: qui autem circa uentrem minime.

Aristotelis libellus de admirandis in natura auditis per Antonium Becariū ueronense traductus: integer ideo hic appositus: quoniam nihil est quod de notari dignum censeatur.

De fonte asbameo mirabili aduersus periuros.

Pud Tyanā ciuitatem quæ est cappadociæ metropolis scribitur aquam quandam effluere quam asbamæam incole uocant miræ conditionis & uirtutis, nam cum eius frigidus sit fons: ea tamen ita æstuat: ut non uideatur dissimilis cuidam bulienti lebeti. ad eam enim mos erat ea ætate illos traducere: qui de aliquo periurio fuerant suspecti. Qui

si recte forte iurauissent: nec ulla essent insecti falsitatis labe: aquam ipsam affirmant se segetum illi mitē ac placabilē præstiturā. Sed aduersus piuros

Notum

a

ade
que
die
ru
tar
Ide

Ather
nier
res
per

Mitun
sem
uer
dere
ros
libe
ger
ta tu
eos
dio
reli
bua

Phidia
sculp
ab in
em i
di f
ac d
etia
sem

In eis n
quæ
inqu
dam
eos t
da: q
tores

adeo uideri succēdere & irasci: ut ad eius usq; pedes & manus: ac i ipsam quoq; faciem profiliat & insultet: & quasi de posciturā ab his promale dicto pēnas: non prius eos relinquere. quam aut palam confiteatur eorum delictū: & multis cum lachrimis de plorent ueniam: aut acerrimo tandē intercutis morbo & euomitu corrupti sanguinis intercipientur. Ideoq; aquam illam grāci per iuri iouis appellant.

De ramo oliuæ Athenientium.

Athenis inquit ramum illum oliuæ quem sacrū obseruabant athēnienſes: certa quadam die florere germinareq; consueuisse: ac complures alios ex se ramusculos producere. post die uero adeo contrahi repente: ut omnes statim uno momenti ictu exsiccentur atq; euanescant.

De æthnæ ignis miraculo.

Mirum est illud quod traditur in æthna Sicilia insulæ cōcidisse: nam qū semel erupisset ignis ille qui uidetur continuo quodam incendio in urere illius uiscera: atq; cōfractis iam claustris: adeo lōge lataq; diffunderetur. Vt omnes circumstantes agri & uillule succēderentur: aiunt uirōs quosdā ex eis locis fuisse: qui qū iam confecti senio essent & ab eorū liberis sublatis humeris exportarentur: quo flamæ illius impetum effugerent: neue interciperentur ante quam perficerent naturā cursum tantum pietate uisum incendium illud commoueri: ut qū primum ad eos aporinquasset: bifariam statim se se diuiderit: locumq; illum in medio positum ubi erant cum parentibus adolescentes intactum prorsus reliquerint: uiamq; præstiterit adolescentibus: ut una cum parentibus incolomes euaderent.

De phidiæ mirabili arte.

Phidiam uetustissimum ac illustrem oli sculptorem qū palladis imaginē sculpsisset: ut in summa athenarum arce locaretur: quæ illi diue fuerat ab initio dedicata: tanta tanq; admirabili arte traditur sui ipsius effigiem in illius clypeum impræsisse: ut nemini post hæc licuerit huiusmodi formam e medio cum uelere nisi totum simulachrum labefactaret ac disrumperet. itaq; permanisse ibi illam tandiu: inquit: quamdiu etiam perstitit imago: ut una cum palladis ipsius clypeo etiam phidias semper conspiceretur adorareturq;.

De melanis montibus.

In eis montibus quos melanos grāci uocant: qū multæ pernoctent feræ: quæ interdum se se sponte uenatoribus offerunt: ubi canes inſectantur: inquit illas statim ad rupis cacumen tanquam ad tutissimam quandam arcē confugere: atq; qū ad id quoq; loci canes prope peruenerint eos tamen non audere ultra prorsus progredi: sed potius relicta præda: quum ea iam potiri posse uiderentur: mœstos ac tristes ad uenatores reuerti.

De Admi . In natu . Aui

De leucophyllo arbore.

Scribitur & in phasidos flumine qui perlabitur Scythiam arbusculū quēdam nasci: qui leucophyllus a græcis appellatur: cuius ramum si zelo .
tipi e flumine illo detraxerint ac ad uxoris thalamum detulerint: in
maculatam deinceps obseruaturos inter se fidem affirmant: omnemq;
illam suspicionem prorsus deleri: nec unquam post hac alienum con-
cubitum affectaturos.

De lapide modan :

In tigride quoq; qui assiriam inundat oriri lapidem quemdam se-
runt: quem modan incole uocant: colore equidem cādidissimum:
uirtutis autem eiusmodi ut si quis illum manu tenuerit: fore ne a qua-
lis fera possit uiolari.

De scamandri sistro.

Scamander uero & ipse fluuius est quem herbam quandam parere inqui-
unt sistrum nomine quæ siliquas gerit haud dissimiles pis: eiusmodi
quoq; granulis plenas: quæ ab eo quod intra corium conquassantur
est sonitum reddunt: sistrus est a græcis appellata. eam nō si quis tenu-
erit manu ferunt a nullo unquam phantasmate aut demonio detere-
ri posse.

De uite libyca.

Circa libyam uitis quædam nasci traditur ex qua uinæ quæ oriuntur par-
tim iam maturæ coligi possunt: partim ut maturecant expectande sūt
quæ acerbissime sint: partim etiam continue pululant ac nascūtur: nec
id euenire multo interiecto temporis spatio.

De lapide sipyli montis.

Apud uero Sipylum montem: reperti lapis quidam dicitur haud dissimi-
lis cylindro: quem ubi inuenerint adolescentes impii qui sepe numero
aduersus parentes insæuiunt: atq; illum ad templum Cybeles deæ
detulerint: nūquam amplius in huiusmodi impietatem concidere pos-
se: sed potius parentum amantissimos effici: patiq; importunitatem eo-
rum æquo & clementi animo.

De herba Charisia.

At in hypseto monte genus quoddam mirabile herbæ nasci traditur: quā
illi charisiam uocant: cuius uirtutem hanc esse affirmant. ut si illā puel-
læ puberes ad colum detulerint: statim ab amatoribus flagitari: excita-
riq; omnes in sui libinem & amorem.

De capreis cretensibus & ditamno herba.

In cretæ insula quæ iouem educauit: capreæ siluestres: (quibus ea regio
quā maxime abundat) ubi se primum a uenatoribus uulneratas aliquo

telo senserint: repente ad ditamnum herbam peruenire inquit: qua tota pene referta est insula. eamq; passim depascuntur: at ubi fuerint de parte qua fuerint infixæ sagitta itatim eam profundunt: & a cæde facile liberantur.

De capreis cephaloniæ.

In cephalonia capellæ quoq; quæ ibi pererrant: haud quanquam ut cæteræ confluere: per singulos dies pitissant. Sed potius in flammam uentum conuertæ: auras aperto ore aiunt exhaustire ac uenti ipsius hauritu suum depellere.

De cruis achaia.

Verum in Achaia ceruos esse inquit huiusmodi naturæ: ut cum tempus aduenerit ut mutent cornua: deiciantq; uetera & renouent denuo: ad ea tum loca confugere quæ fuerint munitissima: quo uenire adire difficillimum uenatoribus existiment: hac maxime ut arbitror ratione: quod uideant se spoliari. eos esse eisdem armis quibus eorum salutem defendere contueriq; consueuerant. Et quidem in primis mirandum est: ipsorum quorum uestigia & cornua ipsa deiecta ne a uenatoribus possint perquiri multam intra hederam contingere.

De uermiculis othrys montis.

Othrys mons est thessaliæ: qui uermiculos quosdam gignit sephas appellatos: haud unius quidem coloris: cum a loco ubi uictitant colorem nanciscantur. Nam alii quidem terrestribus condeis assimulantur: alii toto perirent tergo nonnulli etiam qui inter harenas uersantur ab eis quoq; colorem contrahunt. Si quem uero momorderint eum statim siti discruciant: neq; est tamen eorum morsus nimis acris: neq; nimis ignitus: sed præter tantum consuetudinem.

De echidna & echi serpente.

Echidna piscis est maritimus cum, qua fuerunt echin uiperam serpentem quendam nigris intinctum machulis cohire plerumq; consueuisse. Atq; illam dum in ipso demulcentur complexu aduersam serpenti moribus illius caput abscindere. Tum qui ex ea nascuntur: (quasi uindictam essent patris interitum & accepturi de matre poenas) abscisso uentre per media illius uiscera erumpere: atq; super mortua matre quod ulnionem patris abunde patraissent inter se mutuo efferri congratulariq;.

De lapide nili.

In nilo flumine qui medium prolabitur Aegyptum lapis quidam repertus

si dicitur haud fabae dissimilis:quem si contritum demolitumq; aliqua pinguedine canes exederint:serunt eos statim latrandi usum amittere. liberariq; eos affirmant qui fuerint aliquo deprahensi dæmone si fuerit lapis ille ipsorum naribus admotus. Tantaq; illum ui cōpellere ac profligare:ut nihil uideatur grauius horrescere.

De lapide euphrone.

Et in meandro quoq; qui asiam interfecat:lapis quidam exoritur:quem illi a contrario sensu euphronem appellant.nam qū ipse a componenda hominum mente augendaq; prudentia εὐφρόνης euphron sit appellatus:haud id quidē operatur:sed potius in sanos homines reddit:rapig; furore eos facit:si cui forte fuerit in sinum coniectus.

De rheno & istro:

Rhenus & ister fluii sunt germaniæ ad boreā maxime discurrentes:quorum alter germanos secat:alter uero p̄xonas lambit:utroq; enim ferunt æstate quidem nauigabiles esse:hyeme uero adeo plerunq; cōgelari frigore:ut ēt equitantibus desuper tutissimum præstent iter.

De Sybari & crathi fluminibus:

Apud thurium ciuitatem italiæ gemini amnes labuntur Sybaris scilicet & crathis:quorum sybaris si quis ex eo biberit fuscum reddit:qui uero ex crathæ fuerint perloti pulchricomas ac flauos efficit.

De cerbe & neleio fluminibus

Ex euoea quoq; duo effluunt amnes:quoq; alterum cerbem uocant:alterum neleum:sed uterq; aduersa insignitus natura.quæ enim ex cerbe pecora biberint candida prorsus effici affirmant:quæ uero ex neleio nigra.

De lycarmi fontis herba.

Prope lycarmi fontem nasci herbam quandam ferunt hastæ per similem quæ caliginē propellit ab oculis:& uisui clarissimam lucem reddit.

De arethusæ fonte.

Arethusam fontem siracusarum famosissimum aiunt per penta eteridē inficiliam usq; deferri:& transuectam mari nulla unquam corrumpi salugine:neq; ulla fluctuum caluione deturpari.

De lapide berecynthii monti:

Berecynthus mons ē in quo sacra hecatæ siue diane celebrabant. ex quo quidem ipsa quoq; dea berecynthia est appellata. Nascitur in eo lapis quidā quem machæram uocant:est ~~pladiu~~ cuius eam ēē uirtutem inquirunt:ut si quis illum inuenerit ex his potissimum qui ea persolunt sacra statim decidunt iⁿ iasaniā & furorem:cuius quidem miraculi auctor est eudofus.

De lapide tmoli montis.

At in monte qui Tmolus dicitur quidam quoq; lapis exoritur haud dissimilis

hungari

milis punici qui singulis quaternis diebus colorem permutat. cōspici autem posse nisi a solis uirginibus negant: nec nisi ab eis tantum quā nundum peruenerint ad pubertatis annos.

De Tauro orthosiae Diane:

Traditur & in diana orthosiae templo taurus quidam consistere ex auto conflatis: qui quotiens uenatores sanum ingrediuntur statim quasi territus emugit & uiuentem effundit uocem

De Talpis atoliae.

In atolia montibus conspicuas nasci talpas inquiunt: nec tamen nisi quā tenuissimo lumine: nec eas ut ceterae solent tellure depasci sed errantes per agros locustas uenari.

De bolintis pæoniae:

Hesaius mons est pæoniae: qui eam a medis differtinat: in quo ferunt bestias quasdam nasci: quas illi bolinthos uocant: pæonii uero monas pos. eas dicunt: bobus prorsus persimiles esse nisi quod magnitudine roboreque ac pilorum qualitate superant: procedantque ceteri collo ac ceruice instar equorum.

De elephantis:

Elephantes traditur non ante producere foetum quam duos fuerint annos nati. Sunt tamen & qui dicunt illos decimo octauo mense procreasse & parere gemellos consueuisse.

De Demarato philosopho.

Demaratum Timæi locrensis discipulum inquiunt quum detineretur acerrimo quodam morbo: decem dies immotum elinguemque ac sine ullo prorsus sensu praestitisse. tum uero quum resipisset dixisse astantibus se uniuersum illud tempus cum summa iocunditate animique delectatione peregisse uictitasseque.

De tabernaria tarenina:

Aiunt in tarento tabernariam quandam olim fuisse quae interdum uinum uenditaret summo studio ac uigilantia ministerio eiusmodi uacabat. nocte uero aduentantem prorsus debacchabatur. uerum clauim qua uesper tabernam occludebat eius cingulo commendatam alligebat quam cum multi tum maxime quum erat debacchata surripere pertemp- tasset: nunquam tamen fecerunt quempiam id potuisse: nec illam unquam huiusmodi pignus amisisse.

De pino lapide:

In bithynia thraciae eoque potissimum in loco unde effodiunt metalla: lapis quidam nasci dicitur: quem ipsi spinum appellant: quo ferunt ignem incendi.

De terra liparae.

At in lipara Siciliae insula scribuntur nonnulli terram esse in qua si conte-

De Admi. In Natui Ani

Am olulam ingesserint: plenam qua uis ad decoquēdū materia adeo in ea bulire & decoqui: ac si succenderetur ignis.

De ignibus medorum & perlarum.

Sunt & apud medos & in psitacena perfidis regione: ignes continue exardescentes. Sed qui ē apud medos est haud multū esse inquirunt. qui uero in psitacena multum admodum & clarissimas flamas effundere. ideoq; perfarum regem ibi eius instruxisse atriū ferunt. & ad huiusmodi flamas coquinam adnouisse: cum in patenti & aprica planitie sint positi: uideanturq; non minus interdiu quam noctu. Quod secus facit qui in panphilia nascitur cum sola nocte perluceat.

De saxo ignito Titaniae.

In titania quoq; prope apolloniatis montes saxū quoddā esse afferunt: ex quo ignis exalat. Sed nequaquā conspici posse. Verum si quis super infuderit oleum: statim incendi inflamariq; ac concerni q̄ maxime

De igne trans columnas herculis:

Scribit annonus loca quoq; nonnulla esse trans columnas herculis: quorū quaedam noctu semper ardent: quaedam etiam tantum interdiu: & qui in lipara conspiciuntur non nisi nocte sola conspici posse.

De ignibus pithicufarum liparae & aetnae & Siciliae

Ferunt & in pithicufis locum quendam esse ignitum: sed nullam prorsus efferentem flammam. At qui in lipara est scribit xenophanes deficere nonnunquam: uerum in septimo redintegrari anno. Neq; illas aetnae ruptiones flameas esse: neq; continuas. Sed multis interiectis annis eue nire consueuisse. Tum etiā qui in lidia plerumq; conspiciuntur: non ultra unquam uisus quam dies septem continuos exarsisse. Sed illud mirabile admodum quod qui in Sicilia erumpit tantum sibi hostii per latitudinem patefecerit ut .xl. superet stadia: in altitudine uero per quam effertur non minus quam tria.

De spino lapide.

Traditur in super quod lapis illae qui in thracia reperitur quānue spinum diximus appellari: si in partes plures conteratur. Haud minus quam integer incendi: redactus uero incinerem atq; aspersus aqua: iterum flamas emittere ardereq; quod quidem & maritham facere affirmant.

De auris macedoniae.

Extant in philippicis macedoniae campis aurifodinae complures: ex quibus scrobes erutas augeri paulatim inquirunt: ac denuo aurum parere: idq; esse manifestissimum traditur

De auro cypro.

At in cypro quoq; insula eo potissimum in loco quem tyriam appellant: genus quoddā aeris nasci dicitur. haud dissimile auro quod quidē mi-

nutatim concisum illius loci agricolas seminare consueuisse pluuiam de inde infusa paulatim exoriri concrefcereq; ac multiplicari. quq; ad maturitatem peruenerit ab eis coligi ac recondi.

Mis de terra insula Melos.

In insula quæ melos est appellata: si aliqua i parte fuerit effossa tellurem inquit ibi statim renasci: foueasq; illas sine ulla prorsus humana ope sponte repleri.

De auro quod in pæonia nascitur quod apyron dicitur.

Circa autem pæoniam si quando frequentiores himbres deciderint: serunt telurē illam genus quoddā auri procedere q; appellatur ἄπυρον *apyron* aiuntq; regionem illam adeo huiusmodi auro fecundam esse ut plures inuenerint pro mna una quæ centum continet draghmas auri illius pondo: moremque esse gentibus illis: ut inuentores duos ex eo bolos regi suo deferant: quorū alter tres pendeat mnas: alter uero quinq; atq; eos ipsius apponantur mensæ: ut cum primū ad discumbendū uenerit: si edere quid uoluerit ab eis tāq; a præstantioribus incipiat.

De oxo fluuiio auri fluuiio.

Scribitur & in bactris oxon fluuius qui eam irrigat regionem multo fecundantem auro arenam parere: tum etiam in iberia fluuius ille quem theodorum uocant: auri multum euomere: idq; circa eius ripas inueniri: atq; in pietra quoq; macedoniæ incognitum quoddā auri genus inuentum: q; antea a superioribus regibus effodi cōsueuerat cum adhuc quatuor extarent hiatus: ex quorum uno multum auri rutilare conspiceretur.

De ferro calybe & Amigeno.

Ferrum illud q; calybem uocant & amigenum propriam quandam & priuatam originem obtinuisse scribitur: qualem nullum aliud est consecutum: Concrefcere enim ac confici illud inquit ex arena quæ conuehitur fluminibus regionis illius. eam uero quidam dicunt ab hoibus illis iniectam primo intra fornacem incensam igne purgari: atq; expurgatam in ualidum conuerti ferrum. Alii uero solum substantiam asserunt ab artificibus eligi: & eam potissimum quæ ex ea prima purgatione perstiterit: atq; illam sæpius adhuc expurgari igne. deinde uero lapidem quendam in medium dum decoque retur iniici quem ipsi machon appellant: quo ea referta est regio. ferrūq; illud hoc modo confici atq; id quidem eiusmodi esse postea: ut a nullo alio uinci fortitudine possit. quod profecto uerius esse uidetur. Nā nisi ita dequoretur expurgareturq; sæpius nūquam ad tantā posset duritiem fortitudinemq; conuerti.

De are indico:

De Admi. In natu. Au i

Aiunt & æs illud quod apud indos nascitur ita purum esse ac splendidum ut non facile possit ab auro colore dignosci. multosq; esse inter dari regis pocula scyphos ex eo ære confectos: qui nequeunt ab aliis aureis discerni: nisi naribus ad mouerentur: quum æs longe secus quam aurum soleat olere.

De stagno celtico:

Traditur quoq; stagnum illud quod apud celtas nascitur multo celerius liquefcere quam plumbum: & facile ostenditur: cum etiam in aqua positum plerumq; liquefcant intingit igitur & facile. ferunt etiam illud liquefcere inherente frigore & maximo gelu: quum insitus ille qualiscunq; est (ut arbitror) naturalis calor ad interiora contrahatur repelaturq; ob eius imbecilitatem: & aduersus se se uim frigori præstet.

Miræ de oliua panthera.

In pantheio nata esse oliua quædam dicitur miræ habitudinis non enim eodem modo quo cætera folia produxerat. nam cum in cæteris omnibus folia ab extrinsecus uireant. & paleant interius: sola istius arboris palebant extrinsecus: & interius uirebant. inflectebat etiam eius ramos in gyrum: non ut aliæ oliuæ solent: sed ut myrthi coronarumq; maxime formam præse ferebant. Vnde etiam ipsa oliua ab incolis corona est appellata. ex ea enim dicitur hercules cum olympia constituisset: palmitem quendam abscidisse atq; illum iussisse ut ibi plantaretur ubi condiderat certamen: plantamq; illam mirifice deinceps creuisse: & ad similitudinem pristinae parentis produxisse foetus. ex qua postea coronatos fuisse athletas ferunt. ea enī orta ab initio fuit haud longius ab ilisso flumine quam stadiis sex. quam quidem incolas tanta dicitur obseruasse ueneratione & cultu: ut memini licuisset illam uolare: aut aliquid ex ea surripere: nisi summo cum uitæ periculo.

De lapidicinis lydiæ.

Quum semel in lydia bellum quoddam instaret: & quisq; ad loca munita. præ timore confugeret euenisse traditur. ut nonnulli opifices qui conueuerant in lapidicinis quæ iuxta pergamum ciuitatem extant effodere metala ad eas tanquam ad munitissimam arcem confugerent. ex eis enim iam antea rex rocesus: plurima ac magnifica consecerat. Sed cū illi intra aliquandiu perstitissent: neq; auderent egredi: ante quā sedaretur belli illius impetus: contractum interim desuper saxum hostium illis occlusisse: abeundiq; facultatem prorsus eripuisse. longo deinde tempore post cum lapidicina illæ in usum uenissent: fuissetque opus aditum aperiri: atq; illas efferri ruinas quæ hostium obduxerant: inuenta tandem illorum corpora. ferunt una cum eorum uasis quæ intra detulerant adeo obduruisse: ut omnia in lapidem ipsum fuissent conuersa.

De Aschania palude ad purgandos pānos optima:

Ascaniæ paludis aqua scribitur adeo ad ex purgandos pannos apta ac y
cōmodatq; esse ex sui natura: ut nulla alia humana ope indigeant
qui eiusmodi præsidet rei: dummodo aliquandiu in ea panni persti-
terint. Nec longe ab ipsa palude pythopolis oppidum situm esse di-
stās ab ipsius portu stadiis fere centum & triginta: in quo quidem opi-
do putei omnes ut inquirunt adeo adueniente frigore desiccantur: ut
neq; ablui ab opidanis uasa possint: æstate autem adeo repleri: ut ad la-
bia usq; superficiemq; unda protendat.

De mari siculo.

Illud quoq; maris quidem siciliam ac italiam interluit augeri quidem cō-
stat & iterum diminui crescente & decrescente luna.

De incremento mirabili cuiusdam siciliæ fontis:

Sed illud admirabile est quidē de fonte illo traditur qui est quodam dis-
fluens hortulo: primum e portu syraculas proficiscentibus occurrit.
Ipse enim & si non sit admodum latus ex sui natura: nec magnas pro-
fundat aquas: qū tamen æstus aut turbo aliquis e regione cōflauent: i-
tātos tū fluxus concreescere inquit ut copiosissimis inundet aquis.

De admirabili siciliæ fonte.

Verum nec illud prætermittendum est qd de fonte illo acadino scribitur: q
in palicis manat siciliæ ipsius. inquit enim illum & si tenuis sit: ple-
rumq; tamen adeo extolli & crescere: ut ad sex cubitos eius altitudo ex-
cedat: afferatq; tum maxime non mediocrem incolis formidinem: ne
uniuersam circum regionem immergat. plerūq; etiam adeo contrahi
ut uix exire scatebras posse uideatur. Habere quoq; nescio quid laten-
tis diuinitatis & portenti simile. nam si in eum fuerunt directæ ali-
cuius iuramenti tabellæ inscriptæ: eas affirmat super natare: nec ulla
posse commaculati uligine dummodo qui iurauerint recte iurauerint.
Sin secus statim illas in profundum rapiatq; ex oīum prorsus subtrahi
conspetu nec unquam deinceps reperiri posse. fabulaturq; illas qui ad-
sunt a nereia raptas esse: hac maxime rōe qd testes fierēt uiolati iusiuran-
di. Ideoq; qui peierauerat parata ingenti pira cōfestim succendi.

De Demoneso insula carthagenensium.

Demonesus insula est carthagenensium a demoneso quondam superiore
condita. ea enim obscurum quoddam metalli genus producit quidē
græci chryfocollan appellant. q quidem eiusmodi est: ut quæ ex ea op-
tima est auri præcium adinuenerit. Est enim ipsa oculorum uenenū &
labes. Habet etiam hæc insula ferrum intra mare in mensum per duas
ppe palmas: ex quo ferunt simulacrum illud confectum fuisse quod in
sicyonia uetustissimo illo apollinis templo conspicitur.

De Admi. In natu. Aui

De orichalcis pheneis

In pheneo nonnulli orichalci extant in quibus erat inscriptum hercules amphitritonis filius helin capiens hos dedicauit. helin at iustule rat sic iubente uxore ex quodam oraculo quoniam eius patrem augeam nomine antea helines interfecissent. At quicumque effodiunt æra acutioris admodum effici uisus existimantur: nascique eos prorsus sine palpebris. Ideoque medici ad curandos oculos æris flore uehementer utuntur cum cinere phrygio quem greci τεφρῶν φρύγιον *tephron phrygian* idest cinis in re phrygium appellant phrygium autem lignum illud esse dicitur quidem nos facem aut tedam appellamus. Ibi quoque etiam antrum quoddam conspicitur incuruum admodum: in quo niues gutatim defluentes statim congelantur ac durescunt. quod quidem manifestum efficitur: cum continue reperiantur interius quam plurimæ tenuissimæ guttæ in unam collatæ congeriem: atque admodum constrictæ gelu.

De aquilatum sobole

Ex coniunctione aquilatum alter eorum qui nascuntur a parentum natura degenerari constat: nec amplius aquila esse sed haliaetus ex haliaetis autem phenas quoque nasci & non haliaetos manifestum est. Atque ex phenis miluos: qui potissimum nigris intincti sunt maculis. Nec adhuc tamen istic aquiescere huiusmodi generis dissimilitudinem ferunt: sed ex eis iterum generari inquirunt qui maiores appellantur. Verum hos quidem sine ulla prorsus prole consensescere. Quod quidem facile constat ex eo potissimum quod nullus adhuc ex eis nidus unquam fuerit inuentus.

Aeris quoddam genus esse traditur quidem mosynæcon appellant splendidissimum quidem ac candidissimum præter cætera haud quaquam ob id quod sit cum stagno coniunctum: sed quod ex terra quadam: quæ cum illo decoquitur huiusmodi colorem comparet. Nunc uero eam artem prorsus decidisse ferunt: quoniam qui primo eam inuenerant noluerint illam tradere posteris.

De quibusdam auium & piscibus insensibilibus.

Inueniri nonnulla auium marinarum genera scribitur quæ intra litorum specus occubant: esseque illas huiusmodi affirmant: ut neque ulla tempestate: neque ullo frigoris horrore unquam inde amoueantur neque euolent: sed potius adeo pertinaciter eo in loco persistent: ut hiemis uehementia paulatim rigescant & congelentur: atque omnem deinceps ita sensum amittant: ut nihil prorsus sentiant si quis eis extraxerit penas: aut confoderit ferro. aut & uerutis infixerit: nisi quoniam ad motum fuerint igni. Afferunt etiam multos esse huiusmodi naturæ pisces: qui li

cet & ipsi confossi fuerint aut concisi membratim: non tamen eo moueri neque quicquam contrahi: sed tum primum extendi torquerique ac pressilire cum senserint incendium.

De apibus & cicadibus futura tempora significantibus.

De apibus quoque mirandum est quod uideantur significare mortalibus tempus quo se primum ad opera & telluris cultum conferant: quod est potissimum cum sol incipit ab eius statione reuerti: & aut ueris tempora significare: aut autumnii. Nam ipse tum maxime conquiescunt: nec exire aluearia quaerunt. Vnde qui rei familiari praesunt certissima percipiunt signa tunc tempus curae & laboris aduenisse: & quiescentibus illis necesse esse eos operari. Quod quidem uidentur & cicade significare: tam etsi contrariis actibus. Illae enim ut dixi taciturnitate quadam & quiete: hae uero motu ac uocis crepitatione: quum non antea concinent quam sol retorqueat eius cursum quo maxime tempore homines ad laborem prouocantur.

De echino siue irimacio. & de Galeota.

Echinus animal est: quidem nostri uulgo spinosum suum appellant eum ferunt sine cibo annum uniuersum plerumque persistere. Et galeotas cum uelint pellem exuere: quemadmodum & caeteri serpentes consueuere: tunc resupinos bibere: eosque quam maxime a medicis obseruari quum uehementer adiuuent epilepticos.

De urforum adipe.

Sed illud mirum quod de urfi adipe scribitur. nam si uel per hiemem in uase recondatur adeo augeri continue inquit: ut uasa extollat ac plerumque dissipet & disrumpat: nimia concreescens amplitudine.

De ranis mutis.

In Cyrene legitur ranas mutas ac sine ulla prorsus uoce uisitare. Tum etiam & in scripho itidem inueniri scribitur uerum: Si seriphiae ipse ad alium fuerint locum traductae: uocem consuetam efferre: nec amplius ut in scripho obmutescere. Atque in ematia macedoniae sues unguilos nasci. & in cappadotia mulas foetus procreare. Et in creta arbores quos illi ἐγὲι ποῦος egitus appellant nostri uero alnos: fructus efferre: cum nullae huiusmodi fructum alibi patiant.

De piscibus indicis & babilonicis.

Apud indos eo in loco quem cornu appellant pisces quosdam nasci ferunt: qui et terram perrant: atque ubi de pastu fuerint rursum suos repetere amnes: & in aquis recodi. tum et prope babilonem aiunt quoddam iter foueas & loca concava genus pisciculorum nasci quum senserit eas exarescere: statim ex eis discedunt & per areas pabulantur: insectarique plerumque auiculas: & quam habent caudam exagitari. Verum ubi eos quis sequitur aufugiunt ipsi primo:

nec resistunt perlequenti quasi illum formident .at si ille insteterit acris uelitis huiusmodi prorsus potiri præda :tum ipsi se in eum cōuertunt:atq; in eius insurgunt faciem. Quærentur enim a plurimis.habēt autem capita ad ranarum maritimarum similitudinem reliquum uero corpus oblungum & sinuosum:barbas autem & alias ad natandum ut cæteri pisces .

De quibusdā piscibus heraclia:

Verum & in heraclia quæ est in ponto & in thegio nasci inter foueas pisces inquit:qui partim in fluminibus:partim etiam inter scatentis fontes & palustrem terram nutriuntur:at si forte eueniret ut ea loca in quibus uersantur aut solis ardore aut frigoris rigiditate ut plerumq; contingit desiccarentur:tunc ad irrigua eos confugere . Sepenumeroq; itidem facere.quo ad extremum peruenerint:ut nulla post hæc spes reliqua sit refugii:tum uero ibi persistere :nec amoueri inde prius quàm aquæ denuo redierint.

De piscibus Panphlagonia.

In paphlagonia:quoq; & in efossis potissimū locis pisces oriri traditur: intra maxime aluei profunditatem commorantes :mirabilisq; uirtute præditos:tam & si non ipsius aquæ decursus:aut scatente fonte uiuant: sed sola ipsius telluris natura foueantur:& calecant.

De Ceruis epirotis:

Ceruos quoq; qui in epiro nascuntur aiunt cum cornua abiecerint dextere statim infodere ac obtegere scrobibus:qum illud sentiant esse in rebus humanis quam commodissimum

De phoce marina.

Phocem quoq; maritimam bæluā cum senserit se depræhensam a piscatoribus eē aiunt confestim euomere . Nec quidem interius humoris parit ad humanos perueniat usus :qum optimū sit epilepticis remediū

De Lyncibus .

Et lynces quoq; quidem emingunt obtegere harenis ferunt:qum uideantur intelligere id ab hoibus qui ad priuatā utilitatē & potissimum .ad informandas imagines decorandosq; sculpturis anulos .

De ueneno Ciræo .

Nascitur in italia in monte qui ciræus dicitur ueneni quoddam genus perniciosum quidem ac pestiferum:cuius naturam huiusmodi esse inquit:ut si quis ex eo fuerit persusus aut quippiā degustarit:repente concidat omnesq; corporis eius pili defluant paulatim : & membra sensim resoluantur:ac intereat ipse demum miserabili cæde . Id ferunt Aulum quendam picentinum qum uoluisset olim olim Cleomeno spartano tradere potui:compertare confestim a tarantinis depræhen-

sum poenas publico iudicio persoluisse.

De auibus Diomedæ insulæ.

Erat in diomedea insula quæ in adriatico freto posita adiacet italiæ: per uetustum quoddam sacellum Diomedæ olim principi dicatum: admirabile quidem & multa ueneratione cum propter uetustatem ipsam: tum etiam ob eam quam dicā rei nouitatem dignissimum: ferūt enim circa illud uersari nōnullas aues miræ magnitudinis ac rostri durissimi illasq; si quis eo accesserit cuiuscunq; fuerit nationis præter quam græcæ in eum statim irrumperere accerimo uolatu: rapereq; illum sublimem ac totum unguibus dilaniare. tum uero demum confossa rostro ceruice: atq; undiq; discerpta necatum abiicere. Idq; potissimū eos facere iniquis aduersus uicinas gentes: cum dicant illas sotios olim fuisse diomedis: qui contractis circa eam insulam nauibus submersi in huiusmodi aues sunt commutati: atq; illud odii aduersus uicinos perpetuo conseruasse. cum diomedes eorum dux ab Aenea fuisset dolo interceptus: qui tum ea possidebat loca. quando quidem græcis qui eo profisciscuntur se se benignas admodum & familiares præsent.

De fecunditate telluris ac mulierum umbræ.

Apud umbros pascua ferunt fertilissima esse: solumque ipsum singulis annis multo plures fructus parere quam possint pene detrahi. mulieres quoq; regionis illius foetofas esse multosq; uno partu producere consueuisse. idq; rarissimum esse: ut unum solum pariant cum frequentius duos aut tres producant.

De Statuis Dædali in insulis electricis compertis.

In electricis insulis quæ insinu adriatico positæ sunt: statuas geminas reptas esse inquit: unam quidem stagnæam: alteram uero æneam: sed ambas uetusto illo & præco more conflatas quas asserunt Dædali olim opera fuisse: ibiq; reliquisse illas immonumentum sui: cum Minoem ex creta ac sicilia persequentem effugeret. atq; in eis confedisset locis. Aiunt quoq; eas insulas ab eridano perfundi: nec multo longius ab eo lacum quendam emergere calidis inundantem aquis. qui tantum expirat foetorem: ut nullum sit animal q; audeat ex eo habere: neq; auis ulla circunuolare. quinimo si qua forte uolauerit eam statim concidere & mori. Ambuit enim ipse stadiis ut dicitur .xx. Sed eius latitudo non ultra quam decem extenditur. qui uero ea circum incolunt loca fabulantur Phaetontem olim fulmine ictum in eum cecidisse: eiusq; sorores ibi plorando illius necem paulatim consumptas fuisse. & putrefactis deinde corporibus in alnos crenisse repleseq;

undiq; illius ripas ex quibus quidem adhuc nonnullæ defluunt lachry-
mæ quæ sensim durefcunt in lapidem: & electu r appellant: haud sane
dissimile ut dicitur commi. easq; coligi ab incolis ferunt & inde ad græ-
cos; atq; ad cæteras quoq; nationes transferri. Ad has igitur insulas
diximus ut cum uenisset Dedalus easq; obtinisset victor in una qui-
dem inquit eius simulacrum appendisse: ac Icaru eius filii. Tum ue-
ro quum irruissent in eos pelligi qui ex agro discesserant: fugisse illum:
ac insulam ipsam Icaro filio reliquisse.

De specu æmæ florentissimo: ex quo raptam Proserpinam ferunt.

In eo siciliæ monte qui Aetna dicitur ingentē quandā specū esse ferūt cir-
ca cuius aditum infinitam pene omnium florum multitudinem &
uarietatem nasci: ac potissimum uiolarum affirmant. Nec id solum
esse uno anni tempore. Sed uniuersa ætate: quasi perpetuum ibi sit
uer. Sed quod longe mirabilius est: tata inquit eas fragrare redo-
lentia: ut non solum repleat uicina loca incredibili quadam suauitate
sui: sed etiam canes a persequendis feris quasi aliena captos uolupta-
te detineat. nec possint ipsi ulterius a uenatoribus inde amoueri neq;
concitari: quo progrediantur ad inceptum cursum: nisi prius fue-
rint aut saturati ea fragrantia: aut per uim distracti compulsiq;: ex
eius itaq; specus hiatu facile etiam depræhenditur illud uerissimum
esse quod fabulatur plutonem scilicet olim proserpinam rapuisse: cum
circa uicina loca iniectum triticum tanta fœcundet ubertate: ut nus-
quam alibi similis sit uisa quo quidem ipsi qui incolunt eam regio /
nem non solum utuntur ad pascenda pecora. Sed etiam ad alenda hu-
mana corpora. Quamobrem recte se coniectare arbitrantur: ibi na-
tam olim fuisse ac educatam Cererem: cum propter tritici ipsius u-
bertatem & copiam: tum etiam quod huiusmodi fruges non antea
fuerant alibi uisæ.

Quo increta nullæ rapaces aut uenenatæ feræ uiuant.

In creta nullos esse lupos inquit: neque etiam urfos: neque serpen-
tes: neque quam uis aliam huiusmodi aut rapacem aut uenenatam
feram. Hac maxime ut opinantur ratione: q; olim natus sit ibi atque
educatus Iupiter.

De insula inuenta a cæthaginensibus

Trans herculis columnas eo in mari quidem Atlanticum dicitur: inuen-
tam quandam insulam a cæthaginensium mercatoribus olim fuisse in-
quiunt: a nullis ante id temporis prorsus habitatam præterquam a feris
& propterea siluestrem ad modum & multis confectam arboribus alio
quin fluminibus plurimis ad nauigandum aptissimis plenam: ac icre-
dibili quadam omnium rerum nascentium ubertate profluentem: sed

re motā a continenti plurium dierum navigatione. ad quam quā non nulli carthaginensium mercatores forte accessissent: captiq; eius loci fertilitate ac aeris clementia: ibi sedem fixissent: commotos ob id carthaginenses ferunt statim consilio publico decreuisse morte indita: nequis post hac illuc navigare auderet: & qui iam ierant iussisse statim interfici: ne ipsius insulae fama perueniret ad alias nationes. submittereturq; alicui fortiori imperio: ac fieret quasi oppugnaculum quoddam aduersus eorum libertatem.

De tutela itineris ex italia in Galliam.

Ex italia usq; in Galliam & Iberiam iter quoddam esse inquit quod herculeum uocant. id si quis forte grecus aut ex uicinis populis: quis etiam peragrari: adeo ferunt tuto ab in colis obseruari: ut nemo auderet illum aliqua protus afficere molestia. Quinimo grauiusimam indixisse poenam: si quis ex eis quempiam lacerarent iniuria.

De Toxico Gallico.

Traditur etiam ueneni quoddam genus a gallis confici consueuisse quod ipsi toxicum appellant. atq; id quidem adeo celeriter tabescere corpora: ut uenatores insectantes feras intingant in eo sagittas: quo percusse facilius intereant. Neq; enim posse illas diucius euadere inquit quum primum fuerunt ab his uulneratae & uerum cum uenenum illud late confestim diffundatur: ne reliqua corporis partes ob id corrumperentur: eos ferunt reppente accurrere: insectamque carnem illam praecidere gladio: reliquam uero singulatim inter se partiti. aduersusque huiusmodi & uenenum aiunt miro quodam a coruis experimento medelam inuentam. Sed qualis ea sit nescio. alii enim folia esse quercus fuerunt: alii uero alterius cuiuspiam arboris: quam ipsi coruatiam appellant a coruis ipsis quos perspexissent ad eam confugere: cum se senserint uenenatos: quando quidem raptis ex ea folius & contritis rostro atq; in bibitis confestim liberantur.

De Silua Iberiae argenti plena.

Pastores quidam apud Iberiam quum inter pabulandum forte siluā quandam incendissent: nec multo post terremotu ingenti facto uniuerſa tellus illa conscissa: multum argenti deliquati in unoq; coactum loco de regisset: iudicatum est id tum euenisse: quum maxime ea silua exarsisset glebamq; ipsam refertam esse huiusmodi uenulis quae argentum producant. Aiuntq; illud primum a Massiliensibus inuentum: haud medium commoditatem ciuitati praestitisse.

De Gymnesiis insulis Iberiæ:

In gymnesiis insulis quæ sunt circa iberiam sitæ: quæue etiam præter illas quæ septem dicuntur excedere magnitudinem uidentur: ferunt oleum quidem ex oliuis fieri. Sed extermintho longe copiosius effici. & id quidem omnibus rebus commodatissimum. Aiunt præterea gentes illas adeo mulierum amatrices esse: ut pro una quaq; foemina quatuor sæpenumero: aut quinq; tradant mercatoribus mares. Tum etiam quotiens a carthaginensibus conducti in aphrycam militant: nihil aliud tum inquirunt exportare in patriam pro mercede: quam mulieres. Neq; licere apud eos quicquam auri aut argenti possidere: ob id potissimum quod dicant herculem olim in iberiam propter diuitiarum cupiditatem: & famam cum exercitu irrupisse.

De lacu massiliensium.

In massiliensium regione qua cum liguria coniungitur lacum quendā esse tradunt: qui plerunq; quasi buliret super efundere funditus aquas uidetur: tantamq; tum piscium multitudinem euomere: ut etiam si dem excedant. Nam ubi ethesiæ uenti perflant. ipse tum tanquam expurgaretur huiusmodi flatis: tantum ab imo ad superficiem sui limum extollit: ut ipsius conspectum ab humanis prorsus oculis eripiat: neq; sit. Quispiam qui aquas illius tum possit intueri. At uicini quum id uident confracta tribus in locis illius cute: quotquot uoluerint ut dicunt pisces exhauriunt:

De peritia ligurum iaculandi funda.

Scribitur etiam quosdam esse inter ligures populos adeo iaculandi funda da peritas. ut quum uiderint plures insimul aduolantis aues mutuo inter se contendant: quam nam quisq; ex eis sit percussurus: ac præparaturus illam cæne. esseq; apud illos insitam quandam & in auditam cæteris consuetudinē: ut mulieres dum pariunt: non lecto ullo con quiescant: neq; ullo abdito loco concludantur: sed inter laborandum aliquid & operandum: nullo præmisso gemitu sætum effundere: natumq; in santhem. Quam primum recentis undis abluere: & præter aliarum morem: illum scalpere ac fricare: neq; interim a cæteris domesticis (ut mos est mulierum) operibus uacare. Illud etiam admirabile est. quod dicant fluuium quendā apud eos. esse. qui adeo plerūq; extollitur ac celeri rapitur cursu. ut non possint qui præter uehuntur facile conspiceri.

De Thalia insula

Insula est quædam in tyrrheno mari sita fœcundissima olim plurimo ære quam talem uocant: eam inquirunt adeo habundasse huiusmodi

metallo superiori ætate: ut omnes apparatus ac uasa hominum illo-
rum ex eo aere cōficerentur. at postea mineram illam prorsus euani-
se: neq; usquam eo in loco deinceps uisam. Verum ubi longo tem-
pore post ferrum inuentum quo nūc quoq; tyrreni ipsi & potissimū
qui popanium in colunt maxime ad opera utuntur.

De cœnaria ciuitate tusciæ.

Est & in tyrreni ciuitas quædam: quam cœnaria appellabant, in quodam
uertice posita peracuto: i cuius medio tumulum quædam extolli ferūt
stadiis fere a planta. xxx. in quo silua exorta uariis fructibus ac scantē
tibus aquis decoratur. Verum quando eius loci ciues pertimescerent:
ne quis eorum ob amœnitatem situs: & robur a natura traditum: ad ty-
rannidem cōspiraret: decreuisse inter se inquiunt: quod ex suis familia-
ribus non nisi famulantes uniuersæ reipu. præficeretur: præessentq; cæ-
teris haud amplius quam anno uno. Tum uero alii crearentur eiusdem
conditionis: qui eadem accepta potestate illis succederent: superiorq;
ferotiam & elatos animos deprimerent.

De spelunca Sybillæ apud cumam.

Apud cumam italiæ ciuitatem quidam locus subterraneus instar spelun-
cæ conspicitur: quem dicunt domicilium esse uaticinatricis sybillæ: ue-
rustate quidem: & perpetua uirginitatis illius obseruantia creditaq;
diuinitate uenerabilis: quam sibyllam alii asserunt eam esse quam eri-
thræam dixerunt. Verum ab his qui eam incolunt regionem peruulga-
tur cumæam esse neq; desunt qui dicant illam nequaquam cumæam
esse: sed quam melachrenam uocant. Regio autem ipsa sub leucadiæ
principatu est constituta qua quidem in regione haud lōge a cuma sō-
tem quandam esse affirmant Caceppam appellatum: in quem si quod
forte conciderit lignum germinare illud primum inquiunt: ac deinde
in lapidem durescere.

De mirabili ueste Alcimenidis Sybaritate.

Alcimenis sybarita mirabilem quandam uestem indui consueuisse tradi-
tur: eo potissimum tempore quo lacinia Dianæ sacra celebrabantur.
tanto quidem sumptus splendore ac rerum uarietate elaboratam: ut
cum uniuersæ ex omni italia gentes ad ea sacra confluerent. Nemo eēt
ex tāto hominum numero: qui illius uestis conspectu non obstupesce-
ret. Erat autem ipsa purpurea: amplitudinis. xv. cubitorum. undiq; n.
bestiolis uallabatur intextis. De super quidem fusæ. Ciuitas inserta
desubtus uero persæ. In medio autem: iupiter: luno: Diana: Pallas:
Apollo: Venus eminebant. ad sinem uero utrinq; antisthenes erat
nec minus hinc & inde ipsa sybaris. eam postea ferunt ad dionysio
seniore compagatam fuisse: ac demum carthaginensibus. c. &. xx. talen-
tis uenditam.

De Admī. In Natu: Audi .

De loco quodam italiæ ubi Hercules cum gigantibus dimicauit.

Circa summitatem quandam iapygiæ: ex quodam potissimum loco ubi fabulantur herculem olim cum gigātibus dimicasse liquorem quandā inquiunt effluere: adeo fœtidū & olētem: ut ab eo quod in terfluit mari nauigantes omnes diuertant. Extareq; multa adhuc indicia & monimenta passim per uniuersam italiā herculem quondam ea loca peragrasse: quibus id facile comprobatur. Tum etiam circa pandor-
siam ipsius iapygiæ ciuitatem apertissima dei uestigia ostendi: quæ nulli fas est desuper incedere atq; propria commaculare planta. esseq; adhuc circa ipsam iapygiæ summitatem lapidem quendam plaustra-
lem: quem dicunt ab eo sublatum illic fuisse transpositum: cōtigisseq; illum solo uno digito ab hercule moueri.

De uulpe quæ se in quoddam coniecit foramen .

In orchomeniorum ciuitate quæ est in boetia quum uulpem quandam uenatores semel cum canibus insectarentur: aiunt illa prætimore in foramen quoddam se coniecisse: eoq; etiam irrupisse canes tum uero ipsi quum insectanda uulpe maxime latrarent: adeoq; ut uoces a uenatoribus audirentur: neq; uiderentur in angusto esse: sed per amplissima loca semitasq; speciosissimas discurre: motos & ipsos cupiditate cōspiciendæ rei: hostium primo foraminis illius confregisse dilatatoq; inde aditu introisse: ac locum illum ut coinectauerant latum admodum & spaciosum inuenisse: lucemq; introferri ex quibusdam desuper spiraculis. Verum quum non omnia tum conspici potuissent exisse demum summa cum admiratione: & rem totam ad magistratum ciuitatis detulisse.

De operis uetusis Sardinie.

In sardinie îsula multa extare adhuc inquit uetustissima qdē monimenta superioris ætatis: græcoq; illo perantiquo more laborata: ac inter alia nonnullos etiam fornices & inarcuata domicilia conspici posse: modulatis quibusdam: sed disparibus confecta numeris. quæ ferunt olim ab iolao Iphiclis filio fuisse constructa: eo potissimum tempore quo ille thespiades: quos ab hercule commissos acceperat illuc deduxerat: tanquam qui sibi affines essent: ob eā qua cum hercule conianctus erat propinquitatem. Tum etiam ob id quod hercules tunc uniuersas ad occidentem regiones subegerat. Ipsa præterea îsula: ea ætate haud quāq; sardinia dicebatur: sed Ichnusa: propterea quia cōformis esset cuidam quasi humano uestigio. fertilissima quidem superiori illa ætate atq; oium rerum copiosissima. Ideoq; illam quondam ab Aristæo subactam fabulantur: magnis quibusdam in eam in uestis auium copiis: quæ illam diriperent. quem quidem ferunt præstantissimū omnium agricolā extitisse. Nunc uero haud quāq; huiusmodi uigere regē

coipia & fertilitate: postquam a carthaginensibus fuerit occupata. cum ipsi ueteres illos omnes colonos partim eiecerint: partim trucidarint: poenamq; deinceps mortis addiderint quicumq; in plantauerit quippiā quale antea: prater quā quod ipsa tellus sponte produxerit.

De mirabili quodam lipare Specu.

In lipara quæ una est & vii. circa siciliam insulis quas æolidas uocant: specum quandam uetustissimam extare inquit: sepulcri instar: de qua quidem inter cætera quam plurima mōstruosa & horrenda quæ de ipsa passim efferuntur: illud unum præcipuum est: & ad mirabile: quod periculosissimū dicant eo noctu adire. Inde enim tum audiri quosdam quasi timpanorū sonitus: ac miram quandam Citharizantiū harmoniam: festos agentium ludos cum ingenti risu: cretalorum que uoce ac motu. Addunt etiam euenisse cuidam uiro eius regionis qui cum esset aliquantulum madidus uino: & consedisset forte ad hostium ipsius specus antequam dies elucesceret: graui quodam somno oppræssum extitisse obdormuisseq; ibi uniuersos tres dies. Quarta autem luce cum ab amicis quæreretur inuentum atq; inde sublatum tanquam qui crederetur iam prorsus interisse ad sepulturam fuisse delatum: Nec multo post quasi e leuissimo quodam exitum somno exinexisse enarrasseque his qui aderant: permulta iocundissima quæ sibi uniuerso eo tpe acciderant: quo uisus est abfuisse.

De Aorno lacu Cumano.

Prope Cumam ciuitatem italiæ lacum quendam esse inquit quem græci ἄορρον *aornon* dixerunt: ob id quod nulla superuolare neq; itrigrari in eo auis auderet prater Cygnos: ut uicini affimant: quos etiam constat in eo foetus producere. est enim circumseptus altissimis collibus trium prope stadiorum ascensu. formaq; eius admodum circularis sed profunditas inadibilis. Verum quod mirabilius est. quando multæ supersint sibi ex omni latere arbores: multæque sint intra ipsius septa iclusæ nullus tamen potuit unquam conspicere quod aliquod ex eis arboribus folium in eum conciderit. Sed eius aqua adeo lymvida est: & perlucida: ut quicumq; inspexerint obstupescant. Nec multo ab eo longius: fontes quidam emanant multis quidem ex locis: sed aquis feruentissimis: ex quibus regio illa pyriphleget hō est appellata.

De monte mentoricæ ac isticæ.

Intra mentoricam & istic regionem: mons quidam eē dicitur quē ipsi delphiū uocant. ex quo collis unus altius erigitur. ad quem conuenire mentores & istic consueuere. & potissimum qui adriaticū circū habitant litus quotiens uolunt intueri aduenientis naues. Esseq; locum in medio situm in quo ipsi forum constituerunt ad qd' cōfluere cōsue-

nerūt statutis diebus ex omni parte mercatores. & ex ponto potissimū & ex adriatico ipso deferentes secum nasci in primis lesbiam: tum etiam chia: & thasia: & ex corcyra quoq; uicina plures aduentare cum amphoribus corcyraicis.

De siremissis insulis italiae.

Sireussas insulas positas esse intra italiae ambitum ferunt: circa maxime illud interfluens mare quod promontorium illidit. in cuius sinu cum ipsa sita est. & ea ciuitas quam psidoniam uocant. Sunt .n. tres quarum unam quidem parthenopem appellant: alterā uero leucosiam: tertiam ligiam. ubi unaquaq; suum possidet templum: quod summa cum omnium circum habitantium ueneratione exquisitisq; sacris excolitur.

De istro flumine.

Istrum fluium ex erquinis rupibus nasci a nonnullis traditum est: atq; inde ingeminas diuidi partes: quarum altera per erquinos de fluere: altera uero galliam ingredi: & in adriaticum dilabi mare. cuius rei illud manifestum est inditium: nō solum quod ita esse hac nostra quoq; aetate conspiciamus: sed etiam quod antiquorum auctoritate & experientia comprobatur. Nam quod olim iason ad cyanæas traieciisset atq; suum per istrum ipsum iter fecisset: multa adhuc in eo passim huius sui itineris uestigia extare inquirunt. quibus facile ostenditur illud uerissimum esse & in geminas quidem partes ut dixi: amne diuidi: atq; altera in erquinos: altera uero in adriaticum dilabi. Nam multas adhuc aras extare per id itineris inquirunt ab eo positas. tum etiam templum quoddam dianæ in quadam ipsius adriatici maris insula conspici: quod feruntur tunc a media conditum extitisse. Quod perfecto fieri non potuisset: nisi per eum fluium in adriaticum traieciisset. neq; etiam eum cum classe ingredi nisi ex uno eodemq; fonte ambo meatus deducerent.

De monimentis gigantum quæ in ægialia insula uisuntur.

At in ægialia insula quæ tyrreno abluitur freto: monimenta quædam gigantum adhuc extant: & eorum maxime qui ab aristeo principe sunt deducti. Nec minus quod de calculis in usum uenit manifeste constat quum circa ipsius littus inueniri calculos dicant consueuisse uarii ad modum & dissimilis inter se coloris: quos ferunt a græcis primo: qui eam insulam tenuerunt id coloris consecutos ex quibusdam deterfionibus quibus utebatur dum in balneis ungerentur: quum ne antea tali calculi usquam reperirentur: nec unquam etiam post hac ubi græcis abscentibus sunt uisi. Addunt quoq; insulam illam in adhibilem esse: eo potissimum tempore. quo symplegades oriuntur: contestante poeta: qui aperte ostendit periculi: magnitudinem & difficultatem. Quum dicat haud possibilem esse ea tunc per loca transuehi: ob ipsius circumlabentis freti in moderatos flactus. & nonnullos exorientes ignitos turbines: qui confra-

stis nauibus: multa hominum corpora partim summergeuntur undis: partim flammis adurantur uerumtamen huiusmodi ignem haud quāquam quiunt ex insula ipsa effundi: sed potius ab ea parte erumpi quā Sicilia adiungitur: quum multa extent circum quāque spiracula: ex quibus cōsueuerit tantus plerumque ignis effluere: ut ipsa Sicilia insula tota uideatur exuri: nec possunt etiam quā uicina sunt loca multo incendio carere: adeo longe lateque diffunditur qui ex Aetna sola ignis erumpit.

De sacris factis a Tarentinis ad nonnullorum graecorum praestantissimorum:
Tarentinos inquit statuto quodā tempore anni consueuisse sacrificare Atrei olim & tydei: tum etiam & aiacis: ac laertis liberis: & his omnibus. una tantum die: sed agamēnonis natos priuatis quibusdam: seorsum a ceteris. sacris quoque & solemnibus festis uenerari: quā nec si mul cum illis nec eadem conficiebantur die. Inqua quidem fuerat constitutum nequid mulieres earum rerum degustarent quā in huiusmodi sacris litabantur. Extat etiam apud eos templum Achilli dicatū: uerum postquam tarentines hercules coepit ferunt eam regionem heracleam fuisse appellata: quum antea ab ionicis possessa pleion diceretur: atque deinde ipsis aetrianis deuictis Sigion uocitata.

Philoctetem a Sybaritis Coli.

At apud sybaritas philoctetem quoque asserunt plurima coli ueneratione: quum dicatur ea loca quondam ab eo condita fuisse: dum ab expeditione troiana reuerteretur in patriam. quā postea a crotoniatis Malaca sunt uocitata: quā uerumtamen ferunt ab eis .c. fere stadiis distare. Ibi quoque illum reliquisse in apollinis halii templo arcus herculis & sagittas. Sed eos postea Crotoniatis inde paruim abstulisse: atque illos in ipsorum ciuitatis apollonio appēdisse. Aiunt quoque philoctetem ipsum ibi sepultum fuisse iuxta sybarim fluiuium: quum rodiis auxilio uenisset. qui aduersus sybaritas & eius loci incolas debellabant.

De templo Palladis graecae in gargaria.

Circa eam italiae regionem quā iuxta est Metapuntum: & a monte gargario gargaria dicitur templum quoddam peruetustum palladis graecae sic appellatae olim conditum conspicitur. ubi ferunt espī organa dedicata esse. quā ipse intra ligneum illum equum consecerat: quo capta dicitur tria extitisse: sui ipsius maxime inscripta titulo. Verum postquā exacta est res: & troia capta: apparuisse sibi in somnis palladem uisum ē iubentem ut ei organa dedicaret. Ideoque tardiolem consecutum professionem eo in loco detentum fuisse. nec prius potuisse inde amoueri: quam satisfecerit palladi. ex quo replū illud palladis graecae ē appellatū

De templo achaicae Palladis in Daunia italiae provincia ubi nunc & Roma sita est.

In ea quoque parte italiae quā adanno rege Daunia est uocata templū quod

dā extare inquit quod Achaicæ palladis dicitur: in quo quidem repō sita adhuc uisūtur arma sociorum diomedis: securesq; ac ipsius omnes ad belū corporis apparatus. Canesq; eius loci huiusmodi esse: ut si qui forte aduenerint græci: nunquam illis latrare: sed potius tanquam familiaribus & domesticis adblandiri: & alludere: alienis uero infestos esse: insuper daunos ipsos ac uicinos oēs aiunt fuscis: & lugubris indumentis uestire consueuisse. nec minus mares quam foeminas: hac potissimum ut dicitur ratione. Nam cum troianæ mulieres quæ fuerant a græcis in captiuitatem iure belli deductæ: ad ea loca applicuissent: pteritæ: ne ab Achiuorum ipsorum uxoribus cum in earum patriam deuenissent: in duriores quandam traherentur seruitutem: incendiisse ibi eorū naues ferunt: ut & seruitutem illā q̄ formidabāt effugerēt & dñs suos cogerēt illic imorari neq; inde discederent ibi lætam admodum regionem ostendissent: & eos tandem in suos consequerentur uiros. Ideoq; huiusmodi utrūq; indumēta iduisse. ut orbatos se partim patria partim parentis & amicis indicarent eumq; morem reliquisse posteris. Quem quidem morem uisus est poeta ipse uoluisse significare cū de ipsis ut apparet loqueretur inquitens. ἔλκοῦσι πῶλον τοῦ τῆρ καὶ β' αὐτολ' αὐτοῦ. Id est palludamenta trahunt obscuro sinu:

De cingulo aeneo inuenito in dianæ sinu.

Apud quoq; Picentum dicitur templum quoddam esse Dianæ dicatum in quo extat adhuc cingulum quoddam aeneum: repositum in ipsius deæ sinibus huiusmodi in scriptum epigrammate Diomedes Dianæ. Sed aiunt illum primo astrinxisse collo cuiusdam cerui: qui fuerat tum ficulorum regis. Verum postea iouis tēplo fuisse apensum: sed ad dianæ sinū deinde euolasse fabulantur.

De mirabili croci quantitate quæ in Adræo siciliæ agro nascitur.

In Adra siciliæ ciuitate quam uocant peloridem: tantam nasci croci multitudinem inquit: ut a græcis qui ea incolunt loca non facile cognoscatur quales sunt huiusmodi flores. Illum oportere trahi ab incolis in peloridem ipsam magnis curribus: atq; ex eo consueuisse homines ad uenientem uere lectos sibi. & tabernacula conficere.

De quodam mirabili siciliæ lacu.

Plycritus qui sicularum res uersu conscripsit: lacum quendam esse inquit: in quodam mediterraneo siciliæ loco situm: in gyrum quidem se se uertentem instar clypei: aqua sane lympidissima sed cerulea ut maris. Vexi quis in eum se cōiecerit lauādi gratia: statim illum augeri: quod si de nouo se in gesserit longe illum amplius diffundi. & ex crescere: nec prius cessare ab eo crescendi ordine quam exceperit homines quinquaginta: ad quā cum peruenerit: ac eam acceperit hominum summam: rursum illum e profundo tumescentem eicere in altum abluentium corporatq; omnes confestim ad continentē remittere. Quo facto illū

inquit in se repente contrahi & ad pristinam reuocari formam. Nec illud asserit solum hominis euenire sed etiam bestiis ipsis: si qua forte ab luendi causa aut bibendi fuerit in gressa

De mirabili quodā carthagenensium monte pleno omnium florum genere

In ea provincia quæ à carthagenensibus occupatur montem quendam esse inquit obrectum undique multis ac uariis arboribus tantaque florum omnium multitudine ac uarietate affluentem ut & omnia propinqua loca suauissimis repleat odoribus & prætereuntibus quoque miram quandam & incredibilem uoluptatem aspirent. Inde etiam exoriri mirabile quendam fontem ferunt: qui non ab cæteri aquam profundit: sed liquorem quendam suauissimum instar olei qui cedrinam redolet fragrantiam: ad quem adire neminem posse: nisi uirginem & immaculatum: eumque tu effundere plus olei huiusmodi si accesserit in corruptus adolescens. posseque illum ex eo quantum libuerit tutius ac liberius exhaurire ei quoque fonti adherere inquit saxum quoddam per magnum sui natura. quod quod æstas aduenerit in extinguibiles prope flamas excutit: & incendium. hyeme uero tãtas ac tam frigidas aquas effundere dicitur: ut pares esse niuibus uideatur. Neque tam rem occultam esse: sed apertam omnibus nec modicum perdurare tempus: sed diutinum. flammamque illam uniuersa quidam æstate conspici posse: aquam uero uniuerso hyeme.

Mirum de freto illo quod interluit siciliam & italiam.

Circa Siciliæ fretum illud quod ab Italia siciliam ipsam summouet: & si alii super id plures scripserint: Polycritus tum in primis diligens auctor inquit: hoc unum præ cæteris monstruosum admodum euenire: ut quotiens æstus ex tyrrheno eruperint mari: tanto tum cum tumore ac impetu eas angustias fluctus ingredi: ut ad utriusque siciliæque ac italiæ promontorii summitatem uideantur usque pertingere. Vbi maxime ad italiam uersus situm est rhegium. Nam cum ex latissimo proueniant pelago. Et intra angustissimum coarctentur septum: nec possint latius diffundi: in altum tunc erigi extollique necesse est: sed id quidem cum tanto strepitu. ac fremitu: ut et quod longe absint exhorreant: nec aspicere per timore possint. Non enim uidentur maris ipsius fluctus esse quam spumosi & candidi haud sane dissimiles: niuosa cuidam caligini & imenso concretæ gelu: quod nec uno sistere in loco possit: sed continuo uetore impetu pulsū agiteturque. Nam adeo plæque extolluntur fluctus ipsi: ut superare utraque promontoria uideantur. Non rursusque et adeo deprimuntur: ut cõcidere pariter ex alto: ac intra profundum terræ irrupere appareant. Tãtūque tunc agere iter se cõflictū: ut mutuo cõfringi ac dilacerari: tamque horribile de se cõspectū efficere uideatur: ut nullius sint oculi tam fortis animi: qui possint illud tuto itueri: quoniam difficiat: quoniam multos esse qui tunc tãta rei horrore repente cõcidunt exanimis. At ubi deiectioni ad inferiora fluctus iam cepint tumescere & cõflari denuo in fluëtibus undique undis

& crescente ab integro æstu: tunc rursus renouari pristinos illos fremitus ac stridores: & quasi ab imo subuerteretur mare uariis ubique ac uastis uerticibus inuolui: multiplices quosdam ac diuersos præseferēs colores. Nā plerūq; serugieā specie extollit: nōnūquā uero nigrescētē & obscuram. sæpenumero adeo purpuream ac sanguinolentam: ut undæ ipsæ perfusæ cruore uideantur. Tū uero nullum esse inquit aial nec reptile quidem nec uolatile: nec campestre: quod id possit constanti animo non solum intueri: sed nec audire quidem. omnia aut potius ad subterra eas latebras cōfugere: aut ad propinquos colles ueq; ubi prorsus defierint æstus: & placatum mare in pacem tranquillitatemq; redierit: tunc uarias in aere naues asserit uideri uarias sibi tum formas: tū etiā habitū induentes cū plerumq; in ignitas quasdam nebulas cōuertātur non nunquam etiam uideantur in ingentes quosdam colubres uersæ: mō extendi modo etiam in gyrum ac spiras prorsus contorquæri.

De columna enea ab atheniensibus inuenta.

Athenienses quum in eleusina templum cereri conderent: inuenisse colūnam quandam dicitur eneam quidem: & multis immersam lapidibus in qua scriptum erat Diiopæ monumentum quam dicūt mūsæi olim mulierem extitisse alii uero potius tritolemi matrem.

De mirabili dactylorum multitudine qui in una nascuntur æolidarum insularum.

In insula una ex earum numero quæ uocātur Aeolides ferunt mirabilem quandam dactylarum multitudinem nasci: & propterea phœnicoda appellata. aud igri absurdum erit quod a Callisthene uerissime dicitur. hanc arborem a phœnicia syriæ: & ab ea parte potissimum quæ circum sita est littora huiusmodi fuisse cognomen adeptā. Quinimo & ipsos phœnices sic olim agræcis fuisse uocatos a nonnullis traditur: propterea qd ab initio omnes interficerent qui nauigarent mare aut eo p transirent αὐτο τοῦ φœνεύειν quod ē mactare unde perebæox quoq; lingua qui illis sunt finitimi: phœnissare quidem cruentare est.

De columna herculeæ inuenta in Aeneia:

In ea parte italiæ quæ Aeneia dicitur: locum esse quendam ferunt: qui ab in colis hypata uocatur: in quo colūnam quandam uetustissimam inuentam traditur: quam quum homines loci illius affectaretur intelligere quæ propter illic iniecta esset: intuerenturq; eam in scriptam antiquissimis græcorum litteris: neq; quod significarent illæ satis compræhendere animo possent: ab ignorantiam prisce illius lingue: nonnullos ex suis ad sciscitandum athenas mittere decreuerunt. qui cum in Boetiam peruenissent una cum columna ipsa quam secum deferebant: occurrissē forte eos inquit nonnullis tisenis hospitibus a quibus cū intellexissent eorum itineris causam thebas introductos fuisse ferūt,

atq; ad eum potissimum deductos locum: quem Ismenium Thebari uocant quum dicerent ibi huiusmodi litterarum inscriptionem extare quibusdam isculptam lapidibus quæ & totidem comprehenderet numeros: & eandem sententiam seruaret. Quod quidem & ita inuenisse eos traditur. Significabant enim uersus illi quo pacto hercules deuicto Geryõe inde abduxerit boues: atq; introducendis illis: captum eum fuisse amore pasiphæ uirginis cum esset ipse adolescens adhuc. Sibiq; illā regionem tradidisse in præcium mutæ coniunctionis & amicitia: ac locum illum erythiam appellari neq; usquam alibi siue in libya siue in iberia unquam prorsus inuentum huiusmodi erythiæ nomen.

De sale in libia nascente.

In libya illa quæ est in Ityca quæue, iacet insinu illo (ut aiunt) qui intra situs est eramæas & equi promontoria supra quidem carthaginem stadiis. cc. quæ est a phœnicibus oli longe antea fuisse condita dicitur quā ipsa carthago: annis. cc. & octuaginta. vii. (quemadmodum in phœni, cum historiis traditur): nasci inquit sal intra telluris uiscera: trium cubitorum altitudine coloris quidem candidi: sed nequaquam consolidæ materia: neq; concretæ: cum labatur ac fluat tanquam liquor quidam fluxilis. Verum ubi ad solem extenditur statim durefcere ac paulatim in lapidem conuerti efficiq; haud dissimile patrio. Tum nero sculprores ex eo consueuissent & animalia quamplurima & uasa uaria conficere elaborateq;.

De phœnicū diuitiis ex tartesso comparatis.

Traditur priscos illos ex phœnicia uiros: quum intartesson nauigare cepissent: tantum inde auri & argenti aliarumq; rerum oīum ac diuitiarum pro oleo illuc delato consecutos fuisse: atq; id in patriam retulisse: ut neq; accipere plus potuissent: neq; quicquam plus deferre. Quinimo coactos fuisse quum enauigarent: omnia non solum quibus urebantur arte conficere: sed etiam ipsas ancoras ex argento mirabili pondere conflare.

De mirabili euentu Capræ illius quæ a palestinis Ioui sacrificabantur.

Quum in Pedasia regione caria sacrificia quædam Ioui conficerentur de more fuisse inquit: ut capra una ab incolis illuc e pedasso destinaretur sacrificanda: & ipsa præ cæteris Ioui de qua quidem aiunt mirabile quoddam euenire consueuisse. Nam quum locus ille in quo fiebāt sacrificia per septuaginta fere stadia distet ab ea ciuitate: capram ipsam ferūt toto illo itinere a nemine trahi ad sacrificium oportere: sed ipsam sponte procedere ac intereundū cōtinue salere tripudiarq;: tāquā si ad pulcherrimas epulas in uitaretur: neq; posse a multitudine concurrētū deterreri: neq; diuertere ab itinere: neq; de turbari tantillū ab incaptis iocis. Quod si forte funi alligaretur: tum quoq; ductorē semper præire &

longe sollicitiori gradu ad sacrificii locū præceteris oībus festinare:

De Thunorum multitudine a phœnicibus inuenta.

Aiūt ēt phœnices illos qui ultima gadiū incolūt: qū trās herculis colūnas p̄ dies. liii. enauigassēt: uēto maxime a paliopeo tracti: applicuisse tādē ad loca qdā i culta p̄sus ac deserta: uerū plēa multa illuue: & cōtinue pene cōq̄ssata motu: q̄ ubi cessauerit æst? facile cōspici posse: sed redeūte i mergi i qbus iuenisse eos affirmant i credibilē quādā thunorū multitudine: magnitudine qdē & amplitudine ad mirabili. Tū uero ab his parari laq̄os illis cōpisse: quo caperētur. Captos aut mēbratim cōcidere: at q̄ eorū carnes dēficare paulatim cōsueuisse: ac demū in uasis recōditos deferre carthaginē. Verū a carthaginēsis: nō amoueri amplius e ciuitate: sed potius eos interse cōsumere: ob eam quam ferunt huiusmodi p̄sces incōuiuiis dignitatē & excellentiam de se præstare.

De Geminis coruis qui semper Iouis templo pedaliæ assistunt.

Et illud quoq̄ admirabilē ē: qd̄ d̄ sup̄iori illo Iouis tēplo d̄: gemīos. s. coruos sp̄ ibi circū assistere: nec ullū ex eis usq̄ ad aliēa cōuolare & alteq̄ qdē eorū anteriore colli p̄tē cādidiore p̄ se ferre q̄ reliquū: uerūq̄ n̄ monstro similem.

De lapidibus q̄ ardent ut carbones.

Fertur ēt fluuiū quēdā eē i tra sindes ac medorū regionē dilabētē: q̄ ē thraciæ puincia pōtū antea appellatū i quo lapides qdā repiūtur: quos afferunt non secus ac carbones ardere: si ad moti fuerint igni. Verum cōtrariam illis nām cōsecutos. qū carbones icēsi cōtinue magis ardeāt. Illi uero facile extinguantur. sed asp̄slos aq̄ denuo i flamā excitari: ac reuiuiscere. Verū qd̄ turpe ē: & ad miratiōē dignū aiūt eos dū ardēt eiussmodi foetore cōspirare q̄lē aspaltus solet: qd̄ ē foetidissimi bitum̄is ḡis adeoq̄ putere illoq̄ flamas: ut nullū sit aīal reptibile qd̄ id possit p̄ferre: sed statim ad sub terranea perfugere loca: tāquam essent qui illos ferro aut iaculis persequerētur.

De ordeo hominibus salubri: ceteris uero animantibus pestifero.

Aiūt quoq̄ locū eē apd̄ eas gētes āplitudis stadiorū ppe. xx. ubi ordea nascūtur abūdētissima: qbus hoīes regiōis illius sine ulla p̄sus ambiguitate aut mortis metui uesci cōsueuerūt. Ceterorū uero aīaliū q̄liacūq̄ ea fuerint: siue equi siue boues: aut canes: nullū eē omnino qd̄ ex qcquā audeat degustare. Quinimo nec auis ulla: nec musca ip̄a q̄ cōsueuit oīa purulēta c̄rcūuolare: nō solū audebit ex eorū hoīum stercorebus quippiā de pasci sed: nec attingere quidē nec eē demū aliquid aliud uiuens: sed si ex eorū pane aut quo uis alio pulmēto ediderit: statim nō itereat.

De fonte quodam thessaliæ in quo oīa confracta solidantur.

In Scotussis thessaliæ fōticulum quēdam nasci traditur: i quo qdē siqd̄ cō

cisum aut cōfractum fuerit in ictū: aiunt illud statim sanari conualesce
re: quale fuerat prius nec id magis hoībus euenire quam iumētis. sed
& ligna ipsa confestim solidari cōiūgiq; & ad pristinam integritatē re
digi: dūmodo nō fuerint prorsus cōcisa: sed tantū conscissa: & i plu
res diuisa particulas:

De mirabili aucupandi ratione apud thracos.

Circa partē illam thraciæ quæ supra ē amphipolim aiūt incredibile qddā
euenire hominibus illis oblectantur. n. ipsi quam maxime i capiendis
auibus sed qua arte id efficiant: quum plures plerūq; capiant quam uelūt
illud qdē admodū mirabile ē & pene mōstro simile. Pueri. n. quū ad au
cupandū exeunt: (nā ipsoꝝ illud maxime ē officiū) ubi iuenerint locū
aptū: tū pīmū īcipiūt errantes ac uagos accipitres ad se p̄ceteris uocare
eos p̄prio quodam noīe appellantes. At illi audita pueroꝝ uoce: tanq̄
obediētes: & officiosi seruuī: ad eos statim reflectunt iter: & quasi itel
ligerēt qd uelint: aues ex oī loco deturbant īfestanturq; illæ uero p̄ter
ritæ neq; satis cōscia quo se uertant p̄formidie: ad eā nidū tanq̄ ad ar
tē quandam: & postremū oīum salutis ipsius sepimētū cōfugiūt. Tū ue
ro pueri arreptis uirgis repēte adnidos currūt: easq; p̄sus exāimes: nec
audētes amplius euolare: ob accipitꝝ p̄sentiam: quotquot uolunt capi
unt īterficiuntq; & qd magis mirandū ē accipitres quoq;: si quas ex eis
ceperint. oēs illas statim ad pueros defferrūt: at pueri cōputatis oībus ī
medium partitisq; singillatim inter se iactelicta ex eis parte una acci
pitribus plurima deinde onusti præda domum obeūt mutuo gauden
tes ac congratulantes:

Mira de quibusdam auibus apud henetos.

Nec illud qdē admiratiōe caret qd de auibus qbusdam apud henetos scri
bitur euenire. Aiunt. n. īnumerabilē quandam multitudinē ex eo po
tissimū gñe: q̄s græci κολοιοῦ **coluius** uocant **collei graculi** sunt in ip
sorum agros in gruere plærūq; cōsueuisse: & ab illis eoꝝ fata dirripi cō
sumiq; Tū uero henetos ipsos oīa p̄tētare: quo discedant a regiōe. sed
id de more esse antequam ulla m̄ īferant nim ad patriæ usq; limites. ma
gno hoīum cōuentu p̄ficisci: multa secum ac uaria oīum reḡ sementa
deferētes: eaq; undiq; per regiōis illius cōfinia dispargere: ad q̄ si aues
ille decurrerint degustarintq;: tum intelligere illas sibi placatas eē: nec
amplius īfestaturas eorū patriam: sinsecus: illas atē statim in eos tan
quam in hostes deducturas: atq; eoꝝ regionē de uastaturas.

De cantharoletho calcidæ.

In chalcidica prope thraciā iuxtaq; olynthum inquit locum esse quē
dam: quē ipsi καπὸ ἀρ̄ λῆορ **Cantharolethron** appellant cuius eam
eē naturā dicūt: ut si forte alius q̄spīā ītroierit: haud quāq; poterit idē
amplius euadere quin pereat fame intra ipsius septum. Nec eius am

plitudo maior ē admodū area una. Sed si aliud qđ uis aīal adierit hand illi noxiū ēē locū: sed potius illud īgredi & exire tuto puoluntate posse ppea ab eo qđ asinos solos intermiat. καὶ πόρῳ λείδ' ὅρ' uocitatū.

De fonte quodam thraciæ qui si quis ex eo biberit statim interficitur.

Apud cyclopes thraciæ fons qđā esse traditur cuius aq̄ primo qđē aspectu p lucida est nec secus cūquam uidetur īspicienti. At ubi ex ea aliqd ī biberit aīal ferūt eā statim infici pturbariq̄ ēt p̄ter oīum opinionē:

De Leporibus qui duo habebant iecinora. deq̄ dionysi siue Bacchi templo mitum:

Legitur & in craftōia iuxta Bisaltas: captos esse lopores q̄ duo haberēt iecinora. Ibiq̄ locum quendam etiam: haud excedentē iugeris unius magnitudinē. quo si forte bæstia acceferint eas conſestim: interiræ. Tū ēt alia permulta inueniri prodigiosa quidam & stupore plena. est p̄cate ris templum quoddam uastum quidē: ac mira conſectū artæ Dionyso dicatū in quo ferūt illū quotiens eius sacra persoluuntur: si grata illi & accepta fuerint: tanta cum luce tēplū replere: ut instar uehemētis cuius dā ignis incēsa uideatur: hominesq̄ tum bene sperare singularem quādam & p̄cipuam patriæ ſœlicitatem. Sin secus tenebras undiq̄ perfūdit: tanquam si ad uenisset nox.

De leberibus tribus intra domū unā inclusis Dionysi miraculo repletis.

Vex ī elide domū quandā: esse inquiunt. quæ ad octo sorte stadia distat a ciuitate: in qua quidē de more esse dicitur hominibus illis: ut qū uelint dionysia cōficere: tres æneos introcludent lebetes uacuos p̄ſus & sine ulla iniecta materia neq̄ id facere sine multorum cōspectu & potissimū ex eis cuiuspiam: qui p̄sunt reipu: qui possint libere: ac tuto ea uasa cōſpicere & p̄ſcrutari: neqd iniiciatur fraudis: & īspicientiū hoīum mētes illudantur. Tū uero sint ipsi qui damus illius fores ac fenestras occludant: publicoq̄ obſignent ſigillo: neq̄ possit sine eorū quoq̄ iūſtu aut conſensu īgredi. Sintq̄ qui quādo tempus aduenerit aperiēdi domicilium prius ostendāt cæteris & maxime hoſpitibus & peregrinis: i tactas esse fores domicilii illius: ut antea &: intemerata p̄ſus ſigilla: neq̄ oīo diſtracta ab eo loco: ubi ab initio fuerant impræſſa. Quam multi ex uniuerſa prope græcia illuc conueniant: rei ipſius uiſendæ cupiditate ac admiratione cōmoti quibus uiſis ac comprobatis: eſſent etiā qui aperirēt: & ſpectante populo: lebetes in medium deferrente: quos ferūt plenos p̄ſus inueniri conſueuiſſe p̄ſtantiffimo uino.

De auibus elidis rapaciſſimis.

Scribitur etiam eſſe apud illos aues qđdā rapaciſſimas q̄s ipſi ικτιρῶν **ictini** uocāt **ictini milui ſūas** inqūt eiſmodi eſſe: ut ſi qui ſorte p̄ſorum carnes detulerint illa repente ex alto irruere & direpto ex ſerētis māibo pabulo ad aliū locū euolare: neq̄ alicui p̄cere p̄terq̄ ſacerdotibō

Nullas in cronia talpas inueniri.

In coronia boetiae nullas prorsus talpas inueniri posse traditur & si qua forte illuc fuerit delata: statim interire. Quam reliqua boetia plures undique generet & alat.

De muribus qui in quodam fonte nascuntur

At in colluissis Arcadiae: aiunt fontem quendam esse: in quo mures terrestres procreantur: & in eo nates quasi ranæ diæ noctuque ibi uisitant. Quod & in lampfaco affirmant. Rem sane præter naturam & opinionem.

In cranone non nisi duos coruos inueniri posse.

At in cranone thessaliam duos solum traditur coruos inueniri. Verum nec eos steriles esse: sed inter se coire: indificareque: ac foetum producere. quod ubi fecerint: relictis illis ibi: statim euolare: & ex eo secedere loco nec potuisse unquam duos conspici.

De Aspalto Apolloniae

In Apollonia quæ ad mota est Tulantinorum regioni: ferunt asphaltum erui ex uenulis terræ: ibi quoque picem & scatentis fontis ebullire: eiusmodi quidem ut nec a macedonica illa famosissima uirtute superetur: nisi quod nigrioris & coloris: & crassioris naturæ. Nec multo inde longius ignem esse qui continue ardet: neque eum locum ex quo erumpit ignis amplum esse: sed potius angustum. Afferunt quoque ibi prope latissimas herbas nasci: densissimasque arbores: ac elatas: haud longius ad eo igne quam cubitis: iiii. Aiunt in super huiusmodi tam perpetuum ignem & in licia: & apud megalem peloponensi ciuitatem inueniri.

Mirabile de foetura pecorum & ferarum Illyriae.

In Illyria scribunt nonnulli pecora consueuisse bis singulis annis parere: & ut plurimum geminos: non nunquam uero ex ceruis tres aut quattuor. Esseque plerasque feras apud regionem illam: quæ sepe numero quinque ac etiam plures educunt. nec nisi raro euenire: quod unaqueque minus quam tres mulctras in die repleat lacte. Galinas quoque non ut alibi consueuerunt semel interdiu ouum parere: sed bina aut terna.

De bobus Pæoniae.

Ferunt in pæonia boues longe maiores nasci: quam in quouis alio cognoscatur loco: eorumque cornua quattuor & amplius cubitos excedere.

De aqua quæ in illyria facile mutatur in sal.

In illyria iuxta Ardius: circa conualles inquit montem quendam esse præ excelsum ad cuius radices concanitate quadam in curuam & in arcuatam extat: ex qua aqua ebullit: neque tamen continue: sed potissimum ueris tempore: Quam dicunt a nicinis exhauriri: ac interdiu in angusto quodam & cõtecto obseruari loco: nocte uero sub diuo exponi. Idque facere per quinque aut sex perpetuos dies: Tum uero ipsam aquam cõdensari paulatim: atque in optimum cõuerti salis: eoque uti cum in cæteris rebus tum maxime ad pecora tuenda: ne sca-

bie aut aliquo alio morbo inficiantur. Non enim potest sal ad eos aliū de conuehi: ob id maxime quod longe a mari distant: nec ullum habēt cum mercatoribus alienis cōmeritium. Ideoq; p̄ciosum esse illis sal naturæ munus. Postque eiusmodi esse ea pecora ferunt: ut nisi bis singulo inungeretur anno facile situ & ipetigine iterirent.

De locustis scorpionibus intestis.

Esse i agris traditur genus quoddā locustarū: q̄s argiui σκorpionίδες & X & scorpionachas appellant qū semp aduersus scorpiones cōcertēt. Nam si qua forte scorpionē uiderit. tū illam ferunt repente in eum tanquam in hostē irruere: neq; minus scorpionē in eam insurgere erecta cauda: & anterioris brachiis atrociter cōminantem. Tum uero mirabilem exoriri pugnam: eamq; in credibili arte & ambiguo euentu p̄fici. Nam ubi illa sēferit scorpionē tā p̄nitiosus i eā armatū telis: neq; fornidatē ip̄ius occurfū. aiūt illā paulū se se ab ipetu cōtinere: circūferri tamen iterim illā stridētē admodū: ac mō ad unā diuertētē partē: mō ad aliā: quārītando quo pacto i p̄uisū hostē: & defessum adiecta cauda insultet. Scorpionē uero ecōtra porrecto semp in eā aculeo: & ipsum circūduci: nec tamen ex eodē amoueri loco: at illam semper circūcursare & obstrepe quousq; scorpius quasi iam illū huiusmodi fastidirent iducit: nec posset amplius ea locuste ludibria pati: relaxet aculeū: & in eam totis i uertatur uiribus. Quod ubi euenerit: illam tū ferūt in expectatam p̄dam irrūere: atq; eū statim cōuincere: dissipareq; ac exedere. Idq; optimū esse ceterorū scorpionū moribus remedium: si quis abduxerit.

De lucis naxi qui uiperas persequuntur.

Phucos q̄ in axo nascūtur echin serpētē inseq ferūt: & affectare illius carnes. neq; si postea cuipiā i fixerint aculeū: aiunt illū grauiori affici dolore: p̄nitiosioriq; p̄ena cruciari quā si ipse infixisset serpens.

Quomō scythæ uenenū pessimū cōficiunt.

Venenū quoq; illud quo scythæ utūtur ad uenenādas sagittas ex echidnæ serpentis carnibus: & humāo cōfici sanguine ferunt. Illas enim perquirunt quæ sine foetu plenas: easq; capientes. primo iterficiunt: ac paulatim deinde putrescere ac liquefieri sinunt dies plures. ubi uero satis illis uisum fuerit: tūc hoīs: sanguinē sūmo stadio perquisitū: aiūt illos i uase quoddā recōdere. atq; eū intra uastū simū obtegere: recepturiq; illū ex eo luto ubi statutū t̄ps ad uenerit: ac ipse quoq; iam putruerit sanguis: Quod ubi euenerit erepto illo e medio luto: ac in lucem redacto: quicquid d̄super enatauerit: cum sit aquosum: statim cum serpentis illius liquore admisceri. Sicq; perniciosissimum qd̄dā cōfici poculū affirmāt.

De serpentibus curii.

In curio Cyprianæ insulæ loco quoddam esse traditur serpentis genus: qui eandē cū ægyptio aspide uim necis habet: p̄ter quā qd̄ i hyeme si

quē momorderit nihil tū prius possit malī afferre torpescēte ita ī eo aī
motui quēadmodū & cātera uidentur frigoris magnitudine torpere.

Mira de ursis mysiæ.

De ursis autem mysiæ illud etiam mirabile est quod dicitur: aiunt enim
eas candidas eē: nec eiusmodi q̄les ī cāteris reperiuntur locis. Nā quo
tiēs eas uenatores insectantur: si appropinquauerint canes: tū illas ī eo
rum cōuersas faciē: adeo fœtidū & olētē spiritum euomere: ut eo fœto
re correpti canes: facile putrescāt. Cāteras uero feras si q̄ tum forte ocy
current: adeo quoq; fœtidus reddere ut nullus sit q̄ ex eaz carnis
posset q̄cūq; degustare. At si forte uenatores adhæserint: uim īferētes: ad
eos ēt cōuersas: tātā pfundere eximis uisceris bilē īquint: ut eas aut cā
cat aut interimat

De hyenis Arabiæ.

In Arabia quoddā dicitur hyenaz genus esse: q̄ quādo p̄niderint ferā ali
quā: aut hoīem quēpiā: statim ad umbratilē quēdā & cōtectum locum
se recipiunt: cōprimuntq; ilico nocē: ac tātā p̄ se ferunt formidinē: ut nō
possint ex eo loco facile moueri, qd̄ idē ēt ad vsus canes facere affirmāt

De quodam aiali Syriæ qd̄ leonē quoq; interficit.

In Siria quoddam aial eē īquiūt qd̄ grāci λεόντῳφῶνδῶν leontophonō
uocat ex eo q̄a leonē oīum p̄stātissimū īterimat. sed miro quodā & icre
dibili mō cū leo ipse nō eū īfēctatur: & si uiderit. sed potius aufugit ab
eius cōtagiōe: tanq̄ p̄nitiosissima peste: qū uideatur intelligēre: si ex eo
q̄ppiā ediderit statim se eē īteriturū. Nā sic eē illius nām fertū: ut a quo
uis cōmestū cōtigerit: illū īteriat. Veg: a uenatoribus decipi: hac maxie
nia dī. Qum. n. captū fuerit huiusmōi aial a uenatoribus aiūt illd̄ ab eis
cōcisū uehemēter decoq; ac deide eius carnes cōtusas ī masā q̄ndā redi
gi: expōiq; tū illam feris q̄ si q̄ digustarit: īterituram illam statim affir
mant. Idq; ēt leonibus cōtigere: quibus ea est regio refertissima.

De Miluis qui odore unguentorum necantur.

Aiunt & miluos aduolantes solo unguētōz odore corrūpi examinariq;
siq; eos forte inūxerit: aut traderit quippiam aduescēdum qd̄ unguē
ta tetigerit. Tum ēt & asinos facile interiēre solo rosaz odoratu.

De Lacertis Italiæ & siciliæ ac eius muribus.

In sicilia ac inuicina Siciliæ italia ferunt lacertas uenenosas eē & qd̄am eē
ibi mūz genus p̄nitiosissimum: q̄ si quē momorderint interimunt.

De serpentibus mesopotamiæ.

In mesopotamia Syriæ aiūt serpēticulos quosdam nasci: q̄ alienos oēs q̄
maxie īfēctant morsu ex suis uero nemini prorsus nocent.

De serpentibus euphratis

Circa euphratē multos quoq; ex eo genere asserunt serpenticulos uersa
ri: & maxime circa ipsius fluminis ripas: qui plerumq; mō adunam se

trahiciunt illius partē: mō ad aliā: neq; persistere uno i loco possūt: ob
quā rē eos ferūt nō mediocrē patere ptereuntibus formidinē. qū oēs:
p̄ter syrios impetant morſu: quos neq; quiescentes in littore infestāt
nisi ab eis fuerint laceſſiti.

De sacro theſſaliæ serpente permitioſiſſimo:

In theſſalia traditur serpentem illum quē ſac̄e uocant oēs non ſolū quos
momorderit: ſed ēt quos tetigerit: peſtifera quadam & in ſupabili mor
te cōficere. Ideoq; quotiēs apparuerit: aut eius fuerit uox audita (tā &
ſi raro id ſoleat euenire) oēs ſtatim ferunt ſe ſe fuge accingere: nec eſſe
ullum aliud ſerpentis genus nec ullā aliā ſeram: quā audita illius uoce
p̄ſtet: ſed oēs pari metu ſubterfugere: aut eoꝝ ſalutē ac uitā latebris cō
mēdare. Nec tamē illū uāſtæ admodū magnitudinis eē iquiūt: ſed me
diocris cuiuſdā mēſuræ. Vex in Teno ipſius Theſſaliæ ciuitate ubi ip̄e
uerſabatur ſerpens: aſſerunt illū a muliere quadā poſtea extitiſſe. Quod
quidē ita eueniſſe traditur. Mulier. n. ip̄a qū horreſcere iam cæpiſſet tot
hoīum cædes: qui ſerpentis illius ſpiritu aſſati deciderāt: nec uideret ul
lā relictam eſſe ſpem ſalutis: niſi ſerpens ipſe e medio interciperetur cur
ſu. accito unico quē hēbat filio: ſerūt illā propinquius quā potuerit ad
ſerpentis locū acceſſiſſe. Tum uero primū telluri ip̄ſi ubi conſteterat cir
culū quēdam inſcripſiſſe. & cōpoſitis nō nullis ueneficiis: ſe una cuna
eius filio i mediū cōieciſſe: deinde uocē ſerpentis imitatā ipſum exci
uiſſe: illū uero cōtra reclamāſſe: & ad eam tanquā raptū acceſſiſſe. Tum
uero a muliere ip̄a cātando ſomno quodā mirabili correptum extitiſ
ſe & quāto p̄pius accederet: tanto ēt maiori rapitor pedine uideri. at cū
iam appropinquāſſet circulo filiū ſtatim iubente matre arrepto baculo
illū excitāſſe: Dicebat. n. ipſa: ſi ſerpēs obdormuiſſet diutius: fore ut am
bo iteriſſent. ſi uero cogetetur e ſomno & intra cōtraheretur circulum
ipſum ſolū interiturum: ſeq; in columē euāſurā. Qui cum fuiſſet igreſ
ſus adoleſcētis excitatus flagris: ſtatim ut utrē frigore congelatū i du
uiſſe exaruiſſeq;.

Finis libelli de mirandis natura auditis Ariſtotelis:

Incipiunt propoſitiones ex primo libro aethicoꝝ Ariſtotelis ſecūdū inter
prætationē Leonardī Aretini & lectiōes notatæ ſunt ſecūdum expoſi
tionē ſancti Thome.

Ex lectione prima & cap. i.

Mnis ars oīſq; doctrina: ſimiliter autem & actus & elec
ctio bonum quoddam appetere uidentur: quapropter be
ne oſtenderetur ſummum bonum eē quod oīa appetunt.
Videtur iter ſines differentia quædam: alii namq; ſūt ope
rationes: alii præter eas opera aliqua:

Quorum fines sunt aliqui præter actiões in his potiora sunt opera quam operationes.

Cum multi sint actus & artes & scientiæ: fit etiam ut multi sint fines: nā medicinæ quidem sanitas: æconomicae uero diuitiæ.

In cunctis artibus & scientiis fines earum quæ magis principes sunt: omnibus inferioribus sunt antepponendi. nam illos gratia istos persequimur

Ex lectione secunda.

Si agibile finis quispiam est quem propter se ipsum uelimus: alia uero propter illum: nec omnia propter aliud optamus (nā sic in infinitum esset progressus: uanæque & stulta resultaret cupiditas) manifestum est id esse summum bonum & optimum.

Huius summi boni cognitio ad uitam naturam multum conferret: ac uelut sagittarii signum habentes: facilius quod oportet assequeremur.

Si alicuius scientiarum est hunc summum bonum quasi per figuram cōprehendere: uidetur profecto eius esse quæ maximæ dominetur atque p̄sedeat: talis uero ciuilis apparet.

Quas disciplinas in ciuitatibus esse: & quales quæque addiscere & quousque oportet: ciuilis scientia disponit.

Videmus honoratissimas facultates ciuili scientiæ subesse: ut rem militarem: æconomicam: rhetoricam. cumque scientiis reliquis quarum in agendo est opus utatur: ac præterea leges ferat: & quid agere quisque & a quo abstinere debeat: ipsa constituat: eius profecto finis aliarum finis cōtinebit: itaque illud erit utique summum bonum humanum.

Et si amabile sit bonum exhibere uni soli: pulchrius tamen ac diuinius genti & ciuitatibus.

Ex lectione. iii. & ca. ii.

Certitudo non eodem est modo in omnibus perquirenda.

Honestæ & iustæ de quibus ciuilis considerat. tantam uarietatem & discrepantiam habent: ut lege dumtaxat non autem natura constare uideantur.

Ipsa bona uarietatem habent: propterea quidem sæpe ab illis accidunt detrimenta: iam enim quidam ob diuitias periere: alii ob fortitudinem.

Eius qui eruditus est eatenus in uno quoque genere certitudinem exigeret: quatenus eius natura rei recipit.

Cap. iii. Quisque bene iudicat quæ cognoscit: & eorum bonus est iudex.

Iuuenis nequaquam idoneus auditor est ciuilis disciplinæ: rudis enim & earum rerum quæ in uita uersantur:

Sequitur affectuum existens inaniter & inutiliter audiet ciuilem disciplinam cum ipsius finis non cognitio sed actio sit.

Nihil differt in audienda ciuili disciplina ætate quis iuuenis sic an moribus: nam talibus quidem in utilis erit ista cognitio: quemadmodum his

EX.LI. AETHICO:

* qui in continentes sunt: qui uero cupiditates suas rationi subiiciunt his ista scire multum admodum proderit.

Ex lectione.iii. & cap.iii.

Egrotans sanitatem felicitatem putat: pauper diuitias:

Ignorantiae sui consci eos qui magnū aliquid supra se dicunt admirantur

Cap. vi. Differunt sermones qui a principiis sunt: & ii qui ad principia.

Incipiendum quidem est a notis: sed haec bifariam sunt alia enim nobis nota sunt alia simpliciter.

Bene institutum moribus esse oportet eum qui de honestate & iustitia & omni ciuili ratione sufficiēter sit auditurus: is enim aut iam habet principia: aut certe facilius capiet cui uero neutrum istorum adsit: audiat hesiodum.

Optimus ille quidem qui se se omnia noscens.

Præceptor suus ipse sibi meliora peregit.

Ille bonus rursum monitus qui recta sequatur.

Qui nec ipse uidet nec credit recta mouenti.

Hic nulla in parte utilis est.

Ex lectione.v. & cap.vi.

Vulgus atq; onerosissimi uoluptatem felicitatem ponunt: quapropter ipsi uitam adaman uoluptuosam.

Tres sunt uitæ maxime p̄cipuæ: uoluptuosa scilicet ciuilis: & cōtēplatiua:

Vulgus omnino seruile uidetur uitam pecoræ deligendo.

Elegantes uiri & rebus agendis apti: honorem felicitatem ponunt

Videtur honor lenior sine quem quærimus: magisq; in honorantibus q̄ in eo qui honoratur consistere.

Nos proprium quiddam: & quod leuiter auferri nequeat summum bonum uaticinamur.

Contingit dormire habentem uirtutem: & non operari in uita recipere uidetur & insuper maxima mala: aduersitatesq; subire: eum uero qui ita uiuat nemo beatum dicit: nisi positionem custodiens: felicitatem scilicet in uirtute consistere.

Diuiciæ nequaquam sunt id quod quærimus bonum: utiles enim & aliterius gratia sunt.

Ex lectione.vi. & cap.vii.

Pro defensione ueritatis etiam propria impugnare oportere (præsertim philosophos) existimandum est: nam cum ambo sint amici pium ueritatem in honore præferre

Platonici non ponebant ideas in quibus prius & posterius dicebatur: itaq; nec numeri ideam constituebant.

Quod per se est atq; substantia prius est natura quam id quod ad aliquid est: nam id tanquam accidens substantiæ uidetur quare in his quidem

nequaquam communis foret quædam idea.

Bonum tot modis dicitur: quot modis dicitur ens.

Plures scientiæ sunt etiam eorum quæ sub uno predicamento sunt

Ex lectione.vii.

Nec magis album nec magis bonum est id quod diuturnum est: quam id quod unius diei. Thomas quia scilicet differentia durationis alicuius rei est præter rationem speciei: & commentator ibidem. Non facit longitudo temporis in uno eorum & breuitas eius in altero: necessarias diuersitatem in substantia.

Constat bifariam dici bona: alia propter se ipsa: alia propter illa: quia scilicet illa efficiunt: aut custodiunt: aut contraria prohibent.

Honoris & prudentiæ & uoluptatis alia atque diuersa sunt rationes quæ bona sunt.

Ex lectione octaua.

Neque medicus de medicina: neque miles de re militari peritior erit: si idem ipsam contempletur fuerit neque enim isto mouetur medicus sanitatem considerare uidetur: sed hominis sanitatem: immo forte hominis: nam singularibus medetur.

Ex lectione.viii.& Cap.viii.

Videtur aliud bonum in alia mensa atque arte existere: si quidem aliud in medicina aliud in re militari.

In omni actu & instituto bonum erit id quod finis est: nam huius gratia cætera sunt.

Perfectius dicimus id quod propter se expetibile est: quam id quod propter aliud: & id quod nunquam propter aliud quam ea quæ propter se & propter alia expetuntur.

Simpliciter id perfectum dicimus quod propter se expetendum est nec unquam propter aliud talis autem felicitas maxime uidetur.

Honorem & uoluptatem mentem atque omnem uirtutem tamen propter se ipsa expetimus: tamen propter felicitatem: per illam namque beatos nos fore credimus.

Perfectum bonum per se sufficiens esse uidetur.

Natura homo civilis est.

Diff. Sufficiens pro se ponimus quod solum uitam sufficiens & optabile ac nullius indigam præstat: huiusmodi autem putamus esse felicitatem.

Felicitas omnium maxime expetibilis est: & non connumerata: nam si connumeretur clare est cum minimo bonorum magis esse expetendam: cum bonorum accumulatio sit quicquid adiungitur: in bonis autem semper maius sit expetendum.

Felicitas agibiliū finis existens est.

Ex lectione.x.& cap. viii.

Cunctis artificibus ac omnino omnibus his quorum est aliquod opus: atque actio in opere ipso bonum atque bene uidetur esse: sic est & homini: si quidem eius est aliquod opus.

Operatiua uita quædam est rationem habentis: atq; hæc dupliciter dicitur. partim enim ut rationi obediens: partim ut habens rationem atq; intelligens: quæ præcipaliter dici uidetur.

Opus hominis est operatio animi secundum rationem: uel non sine rōe. Idem dicimus opus esse genere. huius atq; huius studiosi: ut citharædi & studiosi citharædi: citharædi enim est citharam pulsare: studiosi autem bene pulsare.

Singula bene secundum propriam uirtutem perficiuntur.

Diffi. Summum bonum hominis est animi operatio secundum uirtutem optimam & perfectissimam: in uita perfecta.

Vna hirundo non facit uer: nec una dies eodem modo beatū atq; fœlicē

Ex lectione. xi. & cā. x.

Non oportet exactam discussionem in omnibus eodem modo: sed secundum subiectam materiam in singulis flagitare: & in quantum disciplinæ proprium sit.

Causam non eodem modo in omnibus requirendum est: sed satis ē in quibusdam bene ostensum esse quia sic est: ueluti circa principia.

Principiorum quædam inductione prospectuntur: quædam sensu: quædam consuetudine quadam: alia itē aliter.

Conandum est ut singula principiorum secundum naturam suā tractentur: & studendum: ut ē recte diffiniantur: quia magnum ad sequentia habent molumentum.

Videtur plusquam dimidium totius esse principium: multaq; ex his quæ quærentur per illud fieri conspicua.

Ex lectione. xii.

Vero omnia consonant: falso autem cito dissonat uerum.

Tripliciter bona diuiduntur: & alia externa dicuntur: alia autem alia corporis: Bona autem principalissima dicimus ac maxime bona.

Recte operationes quædam & actus fines esse perhibentur: sic enim ex bonis animi non ex externis est fœlicitas.

Non modicum refert utrum in possessione uel in usu optimum accipiat & in habitum uel in actum: fieri enim potest ut habitus existens nihil peragat boni: ueluti in dormiente: seu aliter ocioso: sed in actu hoc fieri nequaquam potest: agat enim necesse erit: & quidem bene agat.

Quemadmodum in olympia non optimi & fortissimi: sed qui certant: conantur: nam eorum aliqui uincunt: sic & in uita bonorum & honestorum qui recte agunt compotes fiunt.

Ex lectione. xiii. & cap. xi

Vita secundum uirtutem operantium ipsa per se uoluptatem continet.

Voluptatem suscipere est animalium

Vnicuique id est uoluprati cuius amator est: ut equus amatori equorum eo

demq; mouetur & iusta amatori iustorum:

Multitudini iocunda inuicem repugnant ob id quia natura talia nō sunt probitatis uero amatoribus iocunda: sunt natura iocunda: huiusmōi autem sunt actus secundum uirtutem: qui talibus uiris etiam per se ipsos iocundi sunt.

Vita secundum uirtutem operantium non indiget uoluptate quasi adiūta: sed in seipsa habet uoluptatem

Non est bonus quis boni operibus nō delectatur: nam neq; iustum dicet aliquis qui iustis nō gaudeat.

Actiones secundum uirtutem per se ipsas iocundæ sunt: sed & bonæ & honestæ.

Optimū & pulcherrimum & iocundissimum est felicitas.

Secundum epigramma deliacum pulcherrimum est id quod iustissimū: optimum sospiratem habere: iocundissimum re amata potiri: & hæc optimis operationibus oīa insunt.

Cap. xii. Indiget felicitas ut uidetur bonis externis: impossibile namq; est aut certe non facile præclara ab eo agi cui desunt facultates multa enī per amicos: per diuicias: per ciuilem potentiam quasi per instrumenta quædam fiunt: quædam etiam si delint beatitudinem maculant: ueluti nobilitas: soboles forma.

Non satis ad felicitatem habilis est homo penitus deformis: neq; ignobilis: neq; is qui solus & sine prole sit & forte multo minus si mali sunt filii aut amici: aut cum boni fuerunt interierunt.

Ex lectione. xiiii. & cap. xiii.

Si aliud quicquam est deorum munus hominibus datum: par est felicitatem quoq; donum esse deorum: ac tanto maxime: quanto humanarum rerum id præstabilius est.

Virtutis præmium finisque optimum quiddam: & diuinum beatum & que uidetur.

Felicitas quid ualde commune est cum possit cunctis existere non orbatu ad uirtutem per disciplinam quandam ac diligentiam.

Vt ea quæ secundum naturam sunt optime se habere possunt: sic & illa quæ secundum artem & omnē causam ac maxime secundum optimā.

Maximam & optimam rem **felicitatem** **scilicet** fortunæ tribuere magna profecto est absurditas:

Nec bouem nec equum nec aliud quicquam animantium felicem dicimus: quoniam nullum eorum operationis secundum uirtutem participare esse potest: ea quoq; de causa nec puer est felix.

Ex lectione. xvi. & cap. xiiii.

Fortuna sequi iniudicando quempiam felicem nequaquam rectum est: cū bene aut male in illa non sit.

Operationes secundum uirtutem dominæ sunt *foelicitatis contrariæ* uero contrarii *miseriæ scilicet*.

In nulla re humana certitudo tanta est: quanta in operationibus secundum uirtutem: hæc namq; stabiliiores quam scientiæ uidentur: sed quæ illarum honestissime sunt: hæc plurimam habent firmitatem: quoniam in illis maxime & continuatissime beati uiuant: hæc enim uidetur cā quominus circa illas fiat obliuio.

Fœlix fortunam feret optime: ac per omnia omnino decenter: hic enim uere bonus ac quadrangulus sine uituperatione *fœlicem & perfectum* in uirtute quadrangulum nominat: nō ut quidam exponunt ob quatuor uirtutes cardinales: sed perfectum & fœlicem quadrangulum nominat ad similitudinem corporis cubici habētis sex superficies quadratas unde sicut huiusmodi corpus semper bene stat in qualibet superficie: similiter & fœlix ac uirtuosus in qualibet fortuna bene se habet. quare & leonardus rectius traduxisset si tetragonon quadratū & non quadrangulum interpretasset.

Si grandia & multa aduersa fuerint beatum cōterunt qdē atq; inquinant nam & tristitiā afferunt & operatiōes multas īpediunt: sed tamen ī īpīs elucet bonū: cū multæ ac magnæ aduersitates leuiter perferuntur: non propter insensibilitatē: sed propter generositatē ac magnanimitatem onū ac sapientem arbitramur omnem fortunā decēter perferre: ac semper pro facultate rerum optime agere.

Beatus ex fœlicitate nō facile dimouebitur: neq; a quibus uis aduersitatibus. sed ab ingentibus & multis ex talibus autem nequaquam rursus fiet fœlix in breui tempore: sed in longo quodam ac perfecto: multorū ac præclarorum in eo potitus

Ex lectione. xvii. & cap. xv.

Pertinere in aliquo uidentur ad defunctos prosperitates aduersitatesq; amicorum sed eatenus duntaxat ut nec fœlices facere non fœlices: nec huiusmodi aliquid possint.

Ex lectione. xviii. & cap. xxi.

Uidetur omne laudabile ideo laudari q̄ quale aliquid sit: & quodāmodo ad aliqd se habeat: nā iustum & fortē oēm q̄ probitatē ob facta actiōes q̄ laudamus: robustum aut & uelocem & aliorū quēq; q̄ natura talis ē: ac ita se habet ad bonū quidam & studiosum

Deo: laudes ridiculæ uidentur si ad nos referantur.

Cōstat optimorū nō eē laudē sed maius quiddam ac præstantius. *honor* nam & deos fœlices & beatos dicimus: & uirorum eos qui maxime diuini sunt beatos appellamus.

Nemo fœlicitatē laudat ut iustam: sed ut diuinius quiddam ac præstantius beatam dicit.

Laus uirtutis est: ab ea namq; honesta agimus.

Manifestum est honorabilem & perfectiorē eē felicitatem ob id q̄a principium est: eius enim gratia cetera oīa oēs facimus.

Principium cāmq; bonorū honorabile quiddam diuinumq; ponimus.

Ex lectione. xviii.

Videtur ciuili scientia circa uirtutem plurimum laborare uult. n. ciues bonos efficere legibusq; obtemperantes.

Virtutē humanā dicimus nō corporis sed aī: & felicitatē aī operationem.

Clare est ciuilem hominem oportere aliquatenus scire ea q̄ circa aīum: quemadmodum q̄ oculos atq; oē corpus curaturus ē ea quæ circa corpus ac tātō magis quāto ciuili honorabilior ac præstantior est quam medicina.

Ex lectione. xx.

Nutritiua potētia communis quædam uirtus est incunctis: quæ nutriuntur: & non humana apparet: uidetur enim in somnis maxime operari hæc pars atq; potentia.

Bonus & malus per somnum minime discernuntur: unde aiūt felices a miseris in dimidio uitæ nihil differre.

Ociositas animi somnus est: quæ nō dicitur bona uel mala: nisi inquantū aliqui parui proueniunt motus: in qua meliora fiunt phantasmata mortuorum hominum: quam quorumcunq;.

Nutritiua potentia humanæ uirtutis expers est.

Ex alia q̄dā natura aī irrationabilis a nutritiua: particeps tamen aliquo modo: *concupiscibilis. I.* continentis enim & continētis rationem laudamus.

Recte & ad optima prouocat ratio.

Apparet aliud quiddam præter rationem in incontinente ac continente eē qd̄ repugnat resistitq; rationi: ut. n. resolutæ corporis partes si ad dextram mouere uelis: in sinistram feruntur: sic & i aīo i contrarium feruntur incontinentium appetitus: sed in corporibus quibus cernimus id qd̄ peruerse mouetur: i aīo uero nō cernimus: sed nihilominus putādū i aīo quoq; esse aliquid præter rationem quod huic aduersatur & obuiat.

Omnia consonant rationi.

Irrationabile duplex est aliud uegetabile non particeps rationis: aliud concupiscibile & omnino appetibile in tantum particeps inquantum illi obediens atq; obtemperans est.

Quod suadet quodammodo a ratione id: quod irrationabile est: admonitiones increpationes cohortationesq; significant.

Duplex est rationem habens: aliud principaliter & in se ipso: aliud tāquā patri obediens quiddam.

Distinguitur uirtus secundū hanc animarum differentiam: dicimus enim illas quasdam esse intellectuas quasdam uero morales.

Loquētes de moribus nūq̄ dicimus q̄a sapiēs aut solers: sed q̄a modestus & mitis:

EX. LII. AETHICO.

Propositiones ex secundo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & cap. i.

Intellectiua uirtus plurimum ex doctrina generationem habet atq; augmentum: quapropter experientia indiget & tempore: moralis uero ex assuetudine fit: unde & nomen habet parum, per a more declinans.

Moralis uirtus si graecam linguam attendamus parum a consuetudine nomine ipso discrepat nam ἦθος qd' nos morem dicimus ab ἔθος ethos quod consuetudinem significat solum in principio nominis desinit: nam alterum per ἄ. alterum. ἦ. quae in. e. longum uero solet leniri. ut

Nihil eorum quae natura sunt aliter assuescit: ueluti lapis cuius natura est ut deorsum feratur nunquam assuescere sursum ferri. & si milles illum quis assuescendi gratia in altum proiciat.

Neq; naturam neq; praeter naturam insunt nobis uirtutes: sed sumus nos ad illas quidem recipiendas natura apti. perficimurq; per consuetudinem.

Quot natura nobis insunt eorum potentias prius serimus: posterius uero actus reddimus: quod in sensibus manifestum est: non enim ex eo quod saepe audiuius sensum accepimus: sed contra habentes usi sumus: non utentes habuimus.

Virtutes aquirimus operantes prius quemadmodum & in aliis artibus: quod enim oportet postquam didicerimus facere: ea faciendo adiscimus.

Sicut fabricando fabri: & citharam pulsando citharædi: sic iusta agendo iusti: & modesta modesti efficiuntur.

Latores legum assuescendi ciues bonos efficiunt: & propositum omnis legis latoris hoc est: quicumq; uero ex illis hoc non bene agunt aberrant: idq; inter bonam rempublicam & malam interest.

Omnis uirtus atq; ars ex eisdem operibus atq; per easdem sit corrumpiturq; expulsiōe enim citharæ boni & mali fiunt citharædi: quod nisi sic esset doctore non indigerent.

Ex similibus actibus habitus fiunt.

Non parum sed plurimum (imo totum) refert. hoc uel illo modo statim ab adolescentia consuescere.

Ex lectione. ii. & cap. ii.

Moralis philosophiae opus non contemplationis gratia. fit: quemadmodum cetera speculatiua. non enim ut sciamus quid sit uirtus (nam sic nulla eius foret utilitas) sed ut boni simus perscrutamur.

Omnis de rebus agendis sermo quasi per figuram quandam & non per exactam discussionem tractari debet: quia secundum materiam sermones sunt exigendi: in rebus enim agendis utilibusq; nihil firmum neq; stabile est: ut etiam nec in sanis.

De singulis rebus nulla certitudo tradi potest. cum neq; sub artem neq; sub

professionem aliquam cadant.

Oportet pro obscuris clara exempla inducere:

Virtutum ea natura est ut defectu excessuq; corrumpantur

Excessus ac defectus laborum vires corrumpit: & cibi ac potus nimis magni aut nimis parui sanitatem corrumpunt: moderati faciunt: augent conseruant.

Diffi. Qui cuncta fugit ac formidat nulliq; resistit timidus est: qui uero nihil omnino formidat: sed aduersus omnia uadit temerarius est.

Diffi. Qui omni uoluptati potitur nec ulla se abstinet intemperatus ē: qui uero omnes fugit instar agrestium insensibilis est

Abstinendo a uoluptatibus temperati efficimur facti autem maxime possumus abstinere.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Significatio habituum ex uoluptate aut molestia quæ facta sequitur deprehenditur: qui enim abstinet a corporeis uoluptatibus: si ob hoc ipsum gaudet temperans est: sin melesse fert intemperans est.

Circa uoluptates & dolores uirtus moralis consistit.

Ab adolescentia institutos esse oportet (ut plato inquit) ut p quibus oportet gadeamus ac doleamus: hæc enim recta est disciplina.

Virtutes circa actus & affectus sunt: ac omnem actū & affectum sequitur uoluptas aut dolor

Medicinarum ea est natura ut per contraria fiant.

Cum tria ad capiendum repudiandumq; consilium pertineant: honestū utile: uoluptarium & tria his contraria turpe: inutile: molestum: bonus quidem hæc omnia recte consequitur: malus uero aberrat: sed circa uoluptatem præcipue

Voluptas communis est omnibus animantibus & cuncta quæ in electionem cadunt sub sequitur.

Voluptas cunctis nobis a pueritia simul educata est: quapropter arduum est hanc rem insitam penitus uitæ nostræ reicere.

Difficilius est uoluptati repugnare quam iræ (ut heraclitus inquit)

Circa difficiliora semper ars uirtusq; consistit.

Ex lectione. iiii. & cap. iii.

Fieri potest ut ab aliquo grāmaticum quid agatur fortuito: & alio supposito: nec tamen is grammaticus erit: tunc igitur grāmaticum aliquid & grammaticè faciet: hoc est secundum eam grāmaticā quæ est in ipso Nequaquam simile est in artibus & uirtutibus: nam quæ ab arte procedunt laudem in se habent: quare sufficit illa ita existere: sed quæ a uirtute pificiscuntur non satis est si ipsa iuste quodammodo se habent & modeste agantur: sed si agens ita egerit: primo si sciens sed'o si eligens & eligens propter ipsa: tertio si certo & immobili iudicio agat.

EX. L. II. AETHICO.

In uirtutibus scire ipsum parum ē aut nihil: uti uero aut exercere plurimū (immo totum) ualet: ut pote quæ ex frequenti actione iustorum modis
florum proueniant.

Pleriq; uirtuosa non faciunt: uerum ad uerba disputationemq; conuersi
putāt se philosophari: atq; ita bonos uiros fieri: egrotos imitati qui uer
ba medicorum audiunt quidem diligenter: faciunt autem nihil ex his
quæ præcepta sūt sibi. ut ergo illoꝝ corporibus nō bene exit qui ita cu
rantur: sic nec illorum aīus qui ita philosophantur.

Ex lectione. v. & cap. v.

Tria sunt quæ fiunt in aīa: affectus potentia: habitus.

Affectus uoco cupiditatē: irā metū: audaciā: letitiā amorē: odiū: desyderi
um: emulationem: misericordiam: & uniuersaliter illa quæ uoluptas
aut molestia sequitur.

Potentias uoco scđm quas affectus suscipere apti sumus.

Habitus uoco scđm quos ad affectus bene uel male nos habemus.

Affectus nō sunt neq; uirtutes neq; uitia: quia secūdu affectus nō dicimur
boni nec mali: neq; laudamur neq; uituperamur: nō enim laudatur qui
simpliciter timet: nec qui irascitur. neq; uituperatur: sed qui certo mō:
at scđm uirtutes & uitia bōi & mali dicimur: & laudamur atq; uitupamur.

Virtutes potentia non sunt: nam neq; boni neq; mali ex eo dicimur quia
facere possumus simpliciter neq; laudamur neq; uituperamur.

Potentes sumus natura: at boni uel mali natura non sumus.

Virtutes habitus sunt.

Ex lectione. vi.

Omnis uirtus id ipsum cuius uirtus est bene habēs perficit: & opus eius
bene reddit.

Virtus hominis habitus est: ex quo bonus uir fit: & ex quo suum opus bo
num reddit.

In oī cōtinuo ac diuisibili plus & minus & æquale capi potest.

Diffi. Aequale mediū quid est inter defectum & excessum.

Dico mediū rei qđ æqualiter distat ab utroq; extremo qđ est unū & idem
in oībus ueluti si de oē multa duo pauca: sex medium capietur in re: æq;
lior enim excedunt & exceduntur.

Respectu nostri dicitur mediū: qđ neq; excedit neq; deficit: hoc autē neq;
unū neq; idē oībus: nō enim si cui decem minas comedere multum ē:
duas autē pagē magister ludi sex eidem tradet: est enim fortasse & hoc ni
miū aut pagē illi qui accepturus est: nam miloni pagē est: incipienti uerō
exercere nimium.

Oīs sciēs excessū uitat atq; defectum: mediū aut quærit & eligit: medium
uero non rei: sed respectu nostri.

Oīs scientia sic opus bene perficit ad medium prospiciens: & ad hoc opa

ipsa deducens: vñ dici cōsuevit: i recte factis neq; addi neq; demi qđ p̄t
 Virtus moralis oī arte certior ac melior est quemadmodū natura & me-
 dii erit coniectatrix.

Virtus moralis uertitur circa affectus & actus.

Habere affectus & actus quando & in quibus: & erga quos: & cuius causa
 & ut oportet medium & optimum est. quod est in uirtute:

Excessus quidem delinquit: defectus uero reprehenditur: medium autē
 probatur: ac recte perficitur.

Ex lectione. vii.

Delinquere multifariam ē: recte autē perficere unice dicitur: quapropter al-
 ter facile: alter difficile est: facile quidem aberrare: difficile autem eo
 ad quod intendas potiri.

Vitii est excessus & defectus uirtutis autē mediū: nam boni quidē simplici-
 ter multifariam autem mali sunt.

Diff. Virtus est habitus electius in mediocritate consistens quo ad nos
 rōne terminata: & ut sapiens terminaret.

Virtus mediocritas est duorū uitiorū alterius scđm excessum: alterius se-
 cundum defectum.

Scđm sbam & rōem quid sit illa dictātē uirtus mediocritas ē: scđm uero
 cōmendationē probitatis summitas est.

Cap. vi. Nō oīs actus nec oīs affectus mediocritatē recipit: nam sūt qđā q̄
 statim ut nominata sunt prauitatem connexam habent: ut maliuolen-
 tia: & in actibus stuprum: furtū: homicidium: nam semper in quolibet
 istorum delinquitur.

Ex lectione. viii. & cap. vii.

In uerbis quæ de actibus habētur uniuersalia quidem inaniora particula-
 ria uero uetiora existūt: nā & actus ipsi circa singularia uersantur: quos
 certe his consonare oportet.

Circa timores & audacias fortitudo mediocritas est.

Circa uoluptates & dolores nō oēs quidē sed *scđm eos q̄ sunt tactus* me-
 dia est temperantia: excessus autē intemperantia.

Deficientes in uoluptatibus uix experimur: itaq; ne nomen quidem forti-
 ti sunt: sed insensati uocentur.

Circa dandas capiendāq; pecunias media est liberalitas: excessus uero &
 defectus hinc prodigalitas: illinc auaritia.

Ex lectione. viii.

Vocatur qui cupiditatē honoris excedit ambitiosus: *græce autē caunotes*
 qui autē deficit aut remissus: medius autem innominatus est.

Cōtendunt extremi de media regione.

Circa iram mediocritatem mansuetudinē uocamus excessus iracunda: de-
 fectus segnitie appellatur: *rectius dicitur uirascibilitas ut traductio an*

tiqua habet: nam aorgia in intestibus græcis habetur quæ
rectius in irascibilitas quam segnities interpretari potest enim
irascibilitas dicitur ab quod ira descendēs.

In omnibus mediocritas est laudanda extrema uero neque recta neque laudabilia sed reprehensione digna sunt.

Circa uerum quod in uerborum communione est: medius quidem grauius: mediocritas autem grauitas appellatur simulatio autem si excedat ueritas: & qui illa utitur uanus si deficiat ironia: & qui illa utitur ironicus dicitur.

Rectius interpres antiquius est interpretatus cum quæ in codice greco posita est: non grauitatem ut leonardus: sed ueritatem traduxit hoc enim & sensui & dictioni maioris alludit.

Circa delectabile in ioco medius est comis: dispositio ipsa comitas græce eutrachelia excessus uero scurrilitas græce bomolochia: & qui ea utitur scurra: defectus autem rusticitas: & qui ea utitur rusticus.

In reliquo delectabili quod in uita uersatur ut oportet iocundus est amicus: & mediocritas amicitia est: qui excedit si nullius sed sui lucri causa hoc facit adulator: qui autem deficit & incunctis molestus est: contētio sus & in humanus uocatur.

Verecundia uirtus non est laudatur tamē uerecūdus quoniam is medius dicitur qui uero excedit & incunctis ueretur pauidus: qui autem excedit impudens uocatur.

Indignatio græce nemesis media est inter inuidiam & peruersum gaudium: uersatur autem circa uoluptatem aut dolorem prouenientem ex his quæ proximis obueniunt.

Indignans moleste fert cum indigna alicui prosperitas est inuidus autem hunc excedens incūctis turbatur ac moleste fert: peruerse uero gaudēs non mō non dolet sed letatur.

Ex lectione. x. & cap. viii.

Cum tres sint dispositiōes duæ quidem uitiorum in excessu & defectu: una uirtutis quæ mediocritas est: extremæ sibi inuicem contrariæ sunt: media autem extremis.

Extremi reiciuat mediū alter ad alterum: & timidus fortem uocat ferocē ferox uero fortem timidum uocat.

Maior contrarietas est inter extrema ad inuicem: quam ad medium: nam longius distant inter se quam a medio. & insuper extremis quibusdam ad mediū similitudo est: non inter se.

Quando alterum extremorum propius & similis est medio: non ipsum sed aliud magis opponitur. quæ enim magis absūt a medio: ea magis contraria uidentur esse.

Ad quæ magis natura inclinati sumus ea magis contraria medio uidētur

ueluti cum ipsi proniores natura sumus ad uoluptates: ob id intemperantia quæ est excessus magis contraria est temperantiæ quæ insensibilitas

Ex lectione. xi. & cap. ix.

Recte facere rarum & laudabile & peclarum est: nam in capiendō medio tota uis consistit: atque ut circuli medium comprehendere non cuiusque est: sed tantum scientis: sic irasci & pecuniam dare facile est & cuiusque: sed cui: & quomodo: & quāobrem id non amplius cuiusque est neque facile ē. **Oportet** cum quis medium assequi uult ante omnia longius abire a magis contrario: nam extremore altere magis alterum minus peccat: cuique medium assequi summe difficile sit: quod secundo loco est: minima malorum capienda sunt.

In assequendo medio considerandū est ad quæ nos proniores sumus: nam alii ad alia natura feruntur id intelligere ē ex uoluptate & molestia quæ nobis puenit in contrariū autē nos metipsos retrahere ac reniti debemus: idē enim a delinquendo recedentes mediū inueniēmus instar eorum quæ flexa ligna rectificant.

In oībus (si assequi medium uolumus) cauendum est a uoluptate: nō enim interrupti de illa iudicamus.

Qui parum excedit in alterutram partē non uituperatur: qui uero multum is latere non potest: sed quantum & quousque uituperandus sit nō facile est diffinire uerbo.

Medius habitus in cunctis laudatur.

Propositiones ex tertio libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & cap. i.

Tale est legūlatoribus ad præmia poenarumque constituendas uoluntarium & in uoluntarium considerare.

Diffi. Videntur inuoluntaria esse quæ per uim & ignorantiam perpetrantur.

Cap. ii. Diffi. Violentum est cuius principium ab extra tale existit in quo agens scilicet per uolentiam neque paciens nihil confert.

Cum propter metum maioris mali uel propter bonum aliquod turpiter operamur: uoluntario & in uoluntario mixti sunt huiusmodi actus sed magis similes uoluntariis: nam in electione tunc sunt cum fiunt: finis autem agendi secundum tempus existit: & uoluntarium igitur & in uoluntarium tunc cum agitur dicendum est: agit autem uolens: & enim principium tunc mouendi organicas partes in talibus actionibus in ipso est: quorum autem in ipso principium est: in eo quoque est utrum agat uel non agat: quare uoluntaria sunt hæc talia: licet per se fortasse inuoluntaria sint nemo enim tale quid sponte faceret.

Ex lectione. ii.

In mixtis actibus quādoque laudatur qui turpe aliquid & dolorosum subit

pro magnis aliquibus & honestis quandoq; uituperatur: nā turpissima
ferre pro nullo honesto uel mediocri improbi est.

In quibusdam actibus mixtis laus nō cadit sed uenia: cum quis ea fecerit
quæ non oportet: ob quædam intollerabilia quæ humanam natu-
ram transcendunt.

Sunt quædam ad quæ nemo cogi debeat: sed mortem potius ac extre-
ma omnia perferre.

Violentia simpliciter dicēda sūt: quādo externa ē cā: nec agēs q̄c̄q; cōferr
Multe differentia in singularibus sunt.

Cap.iii. Qui uolēter operantur & inuiti moleste operātur qui uero ppter
delectationem cum uoluptate.

Ridiculū est accusare externa ac nō seipsum potius qui ab his facile capia-
tur: & honestos: qdē se ipsum turpiū uero uoluptatem cām dicere.

Dist. Violentum est id cuius principium externum est nihil conferente il-
lo cuius uis affertur.

Ex lectione.iii.

Quod per ignorantia sit nō oīo uolūtariū est: sed illud inuolūtariū ē cuius
postea dolorē pænitudinēq; suscipimus: nā qui per ignorātia qd fecit
nec postea fecisset dolet: uolens quidem nō fecit quod nesciuit: nec rur-
sus inuitus quod non dolet.

Aliud uidetur per ignorantiam facere aliud ignorantē eē: ebrius quidem
aut iratus non uidetur per ignorantiam facere: sed propter ebrietatem
& iram non sciens sed ignorans.

Ignorat oīs flagitiosus quæ facere a quibus ne abstinere oportet: & pro-
pter huiusmodi errorem iniusti ac mali fiunt.

Cap.iiii. Inuolūtariū dici debet nō quādo q̄s ignorat utilitatē: nō. n. igno-
rantia q̄ in electione cōsistit cā ē inuolūtariū: nec q̄ in uniuersali ē: uitupa-
tur. n. pp hāc: sed ignorantia q̄ in singularibus ē in quibus & circa q̄ actus sūt
cā ē inuolūtariū: nā in his comiseratio & uenia locū habet.

Quis & quid: & circa quid & in quid agit: & quo uelut instrumento: & cu-
ius gratia: ut salutis: & quomō ut sensim uel uehementer nemo nō insa-
nus ignorabit cūq; circa hāc oīa ignorātia uersetur in quibus sunt actus
qui horum aliquid ignorabit inuitus uidetur fecisse. & maxime in prin-
cipalissimis: principalissima autē uidentur esse illa in quibus actio &
cuius gratia: & præterea factum ipsum dolorem ac pænitudinem affer-
re oportet.

Ex lectione.iiii.

Dist. Inuolūtariū est cuius principium est in ipso sciente singula quæ agit.

Nullū aliorum animalium uolūtariē operabitur neq; pueri.

Non recte dicitur esse illa inuoluntaria quæ per iram aut concupiscētiā
fiunt: nam ita fieri oportet in quibusdam & concupiscere quædam: ut sa-
nitatem & doctrinam: absurdum uero est dicere illa inuoluntaria quæ

appetere oportet.

Non minus humani uidentur esse irrationabiles affectus : & actus homi-
num ab ira & concupiscentia sunt

Ex lectione. v. & cap. v.

Electio familiarissima uidetur esse uirtuti : & magis quam res ipse mores
ostendere :

Electio uoluntarium esse constat : non idem tamen : nam uoluntarium
latius patet. uoluntarium enim & pueris & aliis animantibus commu-
ne est : electio uero non : & repentina uoluntaria quidem dicimus : electio-
nem uero non habere.

Electio & concupiscentia non idem sunt concupiscentia. n. uoluptarii est atque mo-
lesti : electio autem neque molesti neque uoluptarii.

Quae per iram fiunt minime per electionem fieri uidentur.

Voluntas electio non est. quauis propinquum quiddam appetit : nam electio non est in
possibiliu at uoluntas impossibiliu est : ueluti immortalitatis

Voluntas est quandoque eorum quae ab ipso qui uult nequaquam fiunt ueluti histtione
aut athletam uincere : uerum haec talia eligit nemo : sed ea duntaxat quae ip-
se facere posse existimat.

Voluntas finis est magis : electio autem eorum quae sunt ad finem.

Electio circa illa uersatur quae in nostra sunt potestate.

Ex lectione. vi.

Opinio circa omnia uidetur esse. nec minus circa eterna & impossibilia quam
circa illa quae in nobis sunt.

Opinio nec in bono nec malo : sed uero uel falso distinguitur : at ele-
ctio per illa magis.

Propter electionem bonorum aut malorum boni & mali sumus : propter
opinionem autem non

Electio laudatur magis quia quod opus erit elegerit : quam quiddam rectum ele-
gerit : opinio autem propter ueritatem laudatur.

Elegimus quae maxime scimus bona esse : opinamur autem quae non multum scimus

Opinantur quidam melius : attamen propter prauiatē deteriora eligunt.

Diffi. Electio uoluntarium quid est cuius consultatio antecessit.

Cap. vi. Dicendum est id in consultatione uenire non de quo insipiens aut
fatuus : sed de quo sane mentis aliquis consultaret.

De aeternis nemo consultat : ueluti de mundo. uel de diametro & de
latere quia incommensurabilia sunt sed neque de his quae immotu &
semper eodem modo existunt iure : necessitate : siue natura : siue prop-
ter aliam causam : neque de his quae alias aliter accidunt. ueluti de siccita-
tibus & humiditatibus : neque de his quae sunt a fortuna : ueluti de thesauri
inventione : sed neque de humanis omnibus : nam quemadmodum sci-
tarum res publica : optime gubernetur nemo lacedaemonius consultat

Illa ueniunt in consolationem quæ agi possunt & a nobis quidem agi
Circa manifestas & sufficientes disciplinas non est consultatio: ut puta
de litteris nemo ambigit, quemadmodum scribi debeât.

Causa rerum uidetur esse natura & necessitas: & fortuna & mens: & omne
quod per hominem producitur.

Consultatio uersatur in his quæ frequentius accidunt: & in certa quemad-
modum euadunt & indeterminata sunt.

Sumius alios ad consilium cum de rebus maioribus deliberare uolumus
non satis nobis ipsis ad discernendum confisci.

Ex lectione.viii.

Non de finibus consultamus sed de his quæ sunt ad finem: neque enim ora-
tor consultat an persuadeat: sed posito fine quemadmodum perue-
niatur considerat.

Quod est ultimum in resolutione id est primum in generatione.

Quæ per amicos fiunt: per nos quodammodo fiunt: quia principium in
nobis est quia scilicet intuitu nostri fiunt.

Non cadunt in consilium singulares res: ueluti si panis est hoc: & si dige-
stum est ut oportet: nam ad sensum id attinet: quod si semper consuli-
tur in infinitum est progressus.

Ex lectione.viiii.

Consultabile & eligibile idem sunt nisi quod eligibile rem iam pridem deter-
minatam signat.

Diff. Quod in deliberando cæteris prætulimus id eligibile dicitur.

Diff. Electio est consulta affectatio eorum quæ in nobis sunt.

Ex lectione.x.& cap.vii.

Voluntas eius est qui est finis sed uidetur aliis quidem boni aliis autem opi-
nati boni nihil enim uolumus nisi bonum.

Dicendum est simpliciter & secundum ueritatem id esse uolendum: quod bonum est uerum
sed singuli quod bonum apparet sequuntur.

Studiofus uir singula recte indicat: & i unoquoque uerum discernit: cuiusque
habitus propria quædam sunt bona & iocunda.

In dinoscenda ueritate singulorum studiofus uir plurimum antecellit:
quasi regula & mensura illorum existens: multitudinem uero uolup-
tas decipit.

Ex lectione.xi.& cap.viii.

Sunt in nostra potestate uirtutes & uitia: & in nobis est probos & im-
probos esse.

Fœlix nemo inuitus est: prauitas autem uoluntaria res est.

Dicendum hominem esse principium & generatorem suarum operum
quemadmodum filiorum.

Quorum principium in nobis est illa in nobis erunt & uoluntaria.

Legum latores aduersus delinquentes pœnas constituunt: si modo non ui coacti: uel per ignorantia: cuius ipsi causa non erunt: deliquerunt: illis uero qui bene agunt præmia constituunt.

Ad ea quæ nec in nobis sunt neq; uoluntaria nullus hortatur: quippe frustra hortaretur quis ut non esuriret: uel aliquid huiusmodi.

Per ignorantiam commissa puniuntur si ipse committens causa ignorantia uideatur fuisse.

Aduersus ebrios duplex pœna constituta est: principium enim in ipsis est cum in eorum potestate fuerit ne ebrii fuerint: quod causa est eorum ignorantia.

Puniuntur ignorantes aliquid ex his quæ legibus continentur quæ utiq; scire oportet: nec difficilia sunt: eodem modo & in aliis quæ per negligentiam ignorantur quasi in ipsis sit ne ignorent: poterant enim diligentiam adhibere.

Ex lectione. xii.

Talis non est aliquis ut diligens esse nequeat: sed ii sibi ipsi dissolute uiuendo cā sunt ut iniusti & improbi fiant in maleficiis & flagitiis degentes: nam quales sunt actus cuiusq; talis tandem & ipse euadit.

Ignorare q̄ ex actibus habitus fiunt nimium hebetis est.

Si quis non ignorans agit ea ex q̄bus erit iniustus uoluntaria erit iniustus: Iniustus & si uelit non tamen cessabit ab iniustitia ac iustus fiet quemadmodum enim nec emissum lapidem quis retinere potest: fuit tamen in ipso capere ipsum atq; emittere (principium enim in ipso) sic & iniusto & flagitioso licebat ab initio talis non esse: ex quo fit ut uolens delinquat: sed postquam talis factus est: non licet postea sibi talis non esse.

Non solum animi uitia uoluntaria sunt sed iterdum etiam corporis: quæ certe carpiamus & increpamus: nam qui natura deformes sunt eos nemo reprehendit: sed eos qui per negligentiam atq; incuria tales sunt. Nemo increpat cæcum natura aut egritudine aut uulnere: sed magis miseretur: q̄ si propter eberitatē aut aliam huiusmodi causam cæcus fiat omnes increpant.

Ex lectione. xiii.

Affectio finis non in nostra est potestate sed ita natura nos genitos esse oportet: ut tanquam intuitum ad discernendum optima & expetendū uerum bonum habeamus: atq; ille generosus est cui hoc a natura exstitit: rem enim optimam atq; pulcherrimam quam nec ab alio accipere neq; adiscere potest qualis a natura est instituta talem habebit atq; ita natum esse ea demum perfecta & uera est generositas.

Quales ipsi sumus talem ponimus finem.

Habitus non ita ut actus uoluntarii sunt: quia actuum nostrorum ab ipso initio usq; ad finem domini sumus ac singula nouimus habitum ne

to ab initio cognouimus ac singula postea addemus ceu in aduersa ualitudine ignoramus.

Ex lectione. xliii. & cap. viiii.

Diffi Metus est expectatio mali.

Metuimus omnia mala.

Sunt quædam quæ metuere honestum sit & non metuere turpe: uel luti infamiam: qui timet humanus & uerecundus: qui non timet impudens est.

Paupertas metuenda non est neque morbus: nec illa (ut summam dicam) que neque ab improbitate neque a nobis proueniunt: nec qui ista non metuit fortis est: sed uocamus hunc fortem per similitudinem.

Terribilissimum omnium mors est: hæc enim finis est: nec quicquam præterea bonum uel malum mortalibus uidetur esse.

Nō circa omne genus mortis fortitudo uidetur: ceu in mari & in morbis: sed proprie fortis dicitur qui ad honestam mortem: & ad ea omnia quæ repente illam afferant interitus est: ea uero maxime in bello contingunt.

Ex lectione. xv.

Dicimus aliquid terribile supra hominem quod cuique mentem habenti terribile est: quæ uero secundum hominem terribilia sunt magnitudine differunt.

Qui quæ oportet: & cuius gratia: & quando: & ut cōuenit: sustinet: ac metuit & audetis fortis est.

Finis cuiusque actionis est secundum habitum.

Singula ad finem determinantur.

Erit quidem stupidus & infans si quis neque terremotus neque fluctus per timeat: ut de celtis dicitur.

Videtur ferox iactator quidam & fortitudinis simulator esse: nā qualis fortis circa terribilia est talis iste uideri uult: ex quo fit ut plerique illorum admixta habeant cum timore audaciam: appetentes enim pericula non sustinent.

Desperans meticulosus est: cuncta enim formidat: fortis contra præter fiduciam bonam spem habet.

Circa eadem uersantur timidus & ferox & fortis: sed aliter atque aliter ad illa se habent: ii quidem excedunt atque deficiunt: hic uero mediocritatem tenet.

Feroces procliuēs sunt & ualentes ante pericula: sed cum pericula adsunt non sustinent: fortes uero cum ad rem uenerint seruidi sunt: ante rem uero quieti.

Mortem appetere ob fugiendum paupertatem aut amorem aut aliud quicquam graue: non fortis est sed magis timidi est: enim mollicies quæ

dam laboriosa fugere: & non quia decorum sit mortem subire: sed quia malum deuitat.

Ex lectione. xvi. & cap. x:

Dicuntur & alia fortitudo a uera fortitudine quinque modis.

Primo modo fortitudo ciuili dicitur: quæ plurimam cum uera fortitudine conuenientiam habet: de qua supra diximus per uirtutem fieri: ex pudore enim & cupiditate decoris prouenit: quando honoris gratia & ob fugiendam uituperationem quæ turpis est.

In eodem gradu quis reponet ciuili fortitudine fortes: & eos qui a magistratibus ut fortiter agat compelluntur: sed eo deteriores sunt: quod non pudore: sed metu adducti id agunt: nec dedecus fugiunt sed penam.

Oportet non necessitate: sed quia decorum sit fortem esse:

Secundo modo uidetur rerum peritia fortitudo quædam esse: tales sunt in bello milites & alii in aliis periti.

Milites timidi sunt: quando maius periculum iminet uelut si pauciores aduersus multos: aut ipatos aduersus patos instructosque congregiuntur: primi enim fugam arripiunt: urbana uero copiarum manent atque intereunt: nam his turpe fugere: & mors huiusmodi saluti præferenda.

Ex lectione. xvii.

Tertio modo fortes uidentur qui per iram ceu fera bestia in percussores feruntur: quoniam fortes iracundi sunt.

Impetuosissima res est a pericula capescenda animi concitatio.

Fortes propter decus faciunt: ira uero eos adiuuat: bestia uero propter dolorem si uulnerata sint aut timeant: nam cum in silua uel in palude sunt nequaquam inuadunt.

Non est fortitudo si dolore aut ira concitati impericulum defferuntur: nihil præuidentes eorum: quæ incurrunt: nam sic alii fortes quoque essent: cum ne uerberibus quidem a pabulo remoueri possint.

Fortes uidentur mœchi qui propter libidinem multa audent.

Proxime ad eam fortitudinem quæ maxime secundum naturam est accedere uidetur fortitudo quæ per iram fit si mouetur electionem rationemque ante susceperit.

Homines irascendo quidem dolent: ulciscendo uero letantur: sed qui per hæc agunt pugnaces quidem sunt: at non fortes: non enim ratione neque decore: sed perturbatione animi agunt.

Quod propter fiduciam sui audet fortes non sunt: consuetudine enim uincendi fiduciam suscipere: in eo tamen fortibus similes sunt: quod utriusque pericula continent: & fortes ii sunt quarto modo.

Ebrii fidentes sunt cum ebrii sunt: cum uero non sunt ebrii pericula fugiunt.

Viri fortis est quæ hominibus terribilia videntur & sunt ea subire: quia decor sit ita facere & turpe non facere.

Fortior esse videtur qui subitis improvisq; periculis non turbatur: quam qui manifestis atq; prouisis: habitu enim hoc magis agit uel certe minus ex præparatione: nam præuisa quidem ratione & cogitatione subire quis potest repentina uero ut habitus est ita perferuntur.

Quintomodo fortes videntur qui ignorant nec multum absunt ab his qui propter fiduciam audent: sed eo deteriores sunt q̃ non existimatione ut illi sed ignorantia audent.

Tolleratione grauium & asperarum rerum fortes dicuntur.

Ex lectione. xviii. & cap. xi.

Graue quiddam & asperum fortitudo est ac merito laudatur difficilior enim dolores perpeti quam a uoluptatibus obstinere.

Finis infortitudine dulcis esse uidetur: sed a rebus circumstantibus obscuratur: mors enim ac uulnera forti uiro dolorosa sunt eaq; nolit perferre tamen quoniam decorum est illa perferre uel turpe nō perferre.

Quanto magis quis omni uirtute pollet: quantoq; felicior est: tanto magis illi mollesta est mors: nam huiusmodi uir maxime dignus est uita & maximis bonis priuatur sciens (dolorosa res certe.)

Non sane in omnibus uirtutibus cum delectatione operari licet nisi quatenus finē attingunt.

Diffi. Fortitudo est uirtus medio modo se habens circa timores & audacias propter bonum.

Ex lectione. xviii. & cap. xii.

Fortitudo & temperantia irrationabilium partium sunt uirtutes.

Delectationes quædā sunt animi quædam corporis: sed i uoluptatibus atq; neq; temperati neq; intemperati dicuntur.

Qui fabulis & narrationibus delectantur: & circa singula dies consumunt uerbosos quidem & non intemperatos appellamus.

Circa corporis uoluptates temperantia existit nec circa tamen omnes: nā qui uisu uel auditu gaudēt neq; temperantes neq; intemperantes esse dicuntur.

Circa odoratum non existit temperantia nisi per accidens: nam qui pomorum aut rogarum aut uaporum odoribus gaudent: eos non dicimus intemperantes: sed illos magis qui unguentorum aut epularum: quoniam per illos memoria subit earum rerum quas ipsi concupiscunt.

Non fit aliis animantibus per hosce sensus scilicet uisus: auditus: & odoratus uoluptas ulla: nisi per accidens: non enim odore leporum canes gaudent sed esu. nec leo uoce bonis: sed laniatu.

Circa huiusmodi uoluptates temperantia & intemperantia consistit quæ aliis animalibus communes sunt ex quo fit ut se riles bæstialesq; uide

antur: sunt autem hæ tactus & gustus.

Ex lectione. xx.

Temperantia & intemperantia gustu quidem parum aut nihil uti uidentur est enim iuditiū eius in labiis uel in saporibus: quod faciunt qui uina probant aut epulas præparant: nec multum his gaudent uel saltem non intemperantes quidem: sed uescendo gaudent: quod totum fit per tactum.

Orat quidam gulosus **scilicet philofenus exius** longius sibi guttur quicconiar fieri quia uidelicet tactu gaudebat.

Delectationibus tactus gaudere atque deditum esse bestiale est.

Non in toto corpore est intemperantis tactus: sed in partibus quibusdam

Cap. xiii Cupiditatum aliarum communes esse uidentur ueluti cibi: aliarum propriarum atque appositæ: ut huiusmodi cibi uel illiusmodi: alios enim alia delectant: & quædam quibusdam magis placet:

In naturalibus cupiditatibus pauci delinquant & in uno ad plus comedere enim uel bibere quæcumque quo ad superfluo impleantur excessus est naturalis cupiditatis.

Diffi. Repletio indigentiarum naturalis cupiditas est: quapropter dicuntur isti dediti ventri quasi ultra debitum implentes illum & sunt ii nimium serilles.

Circa proprias uoluptates multi multifariam delinquant.

Ex lectione. xxi. & cap. xiii.

Intemperans concupiscit uoluptaria omnia: uel quæ maxime: & impellitur cupiditate ad hæc aliis præferenda: quapropter & non adipiscens & concupiscens dolet: cum dolorem enim cupiditas est: temperans autem mediocriter circa ista se habet

Deficientes uoluptatibus aut minus gaudentes quam oportet: uix reperiuntur. non enim est humana huiusmodi insensibilitas: quod si aliquis est buem nihil delectet: nec quicquam aliis præponat: longe hic ab homine est: nec nomen sortitus est: quia non facile reperiretur.

Ex lectione. xxii. & cap. xv.

Intemperantia magis uoluntaria uidetur quam timiditas: nam hæc per uoluptatem fit illa per dolorem quoque alteri sequimur: alteri abhorremus

Dolor distrahit & corrumpit naturam ipsum habentis.

Voluptas quo magis uoluntaria: eo maiori uituperatione digna est.

Assuescere aduersus uoluptates facile est: multa enim in uita sunt talia & assuesfactio sine periculo est in timoribus aut contra.

Intemperatio singularia uoluntaria sunt cupienti & affectanti: uniuersalia autem minus: nemo enim cupit intemperatum esse.

Constat posterius a priori dici.

Castigandi sunt qui turpia concupiscunt atque luxuriat: talis autem maxime est.

libido & puer uiuunt. n. pueri scdm cōcupiscentiā: plurimaq; ē in illis uoluptatum cupido: si igitur nō obtemperat: ac dominari sibi patiatur longius abibit quoniam uoluptatum appetitus insatiabilis est: stultoq; undiq; affluunt: & executio libidinis in natam cupiditatem exauget: q; etiam si magne & uehementes sint mentem e suo statu dimouent: quā obrem mediocras illas rarasq; esse oportet: & tales deniq; ut ratioi nō aduersentur.

Ut puerum oportet secundum pedagogi praecepta uiuere ita cupiditas debet obedire rationi.

Temperatus quā debet: & ut debet: & quando debet concupiscit sicut dicitur ratio.

Propositiones ex quarto libro Aethicorum Aristotelis

Ex lectione prima & cap. i.

Liberalitas est mediocritas circa pecunias laudatur enim liberalitas in dandis capiendisq; pecuniis.

Pecunias appellamus oia quorum estimatio mēsuratur nūmo

Sunt prodigalitas & auaritia circa pecunias excessus & defectus

Auaritiam illis tribuimus semper qui magis quam oportet pecuniis studeant: prodigalitatē uero nonnunquam inuoluimus: nam eos qui icōtinentes sunt. & per luxuriam patrimonium profligant prodigos uocamus quapropter ii flagiosissimi esse uidentur quoniam multa uirtutia simul habent.

Prodigalitatis nomen propriae uirtutis esse conuenit q; patrimonium consumat: est enim prodigus qui se ipsum perdit uidetur nāq; se ipsum perdere qui patrimonium dissipat ex quo uitam ducere debet.

Rebus quibus utimur & bene & male uti possumus: sed iis bene utitur q; circa eas uirtutem habet

Vtus pecuniarum dando erogando cōsistere uidetur: nam capere atq; seruare magis possessio est: ex quo fit: ut uiri liberalis sit magis dare quibus oportet: quam capere unde oportet & nō capere unde nō oportet.

Virtutis est bene potius facere quam suscipere: & honesta potius agere: q; a turpibus abstinere.

Gratia dantis est: repudiantis uero non: sed magis laus.

Facilius est nō accipere quam dare: sua enim quis difficilius magis tradit quam aliena non accipit.

Liberales maxime fere oīum uirtuosorum amantur: profunt enim dādo

Ex lectione ii. & Cap. ii.

Actus secundum uirtutem honesti sunt & honesti gratia fiunt.

Liberalis dabit honesti gratia & recte: nam quibus oportet: quot oportet,

& quando & alia cuncta quæ rectam sequuntur dationem: & liber: uel sine molestia:

Quod per uirtutem sit locundum est uel sine molestia: minimeque dolorem affert:

Non est beneficium conferentis: ut subinde commoda ipse procuret.

Liberalis unde oportet commoda capiet puta ex propriis rebus quas possidet: non quia honestum sit: sed quia necessarium ut habeat quid donet: nec sua neg liget: uolens per illa quibusdam sufficere.

Est eius qui liberalis sit uehementer excedere: ita ut sibi ipsi pauciora re relinquantur: nam ad se quidem ipsum non respicere liberalis est.

Iuxta facultates liberalitas dicitur: non enim in multitudine datorum: sed in dantis habitu liberalitas consistit nec enim quicquam prohibet liberaliorem esse qui pauciora dat: si modo tenuiores ei sunt facultates.

Magis liberales esse uidentur qui non quaesierunt ipsi: sed ab aliis: ut ex hereditate acceperunt: nam indigentiam nunquam experti sunt.

Amant magis sua quicquid operantur genitores & poetae.

Non facile est ut liberalis quisquam ditetur cum neque cupiat neque conseruet: sed contra erroget: nec multi per seipsas faciat pecunias: sed ut aliis dare possit. itaque fortuna accusatur: quod qui maxime digni sunt pecunias minime habet enim uero id non absque ratione contingit: fieri enim non potest ut diuitias habeat is qui habere non curat.

Ex lectione. iii:

Liberalis accipiet unde oportet: sequitur enim conuenientem liberalitatem talis acceptio:

Virtutis est latari atque dolore in quibus oportet: & ut oportet:

Molestius fere liberalis si quid cum oportet non erogauerit: quam si erogauerit quod non oportet.

Ex lectione. iiii. cap. iiii:

Prodigalitas non multum augmentari potest: non enim facile nullatenus accipientem cunctis largiri: cito namque deficiunt patrimonia priuatorum: unde per aetatem indigentiamque facile corrigi & ad mediocritatem redigi potest.

Prodigus uidetur non abhorrire a morum probitate: non enim abiecti neque ingenerosi est excedere in dando: & non capere dementis est.

Prodigus multo melior esse uidetur quam avarus. hic enim multis prodest ille nemini: nec sibi ipsi quidem.

Prodigorum dationes liberales non sunt sed interdum quos pauperes esse

conuenit diuites faciunt: & honestis quidem hominibus nihil dant: assentatoribus autem aut aliam quam uoluptatem afferentibus multa Prodigii quia honestatem non sequuntur in uita: ad uoluptates declinant.

Ex lectione. v. & cap. iiii.

Auaritia insanabilis est: nam & senectus & imbecillitas omnis auaros facere uidetur: & est magis a natura hominibus insita: quam prodigalitas: plurimi enim pecuniarum cupidi sunt magis quam largitores.

Plures uidentur esse auaritiæ modi: nam alii in capiendo excedunt: alii in dando deficiunt.

Parci tenues & aridi omnes in dando deficiunt: qui uero illiberalia exerceant: ut lenones: fœneratores: & omnes huiusmodi: in capiendo excedunt.

Qui grandia unde non oportet: & quæ non oportet capiunt: seu tyranni urbes hostiliter inuadentes diripientesque: & templa spoliantes: eos illiberales non dicimus: sed improbos: & impios: & iniustos.

Aleatores & latrones & piratæ illiberales sunt quoniam sordidæ in lucro uersantur: alii extrema pericula pro quæstu adeuntes: alii ab amicis quibus dare oportet acquirentes.

Auaritia liberalitati magis oponitur: & maius malum est quam prodigalitas.

Ex lectione. vi. & cap. v.

Magnificencia est uirtus quædam circa pecunias existens: sed non ita ut liberalitas ad omnes res pecuniarias pertinet: sed ad sumptuosas solam.

Magnificus ois liberalis est: liberalis autem non ois magnificus.

Magnificentiae defectus modicitas dicitur: excessus uero uulgaris uentositas & in explebitas.

Habitus operationibus terminatur: & obiectis quoque est.

Computandi ratiocinandique diligentia magnificentiae contraria est.

Non eadem est uirtus idest ultimum & optimum possessionis & operis: nam possessionis quidem uirtus est: quæ plurimum digna ac præciosissima sit: seu aurum: operis autem quæ magnum & decorum:

Ex lectione. vii.

Sumptus honorificos dicimus ueluti in rebus diuinis sacratis uasisque & sacrificiis: & circa omnem rem diuinam: & circa publicam magnificentiam: ac in huiusmodi sumptibus præcipue magnificentia erit.

Non eadem conueniunt diis & hominibus neque templo & sepulchro.

Pila ac capsula pulcherrima magnificentiam habet puerilis doni: præcium uero pusillum ac illiberale.

Magnifici est in quocunque genere faciat magnifice facere: nam sic non facilliter superari potest.

Excedens atque uetulosus in sumptu non oportune faciendo excedit: nam in paruis sumptibus multa consumit & splendorem contra decentiam ca-

ptat & ubi est opus magnis supribus paruos facit.

Medicus in omnibus deest: & plurima consumens in parua re decentiam perdit & quicquid agit tardus est atq; morosus: sēper considerans quē admodū in eo quam parum expendat: & hoc ipsum cōquerulus agit & concta maiora q̄ oporteat existimat se facere.

Modicitas & uentolitas uitia quidem sunt: non tamen uituperationē asserunt: cum neq; dānosa alius sunt: neq; nimium deformia.

Ex lectione. viii. & cap. vii.

Magnanimus est qui se magnis dignatur cum sit quidē dignus: nam qui non prodignitate hoc agit: insipiens est.

Eorum qui uirtute prādiū sunt nemo insipiens neq; fatuus est.

Qui paruo dignus est: ac se parui facit: modestus quidem est: sed nequaquam magnanimus.

Pulchritudo in magno corpore consistit: parui autem urbani quidem & apti sūt sed non pulchri.

Cap. vii. Qui se magni existimat cum indignus sit tumens & inflatus opinionione sui dicitur qui uero minoris quam ipse sit putillanimis.

Magnanimus magnitudine quidem summus est. eo autem q̄ ut oportet se magni facit medius est.

Maximum externorum bonorum id ponendum est quod diis tribuimus sed quod maxime affectāt qui indignitate sunt: & quod rerum prāclarissimarum prācium est: id autem est honor.

Circa honores & inhonorationes magnanimus est ut oportet

Cap. viii. Semper qui melior est maiora meretur: & qui optimus maxima Qui uere magnanimus sit bonum esse oportet: & uidetur magnanimi eē quod sit in unaquaq; re uirtute magnus.

Nequaquam conuenit magnanimo cedere lacescenti: neque iniuriam inferre.

Magnanimus nisi bonus existat oīo ridiculus uidebitur.

Honorem non meretur qui paruus est.

Honor est uirtutis premium & tribuitur bonis

Cap. ix. Videtur magnanimitas ceu ornatus quidam esse uirtutum: nam maiores illas facit: & sine illis non est propter q̄ difficile ē uere magnanimum esse: non enim possibile est absq; accumulata probitate.

Ex lectione. viii.

Magnanimus ī magnis quidem honoribus a grauib; uiris habitis moderate laetabitur: quali debitis potius: aut ē ī minoribus.

Virtuti perfectæ satis dignus honor haberi non potest.

Magnanimus inhonorationē paruipendet: nō enim erit iuste circa illum

Magnanimus circa diuitias: & circa potentiam: & circa omnē prosperitatē querit: utcūq; accidunt moderate se habebit: nec prosperis gau-

EX. L. III. AETHICO:

debit nimiū: nec aduersis nimium turbabitur.

Potentia & diuitia propter honorē expetuntur.

In bono excellēs honorabilis est.

Secū dū uirtutē solus bonus honorabilis ē: at cui uirtus & potentia & diuitia existunt: is magis honore dignus est.

Absq; uirtute secundas res moderate ferre non facile est.

Ex lectione. x. & cap. x.

Magnanimus nec parua nec frequenter adit pericula: ob id. scilicet. pauca sūt quā ab illo extimentur: sed magna adit: & quando illis se præbet uirtutis suæ nō pœt: quasi indignū sit oīo uiuere.

Magnanimus benefacere aliis promptus est: bene suscipere aut pudet: & retribuyendo excedit.

Videntur hoīes cōmemorare in quos ipsi beneficia cōtulerunt: a quibus uero acceperunt nō uidentur cōmemorare: inferior enim ē q̄ beneficiū accipit ab eo qui confert.

Magnanimi est neminem præcari aut certe uix obsequi uero prompte. Magnanimi ē erga hoīes i dignitate aut diuitiis cōstitutos magnū se gerere erga mediocres: uero conuenientem.

Magnanimus pauca quidē aggreditur: sed magna certe atq; præclara. Neceſſe est magnanimum ut palam oderit palamq; amet: nam occulta re timidi est.

Magnanimus ueritatem magis quam opinionem curabit: & loquetur & aget palam contemptor enim est: ideo audex: audex uero ideo cōtemnēs: ac ferox est.

Magnanimi ē ad aliū nō posse uiuere nisi ad amicū: seruile nāq; id ē: itaq; oēs adulatōres seruiles & oēs humiles adulatōres.

Magnanimus nō admirator erit quia sibi nihil uidetur magnum:

Magnanimus nō erit odiū tenax: nō enim est magnanimi refricare aīo p̄fertim mala: sed magis paruipendere:

Magnanimus de hoībus nō multū loq̄tur: nā nec de se dicet: nec de aliis nō. n. sibi cure ē ut laudetur: nec ut alii uituperentur.

Magnanimus nō laudator est: quapropter nec maledicus: nec de inimicis nisi cum inuehitur.

Magnanimus de necessariis aut minutis minime querulus est aut præcator. nā ita se habere eius est qui ista curet.

Motus magnanimi tardus esse uidetur: uox gravis: & locutio firma: nō. n. p̄perat qui paucis intēdit: neq; uehemēs ē q̄ nihil magnū putat: uolubilitas aut linguæ ac properatio illorum de cā fit.

Ex lectione. xi.

Puſillanimis malus nō uidetur: cū nemini maleficiat: sed certe aberrat nā cū bona mereatur se ipsum priuat his: quibus dignus ē: & si dignū bōis

nō putat: & se ipsum ignorare uidetur abstinere a praeclaris rebus exercitiisq; quasi indignus sit.

Tumētes & inflati demētes sūt & ignorātes sui: tāq; n. digni sint honorabilia inuadūt moxq; redarguūtur uestituq; se ornant & gestu & huiusmōi fortunafq; suas iactant: ac palā eē uolūt ut per illas honorentur.

Opponitur magnanimitati pusillanimitas magis quam inflatio: nā frequērior est atq; deterior.

Ex lectione. xii. & cap. xi.

Est qdā uirtus circa honoris sine noīe q̄ ad magnanimitatē p̄xime accedit: quēadmodū liberalitas ad magnificētiā: abā. n. istā a magnitudine absunt: & circa mediocritā paruāq; nos disponunt ut oportet:

Interdū ambitiosū quasi uirilē ac gloriā cupidū: & remissū quasi humanū & modestū laudamus:

Ex lectione. xiii. & cap. xii.

Manfuetudo mediocritas est circa iram.

Qui p̄ qbus oportet: & cōtra quos oportet irascitur: & p̄terea ut oī & qñ & q̄nto t̄p̄e laudatur & mansuetus hic erit:

Vult māfuetus getus eē: nec a p̄turbatiōe d̄ferri: sed ita ut rō p̄cipit i his & ad tantū t̄p̄s in sensū eē: magisq; in defectu peccare uidetur.

Nō est uindex mansuetus sed magis clemens.

Qui nō irascitur i qbus oportet nec ut oportet: nec quādo: nec aduersus quos oportet: stupidi uidentur: uidētur. n. neq; sentire neq; dolere: neq; resistere.

Perferre cōtumelias & suos negligere seruilis est.

Malū se ipsum destruit: & si integrū unde quaq; sit itollerabile est.

Iracūdi irascuntur celeriter & p̄ quibus nō oportet: & magis q̄ oportet: sed cito desistunt qd i ipsis optimū ē: euenit aut id qd nō cōprimūt irā: sed eā reddūt ac se se ostendunt p̄p acuitatē: subindeq; cessant.

Excessiue acuti sūt qbus s̄ma uest bilis: & ad oē & i oē iracūdi sunt.

Amari difficile placantur: & longum irascuntur t̄p̄s qd irā cōprimūt: cessatio autem fit quando redditur: nam ultio cessare iram facit: uoluptas pro ira patiens: sed donec id non sit iram retinent: nam quoniam occulta est ira: illi mitigandā intendit nemo: ut uero in se ip̄a digeratur tempore indiget.

Amari sunt plurimum molesti sibi ipsis & amicissimis.

Acerbos dicimus q p̄ qbus nō oportet: & magis q̄ oportet: & lōgius t̄p̄s i sensus sūt: nec placātur sine supplitis & p̄ena.

Qui parum transgreditur circa iram non uituperatur siue in magis siue i minus: interdum enim deficientes laudamus & mansuetos hocamus & irascentes uiriles: quasi ad dominandum aptos.

EX. LIII: AETHICO:

Ex lectione. xliii: & cap. xlii:

Diff. In uita atq; communi usu uerborum & actuum quidam sunt qui placendi studio laudant omnia nec aduersantur: putantes oportere minime se molestos cuiquam esse: hos assentatores uocamus.

Diff. In cunctis dissidentes nec offendere quicquam uerentes in humani & contentiosi uocantur.

Mediocritati istorum nomen non ē: sed amicitiae uidetur similis esse: sed differt ab amicitia q̄ affectu caret: nec ad eos reflectit quibus conuersatur: non enim amore uel odio: sed quia ipse talis ē ea recipit quae oportet: & erga notos & ignotos consuetos & inconsumtos similiter facies ut decet.

Non conuenit similiter familiarium & extraneorum curam habere: nec eodem modo eis molestum esse.

Diff. Qui placere omnibus studet si uoluptatis causa: nec ob alium quicquam illud agat: lasciuus dicitur: si uero utilitatem quandam inde adipiscatur in pecuniis aut in re pecuniaria: adulator: at qui oībus se opponit in humanum & contentiosum dicimus esse:

Ex lectione. xv. & cap. xliii.

Uidetur ostentator affingere speciosa cum nō adsint sibi uel maiora quam adsint: ironicus uero cōtra quae sibi adsunt negat uel minora facit: melius autem alteruter quidā est & uita & sermone uerax is enim fateatur quae sunt circa se nec maiora aut minora facit.

Quisq; qualis ipse est: talia agit & dicit: & ita uita uiuit: nisi alicuius gratia agat.

Mendatium ipsum per se improbum est ac uituperatione dignum: uerum autem probum ac laudabile:

Magis ostentator quam ironicus uituperandus est.

Qui res fingit maiores quam sint: si quidem nullius gratia: prauus quodammodo uidetur: nō enim gauderet mendatio: uanus tamen potius est quam malus qui uero alicuius gratia: si gloriae & honoris: nō minus uituperandus est quemadmodū ostentator: si lucri causa deformior ē. n. n. ea fingunt quorum usus ad proximos pertineat & quae clam esse possint: ceu medicum: aut aurispicem egregium.

Ironicos sua attenuantes urbaniores esse constat: nō enim lucri causa faciunt: sed ut fugiāt tumiditatem: maxime uero ii gloriosa negat ut socrates faciebat.

Diff. Qui parua & manifesta fingunt gloriosi dicuntur: & facile spernendi sunt.

Vestitus excessus & defectus nimius ostentationem quandam habet

Qui modeste ironia utuntur: ac circa ea quae non nimis ante oculos posita ac appatentia sunt ironizant urbani uidentur.

Ex lectione.xvi.& cap.xy.

Diff. Qui magis quam oportet risum mouent scurræ uidentur eē: & onesi sunt nam risum sequuti magis cogitant quēadmodū mouere illū possint: quam quēadmodum honeste loquantur: nec quēq; offendant

Diff. Qui nec dicunt aliquid iocundum nec alios dicere patiuntur rudēs & agrestes uidentur.

Diff. Qui cum moderatione iocatur comis appellatur.

Quemadmodum corpora ex motibus iudicantur ita & mores.

Redūdante risu & plarūq; gaudentibus ioco & salibus magis quam oportet scurræ quoq; placent: atq; ita nuncupantur quasi comitatem habeāt & sint elegantes.

Ingenui iocus differt ab eo qui est seruilis: & docti ab eo qui ē indocti: & refert hoc non parum ad honestatem.

Quæ quis audire iustinet hæc & facere uidetur:

Locus in aliquem dictus conuitium est

Cum legum latores nonnulla conuiciari prohibent oportebat forsitan & iocari.

Urbanus & ingenuus ita se in iocis habebit quasi ipsa lex i ipso existat:

Scurra inferior est q̄ ridiculus nec sibi ipse nec aliis parci t modo risum mouere queat.

Cessatio & iocus necessaria uidentur in uita.

Ex lectione.xvii.& cap.xvi.

De uerecundia non ita loquēdū est quasi de aliqua uirtute: nā affectui magis quam habitui similis est.

Diff. Verecundia timor quidam est dedecoris.

Timor sit in rebus grauibus.

Erubescunt uerecundantes: mortē uero timentes patescunt:

Non oī ætati cōgruit uerecundia: sed iuuenili: putamus. n. eos q̄ in huiusmodi ætate sūt uerecundos eē oportere: propterea q̄ illi cupiditatibus obnoxii uerecūdia prohibentur in multis delinquere.

Laudamus ex iuuenibus uerecūdos: seniozem uero nemo laudat q̄ uerecūdu sit: nihil enim ab eo fieri censemus qd̄ sit uerecūdia dignum.

Verecūdia non est probi: siquidem prouenit ex improbis.

Si alia secūdū ueritatē: alia scd'm opinionē turpia sunt: neutra agēda sunt.

Ita se habere: ut si faciat quicquam tale uerecūdetur: & propter hoc putare probum esse: absurdum est.

In uoluntariis uerecundia est: uolēs enim probus uir nunq̄ faciet praua.

Probitas ex suppositione non est circa uirtutes:

Impudentia improbum est: & non uerecundari cum male agat.

Continencia uirtus non est: sed quædam mixta

EX .L.V. AETHICO.

Propositiones ex quinto libro ethicorum Aristotelis:

Ex lectione prima & cap. i. Diffi.

Iustitia est habitus per quem iustorum operatores sunt & per quem agunt & uolunt res iustas.

Iniustitia est per quam operantur & uolunt iniusta.

Nō eodē mōres se habet in sciētiis & in potētiis & hītibz: nā scia & potentia uidētur eandē eē cōtrariorū hitus uero cōtrarius cōtrariorū nō est ceu a sanitate sana fiunt nō aut cōtraria.

Sæpe cognoscitur cōtrarius habitus a contrario: & sæpe habitus a subiectis cognoscuntur.

Sequitur ut plurimū si alterū oppositōrū multipliciter dicitur & alterū multipliciter dicitur.

Cap. ii. Iniustus uidetur eē & q cōtra leges facit: & q plus appetit: & iniustus: & iustus erit q scd'm leges facit & qui æquus est.

Iniustus plus appetēs circa bona quidē erit nō tamē oīa: sed circa illa in quibus fortuna p'spera uel aduersa locū habet: q sūt simpliciter bona semper: neq; alicui non semper.

Homines illa bona q. **nō semp sibi bona existunt** præcantur & quærunt: at nō oportet: sed præcari quidem debent quæ simpliciter bona sunt: sibi quoq; esse bona appetere.

Iniustus nō semper plus eligit: sed minus in simpliciter malis.

Iniquitas cōprehēdit oēm iniustitiā: & cōe quoddā est ad oēm iniustitiam.

Ex lectione secunda.

Oīa quæ a legibus proficiuntur quodammodo iusta sunt.

Leges in oībz puidēt cōiēstantes aut cōem oīum utilitatē aut optimorū aut principū: uel scd'm uirtutē: uel scd'ū aliū quemdam talē modum.

Lex recta dicitur q posita est recte deterior aut q icōsulte posita est.

Cap. iii. Iustitia quæ secundum leges est uirtus est perfecta non simpliciter: sed ad alium & multotiens excellentissima uirtutum eē uidetur: & neq; hesperus neq; lucifer ita admirabilis.

In prouerbio dicimus omnes simul uirtutes iustitiæ inesse: & perfectam maxime quoniam perfecte uirtutis est usus: & q eam habens ad aliam quoq; uti potest uirtute: & non solum ad se ipsum.

Multi in propriis uirtute uti possunt: sed in his quæ ad aliū sūt nō possūt. Videtur præclarum esse id biantis magistratus uirum ostēdit: ad alterum enim & in communi magistratus geritur.

Deterrimus est qui ad se ipsum & ad amicum utitur prauitate: optimus uero qui non ad se ipsum: sed ad alium utitur uirtute: id enim opus difficile.

Legalis iustitia non pars uirtutis: sed tota atq; integra uirtus est neque

contraria eius iniustitia uitii pars est: sed tota atq; integra uitiositas.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Est quædam iniustitia ueluti pars totius iniustitiæ: & iniustum quiddā in parte totius iniusti quid contra leges sit.

Si lucrandi causa mœchatur quis & accipit iniustus quidem sed non in temperans uidetur: si uero erogat & patitur propter libidinem: intemperans magis uidetur esse q̃ plus appetens.

Particularis iustitia circa honorem: aut pecunias: aut salutē: aut circa hæc omnia si uno nomine ualermus complecti: legalis uero circa omnia in quibus uir bonus uersatur.

Cap. v. Lex præcipit uiuere secundum unāquāq; uirtutem: & unūquodq; uitium prohibet.

Ex lectione quarta:

Particularis iustitiæ una species in distributione consistit uel honoris uel pecuniæ: uel aliorum quæ talia sunt ut diuidi possint inter eos qui in societate ciuili uersantur.

Alia species particularis iustitiæ in commertiis hominum corrigēdis existit: cuius duæ partes sunt: nam commertiorum alia sunt uoluntaria: ceu emptio uenditio: mutuum: fideiussio: commodatum: depositum: locatum & huiusmodi: alia inuoluntaria:

Commertia uoluntaria dicuntur quia principium ipsorum uoluntarium est.

Commertiorum in uoluntariorum alia clandestina sunt: ut furtum: ince: stus: ueneficium: dolus: fraus: dolosa: necatio: falsum testimoniū: alia uiolenta: ut uerberatio: nexus mors: rapina: oratio: conuitium: contumelia.

Cap. vi. Hinc pugne & incusationes oriuntur cum æqui non æqua: & non æqui æqua habent: & tribuunt.

Iustum quod indistribuendo consistit secundū dignitatem quādam esse oportere fatentur omnes.

Ex lectione. v.

Proportionalitatē habere non solum unici numeri est: sed totius numeri Proportionalitas & æquitas proportionis in quatuor ad minus.

Discreta proportionalitas quod in quatuor: consistat manifestum est: sed & continua est in quatuor: nam uno ut duobus utitur: & bis dicit.

Iustum proportionem habet: & eius proportionalitas in quatuor consistit ad minus iniustum aut proportionem caret.

Est magis eligendum minus malum: quam maius.

Ex lectione. vi. & Cap. vii.

Iustum quod in cōmertiis consistit æquū quidam est: sed nō scdm ppor

EX .L.V. AETHICO.

tionalitatem geometricam sicut est in iusto distributiuo: sed secundum arithmetica.

Nihil differt utrum bonus a malo abstulerit: an malis a bono: sed ad differentiam dāni lex respicit solum.

Ire ad iudicē: id ē ire ad ius: nam iudex eē debet uelut animatum ius

Ex lectione: vii.

Habere plus quā suū lucrari dicitur minus aut quā ab initio damnari

Ex lectione: viii. & cap. viii.

Si in magistratu constitutus percusserit reperiendi nō licet: at si magistratū quis percusserit non solum reperiendus ipse est uerum etiam supplicio afficiendus.

In repatiendo scđm proportionē consistit ciuitas:

Retributio gratiarum est ppriū: remunerandus est enim qui munus cōtulit: ac rursus ipse incipere debet qui suscepit.

Non ex duobus medicis fit societas: sed ex medico & a gricola: & oīo ex inæqualibus: uerum hæc æquanda sunt.

Ex lectione: ix.

Oportet uno aliquo cuncta metiri: & hoc est secundum ueritatem indigentia quæ oīa continet: nam si nullius indigerent uel non similiter: uel non erit permutatio.

Veluti subsidiū cōmutādæ regē numus cōpositus ē: & ob hoc numus uocatur: q̄ nō a natura sed a lege quæ nomos dicitur est inductus.

Pro futura pmutatione faciendā cū opus fuerit: si alterq̄ nihilo indiget numus quasi expromissor quidam nobis est.

Sine permutatione societas non ē: neq̄ permutatio sine adæquatiōe neq̄ adæquatio sine mensura.

Numus oībus mensuram adhibet: nā oīa metitur numus.

Ex lectione: x. & cap. ix.

Iustitia est uirtus p quam iustus dicitur iusti operator scđm electionē ac tributor sibi ad aliū: & alteri ad alterq̄.

Iustus non est qui cōmodi plus sibi: minus aut proximo tributor est: in cōmodi uero contra est.

Ex lectione: xi.

Si coeat quis cū muliere sciēs cū q̄: sed nō p electiōis p̄cipiū sed pp aī p turbationē: iniustum quidem facit: sed nō iniustus est.

Disti. Iustum ciuile est quod est sociale ad uitam ut sufficiens sit ad libertatem & æqualitatem uel secundum proportionem uel secundum numerum.

Iustum politicum in illis est in quibus & lex ad ipsos est.

Lex est ad illos in quibus iniustitia esse potest.

Iudicium est iudicatio iusti & iniusti.

In iustitia est sibi plus tribuere ex simpliciter bonis : minus autem ex simpliciter malis propter quod non finimus principari hominē : sed ratio nem : quia sibi hoc ageret & tyrannus efficeretur.

Magistratus est custos iusti : q̄ si iusti & æqui.

Magistratibus merces quædam tribuenda est : honor scilicet & gloria : quibus autem hæc non sufficiunt ii sunt tyranni

Cap. x. Dominicum ac paternum ius non idem est civili : sed simile : nō. n. est iniustitia ad suum ipsius simpliciter.

Filii & quæ impotestate sunt quādiu non separata fuerint a patre uel a domino tanquam illius partes sunt.

Nemo sibi ipsi nocere uult quapropter nec iniustitia est ad se ipsum.

Cap. xi. Magis ad uxore ius civile est : quam ad filios & quæ sūt i potate.

Ius ad uxorem æconomicum est : & alienum est a civili iure.

Ex lectione. xii.

Ius civile alterum naturale est : alterum legitimum.

Diffinitio. Ius naturale est quod ubiq̄ eandem habet uim : non quia sic uideatur uel non.

Dist. Ius legitimū est quod nihil ab initio referebat hoc uel illo mō esset sed postquam lata est lex refert.

Quod naturale est id immutabile est : & ubiq̄ eandem habet potestatem.

Apud deos nihil naturale mutabile est : apud nos certe aliquid ē naturale mutabile : non omne quidem.

Natura dextra melior est : fieri tamen potest ut omnes ambi dextri sint

Cap. xii. Iura quæ non sunt naturalia sed humana non eadem sunt ubiq̄ : nam neq̄ res publica eadem : sed una duntaxat ubique secundum naturam optima.

Differunt iniustū & iniustificatio item & iustum & iustificatio iniustum est est enim natura uel ordinatione : hoc autem ipsum postquam factum ē iniustificatio est : ante uero quam fiat nō est iniustificatio sed iniustum eodem modo & iustificatio.

Diffi. Iustificatio est iniustificationis correctio :

Ex lectione. xiii.

Iustificatio & iniustificatio determinantur secundum uoluntarium & inuoluntariū : cum. n. quis uolens facere uituperatur & iniustificatio est. iniustum erit quoddam : ac nundum iniustificatio : nisi hoc addito : ut uolens quis faciat

Voluntarium est quando quis in potestate sua existens sciēs & non ignorans neq̄ quem : neq̄ quo aliquid operatur.

Multa ex his quæ natura existūt scientes agimus & patimur quorum nullū neq̄ uoluntarium neq̄ inuoluntarium est : ceu senescere uel mori.

Eorū quæ uolentes facimus alia cum electione : alia sine electiōe facimus

Cum electione facimus quando deliberatio antecessit: sine electiōe cum non antecessit deliberatio.

Cap. xiiii. Per ignorantiam peccata sūt: quando nec quem: nec quod: nec quo: nec cuius gratia intelligebat hoc egit.

Quando prater propositum nocere fit infortuniū est quando aut nō prater propositum: sed sine malitia error est.

Quando sciens: sed non deliberatione pramissa facit: iniuria uel iniustificatio est: cuius generis sunt omnia quæ per iram aut cæteras perturbationes animi committuntur: & hæc committentes peccātesq; nō pp ea iniusti & mali sunt: nō enim ob improbitatem cōmiserunt sed quādo cū electione iniusti & improbi sunt.

Non incepit nocere qui per iram facit: sed qui prouocauit.

Apparens iniustitia existit ira.

Qui insidiatur non ignorat.

Inuoluntariog; alia sunt in quibus uenia locū habet: alia i quibus nō habet.

Quæcūq; nō ignorātes solū: ueg; ēt p ignorātiā delinquūt hoies ignoscēda sūt q̄cūq; uero nō p ignorātiā: sed ignorātes qdē pp perturbatiōnē aī nō naturalem neq; humanā delinquūt: non sunt ignoscenda.

Ex lectione. xiiii. & cap. xv.

Impossibile est accipere iniuriam non inferente aliquo: aut iuste corrigi non iuste agente aliquo.

Diff. Iniuriam facere est simpliciter aliquē uolētem ledere & sciētē quē & quo: & quomodo prater illius uolūtatem

Nullus uult id quod non putat esse frugi.

Ex lectione. xv. & cap. xvi.

Manus & seruus iubentis non iniuriatur quidem: facit tamen iniusta.

Non facile est iustum esse.

Scire mel & uinum & eleborum & adustionem perfacile ē: sed quēadmodū ad sanitatem tribuenda sint & cui & quando: tāta est difficultas quāta est medicum esse.

Ex lectione. xvi. & cap. xvii.

Aequum *græce ephecs* iustum non est quod est secūdum legē: sed qd secūdum emendationem legis

Peccatum nō est in lege nec in legis latore: sed in natura ipsius rei quoniā uniuersaliter de quibusdam dici non potest.

Quādo lex uniuersaliter loquitur & accidit qd pter uniuersale: tūc rectū ē ut q̄ omisit legis lator & defecit i simpliciter loquēdo: emēdetur omisum: qd & legis lator ipse si adesset utiq; diceret: licet iam legē tulerit.

Diff. Natura æq; hæc ē emēdatio. s. legis qua omisum erat pp uniuersale Quædam sunt ut de ipsis lex ferri nō possit: itaq; decreto opus est: nā inde finiti indefinita regula est

Diff. Aequus uir est qui nō exakte amplectitur ius impeio rem partē: sed de suis commodis detrahi patitur: & si lege se tueri possit: & habitus iste bonitas & aequitas *græce epiciadicitur*: nec aliud est quam iustitia quædam.

Ex lectione. xvii.

Quæ non iubet lex uetat. *ad. i. m. d.*
Occidēs se ipsū uolēs: iniuriā facit ciuitati: sibi aut nō: q̃a uolens patitur: nulli autem uolenti iniuria fit.

Ciuitas pœnam constituit occidenti se ipsum: & est quædam ignominia aduersus illum qui se ipsum necauit: quasi ciuitati iniuriam facienti.

Qui ab alio lesus idem facit aduersus illum: non uidetur iniuriā facere. Et facere & pati iniuriam utraq̃ praua sunt: uerum tamen peius est facere iniuriam: nam id cum prauitate ē & uituperatur: sed pati iniuriam sine prauitate est & sine iniuria.

Per se pati iniuriam minus est malum: sed per accidens nihil prohibet esse maius.

Quæ per accidens sunt eorum nō est cura arti.

Quemadmodum parenti & imperanti esse adinuicem aliquid iustum cōtingit: sic & rationi & appetitui.

Propositiones ex sexto libro ethicorum secundum interpretationem Leonardæ aretini.

Ex lectione prima & cap. ii.

Væ sunt animi partes altera rationem habens: altera irrōalis.

Partis habentis ratioem: una est qua p̃spicimus illa talia: quorū principia non aliter se habere possunt altera qua ea quæ aliter se habere possunt: & harum altera uocatur scientifica altera rōci

natiua: nam consultare & ratiocinari idem est.

Ex lectione. ii. & cap. tertio.

Tria sunt in animo quæ rei agendæ ueritatēq̃ dominantur sensus intellectus & appetitus.

Sensus nullius rei agendæ principium est id ex eo patet q̃ bēstia sensum quidē rerum uero agendæ participes non sunt.

In mente est assentire & dissentire: in appetitu autem sequi & uitare.

Contemplatiuæ mentis quæ nec in agendo nec in faciendo est: laus & uituperatio in uero & falso consistit: hoc enim est totius intellectiui opus: actiui uero intellectiui ueritas consentanea appetitiui recto

Rei agendæ principium est electio unde motus est: sed nō cuius gratia: electionis aut principium est appetitus & ratio quæ alicuius gratia est.

Non absq̃ mente & intellectu nec absq̃ morali appetitu est electio.

Bene agere in rebus & male agere sine intellectu non est: sed mens ista

EX .LVI. AETHICO:

scilicet speculatiua nihil mouet:uerum illa quæ gratia alicuius: & actiua:hæc enim in agendo princeps est.

Aut intellectus appetitiuus est electio aut appetitus intellectiuius:

Non est eligibile quicquam ex iam factis.

Factum ne factum si fieri non potest itaq; recte agathon:hoc solo priuatur deus infecta facere quæcunq; sunt facta.

Ex lectione.iii.& cap.iiii:

Sunt uirtutes quibus animus uerum perspicit assentiendo aut dissentiendo quinq; numero hæc autem sunt ars : scientia : prudentia : sapientia: intellectus.

Existimatione & opinione falli contingit.

Omnes sic accipimus: ut id quod scimus aliter se habere nō possit.

Ex necessitate scibile est:sempiternum ergo:nam quæ ex necessitate sunt ea plane omnia sempiterna : sempiterna autem sine generatione & corruptione sunt.

Doctrina omnis ex præcognitis sit

Principia sūt ex quibus est syllogismus:quorum autem non est syllogismus eorum est inductio.

Diff. Scientia est habitus demonstratiuus

Cap.v Eius quod recipit aliter se habere:quiddam est quod fieri:quiddam quod agi potest.

Aliud est facere:aliud agere itaq; habitus cum ratione factiuius:aliud est quam habitus cum ratione actiuius nec alter in altero continetur.

Neq; actio est factio:neq; factio est actio.

Diff. Ars est habitus quidam cum ratione factiuius.

Ars est eorum quæ possunt esse & non esse:& quorum principium est in faciente:non autem in eo quod fit:non enim eorum quæ necessario fiunt ars est:neq; eorum quæ sunt secundum naturam:nam hæc in se ipsis habent principia.

Ars & fortuna circa eadem quodammodo uersantur:ut agathon ait:ars fortunam adamauit fortuna artem.

Diff. Inertia est ratione falsa habitus factiuius circa id quod aliter se habere re potest.

Ex lectione.iiii.& cap.vi:

Prudentis est uiri bene cōsulere.possit circa illa quæ sibi bona & utilia sūt non particuliter:puta qualia ad sanitatem uel robur:sed uniuersaliter ad totius uite statum bene dirigendum.

Consultat nemo de his quæ impossibilia sunt aliter se habere:neq; de his quæ ipse agere non potest.

Quorum principia aliter se habere possunt horum non est demonstratio nam omnia possunt mutari.

Prudentia non est scientia: quia id quod agitur potest aliter se habere: nec ars quia alius est finis agendi quam faciendi.

Diffi Prudentia est habitus uerus cum ratione: qui in his agendis uersatur quæ sunt homini bona & mala *qd e prudentia*

Faciendi alius finis est: agendi uero non alius est: est enim id ipsum finis bene agere.

Periclem & alios huiusmodi prudentes dicimus quia illa quæ sibi & aliis utilia sunt prospicere ualent: esse autem huiusmodi putamus illos qui publicis priuatisque rebus administrandi sunt apti

Temperantia dicitur prudentiæ conseruatrix: conseruat enim huiusmodi iudicium non enim totum iudicium corrumpit ac peruertit uoluptas & dolor ueluti quod triangulus duobus rectis equales habet: uel non habet sed illud in agendo uersatur.

Principia rerum agendarum sunt quorum gratia illa aguntur & ei qui corruptus est ob uoluptatem uel dolorem repente huiusmodi non apparet principium: nam uitium corruptiuum est principii.

In arte is qui sponte delinquit potior est: in prudentia uero contra quemadmodum & in uirtutibus: quare prudentia uirtus quædam est: & non ars.

Prudentia non est habitus cum ratione solum *(sed scilicet etiam cum appetitu)*: signum autem est quod obliuio huiusmodi habitus est sed prudentiæ non est.

Ex lectione. v. & cap. vii.

Diffi Intellectus habitus principiorum est

Cap. viii. Sapiëntiã i artibus attribuimus illis qui excellentissimi sunt: ueluti phidiam lapidarium: & polycletum statuarium: nihil aliud in hoc per sapientia intelligentes quam uirtutem artis:

Exactissima scientiarum est sapientia.

Oportet sapientem non solum quæ a principijs manant scire: uerum etiam circa principia uirtutem tenere:

Ex lectione. vi.

Sapientia est intellectus & scientia: ac ueluti caput habens scientia præciosissimorum:

Est absurdum si quis putet scientiam ciuilem: aut prudentiam studiosissimam esse: nisi optimum eorum quæ in mundo sunt homo existit.

Bestiarum quasdam prudentes esse homines aiunt quocumque circa uiam suam prouidentiam habere uidentur.

Et si optimum sit homo animalium: alia tamen sunt multo diuiniora quam homo secundum naturam: ueluti ista præclarissima ex quibus mundus consistit.

Anaxagoram & thalem & huiusmodi homines sapientes esse dicunt: sed

non prudentes quia uidentur illos propria commoda ignorantes: & illa quæ sunt eximia quidem & admiranda & difficilia ac diuina scire ipsos aiunt: inutilia tamen: quoniam non humana querunt bona.

Simpliciter bene consulere dicendus est ille qui quod optimum est homini in rebus agendis id ratiocinando coniectura assequitur.

Prudentia non est uniuersalium solum uerum etiam singularia oportet cognoscere actiua enim est

Actio in singularibus uersatur ex quo fit ut quidam nescientes efficaciores sint in agendo: & inter ceteros qui experimentum habent.

Si quis sciat quod leues carnes facile digeruntur & salubres sunt sed quæ sit leues carnes ignoret: non faciet sanitatem: sed qui sit quod auium carnes leues sunt & salubres faciet magis.

Prudentia idem habitus est & ciuilis: essentia tamen nequaquam eadem est ipsis.

Eius quæ circa rempu. uersatur: alia est ueluti præsidens quædam ac magistra prudentia in legibus ferendis: alia in singulis agendis cōsultādisque uersatur quæ communi nomine ciuilis dicitur.

Decretum agibile est ut postremum (*id est singulare*).

Res sua cuiusque quemadmodum administranda sit obscurum est ac difficile cognitu: huius uero signum est: quod iuuenes quidem & geometræ & mathematici fiunt & sapientes in huiusmodi: ac prudentes fieri non uidentur: causa huius est quod in singularibus est prudentia quæ per experimentum nobis innotescit: iuuenis autem non est expertus: longitudo enim temporis experimentum facit

Puer mathematicus quidem fieri potest: sapiens autem uel physicus: inō potest: nam mathematica per abstractionem sunt: horum autem experimento principia:

Mathematica non credunt *id est mente attingunt* pueri: sed dicunt

Error aut circa tota rem in consulendo existit: aut circa particularia:

Intellectus est terminorum quorum non est ratio.

Ex lectione. vii. & cap. x.

Bene consulere non est scientia: non enim querunt homines de quibus sciunt.

Bene consulere non est bona coniectatio: sine discursu enim & subito cōiectatio est: consultatio uero in longo tempore: unde dicunt: exequi uelociter consulta oportere: cōsultari uero tarde.

Solertia alterum & bene consulere est. est enim coniectatio quædam solertia.

Bene consulere non est opinio: opinio enim non quæstio: sed iam assertio quædam est: qui autem consulit siue bene siue male querit aliquid & cogitat.

Opinionis directio ueritas est:

Incontines ac flagitiosus quod sibi propositum est ratōcinādo assequetur itaq; recte consulit licet magnum amplectatur malū.

Diffi. Bene consulere est reſtitudo conſilii quæ bonum assequitur: per quod oportet: & ut & quando.

Ex lectione viii. & cap. xi.

Sagacitas non idem est quod scientia uel opinio: nam omnes sagaces esse possent.

Circa idem sagacitas est & prudentia: nō sunt autem idē: nam prudentia præceptiua est: quod enim agendum sit uel non eius est finis at sagacitas diiudicatiua est solum.

Idem est sagacitas & bona intelligentia: & enim bene sagaces & bene intelligentes idem sunt.

Cap. xiii. Sententia secundum quam bene sentire dicimur & sententiā habere: boni & æqui rectum iudicium est.

Bonum & æquum uirum dicimus eē maxime miti sententia: & æquum esse circa quædam ignoscere.

Ignoscere est sentire recte iudicando circa æquitatem.

Cap. xiiii. Natura nemo sapiens est

Non minns in herendum est expertis & senioribus uel prudentiū opinionibus atq; sententiis sine demonstratione: quam demonstrationibus ipsis: ueluti enim oculum per experientiam habentes principia discernūt

Ex lectione x. & cap. xvi.

Opus perficitur secundum prudentiam & moralem uirtutem: quia uirtus intentionem facit rectam: prudentia uero illa dirigit quæ ad hanc tendunt.

Non est uirtus moralis uegetatiuæ animæ: nihil enim in illa est utrū agat uel non agat.

Est quædā potētia quā astutiā uocant: quæ huiusmodi est ut ad subiectā itētiōnem agere intenta possit & ad effectū perducere.

Si id ad quod intendimus rectū sit: astutia laudabilis ē: sin aut impbū: tūc est dolus: quapropter prudentes astutos & non dolosos eē dicimus.

Prudentia non est astutia: sed non absq; astutia est: habitus uero prudentiæ huic intuitu efficitur animi non sine uirtute.

Prauitas obliquat & falso errore labi facit circa principia reꝝ agendaꝝ: quare impossibile est prudentē esse quempiam nisi sit bonus.

Ex lectione xi. & cap. xvii.

Omnibus uidentur natura quodāmodo mores in singulis subsistere: nā ut iusti simus & temperati & fortes & alia huiusmodi statim a natura habemus: sed tamen quærimus aliud quiddam proprie bonū esse: ac talia aliter nobis adesse:

EX L.VII. AETHICO :

Pueris & bæstis naturales sunt habitus : uerum absq; mente uidentur esse nociui quoniam quemadmodũ in robusto corpore sine intuitu se mouente contingit fortiter offendere : quia uisum non habent : sic & hic q; si accipiat mentem in agendo differt.

Vt in opinabili duæ sunt species astutia & prudentia sic in morali duæ sũt naturalis uirtus & propria : uerum harum quæ propria non fit sine prudentia .

Aiunt socratici uirtutes omnes esse prudentias & socrates q; omnes uirtutes putabat esse prudentias errabat quod uero non absq; prudentia recte dicebat.

Non solum habitus qui est secundum rectam rationem : sed ille qui est cũ recta ratione uirtus est.

Non possibile est quẽquã esse bonum uirum sine prudentia : neq; prudente sine morali uirtute .

Sermo quo disputare quis possit uirtutes abinuicem separari : recipiẽdus est in naturalibus uirtutibus at in his uirtutibus per quas simpliciter dicitur uir bonus nõ recipitur : simul enim cum prudentia quæ una est omnes simul existũt

Propositiones ex septimo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione .i. & cap .i.

Inca mores fugiendorum tres sunt species uitium : incontinentia : immanitas .

Vitio & incontinentiæ contraria manifesta sunt : nam aliud uirtutem aliud continentiam uocamus : aduersus autem immanitatem maxime quis cõgrue opponet eam uirtutem quæ supra nos est heroicam quandam & diuinam .

Si ex hominib; fiunt dii per excellentiam uirtutis ut aiunt : talis utiq; erit is habitus qui immanitati opponitur .

Vt bestiarum non est neq; uirtus neq; uitiũ : sic nec dei : sed hæc quidem præciosior est quam uirtus : illa uero alterum quoddã genus immanitatis .

Cum raro contingat uirum quempiam esse diuinum : (ut lacones dicere consueuerunt cum aliquem admirantur : diuinus est inquit uir) : sic immanem quempiam inter homines raro aiunt existere sit autẽ quãdoq; propter morbos exorbitantes .

Eos qui alios homines malignitate excedunt hac infami immanitatis appellatione notamus .

Cap .ii. Si aliqua materia soluantur difficulta & relinquuntur ea quæ probabilia uidentur sufficienter erit ostensum .

Idem est continens & constans in ratione : at in continens & qui rationem omittit idem .

In continens sciens quia praua sunt facit propter cupiditatem : continens

uero sciens q̄ cupiditates prauæ sunt eas non sequitur propter rationē

Ex lectione. ii. & cap. iii.

Difficile est: (ut socrates putabat) si scientia afflit aliud quicquam praua; lere: ac ueluti mancipium in seruitutem trahere.

Socrates neminem intelligentem facere contra id quod optimum sit putabat: sed eos qui faciunt per ignorantiam facere.

Prauitati non est uenia: neq̄ alii cuiquam uituperabilium:

Si cupiditates imbecilles sint & non parua nihil egregium est contineri: si parua & imbecilles nihil magnum.

Audientis sophisma ligatur mens cum acquiescere nolit conclusioni nō placenti: nec procedere ultra ualeat: quoniam quemdammodum soluat non habet

Qui uoluptates ex eo quod sequitur & eligit quod persuasus est: potior uidebitur esse quam is qui nulla ductus ratione: sed per incontinentiam facit: est enim sanabilius quoniam dissuaderi potest.

Incontinens prouerbio subiacet quo dicitur: si aqua fauces exsiccat quid iam potare oportet? nam si suusus ageret dissuasus utiq̄ cessaret.

Nullus incontinentias habet omnes.

Solutio dubitationis inuentio est ueritatis.

Ex lectione. iii. & cap. iiii.

Quidā ex eo his quæ opinantur non dubitant sed putant se pro certo scire: nam quidam (ut heraclitus ostendit) non minus opinioni credunt quam alii scientiæ.

Cap. v. Dupliciter dicitur scire: nam & qui habet scientiam & non utitur & qui utitur scire dicitur.

Cum duō sit propositionum modi quibus in agendo uti oportet: nihil prohibet eum qui ambas habeat agere præter scientiam ut edo uniuerfali: sed non particulari.

Differt uniuerfale nam aliud in se est: ceu cūctis hominibus sicca prodeē aliud in re: ut hunc hominem uel hoc tale esse siccum.

Iræ & cupidines uenereorum ac huiusmodi quædam corpus distrahunt manifeste nonnullos etiam in furorem adigunt:

Dicere uerba: scientiæ nullum est signum: nam in huiusmodi perturbationibus scilicet cupiditatis & ire constituti demonstrationes & uersus empedoclis proferunt: & qui primo adiscunt: uerbum complectuntur qui dem: sed nondum intelligunt: opus est enim ut cognata natura fiat: ad hoc aut temporis spatium exigitur.

Alia est uniuerfaliū scientia: alia singularium rerum quibus sensus iam dominatur: cūq̄ ex illis sit una: necesse est ut conclusioi huic assentiat animus: & in his quæ factum requirunt statim agat: sicut si omne dul-

se gustare oportet: hoc aut dulce: tanq̃ unum aliquid de singularibus
 necessarium est eum qui potest nec prohibetur simul & hoc agere.
 Potest quodlibet animæ membrum concupiscentia mouere: itaq; contin-
 git ratione quodammodo & opinatione incontinentem esse.
 Concupiscentia contraria est rationi: sed non opinatio.
 Bæstia non sunt incontinentes: quoniam uniuersalis apprehensionē nō
 habent: sed singularium phantasiam ac memoriam.
 Cum ultima propositio: iudiciumq; sensitiui: & domina rerum agenda
 existat: hanc uel non habet in perturbatione constitutus: uel ita habet
 ut se habere nesciat.
 Præsentē illa quæ proprie uidetur scientia non sit perturbatio: nec illa tra-
 hitur superaturq; a perturbatiōe: sed sensitiua: sicq; apparet quod tractauit
 socrates eunire: neminem scilicet scientem peccare.

Ex lectione. lli. & cap. vi.

Circa uoluptates & dolores uersari continentes & incontinentes ac mol-
 les manifestum est.

Eorū quæ uoluptatē efficiunt quædam sunt necessaria: ut quæ ad corpus
 pertinent: quali: circa alimenta & uenereorum indigentiam: & alia hu-
 iusmodi ad corpus spectantia circa quæ temperantiam posuimus: q̃dā
 non necessaria: sed per se experenda: ceu uictoria: honor: diuitiæ: & hu-
 iusmodi talia.

Qui i his q̃ p se expetēda sūt ultra rectā rōem q̃ i ipsis ē excedūt: eos nō di-
 cimus icōtinētes simpliciter: sed adiungimus pecuniæ incontinentes
 & lucri & honoris & iræ.

Qui circa corporis uoluptates in quibus posuimus temperatē & intem-
 perantē excedit uoluptates amplectēdo & dolores fugiendo famis ac
 sitis: caloris & frigoris: & omnium quæ sunt in gustu aut tactu non per
 electionem sed præter electionem & intellectum incontinens dicitur:
 non per aliquam additionem: sed simpliciter.

Temperantes & incontinentes circa eadem sunt: sed non eodem modo:
 sed temperantes quidem: eligunt: continentes uero non eligunt.

Magis dicimus intemperantem quicumq; uel non concupiscens uel parū
 excedendo persequitur uoluptates & fugit mediocres dolores: q̃ hunc q̃
 propter uehementes cupiditates id agit: nam quid ille faceret si adesset
 cupiditas iuuenilis. & circa necessariorum indigentia inuehemēs dolor

Cap. vii In his quæ natura honesta sunt & bona non uiturparantur homi-
 nes q̃ afficiātur ad illa q̃ cupiant: q̃ ament: sed quid ita ut modum ex-
 cedant: prauitas tamen nulla est circa ista: similiter nec incontinentia:
 Circa filios ac parentes excessus amoris improbus est ac uitandus.

Incontinentia non solum fugiendorum est: uerum etiam uituperabiliū:

Ex lectione. v. & cap. viii.

Sicut prauitas alia simpliciter dicitur: alia secundum additionem: ueluti immanis aut insana: sic & incontinentia est alia immanis alia insana: simpliciter autem illa solum quæ est secundum incontinentiam.

Ex lectione. vi. & cap. ix.

Minus turpis est intemperantia iræ quam intemperantia libidinis.

Quemadmodum ministri qui ueloces sunt: potius quam totum id quod eis dicitur audiant excurrunt: ac postea in agendo errant: & quemadmodum canes antequam considerent an amicus sit si mouetur streperit latant: sic ira propter calorem & uelocitatem naturæ audiens quidem rationem sed non præceptum exaudiens: properat ad ultionem.

Ratio si scilicet uerum est seu phantasia si, scilicet falsum est: iniuriam seu contumeliam ostendit: ira uero tanquam ratione concludens quod huic tali repugnandum sit statim insurgit: at libido si solum dixerit cogitatio uel sensus uoluptatem effici properat ad fruitionem quam obrem ira quidem sequitur rationem quodammodo: libido uero non turpior igitur libidinosus.

Naturalibus deſideriis magis est uenia si sequare.

Ira & indignatio naturalibus quiddam est quam libidines quæ excessiuæ sunt & non necessariae: ueluti qui se excusabat quod patrem uerberasset: nam & ipse inquit patrem uerberauit suum: & ille rursus suum: qui & puerum ostendens inquit: & hic cum uir erit me: nam id nobis gentile est. & qui trahebatur a filio sistere præcepit ante ianum: nam & patrem suum eo usque a se tractum fuisse.

Magis iniusti sunt qui occulte insidiantur.

Iracundus non insidiatur: neque ira: sed palam est: libido uero contra ut de uenere aiunt dolosam cyprigenam: & homerus fraus quæ abstulit mentem quamuis multum sapienti.

Nemo luxuriat dolens: sed qui per iram facit dolens facit.

Circa humanas uoluptates solum intemperantia est ac temperantia: atque ideo bestias neque temperatas neque intemperatus dicimus nisi per similitudinem.

Minus mala immanitas est quam prauitas sed terribilior: minus improba enim semper prauitas est non habentis principium mens uero principium est.

Milies plura mala feceret malus homo quam bestia mala

Ex lectione. vii. & cap. x.

Qui uoluptatum excessus persequitur: aut per excessum: aut per electionem: & propter ipsas & non propter aliud exinde proueniens: intemperans est.

Necesse est intemperantem non esse talem ut poeniteat : itaque insana-
bilis est.

Deterior est qui non concupiscens facit aliquid turpe: quā si concupiscēs
uehementer: aut si non per iram percusserit: quam si iratus: nam quid
hic ageret si etiam in perturbationibus esset constitutus? quo circa intē
perans potior est quam icōtinens.

Oponitur incontinenti continens: molli autem constans:

Constantia altera est a continentia: nam constantia in resistendo est: con-
tinentia uero in superando: est autem aliud resistere quam superare:
quemadmodum non uinci quam uincere: quo circa potior est conti-
nentia quam constantia.

Qui deficit in his aduersus quæ pleriq; resistunt & ualent: hic mollis &
delicatus est

Delitiæ mollicies quædam sunt.

Si quis uehementibus excessiuisq; uoluptatibus aut doloribus superatur
mirandum est: sed uenia danda est ceu ii qui risum tenere conati accu-
mulatum emittunt: ut accidit xenophonti.

Scytharum regibus mollicies inest propter genus quod tāquam effœmi-
patum a uiriliter secessit.

Cap. xi. Iocosus intemperatus esse uidetur: est autem mollis: nam iocus
relaxatio est.

Incontinentiæ hoc quidem temeritas: hoc autem infirmitas est: nam alii
quidem consultantes non persistunt in his quæ statuerāt propter ani-
mi perturbationem: alii ob id quia non considerant trahuntur a per-
turbatione.

Maxime acuti siue cholericī & melancholici ob temeritatem incontinen-
ter agūt: acuti quidē propter uelocitatem: melācholici uero propter ue-
hementiā nō expectant rationem ex eo q̄ phantasiæ sequaces sunt.

Ex lectione. viii. & cap. xii.

Assimilatur uitium intemperantiæ hydropili: & ptysi: in continentia ue-
ro epilepticis illa enim continua hæc non continua improbitas est qua
re incontinentia uitium, **scilicet intemperantiæ** non est: sed aliquate-
nus fortasse.

Vitium, **i. i. tēpantiæ** quidē laet: incontinentia uero non latet: & uitium
qdē, **i. i. intemperantiæ** cum electione est incontinentia absq; electione:
Similis est incontinens iis qui facile inebriantur & a modico uino ac pau-
ciore quam pleriq;

Vitium intemperantiæ & incontinentia in rebus similia sunt: ceu demo-
doci illud in milesios dictum. milesii quidem insipientes nō sunt: faci-
unt tamen qualia insipientes. & incontinentes iniusti non sunt: iniuri

antur tamen

Virtus principium uidelicet operabilium quod scilicet est finis cuius gratia aliquid agitur conseruat: uirtum corrumpit.

In rebus agendis principium est cuius gratia: ut in mathematicis suppositiones: quæ admodum igitur neque illic ratio edoctiua principiorum: neque hic: sed uirtus aut ex consuetudine aut ex natura recte sentire faciens circa principium.

Ex lectio. ix. & cap. xlii.

Si quis quicquam propter hoc expetit & sequitur: per se ipsum hoc sequitur & expetit per accidens uero prius.

Simpliciter dicimus quod per se ipsum dicimus.

Sunt ii dure ceruicis qui sui capitis sunt & qui indocti & agrestes:

Qui sui capitis sunt gaudet cum peruincunt: nec e sententia dimouentur & dolent si eorum sententia irriteretur instar publicorum decretorum: quare ii magis incontinenti similes sunt quam continenti: propter uoluptatem enim aut dolorem tales sunt.

Non omnis qui propter uoluptatem aliquid facit intemperans est aut prauus: aut incontinens: sed qui propter turpem uoluptatem.

Ex lectione. x. & cap. xliii.

Fieri non potest ut unus & idem simul sit prudens & incontinens.

Non quia sciat solum: sed quia actius sit: prudentem esse dicimus: sed i continens non est actius.

Astutum nihil uetant incontinentem esse: ex quo fit ut nonnunquam prudentes quidam incontinentes esse uideantur: quoniam astutia ratione propinqua est prudentiæ.

Incontinens similis est ciuitati quæ omnia opportune decernat: ac leges habeat bonas: sed illis non utatur: malus autem ciuitati quæ legibus utitur: sed malis.

Incontinentia illa qua melancholici incontinenter agunt sanabilior est: quam illorum qui consultant quidem: sed non permanent: & qui consuetudine incontinentes sunt quam qui natura. **Sanabiliores sunt.**

Facilius est consuetudinem quam naturam mutare ob id ipsum consuetudinem mutare difficile est quod nature assimilatur: ut euenus inquit: aio inueteratum usum permanere amice: atque eum tandem hominibus naturam esse.

Ex lectione. xi.

Artificum finis est ad quem perspicientes unumquodque uel bonum uel malum simpliciter dicimus

Nulla effectio cognata est finibus: ceu nulla edificatio ædibus

Voluptates impediunt prudentiam: & quanto maiores sunt tanto magis

EX.L.VII.AETHICO:

quod in uenereis patet: nemo enim dum in illis est mente prospicere quicquam potest.

Bonum artis est opus.

Pueri & bestiae sequuntur uoluptates

Ex lectione.xii.

Bonum dupliciter dicitur aliud simpliciter aliud alicui.

Quae constituunt in naturalem habitum secundum accides uoluptaria sunt.

Operatio est in concupiscentiis indigentis & imperfecti habitus & naturae *ex translatione antiqua:*

Non eisdem rebus delectatur natura dum repletur & dum in statu est. dum enim in statu est simpliciter iocundis: at dum repletur etiam aduersus: nam & acibus & amaris gaudet quorum nihil neque natura neque simpliciter iocundum est.

Sicut iocunda adinuicem constituta sunt: sic etiam uoluptates quae ab illis prouenit.

Diffi. Delectatio est operatio habitus secundum naturam sine impedimento:

Contemplatio interdum obest ad sanitatem.

Neque prudentiam neque habitum ullum impedit uoluptas ab unoquoque proueniens: sed alienae uoluptates: nam quae in contemplatione & disciplina magis faciunt contemplari atque addiscere.

Non est opus alicuius artis uoluptas rationabiliter: neque enim alterius operationis cuiusquam est ars factiua: sed potentiae a qua scilicet procedit operatio.

Ex lectione. xiii :

Omnes beatam uitam putant esse iocundam: & implicant uoluptatem foelicitati rationabiliter: nulla enim operatio si impediatur perfecta est foelicitas autem est perfectorum.

Indiget foelix bonis corporis & externis atque fortune ut non impediatur.

Qui in rota & calamitatibus magnis constitutum dicunt esse beatum: si bonus sit uel uolentes uel inuiti nihil dicunt.

Prosperitas foelicitas non est: nam haec excedens impedimentum affert foelicitati.

Fama non omnino uana est: quam populi multi decantant.

Voluptatem eandem non omnes sequuntur: tamen sequuntur omnes uoluptates.

Cuncta habent in se aliquid diuinum natura.

Ex lectione. xiiii.

Quaedam uoluptates uehementer amplectendae sunt: ut puta illae quae sunt honestae sed non corporeae: & circa quas intemperans est.

Corporalium bonorum est excessus: & malus est qui sequitur excessum:

Non malus est qui sequitur necessarias uoluptates: cuncti enim quodam modo gaudent epulis & uino & uenereis: sed non ut debent.

Non solum uerum dicere oportet: sed & causam falsi: nam id ad fidem faciendam pertinet: nam quando ratio conspicitur per quam uidebatur uerum quod non est uerum: facit ut non magis credatur.

Corporis uoluptates magis homines expetere uidentur quia dolorem pellunt: & per excessum doloris quasi medicinam quandam uoluptatem excessiuam sequuntur ac penitus corporalem sequuntur etiam illas quia gnauim habent quando propter alias letari non possunt: itaque sibiipsis fames aliquas machinantur.

Multis *id est quantum ad multa* dolorosum est propter naturam: semper enim laborat animal (ut naturales testantur sermones & uidere & audire dolorosum esse distitantes: sed consueti sumus ut aiunt.

Iocunda res est iuuenta.

Melancholici natura semper egent medicina: nam corpus quidem abroditur: & in hoc est continue propter complexionem: ac semper in uehementi appetitu consistunt: pellit autem uoluptas dolorem & quæ contraria est & quæ contingens (modo sit uehemens) & ob hoc intemperati & mali sunt.

Dico per accidens illa iocunda quæ medentur: quia enim contingit mederi patienti: sano agente aliquid iocundum uidetur. natura autem iocunda quæ faciunt operationem talis naturæ.

Nullum iocundum semper idem est: quia non simplex est natura nostra sed inest quid aliud secundum quod corruptiua: itaque si quid agat hæc alteri naturæ aduersatur.

Si alicuius natura simplex sit semper idem actus iocundissimus erit quam obrem deus semper una atque simplici gaudet uoluptate: non enim motus duntaxat est operatio: sed immobilitas: & uoluptas magis in quiete est quam in motu.

Variatio res est omnium dulcissima secundum poetam: propter nequitiam quidam: ut. n. neque homo facile uariatur: sic & natura uarietatis indiget: non enim simplex est neque æquilis.

Propositiones ex octauo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

Micidia maximæ necessaria est in uita: sine amicis enim nullus eligeret uiuere: licet cuncta possideret alia bona.

Locupletes & indignitate constituti plurimum amicis indigent: uidentur quid enim prodesset talis prosperitas si benefici conferendi auferetur facultas: quod maxime sit comedaturque ad amicos: uel quod custodiretur seruarieturque sine amicis: cum quanto plura illa sint tanto magis pe-

iculo illa subiacent.

In paupertate ac cæteris calamitatibus unum putatur in amicos esse refugium.

Iuuenibus necessaria est a micitia ad compescendos errores: & senibus ad curam & obseruationem auxiliumq; illarum rerum quæ illis desunt propter imbecillitatem: florentibus autem ad res præclaras: nam duo simul euntes & in cognoscendo & i agendo potentiores erunt.

Natura uidentur inesse amicicia ad id quod genitum est ei quod genuit & ad id quod genuit ei quod genitum est: nec id in hominibus solum uerum etiam in auibus ac plæriscq; animantibus: & eiusdem generis i ter se: at maxime hominibus.

Eos homines qui erga cæteros beniuoli sunt laudibus efferimus:

Intueri licet in erroribus *puta uiarum* omnem hominem amicum & familiarem homini esse.

Ciuitas amicicia continetur: & legum latores magis circa illam student quam circa iustitiam: concordia enim simile quiddam amicitiæ uidetur esse: huic autem maxime legum latores intendunt: discordiam uero ut rem inimicam expellunt.

Amici si sint: nihil opus est iustitia: at si sint iusti nihilominus opus est eis amicicia.

Cap.ii. Simile simile appetit.

Qui amicitiā unā speciem esse putant ex eo quia recipit magis & minus non sufficienti argumento dicuntur: nam & illa quæ alia sunt specie magis & minus recipiunt.

Ex lectione secunda.

Non omne uidetur amari: sed quod amabile est: hoc autem est bonum aut iocundum aut utile.

Vtile est id per quod efficitur bonum aliquod aut uoluptas.

Amat quisq; non quod bonum est sibi sed quod uidetur bonum.

In natura inanimatorum non dicitur amicicia: non enim est in illis recit procus amor: neq; uoluptas illorum boni: nam ridiculum est uino uelle bonum: sed saluum esse cupit ut habeat ipse: at oportet amico uelle bona illius gratia:

Qui bona alicui uolunt illius gratia beniuolos appellamus: si non idem ab illo rependatur: multi enim beniuoli sunt: erga illos quos nunquam uiderunt.

Amicitiæ est beniuolentia i rependentibus non latens.

Ex lectione tertia & cap. tertio.

Amicitiarum tres sunt species: cum totidem sit amabilia.

Qui propter utilitatem se diligunt non se ipsos diligunt: sed quia ex ipsis aliquod provenit bonum eodem modo qui propter uoluptatem: unde sunt huiusmodi amicitiae secundum accidens & facile dissoluntur non in eodem permanentibus: nam si ante amplius iocundi aut utiles sit amare desistunt.

Videtur utilis amicitiae maxime in senibus esse: non enim uoluptatem in se quuntur sed commoditatem.

Adolescentium amicitiae uoluptatis causa instituta videntur: nam amant se eundem affectus: & maxime id sequuntur quod uoluptatem in praesentia afferat: uerum id simul cunctate mutatur.

Voluptatis celeris est mutatio.

Ad amores proni sunt iuvenes: nam amatoria per affectum & uoluptatem plurimum fit: itaque amant & cito desistunt: saepe eadem die propositum mutant.

Cap. iii. Perfecta est amicitia bonorum uirorum: & inter se uirtute similes: namque sibi bona similiter mutuo uolunt qua sunt boni: sunt autem boni per se ipsos.

Permanet bonorum amicitia quandiu sunt boni: uirtus autem res per se manens est.

Boni simpliciter boni sunt: & inuicem utiles: eodem modo & iocundi: boni enim iocundi simpliciter & iocundi inuicem.

Unicuique uoluptati sunt propriae res.

Sunt bonorum amicitiae merito rarae: nam qui tales sunt pauci admodum reperiuntur & consuetudine indiget & tempore: nam iuxta pro uerbum prius sal illud de quo dicitur comedendum est quam se cognoscere possint.

Non ante recipiendum est eos esse amicos: quam alter alteri dignus amicitia fidusque appareat.

Qui propere amicitias instituunt amici quidem esse uolunt: sed non sunt nisi digni sint amari: & id cognoscant: uoluntas enim amicitiae celeriter fit: sed non amicitia.

Ex lectione. vi.

Propter uoluptatem & utilitatem malos contingit esse amicos inter se: & bonos malis: propter seipsum autem constat quod solos bonos.

Sola bonorum amicitia sine querela est: non enim facile est quicquam credere aduersum eum quem multo tempore comprobauit: persuasitque animo nunquam iniuratum iri & quaecunque alia in uera amicitia requiruntur.

Species amicitiae tres sunt: sed prima atque praecipua est bonorum uirorum qua boni sunt: reliquae quae sunt propter utilitatem & uoluptatem: secundum similitudinem amicitiae sunt.

EX. L. VIII. AETHICI.

Ex lectione. v.

Sicut in uirtutibus alii secundū actū: alii secundū habitum boni dicuntur: sic & in amicitia. alii in usu cōmuni delectantur & beneficia conferunt alii dormientes & locis disuncti non agunt quidem: sed se se habent ut amice agere.

Loca non dissoluunt amicitiam simpliciter: sed actionem: quod si diuturnior sit absentia obliuionē amicitiae inducere uidetur: unde id natum est dictū: multas amicitias silentium dirimit.

Non uidentur neque senes neque difficiles & quæstuli ad amicitia apti: quoniam niam parum in illis est uoluptatis.

Nemo potest illius familiaritate uti qui molestiam afferat: neque illius qui non sit iocundus.

Maxima uidetur natura molestiam fugere: & id asciscere quod efficiat uoluptatem.

Qui se se mutuo recipiunt: nec tamen simul uiuunt: sed beniuolis magis similes sunt quam amicis.

Nihil tam est amicorum: quam simul uiuere: nam utilitatem quidem ege ni expetunt: at simul uiuere etiam beati: his enim minime conuenit solum uiuere.

Conuersari simul non est nisi sint iocundi & tales qui eisdem rebus delectentur: quod sodalitia habere uidetur.

Amabile & expetibile simpliciter est bonum & iocundum: cuique autem quod sibi est tale.

Differunt amatio & amicitia: nam similis est amatio quidem affectui: amicitia uero habitui: nam amatio non minus ad inanimata est: in amore uero respondetur cum electione: electio autem ab habitu est.

Amici bona uolunt his quos amant illorum gratia non secundum affectum: sed secundum habitum.

Ex lectione. vi.

Iuuenes cito amicitias contrahunt: sed non senes: non enim fiunt amici his quibus non delectantur.

Familiaritas & mutua conuersatio maxime uidetur amicitiam facere.

Cap. v. Pluribus esse amicum secundū perfectam amicitiam non datur: quæ admodum nec amare plures: & similis excessus quidem uidetur: hoc autem ad unum fit.

Multos uni uehementer placere non facile est: forte autem nec bonum esse uidetur.

Propter utilitatem & uoluptatem multis placere quis potest: multi enim tales & breuis obsequium temporis.

Continue nemo ne bonum quidem tolleraret si sibi molestum esset: itaque amicos quærunt iocundos.

Ex lectione.vii.

Est alia species amicitiae a praedictis quae scilicet consistunt in aequalitate quae est secundum maioritatem uelut patri ad filium.

Non eadem est amicitia patri ad filium : & filio ad patrem : neque uiro ad uxorem : & uxori ad uirum . alia enim cuique istorum uirtus & opus alia etiam propter quae amant : aliae ergo dilectiones & amicitiae

Oportet meliorem magis diligere quam diligere : quando enim secundum dignitatem diligitur tunc fit quodammodo aequalitas : quod porro amicitiae uidetur esse :

Non similiter aequale in amicitia & in iustitia uidetur esse : nam in iustis quidem primum est illud aequale quod est dignitate : secundum uero illud quod est in quantitate : in amicitia uero id quod est quantitate primo est loco quod uero dignitate secundo

Si plurima distantia fiat uirtutis aut uitii : aut diuitiarum aut alterius rei : non amplius sunt amici : nec dignum id putant . manifestum autem est id in diis : & in regibus : & in optimis & sapientissimis : non enim illos dignantur amicitia qui ualde sunt humiliores : uel qui nullius sunt praecii :

Interdum non optanda sunt amicis maxima bona : puta ut dii fiant : quoniam non amplius eunt amici :

Hoc in loco Aristoteles proportionem illam quam superius in secunda lectione posuit absolute : uidelicet oportet amico uelle bona illius gratia dupliciter restringit . ut primo scilicet intelligatur id uerum esse : id est cui ab amico bona desiderantur bonis illis habitis talis permaneat qualis primo erat secundo ut intelligamus non omnia bona esse amico desideranda : sed illa quae non priuant nos magno bono : quale est amicam habere : & ideo subdit propositionem sequentem .

Si quis maxima bona cupit .

Ex lectione.viii. & cap.vi.

Videntur plerique per ambitionem amari magis uelle quam amare : ex quo fit ut multi adulatores ament

Inferior amicus est adulator uel fingit tale quidam : & magis amare quam amari .

Amari proxime uidetur accedere ad honorationem quod sane plerique appetunt . Plerique honorem per se expetere non uidentur : sed per accidens : gaudet enim multi cum ab his qui in potestatibus constituti sunt honorantur spe ducti : quia putant se quod opus ab illis impetraturos : ut igitur signum bene affectionis gaudent honore : qui uero a bonis uiris & scientibus appetunt honorari : opinionem sui confirmari desiderant : amari autem per se ipsos gaudent quapropter uidetur utique esse potius quam honorari : & amicitiam per se ipsam esse expetendam .

EX.L.VIII.AETHICO:

Videtur amicitia magis in exhibēdo amōrem quam in recipiendo consistere signum huius est quod matres filios amare gaudent: amari uero non quærunt si utraq; fieri nequeunt sed satis illis uidetur: si uideant filios improsp̄ritate constitutos.

Bonorum amicorum est neq; ipsos delinquere: neq; amicos permittere sibi ministros esse.

Mali in amicitia firmitatem non habent: neq; enim sibi ipsis similes perire feuerant: & paruo tempore sunt amici gaudentes mutua prauitate.

Ex contrariis maxime uidetur fieri ea amicitia quæ est prope utilitatem ut pauper diuiti: & indoctus sapienti: cuius enim quisque indiget id exoptat.

Amatores deridendi uidentur dignum putantes se amari quemadmodū ipsi alios amant: nam similiter dignos fortasse exigendum est ita amari q; si nō sint tales ridiculum est.

Non appetunt contrarium contraria per se sed per accidens: desiderium autem medii est: hoc enim bonum puta sicco non fieri molle: sed ad medium peruenire.

Ex lectione.viii.

Prouerbum est amicorum communia recte: in communione enim amicitia est: sunt enim fratribus & sodalibus communia omnia: cæteris uero diuisa.

Grauius est sodali pecuniam auferre quam ciui & non ferre opem fratri q; extraneo & pulsare patrem quam quēuis alium.

Communem cōmodū legum latores cōiectura sequuntur: & iustum esse aiunt quod communiter proficit.

Ex lectio.xl.& cap.vii.

Administrandarum ciuitates tres sunt species: & totidem etiam excessus scilicet regnum: & optimorum potestas *græce anſſocratia* tertia censura quam pleriq; popularem uocant *græce timocratiam*.

Optima administratio est regni: deterrimat uero popularis.

Transgressio regni: tyrannis est: in utraq; enim unus gubernat.

Tyrānus proprium quærīt commodum: rex uero eorum qui ab eo reguntur: non enim est rerum nisi per se sufficiat & cunctis bonis excellat: at qui talis est: nullius indiget: non ergo hic quærēt utilitates p̄prias: sed eorum qui ab eo reguntur.

Pessimum optimo contrarium est.

Prauus rex tyrānus efficitur.

Ex optimatibus ad paucorum potētiam quæ *græce oligarchia* dicitur fit transgressio gubernatorum prauitate qui tempu. gubernant: & cuncta aut plurima bona ad se trahunt.

Minime praua est multitudinis gubernatio.

Patri ad filium societas regni ē: patri enim cura est filiorum: quancq; apud
persas tyrannicum est: quoniam filiis perinde utuntur ut seruis.

Tyrānica societas est domini ad seruos: agitur enim domini utilitas,
Viri & uxoris societas ei speciei similis est qua optimates gubernant: pro
dignitate enim uir præsident: & in his quæ uirum decent: quæ uero uxo
ri congruunt hæc illi tribuit.

Si in omnibus rebus dominari uelit uir ad eam speciem trāsgreditur quæ
est paucorum potentia: præter dignitatem enim sibi arrogat: & non
quia melius est:

Interdum uxores ipsæ præsident quasi rerum potentia: non igitur per
uirtutem præsumunt sed per diuitias & potentiam: quemadmodum cum
pauci rempublicā optinent.

Fratrum societas ei similis uidetur quæ est in censu positorum hæc *græce*
uocatur dicitur pares enim sunt: nisi quantum ætatibus differunt:
itaq; si plurimū ætatibus distent: nō amplius fraterna uidetur amicitia.
Multitudinis gubernatio maxime in his domibus conspicitur quæ sunt
sine domino: sibi namq; oēs ex æquo: & in quibus ibecilis est princeps:
& unicuiq; licentia:

Ex lectione. xi. & cap. viii.

Regum ad eos qui reguntur est amicitia in maiori parte beneficii: prodest
enim illis siquidem bonus existens eam habet curam: ut qui ab eo rey
guntur quam optime habeant ut pastor ouium: unde & homerus pa
storem populorum uocat agamemnonem.

Talis est paterna amicitia qualis est regalis: differt autem magnitudinem
beneficiorum: cum essendi causa per maxima uideatur: nutriendiq; &
erudiendi: & progenitoribus hæc tribuntur.

Natura imperium optinet pater filiorum: & progenitores descendentium
& rerum eorum qui in regno sunt.

Pares ciues esse uolunt & inter se mites: in parte uero dominari & ex æquo
In tyrānide nihil est amicitia: aut parum: in quibus enim nulla est socie
tas imperanti & parenti nec amicitia est: neq; enim iustum: sed quale ar
tifici ad organum: & animæ ad corpus: & domino ad seruum.

Seruus animatum est organum: organum in animatus est seruus.

Ad seruum qua seruus est non est amicitia: sed qua homo: uidetur enim
esse quiddam iustum cuiq; homini ad omnem cum quo societas esse
potest: legis pactionis: & amicitia igitur inquantum in hō:

Ex lectione. xii. & cap. viii.

Parentes amant natos quasi suum quiddam existentes: nati uero parētes
ut ab illis quidam existentes:

Magis sciunt genitores quæ ex ipsis: quam genita quia ab his.

Magis coniungitur id a quo illi q; genitū est: q; id qd gignitur ei qui facit
&

In magnitudine quoque temporis patet parentes magis diligere filios: nam
 ii statim genitos amant: illi uero post tempus cum genitorum scientiam
 uel sensum perceperint: ex his etiam patet cur matres amant magis.

Fratres se mutuo amant: quoniam ab eisdem nati sunt.

Magnum est ad amicitiam educatio & ætas.

Est ad parentes amicitia natis: & hominibus ad deos ut ad optimos & ma-
 ioritate præstantes: maxima enim ii beneficia contulerunt cum essen-
 di educandi: cæ fuerint nato: & erudiendi.

Patentum filiorumque amicitia uoluptatem & utilitatem magis continet
 quam extraneorum: quanto in ipsis uita sociabilior.

Vir & uxori amicitia uidetur esse secundum naturam: homo enim na-
 tura est coniugale animal magis quam civile: quanto prius ac magis
 necessarium est domus quam ciuitas: & procratio filiorum communis
 animalibus.

Vir & uxor non solum procreationis cæ cohabitant: sed eorum quoque gratia
 quæ pertinet ad uitam conuestim enim distinguuntur opera: & alia sunt
 uiri alia mulieris.

VI. Coniunctio amicitiae uiri & uxoris filii uidentur esse: propter quod & ci-
 tius steriles dissoluiuntur: filii enim cõe bonum ambobus continet autem
 commune bonum societatem.

Ex lectione. xiii. & cap. x.

Fiunt inculpationes & quærelæ in ea amicitia quæ est utilitatis gratia con-
 tracta uel sola uel maxime:

Qui per uirtutem amici sunt benefacere: mutuo properant: hoc enim uir-
 tutis & amicitiae.

Aduersus amantem & beneficia conferentem nemo cõqueritur: sed si sit
 gratus beneficiis respondet.

Ridiculum esset si quis quemquam inculparet quod sibi iocundus non sit
 cum liceat illo non uti.

Cum amici se mutuo propter utilitatem utuntur semper plus quærunt &
 minus quam decet se habere existimant: & quærunt quod non tanta repos-
 tent quantæ deberent pro sua dignitate.

Amicitia quæ est propter utilitatem partim est moralis. partim legitima.
 Legitima amicitia est inductis & per pactiõem quid pro quo moralis ue-
 ro non est inductis: sed ut amico donat uel quid aliud facit dignum pu-
 tat ut ipse consequatur quasi non donauerit: sed commodauerit.

Omnes uel magna pars uolunt quidem honesta: sed anteponunt utilia:
 Considerandum est ab initio a quo quis accipit beneficium: & cuius gra-
 tia sic uel suscipiat uel non.

Cum ut libatis causa est amicitia: reius qui accipit utilitas mensura est: tan-
 tum enim fuit beneficium: quantum iste accepit utilitatis.

Capitulum undecimum. Amici boni est subuenire egentibus: nam quod prodest inquirunt studioso uel potenti esse amicum: si nihil sim conpsecuturus.

Virtutis & beneficii præmium est honor indigētiae uero auxilium & lucra: In omnibus minus habere nemo sustinet qui ergo in pecuniis minus re portat ei honorem tribuunt.

Amicitia possibilitatem requirit non secundum extimationem: neq; in oibus. ut in honoribus deorum & parentū: nullus enim pro dignitate unquam retribuere potest: sed qui pro facultate id agit bonus esse uidetur.

Nullus uidebitur destitisse patri auxilium præstare nisi excellenti prauitate: nam sine naturali amicitia humanum est auxilium non negare.

Fugiendum est aut non studendum prauo auxilium ferre.

Bene accipere multi uolunt: facere autem fugiunt ut in utile.

Propositiones ex nono libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

De repensionem faciendam repertus est nummus communis mensura ad quem omnia referunt: & quo omnia extimantur. Oritur inter amicos propter utilitatem aut delectationem indignatio: quando alia fiunt ac non illa quæ ipsi aprabant per inde est enim ac si nihil fiat quando non potiuntur optatis: ut is qui conducto citharædo pollicitus est: & quanto melius caneret tanto maiora: postridie promissa poscenti: pro uoluptate uoluptatē reddidisse inquit.

Qui primo dat uidetur permittere accipienti extimationem recumpe nationis: quod aiunt pythagoram seruasse: cum enim docuisset extimate discipulos quanti sibi uiderentur illa quæ ab didicissent: tantum que accipiebat.

Qui pecunias acceperunt prius: ac deinde nihil eorum quæ promiserant efficiunt propter magnitudinem promissorum: merito aduersus eos quærelæ sunt.

Remuneratio facienda est secundum electionem philosophiæ præceptoribus: non enim nummis ea res extimatur: nec præcium æqualēs reperitur: sed forte satis est quæadmodum erga deos & erga parentes quātū quis potest exhibere.

Cui promissum est hunc uidetur iustius præciū statuere: q̄ eū q̄ pmisit: pleriq; n. non æque extimant q̄ habent & q̄ uolūt accipere sua. n. q̄sq; & qui

EX .L.VIII. AETHICO.

dat pluris extimat : sed tamen responsio fit in his quantum statuunt
ii qui acceperunt.

Non oportet rem tanti præcii facere quanti uidetur possidenti sed quanti
faciebat prius quam possideret.

Ex lectione secunda. & cap. ii.

Reddendum beneficium ut plurimum magis quam amico conferendum
est: ceu mutuum magis cui debeas reddendum est quam amico dādū.

Cum parentes nobis causa essendi sint: honestius est illis circa alimenta
subuenire quam nobis ipsis: & honorem illis quemadmodum diis
impendere.

Seniori omni secundum ætatem tribuendus est honor: assurgendo & in-
clinando & huiusmodi: reliquis uero omnibus semper conandum est
debitum tribuere: ac discernere quid cui conueniat secundum digni-
tatem & usum.

Ex lectione tertia & cap. tertio.

Incusandus ē is qui cum ob utilitatem aut uoluptatem amicus sit: ob mo-
res se amare simulat: si uero amicus ipsius simulatione decipitur iustū
est acusare qui simulabat: & magis quam eos qui nūmos falsificant: q̄
to circa nobiliorem rem adhibita est fraus.

Non omne amabile est: sed bonum: nec amandus est malus amicus: nam
malos amare non conuenit: neq; similem esse malis:

Simile simili amicum est.

Non cum omnibus statim dissoluenda est amicitia: sed cum illis qui sūt
incurabiles propter prauitatem: nam qui corrigi possunt eis magis se-
rendum est auxilium in moribus quam in diuitiis: quāto id honestius
& amicitia magis proprium.

Quemadmodum amicis potius quam extraneis putamus gratificandum
sic his qui fuerunt amici aliquid tribuendum est propter præcedentem
amicitiam: quando non propter excessum prauitatis sit dissolutio.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Boni est bono studere sui ipsius gratia: intellectui enim gratia studet
quod unusquisq; esse uidetur.

Vnusquisq; uiuere & esse uult se ipsum & saluari ac maxime illud per
quod sapit:

Præteritorum recordatio iocunda est: & futurorum spes optima.

Bono semper idem iocundum & molestum est nec aliud: sine penitendi-
ne enim est ut ita dicam.

Bonus ad amicum ita se habet ut ad se ipsum: est enim amicus alter ipse.
Cap. v. Qui multa & graua commiserunt: & propter improbitatem odio
habentur uitam fugiunt & se ipsos interrimunt.

Quærant improbi alios cum quibus uersentur: se ipsos uero fugiunt: nā

in mentē ueniunt multa & nefaria: & alia huiusmodi si secum ipsi sint
facere cupiunt: sed si cum aliis sint obliuiscuntur.

Cum improbi nihil habeant quod amari mereatur: nullo amore erga se
ipsos afficiuntur: neq; igitur secum ipsi congaudent neq; condolent
Est in seditione improborum animus: cum interdum pp probitatem doleat
si quibusdam se abstineat: interdum uero lætetur: & modo huc modo
illuc capiatur: q; si non potest una dolere & lætari: at certe paulo post
dolet q; lætatus fuerit: nec eas uoluptates uelet accepisse: nam pœnitū/
dine improbi abundant.

Non uidetur improbus ne erga se quidem amanter habere: propterea
quia nihil est in illo quod amabile sit: q; si ita se habere ualde est mise-
rum: fugienda est improbitas: & ad nitendum ad probitatem.

Si quis erga seipsum amanter habebit: & aliis amicus esse poterit.

Ex lectione. v. & cap. vi.

Beniuolentia amicitiae similis est: non tamen est amicitia: nam beniuo-
lentia est etiam erga ignotos & latens amicitia uero non.

Beniuolentia amor non est: non enim habet intentionem & desyderium
nam amorem ista sequuntur: & ex consuetudine amor fit: beniuolen-
tia uero repente.

Uidetur beniuolentia principium esse amicitiae: quemadmodum & amo-
ris ea uoluptas quæ sit per aspectum: aspectui enim non indulgens ne-
mo amat:

Quando quis absentes desyderat: præsentiam affectat.

Beniuoli bona uolunt illis solum quibus beniuoli sunt sed pro illis nullū
susciperent negotium.

Qui uult aliquam prosperitatem habere spe alicuius commodi ab aliquo
consequendi: non uidetur erga illum esse beniuolus: sed magis erga
seipsum.

Beniuolentia fit ex uirtute ac probitate.

Ex lectione. vi. & cap. vii.

Concordia non est coopinatio: nec qui eiusdem sententiae sunt concor-
des dicimus ceu eos qui de celestibus idem sentiunt non enim perti-
net ad amicitiam talis consensio.

Concordia circa commoda uersatur: & circa illa quæ pertinent ad uitam

Concordia talis est in bonis uiris enim inter se & in eisdem sunt existen-
tes talium enim stabiles sunt uoluntates: nec in alterutrum fluunt.

Improbi concordēs esse non possunt: nisi per parum: quemadmodum
nec amici.

Ex lectione. vii. & cap. viii.

Qui beneficia contulere uidentur magis diligere eos quibus collata sunt
& iii

quam illi qui acceperunt eos qui fecere: quod in artificibus euenit omnes enim magis amant proprium opus quam ab opere: si animatum esset: ipsi amarentur.

Esse cunctis expetibile atq; amabile est.

Sumus actu uiuendo & operando.

Auctor operis est quodammodo opus: itaque ipsum amat quoniā & esse

Quod est potentia id actu esse opus ostendit.

Contulisse beneficium pulchrum est: suscepisse uero non est pulchrum in agendo: sed utile: hoc autem minus iocundum minusq; amabile.

Iocunda est præsens operatio: futuri autem spes facti autē memoria: iocundissimum autem simul & amabile quod est in actu.

Memoria honestorum iocunda est: utilium uero non nimis uel minus: expectatio autem contra uidetur habere

Quæ cum labore fiunt ea magis diligunt omnes: ceu diuitias ii qui lucrati suat quam ii qui acceperunt.

Bene suscipere uidetur absq; labore esse: benefacere autem laboriosum.

Mater filios magis amant: nam laboriosior est pater: & magis sciunt esse suos.

Ex lectione .viii. & cap. ix.

Ille maxime est amicus qui maxime uult bona alicui illius gratia: & si nulus sciat.

Prouerbia sunt amicorum omnia esse communia: & amicus amico ut genu cruri proximum.

In reprehensione: ducentes sui amatores eos uocant qui sibi ipsis plus tribuunt in pecuniis & honoribus uoluptatibus: & qui in istis plus habere pergunt ei parti animæ quæ ratione caret omnino inserviunt tales autem sunt quam plurimi.

Appellatio oritur ab eo quod frequenter fit.

Ex lectione .iiii. & cap. viii.

Videtur is magis sui esse amator: qui pulcherrima & maxima bona sibi ipsi tribuit & inseruit principalissimo sui scilicet rationi & in omnibus illi acquiescit.

Sicut ciuitas principalissimum maxime uidetur eē: sic & homo scilicet uidetur esse intellectus qui est principalissimum in eo

Amator sui maxime p'fecto est: qui mentem amat illiq; inseruit: & continens porro & incontinens dicitur: incontinendo mentem uel non continendo.

Bonum oportet sui amatorem esse: nam & sibi proderit in agendo honesta & aliis utilitates afferet: at malum non oportet: nam nocebit sibi & proximis prauas sequendo cupiditates.

Ois mēs eligit optimū sibi: bonus autē menti parit.

Studiosus abiiciet & pecunias & honores: & oīo oīa qbus hoīes iter se cō certāt ut honestatē assequātur: magisq; uolet breui tpe lētari uehemē ter q̄ lōgo leuiter: & honeste uitā agere p unū annū: q̄ multis annis: ut cūq; cōtingat: ac rē unā honestā & magnam: quam multas & paruas.

Viri studiōsi eligunt rē magnam & praeclara: sibi aderunt. n. amico quidē pecuniae & honores & magistratus sibi autem honestas: unde maius bonum sibi ipsi tribuit.

Etiā in rebus agendis studiosus quādoq; amicū pferet sibi: eritq; pulchrius: q̄ si ipsemet agat: cām agendi fuisse.

In cunctis laudabilibus studiosus uidetur sibi ipsi plus honesti tribuere: sicq; conuenit ipsum amatorem esse sui.

Ex lectione. x. & cap. x.

Videtur absurdum cum omnia beato tribuantur: amicos non tribuere: qd̄ maximum uidetur externorum bonorum.

Absurdum est eum qui solus sit beatum dicere: nemo enim eligeret cuncta bona possidere sed in seipsum: nā ciuile aīal ē hō cū aliis uiuere nātū: beato certe hoc existit: nam habet bona naturā.

Vtilibus amicis & iocūdis beatus nequaquā indiget: cū sibi adsint bona & cū uita eius sit iocunda nō indiget externa uoluptate.

Felicitas est operatio quādam.

Operatio sit ac nō existit quasi quādam possessio.

Cōtēplari proximos magis ualemus q̄ nos ipsos: & illos actus q̄ nostros.

Actus studiōsorū qui amici sunt iocundi sunt bonis.

Beatus honestis amicis indigebit.

Oportet iocunde uiuere beatum: at uero in solitudine molesta est uita.

Studiosus qua studiosus est actibus gaudet qui a uirtute proficiuntur: qui uero a uitio grauate fert: quemadmodum musicus elegāti cantu letatur: absurdo autem offenditur.

Virtutis exercitatio quādam est: conuersari cum bonis theognis inquit.

Ex lectione. xi. & cap. xi.

Apparet studiosum amicum ei qui studiōsis sit natura esse expetendum: nam natura bonum studio so per seipsum bonum est ac iocundum.

Viuerē diffinitur animalibus quidem potentia sensus hominibus uero sensus uel intellectus.

Potentia ad operationem refertur: sed principale in operatione est.

Viuerē principaliter est sentire uel intelligere.

Viuerē per seipsum bonum est ac iocundum eo quia omnes illud appetant: & maxime boni uiri atq; beati: his enim uita maxime est appetenda: quia esse illis bonum est ac iocundum.

EX L. VIII. AETHICO.

In usu ac societate uerborum & uoluntatis dicuntur homines simul uiuere: & non quēadmodum in pecudibus si simul pascantur.

Ex lectione. xii. & cap. xii.

In hospitalitate elegāter dicitur neq; multos habendos eē hospites: neq; sine hospitibus esse.

Multis uice uersa inferuire laboriosum est:

Multitudinis ciuitatis terminus est: neq; enim ex decem hominibus ciuitas constitui potest: neq; ex decem centenis milibus amplius ciuitas foret.

Illos oportet esse amicos qui debeāt omnes simul quotidiano usu uersari: hoc autem difficile est in multitudine.

Difficile est ut multi una lætentur & doleāt: accidit enim ut alter simul doleat alter lætetur.

Videtur fieri non posse ut multis uehementer quis sit amicus.

Non fiunt amici plures secundum sodaliciam amicitiam: & quæ famosa sunt in duobus dicuntur.

Qui multos parant amicos & omnibus familiariter se præbent nullius uidentur amici nisi ciuilitate: ii quos uocant placentes.

Propter uirtutem & propter seipsos non est ad plures amicitia.

Ex lectione. xiii. & cap. xiii.

Magis necessarium est habere amicos in aduersis quapropter utilibus indigent: honestius uero improspers quapropter bonos: & honestos quærunt.

Assistentia amicorum iocunda est improspers & in aduersis: nā & relectur afflicti amicis condolentibus.

Affert amicus in rebus aduersis solatium & aspectu & sermone (si modo sit aptus) nouit enim amici naturam: & quibus gaudeat: quibus uean geatur.

Sentire condolētem in suis aduersitatibus dolorosum est: omnes fugiūt ne causa doloris sint amicis.

Qui natura uutilis est cauet ne amicos simul dolore conficiat: & si non excedit in dolentia illorum dolorem non tollerat: nec conquerentium uoces sustinet: quia nec ipsa quærulus est: mulieres uero ac huiusmodi homines condolentibus gaudent.

Imitari oportet in omnibus meliorem.

Oportet in prosperitatibus prompte conuocare amicos: cum honestum sit beneiacere: in aduersitatibus autem tarde: nam malorum decet quā minime eos particeps facere: unde illud dictum extat: satis est q̄ ipse calamitatibus premor.

Potissime uocandi sunt amici quotiēs magna nobis commoda cum par

ua ipsorum molestia afferre possunt.
 Ire decet amicum ad eos qui in calamitatibus sūt inuocatum & prompte
 nam amici est benefacere indigentibus & non inquirentibus
 Honestū non est amicum properare causa suæ utilitatis.

Ex lectione. xlii. & cap. xlii.

Amatoribus aspectus ipse dulcissimus est: & magis expetunt hunc sensum
 quam alios: ut pote amore in hoc potissimum existente & genito
 Quod est singulis amicis esse: uel cuius gratia uiuere expetunt: in eo cum
 amicis uolunt moram trahere: itaq; alii compotant alii collidunt:
 alii simul philosophantur.

Singuli in his quotidiano usu uersantur quæ maxime amant in uita:
 Amicitia improborum flagitiosa est: communicant enim praua instabi-
 les existentes: & flagitiosi sunt inuicem se assimilantes proborum au-
 tem proba: ex quotidiano usu suscipiens incrementum.
 Videntur amici meliores fieri agendo & se mutuo corrigendo.

Propositiones ex x. libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

Videtur ad moris maximam uirtutem esse: ut gaudeat quis qui
 bus gaudere oportet & oderit q̄ odisse oportet: tendunt enim
 hæc per totam uitam inclinationem habentia: & potestatem ad
 uirtutem ac beate uiuendum.

Qui de affectibus & actibus habentur sermones minorem fidem quam
 opera habent quando igitur discordant ab his quæ sunt secundum sen-
 sum: sprete atq; reiecti sunt etiam uerum insuper interrimunt

Qui uoluptatem uiuuperat: si quando illius appetens depræhedatur ad il-
 lam inclinari uidetur: quasi talem existens omnem.

Diffinire non est multorum.

Sermones qui ueri sunt non solum ad sciendum utilissimi sunt: sed ad
 uiuendum: consentanei enim operibus fidem habent quapropter & p-
 uocant intelligentes uiuere secundum ipsos.

Ex lectione. ii. & cap. ii.

Eudoxus uoluptatem summum bonum esse censebat: propterea q̄ cūcta
 rōnalia & irrationalia illam appetere cernebat.

Fidem habuere sermones eudoxi propter morum probitatem: magis quā
 propter se ipsos: egregie enim modestus esse uidebatur: quare non ut
 amicus uoluptatis hæc dicere creditus est: sed quod re uera sic esset.

Oē bonum cum alio bono expetibilius est quam solum.

Quod omnibus uidetur id esse dicimus: & qui hanc opinionem tollit nō
 multo probabiliora dicit.

Etiā in prauis est aliquod naturale bonum ualentius quam secundum se ipsa: quod appetit appropriatum sibi bonum.

Ex lectione. ii.

Nihil prohibet quemadmodum sanitas determinata existens recipit magis & minus sic & uoluptatem recipere.

Voluptas motio non est: omni namque motioni proprium uidetur esse uelocitas & tarditas: licet non per se: sed ad aliud: uoluptati autem neutrum horum existit: nam potest quis cito lætari quemadmodum & irasci: sed in uoluptate constitutum non.

Traduci ad uoluptatem uelociter & tarde quis potest: operari uero secundum illam uelociter non potest.

Nō est repletio uoluptatis: sed dum sit repletio quisque uoluptatem capis & dum exhauritur dolet.

Ex lectione. iii. & cap. iii.

Si peruerse dispositis obscena sunt iocunda: & non putandum est ea simpliciter esse iocunda: sed ipsis: quemadmodum ægrotantibus salubria.

Voluptates differunt specie: alia enim ex rebus honestis: alia ex turpibus fiunt.

Fieri non potest ut quis iusti uoluptatem accipiat nisi sit iustus: neque musici nisi sit musicus.

Nullus optaret uiuere si ita puerili mente futurus sit in uita ut his ex rebus uoluptatem capiat quibus pueri maxime capere uidentur.

Circa meminisse: scire: uirtutes habere: solitudinem utique poneremus: etiam si nulla inde sit prouentura uoluptas.

Voluptas non est summum bonum: neque ois expetibilis est.

Ex lectione. v. & cap. iiii.

Visio omni tempore est perfecta: non enim quicquam illi deest quod postea factum illius speciem perficiat: & huic similis apparet uoluptas: tota enim quiddam est: nec ullo tempore uoluptatem quis cupere potest: quæ si maiori tempore fiat illius species perficiatur.

Voluptas motus non est: nam omnis motus in tempore est & finis alicuius: delectari autem est in non tempore.

Uisionis non est effectio: neque puncti: neque unitatis: neque quicquam horum motus signi neque uoluptatis nam totum quoddam est.

Ex lectione. vi.

Perfecta operatio est operantis optime dispositi erga potissimum eorum quæ sibi subsunt: & hec erit iocundissima.

Per omnem sensum sit uoluptas: & similiter per intellectum & contemplationem.

Perficit operationem uoluptas nō ut habitus qui inest: sed ut resultas quidam finis ueluti in ætatis flore pulchritudo.

Capitulum quinto. Nullus continue in uoluptate est: cuncta namque humana impossibilia sunt continue operari. uoluptas autem sequitur operationem.

Viuerē omnes appetunt.

Vita operatio quædam est:

Quilibet circa illa & illis operatur q̄ maxime amat: ceu disciplinarum studio dedit intellectu circa perspicientiam rerum: & musicus auditu circa dulcem sonum.

Ex lectione. vii.

Coniugata uidentur esse operatio & uoluptas: nec separationem recipere: nam sine operatione non fit uoluptas: & omnem operationem uoluptas perficit.

Voluptas & operatio specie uidentur differre: nam alia specie ab aliis persici putamus.

Vnauquæq; uoluptas operationis illi quam perficit propria est

Coauget operationem propria uoluptas magis enim singula discernunt exactiusq; comprehendunt quicunq; uoluptate operantur:

Ab aliis prouementes uoluptates impedimento sunt operationibus: ex quo fit ut quotiens uehementer aliqua re gaudemus: non fere aliud agamus: & alia faciamus cum aliis leuiter delectamur.

Ex lectione. viii.

Cum differat operationes probitate & improbitate: & aliæ expetende sint aliæ fugiendæ: aliæ neutræ: eodem modo se quoque uoluptates habent.

Cap. vi. Magis propriæ sunt operationibus uoluptates quæ illis insunt q̄ cupiditates: hæ namque distincte sunt temporibus & natura: illæ uero propinquæ operationibus & indistinctæ: ita ut ambiguum sit utrum idē sit operatio & uoluptas.

Vnicuiq; animali est propria uoluptas quemadmodum & opus: nam ut inquit heraclitus: asinos magis delectant stramina quam aurum.

Operationes ac uoluptates quæ aliorum sunt specie differunt specie: quæ uero sunt eorundem indifferentes sunt esse rationabile est.

Voluptates quas omnes fatentur esse turpes non est dicendum eas esse uoluptates nisi illis qui corrupti sunt:

Ex lectione. ix. & cap. viii.

Felicitas est finis rerum humanarum.

Fœlicitas habitus nō est: & enim dormienti existere posset: & instar plante uitæ degenti: & in calamitatibus maximis constituto.

Fœlicitas ponenda est in aliqua illarum operationum quæ propter se expetuntur & non illarum quæ propter aliud.

Propter se expetendæ sunt illæ operationes in quibus nihil alterius quæritur quam operatio & tales uidentur esse operationes secundum uirtutem.

Ludi ad fœlicitatem uidentur pertinere: quoniam ii qui in magna potentia constituti sunt illis intendunt: at id fortasse nullum est signum: non enim impotentatu est uirtus neq; mens a quibus laudabiles sunt operationes.

Pueri quæ apud eos in præcio sunt ea putant esse optima: & quemadmodum apud pueros atq; uiros diuersa præcio habentur: sic etiam apud bonos & malos.

Præciosa & iocunda sunt illa quæ studioso sunt talia

Cuiq; secundum proprium habitum expetentissima est operatio: unde & studioso secundum uirtutem

Non est fœlicitas in ioco: nam absurdum foret iocum esse eum quem quærimus finem.

Cuncta alterius gratia expetimus præter fœlicitatem

Studere & laborare ioci causa stultum nimis puerileq; uidetur: iocari uero ut studeas secundum anacharsis sententiam recte se habet

Cessatio quædam iocus uidetur & non est finis cessatio cum fiat gratia operationis.

Meliora dicimus seria quam ridicula & iocosa.

Potest quiuis sui corporis uoluptatibus: etiam abiectus quisq; nō minus quam optimus: at fœlicitatem nullus dicet obiectio competere: si non & uitam.

Ex sectione.x. & cap.viii.

Rōnabile est ut fœlicitas sit scđm optimā opationē: optima autē operatio est contemplatiua.

Quod optia opatio sit cōtēplatiua cōsentaneū uidetur ueritati: & n. mēs optimū ē eorū q̄ i nobis sūt & cogniscibiliū circa q̄ mēs ē isup cōtinuatissima hæc ē opatio cōtēplari. n. possumus cōtinue magis q̄ qd uis agere

Maximā oīum opationū uoluptatē afferre illā q̄ ē p sapiētiā oēs cōferiūt uī nēpe sapiētia mirabiles q̄sdā hīc uoluptates & cernitudie & puritate.

Rōabile est scientibus maiorem delectationē ad eē quā quærentibus.

Necessariorum ad uitam & sapiens & iustus & cæteri indigent: talibus uero sufficienter affluentibus: iustus quidē idiget ad quos & cā qbus iustitia utatur: eodē mō tēpatus & fortis & aliorū q̄sq; at sapiēs p seipsū

cōtemplari pōt: & quanto sapientior sit magis:

Melius fortasse est si sapiens adiutores habet: sed tamen ipse per se sufficientissimus est.

Videtur sola cōtemplatio sapientiæ propter se amari: nihil enim ab illa prouenit, præter cōtemplationem: at in rebus agendis uel plus uel acquirimus præter actionem.

Ex lectio. xi. & cap. ix.

Videtur foelicitas in otio esse.

Negotiamus ut ociemus: & bellum greimus ut in pace degamus: nullus enim bellum expetit bellandi gratia: neq; parandi illa quæ ad bellum pertinent: nam uideretur penitus sanguinolentus esse si amicos faciet hostis ut pugna cedescq; sequantur

Nihil eorum quæ foelicitatis sunt imperfectum est.

Cōtemplatiua uita potior est quam quæ secundum hominem: non enim qua homo est ita uiuet: sed qua diuinum quiddā in ipso existet:

Oportet non quemadmodum mouet quidam nos humana curare cum sumus homines: & mortalia cum sumus mortales: sed quantum fieri potest ad immortalitatem ad mitti & omnia facere ut uiuamus secundum optimum eorum quæ in nobis sunt *scilicet secundum mentem* licet enim molle paruum id sit potentia & præcio multo magis existit proprium cuiq; natura optimum & iocundissimum est: & hominum igitur uita quæ est secundum mentem: si quidem maxime hæc est homo.

Ex lectione. xii.

Vita quæ est secundum mentem beatissima est: secundariā uero illa est quæ est per aliam uirtutem scilicet prudentiam: nam operationes secundū illā humanæ sunt.

Coniugata est prudentia moris uirtuti: & illa prudentiæ siquidem principia prudentiæ sunt secundum uirtutes morales: rectum autem in moribus secundum prudentiā: coniunctæ uero hæc affectibus & circa compositum sunt: compositi autem uirtutes humanæ sunt: uita igitur secundum illas & foelicitas: illa uero quæ mentis separata est.

Voluntates hominum obscuræ sunt: & simulant se iusta uelle cum non sunt.

Cōtemplati nihil exteriorum bonorum opus est ad operatiōem: sed (ut ita dixerim) cōtemplationē impediunt: uerum qui homo est: & cum pluribus uiuit eligitq; nirtuosa facere indigebit profecto his ad hominis uitam.

Cap. xi. Actiones secundum uirtutes morales deo non attribuimus: nam in rebus agendis pauum quiddam est & indignum numine deorum. Operatio dei beatitudine præcellens cōtemplatiua est: & homibus operatio illa quæ huic cognatissima est erit utiq; foelicitissima:

EX.L.X.AETHICOI

Cetera animalia foelicitatis capatia non sunt cum tali operatione penitus careant.

Deo omnis uita beata est hominibus uero in quantum similitudo quædam competit huiusmodi operationis:

Foelicitas est speculatio quædam.

Ex lectione .xiii:

Indiget foelix externa prosperitate cum homo sit: non enim natura per se sufficiens est ad contemplandum: sed oportet sanum esse corpus: & alimenta carerumque famularum adesse.

Non in excessu externarum reum sufficientia est: neque iudicium neque actio nam priuati homines non minus uidentur recta agere: quam illi qui sunt in potestatibus constituti: immo etiam magis.

Solon recte foelices ostendit esse mediocriter abundantes externis bonis agentes præclara & uiuentes modeste: potest enim qui mediocritia possidet agere quæ oportet.

Anaxagoras uidetur non locupletem neque potentem existimare foelicem: dicens se nequaquam mirari si ille multitudini absurdus esse uidetur: nam multitudo solum iudicat a rebus externis:

Veritas in rebus ex operibus & uita discernitur.

Consideranda sunt quæ dicuntur de moribus ad uitam factam referendo: & si concordant in operibus recipere illa oportet: si uero discordant rationem perquirere:

Qui secundum mentem operatur & eam colit & optime dispositus est amicissimus deo uidetur esse: nam si deus curam habet humanarum rerum ut estimatur & creditur rationabile est eum gaudere optimo & cognatissimo.

Amatibus mentem maxime & honorantibus deus fauet tanquam rerum sibi charissimarum curatoribus.

Amicissimus dei est sapiens: eundemque foelicissimum esse decens est.

Ex lectione .xiiii. & cap. xi.

Non est in rebus agendis finis considerare singula atque cognoscere: sed magis illa agere: nec sane sufficit scire: sed conandum est illa habere & uti.

Si uerba satis essent ad faciendum nos bonos: multam & magnam mercedem secundum Theognidem persuasores merito reportarent.

Constat sermones illam uim habere: ut prouocare ac propellere iuuenes eos qui ignui sunt possit: & generosum more ueræque honestatis amantem uirtuti obnoxium facere: sed uulgus non posse ad probitatem inducere: non enim tales sunt ut uerecundiam obtemperent sed metu: neque ut abstineant a prauis propter turpitudinem: sed propter poenam.

Non possibile est neque facile quæ ab antiquo moribus occupata sunt ea

uerbis mutare.

Alii fiunt boni natura alii consuetudine : alii doctrina :

Fieri bonos natura non est in nostra potestate : sed per quandam diuinā causam : ut uere fortunatis existit.

Sermo & doctrina nunquam in omnibus uires habent : sed oportet ut ante cultus sit moribus auditoris animus ad recte gaudendum odiedumq; : tanquam ager qui semina sit nutriturus : nam qui secundum perturbationem animi uiuit : nec audiret monentis persuasiones nec intelligeret : perturbationes enim animi non uidentur penitus scedere uerbis : sed uiolentiæ.

Ex pueritia difficile est recta inductione ad uirtutem potiri : nisi sub talibus educatus sit legibus : nam uiuere modeste & temperate plurimis ac præsertim iuuenibus non est iocundum : quamobrem legibus constitutum esse oportet circa educationem & exercitia : non enim molestiam afferent si fuerint conserua.

Legibus indigemus omnino recte per totam uitam : nam pleriq; necessitati magis quam rationi parent & pœnis quam honestati.

Debent legum positores prouocare & exhortari homines ad uirtutem honesti gratia : ut pote illis qui boni sunt ea secuturi : aduersus autem inobedientes & tardiores pœnas suppliciaq; imponere : qui uero tales sunt ut emendari non possint : eos penitus exterminare : nam probum uirum & hone uiuentem rationi parituum esse existimamus : in probum uero libidinibus obnoxium quasi bælluam quādam subiugo positam per dolorem esse coercendum.

Patris ordinatio uim & necessitatem ~~et actionem~~ non habet : nec alterius cuiusdam uiri nisi sit rex aut huiusmodi : at lex uim habet necessariam ratio existens & prudentia quadam & mente quadam.

Homines eos qui cupiditatibus suis aduersatur (& si recte faciant) tamē indigne ferunt lex autem non est molesta iubens probitatem.

Ex lectione. x.

Ut in ciuitatibus uim habet leges & mores : sic in domibus paterni sermones & mores ac plus etiam propter beneficia collata.

Differunt priuata instituta a publicis : ueluti in medicina : uniuersaliter enim feblicitanti confert abstinentia & quies : est tamen fortasse aliquis cui non confert.

Ex lectione. xvi.

Nulli quicquam melius ciuitati suæ reliquere possent quam filios suos ad tempu. gubernandam aptos neq; sibi ipsis aut his quos charissimos habent magis quicquam optare possunt : quam potentiam bene administrandæ reipublicæ.

Experti in singulis recte iudicant opera & per quæ & quomō perficiantur.

tur'intelligunt.

Incipiunt propositiones ex libro primo Magnorum moralium Aristotelis.

Indiosum esse est uirtutes habere.

Oportet si quis in politicis debet practicus esse secundum mores esse studiosum.

Negotium circa mores pars est & principium politicae.

Nihil proficuum est scire quidem uirtutem: quomodo autem utique fiat & ex quibus non odire: simul enim scire uolumus

& nos ipsi esse tales.

Primo pythagoras incepit de uirtute dicere: non ratione uirtutes ad numeros reduces.

Post pythagoram socrates adueniens: non ratione uirtutes scientias faciebat.

Scientiae omnes sunt cum ratione: ratio autem in intellectu animae sit solo uirtutes autem etiam in irrationali parte animae sunt.

Nulla scientia neque potentia causa mali est: sed omnium potentiarum bonus est finis: & optimae potentiae ac scientiae optimus erit finis.

Bonum dicitur dupliciter: aut enim optimum in unoquoque entium: hoc autem est quod per sui naturam est appetibile: aut quo alia participantia bona sunt: hoc autem idea boni est: ut commune omnibus existens bonis.

Aliud ab idea ipsum commune omnibus est idea enim separabile est & ipsum secundum se ipsum est: commune autem omnibus in est.

Diffinitio uult uniuscuiusque substantiam dicere.

Non est unius scientiae neque potentiae de omni bono intendere: quia bonum in omnibus praedicamentis est: non enim medicus bonum quod est in gubernatiua quandoque sciet.

Non est politicae de communi bono dicere: sed de bono optimo nobis.

Oportet in omni scientia principia propria accipere incontinens est enim si quis uolens triangulum duobus rectis aequales habentem dicere accipiat principium quod anima immortalis est.

In scientiis accidit simul scire scientiam quid est & esse sciententem: si enim medicinam quis sciuit quid est: medicus iste confestim est: sed non in uirtutibus haec accidit: non enim si quis sciuit iustitiam confestim iustus est.

Bonorum haec quidem sunt honorabilia puta anima intellectus: principia: principium uirtus haec autem laudabilia: puta uirtutes: ab operationibus enim quae sunt secundum ipsas laus sit: alia uero sunt potentiae: puta principatus: diuitiae fortitudo: pulchritudo.

Potentiae diuinae appellantur bona: & fortuna generationis ipsorum causa est: fortuna enim & diuitiae fiunt & principatus: & uniuersaliter quae

cunq; in potentia ordinē conueniunt.

Quartum bonorum est quod est sanatiuum & conseruatiuum boni: puta exercitium sanitatis: & si quid aliud tale

Bonorum hæc quidem omnino & ubiq; sunt appetibilia: puta iustitia & aliæ uirtutes: hæc autem non: puta fortitudo & diuitiæ: & potentia & huiusmodi.

Bonorum hæc quidem sunt fines puta sanitas: hæc autem non: ut quæ cā sanitatis sunt.

His quæ sunt ad finem semper finis melior: & simpliciter & uniuersaliter ipsorum finium semper melior perfectus imperfecto.

Diffi. Perfectus finis est quo adueniente nullo amplius indigemus: imperfectus autem quo adueniente indigemus aliquo.

Fœlicitate adueniente nullo alio indigemus.

Fœlicitas est ex multis bonis composita: & nihil ab his bonis est fœlicitas

Cap. II. Bonorum hæc quidem in anima sunt puta uirtutes: hæc aut in corpore: puta sanitas & pulchritudo: alia uero exterius ut diuitiæ principatus honor & huiusmodi: & horum quæ in anima sunt optima sunt.

Bona quæ in anima existunt determinata sunt in tria: in sapientiā: in uirtutem: & delectationem.

Ufus appetibilior est habitu: nullus enim utiq; uellet habere uisum non debens uidere: sed claudere: usus enim finis est habitus autē usus cā.

Capitulum tertio. Cum in anima sit uirtus idem dicimus aīam facere & aīæ uirtutem: sed uirtus quidem in unoquoq; hoc facit cuius est uirtus. aīa autem alia quædam.

Nullo alio quam anima uiuimus uirtute autem animæ bene uiuimus.

Diffi. Bene uiuere & bene operari nihil aliud dicimus quam fœlicitatem ergo fœlicitas est in bene uiuere.

Bene uiuere est in uiuendo secundum uirtutem.

Fœlicitas est in uiuendo secundum uirtutes.

Fœlicitas est in imperfecto non imperfecto: nō enim erit in puero: sed i uiro

Fœlicitas nō est in tempore imperfecto sed perfecto qd utiq; erit quo homo uiuit: & in ratione dicitur a multis quod oportet fœlicem in maximo tempore uitæ iudicare.

Quod fœlicitas sit actus uidebit utiq; aliquis exinde in somnis enim si qs dormiat per uitam talem non uolumus hunc dicere ualde fœlicem esse uiuere quidem ipsi inest: sed uiuere secundum uirtutes non inest: quod erat secundum actum.

Capitulum quarto. Est quædam pars animæ qua nutritur animatum quā uocamus nutritiuam: cuius non est uirtus huius enim partis non est agere.

Motus non est in parte animæ nutritiua: unde nec actus: sed similis esse ui

uidetur igni illi. n. quicquid imites consumet: & si non immittas nō habet motum ad accipiendum: ita & hæc pars animæ habet: si quidem enim immittas nutrimentum nutrit: si autem non immittas non nutrit nec habet motum nutriendi: quare non cooperatur hæc pars secū dū felicitatem.

Cap.v. Est anima in duas partes diuisa: in rationem habens: & i irrōnabile In parte animæ rationem habente sit prudentia solertia sapientia bona di sciplinatio & memoria & talia: in irrationali autem ipse uirtutes: u temperantia iustitia fortitudo & quæcūq; aliæ moris uidentur lauda biles esse.

Secundum eas uirtutes quæ sunt partis irrationalis laudabiles dicimur se cundum autem eas quæ sunt partis rationem habentis nullus laudatur non enim quia sapiens ullus laudatur: neque quia prudens: neq; om nino secundum aliquid horum.

Moralis uirtus ab indigentia & superabundantia corrumpitur: si enim ali quem ualde facies impavidum quod deos non timeat non sortis sed infans erit: si autem timentem omnia timidus erit.

Ab eisdem augentur & corrumpuntur uirtutes: ut fortitudo augetur & corrumpitur a timoribus:

Non accipere uirtutem & malitiam absq; tristitia & delectatione unde uir tus circa delectationes & tristitias est.

Ab eo quod est consuetudo fortassis habet denominationem & ethica dicitur propter ethieſte id est aſueſcere: neq; enim una nobis uirtutum irrationalis partis natura fit.

Cap.vi. Quæ sunt in anima sunt passionēs potentiæ & habitus

Passiones aīæ sūt timor odiū deſyderium zelus miſericordia: & talia con ſueuit ſequi triſtitia & delectatio . . .

Potentia sunt secundum quas bene uel male paſſiui ſumus horum puta ſecundum quas potentes ſumus irāſci triſtari & miſereri & talia.

Plus fingere eorum quæ ſunt habere iactantiæ eſt: minus autem ironiæ medietaſ autem quæ eſt horum ueritaſ eſt.

Virtus circa triſtitiaſ & delectationeſ eſt & paſſionum animæ medie taſ eſt.

Passiones aliquæ sunt in quibus malitia non est in superabundantia & de ſectu quodam puta adulterium.

Cap.vii. Plus diſtantiā a medio contraria magiſ eſſe uidebuntur . . .

Circunſcribēſ medium facile eſt inuenire: medium autē hēre difficile ē

Cap.viii. Ratio ſocratiſ uera non eſt: non in nobiſ fieri ſtudioſoſ eſſe aut prauiſ: quoniam nulluſ eligeret iniuſtuſ eſſe: tunc enim incōueniē ageret legem ponēſ quæ in nobiſ non ſunt præcipiēſ operari: ac in uirtute lauſ in malitia autem uituperiuſ non eſſet: lauſ enim & uitupe

rium non inuoluntariis est.

Vituperamus ægrotantes quando ipsos putamus cās eē ægrotādi: aut male habere corpus quasi existens & hoc uoluntarium.

Ois natura generatiua est substantiæ talis qualis ipsa ex principiis quibusdā Cū operatiōes pmutantur & principia opationū ex quibus sunt permutatur Principiū opatiōis studiosæ & prauæ electio ē & uolūtas & oē qd secundum rationem est: unde & ipsis mutatis mutamur & ab operatiōibus uolentes.

Et si in aliquo sit iustum esse & studiosum si uoluerit non tamen in eo est oīum studiosissimum esse: sicut enim si quis uoluerit curā habere corporis non utiq; oīum optimū habebit corpus: oportet enim non solū curā in eē: sed & naturaliter fieri corpus bonum & optimum: similiter oportet existimare in anima: nō enim utiq; eligens studiosissimus esse studiosissimus erit: nisi & natura erit.

Cap. viii. Voluntarium simpliciter dicimus quod operamur nō coacti. Appetitus tres sunt species concupiscentia: ira & uoluntas

Diffi. Violenta sunt quoq; exterius est causa aqua coguntur operari.

Coacta non sūt dicenda quæcunq; delectationis causa operamur: si quis enim dicat coactus sui amici mulierem corrumpere a delectatione absurdum erit.

Cap. x. Electio appetitus non est: quoniam appetitus in aliis animalibus ē electio autem nō electio enim cū ratione est.

Electio uoluntas non est: quoniam uoluntas impossibile est: uolumus enim immortales esse eligimus aut non.

Electio non est ipsius finis sed eorum quæ sunt ad finem: uoluntas autē est ipsius finis.

Electio non est intentio: de multis enim intendimus quæ non eligimus.

Diffi. Electio est appetitus consiliatiuus eorū quoq; in nobis est & operari & non operari & ita operari & non ita: & eorū in quibus est propter qd nō tamen unū & determinatū: sicut est in geometria.

In supabundātiā & defectum propter delectatiōem & tristitiā serimur propter delectationem enim praua operamur: propter tristitiā autem bona fugimus.

Peccatum non sit intentione: sed electione bonorum & non circa ipsum finem: in hoc enim oēs cōsentiunt finem: puta sanitatem bonum: esse sed quæ utiq; sunt secundum finem: puta utrū ad sanitatem comedere bonū sit nō omnes sentiunt.

Cap. xi. Virtus magis est cōiectatrix ipsius finis: quā eorū q̄ sūt ad finem Dicimus simpliciter actum habitu esse meliorem: hoies enim studiosum uidentes iudicant ex operari: propter id quod nō ē possibile manifesta re uniuscuiusq; electionem quam habet

Cap.xii. Si quis non timet tonitrua aut coruscationes aut aliud quid supra hominem terribilium: non fortis: sed insanus erit.

Qui propter experientiam fortes uidentur: sicut milites: aut propter passionem puta amantes non fortes dicendi sunt.

Fortitudo politica qua ciues propter uerecundiam pericula sustinent: non utique uere fortitudo est dicenda: hac enim ablata non manet fortitudo.

Qui fortes uidentur propter spem & expectationem boni: non fortes sunt dicendi.

Qui modo per rationem causa boni ad periclitandum: impavidus existens circa hoc: hic uere fortis est & fortitudo circa hoc est.

Cap.xiii. Temperantia est medietas immoderantiae & insensibilitatis: quae circa delectationes intactu & in gustu factas uersatur.

Manfuetudo est medium irascibilitatis & inirascibilitatis.

Cap.xiiii. Liberalitas est medietas prodigalitatis & illiberalitatis.

Prodigus est qui pecunias consumit in quae non oportet: & plus in quibus oportet: & quando non oportet.

Illiberalis contrarius est prodigo qui non consumit in quae oportet: & quae cumque oportet: & quando oportet.

Malum multiforme est: bonum autem uniforme ut sanitas quidem simplex morbus autem multiformis: & similiter uirtus simplex est: malitia uero multiformis.

Liberalitatis non est possidere & praeseruare pecuniam: sicut nec fortitudinis est arma facere: sed uti.

Cap.xv. Magnanimitas est medietas quaedam ambitionis & pusillanimitatis: quae circa honorem & inhonorationem uersatur: quae non a multis sed a studiosis conferuntur.

Qui facile contemptibiles sunt & prauis: magis se ipsos dignificantes: & a studiosis se honorari oportere putantes: ambiciosi sunt:

Qui minoribus se ipsos dignificant quam conuenit ipsi pusillanimi sunt.

Cap.xvi. Magnificencia est medietas superabundantiae & paruificentiae: & circa consumptiones est: quas decenter fieri conuenit.

Cap.xvii. Nemesis est medietas quaedam inuidiae & characaciae idest male leticiae.

Nemesis idest indignatio est tristitia quaedam circa bona quae sunt existentia indigno existenti.

Characatos idest male gaudens delectabitur male operante & digno & indigno.

Semnotes idest honestas intermedia est authadiae idest pertinaciae & complacentiae: & est circa gestus.

Diffi. Authades idest pertinax est talis qualis nulli assotia ri neque loqui: & nomen quidam authades ab eo quod est sibi placens ipositu esse uidetur.

Diffi. Placidus est talis qualis est omnibus associari & omnia ubiq.

Neq; æuthades neq; placidus est laudabilis: semnos autem **ideft honestus** in medio horum est laudabilis.

Verecundia est medietas in uerecundiæ & cataplexios **ideft stuporis**: & est circa operationes & sermones.

Inuerecundus est qui est in omnes: dicens & operans:

Diffi. Cataplex **ideft stupidus** est qui omnia & operari ueretur & dicere.

Diffi. Verecundus est qui operatur & dicit in quibus oportet: & quando oportet.

Eutrapelia **ideft comitas** est medietas bomolochiæ & agrociæ.

Diffi. Bomolochus **ideft iocunda** est qui omnia & omne est putans oportere conuiciari.

Diffi. Agroceus **ideft rusticus** est qui conuicinari uolens: non conuiciatus sustineat: sed iratus fiat.

Est aliquis eutrapelus **ideft comis** dupliciter: qui neq; omnes & omnino conuicians est: sed potens conuiciari moderate: & qui utique sustineat conuiciatus.

Cap. xviii. Amicitia est medietas adulationis & inimicitia: & est circa operationes & sermones.

Diffi. Adulator est qui plus decentibus & existentibus adiiciens est.

Diffini. Inimicus est qui a decentibus & existentibus diminuens est: & ab eis quæ sunt circūuferens est.

Diffi. Amicus est qui in medio eorum est: neq; enim plus eis quæ sūt adiiciet: neq; laudabit quæ non decent: neq; rursus minora faciet: neq; oīo contrariabitur.

Cap. xx. Veritas est in medio ironiæ: **ideft simulationis** & iactantiæ: & est circa sermones. **ἱερωνεία. αἰ. dissimulatio.**

Diffi. Iactator est qui plus eis quæ sunt sibi est fingens esse: aut scire quæ non scit.

Diffi. Ironi **ideft cauillator** est qui minus eis quæ sunt est fingens esse: & q̄ scit non dicens: sed occultas scire.

Diffi. Verus est qui neq; est fingens plura eis quæ sunt ipsi: neq; minora: sed existentia ipsi hæc dicet & esse & scire.

Cap. xxi. Iustum est duplex hoc quidem est secundum legem: quod non propria iustum est: hoc autem quod in alterum æquale est.

Lex præcipit oīa quæ secundum uirtutes dicuntur.

Quando aliquis bonorum maiora sibi tribuit: maloꝝ aut minora: hoc i æquale est & ita iniustum:

Pythagorici dicebāt iustum esse quæ quis facit hæc cōtra pati: sed tale nō est ad oēs: seruienti enim si percusserit libeꝝ nō est iustum cōtra percuti semel: sed multotiens: & liber si libero oculum euellit: non est iustum

contra euelli solum: sed plura pati
 Iustorum hoc quidem secundum naturam est: hoc autem secundum legē
 sed melius est iustum quod secundum naturam est: q̄ qđ secundū legē.
 Natura existentia nonnunq̄ transmutantur: nam si omnes sinistra stude-
 remus semper proiicere fieremus utiq̄ ambidextri: a natura autem sini-
 stra est: & dextra nihilominus meliorem sinistra: quis omnia faciamus
 sinistra sicut dextra.

Non contingit aliquem sibi ipsi iniustum facere.
 In agonibus accipiens palmam a presidente hoc iudicante non iniustum
 facit. quis iniuste ipsi assignetur: sed utiq̄ iudicans male & dans iniu-
 stum facit.

Cap. xxii. Pars animæ rationem habentis: hec quidem consiliatiua est:
 hec autem scientifica.

Scientificum & consiliatiuum altera ab inuicem esse ex subiectis utiq̄ fiet
 manifestum: quemadmodum enim quoniā alteri ab inuicem sunt co-
 lores & sapores & soni: sensus alios natura ipsorum tradidit: sonum
 enim auditu cognoscimus: & saporem gustu: colorem autem uisu: &
 alia aliis similiter: sic & eodem modo oportet opinari: quoniam altera
 sunt subiecta: alteras esse animæ partes quibus hæc cognoscimus.

Altera est particula animæ quæ circa sensibilia est: & altera que circa in-
 telligibilia.

Consiliatiuum est circa sensibilia & ea que in motu: & simpliciter que in
 generatione & corruptione sunt consiliamur: enim de his.

Cap. xxv. Scientia circa scibile est: prudentia autem circa operabilia in
 quibus est electio & fuga & quæ in nobis est operari & non operari.

Diffi. Non idem est factiuium & operariuium factum enim est cuius extra
 factionem alius est finis: operariuium uero cuius non est alius finis ex-
 tra operationem.

Circa operationem & operabilia est prudentia: circa factionem autem &
 factibilia est ars.

Diffi. Prudentia est habitus electiuus & operatiuus eorū que in nobis sunt.
 Prudentia uirtus uidetur non scientia: laudabiles enim sunt prudentes: sa-
 us autem uirtutis.

Diff. Intellectus est habitus circa principia intelligibilia.

Diffi. Scientia est habitus eorum quæ cum demonstratione sunt:
 Principia indemonstrabilia sunt.

Diffi. Sapientia est ex scientia & intellectu composita: est enim circa prin-
 cipia: & quæ ex principiis sunt demonstrata.

Diff. Opinio est qua adiutranq̄ partem declinamus. puta ad hoc ita esse &
 non esse.

Prudentia & sapientia non idem sunt: sapientia enim est circa ea quæ cū

demonstratione sunt & semper habentia se ita prudentia autem nō circa eadem: sed circa in mutatione existentia: qualia conferentia sunt: Sapiētiā uirtutem esse manifestum est: peior enim est prudentia q̄ sapiētia quoniam circa peius est. sapiētia quod enim circa perpetuum & diuinum est: prudentia autem circa conferens homini si ergo peius uirtus est: & melius merito uirtus erit.

Dis. Synesis idest sensatio pars quaedā prudētiæ est: & synetus idest sensatus qui potest in ratione iudicare & uidere circa paruū autem & in paruis rebus iudicium eius.

Dinotes idest caliditas & dinus idest calidus neq; prudētia ē neq; prudēs prudētis. n. & prudētiæ est optima appetere: & horū electiuū esse & operatiuū: sed dinotis & dini scrutari ex qbus: unde: quodq; fiat opatiuoz.

Dinotes se habet ad prudentiam cooperando prudentiæ.

Dis. Naturalis uirtus est que separata quidem a ratione praua est & derelicta laudari: ad rationem autem & electionem appositā & perfecta facit uirtutem: propter quod cooperatur rationi: & non est absq; ratione naturalis motus ad uirtutem: neq; iterum ratio & electio ualde perficitur in essendo uirtus absq; naturali motu.

Nullū est proficuū: operari fortia & iusta nescientē: & eligētē rōne nō recta. Naturalis motus ad bonum cum ratione uirtus est & laudabilis.

Virtutes omnes operatiuæ sunt: prudentia autem sicut architecton ipsarum est: quomodo enim ipsa præcipit: ita uirtutes: & quæ secundum se operantur: quare & ipsa operatiua erit.

Prudētia sapiētiæ nō pncipatur: sed ipsa de oībus curat & principalis est: quæadmodū in domo procurator prudētia enī sicut pcurator sapiētiæ parat uacationem: & facere suū opus: continens passiones & tēperans.

Propositiones ex secūdo libro magnorū moralium: Aristotelis.

Capitūlo. i.

Stēpiicia idest æquitas & epiices idest equus minoratiuus iustorum quæ secundum legem sunt quia enim legislator non potest singula certe determinare: sed uniuersaliter dicere: qui in his permittit: & hæc eligens quæ legislator secundum quod uult singulariter determinare non potuit: talis est epiices.

Eugnomosyne idest bona sensatio & eugnomon idest bene sensatus est circa hec circa que epiicea est: circa. s. iusta a legislatore derelicta: non absq; epiicea eugnomosyne est.

Iudicare eugnomonis est: operari autem secundum iudicium epiicis est.

Eubulia idest bona cōsultatio est circa eadem circa quæ est prudētia: circa opabilia enim ac circa operationē & fugam: & nō est absq; prudentia.

Eubulia est ordinatiua optimorum quæ in operatiuis & cōserētibus sunt

Capitūlo. ii.

Sicut in corpore uidemus aliquos non potentes sanare simpliciter bona conferentes: sed si debet quis sanare corpus prauū: aquā prius & cibos paucos oportet inducere: sic & prauam animam habēti ad nullum malum operandum: a diuitiis abstinendum est & principatu & potentia: & uniuersaliter talibus: quando facile mobilior & facile mutabilior ē anima corpore.

Non contrariatur uirtus uirtuti.

Abſq; prudētia aliæ uirtutes non ſiunt: neq; prudentia perfecta abſq; aliis uirtutibus: ſed cooperantur quodammodo adinuicem conſequentes prudentiā.

Virtutes exteriores & quæ circa corpus ſunt in ſuper abūdantiā factæ peiores faciunt puta diuitie multæ facte deſpectores & taſtidioſos faciunt: ſimiliter & principatus & honor & pulchritudo: uirtutes autē animi in additamentum tendentes meliores faciunt.

Neq; principatus neq; honor faciet ſtudioſum peiorem q̄ uirtus: his enim ratione utetur.

Cap.iii. Tria ſunt quæ ſiunt in anima ſecūdū quæ prauī dicuntur: malitia in continentia & beſtialitas.

Beſtialitas eſt ſuperabundas quædam malitia.

Oppoſita uirtus beſtialitati eſt innominata: & eſt talis ſupra hominem exiſtens: puta heroica & diuina nominata: quemadmodum enim beſtialitas ſupra hominem eſt: ita & uirtus oppoſita.

Cap.iiii. Eſt ſcire duplex quorum hoc quidem eſt ſcientiam habere: ſcire enim dicimus quando quis ſcientiā habet: alterū uero eſt agere ſcientiā. Incontinens eſt habens ſcientiam bonorum: non operans autem ipſa. Incontinenti habenti ſcientiam idem peccatum accidet quod ſyllogizati contingit enim ipſum uniuerſalem ſcientiam habere q̄ talia praua & nociua ſunt: non tamen q̄ ſint hec praua in parte ſciuit: quare ita habens ſcientiam peccabit.

Non eſt continens uel incontinēs qui operatione falſus eſt: ſed qui rationem habet rectam: & hæc praua exiſtentia iudicās & bona: nam incontinens quidem ut inobediens eſt rationi continēs autem obediens: & non a deſideriis ductus.

Qui circa delectationes corporales magis q̄ decet: exiſtens eſt iſte incontinens perfecte dicitur.

Magis uituperabilis eſt incontinentia que eſt per delectationem: q̄ que eſt per iram: cum iniuria enim hec uidetur eſſe: illa cum delectatione.

Perſeuerantia & continentia non idem ſunt: continentia enim circa delectationes eſt: perſeuerantia autem circa triſtitias.

Incontinentia & mollicies non ſunt idem: mollis enim eſt qui non ſuſtinet labores: non omnes autem: ſed quos neceſſario utiq; alius quis ſu-

stinebit: incontinens autem est qui non pote st sustinere delectationes:
sed mollificatus & ab his ductus est.

Plura mala non faciet leo q̄ dionysius aut phalaris: aut clearchus aut ali-
quis horum malorum: in istis enim principium existens prauum: quod
est ratio: maxime confert: in bæstia autem hoc non est.

Incontinens melior uidebitur intemperato: intemperato enim inest priu-
cipium prauum inq̄tum operatur praua existentia: & ratio confirmat.

Intemperantiæ duæ sunt species: hæc quidem prouocatiua & improui-
sa & subito facta: altera autem imbecillis que cum ratione reuocantis
est existens & prima quidem nō ualde uidebitur uituperabilis. & enim
in studiosis talis fit & calidis ac bene natis: altera autē in frigidis & me-
lancholicis fit & uituperabilis est.

Temperatus est qui non habet desideria praua: rationemq; circa hæc re-
ctam.

Continens est qui desideria habet praua rationemq; circa hæc rectam.

Prauior est intemperatus incontinente: difficilius enim sanabilia sunt na-
turalia factis ex consuetudine: incontinens autem prauus consuetudi-
ne uidetur esse: intemperatus autem natura: & propter hoc & ab hoc ra-
tio praua in ipso est: sed non incontinente.

Consuetudo est quod in naturam constituit.

Consuetudo alia consuetudine repercutitur: natura autem a nullo repe-
cutitur: quare difficilius sanabilia sunt naturalia factis ex cōsuetudine.

Dis. Prudens est qui ratione recta singula speculatur: quiq; sed rationem
apparentia optima operatur.

Prudentē non contingit incontinentem esse:

Dis. Fœlicitas est uirtus in uita perfecta.

Cap. v. Bonum incommiscibile est prauis: & non multum commune: ac
bonorum non est prohibitium.

Est quædam natura praua puta que uermium: & uniuersaliter quæ uili-
um animalium: sed non propter hoc natura prauorum est: similiter &
scientie prauæ sunt: sed tamen non propter hoc prauum est scientia: sed
bonum genere & scientia & natura est.

Sicut statue factorem speculari oportet qualis est: non ex quibus diuertit
& male operatus est: sed ex quibus bene ita neq; scientia neq; naturam:
neq; aliud ullum quale sit ex prauis: sed ex studiosis considerare de-
bemus.

Delectatio genere bonum est.

Praue naturæ praua est delectatio: studiosæ autem studiosa:

Nescientes nectar putant deos uinum bibere: & non esse id delectabile
hoc autem patiuntur propter ignorantiam: quoniam simile passi sunt.

Dis. Philotiaris: id est inebriolus est qui solus uult habere in alios super

excellere.

Diff. Bonum est quod omnia desiderant:

Delectatio mouet ad magis operandum: ad operandum enim prouocatiua est.

Si quæ secundum uirtutem sunt delectatus quis operatur studiosus erit: si autē tristis bona operatur non studiosus erit: tristitia enim in his quæ per coactionem est.

Scientia factiua est delectationis.

Virtutem esse dicimus quando ratio bene disposita est: passionibus bene habentibus propriam uirtutem commensuratum.

Non sicut putant antiqui uirtutis principium & dux est ratio: sed magis passiones oportet enim ad bonum motum irrationalem primum fieri: quod & fit: deinde rationem posterius supernumerantem esse & discurre: uidebit autem hoc quis ex pueris absq; ratione uiuentibus: in his enim absq; ratione fiunt motus passionum ad bonum prius: ratio autem posterius superueniens & connumeratur existens facit operari bonum: sed non si a ratione principium accipiat ad bona: non consequuntur passiones consentientes: sed multoties contrariantur: propter quod magis principium ad uirtutem uidetur passio bene disposita: q; ratio.

Cap. vi. Absq; exterioribus bonis quorum fortuna est domina non contingit: felicem esse.

Neq; intellectum quendam neq; rationem rectam oportet fortunam dicere: propter qd ubi plurimus intellectus & ratio: ibi minima fortuna est: ubi autem plurima fortuna ibi minus intellectus.

Sciendum quod totum hoc capitulum de bona fortuna de uerbo ad uerbum assumptum est: & collocatum pro primo capitulo tractatus de bona fortuna: unde decem & septem prime propositiones illius tractatus: de uerbo ad uerbum hic collocari possunt.

Cap. vii. Optimorum uel bonorum quædam sunt simpliciter optima uel bona: ut uirtutes & a uirtute operationes: & principatus: diuitiæ gloria honor & talia: alia uero non.

Bonus & optimus est cui simpliciter optima sunt optima: & simpliciter bona sunt bona: cui uero simpliciter optima non sunt optima: & simpliciter bona non sunt bona: nō est bonus & optimus sicut neq; sanus uidebitur cui simpliciter sana non sana sunt.

Cui bona omnia existentia bona sunt: & ab his non corrumpitur: puta diuitis principatus: talis bonus & optimus est.

Cap. viii. Tunc operari secundum rectam rationem est: quando irrationalis pars animæ non prohibet rationalem partem agere suam actionem.

Nulla scientia usum tradit & actum: sed habitum solum.

Cap. viii. Amicus prauo studiosus non est: amicitia enim in fide & certitudine est prauus autem minime est talis.

Amicitia ad deum non est: amicitiam enim dicimus esse ubi est redamare: deus autem neque redamare recipit: neque omnino amare.

Amicitia non est ad inanimata: ab inanimatis enim non contingit redamari.

Nō eadem sunt amicitiae quae sunt propter bonum: & quae propter delectabile: & quae propter conferens: id est utile.

Optimorum amicitia est quae sit secundum uirtutem: multorum autem quae sit secundum conferens: quae autem secundum delectationem sit in inhonorabilibus & contingentibus est.

Non sequitur: delectationem & conferens uirtus: sed uirtutem utraq; haec sequuntur inconueniens enim est si quis non opinabitur studiosos ipsos sibi ipsis delectabilissimos esse: & enim prauus ut ait eutipides: sibi ipsis delectabiles sunt: malis enim malo cohaerit.

In conueniendo nihil maius est quod delectabiles esse.

Studiosorum amicitia est secundum similitudinem: & perfecta amicitia est.

Amicitia quae secundum conferens est secundum inequalitatem est: & nō secundum similitudinem: habundanti enim inops propter indigentiam eorum quibus diues habundat diuiti amicus est.

Propter conferens in contrariissimis amicitia fit.

Melius est amare quam amari: amare enim actus aliquis dilectionis est & bonum: ab amari autem neque unus actus amato est.

Melius est noscere quam nosci: cognosci enim & amari inanimatis inest: noscere autem & amare animatis.

Benefactiuum esse melius est quam non benefactiuum esse: amans autem benefactiuus est secundum quod amat: amatus autem secundum quod amatur non.

Homines propter amorem honoris amari potius uolunt quam amari: propter id quod in amari super abundantia quaedam est: semper enim qui amatur abundat delectatione aut diuitiis: aut uirtute: amator autem honoris super abundantiam desiderat.

Amicitiam dicimus esse eiusdem ad seipsum: nam quoniam amicorum unam esse animam dicimus: anime autem sunt plures partes: haec erit una anima quando consonant ad inuicem ratio & passio quare una facta anima erit ad seipsum amicitia: haec autem amicitia erit in studio.

Prauus nunquam est sibi ipsi amicus: repugnat enim semper sibi ipsi.

Nullus aequale dat meliori & peiori: sed maius secundum abundantiam semper: hoc

autem æquale est secundum rationem. æquale enim quodammodo qui minus habet bonum peior: peior existēs: maius habenti meliori existenti.

Est amicitia actus quidam: & amici non est alius finis præter actum: amādi: quare finis idem & actus est.

Omnes ad quos ipsi fecerūt quodammodo beniuoli sunt: unde & pater beniuolus est ad filium: ipsius existentem factionem: memor: & spe ductus propter quod magis pater amat filium q̄ filius patrem.

Beniuolentia amicitia non est.

Concordia propinqua est amicitia: & si concordiam accipias principaliter dictam: sic concordia in intelligibilibus non est: sed in operatiuis.

Paruus est philautos. *latens seipsum* quoniam sui ipsius causa omnia operatur: & non est studiosus: quia alterius causa hic operatur.

Quoniam studiosus amico suo bona secundum conferens tradit amicū suum seipso magis amabit: ipse uero seipsum maxime amat: quia facit optima existentia.

Amicus bonus philautos non est: solum enim amat ipse seipsum quia bonus est: prauus autem philautos nō habet propter quod amet seipsum puta bonum: sed absq̄ his ipse seipsum amabit.

Difficillimum est quemadmodum & sapientum quidam dixerunt noscere seipsum & delectabilissimum utiq̄.

Nos ipsos ex nobis ipsis non possumus speculari: nam ex quibus alios increpamus nos latent hec facientes: hec autem fit aut per beniuolentiam aut passionem.

Quemadmodum quando uolumus ipsi faciem nostram uidere inspicientes speculum uidemus: sic & quādo nos ipsos uolumus noscere in amicū uidentes noscimus: est enim amicus ut alter ego.

Quoniam delectabile est seipsum scire: hoc autem non est scire absq̄ alio amico: indigebit utiq̄ qui per se sufficiens est amicitia ad seipsum noscendum:

Quoniam conuiuere delectabile est & necessarium: id autem non contingit esse absq̄ amicitia: indigebit utiq̄ & per se sufficiens amicitia.

Multos amicos possidere non oportet: multis enim existentibus amicis difficile est unumquemq̄ perfecte amare: in omnibus enim impotens est natura nostra infirma existens ad multa accedere.

Si fuerit multi amici non erit tristantem cessare semper enim merito circa unum accidere aliquod infortunium continget: quo facto necessarium est tristari.

Finis propositionum ex secundo & ultimo libro magnorum moralium Aristotelis.

Inelipiunt propositiones ex libro de bona fortuna Aristotelis & lectiones
notate sunt secundum expositionem egidii de roma.

Ex lectione.i.

In exterioribus bonis quoque fortuna est domina non cō
tingit foelicem esse

Ex lectione.ii.

Fortuna nō idem est quod natura: natura enim cuius est
cā huius ut in pluribus: aut similiter factiua est: fortuna aut
nūq̃ ut i pluribus: sed in ordinate: & ut accidit est.

Fortuna nō est idē quod intellectus *idest ars* aut rō recta: nō enim minus
est ordinatus intellectus quam natura:

Vbi plurimus intellectus & rō est: ibi minima fortuna: ubi autem plurima
fortuna est ibi minimus intellectus.

Bona fortuna non est quādam cura dei.

Dignificamus deum existentem dominum talium: ut dignis distribuat
bona & mala.

Si deo attribuamus sicut utiq̃ contingit agere prauū ipsum indicem fa
ciemus: uel non iustum.

Deum paucorum non est uerisimile curam habere:

Bona fortuna est in his quæ non in nobis existunt: nō aut in his quoque ip
si domini sumus: & potentes operari: pp qd iustum secundū qd iustū
nullus dicit bene fortunatū: neq̃ eorū qui sunt scdm uirtutem ullū: in
nobis enim est hæc habere & non habere.

Nobilē bene fortunatum dicimus & totaliter cui talia bona existunt: sed
tamen non in his principaliter bona fortuna dicitur.

Bona fortuna est in eo q̃ bonum aliquod existit præter rationem: & in eo
quod est malum non sumere rationabiliter: sed tamen magis in eo qd
est bonum sumere.

In eo quod est bonum sumere est secundum se ipsum eufortunium: in eo
aut quod est malum sumere est per accidens.

Ex lectione.iii.

Diffi. Bona fortuna est sine rōe natura *idest impetus naturalis.*

Diffi. Bene fortunatus est sine rōe habens impetum ad bona & hæc
adipiscens.

In anima est naturaliter impetus quo ferimur sine rōe ad quæ utiq̃ bene
habebimus: & si quis interroget sic habentem impetum. propter quid
hoc placet tibi operari? nescio inquiet: sed placet mihi: simile patiens
iis qui adeo aguntur.

A deo uesti sine ratione impetum habent ad operari aliquid.

Bona fortuna cooperatiua est foelicitati :

Ex lectione.iii.

Quemadmodum ii quidem glaucii aut nigroꝝ oculorum existunt a natura : sic & bene fortunati & in fortunati quidam sunt a natura.

Ex lectione.v.

Necesse est fortunā esse : & causam esse aliquibus bonorum aut malorum Scientia non est ipsius effectus fortunæ : aut propter experientiam nō erit ipse effectus.

Ex lectione.vi.

Impetus sunt in anima ii quidem a ratione : ii autem ab impetu : neqꝫ secundum hos oportet nos agere : sed tale utiqꝫ erunt quale erit cubos super longa iacere quod scilicet non est necessarium ,

Primi impetus sunt qui sunt naturales.

Appetitus naturalis naturaliter ad bonum tendit semper .

Bene fortunati naturaliter erunt quicunqꝫ sine rōe bene dirigunt actiōes suas ut in pluribus.

Dupliciter dicitur bona fortuna : hæc quidem quia bene operantur ex impetu præligentes sic operari : hæc autem non sed contraria. *de qua.ii. agitur secundo physicorum .*

Ex lectione.vii.

Non est eius quod est intelligere intellectus principium : neqꝫ consiliandi consilium est principium.

Deus est principium motus i anima nostra : quēadmodū & in toto uniuerso : mouet enim deus aliquo modo omnia.

Nihil erit melius scientia & intellectu nisi deus : uirtus enim intellectus organum ipsius dei est.

Ex lectione.viii.

Consiliari non expedit bene fortunatis habent enim directiōis principium tale quod melius ē intellectu & consilio : deū uidelicet : qui aut rōne sequuntur : hoc aut principium nō habent : neqꝫ diuinos instinctus bonū finem adipisci non possunt.

Bene fortunatorum uelocior est diuinatiua : quam prudentium & sapientium .

Deo per se & non propter experientiam uel consuetudinem : notū est qd cūqꝫ agibile & bene uidet & futurę & præsens

Melancholici & recte diuinantes : & simplices magis participant naturales ipetus : uidetur enim principium hoc amissa rōne ualere magis quēadmodū cæci memorantur : magis : & amissis his qui ad uisibilia sūt uirtuosius est quod memoratur.

Dux sunt species bonæ fortunæ : hæc quidem diuina & secundū ipetū directiua & continua : hæc autem præter impetum & non continua : sine ra

tionem autem ambæ

Finis propositionum de bona fortuna Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex primo libro politicæ Aristotelis secundum præ-
stationem leonardi aretini & lectiones notatæ sunt secundum commenta-
ria Sancti Thomæ.

Ex lectione. i.

Idemque omnem civitatem esse societatem quādam: & omnem socie-
tatem boni alicuius gratia constituta.

Eius gratia quod bonum videtur omnia omnes agunt bonumque
aliquid omnes coniectant.

Principalissima est societas & ceteras complectitur: illa
quæ civitas appellatur & civilis societas: maximeque principalissi-
mum omnium bonorum humanorum ipsa coniectat.

Quicumque putant gubernatoris civitatis & regis: patrisque familias: & domi-
ni: eandem esse regiminis rationem non bene dicunt.

Imperans & parens natura sunt propter conservationem: nam qui potest
mente prospicere rem: natura imperat & dominatur: qui autem potest
corpore hoc facere parat natura & servit.

Nihil natura tale facit quale statuarii delphicum gladium ob opiam: sed unum
instrumentum ad unum opus: sic enim optime instrumenta proficiunt
si eorum singula non multis sed uni deferantur.

Diffi. Quotidiana societas secundum naturam constituta est domus.

Diffi. Quæ ex pluribus domibus constituitur societas prima: utilitatis gra-
tia non quotidianæ pagus est.

Omnis domus regitur a seniore.

Quæadmodum formas humanas diis attribuunt homines sic et civitas. **i. c. civi-
tatis.**

Diffi. Quæ ex pluribus pagis constituitur societas civitas est: quæ est ex hiis quæ nascuntur
Homo natura civile est animal.

Qui absque civitate est per naturam non per fortunam aut nequam est: aut potior quam homo:
unde ab homero per contumeliā increpatur: sine tribu sine iure sine domo.

Sociale animal est homo magis quam omnes apes: & quam omnes gregarium:

Nihil frustra natura facit.

Sermonem homo habet solus omnium animalium.

Huc usque natura processit in aliis animalibus: ut sensum habeant iocundi atque molesti &
hoc voce inter se significare possint ac sermo ad hoc datus est nobis: ut
ostendamus utilitatem & damnum atque ita iustum & iniustum.

Hoc propter cetera animalia hominibus proprium est: ut boni & mali: ac iusti & iniusti &
aliique huiusmodi sensum habeant soli homines: & societas facit domum & civitatem.

Secundum naturam prius est civitasque domus & quam singuli nostrum: nam totum prius est
quam parte necessarium est: pempto. n. toto non erit pes vel manus nisi equo:

Cuncta opera diffinita sunt & potentia: itaq; cum amplius non sint talia non est dicere illa esse eadem sed equiuoca.

Qui in communi societate nequit esse: quique nullis indiget propter sufficientiam: nulla pars est ciuitatis quare aut bestia aut deus.

Sicut perfectione suscepta optimum cunctorum animalium est homo: ita si alienus fiat a lege & a iudiciis pessimum est omnium animalium.

Seuissima est iniustitia habens arma.

Homo arma tenet per innatam prudentiam atq; uirtutem: quibus plurimum ualet in contrarium uti: itaq; impiissimum & immanissimum est *scilicet quantum ad irascibilem* sine uirtute: & ad libidinem cibationemq; *deferimus: sequantur ad concupiscibilem.*

Diff. Ius ordinatio est ciuilis societatis.

Diff. Iudicatio est iusti iudicium.

Ex lectione secunda.

Sine necessariis impossibile est uiuere & bene uiuere.

Instrumentorum quaedam animata sunt: quaedam inanimata.

Minister in artibus locum instrumenti optinet.

Facere & agere specie differunt.

Qui sui ipsius non est secundum naturam sed alterius homo hic secundum naturam seruus est:

Imperare & parere non solum necessariorum est: sed etiam utilium.

Ex lectione.iii.

Statim ex generatione quadam distincta sunt alia quidem ad imperandum alia uero ad parendum.

Semper melius est imperium meliorum parentum seu hominis quam bestiarum nam quod a melioribus perficitur melius est opus.

Vbi aliud imperat aliud parat est aliquod horum opus

Quaecumq; ex pluribus constant & unum quod commune sunt: siue ex continuis siue ex discretis: in omnibus apparet quod imperat & quod parat.

Oportet considerare naturam non in corruptis: sed in his quae magis se habent secundum naturam.

Prauorum ac praeue dispositorum saepe inuenitur corpus imperare animo: quia peruerse ac praeter naturam se habent.

Est in animali prospicere imperium dominicum & ciuile: nam animus quidem in corpus dominicum habet imperium mens uero in appetitum ciuile & regium.

Clarum est secundum naturam & utilitatem imperari ab animo corpori & ab ea parte quae habet rationem: ei parti quae subiacet perturbationi: a qua uoluntatem uero & uicissitudinem omnibus uocare.

Animalia mansueta meliora sunt q̄ fera: animalibus q̄ melius est ut homini pareant: nam salutem ita recipiunt.

Masculus & femina alterum melius secundum naturam: alterum deterius: & hoc imperans illud parens.

Quicunq; tantum distat quantum animus a corpore: homo a bestia per quem modum se habent quorumcunq; est opus i corporis usu: (& hoc est eis potissimum) ii natura sunt serui.

Non ut corporis: ita & animi pulchritudinem discernere facile est.

Qui sunt secundum naturam serui: iis prodest ac iustum est seruire.

Ex lectione.iii.

Dicitur seruire & seruus: & secundum leges: & secundum naturam: cōsensio enim quedā est per quā bello capta illos fieri dicuntur qui capiunt.

Virtus freta potentia uim potest maxime afferre.

Indignum aliquem seruire nemo dicit esse seruum.

Natura quidem uult ex bonis bonū generare: attamen plerūq; nō potest

Seruus pars quædam est domini: quasi animatū quiddam corporis: sed separata: pars: qua propter aliquid est quod simul proficit: ut amicitia domino & seruo: nam idem prodest toti & parti: animæ & corporis.

Ex lectione.v.

In re familiari imperium est unius: nam ab uno regitur omnis domus: in repu. autem liberorum & æqualium est gubernatio.

Scientia & liberalis & seruilis est: seruilis quidem est qualis est coquina: & alius huius generis famulatus.

Domini scientia est per quam utitur seruis: nam dominus non est in possidendo seruos: sed in utendo: & continet hæc scientia non magnum aliquid neq; gloriosum: que enim scire facere oportet: illum oportet scire iubere.

Quibuscunq; est facultas a laboribus cessandi: uicarius quidem suscipit hunc honorem iubendi seruis: ipsi uero aut reipu. administrande: aut studiis philosophiæ intendunt.

Ex lectione.vi.

Fieri non potest ut uiuatur sine alimento: itaq; diuersitates alimentorum diuersas faciunt animalium uitas.

Homines qui pigerrimi sunt pastorem uitam sequuntur: quoniam a mansuetis animalibus sine labore educatio prouenit ociosis: cunq; sit necesse mutare locum animalibus: & ipsi coguntur una sequi quali agriculturam quandam uitam colentes.

Maxima pars hominum a terra uiuit & a fructibus non siluestribus.

Existimandum est plantas animalium esse gratias: & cætera animalia hominum causa: mansueta quidem propter cibum: fera uero: & si nō omnia: at plurima illorum propter cibum & alia adiumenta: ut uestis ac

cetera instrumenta ex illis fiant: si igitur natura nihil neque imperfectum facit neque frustra: necessarium est plantas & animalia omnium hominum gratia fecisse naturam.

Bellica ars secundum naturam quodammodo acquisitiua est: nam & uenatoria ars pars illius est qua uti oportet contra bestias & contra eos homines qui ad parandum nati sunt: nec uolunt parere: ut natura id iustum bellum existat.

Acquisitio & possessio rerum in uita necessariorum & utilium ad societatem domus & ciuitatis non infinita est: nullum enim instrumentum cuiusque artis infinitum est neque multitudine neque magnitudine: diuitiarum autem huiusmodi sunt multitudo instrumentorum rei familiaris & reipublicae.

Futile quiddam uidentur nummi: absurdum enim est tales esse diuitias affluere: mare: quare habundans quod fame perire potest: ut de mida fabulis traditur.

Ex lectione vii.

In una quaque arte desiderium finis in infinitum est: eorum uero quae sunt ad finem non infinitum est finis enim extremum omnibus est.

Desiderii augere pecuniae non est terminus: finis enim sunt tales diuitiae & pecuniarum possessio.

Commuationis causa nummus inductus est: in foenore autem nummus nummum parit: itaque maxime praeter naturam est hic acquirendi modus: quia scilicet denarii non acquiruntur ex rebus naturalibus: sed ex denariis.

Ex lectione viii.

Operationes illae artificiosissime sunt quibus minimus est fortuna: illae sordidissime in quibus maxime inquatur corpus: illae seruilissimae in quibus corporis est opus plurimum: illae ignobilissimae in quibus minimus requiritur uirtutis. Tales milesius ostendit amicis suis: per facile esse philosophis ditari si uellent: sed hoc non esse illis curae.

Ex lectione iiii.

Tres sunt partes rei domesticae: una dominica: alia paterna: tertia coniugalis. Praest pater familias & uxori & filiis tanquam liberis: sed non eodem modo: sed uxori quidem ciuilitate: filiis autem regie.

Masculus femina principalem nisi alicubi contra naturam consistat: & antiquius & perfectum iunior & imperfecto.

Magis & minus specie differre non facit.

Seruus omnino non habet deliberandi arbitrium: mulier uero habet sed in ualidum: puer autem habet: sed imperfectum: & eodem modo circa morales uirtutes necesse est esse.

Qui praest perfectam uirtutem habere debet moralem animorum uere unusquisque quantum sibi competit.

Mulieri decus affert taciturnitas: sed non item uiro.

Ex lectione x.

Refert ad rectam institutionem reipublicae pueros & mulieres esse bene in

Stultos: nam mulieres media pars sunt hominum liberorum: ex pueris autem sumuntur qui tempu. gubernant.

Propositiones ex secundo libro politice.

Ex lectione. i.

Iues socii sunt unius ciuitatis.

Quod in repu. platonis socrates inqđ oportere in bene institue da repu. cōes esse filios & mulieres & facultates: id nō prestat fieri: cōtinet enim multas perturbationes mulierum communio.

Omnes liberos & æquales simul gerere magistratum impossibile est.

Ex lectione. ii.

Quod multorū cōe est in eo minima adhibetur diligentia: nā de propriis maxime curāt hoies: de cōibus autē minus: qđ qđum singulis cōpetit: tā qđ enim aio curāte ab aliis negligitur: quēadmodum in seruilibus ministeriis famulantes multi interdum deterius inseruiunt qđ pauci.

Ex lectione. iii.

Amicitiam putamus maximum esse bonum in ciuitatibus: nam sic minime seditionibus agitantur.

Quo sunt quæ faciūt homines curā habere & amare: propriū. s. & affectio.

Ex lectione. vi.

Melius est ut proprie sint res: sed usu facere illas cōmunes: per uirtutē enī erunt communes: ut in prouerbio est: amicorum omnia communia.

Est sane ienarrabile qđ iter sit ad uoluptatē: cōsiderare aliqd eē ppiū suis Non frustra quisqđ ad se ipsum amicitia habet: est enim id naturale: sed cū amatio sui reprehēditur: nō illud reprehenditur quia se amet: sed quia magis quam oportet se amat: quemadmodum & pecuniarum.

Largiri & opem ferre amicis & hospitibus & familiaribus dulcissimum est: quod sit si propriae sint facultates.

Ab alienis mulieribus laudabile est se abstinere.

In usu eaq; rerū quæ ipsi possidemus non in cōibus: liberalitatis est opus.

Ex lectione. vii.

Egestas seditiones & delicta parit.

Ex lectione. viii.

Magis a legibus cupiditates adæquande sunt qđ patrimonia.

Multitudo grauitur inæqualitatem patrimoniorum: præstantes autē uiri bonorum æqualitatem.

Qui molestia carere uolunt: nō aliūde qđ a philosophia quærant remediū.

Honor maximus habetur nō ei qui furem occiderit: sed ei qui tyrannum.

Ex lectione. x.

Improbilas hoīum ifaciabilis ē: & pmo qđē sufficere debēt pauca atq; minima: mox uero ubi illa sūt cōsecuti plura appetūt semp quousq; i ifinitū pcedāt ifinita ē. n. cupiditatis nā ad cuius expletionē pluriū uiuūt.

EX.LII.POLITICE.

Ex lectione.xlii.

Omnis ciuitas artificibus indiget.

Ex lectione.xlii.

Asuescere facili ter leges mutare improbum est.

Constat errata quædam esse tolleranda & legum latorum & magistratu
um: non enim tantum proderit qui corrigere peragit: quatum nocebit
asuetudo superioribus non parendi.

Lex nullam vim habet quo sibi stetur nisi ex more: mos autem non fit ni
si temporis longitudine: quare facili ter mutare leges in alias nouas in
firmam facere est vim legis.

Ex lectione.xliii.

**In quacunq; repu. male prouisum est circa mulieres: in ea putandum est
medietatem ciuitatis esse neglectam.**

Necessarium est in tali repu. in qua mulieres uiuunt molli ter: ac in omne
licentiam dissolutæ: diuinas haberi in precio: præsertim cum uiri sint
obnoxii mulieribus: quod accidit omnibus ferme militibus bellico
sisq; gentibus.

**Videtur qui primus fabulatus est: non irrationabiliter uenerem marti cõ
iunxisse: quoniam omnes huiusmodi homines proni sunt ad uenerea
illis q; obnoxii.**

A mulieribus male gubernatur ciuitas.

**Melius est aut nullam: aut paruam: aut mediocrem dotem esse mulieri
bus constitutam.**

Ex lectione.xlv.

**Oportet repu. quæ diuturna sit: uelle ut omnes ciuitatis partes consent
atq; in statu suo permaneant.**

Dignitas uirtutis est premium

**Quod per omnem uitam magnis de rebus decernendi aliqui in repu. po
testatem hæant piculosum est: est eni ut corporis: sic & mētis senectus.**

**Videntur ii qui in potestate decernendum rerum constituti sunt: largi
endi gratificandiq; per multam facultatem habere: quapropter melius
est eos rationi reddendi subiectos esse.**

**Oportet & uolentē & non uolentem ad magistratum assumere: si dignus
sit eo magistratu.**

Nemo magistratum petet nisi honoris sit affectator.

**Pleraq; eorum quæ homines iniuste faciunt. per ambitionem & auariti
am committuntur.**

Ex lectione.xvi.

Vetusta pleraq; rudiora sunt nouis.

**Non secundum legem scriptam iudicare: sed secundū q; sibi uidetur per
culosum est.**

Ex lectione. xvii.

Signum est reipub. bene institutæ: qd̃ populus in suo permaneat loco: neq; seditionem ullam unq̃ fecit neq; tyrannum.

Qui magnā habent potestatem: si ipsi uiles sint multum nocent ciuitati. Vbi non maxime honoratur uirtus: ibi non est possibile firmum esse optimorum in repu. statum.

Prauum est plures magistratus ab uno homine geri: unicū enim ab uno optime perficitur opus.

Ex lectione. xviij.

Pittacus legem tulit: ebrios si quem pulsauerint maiori pœna damnari: q̃ si sobrii fecissent: quia enim plures delinquant ebrii q̃ sobrii: non ad id respexit: quod in ebriis uenia: sed ad utilitatem.

Ex tertio libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i. Diffi.

Es publica est eorum qui in ciuitate degunt institutio uel ordo. Habitatio ciuē non facit: nam isto modo ministri qui circa nos habitant & serui ciues essent.

Pueri nundum ætate perfecti: & senes ob ætatem a muneribus publicis uacantes non simpliciter ciues dicendi sunt: sed quodāmodo ciues.

In rebus quarum supposita differunt specie: aliud eorum est primū aliud secundū: aliud consequens.

Diffi. Cuius est cuiabilitas est participandi potestatis publicæ: deliberatiuæ & iudiciariæ.

Diffi. Ciuitas est multitudo ciuium quæ per se sufficiens est ad uiuendū: Licet uideamus quosdam iniuste se in magistratibus gerere: hos tamen magistratus esse dicimus: sed nequaquam iuste.

Ex lectione. ii.

Ciuitas non moenibus diffinitur.

Babylon cum capta esset ab hostibus: ferunt partem aliquam eius ciuitatis tertia die nundum aliquid sensisse.

Ex lectione. iii.

Non eadem est uirtus boni uiri: & boni ciuis.

Salus & conseruatio nauigantium commune est omnium opus ad hoc enim unusquisq; eorum tenditur.

Necesse est uirtutem ciuis esse ad tempus conseruandā.

Viri boni perfecta est uirtus: & fieri potest ut ciuis bonus non possideat uirtutem illam per quam dicitur uir bonus.

Diffi. Præsidentia ciuilis est per quam aliquis præest similibus genere: & liberis hominibus: quamq; eum qui præest didicisse parendo oportet.

Recte dicitur neminē bene imperare posse: qui nō prius sub iperio fuerit.

Oportet bonū ciuem scire ac posse præesse & subesse laudabiliter: & hæc est uirtus ciuis.

Viri & mulieris alia est temperantia & fortitudo nam uideretur utiq; timidus esse uir: si ita fortis esset ut foemina: & mulier inhonesta uideretur: si sic honesta foret ut uir.

Administratio domus alia mulieris alia uiri: nā uiri est acquirere: mulieris seruare.

Prudētia propria uirtus est præsidētibus: nō ceteræ quidē uirtutes uidentur cōes tam eorū qui præsunt q̃ eorū qui subsunt. at prudētia nō est uirtus eius qui sublit: sed opinio uera rex. s. mandatarū hic loquitur de uiro in q̃tum est subditus nō ī q̃tum bonus uir: nā ut sic rebus habere prudentiam & non ut subditur.

Ex lectione. iiii.

Optima ciuitas nunq̃ opificem faciet ciuem.

Necessaria qui uni ministrat. seruus est: qui aut publice uiles & sordidi sūt.

Virtutem exercere non potest qui uilibus opificibus est occupatus.

In paucorum gubernatione tenues homines ad rempublicam non recipiuntur: ex magno enim censu ad honores reipu. peruenitur.

Ex lectione. v.

Dis. Respu. est ordinatio ciuitatis: & circa magistratibus alios: & maxime circa id quod summam in ciuitate habet auctoritatem.

Quoniā homo natura ciuile est animal: fit ut si etiam nihil indigeant homines mutuo auxilio: nihilominus affeclent uitæ societatem.

Quæcunq; respublice ad cōem utilitatē intendunt: hæc certe sed secundū simpliciter iustū: quæcunq; uero ad propriā eorū qui præsunt utilitatē solū: aberrant quidē: suntq; iocēs rectarū rerumpu. trāsgressiōes & labe:

Ex lectione. vi.

Vocare consueuimus cū unus ad communē utilitatem respiciens gubernat: regiam potestatē: cum uero pauci gubernāt plures tamen iuno: optimatum gubernationē: uel ex eo q̃ optimi præsunt: uel ex eo quia ad optimum: publicum administrant. cum autem multitudo gubernat ad communem utilitatem: uocatur communi omnium nomine respu.

Vt multitudo excellat ad omnem uirtutem difficile est.

Dis. Tyrānides est dominatus unius ad proprium commodū intendētis: Philosophantis circa singulorum disciplinam: & non solum ad id quod agendum respicientis: proprium est nihil negligere: neq; prætermittere: sed demonstrare in singulis ueritatem.

Dis. Paucorum potētia: quæ in græci oligarchiam appellant est cum ad opulentorum commodum respu. ab opulētis & diuitibus gubernatur.

Dis. Popularis status quæ in græci demochratia dicitur. est cum ad commodum egenorum respu. a pauperibus gubernatur.

Vbique accessit ut pauci sit opulenti. multi uero inopes: libertatis tamen omnes participes sunt: propter quas causas contendunt utrique de repu.

Huc uero sanctus thomas secundum expositionem cuius lectiones sunt notatae conscripsit super politicam: reliquam expositionis est petri de aluernia. licet in aliquibus libris sancto thomae ascribatur: quod uerum non est: ut pater diligentius intuenti.

Ex lectione. vii.

Qui de seipso iudicant ut plurimum non recti sunt iudices:

De uirtute ac uitio publice cogitant quicumque curam habent bene instituendi ciuitatem: ex quo manifestum est de uirtute curam esse habendam ei quae re uera ciuitas sit nominanda.

Ciuitas non est communicatio loci: nec iniuriandi sibi ipsis nec comertij gratia licet ista ut adsint necessarium sit si futura sit ciuitas

Finis ciuitatis est bene uiuere: & non simul uiuere.

Dist. Ciuitas est generum pagorumque societas uitae perfectae ac per se sufficientis: & hoc est bene ac beate uiuere.

Qui plus conferunt ad bene uiuendi societatem: iis plus iuris competit in ciuitatem: quam iis qui libertate ac genere pares sunt uel maiores: sed ciuili uirtute impares: & qui diuitiis superantur: sed uirtute superantur.

Ex lectione. viii.

Si plures sint quorum unusquisque non sit studiosus: tamen fieri potest: ut in unum conuenientes omnes meliores sint: quam pauci studiosi: non ut singuli: sed ut omnes si unusquisque tamen partem habet uirtutis & prudentiae:

Ex lectione. viii.

Permittere illis magnos magistratus qui neque opes habent neque uirtutis estimationem: nequaquam est tutum propter iniustitiam & ignorantiam per quas quibusdam iniuriarentur in quibusdam errarent: sed excludere illos penitus ab honoribus periculosum est.

Medicus est triplex. scilicet ille qui agit: & ille qui praecipit & ostendit: & tertio loco ille qui a pueritia expertus: fueritque quidam tales in cunctis fere artibus.

Tribuimus iudicium non minus expertis quam scientibus.

Recte eligere scientis est opus:

Plura sunt in quibus leges expressisse cauere non possunt: ex eo quia non facile est generali sermone singulos casus comprehendere.

Ex lectione. x.

Danda non est praerogatiua sistularum: illi qui sit nobilior: nihil enim melius caneret: sed oportet iis qui in opere ipso procellunt illam tribuere.

Ex lectione. xi.

Ciuitas esse non potest ex pauperibus omnibus: quemadmodum nec ex seruis. Nobilitas apud omnes in honore habetur.

Consentaneum est ex melioribus ortos esse meliores.

Diffi. Nobilitas est generis uirtus.

Ex lectione. xii.

Si quis in ciuitate excellat uirtute: nō dicendum est ut talis uir sit de ciuitate pellendus. neq; gubernationi aliorum erit subiiciendus: putandū enim talē uirū tanq; deū in hominibus esse: restat ergo (ut uidetur) naturam huius talem esse: ut omnes sponte sua illi parere debeant: sitq; rex perpetuus in ciuitate.

Ex lectione. xiii.

Magis apte sunt ad seruiendum nationes barbarorum q̄ græcorum: & eorum qui incolunt asiam q̄ eorum qui europam: preferunt enim serui le iugum æquo animo.

Reges a ciuibus custodiūtur: tyrāni uero ab externis mercede cōductis: & reges secundū leges & uolētibus: tyrāni uero iniquis dominantur: itaq; alteri a ciuibus custodiuntur: alteri contra ciues custodiam parant.

Ex lectione. xiiii.

Iudicia multorum sæpe meliora sunt q̄ unius.

Optabilius est ciuitatibus ab optimatibus gubernari: q̄ a rege: & cum potestate & sine potestate: modo reperire queant plures optimos uirtute.

Ex lectione. xv.

Melius est ciuitatē ab optima lege q̄ ab optimo uiro gubernari: unde qui legem præesse iubent uidentur iubere deum præesse & leges: qui autē hominem iubet præesse: adiungit & bestiam seuam: libido quippe hominis talis est. atq; obliquos agit etiam uiros optimos qui sunt in potestate: mens uero absq; appetitu lex est.

Ex lectione. xvi.

Natura non fit ut pars superet totum.

Ex quanto libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i.

N cunctis artibus & sciētiis quæ non circa partem sed circa genus aliquid perfecte existunt: unius est cōsiderare quid cuiq; cōueniat generi.

Non minus difficile est corrigere rēpu. iam institutā: q̄ ab initio istituere. Leges omnes ad tempus sunt accommodandæ: nō aut respublicæ ad legē.

Dim. Respu. est institutio ciuitatis circa magistratus honoresq; publicos: quemadmodū debeant impartiri: & in quo potestas auctoritasq; summa debeat consistere: & qui sit finis cuiusq; societatis.

Constat tyrannidem gubernationem deterrimam esse ac plurimum a recta specie gubernandi abesse: secundo autem loco paucorum potentiam mediocrem uero popularem statum.

Ex lectione. ii.

Equitum munus nemo faciliter supportare potest nisi sit diues.

Ex lectione.iii.

Ciuitas nō ex una sed ex multis partibus cōstat: una quidem pars est cir-
ca alimēta quos agricolas dicimus: altera circa ministeria seu artifices:
sine quibus ciuitas habirari nō pōt: tertia est forensis multitudo quæ cir-
ca mercaturā & numulariā uersatur quarta mercenarii: quinta appulsato-
res belli: quæ necessaria est si ueri libertatē uelint: impossibile est enim
ut quæ ciuitas uocari meretur: sit natura serua: per se enim sufficiens est
seruus autē nō per se sufficiens est: sexta pars est iusticiæ iudiciaræ exhi-
bitores ac præterea cōsultores: septima illorū qui magna patrimonia
habentes reipu. onera sustinent: octaua qui publicam operam exhibent
& qui in magistratibus gerendis occupati existunt.

Ciuitas absq; magistratibus esse non potest.

Arrogant sibi uirtutem cuncti: & multifariam se idoneos existimant ad
gubernandum.

Ex lectione.iiii.

Paruas facultates habentes ociosi esse non possunt.

Ex lectione.vii.

Opulentioribus doctrina atq; nobilitas magis adesse consueuerunt.

Finis gubernationis optimatum est uirtus: paucorum uero gubernatio/
nis diuitiæ: popularis autem libertas:

Nobilitas est antiquæ diuitiæ: & uirtus.

Ex lectione.x.

Doctrina ingenio indiget: & adiumentis externis:

Diffi. Vita beata est secundum uirtutem non impeditam.

Virtus mediocritas quædam est.

In cunctis ciuitatibus partes sunt tres: nam alii diuiciis excellunt: alii pau-
pertate nimia deprimuntur: alii sunt inter hos medii.

Bonorum fortunæ mediocris possessio est optima omnium existimanda
hæc enim facilis est ad obedientiam mandatorum.

Si qui excedunt forma: si uiribus: si nobilitate generis: si diuitiis: aut his
contrariis: ut paupertate nimia: aut imbecillitate: uel ignominia multa:
difficile est ut ii rationi obediāt: fiunt enim istorum alii superbi: & deli-
quentes apte in rebus magnis: alii oculte prauī & in rebus exiguis frau-
datores: & utriq; damnosi sunt ciuitatibus.

Qui opibus diuitiis amicis aliis q; bonis fortuitis habundant: nec impe-
rium cuiusq; pati uolūt: neq; sciūt: & hoc statim domi eorū natis exitit:
propter delicias enī ne solis qdē præceptoribus obedire cōsueuerūt: q
autē sunt i eorū indigētia summa cōstituti: magistratū gerere nesciunt.

Valde optandum est ut ii qui in repu. uersantur: facultates habeant medio-
cres ac sufficientes: nam ubi alii nimis multa possident: alii nihil uel
plebs infima insurgit: uel paucorum potentia illa extrema uel tyrannus

nus: ex populi enim statu nimium superbo & ex paucorum potentia ad tyrannidem deuenitur.

Vbi multum est mediocrium possessionum: minimū seditionis & discordiæ ciuium innascentur.

Magnæ ciuitates minus seditionibus subiacent: quia magna est in his mediocrium hominum multitudo paruas autem ciuitates facile est in duas partes diuidi: ita ut nihil medium relinquatur.

In ciuitatibus consuetudo optinuit: homines nō uelle æquale: sed aut imperare quærere: aut uictos obedire.

Ex lectione. xi.

Ciuitas cōstituta est ex quali & quanto: & dico quale: libertatem: diuitias: disciplinā: nobilitatē: quātum uero multitudinem populi præualentē: Vbi mediocriū superat multitudo uel utrunq; extremū uel alterū tantū: hic respu. recipit stabilitatem. non enim est metus ne quandoq; diuites cum pauperibus conspirent cōtra mediocres: nunq̃ enim alteri alteris seruire uellent.

Arbiter fidelissimus & medius est:

Quanto melior est gubernatio temperata: tanto durabilior est:

Necesse est procedente tempore ex falsis bonis: uerum malum euenire.

Diuitum cupiditates plus habēdi: magis destruūt tempus. q̃ multitudinis.

Illa circa quæ paucorum potentiæ. contra populi statum: & contra fiunt machinamenta: quinq; sunt: numero: contio: magistratus: iudicia: arma matura: exercitium *uide textum procedum.*

Peditatus nisi ordo ac disciplina adsit inutilis est in bello.

Erat antiqua ciuitatū gubernatio rationabiliter paucorum & regia: propter paucitatem enim hominum non erat magnus numerus mediocriū. itaq; pauci cum essent multitudine: & institutione magis ferebant ab aliis gubernari.

Ex lectione. xiii.

In rebus magnis debent singuli magistratus ad singula deputari: melius enim singula curantur si in multis cura nostra non distrahatur.

Ex quinto libro politiciæ Aristotelis.

Ex lectione. i.

Biq; propter inæqualitatem oritur seditio: & omnino quærentes æquum in seditiones incidunt.

Nobilitatem ac uirtutem in uerbis quidem omnes fere usurpāt at qui re uera nobiles ac boni sint nusq̃ centum reperiūtur: diuites autem multis in locis.

Impossibile est ex primo errore in principio commissio non euenire ad extremum: aliquid mali.

Tutior ac minus seditioni subiacer popularis gubernatio: q̃ paucorum: in

paucorum enim gubernatione duæ gignuntur seditiones: una inter se ipsos: altera ad populum: in gubernatione autem populi una tantum seditio fit ad paucorum potentiam.

Ex lectione.ii.

Res pro quibus seditiones fiunt sunt lucrum & honor: atque his contraria: dedecus scilicet & damnum.

Causæ & principia seditiones sunt contumelia: metus: præpotentia: contemptus: incrementi excessus: uerecundia: negligentia: pusillanimitas: imparitas.

Superbia & auaritia eorum qui gubernant: homines prouocant contra se: & contra statum eius reipublicæ. quæ ista fieri patitur:

Auaritia quandoque fit ex priuatis rebus: quandoque ex publicis.

Propter matrem ad seditiones deueniunt qui poenas formidant ob maleficia commissa.

Ex lectione.iii.

Oriuntur seditiones non pro paruis rebus: sed ex paruis ad magna perueniunt.

Seditiones parue corroborantur maxime: quando in principalibus fiunt.

A principiis seditionum cauendum est diligenter: ac dissoluendæ statim sunt eorum discordiæ: qui multum in reipublica possunt: in principio enim peccatur.

Principium dicitur esse dimidium totius.

Excellentium uirorum discordiæ totam post se trahunt ciuitatem.

Ex lectione.v.

Homines ab honoribus exclusi res nouas moliri non cessant: quo ad ipsi si quoque honorentur.

Ex lectione.vi.

Dissoluuntur maxime reipublicæ & optimatum gubernationes: propter transgressionem iustitiæ: in seipsis factam.

Ex lectione.vii.

Contrariorum contrarii sunt effectus.

Corruptioni conseruatio est contraria.

In rebus reipublicæ quæ laudabiliter permixtæ ac temperatæ sunt: diligenter obseruandum est: ne quid ex legibus institutisq; moueatur.

Maxime ab eo cauendum est quod paulatim repit.

Non similiter facile est latere male agentem in breui tempore magistratus: & in longo.

Conseruantur res publicæ non solum ex eo quia procul sunt a periculis: sed etiam interdum quia propinquæ sunt: homines enim formidantes uigilantius intendunt ad reipublicæ custodiam.

In omni gubernatione magis conadum est paruos & longi temporis honores præbere quam confestim magnos: corumpuntur enim nec cuiusuis est hominis prosperitatem ferre.

Si accumulate dati sunt alicui honores: nō sunt simul omnes postea aufe-
rendi: sed paulatim.

In omni repu. lege ita providere conandum est: ut nemini sic excessiua po-
tentia neq; amicorum: neq; pecuniarum: q; si ita contingat per absenti-
am remouendæ sunt huiusmodi hominum clientelæ.

In omni repu. legibus omni diligentia constituendum est: ne ex magistra-
tibus lucra proueniant: si enim populi existimant eos qui magistratus
gerunt ex repu. ditari: duplicem capiunt molestiam: & quod ab honore
excluduntur: & q; a lucro.

In populari statu conseruando quem *græci* *democratiā* dicunt oportet
diuitibus parcere: ac non modo possessiones eorum nō auferre: sed ne
fructus quidem earum.

In paucorum gubernatione conseruanda: que *græce* *oligarchiā* dicunt
cura est pauperum suscipienda diligenter: & officia quibus sunt salariā
constituta illis tradenda: & si quis diuitum eos cōtumelia affecerit: ma-
ior pena est constituenda: q; si ipsi inter se idem fecissent.

In omni repu. magistratus in quibus uis auctoritasq; reipu. consistit: solis
iis qui sunt ex repu. committi debent.

Tria debent habere illi qui principales magistratus sunt suscepturi: primū
ut ament presentem ciuitatis statum: deinde ut habeant potentiam ma-
ximam ad ea exequēda que magistratus requirit: tertium ut habeat uir-
tutem & iustitiam ad ipsam rempu.

Quando in eodem omnia non concurrunt cuius facienda est electio: ui-
detur inspiciendum esse ad duo cuius scilicet magis participabunt om-
nes & cuius minus quapropter in re militari ad peritiā magis q; ad pro-
bitatem est respiciendū: contra uero in custodia & administratione er-
rari: plus enim probitatis requirit q; quantum habeant multi.

Maximum iudiciū est *conseruationis reipublice* custodire ut po-
tentior sit ea pars que rempu. saluam uelit quam illa que nolit.

Maximum omnium ad rempu. stabilitatem est id quod nunc paruifaciunt
omnes: erudiri ad rempu. disciplinam nihil enim profunt utissime leges
quæ a gubernatoribus decernuntur: nisi moribus instituti: & discipli-
na imbuti homines fuerint.

Nō putandum est esse seruitutem uiuere ad formam reipu. sed salutem.

Ex lectione. viii

Regia potestas pro tutela prestantium uirorum contra populum reperta
est: & fit rex ex prestantibus per excellentiam uirtutis: uel rerum gesta-
rum quæ sint a uirtute: uel per excellentiam huiusmodi generis.

Debet rex esse custos: ut qui diuitias habent nil iniustum patiātur: nec etiā
populus afficiatur contumeliis.

Ex lectione. viii

Per contumeliam & per matum & per contemptum insurgunt plerique subiectorum aduersus dominantes.

Quando per contumeliam adducuntur homines ad insurgendum impetus fit in corpus.

Contumelia concitat ad iram.

Iraſcentium plurimi ultionis cauſa impetum faciunt non cauſa potētiae.

Fortitudo potentiam habens ſuperbia eſt.

Ex lectione. x.

Particulam quandam odiū debemus iram exiſtimare:

Interdum ira efficacior eſt q̄ odium: nam ira cum dolore fit: quare non facile uincitur ratione: odium autem ſine dolore.

Conſtituendum eſt tyrannorum interfectoꝝ uiuendum non eſſe: niſi rem conſecerint.

Ex lectione. xi.

Quanto magis reſtringitur poteſtas omnis: tanto maiori tempore neceſſe eſt eam durare. nam & ipſi qui regunt minus ſuperbiūt magis q̄ moderati fiunt: & illi qui reguntur inuidēt minus unde theopompus la cedæmonum rex regiam poteſtatem ad mediocritatem deducens: ad uxorem reſponſiſſe fertur: dicentem an non erubeſcere: q̄ filiis minorem poteſtatem regiam dereliqueret: q̄ a parentibus ipſe accepiſſet: non proſecto inquit: nam relinquo eis multo durabiliorem.

Nemo adulationibus gaudet qui mentem habet libero homine dignam ſed amant boni uiꝝ: uel non adulantur.

Vtiles prauī ſunt ad praua.

Tria ſunt quæ cōieſtat tyrannus pro dominatione retinēda unum eſt, ut animos imminuat ciuium: nemo enim prauī animi contra tyrannum inſurgit ſecundum ut ciues inter ſe diffidentes reddat: non euertitur. enim tyrannus niſi ciuium aliqui inter ſe fidem habeant. tertium impotentiam agendi: nemo enim ſibi impoſſibilia aggreditur.

Ex lectione. xii.

Non faciliter inuadi poteſt: nec faciliter contemni qui ſobrius eſt: ſed qui ebrius: neq̄ qui uigilat: ſed qui dōrmit.

Oportet principem uel tyrannum erga religionem deorum affici uehemēter. minus enim formidabunt populi ne quid contra iuſtitiam fiat: ſi religioni deditum illum exiſtimabunt: ac deorum timorem habere: minus q̄ contra illum audebunt inſurgere quaſi deos habeat propitios & fauentes.

Oportet precipere eos uiꝝ qui in aliqua re laudabiliter ſe geſſerit honorare: & hos honores ipſemet tribuere debet: penas uero & animaduerſiones per alios inſligere per magiſtratus uidelicet & iudicia.

Communis cuſtodia cuiuſlibet dominationis unius: eſt neminem unum

præ cæteris magnum facere sed plures: nam se inuicem custodient.
Princeps: si quem præ cæteris extollere oporteat: non tamen eum debet extollere qui sit moribus audax: nam huiusmodi homines aptissimi sunt ad inuadendum circa omnes res.

Principi ab omni contumelia abstinendum est: præcipue tamen a duabus. ne in corpus flagris: ne uel in ætatem libidine insultum faciat: maximeque id cauendum est in illis hominibus qui honorem magnificiunt.

Principi & tyranno illi sunt formidandi & cauendi: qui ita dispositi sunt ut amplius uiuere non curent cum occiderint.

Durum est ut heraclitus inquit pugnare aduersus iram.

Oportet principem egregios uiros per familiaritatem sibi coniungere: plebem uero ac multitudinem per fauorem & gratiam in obsequio retinere.

Propositiones ex Sexto libro politice Aristotelis.

Ex lectione. ii.

Propositum popularis reipublice est libertas: ad hanc enim respicere debent popularem statum.

Libertatis reipublice popularis pars una in eo consistit: ut per uices imperent & pateant: altera uero uiuere ut quisque uelit: hoc enim aiunt esse opus libertatis: siquidem serui est uiuere non ut uult.

Per uices subesse ac præesse pertinet ad libertatem quæ est secundum æquum

Ex lectione. iii.

Aiunt populares id esse iustum quod uidetur pluribus: potentes uero quod uidetur iis qui plus possident.

Cum duæ partes sint ex quibus ciuitas constat: diuites scilicet & pauperes: quod ambobus uidetur autem pluribus id ratum sit: quod si contraria uideantur: quod pluribus & habentibus maiorem censum.

Ex lectione. iiii.

Optimus populus est ille qui ex agricolis constat.

Agricultoræ raro contionem & machinamenta agunt cum enim laborandum sit illis: circa necessaria ad uitam operibus destinantur suis: & aliena non appetunt dulcius quam est illis opus facere quam in reipublica uersari: nisi magna in gubernando sint emolumenta suscepturi.

Plerique agricultorum magis lucrum appetunt quam honorem.

Licentia agendi quod quisque uelit custodire non potest ingentem unicuique hominum prauitatem.

Agricultores & pastores corporibus exercitati: ad bellicas expeditiones utilissimi sunt: ac potentes sub diuo consistere: opificum uero ac forensium & mercenariorum uilis est uita nullumque uirtutis opus.

Ex lectione. v.

Paruum inconueniens conueniendo trasitur: magnum uero in oculis hæret: Plurisque dulcius est dissolute uiuere quam modeste.

Qui curam salutis habent reipublice. leges ponere debent: ut damnatorum bona facta sint & non in publicum: sed in sacrum referantur: nam poena eadem erit: populus autem minus cupide damnabit: cum nihil sit utilitatis ex damnatione suscepturus.

Magua poena constituenda est aduersus eos qui falso accusarint.

Gratosum ac mentem habentium nobilem est suscipere egenos: & occasione praebentes conuertere ad res agendas.

Ex lectione. vi.

Semper ex meliori populo capiendi sunt illi qui ad societatem reipublice gubernande capiuntur.

Sicut corpora bene disposita ad sanitatem: & nauigia bene instructa ad nauigandum multos ferunt errores nec ob eos succumbunt: ualitudinaria autem corpora & nauigia parum firma: nautisq; instructa prauis ne paruos quidem ferunt errores: ita rerumpu: quae deterrime sunt plurius indigent custodia.

Cum sint multitudinis potissimum quatuor partes: agricolae: negotiatores: artifices: mercenarii: quatuor etiam sunt utiles ad bellum equites: pedes grauis armature: expediti leues: & turba naualis.

Equos eorum nutrire est qui magnas habent facultates:

Grauis armatura diuitum est magis quam pauperum: expediti autem & leues & nautica turba a plebe est omnis.

Ex lectione. vii.

Summe necessarius ac difficillimus omnium magistratuum est qui uersatur circa executiones eorum qui damnati sunt: & circa eorum poenas atque custodias: inde enim multa proueniunt inimicitiae.

Nihil prodesse iudicia aut sententiae: nisi forent qui eas executioni mandarent.

Melius est hunc circa executiones magistratum non unum esse. sed partim inter plures: ut alii de aliis exequantur: quanto enim minus inimiciarum est in illis qui executioni demandantur: tanto magis res finem suscipiet.

Si idem sit: qui condemat & qui condemnationem exigit duplex contrahitur odium.

Viri boni maxime uitant officium custodiendi reos: prauos autem nequaquam est tutum ei praeficere: cum ipsi potius indigeant custodia & carcere: quam alios debeant custodire.

Praeficiendi sunt reges sacrorum: siue maximi pontifices quorum cura sit circa rem diuinam: circa templa: ut conseruentur quae sunt: & erigantur ruinosa aedificia: & caetera omnia quae pertinent ad diuinum cultum.

Proprium est earum ciuitatum quae magis pacatae atque tranquille sunt: curam facere de mulierum disciplina: de legibus seruandis: de disciplina iuuentutis: de gymnasiorum gubernatione: haec enim non popularia sunt.

Ex septimo libro politice Aristotelis.

Ex lectione I.

Ria sunt bonorū genera: externa, corporis: & animi: & ista omnia adesse foelici homini oportet.

Nemo dicit eum foelicem qui nullam partem fortitudinis habet: neq; temperantiæ neq; iusticiæ: neq; prudentiæ.

Virtutis quidem satis habere se putant homines quantumcumq; habent: diuitiarū uero atq; pecuniæ potētiaq; & fainæ: & huiusmodi omnium infinitum excessum sequuntur.

Homines acquirunt & conseruant: non uirtutes externis bonis: sed externa uirtutibus.

Beata uita siue in gaudio posita sit: siue in uirtute: siue in ambobus. magis existit moribus & intellectu in excessum ornatis: mediocritia uero externa possidentibus q̄ iis qui in externis plura possident q̄ opus sit: & in illis deficiunt.

Externa bona finem habent tanq̄ instrumentum quoddam.

Omne utile tale est ut excessus eius uel noceat habenti: uel certe nihil proficiat bona animi quanto magis excedunt tanto magis utilia sunt.

Bonis animi non solum honesti uerum etiam utilis appellationem tribuere oportet.

Quoniam anima preciosior est corpore & diuitiis & simpliciter: & nobis: necessarium est & dispositionem optimam illi correspondere.

Animi gratia corpus & pecuniæ expeti nata sunt: ita enim recte sentiētes ex petere omnes oportet: non autem animum gratia illorum.

Quod tantum foelicitatis unicuiq; contingat: quantum uirtutis atq; prudentiæ: & quantum secundum has operatur: confessum nobis existit: recte deo fretis decēte foelicem se esse atq; beatum non per aliquid externorum: sed per se ipsum: quia talis est secundum naturam.

Externorum bonorum causa est fortuna & casus: at iustus & temperatus nemo est a fortuna: neq; per fortunam.

Consentaneum est rationi ciuitatem beatam esse quæ optima sit: & quæ bene agat.

Impossibile est bene agere eos qui bona non agunt.

Nulla bona actio est neq; uiri neq; ciuitatis: sine uirtute atq; prudentia.

Vita optima & priuatim & publice ciuibus est cum uirtute: in tantum externis facultatibus adiuta: ut actiones uirtuosas conficere possit.

Ex lectione II.

Necessarium est illam esse optimam rempu. per cuius institutionem unusquisq; optime agit: & beate uiuit.

Dux sunt uitæ quas prestantissimi ad uirtutem homines: cæteris uitis anteponere uidentur: una ciuilis & actiua: altera ab omnibus externis soluta: seu contemplatiua.

Necesse est illum qui recte sapit: ad meliorem uitam se disponere: & priuatim unumquemque hominem: & publice ciuitatem.

Rei bellicæ studia bona sunt existimanda: sed non ut finis supremus: sed gratia supremi finis.

Studioſi legum poſitoris eſt cōſiderare urbem & naturam hominum: & omnem aliam communionem uitæ laudabilis: quo percipiāt quātum fieri poteſt ſœlicitatem.

Impoſſibile eſt nihil agentem bene agere.

Liberi hominis uitam meliorem eſſe: q̃ in dominando occupati: uerum eſt: nihil enim egregium eſt ſeruo uti in quātum ſeruus: ſuſus enim domini in rebus neceſſariis nihil habet decorum.

Putare omnem gubernationem eſſe dominationem nequaq̃ uerum eſt. Fœlicitas actio eſt.

Si poteſtatem habere optimum eſt: is qui dominus agendi eſſe poteſt: hāc facultatem dimittere aliis non debet: ſed ſibi arripere: & neq̃ filiū patris: neq̃ parentem filii: neq̃ amicum amici rationē habere: nāq̃ quod optimum eſt: id nobis iſſis aſſicere debemus.

Nihil bonum eſt quod ſit præter naturam.

Maxime proprie dicimus agere etiam externis actionibus eos qui intelligentia & cognitione operibus præſunt architecti.

Vix deus bene ſe habere & mundus totus quibus non ſunt actiones externe præter proprias: ſi non optima eſſet contemplatiua uita.

Necesse est eandem eſſe uitam optimam. quam cōtemplatiuam dicimus: unicuique hominum priuatim: & publice ciuitatibus & hominibus.

Ex lectione.iii.

Omnibus artificibus materiam ſubefſe oportet aptam ad opificium: nam quanto melior hęc exiſtit tanto id quod ſit ex arte erit præclarior.

In magnitudine ciuitatis iudicanda: non tantum ad numerum habitantium: ſed magis ad potentiam reſpicere oportet: eſt enim quoddam ciuitatis opus: & quæ maxime id efficere poteſt: hanc exiſtimādum eſt eſſe maximam ciuitatem: idq̃ opus eſt imperantium & parentum.

Non ſeruorum & inquilinorum & hoſpitem grandis numerus: ſed horum qui ſunt pars ciuitatis: & ex quibus ciuitas conſtat præcellens multitudo: ſignum eſt magne ciuitatis.

Ex qua ciuitate operarii quidem per multi exeunt: bellatores autem pauci hanc impoſſibile eſt eſſe magnam: non enim idem eſt magna ciuitas: & populosa.

Difficile eſt & forſan impoſſibile: ut quæ nimiū populosa eſt ciuitas optime gubernetur.

Excedentem multitudinē gubernare: diuinæ potentie opus eſt: quæ hoc totum continet.

Est quedam mensura magnitudinis ciuitatis: quemadmodum & aliorum omnium animalium plantarum instrumentorum: nam horum singula: neque parua nimium: neque magnitudine excessiua suam potentiam retinebunt: sed aut destituta omnino erunt a natura: aut male se habebunt.

Necesse est primam ciuitatem illam esse: quæ ex ea multitudine constat quæ multitudo potentia per seipsam sufficiens est ad bene uiuendum in ciuili societate quæ uero multitudinem hanc excedit maior est ciuitas: sed hic non est in infinitum.

Imperantis est iubere ac iudicare.

Ad iudicandum secundum iustitiam & ad magistratus demandandos secundum dignitatem: necessarium est ut se inuicem cognoscant ciues quales sint: quare ubi hoc non fieri cõngit: necesse est ut male res procedant circa magistratus demandandos & circa iudicia: in quibus certe ne quæ est temere procedendum: quod in nimia multitudine manifeste contingit.

Ex lectione.iiii.

Regionem ciuitatis necesse est feracem esse omnium rerum: nam omnia in seipso habere & nullius indigere sufficientis est.

Formam regionis ciuitatis talem esse oportet: ut ab hostibus quidem non facile inuadi possit: ciuibz autem facilius sit in aliena egressio.

Urbis situs: (si formanda nobis illa est secundum uotum opportuna:) & ad terram & ad mare debet iacere: sic enim & ad auxilia ferenda & ad ablationem & importationem omnium communis erit.

Ciuitati maritimæ melius est naualem potentiam habere usque ad aliam quam quantitatem: non solum enim sibi ipsis: sed & finitimis quibusdam auxiliari possunt: & esse terrori quemadmodum terra: sic etiam mari.

Turbam nauticam & huiusmodi hominum multitudinem: non necessarium est ciuitatibus existere: nulla enim ciuitatis pars huiusmodi homines esse debet: nam pugnatorez & iniuriosi sunt qui naues conscendunt: & ingenui non sunt homines.

Existente multitudine hominum tenuis fortunæ: qui circa nos habitant: & agricolarum necessarium est habundantiam esse & nautarum.

Ex lectione.v.

Qui in frigidis regionibus incolunt gentes & que per euzopam: animo quidem habundant ingenii uero & artesicii parum habent: quapropter in libertate magis perseuerant: disciplinam uero reipublice difficulter recipiunt: ac finitimis dominari non possunt: quæ uero a siam incolunt ingenio & arte habundant: sed animo sitatē non habent: propter quod & parere dominantibus: & seruire perseuerant: at græcorum genus: ut

mediam regionem locorum sortitum est: sic etiam amborum est particeps: nam & animosum & ingeniosum est: ex quo fit ut in libertatem degat: & disciplinam reipublice optime recipiat: & unius reipublice constitutione sortitum imperare omnibus possit.

Oportet intelligentiam & uigorem animi nam existere illis qui futuri sunt idonei quos legum positor ad uirtutem instituat.

Potentia animae est per quam amamus & beniuoli sumus.

Magis irritatur animus contra familiares & amicos quam contra ignotos: si contemptum se putet.

Dominus & inuictus animus est.

Non sunt magnanimi homines natura infestissimi contra iniuriantes: hoc autem magis contra notos familiaresque patiuntur: si iniuriatos sibi existimant: & hoc non sine ratione continet a quibus enim deberi sibi beneficium expectant ab eisdem non solum priuari beneficio: sed insuper ledi se putant.

Proverbio dicitur fratrum contentiones & irae sunt acerbissimae: & qui se nimium amant: illi se nimium oderunt.

Non eadem certitudo querenda est in his quae per rationes: & in his quae fiunt per sensum manifesta.

Ex lectione.vi.

Sicut rerum secundum naturam consistentium non omnes haec sunt partes totius consistentiae: sine quibus totum esse non potest: sic nec ciuitatis ponendum est esse partes: quaecumque ciuitatibus existere necessario oportet: possessione enim indiget ciuitas: nulla tamen pars ciuitatis est possessio.

Diff. Felicitas est uirtutis operatio & usus quidam perfectus

Per alium modum & aliis uitiis singuli felicitatem appetentes & alios uiuendi modos fecerunt: & alias reipublice disciplinas.

Sex sunt sine quibus ciuitas esse non potest: primum alimenta: deinde artes: tertium arma: quantum pecuniarum habendarum facultas: quintum ac primum circa rem diuinam cultus: sextum quod est omnium summe necessarium: iudicium pro utilitate & iusticia contrahentium.

Ex lectione.vii.

In ciuitate quae optime gubernetur: & quae iustos habeat ciues simpliciter: & non ad suppositionem: neque artifices: neque mercatores: neque agricolas ciues esse oportet: uniuersaliter est enim huiusmodi uita uirtuti aduersa: opus est enim quiete ad uirtutem comparandam & ad rempublice gerendam:

Qui armorum domini sunt iidem etiam sunt domini status & mutationis reipublice.

Vires in iunioribus sunt: prudentia uero in senibus.

Neq; agricola: neq; artifex: neq; uilium exercitiorū quispiam: sacerdos est deputandus: honos enim diis est a ciuibus impendendus: sed cum diuinitati sint ciues in eos qui arma tenent: & in eos qui consultant: & decus sit diis cultum exhibere: & rem quiete suscipere: eos qui pro tempore in his laborauerūt: ac defessi sūt: utiq; est sacrorū cura demādāda.

Ex lectione. viii.

In sacrificiis cultuq; diuino sumptus debet esse cōmunes totius ciuitatis:

Ex lectione. viii.

Ad occidentē conuerse urbes & ad eos uentos qui inde perflant salubres sunt: secundo loco quæ sunt secundum boream sitæ.

Quibus plurimum & frequentissime utimur ad corpus ea plurimum important ad sanitatem aquarum autem & uentorum potentia hanc habent naturam.

Qui dicunt non oportere mœnia adesse ciuitatibus illis quæ uirtutē possideant nimium prisce loquuntur: & hoc uident per experientiam te probatum in his ciuitatibus quæ sibi id ad gloriā iactabant: est enim ad pares ac non multo excedentes multitudine. non satis decorum per mœnia seruari uelle: sed cum aliquando cōtingat & fieri possit ut multo maior hominum multitudo & maiori uirtute superueniat: si saluos esse oportet: neq; perire neq; contumeliis affici firmissimam munitiōem murorum putandum est: oportunissimam esse in bello: præsertim hoc tempore in quo tormenta & machinæ ad obsidiones urbium cum omni subtilitate sunt adinuenta.

Mœnia urbis sunt præsidis quibusdā & turribus per oportuna loca interpositis munienda.

Aedes deorum locum idoneum habere debent: qui supereminentiā habeat: & ad edendam uirtutem sufficienter: & ad uicinas partes ciuitatis excellentes: decetq; iuxta hunc locum constructionem fori esse talem: qualis est in thesalia eius quod liberum uocant: id est qd debet esse purū ab omni mercatu: & neq; opifices nec agricolas: neq; alios ullos tales illi appropinquare: nisi a magistratibus uocentur.

Præsentia magistratuum ante oculos posita gignit ueram reuerentiam liberalemq; pudorem.

Dicere uoti est: euenire autem fortunæ.

Ex lectione. x.

Duo sunt in quibus omnis commendatio bene agendi: consistit: unum est ut propositum ac finis agendi recte subiaceat: aliud est ut eas quæ ad illum finem ferunt actiones inueniamus.

Bene uiuere ac felices esse omnes cupiunt: sed aliis potestas est adipiscendi: aliis non: propter fortunam aliquam uel naturam: opus est enim ad

lumentis quibusdam ad bene uiuendum: minoribus quidem illis qui melius dispositi sunt: maioribus autem qui peius: alii uero statim non recte quærunť felicitatem.

Studiosus uiri: & paupertate: & morbo: & aliis fortunæ aduersitatibus laudabiliter utitur.

Studiosus est cui per uirtutem bona sunt simpliciter bona.

Boni & studiosi fiunt propter tria: quæ sunt natura: mos: & ratio:

Mores naturam mutari faciunt: nam aliqua per naturam ad utrumq; apta: per mores ad peius uel ad melius conuertuntur.

Cætera animalia maxime uiuunt secundum naturam: perum uero aliquid & secundum mores: homo autem & secundum rationem: solus enim rationem habet: igitur hæc oportet simul concordare.

Mult. præter mores & præter naturam agunt homines propter rationē: si persuadeatur melius esse aliter agere.

Quædam asuescendo discuntur: quædam audiendo.

Difficile est stare tempu. quæ constituta sit præter iustitiam.

Iuniores debent parere senioribus gubernantibus: & seniores gubernare:

Indignatur nemo propter ætatem maiori concedere: nec putant illo cui cedit potioŕem esse præsertim cum & ipse quando ad id ætatis peruenit eundem honorem sit recepturus.

Qui imperare uult recte: oportet prius sub imperio fuisse.

Imperium aut gratia imperantis est: aut gratia subiectorum: & horū alterum seruorum dicimus esse. alterum liberorum.

Ex lectione.xi.

Diversæ sunt duæ partes animæ rationalis: quarum altera rationem per se habet: altera non habet quidem per se: ueruntamen rationi obtemperare potest: quarū dicimus esse uirtutes illas per quas uir bonus dicitur. Semper deterius melioris gratia est: melius autem est quod per se ratio nem habet.

Quod per se rationem habet diuiditur dupliciter: est enim ratio alia actiua: alia contemplatiua.

Sicut necesse est partem animæ per se rationem habentem diuidere: sic & actiones clarum est qđ correspondenter se habere dicemus.

Semper cuiq; id est maxime expetendum cuius potiri est summum.

Bellum est gratia pacis: negocium gratia otii & speculationis: necessaria & utilia gratia honestorum.

Exercitatio rerum bellicarum non ob id est meditanda: ut in seruitutem adigant in merentes: sed primum ne ipsis seruire aliis compellatur: deinde ut imperium quærant gratia utilitatis subiectorum: non ante omnia dominationem: tertio ut eis dominantur qui seruire sunt digni.

Pluræq; ciuitatum bellum gerentes conseruantur: sed cum dominationē

adeptæ sunt destruuntur: splendorem enim ueluti ferrum per pacem amittunt: causa autem huius est legum positor: qui non ita instituit ut in ocium pare possint.

Fortitudine & constantia opus est ad negotium: philosophia uero ad ocium: temperantia autem & iustitia in utroq; tempore: sed magis in pace & ocio: nam bellum ipsum cogit homines esse iustos ac temperatos.

Il maxime philosophia & temperantia & iustitia indigent: qui in optimo statu constituti sunt: q̄to magis ociosi sunt in abundantia omniū rerū. Turpe est non posse bonis frui: sed in negociis quidem & bello uiros probos uideri in ocio autem & pace seruales:

Ex lectione .xii.

Ratio nobis & mens naturæ finis est: quare ad hec generationem ac morum institutionem parare oportet.

Vt anima & corpus duo sunt: ita quoq; duas uidemus esse partes animæ: unam irrationalem alteram quæ habet rationem: & habitus quoq; earum duo sunt quorum alter est appetitio: alter mens:

Vt corpus in generatione antecedit animam: sic & pars irrationalis antecedit eam partem quæ habet rationem:

In pueris corporis curam necesse est prius suscipere q̄ animi: deinde appetitus: curam tamen appetitus gratia intellectus: curam uero corporis gratia animi.

Legis positor circa coniugia providere debet: qua ætate & cuiusmodi existentes sint in matrimonium copulandi.

Viro generare potente si mulier ipsa concipere non possit: uel muliere quidem ad concipiendum apta: si uir ipse non possit: lites ac discordiæ inter eos oriuntur.

Cum sit finis gignendi ut plurimum uiris quidē .lxx. annus: mulieribus autem .l. ita coniugendi ab initio sunt: ut ætatibus adhuc finem con-

currant.

Est adolescentium coniunctio improba ad filios: in cunctis enim animilibus: iuueniles partus imperfecti sunt: & scemina crebrius q̄ mares: ac pusilla hominum corpora existunt.

In partu laborant magis puellæ: ac pereunt plures.

Ad continentiam utile est nuptias fieri seriores: intemperantiores enim esse uidentur cum puellæ ueneri asuescunt.

Masculorum corpora crescere impediuntur: si adhuc augente semine cōsuetudinem ineant.

Puellas circa ætatem decem & octo annorum nuptui tradere cōgruit: masculos autem circiter ætatem annorum sex & triginta: in hoc enim tempore uigentibus corporibus coniunguntur: ac procedente tempore: si mul apte desinent procreare posse.

Tempus anni (ut nunc multi obseruant): recte per hyemem aptius ad nuptias esse uidetur.

Pregnantes mulieres curam habere corporum oportet: non pigrescentes: neq; subtili utentes alimonia: & hoc facile est legum positori prouidere: si iubeat singulis diebus iter quoddam facere debere ad deorum sacra mulieres quæ sortite sint concipiendi honorem.

Quo hic aristoteles monita christianæ religioni contraria **legislatoribus** tradit: alterum ut nihil orbatum natura sit educandū: alterū ante uenire ne fixus concipiatur semper: ut nimia multitudo in ciuitatibus uitetur.

Postq; foetus concepti sunt & sensum aut uitam acceperunt: nefas est attingere eos.

Seniorum fortis quemadmodum iuniorum imperfecti sunt: corporibus & intellectibus: ac inrobusti.

Maxime intelligentia uiget in nobis circiter annum quinquagesimum: itaq; qui quatuor aut quinque annis ætatem hanc excesserūt derelinquere debent in aperto procreandi studium.

Coitus omnis alterius q̃ coniugis lege penitus sit interdictus: quādo quidem sit & appellerur coniunx.

Nutrimētum lactis maxime proprium est corporibus puerorum.

Confert pueris statim a pueritia eos frigori assuescere: hoc enim ad sanitatem & ad res bellicas utile est: ad cuncta enim ad quæ possibile est statim ab initio melius est assuescere: est autem apta puerorum natura ob eorum calorem ad frigus exerceri.

Ludi puerorum neq; illiberales: neq; laboriosi: neq; remissi esse debent: & ut plurimum ludi tales esse debent: ut sint imitationes eorū quæ postea serio erunt faciendæ.

Cohibitiones puerorum & interruptiones ploratus qui legibus prohibent non recte faciunt sunt enim utiles ad augmentum: cum sint quodam modo exercitationes corporum: spiritus enim compressio facit robur laborantibus: quod contingit etiam pueris cohibitis.

Prouidendum est ut pueri q̃ minime cū seruis uersentur: rationabile enim est ut in hac ætate ab auditu & usu seruilium rerum absint.

Omnino obscenitas uerborum per legislatorem exterminanda est de ciuitate: ex turpiter enim loquendi licentia: serpit & turpiter facere.

Potissimum pueri neq; dicant neq; audiant a quid turpe.

Cum dicere quicq; turpe interdicitur: clarum est quod & aspicere aut picturas aut actus deformes prohibetur: unde cura est: habenda magistratibus: nullam neq; picturā neq; statuā: esse habendā taliū rerū imitatricē.

Iuniores neq; comædiarum neq; tragediarum spectatores esse leges sināt.

Oīa potētia nos magis delectant: quāpp oportet a pueris oīa turpia pcul remanere: & maxime quæcūq; in se habēt uel obscenitatē uel improbitatē.

Transactis annis quinque: duobus annis usque ad vii: oportet iam pueros disciplinas spectare: quas adiscere eos oportet.

Omnis ars & disciplina implere vult id quod deest naturæ.

Ex octavo libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i.

Legis positore maxime intendendum est circa disciplinam iuventutis: id enim neglectum in ciuitatibus: affert reipublice detrimentum idque publicæ faciendum est.

Semper melior mos causa est melioris reipublice.

In cunctis facultatibus & artibus sunt quædam ad quæ erudiri prius oportet: & assue fieri ad earum opera: simpliciter & ad uirtutis actiones.

Cura singularum particularum respicere nata est ad curam totius.

Non eandem uirtutem omnes statim honorant: ex quo fit: ut discordent circa illius exercitationem.

Disciplinæ non omnes publice statuendæ sunt: sed illæ quæ cum utiles sint faciunt exercentem habentemque non uilis exercitii operatorem: utile autem exercitium putandum & ars & disciplina quæcumque corpus aut animum aut mentem liberi hominis ad usum & operationem uirtutis non inutilem reddunt.

Artes illas quæ deterius disponunt corpus & cuncta mercenaria exercitia: sordidas nuncupamus: mentem enim occupatam & uilem reddunt.

Sunt quædam ex liberalibus scientiis: quarum scilicet usus ad excellentiores scientias ordinatur: quas usque ad aliquid discere honestum est: penitus uero sese illis tradere: ac ad extremum usque prosequi uelle: nocumētis pluribus obnoxios facit.

Refert plurimum cuius gratia quis agat aut discat: nam si gratia sui uel amicorum uel propter uirtutem non est illiberale: qui uero id ipsum agit propter alia: saepe utique uidebitur illiberaliter ac sordide agere.

Sunt discipline quatuor quas iuuenes discere publice consueuerunt: litteras: gymnasticam: musicam: & figurandi peritiam: litteras quidem & figurationem tanquam utiles & ualde expedientes ad uitam: gymnasticam tanquam pertinentem ad fortitudinem: musicam uero nunc gratia uoluptatis plurimi addiscuntur.

Si utraque opus est: magis est expetendum otium quam negotium.

Magis in negotiis quam in otio utendum est ioco: nam qui laborant indigent relaxatione: & huius gratia est iocis: negotia enim sunt cum labore & conatu: & propterea oportet iocum adhibere: qui tanquam medicinam eo tempore afferat.

¶ Locus est relaxatio animi: & requies per uoluptatem.

Otium uidetur in se uoluptatem habere: & foelicitatem: & uitam beatam.

Litteras addiscere pueros oportet: non modo propter utilitatem: uerum

etiam propter multas disciplinas alias quæ per litteras addiscuntur.

Figurandi peritiam adiscunt pueri: non tantum ut in uenundando emendatq; artificum opera non decipiantur: sed potius quia contemplari facit pulchritudinem corporum.

Querere utilitatē ubiq; minime conuenit magnanimis & ingenuis uiris: Honestas non feritas est in certaminibus præferenda: neq; enim lupus neq; alia bæstia honestum periculum pugnando subiret: sed magis uir bonus.

Qui adolefcētes gymnasticæ uitæ nimium tradunt & in necessariis absq; disciplina relinquunt: uere illos sordidos reddūt: ad unum enim opus reipu. utiles faciunt: & illud ipsum deterius est.

Oportet non ex prioribus operibus: sed ex his quæ nunc fiunt iudicare. Simul mente & corpore laborare non oportet: cum se inuicem impedire nata sint: labor quidem corporis mentem: mentis autem corpus.

Ex lectione. ii.

Pueri non solatii gratia addiscunt: non enim solantur discētes: sed cum labore est disciplina.

Requiem necesse est esse iocundam: est enim medicina molestiæ illius quæ per labores suscipitur.

Ratio degendi ocii non solum honestatem: sed etiam uoluptatem habere debet: foelicitas enim est ex ambobus istis.

Ad cætus familiarium: & ad uitam in ocio degendam rationabiliter musica recipitur: ut potens læticiam afferat.

Quæcunq; iocunda sunt atq; eadem in nocua: nō solum congruunt ad finem: sed etiam ad cessationem: & requiem.

Fines gratia nullius futuri expetitur.

Habet musica naturalem uoluptatem: per quam illius usus cunctis ætati / bus cunctisq; moribus est acceptus.

Modulatio abstrahit animam & quodammodo rapit.

Diff. Raptus & abstractio animæ circa mores affectio est.

Sunt in rythimis & melodiis similitudines. maxime penes ueras naturas iræ & mansuetudinis: ac fortitudinis & temperantiæ: & contrariorum. iis & aliorū omnium quæ ad mores pertinent: idq; patet ab effectu: mutamus enim animum talia audientes.

Si quis gaudet imaginem alicuius uidens: non propter aliam causam sed propter formam ipsam: necessarium est huic & aspectū illius cuius imaginem contemplatur esse iocundum.

Musica possunt animi morem aliquem facere: quare ad pueros hæc disciplina est adhibenda & in ea sunt instruendi.

Pueri propter ætatem nihil ferunt sponte quod non habeat iocunditatē. Impossibile est uel certe admodum difficile: ut qui opera ipsa non tractat

perite valeat iudicare:

Architæ tabella recte repertâ est: q̄ pueris dant: ut in ea occupati illa quæ sunt domi non frangant: nescit enim pueritia quiescere: hic est ergo in fantibus conueniens ludus disciplina uero maioribus tanquam tabella quedam:

Oportet in pueritia musicis op̄eram dare in maiori uero ætate exercitationem dimittere: tantummodo autem iudicare posse per disciplinam adeptam.

Tibiæ non sunt in musicali disciplina recipiendæ: neq̄ aliud artificiosum instrumentum ut cithara & si quid aliud tales: sed quæcunq̄ faciunt auditores bonos uel musicæ disciplinæ uel alterius: non enim ingenui hominis censemus esse huiuscemodi instrumentorum opus: sed per uiles ac fordidos contingit illud fieri.

Ex lectione.iii.

Per abstractionem animi a melodia factam: deuoti & supplices quidam sunt: uidemus autem & in sacris melodis ita affici quando utuntur expiantibus animam carminibus: quasi medicina freus & purgatione.

Delectat singulos id quod suæ naturæ est aptum.

Vt animæ uilium & in doctorum hominum distortæ sunt a sua naturali habitudine: sic harmoniarum & melodiarum distortionies sunt quædam illæ quæ sunt uehementes & infractæ: quibus ii delectantur.

Duo in actionibus consideranda sunt: unum quid possit alterum quid deceat: nam possibilia quisq̄ aggredi & conuenientia sibi debet.

Finis propositionum ex octo libris politice aristotelis secundum translationem leonardi aretini.

Incipiunt propositiones ex primo libro œconomice aristotelis secundum translationem leonardi aretini.

Es familiaris & respn. inter se differunt: quoniam in repu. quidem plures imperant in re familiari uero unus duntaxat est imperator & rector.

Alicuius artis non est fecisse & facto uti: quemadmodum ly-

re &
& col
uti.
Diff. C
dans
Tulus g
Domus
Primum
Natural
Societa
In cate
tis ef
bene
anten
da ex
tur &
tanta
Diuina
ad se
trari
cilliu
diner
serua
Matris
Vini ad
iniur
Recte se
mori
ad di
Possess
sima
fos.
Seruon
Liberal
de tri

ra & fistula: sed repu. discipline est: ciuitatem ab initio constituisse:
& constituta bene uti: similiter & reifamiliaris parare domum & illa
uti.

Diffi. Ciuitas est multitudo domorum: agro & pecuniis sufficienter abū
dans: ad bene uiuendum.

Cuius gratia est aliquid & fit: & substantia ipsius hoc existit.

Domus partes sunt homo & possessio.

Primum in minimis natura cuiusq; inspicitur.

Naturaliter omnis educatio est a matre: quare & hominibus a terra.

Societas est maxime secundum naturam mari & foeminae.

In ceteris animalibus procreandi gratia solum: maris & foeminae socie/
tas est constituta: in hominibus uero non essendi solum: uerum etiam
bene essendi mas & foemina ope mutua coniunguntur: filiosq; procre
ant: non solum ut id naturae tributum serant: uerum etiam ut commo
da ex inde fuscipiant: ualentes enim ipsi imbecillos suos labore tuen/
tur & alunt: mox imbecilli ob senium facti a ualentibus eadem repor/
tant.

Diuina prouidentia utriusq; natura ordinata est scilicet uiri & mulieris
ad societatem: tendunt enim eorum omnia in idem utilitatis: licet con
traria quaedam uideantur: alterum enim robustum facit: alterum imbe
cillius: ut hoc quidem ob timorem cautius: illud uero propter fortitu/
dinem pugnatius esset: & alterum parat foris: alterum parata domi con
seruat.

Matris est enutrire prolem: patris autem erudire.

Viri ad uxorem iniuria cesset: sic enim nec ipse iniuriam patietur: est autē
iniuria uiri externarum mulierum coitus.

Recte se habet illud hesiodi: puellam uxorem accipere oportet: ut gratis
moribus eam imbuere possis: diuersitates enim morum nequaquam sunt
ad dilectionem aptae.

Possessionum potentia ac maxime est illa quae est optima & principalis/
sima: id autem est homo: quapropter oportet seruos parare studio/
sos.

Seruorum duae sunt species: curator & opifex.

Liberalioribus seruis honorem: opificibus uero cibum paterfamilias abū
de tribuat.

Quoniam uini potus & liberos ad insolentiam impellit: aut nihil aut raro seruis tradendum est.

Tria cum sint in seruorum cura opus: cibus: & castigatio: cibus sine castigatione & opere petulantem reddit: opus uero & castigatio sine cibo uiolenta res est: & infirmum facit seruum: sine mercede enim dominum non putant: merces autem serui cibus est.

Seruorum genera ad opus faciendum optima sunt neque timida neque ferotia nimis: in utrisque enim peccatum est: nam & nimis timidi non ferunt laborem: & ferocibus non commode imperatur.

Vtile est & iustum simul: libertatem seruis esse propositam: libenter enim labores subibunt: si & propositum premium conspexerint & tempus diffinitum.

Quatuor habere oportet patrem familias circa pecunias: quærete posse: & quæ sita tueri: esse præterea talem ut ordinare & frui sciat.

Perfida institutio est dominum omnia iubere omniaque inspicere.

Nullus parem curam habet alienorum & suorum.

Perfa rogatus quid equum maxime pingue faceret: oculus domini respondit.

Libycus rogatus quod sterquiliniū agro foret optimum: domini inquit uestigia.

Nisi quis bonum exemplum de se præbuerit diligentiae: imitatore habiturum non exibet neque in re familiari neque in aliis.

Impossibile est non diligentis domini diligentes esse uicarios.

Expergisci decet prius dominum quam seruum: & cubitum ire posterus: nec unquam in custoditam esse domum neque die neque noctu sicut nec ciuitatem.

Ante lucem surgere & ad sanitatem: & ad curam rei familiaris: & ad studium philosophiae prodest quam plurimum.

Tradenda sunt his instrumenta: quibus negocia commiseris: ac certo tempore eorum inspecto facienda erit: ut non lateat quod saluum sit quodue perierit.

In magnis domibus utilis est ianitor qui sit ad cetera inhabilis pro obseruatione importandorum & exportandorum.

Propositiones ex secundo libro oeconomicæ aristotelis: quem quidam codices latini a primo non diuisum habent: licet in graecis codicibus diuisus existat.

Probam mulierem omnibus quæ sunt intus dominari oportet curamque habere omnium: non permittentem quenquam ingredi sine præcepto uiri.

Proba mulier uestitu & apparatu minori utatur: quam leges promiserint ciuitatis considerans quod nec uestimentorum minor: nec excellentia forma: nec auri magnitudo tantum ualeat ad mulieris laudem: quantum modestia in operibus ac studium honeste decoreque uiuendi: & enim omnis huiusmodi ornatus:

animi optabilis est: multoq; firmior ad senectutem usq; ueras laudes sibi natisq; asserre.

Viro quidem indecens est ea scire quæ intra ædes fiunt: in cæteris uero omnibus parere uiro mulier contendat: nec audiens quicq; de repu. nec tractans quicq; eorum quæ ad connubia spectare uidentur: sed cum tempus poscit aut filias tradere nuptui aut nurus accipere: obediat penitus i his uiro atq; sic una deliberet: ut scientiam uiri sequatur: intelligens non ita turpe uiro esse: quicq; eorū quæ domi sunt facere: sicut mulieri quæ foris perquirere.

Existimare debet mulier bene composita: mores uiri esse legem suæ uitæ impositā sibi adeo per cōiunctionem matrimonii: atq; consortii: quos si quidē æquo serant animo per facile reget domū sin cōtra difficilius.

Decet non solum in prosperis rebus secundaq; fortuna mulierem unanimes se uiro præstare & inferuire uelle: uerum etiam in aduersis: & si sit in rebus defectus uel corporis ægrotatio: uel alienatio mentis: æquo ferat animo: & obsequatur: nisi forte turpe sit aliquid & indignum.

Si quid perturbatione animi uir deliquerit mulier memoriter non seruet: sed ægritudinis: ignorantiaq; ascribat.

Ab his quæ turpiter uir imperat cauere debet: mulier: in aliis autem multo magis obtemperare: quam si empta uenisset in domum: magno enī præcio empta fuit societate scilicet uitæ & procreatione libetorum: quibus nec maius nec sanctius quicq; esse potest.

Non est sane parum secundis rebus bene uti: attamen aduersas moderate perferre: multo maius est existimandum: nā in magnis calamitatibus: & iniuriis nihil abiecte facere celsi est animi.

Prosperitatis quidem facile est reperire participes: aduersitatis: uero nō optimi sint participes esse tenuunt.

Decet mulierem uirum in honore habere: nec illum contemnere si sacra pudicitia & opes animositatis filia secundū herculem: non sequantur.

Quod factius esse potest: aut circa quæ magis studeret uir sane mētis: q̄ ex optima laudatissimaq; muliere filios procreare: senectutis pastores quasi optimos: ac reuerentes patris matrisq; custodes: ac totius domus seruatorēs.

Si parentes exemplum uitæ filiis: præstent euidentem excusationis causam erga se illis relinquunt timendum est enim ne contempti a filiis: quasi non bene uixerint: in senectute deserantur.

Nihil præter mittendum est uiro quod ad uxoris pertineat disciplinam: ut q̄ maxime fieri potest: optima filios generet: nam agricola quidem nihil omittit quo semen in optima terra ac maxime exculta serati spe; rans ita demum fructus optimos inde recepturum: cum ergo tanta adhibeatur cura pro corporis esca: quid pro liberis & matre educatrice

nonne protinus omne studium est adhibendum? hoc enim solo hominum conditio mortalis per successionem sempiternitatem consequitur: omniaque parentum uota huc tendunt: quamobrem qui ista negligit deum ipsum negligere uidetur.

Maximus honor est sobriæ mulieri si cernat uirum suum obseruantem si bi-castitatem: nec de ulla muliere magis cogitantē: sed præ cæteris omnibus hanc & suā & fidam sibi existimantem: tanto enim magis studebit mulier se talem prestare: quāto se cognouerit fideliter ac iuste a uiro diligi.

Per grauitur unusquisque fert honore suo priuari: nec si aliena quis per multa tribuat contentus erit si sua sibi auferantur.

Non decet hominem sane mentis ubicunque contigerit semen exponere: ne de uilibus & iniquis similes liberis legitimis procreentur: ex quo & uxor honore suo priuatur: & filiis iniuria fit: ac sibi pro his omnibus dedecus incumbit.

Appropinquandum est uxori cum magna temperantia atque modestia: sitque pudor in uerbis in operibus uero fas atque honestas in conuersatione fides atque moderatio.

Vir uxori metum non incutiat sine uerecundia & pudore: hæc enim meretrices ad mœchos pati decet: at uero cum uerecundia & pudore iusta diligere & timere: id ingenuæ est mulieris erga proprium uirum.

Duplex est timoris species: una cum uerecundia & pudore qua utuntur ad patres filii modesti: & ciues bene morati ad beniuolos gubernatores: altera cum inimicitia & odio sicut serui ad dominos: & ciues ad tyrannos iniustos & iniquos.

Si uir sibi maxime dominetur: optime totius uitæ rector existet: & uxorem talibus uti docebit.

Neque amorem neque timorem absque uerecundia laudauit homerus: sed ubique amare præcepit cum modestia & pudore: eo quidem modo: helenam timere priamum: inquit: ita decentem: ometuende mihi semper: semperque tremende: care locer: nihil aliud dicens quam eam cum pudore diligere.

Nemo deteriore se admiratur ac ueretur.

Inquit homerus nil melius esse posse hominibus quam si concordia uoluntate uir & uxor domum gubernent.

Homerus inquit cum inter uirum & uxorem uiget concordia: inimici eorum anguntur plurimum: amici uero per magna suscipiunt gaudia.

Maxime præcipit homerus: uirum & uxorem in his quæ improba & im-

pudic
Studere
hibere
tem u
quam
re cer
existat
Dulce co
uolupt
Decet en
reum

Fin

Propositi
lecan

tionem
Altissimi
stanti
tia cor
in sen

Genus di
aliqui
us scilicet
Secund
pium
Patria es
Tertio m
Genus es
Genus es

Disti Ge
qui d.

pudica sunt sibi inuicem consentire nequaquam debere:

Studere debent uir & uxor primo quidem curam omnem parentibus exhibere: uir quidem uxoris parentibus non minus q̄ propriis: uxor autem uiri: deinde filiorum & amicorum & rerum domusq; totius tanquam communis curam habeant: se ipsos studio ac diligentia superare certantes: ut quisq; plurimorum bonorū sit auctor & causa: meliorq; existat.

Dulce cor & spes mortalium: (ut pindarus inquit:) sibi multiplicem alit uoluptatem: & a filiis in senectute foeliciter educari.

Decet eum qui priuatim ac publice uitam agit ad deum hominesq; respicere: multumq; & ad uxorem & ad filios & parentes:

Finis propositionum ex libro œconomicorum Aristotelis.

Propositiones ex libro prædicabiliū porphyrii & lectiones annotatae sunt secundum commentaria gratiadei esculani.

Ex lectione. ii.

Ecessarium est ad eam que est apud aristotelem prædicamentorum doctrinā: noscē quid sit genus: & quid differentia: & quid species: & quid proprium: & quid accidens: & ad diffinitionum assignationem: & omnino ea quæ in diuisione & in demonstratione utilia.

Altissimum est negotium de generibus & speciebus scire utrum subsistant: siue in solis & nudis purisq; intellectibus posita sint: siue subsistentia corporalia sint an in corporalia: & utrum separata a sensibilibus: an in sensibilibus posita.

Ex lectione. iii.

Genus dicitur uno modo aliorum quodammodo se habentium ad unū aliquid: & ad se inuicem collectio: ut romanorum dicitur genus ab unus scilicet habitudine.

Secundo modo dicitur genus quod est uniuscuiusq; generationis principium: uel ab eo qui genuit: uel a loco in quo quis genitus est.

Patria est principium generationis quemadmodum & pater.

Tertio modo dicitur genus illud cui supponitur species.

Genus est principium specierum quæ sub ipso sunt.

Genus continet multitudinem specierum que sub ipso sunt:

Ex lectione. iiii.

Diff. Genus est q̄ predicatur de pluribus differentibus specie in eo quod quid.

Eorum quæ prædicantur alia prædicantur de pluribus: alia de uno solo.
Socrates & plato non differunt specie: sed numero solo.

Homo equus & bos differunt specie: non numero solo.

Interroganti qualis est homo dicimus rationalis *idest quale responde-*
mus differentiam.

Quando autem quid est homo interrogatur animal respondetur *idest ad*
quod respondetur genus.

Ex lectione. v. & capitulo. iiii.

Pecies autem dicitur de forma unius cuiusq.

Species etiam dicitur de ea que est sub assignato genere.

Genus alicuius est genus: & species alicuius est species.

Necesse est speciem in diffinitione generis ponere: & genus in
diffinitione speciei *quia scilicet correlatiua sunt.*

Species est quod ponitur sub genere & de qua genus in eo q̄ quid sit præ
dicatur.

Diffi. Species est quod de pluribus differentibus numero in eo q̄ quid sit
prædicatur. *alia iter media.*

In uno quoq; prædicamēto sūt q̄dā generalissima: & q̄dā specialissima &
Generalissimum est super q̄ non est aliud supraueniens genus.

Dis. Specialissimum est post q̄ non erit alia interior species.

Inter generalissimum & specialissimum & genera & species sunt eadē: ad
aliud quidem: & ad aliud sumpta.

Omne quod ante individua proximū est: species erit solum: & nō genus.

Extrema habent tantum unam habitudinem.

Media inter generalissimum & specialissimum habent duas habitudines
scilicet ad superiora & inferiora.

Ex lectione. vi.

Generalissimum est q̄ cum sit genus: non est species.

Specialissimum est q̄ cum sit species: non est genus: & quod cum sit spe/
cies nunq̄ diuiditur in species.

Ea que in medio sunt extremorum: uocantur genera subalterna & species
subalterne.

Genera & species non reducuntur ad unum principium.

Ens non est unum commune genus omnium entium.

Ens prædicatur æquiuoce de decem predicamentis.

Si omnia quis entia uocet æquiuoce inquit *scilicet aristotiles* nuncipabit.

Si essent unum commune genus omnium ens: uniuoce entia dicerentur.

Decem sunt genera generalissima

Specialissima sunt in quodam numero non tamen indefinito.

Individua quæ sunt post specialissima infinita sunt.

A generalissimis ad specialissima descendentem iubet plato quiescere.

In finita relinquenda sunt: neq; enim eorum potest fieri disciplina.
Species est collectiuium multorum in unam naturam & magis id quod est genus.

Participatione speciei plures homines sunt unus homo.

Diuisiuium est semper quod singulare est: collectiuium autē & adunatiuium quod commune est.

Ex lectione. vii.

Superiora semper predicantur de inferioribus: & non econuerso.

Oportet æqua de æquis prædicari: aut maiora de minoribus: minora uero de maioribus minime.

De quibuscunq; prædicantur inferiora & superiora.

Species prædicantur de solis indiuiduis.

Indiuiduum prædicatur de uno solo particulari **scilicet de seipso: nō autem de aliquo inferiori.**

Vnumquodq; indiuiduorum consistit ex proprietatibus: quarum collectio nunq; in alio erit eadem.

Proprietates hominis conueniunt omnibus particularibus hominibus.

Ex lectione. viii. & capitulo. iiii.

Differētia dicitur tripliciter scilicet communiter: proprie: & magis proprie.

Differentia cōmuniter est qua alterum differt ab altero quocunq; modo: uel a seipso.

Socrates differunt a se ipso pueros: uel iam uiro: uel faciente aliquid: uel quiescente.

Differentia proprie est qua alterq; differt ab altero accidente in separabili.

Differentia magis propria est qua alterum differt ab altero specifica: differentia.

Omnis differentia alteratum facit cuiuslibet adueniens.

Differentia communiter & proprie solum alteratum facit.

Differentia magis proprie dicta facit aliud.

Differentiæ que faciunt aliud specificè uocantur.

Rationalis differentia adueniens animali facit aliud & speciem animalis constituit.

Secundum differentias aliud facientes: fiunt diuisiones generum in species: & diffinitiones assignantur: quæ sunt ex genere & huiusmodi differentis.

Differentiarum aliæ quidem faciunt aliud: aliæ alteratum.

Ex lectione. viii.

Differentiarum aliæ sunt separabiles: aliæ inseparabiles.

Differentiarum inseparabilium aliæ sunt per se: aliæ per accidens.

Differentiæ per se non suscipiunt magis & minus.

Differentiæ per accidens suscipiunt magis & minus:

EX.LI.PREDI.PORI

Genus non prædicatur secundum magis & minus: neq; differentia per quas diuiditur:

Esse uniuscuiusq; neq; intensiorem neq; remissionem suscipit.

Animal est substantia animata sensibilis:

Differentia sunt diuisione generum & constitutiua specierum.

Rationalis & mortalis sunt differentia constitutiue hominis.

Rationalis & immortalis sunt differentia constitutiue dei.

Ex lectione. x.

Diffi Differentia est qua species abundat a genere:

Genus habet omnes differentias potestate: actu uero nullam:

Ex hiis quæ non sunt: non fit aliquid.

Opposita non sunt circa idem.

Diffi Differentia est quod de pluribus differentibus specie in eo quod quale sit prædicatur.

Genus se habet ut materia: differentia ut forma:

Differentia est quod aptum est diuidere ea quæ sub eodem genere sunt:

Diffi Differentia est qua differunt a se singula:

Sumus rationales nos & dii: sed mortale appositum separat nos ab illis.

Diffi Differentia est quod genus adesse scilicet **specificum** conducit & quod est pars eius quod est esse rei id est **essentia**.

Differentia specificæ sunt quæ faciunt alteram speciem:

Ex lectione. ii. & capitulo. v.

Proprium dicitur quatuor modis primo dicitur proprium id quod soli alicui speciei: accidit & si non omni indiuiduo.

Secundo quod omni indiuiduo accidit: & si non soli speciei: proprium dicitur.

Tertio quod soli speciei & omni indiuiduo & aliquando: proprium dicitur.

Quarto quod soli speciei & omni indiuiduo & semper accidit: proprium dicitur.

Homo dicitur risibilis quia aptus natus est ad ridendum: non quod iam rideat.

Risibile dicitur proprie proprium homini: quia conuertitur cum ipso.

Capitulo. vi.

Diffi Accidens est quod adest & abest præter subiecti corruptionem.

Accidentium aliud separabile aliud inseparabile:

Nigrum accidit coruo inseparabiliter.

Potest subintelligi coruus albus & æthyops nitens candore præter subie-

si corruptionem.

Diffi. Accidens est quod neq; est genus: neq; species: neq; differentia:
neq; proprium: sed semper est in subiecto subsistens:

Ex lectione. xii. & capitulo. vii.

Commune est omnibus prædicabilibus de pluribus predicari.

Genus differentia & accidens predicantur de speciebus & indiuiduis.

Species de indiuiduis prædicatur.

Proprium prædicatur de specie & de indiuiduis.

Accidens principaliter prædicatur de indiuiduis: secundario de his quæ continent indiuidua.

Commune est generi & differentia continentia specierum.

Rationale quod est differentia continet homines & deum.

Quæcunq; prædicatur de genere ut genus: & de his quæ sub ipso sunt speciebus prædicantur.

Quæcunq; de differentia ut differentia prædicantur & de ea quæ sub ipsa specie prædicabuntur.

Perempto genere & differentia: perimuntur ea quæ sub ipsis sunt: & non econuerso.

Proprium est generi prædicari de pluribus q̃ differentia: species: proprium: & accidens.

Genus continet differentias potestate.

Genera priora sunt differentiis sub se positis.

Sublato genere auferuntur differentia: & non econuerso.

Genus est unum secundum unamquamq; speciem: differentia uero plurima.

Genus consimile est materia differentia uero forma.

Genus & species sunt priora his de quibus prædicantur.

Genus & species sunt tota respectu eorum de quibus prædicantur.

Genus continet species: & non econuerso: & in pluribus est quam species.

Genera præiacere oportet: & informata specificis differentis perficere species.

Genera priora sunt naturaliter ipsis speciebus.

Perempto genere perimitur species: & non econuerso.

Species cum sit: est & genus: genus uero cum sit: non omnino erit species.

Genera uniuoce de speciebus prædicantur: species uero de generibus minime.

Genera abundant continentia specierum a speciebus.

Species habundant a generibus propriis differentiis.

Species nunq̄ est generalissimum: & genus nunq̄ sit specialissimum.
 Genus & proprium consequuntur speciem.
 Proprium æqualiter prædicatur de suis indiuiduis & uniuoce.
 Genus de nullo conuersim prædicatur.
 Interempto proprio simul interimitur species cuius est proprium: & e
 conuerso.
 Genera æqualiter participantur: accidentia uero non.
 Participatio accidentium suscipit magis & minus: generum uero mi
 nime.
 Genera & species priora sunt naturaliter indiuiduis.
 Accidentia in eo quod quale: & quomodo se habeant predicantur.
 Commune est speciei & differentiæ æqualiter participari.
 Si homo uelut qualitas accipitur non simpliciter erit qualitas.
 Species speciei non componitur ut generet aliam speciem.
 Quedam æqua cuidam alino permiscetur ad multi generationem.
 Equa similiter a se adueniens nunq̄ perficit mulum.
 Risibile dicitur non in eo q̄ semper rideat: sed quia est aptum natum
 dere.
 Accidentia quodammodo continent & quodammodo continentur.
 Differentia intensibilis & irremiscibilis est.
 Accidentia suscipiunt magis & minus.
 Contrariæ differentiæ sunt impermixtæ.
 Accidentia contraria sunt mixta.
 Proprium unius speciei esse proprium aliarum sp̄rum impossibile est.
 Quorum termini *id est distinctiones* sunt differentes: ipsa quoq̄ diffe
 rentia sunt.
 Species subintelligi potest anteq̄ accidentia: etiam si sint in separabilia.
 Accidens & si inseparabile sit non æqualiter participatur.
 Sine proprio & accidente in separabili nunq̄ consistunt subiecta in qui
 bus ipsa considerantur.
 Sicut præter risibile non subsistit homo ita nec præter nigredinem subsi
 stit æthyopus.
 Differentia consequitur speciem: sed non econuerso.
 Interempta specie interimitur & proprium: & econtra.
 Rationale prædicatur de deo & homine.
 Accidentia sunt aduenientia naturæ.

*Propositiones ex omnibus libris rationalis philosophiæ aristotelis ex
 primo & libro prædicamentorum: & lectionum annotatio ex secun
 dum expositionem grauedei elculant.*

Ex lectione. iii. & capitulo. li.

Quiuoca dicuntur quorum nomen est commune & secundum illud nomen ratio substantie est diuersa.

Diffi. Vniuoca dicuntur quorum nomen est commune & secundum illud nomen substantie ratio est eadem.

Diffi. Denominatiua dicuntur quæcunq; aliquo solo differentia casu habet appellationem.

Eorum quæ dicuntur: alia dicuntur cum cōplexione: alia sine cōplexione.

Cap.ii. Eorum quæ sunt alia de subiecto quodam dicuntur: in subiecto uero nullo sunt *ut scilicet substantie uniuersales.*

Alia in subiecto quidem sunt: de subiecto autem nullo dicuntur *ut scilicet accidentia particularia.*

In subiecto esse dico q; cum in aliquo sit non est sicut quædam pars: & impossibile est esse sine eo.

Omnis color in corpore est.

Alia de subiecto quodam dicuntur: & in subiecto sunt: *ut scilicet accidentia uniuersalia.*

Alia neq; in subiecto sūt: neq; de subiecto dicūtur *ut scilicet singularia de genere substantiæ.*

Simpliciter quæ sunt indiuidua & numero singularia de nullo subiecto dicuntur.

Ex lectione.iii.& capitulo.iii.

Quando alterum de altero predicatur ut de subiecto quæcunq; de eo q; prædicatur dicuntur omnia & de subiecto dicuntur.

Cap.iii. Diuersorum generum & non subalternatim positorum diuersæ sunt species & differentiæ.

Subalternatorum generum nihil prohibet easdem esse differentias.

Superiora de inferioribus prædicantur.

Quæcunq; predicati fuerint differentiæ eedem erunt etiam subiecti.

Cap. Eorum quæ secundum nullam complexionem dicuntur: singulum aut significat substantiam: aut qualitatem: aut quantitatem: aut ad aliqd: aut ubi: aut quando: aut situm esse: aut habere: aut facere: aut pati.

Incomplexa secundum se in nulla affirmatione dicuntur: sed horū complexionem facta affirmatio fit.

Omnis affirmatio est uera uel falsa.

Ea quæ secundum nullā complexionem dicūtur neq; uera neq; falsa sunt.

Ex lectione.iiii.& capitulo.vi.

Diffi. Substantia particularis est quæ proprie & principaliter & maxime dicitur: & quæ neq; in subiecto est neq; de subiecto dicitur.

Secundæ substantie dicuntur genera in quibus ille quæ principaliter substantie dicuntur insunt.

Necesse est nomen & rationem eorum quæ de subiecto dicuntur de sub /

Ex. l. i. i. PREDICA

iecto prædicari:

Homo est animal rationale mortale:

Impossibile est rationem eorum quæ in subiecto sunt prædicari de subie-

cto: licet nomen aliquando prædicetur.

Ratio albi nunq̃ de corpore prædicatur.

Omnia præter primas substantias: aut de subiectis dicantur principalibus

substantiis: aut in subiectis eisdem sunt.

Si color in aliquo corpore non est: nec omnino in corpore.

Non existentibus primis substantiis: impossibile est aliquid aliorum re-

manere.

Ex lectione. v.

Secundarum substantiarum magis est substantia species quam genus:

Principales substantiæ: eo quod omnibus sunt: & alia omnia de his præ-

dicantur aut in eis sunt: ideo maxime dicuntur substantiæ.

Vna specierum specialissimarum non est magis substantia q̃ altera:

Principalium substantiarum nihil magis alterum altero substantia est:

Solæ secundæ substantiæ indicant principalem substantiam:

Principales substantiæ eo q̃ aliis omnibus: subiacent proprie dicuntur

substantiæ.

Sicut primæ substantiæ ad omnia alia se habent: ita species & genera sub-

stantiarum principalium ad reliqua omnia se habent.

Ex lectione. vi.

Commune est omni substantie in subiecto non esse:

Secundæ substantie in nullo subiecto sunt.

Differentiæ non sunt in subiecto.

Ratio differentiæ de eo dicitur de quo & ipsa differentia prædicatur:

Partes substantiarum non sunt in toto: sicut accidens in subiecto.

Partes substantiarum sunt substantiæ:

Inest substantiis secundis & differentiis prædicari uniuoce.

A principali *id est prima* substantia nulla est prædicatio:

Primæ substantiæ suscipiunt rationem generum & specierum: & species ra-

tionem generis.

Quæcunq̃ dicuntur de prædicato eadem & de subiecto dicuntur.

Species & indiuidua suscipiunt rationem differentiarum.

Omnis substantia uidetur significare hoc aliquid.

Secundæ substantiæ sub appellationis figura uidentur significare hoc

aliquid.

Secundæ substantiæ non significant hoc aliquid: sed magis quale, quid.

Album puram qualitatem significat.

Ex lectione. vii.

Inest substantiis nihil illis esse contrarium.

Quantitati nihil est contrarium

Substantia non suscipit magis & minus

Substantia est magis & minus substantia altera *scilicet in ordine ad substantiam primam*

Vnaquæq; substantia secundum hoc ipsum qd est: non dicitur magis & minus.

Homo non est magis & minus homo: neq; ipse a se: neq; alter ab altero

Maxime substantiæ proprium uidetur esse qd cum unum & idem numero sit secundum sui mutationem contrariorum susceptuum esse:

Color qd est unum & idem numero: non erit album & nigrum.

Eadem actio numero non est praua & studiosa.

Eadem oratio numero: & idem uisus *idest opinio* uerum & falsum esse uidetur.

Oratio suscipit contraria ratione rei mutate non ratione sui: & similiter opinio.

In eo qd res est uel non est: in eo etiam oratio uera & falsa dicitur.

Capitulum quantitatis ex lectione. viii. & capitulo. vii.

Vanitatis aliud continuum aliud discretum.

¶ Quantitatis aliud constat ex partibus habentibus positionem: aliud ex nō habentibus positionem.

Est discreta quantitas: ut numerus & oratio: continua uero ut linea: superficies: corpus: tempus: & locus.

Nullus est communis terminus partium numeri ad quem copulatur particula eius.

Oratio mensuratur syllaba breui & longa.

Ex lectione. viiii.

Diff. Continuum est cuius partes copulantur ad unum terminum communem.

Diff. Discretum est cuius partes non copulantur ad unum terminum communem.

Presens tempus copulatur ad præteritum & futurum.

Loci particule ad eundem terminum copulantur ad quem & corporis particule.

Ex lectione. x.

Linea superficies corpus & locus sunt: quantitates habentes positionem.

Numerus: tempus: & oratio sunt quantitates non habentes positionem.

Nihil permanent particulae temporis.

Quod dictum est non potest amplius sumi.

Album actio & motus dicuntur quantitates per accidens.

Quanta fuerit superficies tantum esse album dices.

EXLII. PREDICAI

Ex lectione.xi.

Quantitati nihil est contrarium.

Nihil per se ipsum dicitur magnū: sed ad aliud refertur: nam mons quidē dicitur paruus: milium uero magnum.

Quod nō est sumi per se sed ad solam alterius relationem refertur: huic nihil est contrarium.

Si magnum & paruum sunt contraria: continget idem simul contraria sciipere contingit enim idem esse magnum & paruum.

Nihil est quod simul suscipiat contraria.

Impossibile est aliquid sibi esse contrarium.

Diff. Contraria sunt quæ in eodem genere multum a se inuicem distant.

Quantitas non suscipit magis & minus.

Maxime proprium est quantitati q̄ secundum eam aliquid dicatur æquale & inæquale.

Ex lectione.xii.& capitulo.viii.

Diffi. Ad aliquid talia dicuntur quæcūq; hoc ipsum q̄ sunt aliorum dicuntur uel quomodolibet ad aliud.

In est contrarietas in relatione:

Iacere uel stare uel sedere positiones **id est abstracta** non erunt sed denominatiue a positionibus sumuntur.

Scientia contrariatur ignorantia.

Relatiua suscipiunt magis & minus: ut inæquale aliquo magis inæquale dicitur.

Ex lectione.xiii.

Omnia relatiua dicuntur ad conuertentiam.

Multa sunt animalia capita non habentia.

Omnia quæ ad aliquid dicuntur si conuenienter assignentur: dicuntur ad conuertentiam.

Cum dominus non sit: seruus non est.

Necessarium est aliquando nomen fingere.

Ex lectione.xiiii.

Ad aliquid sunt simul natura.

Relatiua simul sese inuicem auferunt.

Scibile est prius ipsa scientia.

In paucis uel nullis hoc quisq; percipiet simul cum scibili scientiam factam.

Scibile sublatum aufert scientias: scientia uero non aufert scibile.

Animali sublato non est scientia: scibillum uero plurima esse contingit.

Sensibile sensu prius esse uidetur: nam sensibile interemptum simul perimit sensum & non e contra.

Sensus sed circa corpus & in corpore sunt.

Sublato corpore aufertur sensus.
 Sensibilia perempto perimitur & corpus.
 Simul animal fit & sensus.
 Sensibile est anteq̃ esset sensus.

Ex lectione.xvi

Diffi. Ad aliquid sunt quibus hoc ipsum quod esse est ad aliud quodammodo se habere.

Si quis aliquid eorum quæ sunt ad aliquid diffinite sciet: & illud quod dicitur diffinite sciturus est.

Esse relatiuorum est ad aliquid quodammodo se habere.

Si omnino non nouit ad hoc quodammodo se habet: nec si ad aliquid quodammodo se habet sciturus est.

Dubitare de singulis non erit inutile.

Ex lectione.xvi. & capitulo.viii.

Diffi. Qualitatem dico secundum quam quales dicimur.

Prima species qualitatis habitus & dispositio dicitur.

Habitus est permanentior & diuturnior: siue de difficili mobilis.

Sciētia est de numero permanentium: & eorum quæ difficile mouentur nisi forte grandis permutatio facta sit: ut ab egritudine uel ab aliquo huiusmodi.

Dispositiones dicuntur qualitates quæ sunt de facili mobiles: & cito permutabiles.

In disciplinis non multum retinentes sed facile permutantes dicuntur habitum non habere: quia sunt ad disciplinam peius meliusue dispositi.

Sunt habitus dispositiones: dispositiones uero non necessario sunt habitus.

Secundum genus qualitatis est naturalis potentia uel impotentia.

Sanatiui dicuntur eo quod habent naturalem potentiam: ut nihil a quibuslibet accidentibus patiantur.

Aegrotatiui dicuntur eo quod habeant impotentiam nihil patiendi.

Durum dicitur quod habet potentiam non citius secandi molle uero quod eius ipsius habet impotentiam.

Ex lectione.xvii.

Tertium genus qualitatis est passio & passibilis qualitas.

Passibiles qualitates dicuntur non quod ea quæ illas susceperint qualitates aliquid patiantur: sed quoniam inferunt passionem sensibus.

Erubescens aliquis rubeus factus est: & timens palidus.

Qui naturaliter est uerecundus naturaliter rubeus est.

Qui naturaliter est timidus naturaliter palidus est.

Quæcunq; qualitates sensibiles facile soluuntur & cito transeunt: passionibus dicuntur.

EX.LII.PREDICAI

Quæcunq; qualitates sensibiles cum difficultate transeunt passibiles dicuntur.

Quantum genus qualitatis est forma: & circa aliquid constans figura.

Diffi. Spissum dicitur eo q; partes ipse sibi propinquæ sunt:

Diffi. Rarum dicitur eo q; partes distent a se inuicem.

Diffi. Lene dicitur eo q; partes in rectum sibi iaceant.

Diffi. Asperum eo & hæc pars quidem superet: illa uero sit inferior.

Ex lectione. xviii.

Qualia dicuntur quæ secundum hæc denominatiua dicuntur: uel quomodo libet ab hiis.

Studiofus non dicitur denominatiue a uirtute.

Contrarietas inest qualitati: & his quæ secundum ea qualia dicuntur.

Si ex contrariis unum fuerit quale: & reliquum erit quale.

Qualitas suscipit magis & minus.

Qualitas in abstracto non suscipit magis & minus.

Non omnia qualia suscipiunt magis & minus.

Proprium erit qualitatis secundum ea simile & dissimile dici.

Multæ qualitates secundum genus sunt in genere ad aliquid: licet non secundum species.

Si contingit hoc ipsum quale: relatiuum esse: nihil est in cōueniens in generibus utriusq; enumerare.

Cap. x. Recipit aut facere & pati: contrarietatem: & magis & minus.

Ex lectione. xviii. & capitulo. xi.

Dicitur autem alterum alteri opponi quadrupliciter: aut ut ad aliquid: aut ut contraria: aut ut priuatio & habitus: aut ut affirmatio & negatio.

Bonum non dicitur mali bonum: sed contrarium: nec album nigri album sed contrarium.

Quæcunq; contrariorum talia sunt: ut in quibus fieri nata sunt & de quibus prædicantur necessarium sit alterum ipsorum in esse: nihil eorum medium est: quorum uero necessarium non est alterum inesse: horum omnium est aliquid medium.

Omne animal aut est sanum aut est egrum.

Nihil est medium inter sanitatem & egritudinem.

Non omnia praua & studiosa sunt.

Priuatio & habitus habent fieri circa idem.

Priuari dicimus unumquodq; susceptibilium habitus: quando illud quod natum est habere nullo modo habet.

Priuari & habere habitum: non est habitus & priuatio:
 Sub affirmatione & negatione non iacet affirmatio uel negatio.
 Affirmatio est oratio affirmatiua: & negatio est oratio negatiua.
 Eorum quæ sub affirmatione uel negatione sunt: nulla est oratio:

Ex lectione.xx.

Quorum contrariorum nihil est medium: necesse est: in quibus nata sunt
 fieri aut prædicari alterum ipsorum inesse semper.
 Quorum alterum necessarium est inesse susceptibili: horum nihil est me/
 dium: ut in langore & sanitate.
 Quorum uero aliquid est medium nunq̃ necessitas in est omni suscepti/
 bili inesse.
 Quodocunq; unum contrariorum naturaliter inest subiecto: alterū non
 contingit inesse.
 Non est possibile ignem frigidum esse: & niuem nigram.
 Ignis naturaliter est calidus.
 In contrariis existente susceptibili possibile est in alterutrum fieri muta/
 tionem: nisi alterum naturaliter in sit.
 Habitus in priuationē mutatio sita priuatione uero in habitum impossi/
 bile est.
 In sola affirmatione & negatione necessarium est semper alterum esse ue/
 rum alterum falsum.
 Omnino eorum quæ secundum nullam complexionem dicuntur nihil
 neq; uerum neq; falsum est.

Ex lectione.xxii.

Contrarium est bono ex necessitate malum.
 Malo aliquando bonum contrariatur: aliquando malum.
 In pluribus semper malo contrariatur bonum.
 Non est necessarium si alterum contrariorum est: & reliquum esse.
 Circa idem aut specie aut genere: natura habent fieri contrarietates.
 Impossibile est utrunq; contrariorum eidem inesse simul.
 Necessarium est omnia contraria: uel in eodem genere esse: uel in contra/
 riis generibus: uel ipsa esse genera contrariorum.
 Bonum est malum non sunt in genere: sed ipsa sunt genera aliquorum
 existentia.

Ex lectione.xxii.& capitulo.xiii.

Prius alterum altero dicitur quadupliciter.
 Primo quidem & proprie dicitur aliquid prius secundum tempus:
 Secundo q̃ non conuertitur secundum consequentiam substituendi.

Tertio aliquid dicitur prius secundum quendam ordinem.

Quarto q̄ melius est & honorabilius prius dicitur: sed hic modus est alienissimus a nobis.

Videtur præter eos qui dicti sunt: alter esset prioris modus: eorum enim quæ conuertuntur secundum essentiæ consequentiam: q̄ alterum alteri quodammodo causa est: digne natura prius dicitur.

Oratio uera nequaquā causa est q̄ sit res.

Videtur quodammodo res esse causa ut sit oratio uera: dum enim res est aut non est: uera oratio aut falsa dicatur necesse est.

Simul dicuntur simpliciter & proprie quorū generatio est in eodē tēpore.

Naturaliter simul sunt quæcunq; conuertuntur secundum q̄ est esse consequentiam: sed nequaquā alterum est causa alteri ut sit.

Dicitur etiam simul naturaliter quæcunq; ex eodem genere econuerso diuiduntur ad se inuicem.

Ex lectione xviii. & capitulo. xlii.

Motus sex sunt species scilicet generatio: corruptio: crementum: diminutio: alteratio: secundum locum mutatio: & omnes isti motus distinguuntur ad inuicem.

Quædam crescentia sunt quæ non alterantur: ut quadrangulus circumposito gnomone creuit.

Quies simpliciter contrariatur motui.

Generatio opponitur corruptioni.

Diminutio opponitur augmentationi.

Mutationi secundum locum maxime uidetur quies secundum locum oppositum esse: & forte mutatio in contrarium locum.

Cap. xlii. Habere dicitur multis modis aut habere qualitatem: aut ea quæ circa corpus sunt: aut circa membrum: aut membrum: aut ut in uase: aut possessionem: aut uir dicitur habere uxorem: & uxor uirū: sed hic modus est alienissimus a nobis.

Propositiones ex libro sexto principiorum gilberti porretani & lectionū annotatio est secundum commentaria gratiadei et culani.

Ex lectione. ii.

Orma est compositioni contingens: simplici & inuariabili essentia consistens.

Forma non est compositio: quoniam a natura compositionis se iungitur.

Compositio alteri una quæq; adueniens compositioni: maiorem se coniunctā quodammodo efficit.

Forma adueniens alicui composito non facit maius nec recedens facit minus.

In anima reperitur alteratio contrarietatis: ut tristitiæ & gaudii:

Anima mundi nulli uariationi subiecta est.

Ex lectione. m.

Nihil differt albedinem claram differentie: q̄ suscipiens albedinem clarum dicere.

Non est oratio susceptiua contrarietatis: nec ratio eius q̄ in re est: aut nō est.

Orationes sunt notæ earum quæ sunt in anima passionum.

Substantiale est q̄ esse confert ex quadam compositione compositionis: ut in pluribus: & impossibile est deesse rei.

Ex lectione. iiii.

Videtur autem forma quædam a natura esse quædam ab actu.

Dico figuram scilicet incisionis esse a natura: sentiri uero ab actu.

Impossibile est q̄ formæ uniuersales fiant ab actione.

Quæ sunt a natura sumunt principium a creatura existente.

Natura in formis uniuersalibus occulte operatur.

Communitas omnis naturalis est: quoniam a singularitate procedit: quæ creationi cœquatur.

Sicut naturam in actionibus latenter operari inuenimus: sic creaturarum creatorem in natura ex actu.

Numero deus naturam stabiluit.

Ex lectione. v.

Formarum alia quidem in subiecto est: & de subiecto dicitur: ut scientia.

Quædam uero in subiecto est & de nullo subiecto dicitur: ut albedo socratis.

Alia uero neq̄ in subiecto est neq̄ de subiecto dicitur: ut humanitas socratis.

Quædam de subiecto dicitur in subiecto uero nullo est: ut rationale.

Formarum quæ in subiecto sunt & de subiecto sunt idicibilia: alia sunt insensibilia: alia insensibilia.

Sensibile est q̄ sensu comprehenditur.

Insensibilia quæ ratione comprehenduntur.

Simpliciter nihil eorum quæ de subiecto dicuntur sensibile est.

Ex lectione. vi.

Diffi. Actio est secundum in id q̄ subicitur agere dicimur.

Actionum alia quidem est animæ: alia corporis.

Anima dum agit existit immobilis.

Anima mouet corpus: sed ipsa immutabilis permanet.

Anima non mouetur neq̄ secundum locum: neq̄ secundum decrementum uel crementum nisi forte secundum alterationem.

Locus corpus est: anima uero non corpus.

Impossibile uero est non corpus in corpore moueri.

Ex. LI. VI. PRINCI.

Solum corpus in eo q̄ de loco ad locum transit mouetur.
Speculo immobili permanente imaginis motus fieri uidetur ad opposi-
tas mutationes.

Ex lectione. viii.

Si quid mouetur necessario agit.
Omnis actio in motu est.
Omnis motus in actione firmabitur.
Proprium actionis est in motu esse: sicut proprium est motus esse in ac-
tione.
Qui destruit in motu est: nihil tamen agere uidetur.
Dico actionem non quid sed in quid agat exigere.
Non est motus actio: sed quale.
Quiescere quale est: quare & motus quale erit.
Simpliciter quæcunq; contrariorum oppositionem suscipiunt: eiusdem
generis prædicationem recipiunt.
Naturalis proprietas actionis est: passionem ex se in ferre in id quod sub-
iicitur.
Actio est principium actionis & passionis.
Facere id quod quale est ex se gignit.
Qualitas est effectiua actionis.
Positio est effectrix qualitatum & quantitatum.
Quantitas est effectiua quantitatis.
Qualitas est effectiua qualitatis.
Situs est effectiuus agere & pati esse autem in tempore: quando ubi au-
tem locus.
Recipit facere & pati contrarietatem: & magis & minus.

Ex lectione. viii.

Diffi. Passio est effectus illatioq; actionis.
Animantius quidem brutum animal: arbore est: animantius uero rationa-
le irrationali.
Animæ actionum unaquæq; passio dicitur.
Non est in agente passio: sed in eo q̄ agitur.

Ex lectione. viii.

Diffi. Quando est quod ex temporis adiacentia relinquitur.
Tempus quando non est: utriusq; autem ratio coniuncta est.
Aliud est quādo ex eo quod abint: aliud ex eo qd̄ instat: aliud ex eo quod
contingere necesse est.

Ex lectione. x.

Sicut aliud tempus compositum est: aliud uero simplex ita & quando:
Quemadmodum partes temporis sibi succedunt: ita & quando.

Secundu
Quando
Quando
Impossi
Nunq̄ co
Quando
Alteratu
ma.
Quidam
lancu
Anima
Qui attr
Quicqu
pore.

Diffini.
dens
Locus e
Quicqu
Anima
Duo con
Si aer no
Vox om
Vox qua
ab ani
Dicimus
tio fin
Vna uox
tinge

Vbi ali
Nec loc
Nihil eff
Caret ub
Vbi nih
Locus lo

Diffi. Po
Diffi. Al

Secundum tempus aliquid mensuratur: secundum quando uero non:

Quando non suscipit magis & minus.

Quando nihil est contrarium.

Impossibile est duas contrarietates prædicari de eodem indiuiduo.

Nunq̃ contraria in eodem simul erunt.

Quando est in omni eo quod incipit esse.

Alteratur corpus in æstu: hyeme uere: & autumnio: simpliciter & ani-

ma.

Quidam acutius in hyeme: quidam in æstate: quidam in uere specu-
lantur secundum instrumenti complexionem.

Anima coniuncta corporis complexiones comitatur.

Qui aridæ & gelidæ complexionis sunt: dementiores se ipsis sunt in au-
tumno: quibus uero sanguis principatur: in uere.

Quicquid est suscipiens temporis variationem & alteratur: est in tem-
pore.

Ex lectione.xi.

Diffini. Vbi est circumscripção corporis a loci circumscriptione proce-
dens:

Locus est in eo q̃ capit & circumscribitur.

Quicquid a loco circumscribitur & complectitur est in loco.

Anima nusq̃ est: nullum.n.locum occupat nec implet.

Duo corpora nunq̃ possunt esse in eodem: neq̃ idem in diuersis.

Si aer non est: uox esse non poterit.

Vox omnino una & eadem in diuersis partibus aeris esse non potest:

Vox quæ imaginabiliter & simpliciter sit animalis non est: quoniam nō
ab animali profertur.

Dicimus omnem uocem esse animalis: quis enim uocem audiuit in silen-
tio simpliciter animalium?

Vna uox ad aures diuersorum dirigit: una autem & eadem non est con-
tingens.

Ex lectione.xii:

Vbi aliud simplex: aliud compositum.

Nec locus sine corpore: nec corpus sine loco erit.

Nihil est extra extremitatem ultimæ sparæ.

Caret ubi intensioe & remissione.

Vbi nihil est contrarium.

Locus loco contrarius non est:

Ex lectione.xiii.

Diffi. Positio est quidam situs partium & generationis ordinatio.

Diffi. Asperum est cuius una pars supereminet alteri.

Diff. Leue cuius partes æqualiter porrecte sunt:
Nulla contrarietas inest situi.
Proprium positiones est nec cum magis nec cum minus dici.
Magis proprium uidetur positionis substantie proxime assistere.

Ex lectione. xiii.

Diff. Habitus est corporum & eorum q̄ circa corpus sunt adiacentia.
Habitui suscipit magis & minus.
Habitui nihil est contrarium.
Proprium habitus est in pluribus existere: ut in corpore & in his quæ cir-
ca corpus sunt.
Habere dicitur multis modis: aut habere qualitatem: aut quantitatem aut
quas triticum: aut in membro: aut uxorem uir habere: & uxor uirum hic
autem insolitus est habendi modus.
Nihil differt dicere albedinem habere: & album esse.

Ex lectione. xv.

Dicitur magis & minus tripliciter aliquid suscipere: aut ratione subiecti
aut ratione illius q̄ suscipitur: aut ratione utriusq̄.
Non secundum suscipientium ipsorum crementum uel diminutionem
cum magis & minus aliqua uocantur: neq̄ secundum crementum & di-
minutionem eorum quæ insitunt *id est uisum uel accidentium*
Quantitas ultra subiectum protendi non potest.
Aliquid dicitur magis & minus album: secundum q̄ magis & minus re-
cedit ab illo.
Album dicitur in quo albedo est pura.
Substantie non suscipiunt magis & minus: quia positio ipsarum facta est
in termino ultra quem transgredi impossibile est.
Albissimus & nigerrimus & huiusmodi sine amplius & minus sunt.
Possibile si contingit nullum sequitur impossibile.
Si omnes puncti componantur nullam faciunt magnitudinem.
Punctus puncto compositus nihil auget.
Generatio simplex & corruptio est: quando trāsmutatur de aere specifi-
tio: in hoc totum.
Est autem hoc hylæ maxime quidem & proprie subiectum generatio-
nis & corruptionis susceptibile esse.

Incipiunt auctoritates libri primi perhermenias Aristotelis.
Propositiones ex primo libro perhermenias arist. & lectionum annota-
tio est secundum commentaria sancti thome.

Ex lectione. ii.

e A quæ sunt in uoce sunt notæ earum quæ sunt in anima passio-
num: & ea quæ scribuntur: eorum quæ sunt in uoce.

Quæadmodum nec litteræ omnibus eadem sunt: sic nec eadem uoces.

Ex lectione.iii.

Sicut in anima aliquotiens intellectus est sine uero uel falso: aliquando cum uero uel falso: sic & in uoce.

Circa compositionem & diuisionem est ueritas falsitasq;

Nomina & uerba sunt sine compositione & diuisione.

Ex lectione.iiii.

Diff. Nomen est uox significatiua secundû placitû sine tempore cuius nulla pars est significatiua separata.

De nominum quod significat naturaliter nihil est.

Non homo non est nomen sed nomen infinitum.

Obliqui non sunt nomina: sed casus nominis.

Ex lectione.v.

Diff. Verbum est quod significat tempus: cuius pars extra nihil significat: est semper eorum quæ prædicantur nota.

Non currit non laborat non uerbum dico: sed infinitum uerbum.

Non curret uel currebat non uerbum est: sed casus uerbi.

Ipsa uerba secundum te dicta: nomina sunt: & significant aliquid: constituit enim qui dicit intellectum & qui audit quiescit sed si est aut nō est nondum significat.

Si hoc ipsum est purum dixeris: ipsum quidem nihil est: con significat autem quandā compositionem: quam sine compositis nō est intelligere.

Ex lectione.vi.

Diff. Oratio est uox significatiua: cuius partium aliquid est significatiuum separatim ut dictio sed non ut affirmatio.

Vna syllaba nominis nihil significat.

Oratio est significatiua non naturaliter: sed secundum placitum.

Ex lectione.vii.

Enuntiatiua non est omnis oratio: sed in qua est uerum uel falsum.

Deprecatio oratio quidem est: sed neq; uera neq; falsa.

Ex lectione.viii.

Enunciationum alia est affirmatiua: alia negatiua.

Enunciationum alia est una simpliciter: alia coniunctione una.

Necesse est omnem orationem enūtiatiuā ex uerbo esse uel ex casu uerbi.

Animal gressibile bipes est unum & non multa.

Oratio enuntiatiua una est quæ unum significat de uno: uel coniunctione unum.

Enunciatio plures quæ plura & non unum uel inconiuncte significat.

Enunciationum alia simplex: alia composita.

Enunciatio simplex est quando aliquid de aliquo: *scilicet prædicatur* uel aliquid ab aliquo: *scilicet remouetur.*

EXL. PER HERME.

Enūciatio simplex est uox significatiua de eo quod est aliquid uel nō est:

Diffi. Affirmatio est enūciatio alicuius de aliquo.

Diffi. Negatio est enūciatio alicuius ab aliquo.

Ex lectione.viii.

Contingit enūciare & qd est esse: & quod est non esse: & quod nō est esse: & quod non est non esse.

Omne qd qs affirmauerit contingit negare: & qd qs negauerit affirmare.

Omni affirmationi negatio est opposita: & omni negationi affirmatio.

Diffi. Contradictio est affirmatio & negatio oppositæ: eiusdem de eodem non equiuoce.

Ex lectione.x.

Rerum alix quidem sunt uniuersales: alix uero singulares.

Diffi. Vniuersale est quod de pluribus aptum natum est prædicari.

Diffi. Singulare est quod non est aptum natum de pluribus prædicari.

Vniuersalis affirmatiua & uniuersalis negatiua sunt cōtrarie ad inuicem.

Particularis affirmatiua & particularis negatiua sunt sub contrariæ.

Omnis non est uniuersale: sed quoniam uniuersaliter significat.

Nulla est affirmatio in qua uniuersale uniuersaliter prædicetur.

Ex lectione.xi.

Vniuersalis affirmatiua & particularis negatiua: opponūtur contradicōrie: & uniuersalis negatiua & particularis affirmatiua: similiter.

Impossibile est duas contrarias esse simul ueras.

Duæ subcontrarie possunt esse simul uere.

Neceffe est in contradicōnis alteram esse ueram alteram falsam.

Ex lectione.xii.

Vna negatio unius est affirmationis.

Oportet idem negare negationem: quod affirmatio affirmauit.

Vni negationi una affirmatio opposita est.

Non omnis contradicō est uera uel falsa.

Vna est affirmatio & negatio quæ unum de uno significat.

Si duobus unum nomen est positum: ex quibus non est unum: non est una affirmatio.

Ex lectione.xiii.

In his quæ sunt & quæ facta sunt: neceffe est affirmationem uel negationem ueram uel falsam esse.

In uniuersalibus quidē uniuersaliter sumptis: semper oportet hanc quidē ueram illam uero falsam: & hoc quidem in propositionibus singularibus est uerum: in indefinitis non.

De futuris contingentibus non est determinata ueritas.

Si omnis affirmatio uel negatio determinate est uera uel falsa: neceffe est omnia determinate esse uel nō esse: & sic oia ex necessitate erūt: & nihil

fiet a casu: nec a fortuna: nec ad utrumlibet: nec ut in pautioribus:

Ex lectione. xii. i.

Si necesse est oppositarum enunciationum unam est ueram altera falsam non oportebit de aliquo consiliari neq; negociari.

Non enim propter nostrum affirmare: uel negare: res erit uel non erit.

Homo nō est principium futurorum: nisi quia consiliatur & facit aliquid.

Non omnia sunt ex necessitate uel fiūt sed quædam sunt ad utrumlibet quem ut in pluribus quædam ut in pautioribus.

Esse quod est: quando est: & nō esse qd nō est: quādo nō est necesse est esse

Nō omne quod est necesse est esse: nec omne qd nō est: necesse est nō esse:

De unoquoq; necesse est qd sit uel non sit.

Propositiones ex secundo libro perihermenias Aristotelis.

Afirmatio est significans aliquid de aliquo: quod est nomē uel innominabile.

Non homo nomen non dico: sed in infinitum nomen.

Non curret non est uerbum: sed infinitum uerbum.

Omnis affirmatio constat ex nomine & uerbo: uel ex infinito nomine & uerbo:

Preter uerbum nulla est affirmatio: uel negatio.

Ex lectione. ii.

Alia est propositio de secundo adiacente: alia de tertio.

In enunciat. onibus indefinitis non solum possunt uerificari simul angulares quæ subinuicem ponuntur: sed etiam angulares quæ contraponuntur mutuo.

Sed in propositionibus uniuersalibus non simul uerificantur angulares quæ sibi contraponuntur mutuo: sed illæ angulares quarum una ponitur sub alia.

Non dicendum est nō omnis homo: sed non negatio ad id qd est homo addenda est.

Omnis non uniuersale significat: sed uniuersaliter.

Ex lectione. iii.

Omne animal est iustum & nullum animal est iustum sunt contraria: & nunq̄ erunt ueræ neq; simul neq; in eodē ipso: his uero oppositæ erunt aliquando.

Sequitur eam aliquando quæ est nullus homo est iustus: ea quæ est omnis homo est non iustus: illa uero quæ est aliquis homo est iustus oppositam quæ est non omnis homo est non iustus.

Affirmatiuæ de prædicato infinito sequitur negatiuā de prædicato finito: & affirmatiua de prædicato finito negatiuā de infinito cū cōstātia subiecti.

Necesse est enim aliquem hominem esse iustum:

Nomina infinita uel uerba non sunt negationes.

Semper ueram uel falsam negationem esse necesse est.

Qui dicit non homo sine aliquo adiuncto: nihil magis de homine: sed etiam minus uerus uel falsus est.

Enuntiatio quæ dicit omnis non homo iustus: nulli earum quæ sunt de subiecto finito significat idem: nec etiam negatio ei opposita quæ est non est omnis non homo iustus.

Transposita nomina uel uerba idem significant: si hoc non esset eiusdem essent multe negationes.

Ex lectione.iii.

Affirmare uel negare unum de pluribus: uel plura de uno si illud non est unum: non est affirmatio una: neq; negatio.

Vnum nomen impositum pluribus non est unum: si nō sit unum ex illis.

Ex albo & homine & ambulare non est unum: quia non unum sunt.

Interrogatio quid est non est interrogatio dialectica.

Oportet ex data interrogatione dialectica eligere q̄ uelit partem contra / dictionis.

Interrogantem dialectice oportet determinate sumere ambas partes con / traditionis in interrogatione.

De homine uerū est dicere diuissim q̄ est animal & bipes: & q̄ est homo & albus: & etiam coniunctim: sed non si citharædus & bonus etiam ci / tharædus bonus.

Si quod dicitur diuissim semper diceretur coniunctim sequeretur nuga / tio & infinitas predicatorum.

Quæcunq; prædicatur per accidens & quæcunq; insunt in alio: illa nō præ / dicantur coniunctim.

In quantiscunq; prædicatis in quibus non est aliqua contradictio neq; op / positio in adiecto: & quæ secundum se prædicatur: in his uerum est di / cere diuissim quod predicatur coniunctim.

Ex lectione.v.

Est negatio eius quod est possibile esse: ea quæ est per non possibile esse: & non illa quæ est possibile non esse: similiter est & de contingenti: ne / cessario & impossibili.

Quemadmodū in propositionibus de inesse esse & non esse fiunt apposi / tiones: id est prædicata: subiecte uero res: eodem quoq; modo in pro / positionibus modalibus esse subiectum sit: cōringere uero & posse ap / positiones determinātes quæadmodum in illis esse & nō esse ueritatē.

Eius quæ est possibile est non esse negatio est non possibile non esse.

Idem possibile est esse & non esse.

Negationem & affirmationem oppositionem in propositionibus moda / libus facientem tantummodo ad modum oportet apponere:

Ex lectione.vi.

Possibile
non est
Possibile
nece
Non pos
esse: le
Non poss
necess

Potestate
tiorum
possib
Aliqua p
Possibile
ut poss
iam al
Potestas
modu
Possibile
alteru
Quod es
Priora su
Aliqua t
Aliqua s
licet su
Aliqua m

Arbitrat

Incipiunt
telis &

enthym
Com.ii.
sunt p
oport
De princ

Possibile est esse: contingit esse: non impossibile est esse: non necesse est non esse se consequuntur.

Possibile est non esse: contingit non esse: non impossibile est non esse: non necesse est esse se consequuntur.

Non possibile est esse: non cōtingit esse: impossibile est esse: necesse est nō esse: se consequuntur.

Non possibile est non esse: non cōtingit non esse: impossibile est non esse: necesse est esse: se consequuntur.

Ex lectione. vii.

Potestates secundum rationem sunt eadem plurimorum etiam contrariorum: irrationales uero non omnes: quemadmodum ignem non est possibile non calefacere: uel quæcunq; potentia semper agunt.

Aliqua possunt & secundū irrationales potestates simul quædā opposita:

Possibile non simpliciter dicitur: sed hoc quidē quod uerū est ut in actu: ut possibile est ambulare quoniā ambulat: & possibile est esse quoniam iam aliquid actu est: illud uero dicitur possibile quod forsitan agat.

Potestas secundo modo in solis mobilibus est: illa uero quæ est primo modo etiam in immobilibus est.

Possibile secundo modo non est uerum de necessario simpliciter dicere: alterum aut **scilicet primo modo** uerum est.

Quod est ex necessitate secundum actum est semper.

Priora sunt sempiterna: & quæ actu sunt his quæ potestate: priora sunt.

Aliqua sine potestate actu sunt ut primæ substantiæ.

Aliqua sunt actu cū possibilitate: **scilicet corruptibilia** quæ **in q̄tum scilicet sunt actu** natura priora sunt: tempore uero posteriora.

Aliqua nunq; sunt actu: sed potestate tantum.

Ex lectione. viii.

Arbitrati cōtrarias opiniones definiti in eo q̄ cōtrarioꝝ sunt: falsum est:

Finis propositionum ex secundo libro perihermenias.

Incipiunt propositiones ex primo libro posteriorū analiticorum Aristotelis & annotatio lectionum est secundum commentaria sancti thome.

Ex lectione. i. & commento. i.

Mnis doctrina & omnis disciplina intellectiua ex preexistenti sit cognitione.

Syllogismus & inductio faciunt doctrinam per prius notam.

Rhetores persuadent aut per existētia quæ est inductio: aut per

enthymema quod uere est syllogismus.

Com. ii. Dupliciter autem necessarium est precognoscere: alia nanq; quia sunt prius opinari necesse est: alia uero quid est qd dicitur per nomen oportet intelligere: quædam autem utraq;.

De principiis precognoscitur quia sunt.

Omne quidem aut affirmare aut negare uerum est:
De passiōe p̄cognoscitur quid est: de subiecto utrūq; & quid ē & quia est.
Com.iii. Est cognoscere alia quidē prius cognoscētē. puta maiorē extre-
mitatē quorūdā aut simul est accipere notitiā: ut quacūq; cōtingūt esse
sub uniuersalibus quorum habent cognitionē .i. minorē extremitatē.

Ex lectione.iii.

Anteq̄ sit inducere aut accipere syllogismū quodam quidē modo idest se-
cundum quid dicēdū est scire modo autem alio idest simpliciter non.
Conclusio scitur secundum quid anteq̄ inducatur: nō autem simpliciter.
Com.iiii. Si quis nescit conclusionem secundum quid: aut scit eā simplici-
ter: menōnis ambiguitas continget: aut enī nihil addiscet: aut q̄ nouit.
Nihil ut opinor prohibet: quod addiscit quis sic idest secundum quid sci-
re est autem sic idest simpliciter ignorare.

In conueniēs non est si quis scit quodammodo quod addiscit: sed si hoc
modo in quantū addiscit scit. Ex lectione.iiii. & com.v.

Scire autem opinamur unumquodq; simpliciter & non sophistico modo
quod est secundum accidens. cum causam arbitramur cognoscere pro-
pter q̄ res est: & quoniā illius causa ē: & nō ē cōtingere aliter se habere.
Cuius simpliciter est scientia hoc impossibile est aliter se habere.

Scire est per demonstrationem intelligere.

Demonstratio est syllogismus apodicticos: dico autem apodicticon se-
cundum quem in habendo ipsum scimus.

Si scire est ut posuimus necesse est demonstratiuam sciētiam ex ueris esse &
primis immediatis notioribus prioribus causisq; conclusionis.

Syllogismus erit sine his demonstratio aut nō erit nō enim faciet scientiā.

Quod nō ē nō ē scire ut q̄ diametros sit simmetros idest cōmēsurabilis.

Tunc scimus cum causam cognoscimus.

Priora & notiora dupliciter sunt: non enim idem est prius natura: & quō-
ad nos: neq; notius natura & nobis.

Priora & notiora quo ad nos sunt proxima sensui: ut singularia.

Simpliciter priora & notiora sunt quæ longius sunt: ut uniuersalia.

Vniuersale & singulare opponuntur ad inuicem.

Ex p̄mis demonstratio ē q̄ ex p̄p̄is p̄ncipiis ē: idē. n. dico p̄mū & p̄ncipiū.

Ex lectione.v.

Est p̄ncipium demonstrationis propositio immediata.

Diffi. Immediata propositio est qua non est altera prior.

Diffi. Propositio est enūciationis altera pars in qua p̄dicatur unū de unō.

Dialectica propositio est accipiens q̄libet partē enūciationis indifferenter.

Demonstratiua propositio accipit determinate alterā partē: quoniā uerū ē.

Enunciatio est contradictionis accipiens quamlibet partem.

Diffi. Contradictio est oppositio cuius non est medium secundum se.

Pars contradictionis quæ quidem aliquid de aliquo significat affirmatio est: quæ uero aliquid ab aliquo: negatio est.

Diff. Propositionē qdē dico q̄ nō ē mōstrare neq; necesse ē h̄re docēdū aliq̄

Diffi. Dignitatem uel maximam propositionē dico quam necesse est habere quemlibet docendum.

Diffi. Positio quæ accipit alteram partē enunciationis suppositio dicitur. Positio quæ non dicit esse uel non esse non dicitur suppositio.

Diffinitio dicitur positio non suppositio.

Quod qd est unitas: & esse unitatē non idē est. *quia scilicet unum significat uerum uel falsum & alterum non.* **Ex lectione.vi.**

Necesse est non solum precognoscere principia cōclusioni ex quibus est syllogismus: aut omnia aut quædam: sed etiam magis.

Semper propter quod est unumquodq; illud magis est.

Non est possibile credere magis his quæ nouit qui non existit: neq; sciens neq; melius dispositus: q̄ si contigerit sciens.

Nihil debet esse credibilius & notius q̄ quod opposita principiis sint falsa.

Oportet sciētē simpliciter nō incredibile esse. **Ex lectione.viii.**

Com.vi. Quibusdā uidetur q̄ nullius sit scientia: quibusdam q̄ omniū sit scientia per demonstrationē quorū neutrū neq; uerū neq; necessariū est.

Impossibile est infinita pertransire.

(ctione: si illa sint.

Si nō ē scire p̄ma: neq; q̄ sūt ex his ē scire simpliciter nec p̄prie: sed ex cōdi

Nos dicimus nō oīum sciam demonstratiuā: ēē: sed immediatē idemōstra

stant aliquando immediata.

(bilem.

Non solum de principiis habetur sciētia: sed etiam sunt principia sciētia:

Principia cognoscimus inq̄tū terminos cognoscimus. **Ex lectione.yiii.**

Impossibile est circulo demonstrare simpliciter.

Impossibile est eadem esse sibi ipsis priora & posteriora.

Inductio facit notum ex notioribus quo ad nos.

Si est demonstratio circularis idem probatur per idem.

Demonstratio circularis solum sit in terminis conuertibilibus. (tate.

Neq; posito uno termino neq; una p̄positiōe posita sequitur aliqd de necessi

Ex lectione.viii.

Com.vii Impossibile est aliter se habere cuius est scientia simpliciter.

Quod scitur per demonstrationem est necessarium.

Scientia demonstratiua est quæ habetur per demonstrationem.

Syllogismus demonstratiuus procedit ex necessariis.

Com.viii. De omni dico qd est utiq; nō in quodā sic: i quodā aut nō neq; aliquādo sic & aliquādo nō. **Ex lectione.x.**

Com.viii. Per se dicitur quatuor modis primo quæcūq; sunt in eo: quod quid est: ut triangulo in est linea.

Substātia idest diffinitio lineæ est ex pontis. idest diffinitio lineæ.

EX.LII.POSTERIO.

Secundo modo quando subiectum ponitur in diffinitione predicati:
Propria passio per se inest proprio subiecto.

Quæcunq; neutraliter insunt **idest neq; primo neq; secundo modo acci-**
dentia sunt **idest predicantur per accidens:**

Tertio modo quæcunq; nō dicuntur de aliquo subiecto per se dico:
Quæ dicuntur de subiecto & in subiecto sunt: sunt accidentia.

Quarto modo quod in est unicuiq; propter ipsum: per se dicitur de eo: qd
uero non propter ipsum per accidens.

Com.x Cōclusio demonstratiōis icludit secūdū & qrtū modū dicēdi p se.
Non contingit quin proprium accidens predicetur de subiecto.
Est cōtrarium: aut priuatio: aut contradictio in eodem genere.

Ex lectione.xi.

Diffi.Com.xi. Vniuersale est qd de omni ē: & p se & secūdū qd ipsum ē.
Vniuersale de necessitate in est rebus de quibus prædicatur.

Per se & secundum qd ipsum est: idem est.

Triangulus per se habet tres angulos æquales duobus rectis.

Vniuersale ē cū in quolibet uniuersaliter & p se & pmo demonstratur i eē

Demonstratio est per se huius uniuersalis: aliorum autem non per se.

Ex lectione.xii.& com.xii.

Tripliciter cōtingit errare circa acceptionē uniuersalis: primo cū nihil sit
accipere sub superiori preter singulare: secundo quādo sub aliquo cō-
muni est accipere multa sed tamē illud est inominatū quod inuenitur
in differētibus specie rebus: tertio quādo id de quo demonstratur ut uni-
uersale p mū se habet qd ad id qd demonstratur de eo sicut totū ad partē.
Non est concurrere in lineis rectis æquæ distantibus.

Com.xiii. Proportionale commutabiliter cōuenit lineis: numeris corpo-
ribus: & temporibus.

Com.xiiii. Habere tres est uniuersale primū trianguli quia remoto uno re-
monetur alterū & ecōuerso. **Ex lectione.xiii**

Com.xv. Si sciētia per demonstrationem acquiritur: oportet qd sit ex prin-
cipiis necessariis: quia quod scitur non potest habere se aliter.

Quæ per se sunt necessario in sunt rebus.

Omne qd prædicatur aut predicatur per se: aut per accidens.

Accidentia **idest que predicantur per acciden:** non sunt necessaria.

Com.xvi Ex necessariis oportet esse syllogismū scilicet **demonstratiū.**
Ex ueris est non demonstratiue syllogizare: ex necessariis autem non: sed
hoc proprium demonstrationis est.

Com.xvii. Non habens rationem propter quid etiam habita demonstra-
tione non efficitur sciens.

Est necessariū ex nō necessariis syllogizare: sicut uerum ex non ueris.

Cum autem medium ex necessitate est conclusio: ex necessitate exit.

Cum necessaria nō est cōclusio: neq; medium necessariū esse possibile est.

Ex lectione. xiiii. & com. xviii.

Accidentium autem nō est scientia demonstratiua.

Com. xxi. Manifestū ē quoniā de his q̄ sunt p se sūt demōstratiue sciētia:

Propter quid scire: est per causam scire.

Oportet medium in esse tertio *idest minori extremitati* & primum *idest maior extremitas* in esse medio per se.

Ex lectione. xv. & com. xxii.

Non contingit ex alio genere descendente demōstrare: sicut geometria cum in arithmetica.

Tria sunt in demōstratiōe unū qđ demōstratur cōclusio q̄ cōtinēt id qđ ī est alicui generi p se: aliud ē dignitates ex qbus demōstratio pcedit: tertiu ē genus subiectū cuius passiōes & p se accidētia offēdit demōstratio

Ex quibus demonstratio procedit contingit esse eadē in diuersis sciētis: sed in illis quorū est diuersum genus subiectum non contingit: sicut in arithmetica quā est de numeris & geometria q̄ ē de magnitudinibus.

Arithmetica demonstratio semper habet genus circa quod fit illa demōstratio: & alia sciētia similiter.

Simpliciter necesse est esse idem genus *scilicet circa quod sumuntur principia & conclusiones: & sic nō est descensus de genere in genus: aut sic idest quodammodo* si debent demonstratio descendere.

Ex eodem genere oportet ultima & media esse.

Non est alterius sciētia demōstrare aliquid de subiecto alterius sciētia: si cut geometria nō est demōstrare q̄ cōtrariorū sit eadē sciētia nisi forte una sub altera cōtinueatur: sicut perspectiua sub geometria.

Sciētia de pprio subiecto nō pbat qđlibet accidēs: sed accidēs sui generis.

Ex lectione. xvi.

Necesse est conclusionem demonstrationis esse perpetuam.

Scientia non est corruptibilium simpliciter: sed secundum accidens.

Diffinitio non est corruptibilium.

Diffinitio aut est principium demonstrationis: aut demonstratio positione differens: aut conclusio quādam demonstrationis.

Eorū quā sēpe sūt demonstrationes sunt & sciētie: ut lune defectus.

Secundum q̄ de his quā sēpe fiunt est demonstratio sunt semper: in quātum autem non semper sunt: particularia sunt.

Ex lectione. xvii.

Com. xxiii. Non est demonstrare nisi ex propriis principiis.

Briso nō demōstrat tetragonismū .i. qđ *draturā circuli* p se: sed p accidēs.

Vnumquodq; scimus secundum accidens cum non cognoscimus illud secundum quod est ex principiis propriis *idest per se.*

Scientie inferioris siue subalternate est tantum scire quia: sed superioris

propter quid cuius per se sunt ille passionēs.
 Genus subiectū inferioris scientiæ est alterū a genere superioris scientiæ.
 Non est uniuscuiusq; scientiæ propria principia demonstrare.
 Illa p̄ncipia p̄ q̄ possūt p̄bati singulæ sciæ. p̄pria p̄ncipia: sūt cōia oibus
 Magis sciuit intelligēs ex superioribus causis: ex prioribus enim sciuit cū
 non ex causatis causas.
 Sciētia superior est magis sciētia q̄ inferior: & sciētia suprema. *J. philoso*
phia prima est maxime scientia. *Ex lectione. xyiii. Com. xxiii.*
 Difficile ē nosce si ex uniuscuiusq; p̄ncipiis scimus aut nō: qđ uere ē scire:
 Ad hoc q̄ sciatur oportet principia esse proxima primis.
 Principia in unoquoq; genere sunt illa: quæ cum sint uera nō cōtingit de
 monstrare in illa scientia in qua sunt principia.
 Quid noīs significēt prima principia & q̄ sūt ex principiis: accipiēdū est.
 Quia sūt p̄ncipia necesse ē accipere alia uero q̄ sūt ex p̄ncipiis demonstrare
 Primorū principiorū quibus utimur in sciētiis demonstratiuis: alia sūt pro
 pria uniuscuiusq; scientiæ: alia communia.
 Principia cōmunia accipiūtur in unaquaq; scientia demonstratiua secūdū
 analogiam *id est secundum q̄ sunt proportionata illi scientiæ.*
 Sufficiēs est accipere unum quodq; istorū communium principiorū:
 quantum pertinet ad genus subiectum de quo est scientia.
Com. xxv. Omnis scientia demonstratiua circa tria est quorum unum est
 genus subiectum cuius per se passionēs scrutatur.
 Secūdū est communes dignitates ex quibus sicut ex primis demonstrat.
 Et tertiu passionēs de quibus quid significant una quæq; scientia accipit:
 Hec tria naturaliter sunt supponenda *sicet genus passionēs & principia.*
Ex lectione. xviii.
 Non sunt petitiones neq; suppositiones: communes animi cōceptiones:
 Propriū harū coium cōceptionū ē q̄ nō solū necesse ē ea p se uera eē: sed
 etiā necesse est uideri uera. *(quæ est in anima.)*
 Cōmunis animi cōceptio nō pōt p̄bati exteriori rōne: sed ē ad eā rationē
 Semp est intrare ad exterius rationē: sed ad interius rationem nō semper.
 Suppositio petitio & questio differunt.
 Si propositio sit p̄babilis adiscenti cui sit demonstratio dicitur suppositio:
 & non est simpliciter suppositio. sed ad illum tantum.
 Si ille nec sit eiusdem opinionis neq; contrarie: oportet q̄ petat: & dicitur
 petitio: si uero sint contrarie opinionis erit questio.
 Diffinitiones non sunt suppositiones: nihil enim esse aut non esse dicunt:
 sed sumptæ in propositionibus sunt suppositiones terminos. *id est dif*
initiones autem solum intelligere oportet.
 Intelligere non est supponere: nisi & audire suppositionem aliquis dicat.
 Illa supponuntur ex quibus existentibus sit conclusio in eo q̄ illa sunt.

Ois petitio & suppositio aut sunt propositiones uniuersales: aut particulares
termini aut sue definitione neutrum horum sunt. (quod demonstratio fit.
Species esse *sive ideas* unum aliquid extra multa non est necesse: ad hoc
Esse unum de multis & in multis necesse est si demonstratio debet esse.
Non erit uniuersale nisi sit unum de multis.

Si non est uniuersale medium demonstrationis non erit: quare nec demonstratio erit.
Oportet medium esse unum & idem predicatum de pluribus non æquocumque in demonstratione,

Ex lectione. xx. & com. xxvi.

Quod non contingit simul affirmare & negare: nec una recipit demonstratio
Maior extremitas non solum dicitur de medio: sed etiam de alio diuersum ab eo.
Si medium affirmetur & negetur: ad conclusionem nihil facit.

Hoc principium de quolibet est affirmatio uel negatio uera: quare est ad im-
possibile demonstratio accipit.

Talis demonstratio non accipit hoc principium semper: id est in sua uni-
uersalitate sub his terminis ens & non ens sed inquit sufficiens sufficiens
aut est in genere. *in quantum contrahitur ad genus subiectum. Com. xxvii.*

Oes scientie in principijs communibus communicant: quia oes utuntur eis tanquam ex his de-
monstrantes: sed non de quibus aliqui demonstrant: neque sicut eo quod demonstrant.

Dialectica omnibus communibus principijs utitur: & philosophia prima.

Dialecticus non procedit ex aliquibus principijs demonstratiuis neque assu-
mit alteram partem contradictionis tantum non enim interrogaret.

Demonstrante non est interrogare: quia non se habet ad opposita. *Ex lectione. xxii.*

Interrogatio syllogistica & propositio contradictionis sunt idem secundum substantiam.

Propositiones sunt proprie secundum unamquamque scientiam ex quibus est syllogismus.

Secundum unamquamque scientiam sunt proprie interrogationes ex quibus proprius fit syllogismus.

Non omnis interrogatio geometrica utique erit: neque medicinalis.

Interrogationes geometricae sunt illae ex quibus demonstratur aliquid circa illa.

de quibus est geometria uel circa scientiam subalternatam sicut est perspectiua.

De interrogationibus geometricis ratio ponenda est ex geometricis prin-

cipiis: secundum quod ipse sunt conclusiones.

Vnumquemque scientem non conuenit omnem interrogationem interrogare.

Nec oportet de quolibet interrogato respondere: sed secundum determinatam scientiam.

Non est in non geometricis de geometria disputandum & similiter in aliis scientiis.

Si aliquis disputet cum geometria non de geometricis non conuincit ip-

sum nisi per accidens. *Ex lectione. xxii. & com. xxviii.*

Dis. Interrogatio non geometrica est quare omnino sit ex alia arte: ut ex musica.

Interrogatio de geometria secundum ignorantiam: sicut parallelas subire: geo-

metrica quodammodo est: & non geometrica alio modo: sicut & arhyth-

mon dicitur: quod est sine rhythmo: & quod praeue habet rhythmon.

Interrogatio non geometrica dicitur dupliciter: unomodo quia est omnino

non geometrica: sicut questio de musica alio modo quia praeue habet id

q̄ est geometrie: scilicet parallelas subire. ¹

Com. xxviii. In demonstratis nō est similiter sicut in dialecticis peralogif mus: eo quod idem medium demonstrationis semper oportet cōparari ad duo extrema: & maior extremitas de ipso: uniuersaliter predicatur: & ipsum medium de minori uniuersaliter predicatur.

Signum uniuersale non opponitur predicato.

Diffinita ita se habent in intellectu sicut quæ uidentur: in sensu.

In demonstratiuis non oportet instantiam ferre in p. ralogifimum sumendo propositionem particularem.

Eadem sunt propositiones & instantie.

Tam in demonstratiuis q̄ in dialecticis illud quod sumitur ut instantia: postea sumitur ut propositio ad syllogizandum contrarium.

Non contingit seruare formā syllogismi: propter id quod accipitur medium affirmatiue predicari de utroq̄ extremorum. (recipiunt.

Cōuertūtur ut p̄mū q̄ sūt i demonstratiuis sciētiis: quoniā nullū accidēs.

Syllogismi demonstratiui differūt a dialecticis q̄ recipiūt solū p medio diffinitiones: & nō aliqd̄ p̄dicatū p accidēs: ut frequēter in dialecticis sit.

Demonstrationes nō augētur p media. i. nō accipiūtur plura media ad probandā unā cōclusionē: sed i post assumēdo. **Ex lēctiōe. xxiii. & com. xxx.**

Scire quia ita est differt a scire propter qd̄ ita ē dupliciter in eadē scientia:

Primo modo quando sit syllogismus per non medium: nō enim accipit prima causa: sed scientia quæ est propter qd̄: sit secundū primā causam.

Alio modo quando sit per imediata: sed non per causam: sed per effectus conuertibiles: & talis demonstratio sit per notius quo ad nos.

Nihil prohibet duorum conuertibilium quorum unum est causa & aliud effectus: esse notius non aliquando causam.

Nō. n. ex eo q̄ nō scitillāt planetæ sūt ppe: sed pp id q̄ ppe sūt nō scitillāt.

Contingit effectum per causam demonstrare: & econuerso: & prima erit demonstratio propter quid secunda quia.

Nō enim ppter augmēta circularia luna ē circularis: q̄ quia est circularis: ideo accipit augmenta circularia.

In syllogismis i qbus media nō cōuertūtur cū extremis: & est notius quo ad nos qd̄ nō ē cā: quia demonstratur: & nō ppter qd̄. **Ex lēctiōe. xxiii.**

In quibus mediū extra ponitur *id est uel negat a maiori extremitate uel* quando est extra genus. q. communius: est demonstratio quia: & nō propter quid: non enim tale medium dicit causam.

Sicut negatio est cā negationis: ita affirmatio est causa affirmatiōis: similiter aut̄ & sicut affirmatio est cā affirmatiōis: & negatio ē cā negatiōis

Quod i scythis nō sint sibillatores quia nō sūt uites. ē mediū multū distās

Ex lēctiōe. xxv.

Alio modo differt quia ppter quid quia in diuersis sciētiis cōsiderantur:

Ille scientiæ sunt ad quarum unam pertinet quia: & alteram propter quid: quæ sit se habent q̄ una continetur sub altera.

Subiectum perspectiue comparatur ad geometriã sicut materiale ad formale & machinatiue ad steromantiam & ad harmonicæ ad arithmeti- cam & scientiæ naualis ad astrologiam.

Fere omnes iste scientiæ sunt uniuoce.

Scire quia est sensibiliũ .i. *scientiarũ inferiorum* sed propter quid mathe- maticorũ *idest superiorum* enim habent demonstrationes eorũ quæ assumuntur ut causæ in inferioribus scientiis.

Qui sciunt propter quid multotiens nesciunt quia: sicut considerãtes uni- uersale: multotiens quædam singularium nesciunt: propter id q̄ nõ in- tendunt per considerationem.

Sciẽtiæ quæ accipiũt ppter quid a mathematicis: sunt altere ab eis secũdũ substantiã .i. *materiã* utuntur tamẽ speciebus .i. *principiis formalibus*:

Mathematicæ scientiæ sunt circa species: non enim eorum consideratio est de subiecto *idest de materia* aliquo.

Quauis ea de quibus geometria considerat sint in materia: tamen nõ de eis considerat secundum q̄ sunt in materia.

Perspectiua dicit quia per respectum a geometriã: quæ dicit propter quid sed propter quid per respectum ad scientiam de yride.

De iride phisici est scire quia: sed propter quid perspectatiui.

Multæ scientiæ non inuicem subalternatæ habent se sic *scilicet q̄ una dicit quia & altera propter quid.*

Quod uulnera circularia tandius sanentur medici est scire quia: propter quid autem geometriæ.

Ex lectione. xxvi.

Com. xxi. Figurarum magis faciens scire maxime prima est figura.

Mathematicæ scientie per hanc primam figuram demõstrationes ferunt ut plurimum & quæcunq; propter quid faciunt speculationem.

Sciẽtiã ipsius q̄ quid est per solam potentiam figurã uenari possibile est.

In secunda figura non sit affirmatiuus syllogismus.

Scientia ipsius quod quid est per affirmationem cognoscitur.

In tertia figura sit syllogismus affirmatiuus: sed non uniuersalis.

Quod qd est uniuersaliter prædicatur: nõ eni quidã homo est aial bipes:

Prima figura in demonstrationibus non indiget aliis: aliæ autem ipsa in- digent.

Dico aliqua indiuidualiter esse uel non esse: cum ipforum non sit mediũ per quod probentur.

Propositio cuius ambo extrema uel alterum eorum est in aliquo toto: est mediata.

Quod illud quod est in uno prædicamento non sit in altero manifestum

est ex coordinatione prædicamentorum:

Coordinationes prædicamentorū non commutantur ad inuicem:

Propositio uniuersalis negatiua cuius extrema non sunt in aliquo toto: est immediata. **Ex lectione.xxvii.**

Ignorantia est duplex: una est secundū negationē: alia secundū dispositionē. Ignorantia dispositionis est deceptio facta per syllogismum.

Hæc ignorantia cōtingit dupliciter uno modo scilicet circa primā principia immediata alio modo circa cōclusiones & utraq; **id est principiorū & cōclusionū** potest cōtingere dupliciter: uno modo quādo simpliciter existimare fallum siue affirmando siue negando: aliquo modo quādo per syllogismum accipit illud.

Simplicis oppositionis false simplex est deceptio: sed quæ per syllogismum plures sunt. **Ex lectione.xxviii.**

Si utreq; premissæ sunt ueræ: & conclusio erit uera:

Si aliquæ ppositiones sunt false totaliter: earū cōtrariæ erūt ueræ totaliter

Ex lectione.xxviii.

Dico medium proprium per quod fit syllogismus contradictionis.

In secunda figura nō contingit facta deceptio: utraq; propositiones esse totaliter falsas:

Si fiat syllogismus deceptionis affirmatiuus in ppositionibus immediata accipiēdo, propriū mediū impossibile est utraq; ppositiū in mediū impossibile est utraq; ppositiones esse falsas: si uero accipiēdo extraneū quod tamen cōtinetur substantiari: minor erit falsa & maior uera si uero non cōtinetur substantiari erit falsa maior & minor poterit esse uera uel falsas

Ex lectione.xxx.

Si aliquis sensus defecerit necesse & scientiam illius sensus deficere: quoniam niam impossibile est accipere aliter.

Omne qd adiscimus aut adiscimus per inductionē aut per demonstrationē: Demonstratio pcedit ex uniuersalibus: inductio aut ex his q sūt secundū partē. Impossibile est uniuersalia speculari nisi per inductionem.

Quæ dicūtur secundum abstractionē per inductionē nota facere cōtingit In unoquoq; genere abstractorū sunt quædā particularia quæ nō sunt separabilia a materia sensibili secundum quod unumquodq; eorum est hoc. Inducere aut nō habētes sensum impossibile est: singulariū enim sensus est. Nō cōtingit accipere sciētiā aliquorū ex uniuersalibus sine inductionē: neq; per inductionē sine sensu. **Ex lectione.xxi.**

Est autem omnis syllogismus per tres terminos.

Syllogismus negatiuus de necessitate habet unā propositionem negatiuam & alteram affirmatiuam.

Dialecticæ syllogizantibus solum intendendum est ut procedant ex his quæ maxime sunt opinabilia.

Demonstratiue autē syllogizantibus: ex his quæ sūt secūdu rei ueritatē. Duo aut aliquid prædicari secūdu accidēs dupliciter unomō quādo subiectū p̄dicatur de accidente: aliomō quādo accidēs p̄dicatur de subiecto. In his quæ equaliter de se inuicem predicantur & cōuertuntur nō est accipere aliquid prius & posterius: secundum illum modum quo prius est a quo non conuertitur continentia essendi. **Ex lectione. xxxii.**

Non cōtingit media infinita esse si in sursum & deorsum stent predicata. Sursum ascēditur quādo proceditur ad magis uniuersale: deorsum quando ad magis particulare.

Si in affirmatiua demōstratiōe statur in sursum & deorsum: necesse erit q̄ stetur & in negatiua.

Si finita finities sumantur necesse est totum esse finitum.

Ex lectione. xxxiii.

In predicatis q̄ predicatur in eo q̄ qd est nō p̄ceditur in infinitū quia nō cōtingeret diffinire aliqd: & si diffiniretur eius diffinitio nō eēt nota. Infinita non est pertransire.

Tho. Non cōuenit diffiniri neq; diffinitionem cognosci nisi descēdēdo perueniatur usq; ad ultimum: & ascendendo usq; ad primum.

Necesse est omnia predicata in eo q̄ quid est finiri.

Vniuersaliter dicimus non procedi infinitum in predicatis.

Triplex est modus uere predicationis per accidens.

Primus ē quādo accidēs p̄dicatur de accidente: ut albū ambulat: secundus quādo subiectum predicatur de accidente ut hoc magnum est lignum tertius quando accidens predicatur de subiecto: ut homo ambulat.

Isti modi predicandi sunt alteri & diuersi ad inuicem.

Cum dico album est lignum dico q̄ id cui accidit esse album est lignum: sed non q̄ album sit subiectum ligni.

Neq; albū neq; aliqua pars albi quæ sit de substātia albedinis sit lignum.

Cū dico musicū ē albū tūc dico qm̄ ille hō cui accidit eē musicū ē albus.

Quod predicatur nō ratione alterius subiecti dicitur predicari simpliciter & demonstrationes nō utuntur nisi talibus predicationibus.

Cū unū de uno p̄dicatur aut p̄dicatur in q̄ qd ē aut in quale aut in q̄tum aut ad aliqd aut faciēs aut patiēs aut ubi aut quādo. (Iud uel aliqd eius.)

Substātia significātia ostēdūt q̄ illud de quo p̄dicatur essēcialiter ē uere il

Quæ uero nō significāt substātia sed de aliquo subiecto dicūtur qd subie

ctū nec ē illud p̄dicatū uere. i. eēntialiter neq; aliqd eius accidētia sūt. Nō enim est homo quod uere est albū neq; quod uere album aliquid est: sed animal forsā: quod enim homo est uere animal est.

Quæcūq; nō significāt substātia oportet de aliquo subiecto predicari. Species enim gaudeāt monstra enim sunt & si sint nihil ad rationem sūt: de huius enim demonstrationes sūt.

Ex. LII. POSTERIO.

Ex lectione. xxxviii.

Qualitatis qualitas non est:

Equæ aliqua prædicari non contingit uere:

Substantiâ omnem quæ habet aliquid uniuersalius quod de ipsa prædicatur: & quæ potest de aliquo inferiori prædicari contingit diffinire.

Infinita non est transire intelligentem.

Neq; in sursum neq; in deorsum infinita sunt prædicta.

Illam substantiam non est diffinire de qua infinita prædicantur.

Genera non prædicantur ad inuicem æqualiter.

De qualitate aut aliorum accidentium nullum subiectum nihil: secundum accidens prædicatur.

Qualitas & omnia alia huius accidunt substantiæ.

Substantialia prædicata sunt finita & genera prædicamentorum sunt finita:

Concessum est unum de uno prædicari.

Alia quæ de ipsis quæ non sunt aliquid non dicimus preferri: talia enim accidentia sunt.

Accidentia preferuntur secundum se de subiectis alia uero scilicet substantia & accidentia preferuntur de ipsis secundum accidens.

Illud quod est accidens non est subiectum aliquod.

Non proceditur in infinitum neq; in sursum neq; in deorsum in predicatione in qua predicatur unum de uno.

Si de aliquibus priora quædam prædicantur erit eorum demonstratio:

Si aliqua propositio est demonstrabilis non possumus melius cognoscere q; sciendo.

Non est scire sine demonstratione.

Si hoc per hoc notum est & hoc nescimus neq; per hoc notum sciemus.

Si contingit scire per demonstrationem simpliciter & nõ ex aliquibus aliis neq; ex suppositione: manifestum est q; sit status in predicatis quæ accipiuntur ut media.

Ex lectione. xxxv.

Demonstratio est ex hiis quæ per se in sunt rebus.

Aliqua prædicantur per se dupliciter primo quæcumq; in sunt subiectis in eo q; quid est idest prædicata quæ ponuntur in diffinitione subiectorum.

Secundo quæcumq; in sunt prædicatis in eo q; quid est idest quando subiecta ponuntur in diffinitione predicatorum.

Nulla talia prædicata contingit infinita esse.

Quæcumq; in sunt in eo q; quid est non sunt infinita non enim contineret diffinire.

Quæcumq; sunt in medio duorum terminorum semper sunt finita:

Ex lectione. xxxvi.

Manifestum est si aliquid uniuersale duobus insit quorum unum non

præter de altero: aut nullo modo: aut non de omni q̄ non semper se-
cundum aliquod commune ipsis inerit:

In eodem genere & ex eisdem atomis necesse est terminos medios esse:
si id commune q̄ accipitur ut medius terminus sit ex hiis quæ predi-
cantur per se.

Non est ex alio genere in aliud descendente demonstrare.

Tot sunt elementa: id est principia quot sunt media.

Immediate propositiones sunt elementa aut omnes aut uniuersales.

Si non sit medium non amplius erit demonstratio:

Principia & elementa tot sunt: quot sunt termini.

Horum terminorum propositiones principia demonstrationis sunt.

Sicut quædam principia indemonstrabilia sunt quæ significant q̄ hoc sit
illud & q̄ hoc sit in illo sic & quædam sunt quæ significant q̄ non est
hoc illud neq̄ q̄ sit hoc in illo:

Ad demonstrandū hoc esse aliquid & hoc nō esse aliquid sunt principia.

Propositio immediata est simplex est una cum immediata fiat.

Propositio immediata est una sicut simplex & indiuisibilis.

Quemadmodum in aliis est principiū simplex ut in graui untia in melo/
diis tonus: in membris diuisio: sic in syllogismo immediata propo-
sio in demonstratione autem & scientia intellectus.

In affirmatiuis syllogismis eius qđ est medium nihil cadit extra extrema:

Ex lectione. xxxvii.

Com. xxxviii. Demonstrationū alia quidē uniuersalis: alia particularis:
alia cathgorica: alia priuatiua: alia ostēsiua: alia ducens ad impossibile.
Secundum quam maxime scimus potior demonstratio est: hec enim uir-
tus demonstrationis est.

Magis scimus unumquodq̄ cum ipsum cognoscimus secundum ipsum:
q̄ secundum aliud.

Magis cognoscimus musicum coriscum quando cognoscimus q̄ coris/
cus musicus est q̄ cum homo musicus sit.

Demonstratio particularis facit scire secundum se ipsum:

Vniuersale non est aliquid præter singularia:

Potior est demonstratio quæ est de esse q̄ de non esse:

Potior est demonstratio propter q̄ nō erratur quā propter quam erratur.

In uniuersali sciens magis cognouit rem secundum se quam sciens secū-
dam partem.

Potior utiq̄ est demonstratio uniuersalis q̄ particularis.

Vniuersale non est minus ens quibusdam particularibus: sed magis.

Vniuersalia sunt in corruptibilia: quæ uerō secundū partē corruptibilia.

Non est necessitas opinari uniuersale aliquid esse præter singularia quan-
uis unum ostendant secundum se.

Demonstratio uniuersalis nō est causa falsæ opinionis sed male audienti:

Ex lectione xxxviii.

Vniuersale est magis causa q̄ particulare.

Cui per se inest aliquid hoc idem ipsi causa est:

Vniuersale est cui primo propria passio inest.

Demonstratio uniuersalis est dignior particulari: & magis demonstratio:

Vsq; ad illum terminum quærimus propter quid fiat aliquid: & propter quid sit aliquid: cum non sit aliquid aliud assignare quā hoc: aut q̄ fiat aut quod sit: & tunc opinamur scire.

Finis est terminus ultimus:

Tunc maxime scimus quando ad ultimum fuerit peruentum:

Quanto aliquid est uniuersalius tanto magis accedit ad simplicitatem & finitatem: sed quanto aliquid est particularius tanto magis accedit ad infinitatem.

Secundum q̄ aliqua sunt infinita non sunt scibilia: sed secundum q̄ sunt finita sunt scibilia:

Secundum q̄ aliqua sunt uniuersalia magis sunt scibilia: quam secundum q̄ sunt particularia.

Vniuersalia sunt magis demonstrabilia q̄ particularia.

Simul intenduntur quæ dicuntur ad inuicem & sunt ad aliquid:

Demonstratio secundum quam cognoscuntur plura est preponenda illi secundum quam cognoscuntur pauciora:

Qui cognoscit uniuersale cognoscit & particulare & non econuerso.

Quanto mediū demonstrationis est propinquius primo principio tanto demonstratio est potior: & mediū demonstrationis uniuersalis est huiusmodi.

Qui scit propositionem uniuersalem scit quodāmodo particulare & hoc in potentia: sed qui scit propositionem particularem nullo modo scit uniuersalem: neq; actu neq; potentia:

Com. iiii. Vniuersalis demonstratio i intellectu p̄ficitur particularis in sensu

Ex lectione xxxviii.

Illā demonstratio est dignior cæteris paribus quæ procedit ex minoribus quæstionibus: aut suppositionibus aut propositionibus: uelocius enim est cognoscere per has si sint notæ similiter sicut plures.

Cognoscere aliquid uelocius est quid appetibilius.

Media quæ sunt unius ordinis sunt æquæ notæ: sed priora sunt notiora:

Per quod aliquid demonstratur est credibilis eo quod demonstratur.

Demonstratio affirmatiua & negatiua utraq; demonstrant per tres terminos & propositiones duas.

Demonstratio affirmatiua accipit solū esse negatiua uero & esse & nō eē:

Demonstratio negatiua procedit per plura: quare indignior est.

Impossi
mum
Augmē
tiū
Semper
bo ex
Demon
mū
Proposi
Princip
Affirm
positi
Esse est
Dignior
Sine aff

Priora
Illud est
sion
Demon
Demon
positi
Potior
quæ

Certior
quæ
est de
certi
Dico e
sub
Vna se
cipi
scili
Altera
alter
Op
tur
Plures
Latans
Omne

Impossibile est per utramque propositionum priuatiuarum fieri syllogismum: sed unam oportet esse affirmatiuam aliam uero negatiuam.

Augmētata demōstratione necesse est fieri plures propositiones affirmatiuas: negatiuas aut impossibile est esse plures una in omni syllogismo.

Semper medium predicatorum terminorum predicatorum est ad ambo extrema sed priuatiui ad alterum priuatiuum necesse est esse:

Demonstratur quidem priuatiua propositio per predicatorum: predicatorum autem per illam non demonstratur.

Propositio affirmatiua est prior: & credibilior: & notior negatiua.

Principium demonstratiui syllogismi est propositio uniuersalis imediata.

Affirmatiue demonstrationis est principium proprium affirmatiua propositio uniuersalis negatiue autem negatiua propositio uniuersalis.

Esse est prius q̄ non esse.

Dignioris principii dignior est effectus.

Sine affirmatiua propositione non potest esse negatiua demonstratio.

Ex lectione. xxx.

Priora & notiora naturaliter conclusione sunt ex quibus est conclusio.

Illud est principium ex quo syllogismus est: quod utiq; se habet ad conclusionem ut totum ad partem: & conclusio ad ipsum ut pars ad totum.

Demonstratio quæ est ex notioribus & credibilioribus dignior est.

Demōstratio negatiua & ducēs ad impossibile faciūt scire ex negatiua propositione: sed negatiua demōstratio ex priori illa autem ex posteriori.

Prior simpliciter erit ea quæ est in impossibile priuatiua demonstratio: quare & hac dignior erit predicatorum.

Ex lectione. xxxi.

Certior est scientia & prior quæ est ipsius quia & propter quid quam ea quæ est solum ipsius quia: & quæ non est de subiecto est certior illa quæ est de subiecto: ut arithmetica harmonica & quæ est ex minoribus est certior ea quæ est ex appositione: ut arithmetica geometria.

Dico ex appositione ut unitas substantia est sine positione: punctum autem substantia posita est hoc autem est ex appositione.

Vna scientia est quæ est unius generis subiecti: quæcunq; ex primis principiiis subiecti componitur: & partes scilicet subiecti aut passionum horum scilicet partium & subiecti sunt per se.

Altera scientia est ab altera quarumcunq; principia neq; ex eisdem neq; ex alteris sunt.

Oportet in eodem genere esse principia cum hiis quæ demonstrantur.

Plures demonstrationes eiusdem esse possibile est.

Latens mouetur & quod mouetur transmutatur.

Omne latens quiescit & quiescens transmutatur.

Ex lectione. xxxxi.

Eius quod est a fortuna non est scientia per demonstrationem neque enim sicut necessarium est neque sicut frequenter quod est a fortuna sed quod extra hoc id est per accidens.

Omnis syllogismus demonstratiuus est aut per necessarias: aut per eas quæ sunt ut frequenter propositiones:

Si propositiones necessariae sunt & conclusio necessaria est: si uero sunt sicut frequenter & conclusio huiusmodi est.

Per sensum non est scire.

Vniuersale est dum intelligitur singulare dum sentitur.

Sensus non cognoscit hoc id est substantiam sed tantum sentire necesse est hoc aliquid: & ubi & nunc.

Vniuersale impossibile est sentire non enim hic est neque nunc.

Quod semper & ubique est uniuersale dicimus:

Demonstrationes uniuersales sunt & has non est sentire.

Scientia est in cognoscendo uniuersalia.

Ex singularibus pluribus manifestum est uniuersale.

Vniuersale honorabilius est singulari quia ostendit causam.

Demonstratio de huiusmodi uniuersali honorabilior est omni sensitua cognitione & intellectiua cognitione eorum quorum est causa sed de principiis alia ratio est.

Impossibile est sentiendo scire aliquid demonstrabile.

Ex lectione. xxxxi.

Eadem autem principia esse omnium syllogismorum impossibile est.

Syllogismorum alii ueri alii falsi sunt.

Omnis conclusio falsa ex falsis concluditur uera autem ex ueris.

Vnitates in punctis non conueniunt hec quidem habent positionem: illa uero non.

Communium principiorum non possunt esse aliqua ex quibus omnia demonstrantur.

Principia non minora multo sunt conclusionibus.

Conclusiones infinite sunt termini autem finiti.

Principia alia ex necessitate sunt alia contingentia.

Impossibile est esse finita principia cum infinite sint conclusiones.

Quæ eisdem sunt eadem sibi inuicem sunt eadem.

Ex quolibet demonstrare quodlibet non est.

Immediate propositiones principia sunt.

Diuerfarum scientiarum diuersa sunt principia.

Duplicia sunt principia scilicet ex quibus & circa quæ ex quibus quidem communia sunt: illa autem circa quæ sunt scientiæ: propria sunt: ut numerus arithmeticae magnitudo geometrie.

Ex lectione. xxxiiii.

Scibile & scientia differunt ab opinabili & opinione.

Scientia uniuersalis est & per necessaria est.

Necessarium est quod non contingit aliter se habere.

Quorum est opinio contingit aliter se habere.

Sunt quædam uera contingentia aliter se habere: & circa hæc non est scientia: neque intellectus.

Dico intellectum principium scientiæ.

Intellectus est scientia indemonstrabilis.

Scientia indemonstrabilis est existimatio immediatæ propositionis.

Verus est intellectus: & scientia: & opinio: & illud quod per hæc dicitur.

Opinio est circa uerum uel falsum contingens aliter se habere.

Opinio est acceptio idest existimatio immediatæ propositionis non necessaria.

Opinio est quod incertum: & natura huiusmodi est.

Nullus putat se opinari cum opinetur aliter se habere: sed scire sed quando opinatur esse quidem sic sed tamen aliter nihil prohibet se habere: reputat se opinari tanquam opinio esset huiusmodi.

Si quis arbitrabitur non contingentia aliter se habere: sicut se habent definitiones per quas fiunt demonstrationes: non opinabitur sed sciet.

Si quis arbitrabitur media uera esse non tamen hec ipsis inesse secundum substantiam & secundum speciem de quibus predicantur opinabitur: & non sciet uere & quia & propter quid.

Eiusdem opinio & scientia non penitus sunt: sed sicut falsa & uera opinio eiusdem quodammodo est: sic & scientia & opinio eiusdem erit.

Opinionem ueram & falsam eisdem esse (sicut dicunt quidam) dicere inconuenientia accedit appetere.

In alio & alio homine scientiam contingit esse eiusdem: & opinionem sed in eodem nihil horum potest esse.

Reliqua ad cognitionem pertinentia quo oportet distinguere in rationem & intellectum: & scientiam: & artem: & prudentiam: & sapientiam partim sunt physicae partim ethicæ speculationis.

Solertia est subtilitas quædam in non perfecto tempore medii.

Omnes medias causas uidens cognouit & ultimas:

Incipiunt auctoritates secundi libri posteriorum: Aristotelis

Ex lectione. i.

Questiones sunt equales numero quæcumque uere scimus.

Querimus quatuor scilicet quia propter quid si est quid est.

Cum quærimus utrum hoc sit hoc quærimus in numerum ponentes scilicet quia est.

Cum scimus ipsum quia ipsum propter quid querimus.

Cognoscentes quia est simpliciter quid est quærimus:
 Cum quærimus quia est: aut si est: simpliciter: querimus utrum sit medi-
 um ipsius.
 Cognoscentes quia est: aut si est: autem in parte aut simpliciter: iterū quæ-
 rimus propter quid aut quid est: & quærimus quid sit medium.
 Omnis questio est questio medii.
 Quia est querit in parte quid est simpliciter.
 Causa medium est scilicet in demonstratione.
 In omnibus questionibus quæritur si est medium aut quid est medium.
 Causa ipsius rei est medium ad demonstrandum ipsum.
 Quidem & propter quid est idem sunt scilicet subiecto: sed non ratione.
 Diffinitio passionis est medium in demonstratione.
 Omnis questio est questio medii.
 Ex eo quod sentimus factum est nobis uniuersale notum.

Ex lectione.ii.

Diffinitio est indicatiua eius quod quid est.
 Quod pertinet ad quod quid est predicatur affirmatiue & uniuersaliter.
 Syllogismi alii sunt priuatiui alii non uniuersales:
 In secunda figura omnes syllogismi sunt priuatiui.
 In tertia figura omnes non uniuersales sunt.
 Neque omnium eorum quæ concluduntur in prima figura est diffinitio:
 Scire demonstratiue aliquid est demonstrationem habere:
 Diffinitio est quædam notificatio substantiæ.
 Huius quorum est demonstratio non sunt substantiæ.
 Non omnium quorum est demonstratio est diffinitio.
 Vnius in quantum est unum est una scientia:
 Principia demonstrationum diffinitiones sunt.
 Si principia essent demonstrabilia principiorum essent principia: & hoc
 in infinitum abibit.
 Non omnium quorum est diffinitio est demonstratio.
 Diffinitio est manifestatiua eius quod quid est: & substantiæ: sed demonstra-
 tiones supponunt & accipiunt quod quid est.
 Omnis demonstratio aliquid de aliquo demonstrat: ut quia est aut non est:
 In diffinitione nihil alterum prædicatur de altero ut genus de differentia
 neque differentia de genere.
 Alterius rei est altera demonstratio nisi illa duo se habeant tanquam pars
 & totum.
 Eiusdem non est diffinitio & demonstratio.
 Diffinitio & demonstratio neque sunt idem neque alterum est in altero sicut
 pars in toto.

Ex lectione.iii.

Omnis syllogismus probat aliquid de aliquo per aliquod medium.

Quod quid est: est proprium illi cuius est q̄ quid est.

Quod quidem predicatur in eo quod quid: & conuertitur cū eo cuius est;

Si debeat demonstrari q̄ quid est oportet quod termini conuertantur.

Per conuersionem demonstrantes petunt principium.

Sicut animal prædicatur de homine ita & diffinitio animalis prædicatur de diffinitione hominis.

Quod quid est non potest demonstratiue probari per terminos conuertibiles.

Ex lectione. lili.

Quod quid est non potest demonstrari uia diuisionis.

Nihil potest syllogisticæ probari uia diuisionis non enim sequitur cōclusio ex necessitate existentibus premissis.

Non omne quod prædicatur uere de aliquo predicatur in eo q̄ quid est nec significat essentiam eius.

Nihil inducens demonstratur: sed tamen ostendit aliquid.

Ex lectione. y.

Quod quid est non potest demonstrari per diffinitionē ipsius q̄ quid est.

In constitutione solligismi non oportet accipere quid est syllogismus: neq̄ in ipso ponere diffinitionem eius.

Quod quid est unius rei non potest demonstrari ex quod quid est alterius rei.

Bonum est contrarium malo: & diuisibile indiuisibile.

Partes diffinitionis debent poni absq̄ copula.

Quod quid est non potest demonstrari per inductiones.

Quod quid est non potest demonstrati sensu nec digito.

Ex lectione. vi.

Necesse est q̄ qui scit q̄ quid est alicuius rei sciat quia est.

De eo quod non est nullus scit quod quid est: sed quid significatur per nomen.

Quid est tragelaphus impossibile est scire.

Quod quid est homo & esse hominem aliud est.

Sicut diffinitio manifestat unum: ita & demonstratio demonstrat unum.

Quia est non est substantia alicuius rei in genere existentis.

Ens non est genus.

Demonstratio non potest manifestare quid est & quia est.

Demonstratio demonstrat solum quia est.

Sciens aliquis quod quid est alicuius q̄ non sciat q̄ si est impossibile est.

Diffinies non demonstrat quia est.

Rationes affirmatiue non declarant q̄ illud quod assignatur aut possibile sit esse aut sit.

EX LIII. POSTERIORI

Diffinitio differt a ratione exponente significationem nominis:

Diffinitio non est non substantiarum & eorum quæ non sunt.

Cuiuslibet rationi est imponere aliquod nomen.

Nulla scientia demonstrat quod tale nomen significet hoc: neque diffinitiones hoc assignant.

Ex lectione. vii.

Quod quidem potest ostendi per aliud quod quid est syllogistica quia concluditur quod solum in sit ei cui inest.

Aliquando scimus quia ignorato propter quid aliquando simul cognoscuntur.

Non est possibile scire quia ignorato propter quid.

Aliquando scitur an est ignorato quid est. Aliquando simul cognoscuntur.

Impossibile est scire quid est ignorato si est.

Possumus scire aliquam rem esse ignorato quid est dupliciter uno modo quando cognoscitur aliquod accidens eius. Alio modo quia cognoscitur aliquid quod pertinet ad essentiam eius:

Propter hoc quod cognoscitur aliquod accidens alicuius rei non cognoscitur quid est illius rei sed facilius potest cognosci si cognoscatur aliquid quod pertinet ad essentiam eius.

Querere quid est ignorantes si est nihil est querere.

Quemadmodum habemus nos ad quia est: sic habemus ad cognoscendum quid est.

Cum inueniamus esse id quod querimus simul scimus quia & propter quid si per debita media sit si autem non per debita media sit sciemus quia sed non propter quid.

Medium in demonstratione est ratio primi termini.

Ex lectione. viii.

Quorundam est altera causa quorundam autem non.

Diffinitiones secundum speciem factæ nullum habent medium quo demonstrentur sed diffinitiones secundum materiam factæ possunt habere medium.

Arithmeticus supponit quid est unitas & quia est.

Quod quid est illorum quorum non est altera causa non potest demonstrari.

Diffinitiones habentes medium quarum est altera causa ipsius esse est per demonstrationem ostendere. non tamen quod quid est demonstratur.

Diffinitio est ratio significatiua ipsius quod quid est.

Ratio potest dici una dupliciter uno modo quia est coniunctione una ut quæ est ylias: alio modo quia est significans unum de uno non secundum accidens.

Diffinitionum alia quiditatiua: alia quid nominis.

Diffinitionum alia dicit quid: alia propter quid prima significat quid est: non autem demonstrat: quæ uero posterius est erit quidem demonstratio eius quod quid est: positione differens a demonstratione.
 Triplex est genus demonstrationis: quædam est indemonstrabilis quædam quæ est. quod. quidam syllogismus eius quod. quid est: tertia quæ est conclusio.

Ex lectione. yliii:

Scire opinamur cum causam scimus.

Cause sunt quatuor scilicet formalis materialis efficiens & finalis.

Causa finalis est cuius omnes hæc per medium demonstrantur.

Causa finalis est gratia cuius aliquid fit.

Hæ omnes accipiuntur ut medium in demonstratione.

Vna quidem propositione accepta non est demonstratio: sed duabus ad minus.

Ambulatio post cæna est causa ut aliquis sanetur.

Demonstratio se habet e contrario uia generationis in causis finalibus & in causis efficientibus.

In efficientibus medium est primum in fieri: in finalibus autem labor extremus: ultimum uero medium.

Vnius & eiusdem possunt esse plures causæ.

Natura quædam facit propter finem quædam ex necessitate.

Necessitas est duplex una secundum naturam alia secundum motum.

Eorum quæ fiunt ab arte quædam fiunt a fortuna quædam non.

Natura & ars operantur propter finem.

Peruenire ad finem bonum est aut a natura aut ab arte.

A fortuna nihil fit propter finem.

Ex lectione. x:

Quando causa est simul cum suo effectu necesse est quod quando est causa sit effectus & quando sit causa fiat effectus & quando est facta causa quod sit factus effectus: & quando futura est causa quod sit futurus effectus.

In causis quæ non simul fiunt cum causatis oportet fieri syllogismum demonstratiuum a posteriori factum esse: ad fieri precedens: ut hoc factum est: ergo prius fiebat & in his quæ fiunt: a posteriori fieri syllogizetur ad a prius factum & in futuro similiter.

A priori non potest syllogizari ad posterius neque secundum tempus determinatum neque secundum in determinatum.

Medium oportet esse eiusdem generis ut medium factorum esse factum & futurum futurorum: & eorum quæ sunt in fieri id quod est in fieri: & eorum quæ sunt esse.

Quando syllogizatur hoc factum est ergo hoc erit medium non est eiusdem generis.

Ex.LII.POSTERIORI

A priori ad posterius neq; potest syllogizari secundum tempus medium

Ex lectione.xi.

Fieri non est consequenter se habens cum factum esse.

Neq; factum esse cum alio factum est.

Sicut duo puncta non sunt adinuicem copulata ita neq; duo facta esse.

Vtraq; enim indiuisibilia sunt.

Quod sit diuisibile est.

Sicut linea ad punctum se habet sic quod fit ad quod factum.

Sunt infinita facta esse in eo quod fit.

Nunc principium temporis est.

Si aliquis est accipiens aliquod medium stabit alicubi immediatum.

Quauis in uno fieri sint infinita facta esse tamē necesse est incipere a medio & ab ipso nunc tanq; a primo.

Ex lectione.xii.

Videmus in his quæ fiunt circulo quandam generationem esse.

Circulo est demonstrare.

Compluta terra necesse est uapor fieri: hoc autem facto nubem: hac autē facta necesse est ipsa cadente complutam terram fieri.

Quædā sunt quæ uniuerſaliter fiunt q̄tum ad tempus quia ſemper: & q̄tū ad ſubiectum quia in omnibus alia uero ſemper quidem non ſed ſicut frequenter fiunt ut non omnis homo maſculus barbatus ſed ſicut frequenter talium igitur necesse est medium ſicut frequenter eſſe.

Ex lectione.xiii.

Eorum quæ inſunt unicuiq; ſubiecto quædam extenduntur in plus non tamen extra genus quædam uero extra genus.

Dico in plus eſſe quæcunq; inſunt quidem unicuiq; uniuerſaliter: ſed & alii.

Nihil extra genus numeri eſt impar.

Ad maſtandum q̄ quid eſt oportet q̄ omnia inſint ſemper quorum unum quodq; ſit in plus omnia autem non ſint in plus.

Trinitas eſt numerus impar primus utroq; modo.

Quæcunq; prædicantur in eo q̄ quid prædicantur de neceſſitate:

Vniuerſalia neceſſaria ſunt ex quibus tam diffinitio quam demonſtratio conſtituitur.

Omne quod prædicatur in quid de aliquo aut eſt genus eius aut diffinitio ſignificans eſſentiam.

Genus eſt in plus ſecundum potentiam q̄ id de quo prædicatur.

Diffinitio trinitatis nulli inerit q̄ indiuiduis trinitatis.

Supponitur q̄ illa ſit diffinitio uniuerſaliſq; ſpeciei quæ eſt in indiuiduo eius.

Ex lectione.xiiii.

Congruum est diffinitionem aliquam cum negotietur aliquis de partibus
genus in primas partes indiuisibiles species.

Principium omnium diffinitionum est id quod simplex est id est genus
commune.

Huiusmodi simplicibus solum per se insunt accidentia quæ communi-
ter inueniuntur in multis aliis autem secundum illa.

Differt aliquid prius & posterius poni eorum quæ ponuntur in diffi-
nitione.

Nihil relinquendum est in diffinitione.

Relinquitur autem si aliquis accepto supremo genere accipiat consequen-
ter aliquam non quidem ipsius generis supremi sed alicuius inferioris.

Prima animalis differentia est in qua omne animal incidit similiter est in
aliorum unoquoque.

Ex lectione. xv.

Nihil oportet qui diuidendo diffinit omnia scire quæ sunt.

Multe sunt differentie in eisdem specie sed non secundum substantiam:
neque per se.

Omne diuisum contineri sub diuisione nihil interest.

Necesse est in altero oppositorum esse totum diuisum siquid em illius dif-
ferentia est.

Ad inuestigandum diffinitionem per diuisiones tria oportet considera-
re quorum primum est ut ea quæ primo accipiunt sint prædicatiua in eo
quod quid est secundum ordinare quod sit primum aut quid secundum:
tertium ut omnia accipiantur quæ pertinent ad quod quid est & nihil eo-
rum pretermittatur.

Genus accipitur primum in diffinitione.

Ex lectione. xvi.

Intendentem diffinire oportet quærere similia diffinito & etiam differe-
rentia ab eo.

Inquirentem quod quid est oportet quærere aliquod commune.

Semper omnis diffinitio est uniuersalis non enim diffinit medicus qui
sit sanum in hoc oculo sed in omni.

Facilius est singulare diffinire quam uniuersale.

Oportet diffiniendo ex singularibus in uniuersalia ascendere.

Equocationes magis latent in uniuersalibus quam in differentibus id est quæ
non diuiduntur per differentias específicas.

Sicut in demonstrationibus oportet syllogizare presupponendo aliquod
certum ita & in diffinitione.

Sicut non oportet disputare metaphoris: ita nec diffinire per metapho-
ras.

Si diffiniretur per metaphoras necesse esset disputare per metaphoras.

Ex.LII.II.POSTERIO.

Ex lectione.xvii.

Vt habeamus propter qd circa singula problemata quæ ponuntur oportet considerare diuisiones & subdivisiones.

Quædam problemata sunt eadem in quantum habent idem medium. Echo yris & imago i speculo causantur ex repercussioe sed repercussioes differunt specie.

Nilus magis fluit sinente mense quia magis pluuiialis est finis mentis & finis mensis est magis pluuiialis: quia luna deficit.

Ex lectione.xviii.

Omne causatum habet aliquam causam.

Causa & causatum per inuicem demonstrantur.

Si demonstratio est per causam est demonstratio propter quid si non per causam est demonstratio quia.

Contingit unius plures causas esse secundum qd conuenit diuersis.

Cum causa sit necesse est rem esse: sed res cum sit non necesse est omnem causam esse: sed causam tantum.

Si aliquid quæritur in uniuersali & accipiat tam causa qd id cuius causa quæritur: in uniuersali oportet causam & causatum conuerti.

Ex lectione.xviiii.

Eiusdem effectus est eadem causa in omnibus si demonstraretur secundum effectum per causam per se: sed non si secundum signum aut per accidens: non potest esse.

Ratio ultimi termini est medium in demonstratione.

Contingit & quod est causa & cuius est causa considerare secundum accidens.

Si causa & causatum non sunt secundum accidens similiter se habebunt: quia si effectus æquiuocus est & causa æquiuoca erit & si cōueniat quia si in genere & causa similiter.

Quæ secundum analogiam eadem sunt medium habent secundum analogiam.

Est autem medium ratio primi termini. ex quo omnes scientiæ per diffusionem fiunt.

Vniuersale dico quod non conuertitur & omnia scilicet simul accepta conuertuntur: & exceduntur scilicet singulariter acceptata.

Contingit eiusdem plures causas esse sed non in eiusdem secundum speciem.

Maxime proxime unicuique proxima causa est.

Ex lectione.xx.

Non contingit scire per demonstrationem non cognoscenti prima principia immediata.

Inconueniens est dicere quod habeamus cognitionem principiorum & lateat nos.

Cognitio principiorum est certior cognitione que habetur per demon-
strationem.

Impossibile est aliquid addiscere ex non preexistenti cognitione.

Necesse est in nobis esse quandam potentiam cognoscitiuam quæ preexi-
stat cognitioni principiorum nō tantum quæ sit potior certitudine co-
gnitione principiorum.

Videtur in esse omnibus animalibus q̄ habeant potentiam naturalem in-
dicatiuam sensibilibus: q̄ uocamus sensum.

Cum in omnibus animalibus in sit sensus in quibusdam remanet impres-
sio sensibilis adeunte sensibili in quibusdam non.

In quibuscunq; animalibus omnino nulla impressio remanet non est co-
gnitio in his nisi dum sentiunt.

In quibus autem remanet habent unum quid in anima: scilicet memoriā.

In his quæ habēt memoriā in quibusdam eorum sit ratiocinatio in qui-
busdam non.

Ex sensu fit memoria.

Ex memoria autem multotiens sumpta fit experimentum.

Multæ enim memoriæ numero sunt unum experimentum.

Ex experimento aut ex uniuersali quiescente in anima quod est unum
preter multa cum in omnibus sit unum: est in anima id q̄ est principiū
artis & scientiæ.

Si ex experimēto accipiatur aliquod uniuersale circa generationem id est
circa factibilia hoc pertinet ad artem: si uero circa ea quæ semper sunt
pertinet ad scientiam.

Habitus primorum principiorum sunt in nobilibus a sensu.

Cum sensu oportet presupponere talem naturam anime quæ possit pati
hoc id est quæ sit susceptiua cognitionis uniuersalis.

Singulare sentitur proprie & per se.

Sensus autem est uniuersalis.

Necesse est cognoscere prima principia uniuersalia inductiōe: nam & sen-
sus sic facit uniuersale.

Circa intellectum duo sunt genera habituum habentium se aliquantulum ad
rerum quorum alii quidem semper ueri sunt: alii autem recipiunt falsi-
tatem: ut opinio & ratiocinatio: uera autem sunt scientia: & intellectus.

Nullum aliud genus cognitionis est certius scientia q̄ intellectus.

Principia demonstrationum sunt notiora conclusionibus demonstratis.

Scientia omnis cum aliqua ratiocinatione est quare principiorum scien-
tia non utiq; erit.

Quoniam nihil uerius contingit esse quam scientia & intellectus: intelle-
ctus utiq; erit principiorum.

Demonstratio non est principiū demonstrationis neq; scientia est prin-

cipium scientiæ
Scientia similiter se habet ad totam materiam de qua est scientia sicut intellectus ad principium scientiæ.

Explicunt auctoritates secundi libri posteriorum analyticorum.
Aristotelis:

Incipiunt propositiones ex primo libro priorum analyticorum.
Aristotelis:

Ex.i.capitulo.

Propositio est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliquo.

Propositio aut est uniuersalis: aut particularis: aut indefinita.

Diff. Dico propositionem uniuersalem quæ aut omni: aut nullo: si significat inesse: particularem uero quæ alicui: aut non alicui: aut non omni inesse. indefinitam autem quæ inesse uel non inesse significat sine uniuersali aut particulari *scilicet signo.*

Differt demonstratiua propositio a dialectica: quoniam demonstratiua quidem sumptio alterius partis contradictionis est: dialectica uero interrogatio contradictionis est.

Non interrogat sed sumit qui demonstrat:

Nihil distabit ut fiat ex utrisque propositionibus syllogismus *scilicet ex dialectica & demonstratiua.*

Syllogistica propositio simpliciter quidem est affirmatio uel negatio alicuius de aliquo uel uniuersaliter: uel particulariter: uel indefinite.

Diff. Demonstratiua propositio est: si uera sit: & per primas propositiones sumpta.

Diff. Dialectica propositio est percunctanti quidem interrogatio contradictionis: syllogizanti autem sumptio apparentis & probabilis.

Diff. Terminum uoco in quem resoluitur propositio: ut prædicatum: & de quo prædicatur: aut apposito aut separato esse uel non esse.

Diff. Syllogismus est oratio in qua positus quibusdam aliud quidem ex necessitate contingit eo quod hæc sunt.

Diff. Perfectum uoco syllogismum nullius alterius indigentem præter ea quæ assumpta sunt ut appareat necessarius.

Diff. Imperfectum uero qui indiget aut uno aut plurium: quæ sunt quidem necessaria per sumptos terminos: non autem per sumptas propositiones.

In toto esse alterum altero: & de omni prædicari alterum altero: idem est.

Dicimus de omni prædicari quando nihil est sumere sub subiecto de quo

non dicatur alterum: & de nullo similiter.

Ex.ii.capitulo.

Omnis propositio aut est in esse *id est de inesse: aut necessarium inesse:* aut contingenter inesse significans *id est modali.* uniuersalem priuatiam de eo quod est inesse *id est de inesse* necesse est conuerti in terminis *id est simpliciter.*

Prædicatiuam uniuersalem conuerti necessarium est: non tamen uniuersaliter: sed in parte *id est conuertitur per accidens.*

Particularem affirmatiuam conuerti necesse est particulariter *id est conuertitur simpliciter.*

Priuatiam particularem non necesse est conuerti *scilicet non conuertitur nec simpliciter nec per accidens.*

Eodem modo se habet in necessariis propositionibus *scilicet sicut in illis: his de inesse* nam uniuersalis quidem priuatia uniuersaliter conuertitur: affirmatiuarum uero utraq; particulariter: particularis uero negatiua non conuertitur.

Contingere multipliciter dicitur: nam & necessarium & non necessarium & possibile contingere dicimus.

In propositionibus affirmatiuis de contingenti similiter se habet secundum conuersionem in omnibus sicut in necessariis.

In propositionibus negatiuis de contingenti necessario: & de contingenti in communi similiter se habet secundum conuersionem sicut in illis de inesse: sed uniuersalis negatiua de contingenti non necessario non similiter: particularis uero similiter.

Contingere nulli inesse affirmatiuam habet figuram: nam contingit & est similiter ordinantur.

Ex quibuscunq; adiacens prædicatur: affirmationem semper facit: & omnino: ut est non bonum.

Ex.iii.capitulo.

Demonstratio quidem syllogismus est: syllogismus uero non omnis demonstratio.

Barbara. Celarent. Quando tres termini sic se habent adinuicem ut postremus in toto sit medio: & medius in toto primo: uel sic *id est affirmatiue* & non sic: *id est negatiue* necesse est esse syllogismum perfectum: & quando nec primum medio nec medium postremo ulli inest nec sic erit syllogismus.

Voco medium quod ipsum in alio: & aliud in ipso est: quod est positione medium est: extrema uero quod in alio: & in quo aliud.

Darii. Ferio. Quando uniuersale ponitur ad maiorem extremitatem uel prædicatiuum uel priuatiuum: particulare uero ad minorem prædicatiuum: necesse est syllogismum esse perfectum.

Diffi. Dico maiorem extremitatem scilicet in prima figura in qua medium est. minorem uero quæ sub medio.

Idem erit **id est sequetur** termino indefinito & particulariter sumpto.

Si ad minorem extremitatem uniuersale ponatur uel predicatiuum: uel priuatiuum: non erit syllogismus: nec affirmatiuus nec negatiuus: indefinita sumpta uel particulari scilicet pro maiori.

Quando ad maiorem quidem extremitatem uniuersale fuerit aut predicatiuum aut priuatiuum: ad minorem uero priuatiuum particulare: non erit syllogismus.

Sumptis terminis uelut nulli inesse: non fit syllogismus.

Si maior quidem indefinita: minor uero definita. uel ambæ indefinitæ ponantur: nullo modo erit syllogismus.

Omnia problemata ostenduntur per primam figuram: nam omni & nulli & alicui & non alicui inesse ostenditur: unde omnes qui in hac figura sunt syllogismi perfecti sunt.

Ex. iiii. capitulo.

Medium in secunda figura de utroque scilicet maiori & minori predicatur: & ponitur medium foras extremitatum: primum uero positione.

Cesare. Camestres. Vniuersales cum sint scilicet propositiones erit syllogismus scilicet in secunda figura quando medium quidem huic **id est** maiori extremitati omni **id est** uniuersaliter affirmatiue inest illi uero **id est** minori extremitati nulli **id est** uniuersaliter negatiue: & utrolibet modo fit priuatiuum: aliter uero nullo.

Festino. Baroco. Quando medium ad maius **id est** ad maiorem extremitatem quidem uniuersaliter fuerit uel priuatiue uel predicatiue: ad minus autem: **id est** ad minorem extremitatem particulariter: necesse est fieri syllogismum priuatiuum particulariter.

Quando in secunda figura fiunt propositiones ut ambæ priuatiuæ uel predicatiuæ: nullo modo erit syllogismus.

Omnes imperfecti sunt qui in secunda figura sunt syllogismi: omnes enim perficiuntur assumptis quibusdam quæ uel insunt ex necessitate: uel ponuntur uelut hypotheses: quoniam non fit affirmatiuus syllogismus per hanc figuram: sed omnes priuatiui & uniuersales: & particulares:

Ex. v. capitulo.

Medium in tertia figura dico de quo ambo **id est** maior & minor extremitas predicantur: & ponitur foras extremitatū: ultimum uero positione.

Darapti. Vniuersaliter extantibus terminis ad medium erit syllogismus.

Felapton. Si maior extremitas in sit uniuersaliter medio: minor uero negetur uniuersaliter a medio erit syllogismus.

Ex. vi. capitulo.

Quando ambo termini in tertia figura fuerint predicatiui erit syllogismus:

quando uero negatiui: non erit.

Si maior fuerit priuatiuus: alter uero affirmatiuus: erit syllogismus quoniam non inest alicui extremitas extremitati si autem e conuerso: non erit.

Disamas. Datifi. Si unus uniuersaliter sit ad medium: alter uero particulariter: si uterque sit predicatiuus: necesse est fieri syllogismum: & si alter uter **iacet maior uel minor** sit uniuersalis terminorum.

Brocardo. Si unus quidem sit predicatiuus: alter uero priuatiuus: uniuersaliter quidem predicatiuus quando minor fuerit: priuatiuus erit syllogismus.

Perison. Si priuatiuus fuerit uniuersalis terminus: quando quidem maior fuerit priuatiuus: minor uero predicatiuus erit syllogismus.

Omnes imperfecti in tertia figura sunt syllogismi: omnes enim perficiuntur quibusdam assumptis.

Syllogizare per tertiam figuram uniuersale non erit neque priuatiuum neque affirmatiuum.

In omnibus figuris non fit syllogismus: cum priuatiui sint utriusque termini: & particulares etiam: nihil enim omnino sit necessarium.

Indefinitum pro predicatio particulari positum eundem faciet syllogismum.

Syllogismi imperfecti per primam figuram perficiuntur: aut enim ostensue aut per impossibile clauduntur oēs: uterque autem sit in prima figura.

Omnes syllogismi reducuntur ad primæ figuræ uniuersales syllogismos: uniuersales quidem per conuersionem: particulares uero per ad impossibile ductionem reducuntur.

Ex.vii.capitulo.

Diuersum est inesse: & ex necessitate inesse: & contingere inesse: nam insunt quidem multa: non tamen ex necessitate: aliqua uero neque insunt ex necessitate: neque insunt omnino contingit autem inesse.

Ex utrisque propositionibus de necessario in prima figura fiunt perfecti syllogismi: sicut in illis de inesse: & in qualibet figura similiter fiunt imperfecti.

Ex.viii.capitulo.

Accedit maiori propositione necessaria existente: necessarium fieri syllogismum: non autem minori.

In particularibus syllogismis si uniuersalis uel priuatiua: uel negatiua est necessaria: & conclusio erit necessaria: si autem particularis erit necessaria: non necessaria erit conclusio.

Ex.viii.capitulo.

In secunda figura si priuatiua quidem uniuersalis propositio sit & necessaria: & conclusio erit necessaria: si autem predicatiua est necessaria: non erit conclusio necessaria: sed nec si priuatiua necessaria est particulari.

ter sumpta: erit conclusio necessaria:

Ex.x.capitulo:

In postrema figura existentibus terminis uniuersalibus: & prædicatiuis utrisq; propositionibus: si utralibet propositio est necessaria: & conclusio erit necessaria.

Si autem hec quidem sit priuatiua: illa uero prædicatiua: quando priuatiua quidem fuerit necessaria: & conclusio erit necessaria: quando autem prædicatiua: non erit conclusio necessaria:

Si terminorum hic quidem uniuersalis ille uero particularis: prædicatiuus autem uterq; quando uniuersalis fuerit necessarius & conclusio erit necessaria: non autem econuerso.

Si hic quidem terminorum sit prædicatiuus: ille uero priuatiuus: quando uniuersalis quidem fuerit priuatiua & necessaria: conclusio erit necessaria quando: autem affirmatiua quidem ponitur necessaria uel uniuersalis: uel particularis: uel priuatiua particularis: non erit conclusio necessaria.

Ex.xi.capitulo:

Diffi. Dico contingere & contingens quo non existente necessario: posito autem esse uel non esse nihil erit impossibile:

Necessarium contingere æquiuoce dicimus.

Quod necessarium sit contingens patet ex affirmationibus & negationibus oppositis.

Accidit omnes quæ secundum contingens sunt propositiones conuerti adinuicem: dico autem non negatiuas uidelicet quando negatur modus affirmatiuis: sed quæcunq; affirmatiuam habent figuram secundum oppositionem: ut ea quæ est contingit esse: uel contingit omni: ei quæ est contingit non esse: uel contingit nulli: uel non omni.

Contingere duobus modis dicitur uno quidem modo quod plerumq; sit & deficit necessarium: ut canescere hominem uel augeri alio autem modo infinitum idest indeterminatum uel ad utrumlibet quod sic uel sic possibile: ut animali ambulante uel non ambulante accidit terremoto fieri.

Conuertitur secundum oppositas propositiones utrumq; contingens: sed quod plerumq; est ei quod est non ex necessitate esse: sic enim contingit non canescere hominem infinitum autem idest ad utrumlibet non

Disciplina uel syllogismus demonstratiuus ex indefinitis idest contingentibus ad utrumlibet quidem non est: eo quod inordinatum est medium: ex his uero quæ plerumq; sunt pene orationes & considerationes sunt in his contingentibus dicit pene quia de his in quantum possunt non esse non est scientia: sed in quantum necessaria.

Ex. xii. capitulo.

Contingere hoc huic inesse dupliciter est accipere: aut enim cui inest hoc: aut cui contingit inesse ipsum.

Ex. xiii. capitulo.

Si hæc quidem inesse: illa uero propositionum contingere sumatur: quando quæ ad maiorem quidem extremitatem contingere significauerit: perfecti erunt omnes syllogismi: & contingentes quando uero ad minorem imperfecti omnes & priuatiui syllogismi: contingentes erunt secundum dictam determinationem *id est contingentis ad utrumlibet*. Sed eius quod est nulli aut non omni ex necessitate *id est contingentis ex necessitate.*

Si unum sit possibile: quando est possibile fiet: si autem alterum impossibile: quando impossibile: non fiet.

Possibile contingit fieri & esse præter impossibile.

Nihil est ex necessitate uno aliquo existente: sed duobus ad minus.

Falso posito & non impossibili quod accidit non est impossibile.

Ex necessitate homo est animal.

Vniuersale uel omni inesse summendum est simpliciter: & non tempore determinato.

Diffi. Syllogismus per impossibile est oppositæ contradictionis.

Cum uniuersales sint termini: & hæc quidem propositionum summatur inesse: illa uero summatur contingens: quando quæ ad minorem quidem extremitatem contingens summitur propositio semper sit syllogismus.

Si hæc quidem propositionum summatur uniuersalis: illa uero particularis: quando ad maiorem quidem extremitatem uniuersalis ponitur contingens siue affirmatiuæ siue negatiuæ particulari autem affirmatiuæ & inesse: erit syllogismus perfectus.

Quando uniuersalis fuerit propositio ad maiorem extremitatem inesse: & non contingens: altera uero particularis & contingens: siue affirmatiuæ siue negatiuæ ponantur utraq; siue hæc quidem negatiuæ: illa uero affirmatiuæ semper erit syllogismus imperfectus.

Ex. xiiii. capitulo.

Quando hæc propositionum ex necessitate inesse uel non inesse: illa uero contingere significat: syllogismus erit perfectus.

Quando ad maiorem extremitatem ponetur necessarium: conclusio autem si predicatiui fuerint utriq; termini contingentis: & non inesse erit: siue uniuersaliter siue non uniuersaliter ponantur termini: si autem sit hic quidem affirmatiuus ille uero negatiuus: quando affirmatiuus fuerit necessarius: conclusio erit contingentis & non eius quod est inesse quando uero priuatiuus fuerit *scilicet necessarius* & contingentis & inesse *scilicet cui conclusio*: siue uniuersales siue non uniuersales sint termini.

EX LII. PRIORVM.

Contingere eodem modo accipiendum est quo & in priori eius: quod uidelicet est ex necessitate non inesse.

Aliud est non ex necessitate inesse: & ex necessitate non inesse.

Ex.xv. capitulo.

In secunda figura quando contingentes summuntur propositiones: nullus erit syllogismus: siue sint affirmatiuæ: siue sint priuatiuæ: siue uniuersales: siue particulares.

Non conuertitur in contingenti priuatiua.

Ei quæ est contingere omni inesse: ex necessitate alicui inesse opponitur: & ex necessitate alicui non inesse.

Si altera quidem inesse: altera contingere significat: predicatiua quidem inesse posita: priuatiua uero contingere: nunquid erit syllogismus: siue uniuersaliter: siue particulariter summantur termini: quando autem affirmatiua contingere quidem: priuatiua autem inesse: erit syllogismus.

Ex.xvi. capitulo.

Si hæc quidem propositionum ex necessitate: illa uero contingere significat: priuatiua quidem necessaria: erit syllogismus: non solum quoniam non contingit non inesse: sed quoniam non inest.

Si predicatiua sit necessaria: altera autem contingens: nullus erit syllogismus: neque enim erit contingens cum ex necessitate sit conclusio: neque necessarium: nam necessarium ex utriusque necessariis aut ex priuatiua contingit.

In particularibus syllogismis quando fuerit priuatiua uniuersalis & necessaria: semper erit syllogismus: & eius quod est contingere & eius quod non est inesse: quando autem affirmatiua: nunquid.

Ex.xvii. capitulo.

In pestrema figura & utrisque contingentibus & altera: erit semper syllogismus contingens.

Quando altera significat contingere: altera uero non inesse: conclusio erit contingens.

Quando altera ponitur necessaria: si affirmatiua quidem: non exit conclusio neque necessaria: neque inesse: si autem priuatiua: eius quod est non inesse erit syllogismus.

Ex.xviii. capitulo.

Si hæc propositionum inesse: illa uero contingere significat conclusio erit quoniam contingit: non quoniam inest.

Ex.xx. capitulo.

Neceffe est omnem determinationem & omnem syllogismum aut inesse aut non inesse monstrare: & hoc aut uniuersaliter aut particulariter: aut ostensue aut ex hypothesi *id est ex suppositione.*

Eius quod est ex hypothesi pars est impossibile.

Nullus unq̄ erit syllogismus alius de alio nō sumpto aliquo medio quod ad utrunq; se habet quo quo modo prædicationibus.

Impossibile est ad aliquid summere propositionem nihil predicantes de eo: neq; negantes.

Aut maior extremitas prædicatur de medio & mediū de minori: aut medium de utrisq; aut utræque de medio: & hæ sunt tres figure.

Omnes qui per impossibile probant falsum quidem syllogizant: quod autem ex principio erat ex hypothesi nonstrant: quoniam accidit aliq̄ quid impossibile posita contradictione.

Ex hac propositione summitur illa regula q̄ quando ex opposito consequentis insertur oppositum antecedentis: prima consequentia est bona.

Diffi. Per impossibile monstrare est ostendere aliquid impossibile propter priorem hypothesim.

Ex. xxi. capitulo.

In omni syllogismo oportet aliquem terminorum predicationum esse & uniuersalem esse.

Si conclusio sit uniuersalis: & terminos necesse est uniuersales esse: si autem uniuersales sunt termini contingit & conclusionem non esse uniuersalem.

Non in omni syllogismo aut utranq; aut alteram propositionem similem necesse est fieri conclusionem: non solum in eo quod affirmatiua sit uel negatiua: sed in eo q̄ necessaria: aut inesse: aut contingens.

Ex. xxii. capitulo.

Omnis demonstratio ac syllogismus erit per tres terminos & nō plures: nisi per alia & alia eadem conclusio fiat.

Plura media eorundem esse nihil prohibet: hæc autem cum sint: nō unus sed plures erunt syllogismi.

Multo plures conclusiones & terminis sunt & propositionibus: propter diuersas scilicet combinationes terminorum.

Ex. xxiii. capitulo.

Propositio quæ in pluribus figuris & per plures casus concluditur ad argumentandum est facilis: quæ autem in paucas & per pauciores difficilius argumentabilis est.

Uniuersalis affirmatiua per primam figuram tantum monstratur: & per hanc simpliciter idest uno modo priuatiua uero per primam quidem simpliciter: per mediam autem dupliciter.

Particularis affirmatiua simpliciter per primam: tripliciter uero per posteriores monstratur.

Particularis priuatiua in prima semel: in secunda dupliciter: in tertia tripliciter monstratur.

Vniuersalem affirmatiuam construere quidem difficillimum: destruere autem facillimum.

Iterum mere uniuersalia q̄ particularia omnino est facilius

Destruere per se inuicem est & uniuersalia & particularia: construere autē non est per particularia uniuersalia.

Destruere q̄ construere facilius est.

Ex. xliii. capitulo

Quæ sunt hi *id est singularia* de nullo alio prædicantur uere: nisi secundum accidens: sed de his alia:

Non solum oportet generationem considerare syllogismorum: sed & potentias habere faciendi:

Quæ sunt in medio de aliis: & alia de ipsis dicuntur.

De singularibus primis non est demonstrare prædicatum aliquod nisi secundum opinionem *uidelicet transcendens* sed hoc de aliis: neq̄ singularia de aliis: sed alia de ipsis: quæ autē in medio sunt utrūq̄ cōtingit.

Quanto plurium eorum quæ sequuntur res quæcūq̄ in eo quod quid est & ut propria: & quæcūq̄ ut accidentia predicantur & eorum quæ secundum opinionem: & quæ secundum ueritatem: idoneus fuerit quis citius inueniet conclusiones: quanto autem eorum magis monstrabit.

Oportet eligere ad syllogizandū non quæ sequuntur quid: sed quæcūq̄ totam rem sequuntur *scilicet uniuersaliter* ut non quod aliquem hominem: si quod omnem hominem sequitur.

Quando est indefinitum quod eligit: incertum est: si uniuersalis est: propositio: cum uero definitum manifestum.

Similiter eligendū est quæ ipsum sequitur tota *id est uniuersaliter*: ipsum autem quod sequitur non est sumendum totum *id est uniuersaliter* ut hominem omne animal: uel omnem hominem esse omne animal: sed simpliciter sequi.

Quando ab aliquo *scilicet consequente* continetur subiectum cuius consequentia *scilicet propria* oportet summere: quæ uniuersale *scilicet prædicatum* quidem sequuntur non eligendum in his *scilicet subiectis* sumpta enim sunt in illis *scilicet quæ prædicantur*: quæcūq̄ enim animal & hominem sequuntur: & quæ non insunt similiter *scilicet non insunt*: quæ autem in unoquoq̄ *scilicet subiecto* sunt propria sumendū extranea *scilicet in aliquo subiecto* sunt enim quædam speciei: propria præter genus: necesse est enim diuersis speciebus quædam propria inesse *scilicet præter consequens* & conuenientiora autem sunt hæc omnis electionis.

Similis est uniuscuius conclusio principis:

Aristoteles in uigesimo quarto & uigesimo quinto capitulo tradēs artem inueniendi medium ad quilibet conclusionem in ferendam: ponit septē

litteras uidelicet. A. B. C. D. E. F. G. H. & per. A. intelligit predicatum cō
clusionis: per. B. consequens ad ipsum. per. C. antecedens ad ipsum. per
D. extraneum ab ipso. per. E. uero intelligit subiectum conclusiōis. per
F. consequens ad ipsum. per. G. antecedens ad ipsum. per. H. extraneum
ab ipso has igitur litteras relinquentes earum significata in sequenti-
bus regulis quas ipse aliquantulum obscure in uigesimo quinto capitulo
collocauit: ponemus: quo delucidiare legentibus fieri possint.

Ex. xxv. capitulo.

**Monstratur uniuersalis affirmatiua quando antecedens ad predicatum
& consequens ad subiectum medium sumitur: sit enim prima figura:
scilicet barbara.**

**Monstratur particularis affirmatiua quando antecedens ad predicatum
& subiectum medium sumitur: hæc autem est postrema figura: uideli-
cet quia hoc medio argui poterit in Darapti Disamis & Datisi & per cō
sequens in Darii.**

**Monstratur uniuersalis negatiua quando extraneum prædicato & conse-
quens ad subiectum sumitur medium: sit autem prima figura & media
id est arguitur in celarent & Cesare.**

**Monstratur item uniuersalis negatiua quando extraneum subiecto: & ad
prædicatum consequens sumitur medium: sitq; media figura scilicet
Camestres: & Baroco ex hac fieri potest.**

**Monstratur particularis negatiua quando extraneum prædicato & antece-
dens ad subiectum sumitur medium fiunt quæ omnes figuræ exceptio
Baroco cui quarta regula deservire potest.**

**Si ad subiectum & prædicatum medium sit consequens: non fit syllo-
gismus: sit enim media figura prædicatiuas habens utraq; proposi-
tiones.**

**Si extraneum subiecto & antecedens ad prædicatum medium sumatur:
non fiet syllogismus: prima enim erit figura priuatiuam habens eam
quæ ad minorem extremitatem propositionem.**

**Si extraneum & subiecto & prædicato sumatur medium: priuatiuæ utraq;
erunt propositiones uel in prima uel in media figura: sic autem nullo
modo fit syllogismus.**

Ex. xxvi. capitulo.

**Differt syllogismus ostensiuus ab eo quod ad impossibile: quoniam in
ostensiuo quidem secundum ueritatem ambæ ponuntur propositiones:
in eo autem quod ad impossibile falso una.**

Ex. xxvii. capitulo.

**Via dicta syllogizandi methodus est: & circa philosophiam & circa artem
qualibet & disciplinam.**

Principia quæ sunt circa unumquodq; experimento est tradere.

EXLII. PRIORVM.

Si sumamus *scilicet* habitis principii: quæ insunt circa singula: nostrum est iam demonstrationes prompte declarare.

Ex. xxviii. capitulo.

Diuisio est uelut infirmus syllogismus: nam quod oportet quidem ostendere petit quia *scilicet* necesse est omne animal mortale esse aut mortale aut immortale: aut non necesse.

In demonstrationibus cum oportet syllogizare inesse: oportet medium per quod fit syllogismus semper minus esse: & non de tota priori extremitate.

Diuisio autem e contrario uult: nam uniuersalius sumit medium: quare non contingit syllogizare diuidentes.

Omne animal aut mortale aut immortale est.

Ex. xxviii. capitulo.

Oportet omne quod uerum est: ipsum sibi manifestum esse omnino.

Facilius est maiora diuidere q̃ minora.

Maiora sunt composita: q̃ ex quibus componitur.

Ex. xxxi. capitulo.

Nihil differt dicere hoc huic inesse: aut hoc huic omni inesse.

Ex. xxxii. capitulo.

Non oportet semper terminos *scilicet* simplices querere nomine *scilicet* simplicis exponi sæpe enim erunt termini quibus propositum non est nomen *scilicet* unum solum ad eius expositionem ut quando im/mediatorum est syllogismus.

Quotiens aliquid esse aliquid dicitur: & uerum est esse hoc quod *scilicet* dicitur totiens oportet putare significare inesse.

Accidit quandoq; subiectum maioris in obliquo esse: minoris uero in recto: & fit syllogismus ut contrariorum eadem est disciplina. B. sunt contraria ergo & cætera.

Accidit quandoq; subiectum maioris in recto esse: minoris uero in obliquo: & fit syllogismus: ut omnis sophia est disciplina: boni est sophia ergo & cætera.

Accidit quandoq; & subiectum maioris & minoris in obliquo esse: fit syllogismus: ut si cuius est disciplina illius est genus: boni est disciplina igitur.

Tempus deo non est oportunum nihil enim deo proficiens.

Terminos semper ponendum est in syllogismo secundum nominum uocationes: ut homo aut bonum: non hominis aut boni: propositiones autem summendum uniuscuiusq; casus.

Ex. xxxiii. capitulo.

Reduplicatio id est *dictio reduplicatiua* in propositionibus ad primam extremitatem ponenda est: non ad medium: si autem ad medium non

erit syllogismus.

Reduplicatio prædicato non est addenda nam bonum quoniam bonum prædicare de iustitia falsum est: & non intelligibile.

Oportet accipere quæ idem ualeant nomina pro nominibus: & orationē pro orationibus: & nomē & orationem: & semper pro oratione nomē accipere: facilius est enim terminorum expositio.

Ex. xxxiii. capitulo

Non oportet arbitrari propter expositionem **ideſt exemplum** aliquid accidere inconueniens: non enim laborauimus in eo quod aliquid sit: sed ex positione sic dicimus: ut sentiat qui discit nec enim sic fit: ut sine his nō possibile demonstrare quemadmodum ex quibus syllogismus.

Non omnes conclusiones in eodem syllogismo per unam eādemq; figuram sunt: sed hæc quidem per illam: illa uero per aliam.

Ex. xxxv. capitulo

Ex hypothesi syllogismos non est tentandum reducere in figuram: non enim per syllogismos ostensi sunt: sed ad placitum concessi omnes: similiter & in his qui propter impossibile concluduntur: nam hos reducere non est: sed ad impossibile deductio est.

Differt syllogismus ad impossibile ab his qui sunt ex hypothesi: quoniam in illas quidem oportet prius confiteri si debeat accidere: in his autem & non prius confessi concedunt: eo quod manifestum sit falsum:

Ex. xxxvi. capitulo

Horum quidem syllogismorum qui in secunda sunt figura: duo quidem uniuersales: **ſcilicet Celare & Cameſtres** conuerſa priuatiua reducuntur in primam figuram. particularium uero alter solus: nam quādo priuatiuum quidem fuerit ad maiorem extremitatem resoluetur **ut ſcilicet erit in tercio** quando uero prædicatiuum non resoluitur **ut ſcilicet erit in Baroco** non enim suscipit conuerſionem uniuersalis affirmatiua resoluitur autem **ut dicitur cum per impossibile clauditur**

Qui sunt in postrema figura syllogismorum unus tantum non resoluitur in primam: quando non uniuersaliter ponitur priuatiua **ut est in Brocardo** alii omnes soluuntur: quæ cum minore est extremitate conuerſa propositione.

Si autem particularis sumatur priuatiua nō erit resolutio conuerſa minori utraq; enim erunt particulares.

Qui sunt in tertia figura syllogismi soluuntur in mediam quando fuerit uniuersalis priuatiua: si autem particularis sit priuatiua non resoluitur **ut in Brocardo** non enim suscipit conuerſionem particularis negatiuæ:

Manifestum est quoniam ii syllogismi **uidelicet qui sunt in Brocardo & Baroco** nō soluuntur in secundam nec tertiam figuram: quoniam

EX LIB. PRIORVM.

nec in prima resoluti sunt: & quoniā in prima resolutis syllogismis isti soli per impossibile clauduntur.

Ex. xxxvii. capitulo.

Differt in construendo & destruendo opinari aut idem aut diuersum significare non esse hoc: & esse non hoc: non enim eius quod est esse album negatio est esse non album: sed non esse album.

Affirmatio & negatio non erunt simul positæ in eodem.

De omni uno uel affirmatio uel negatio uera.

Eius quæ est: est non bonum negatio est ea quæ est non est bonum.

Affirmatiua de predicato finito: & affirmatiua de predicato infinito eodem modo per primam figuram ostenduntur: & etiam negatiua de predicato infinito ostenditur: sicut negatiua de predicato finito uerum & est similiter ponuntur in propositione.

Propositiones ex secundo libro priorum.

Ex. i. capitulo.

Uniuerfalis syllogismi plura syllogizant particularium autem predicatiui plura quidem: negatiui uero conclusiui nem solam unam: nam aliæ quidem propositiones scilicet cet uniuerfalis & particularis affirmatiua & uniuerfalis negatiua conuertuntur priuatiua uero scilicet particularis non conuertitur.

Uniuerfales syllogismi in prima figura plura possunt syllogizare: quoniam quæcunq; sub medio aut sub conclusione sunt omnium idem erit syllogismus: si hæc quidem in medio: illa uero in conclusione ponantur: in secunda autem figura quod sub conclusione: erit solum syllogizare.

Ex. ii. capitulo.

Est sic se habere ut ueræ sint propositiones per quas fit syllogismus: est etiam ut falsæ: & est ut hæc uera: illa autem falsa.

Ex ueris non est falsum syllogizare: ex falsis autem est uerum: tamen non propter quid: sed quoniam.

Cum antecedens est: necesse est esse consequens: & cum consequens non est necesse est antecedens non esse.

Eius quod est propter quid non est ex falsis syllogismis.

Vno aliquo termino existente impossibile est aliquid accidere.

Ex falsis est uerum syllogizare in prima figura in uniuerfalibus syllogismis utriusq; propositionibus falsis: & una.

Si prima ~~u~~est ~~ma~~ior ponatur tota falsa siue priuatiue siue affirmatiue sumpta: altera autem uera: non fit uera conclusio: non tota autem sumpta falsa erit: scilicet conclusio uera.

Dico totam falsam contrariam ueræ: ut nulli inesse: & omni inesse.

In particularibus syllogismis & prima propositione tota falsa: altera autem uera: contingit ueram esse conclusionem: & in aliquo falsa prima altera autem uera: & maiori quidem uera particulari autem falsa: & utrisque falsis.

Ex.iii.capitulum.

In media figura contingit per falsa uerū syllogizare: & utrisque propositionibus totis falsis sumptis: & hac quidem uera: illa autem tota falsa: & si utraque in aliquo falsa positæ: & si hæc quidem simpliciter sit uera: illa autem in aliquo falsa: & si hæc quidem si tota falsa: illa autem in aliquo uera: & in uniuersalibus & particularibus syllogismis.

Ex.iiii.capitulum.

Erit in postrema figura per falsas totas & in aliquo utraque & altera quidē uera: altera autem falsa: & conclusio uera: hac quidem in aliquo falsa illa autem tota uera: & e conuerso: & quotquot modis aliter cōtingit trāsumere propositiones.

Ex.v.capitulum.

Circulo & ex se inuicē ostendere est per conclusionē & e conuerso **i. per cōuersionem alicuius premissarū**: prædicationē alteram sumentem propositionem: concludere reliquam quā sumpserat in altero syllogismo: In his quæ non conuertuntur ex indemonstrata altera propositione sit syllogismus: non enim est demonstrare per hos terminos quoniam medio inest tertium: aut primo medium.

In his quæ conuertuntur est omnia demonstrare per se inuicem: & in his solis circulo per se inuicem contingit fieri demonstrationes.

Ex.vi.capitulum.

In secunda figura affirmatiuam propositionem non est ostendere circulo: eo quod non utraque propositiones sint affirmatiuæ: priuatiam autem est.

Si non uniuersalis sit syllogismus: quæ in roto est propositio non ostenditur propter eandem causam quam prius diximus: quæ autem in parte est ostenditur quando uniuersalis est prædicatiua: si autem uniuersalis est prædicatiua non ostenditur.

Ex.vii.capitulum.

In tertia figura quando utraque propositiones uniuersaliter sumuntur non contingit propositionem circulo ostendere: nam uniuersalis ostenditur per uniuersalia.

Si hæc sit uniuersalis: illa aut particularis: quādo utraque affirmatiuæ sumuntur: & uniuersale sit ad maiorem extremitatem erit ostendere: quādo autem ad alteram non erit.

Cum hæc fuerit prædicatiua: illa uero priuatua: uniuersalis autem prædicatiua: ostendetur altera.

Cum uniuersalis sit priuatiua non ostenditur altera

Ex.viii.capitulo.

Conuertere id est conuertere syllogizare est transponentem conclusionē facere syllogismum id est ex opposito conclusionis & altera præmissarum reliquam interimere: quoniam uel extremum medio non inerit: uel hoc postremo.

Necesse est conclusionem conuersa & altera manente propositione interimere reliquam.

Differt opposita aut contrarie conuertere conclusionem: nō enim fit idē syllogismus alterutra conuersa.

Dico opponi contrarie omni nulli: & alicui & non alicui inesse: & opposita quidem omni inesse & non omni inesse & alicui & nulli.

Omnino in syllogismis uniuersalibus quæ est ad maiorem extremitatem propositionem non destruere uniuersaliter scilicet in ipsa figura per conuersionem: semper enim interianitur per tertiam figurā: necesse est enim ad postremam extremitatem utraq; sumere propositiones: si autem opposita conuertatur conclusio non uniuersales erunt fit enim altera propositio particularis: quare & conclusio.

In particularibus syllogismis quando opposita conuertitur conclusio interimuntur utraq; propositiones: quando uero contrarie neutra: quod accidit in syllogismis uniuersalibus.

Ex.viii.capitulo.

In secunda figura eam quæ est ad maiorem extremitatē non est interimere quolibet modo contrarie conuersione facta: semper enim conclusio in tertia figura alteram autē id est minorem similiter interimemus conuersione: & dico similiter si contrarie conuertitur contrarie: si opposita opposita Si in parte id est particularis sit syllogismus contrarie conuersa conclusionem neutra propositionum interimitur: sicut nec in ipsa figura: opposita autem utraq; scilicet interimuntur.

Ex.x.capitulo.

In tertia figura quando contrarie conuertitur conclusio neutra propositionum interimitur secundum nullum syllogismorum: quando autem opposita utraq; & in omnibus scilicet syllogismis.

In prima figura quæ est ad minorem extremitatē propositio: semper per mediā figuram interimitur: quæ uero ad maiorem per postremā: in secunda autē figura quæ est ad minorem extremitatē semper per primam figurā: quæ uero ad maiorem per postremā: in tertia uero figura quæ quidē ad maiorem extremitatē per primā figurā: quæ uero ad minorem per mediā

Ex.xi.capitulo.

Per impossibile syllogismus ostenditur quando contradictio ponitur conclusionis & assumitur alia propositio: & similis est conuersioni id est syl-

Syllogismo conuersiuo: sed differt tamen: quoniam quaeritur factio syllogismo & sumptis utrisque propositionibus.

Deducitur ad impossibile non syllogizato quod positum est prius: sed manifestum quoniam uerum.

Vniuersalis predicatiua per impossibile in media & in tertia figura monstratur: in prima autem non monstratur: aliae uero omnes propositiones monstrantur.

Ex xiii. capitulo.

Differt quae ad impossibile est demonstratio ab ostensiva: in eo quod ponat quod uult interimere: deducens ad indubitabile falsum: ostensiva autem incipit a concessis propositionibus ueris.

Omne quod ostensiuè concluditur: per impossibile monstratur: & quod per impossibile: ostensiuè: per eosdem terminos.

Ex xv. capitulo.

Dico oppositas esse propositiones secundum locutionem quatuor: ut omni nulli: & omni non omni: & alicui nulli: & alicui non alicui inesse: secundum ueritatem autem tres: nam alicui & non alicui secundum locutionem opponuntur solum.

Harum uniuersales dico contrarias ut omni: & nulli inesse: alias uero oppositas.

In prima figura non est ex oppositis syllogismus: nec affirmatiuus: quoniam oportet affirmatiuas esse propositiones oppositas autem affirmatio & negatio: nec negatiuus: quoniam opposita idem de eodem affirmant & denegant: in prima autem medium non dicitur de utrisque: sed de alio aliud quidem negatur: idem autem de alio praedicatur: haec autem non opponuntur.

In media figura: & ex oppositis & ex contrariis contingit fieri syllogismum: quoniam medium quidem de altero affirmatiue: ab altero autem negatiue dicitur: quia contingit per opposita concludi: non tamen semper nec omnino sed si sic se habeant: quae sunt sub medio: ut uel eadem sint: uel totum ad partem **ut scilicet in uniuersalibus:** aliter impossibile erit.

In tertia figura affirmatiuus syllogismus nullo modo erit ex oppositis propositionibus sicut nec in prima figura negatiuus erit: uniuersalibus & non uniuersalibus terminis existentibus.

Ex xvii. capitulo.

Petere principium ut in genere accidit multipliciter: uidelicet si omnino non syllogizet: & si per ignotiora: aut similiter ignota. & si per posteriora quod prius est: horum tamen nullum est petere. **scilicet proprie** quod ex principio est: sed non demonstrare propositum.

Quando quod non per se notum est: per se aliquis conatur ostendere: tunc petit quod ex principio: & tunc est sic facere ut statim prober propositum.

EX. LIII. PRIORVM.

Contingit transferentes in alia quæ nata sunt per illud *scilicet quod ostendendum est* ostendi: per hoc demonstrare quod ex principio.

Est in principio petere in demonstrationibus quæ secundum ueritatem sic se habent: in dialecticis autem quæ secundum opinionem: ut uidelicet palam sit quod idem sint: aut quoniam conuertuntur: aut inest alteri.

Ex. xviii. capitulo.

Non propter hoc accidere falsum *id est summere non causam ut causam* est quando sic se habet ad impossibile illatum quæ ex principio est hypothesis: ut & cum sit & non sit hic nihil minus accidit impossibile.

In ostensiuis syllogismis non est propter hoc accidere falsum: sed solum in his quæ sunt ad impossibile.

Non propter hoc accidere falsum est quando sic se habet ad impossibile: illatum quæ ex principio est hypothesis: ut & cum sit: & cum non sit: hic nihil minus accidit impossibile.

Ex. xviii. capitulo.

Falsa oratio *id est conclusio* sit propter primum falsum:

Vt falsum non syllogizetur obseruandum *scilicet a respondente* quando sine conclusionibus interrogat *scilicet arguens*, orationem: ne detur bis idem in propositionibus:

Oportet custodire conantes temptare: latere respondentes: hoc autem erit primum si conclusiones non syllogizent prius: sed sumptis necessariis non manifeste sint: secundo si non propinqua interroget: sed quæ maxime longe media.

Ex. xx. capitulo.

Nullum sensibile cum extra sensum sit scimus: nec si scientes fuerimus nisi in uniuersali: & ut in eo quod habet propriam disciplinam: sed non ut in eo quod agit.

Scire dicitur tripliciter: aut ut in uniuersali: aut ut propria: aut ut agere *id est in actu* quare & decipi dicitur totidem modis.

Nihil prohibet & scire & deceptum esse circa idem: uerum non eodem modo. Et ut dicit uocatur hoc fallacia contraria opinionis.

Ex. xxi. capitulo.

Quando conuertuntur extremitates: necesse est & medium ad utranque conuerti.

Si duo termini conuertantur ut genitum & corruptibile: & alii duo similiter ut ingentum & corruptibile: tunc si omni quidem necesse est inesse genitum aut corruptibile: & non ambo simul sic & ingentum & incorruptibile se habebunt ut omni alterum insit: & non simul ambo.

Quando unum medium puta. A. inest uniuersaliter duobus scilicet. B. & C. & A. de nullo subiecto alio predicatur: inest autem. & B. omni. C. ne

cesse est. A. etiam conuerſi.

Quando duo termini puta. A. & B. uniuerſaliter uni tertio inſunt ſcilicet toti. C. conuertitur aut. C. B. neceſſe eſt. a. omni. b. in eſſe.

Ex. xxii. capitulo.

Si duo fuerint oppoſita ſcilicet. A. B. & A. magis eligendum q̄. B. & fuerint duo alia oppoſita ſimiliter. ſ. d. & c. ſi magis eligenda ſunt. a. c. ſimul q̄ b. d. & a. magis eligendum erit q̄. d.

Ex. xxiii. capitulo.

Diffi. Inductio & ex inductione ſyllogiſmus eſt per alterā ſcilicet minorē extremitatem alteram id eſt maiorem de medio ſyllogizare.

Inductio ſit per omnia ſingularia.

Quodam modo opponitur inductio ſyllogiſmo: nam hic quidē per medium extremum in eſſe tertio oſtendit: illa autem per tertium extremū medio.

Natura prior & euidentior ſyllogiſmus per medium: nobis autem manifeſtior qui per inductionem.

Ex. xxiiii. capitulo.

Diffi. Exemplum eſt quando medio extremum in eſſe oſtenditur per id quod eſt ſimile tertio: oportet enim medium tertio & primum ſimili euidentius in eſſe.

Exemplum neq̄ eſt ut pars ad totum: neq̄ ut totum ad partem: ſed ut pars ad partem quoniam ambo quidem inſunt ſub eodem: euidens autem alterum.

Exemplum differt ab inductione. quoniam hæc quidem ex' omnibus indiuiduis extremū oſtendebat in eſſe medio: & ad extremū non copulabat ſyllogiſmum: hoc autem & copulat: & non ex omnibus oſtendit.

Ex. xxv. capitulo.

Diffi. Deductio eſt quando medio primum palam eſt in eſſe: poſtremo autem medium quidem dubium: ſimiliter autem credibile: aut magis cōcluſione.

Deductio etiam ſit ſi cautiora ſint media poſtremo & medio.

Ex. xxvi. capitulo.

Diffi. Instantia eſt propoſitio propoſitioni contraria.

Differt instantia a propoſitione: quoniam instantiam contingit eſſe in parte: propoſitionem autem non contingit: aut non in uniuerſalibus ſyllogiſmis.

Fertur instantia duobus modis: quoniam aut uniuerſalis aut particularis omnis instantia: & fertur per duas figuras: quoniam oppoſite feruntur propoſitiones: oppoſita autem in prima & in tertia figura concluduntur ſolum.

Ex. xxvii. capitulo.

Icon & signum non est idem:

Diffi. Icon est propositio probabilis: quod enim ex pluribus sciunt sic factum: uel non factum aut esse aut non esse: hoc est icon. *si quis* icon graece imago latine: & transmutatur ad significandam propositionem ueram ut in pluribus propter similitudinem quam habet cum imagine: nam sicut in imagine non uidetur res cuius est imago in propria natura: ita neque conclusio enthymematis in propositione probabilis: quia non probatur clare & manifeste: sed tantum superficialiter uidetur: sicut ueritas huius conclusionis: mulier peperit non uidetur clare in hac propositione mulier est pallida: quia esse pallidum non est signum conuertibile cum peperisse.

Diffi. Signum est propositio demonstratiua: uel necessaria uel probabilis nam quo existente uel quo facto prius uel posterius in futuro est res: signum est uel fuisse uel esse: uel quoniam erit.

Diffi. Enthymema est syllogismus ex icotibus & signis.

Accipitur signum dupliciter: & horum primum prodigium id est propositio necessaria dicendum: secundo quae ex extremitatibus uidelicet propositio siue necessaria: siue probabilis signa dicenda.

Si sit enthymema in prima figura insolubile est si uerum sit: uniuersale enim est: si per postremam solubile: & si uera sit conclusio eo quod non est uniuersale: si per mediam figuram semper & omnino solubilis.

Ex. xxviii. capitulo.

Naturae id est naturales passionēs rerum cognoscere possibile est si quis concedat simul transmutare animam: & corpus quaecumque naturales sunt passionēs.

Vnius passionis unum signum est.

Incipiunt propositiones ex primo capitulo primi libri Topicorum Aristotelis.

Ropositum negotii est methodum inuenire: de qua poterimus syllogizare de omni problemate ex probabilibus.

Diffi. Syllogismus est oratio in qua positis quibusdam aliquid aliud positum ex necessitate accidit per ea quae posita sunt.

Diffi. Demonstratio est quando ex ueris & primis syllogismis erit: aut ex talibus quae per aliqua prima & uera eius quae circa ipsa est cognitionis principium sumpserunt.

Diffi. Dialecticus syllogismus est qui ex probabilibus est syllogizatus.

Sunt uera & prima quae non per alia: sed per seipsa fidem habent.

Non oportet in disciplinabilibus principis inquirere propter quid: sed unumquodque principiorum ipsum sibi esse fidem.

Probabilia sunt quae uidentur omnibus: aut pluribus: aut sapientibus: & his uel omnibus uel pluribus uel maxime notis.

Diffi. Litigiosus syllogismus est qui ex his quae uidentur probabilia: non

funt autem: syllogizat: & qui ex probabilibus aut ex his quæ uidentur probabilia est apparens.

Non omne quod uidetur probabile: etiam est probabile: syllogismus falsigraphus est qui neq; ex primis & ueris: neq; ex probabilibus sed ex conuenientibus *idest propriis* disciplinæ syllogizat.

Cap. ii. Utile est hæc negocium. *idest dialectica.* ad tria: ad exercitationes: ad obuiationes: ad secundum philosophiam disciplinas.

Utile est ad exercitationes: quoniam methodum habentes facile de proposito argumentari poterimus.

Utile est ad obuiationem eo quod anumerantes multorum opinionēs non ex extraneis: sed ex propriis doctrinis sermocinabimur: ad eos transmutantes quicquid non bene uidetur nobis dicere: ad secundum aut philosophiam disciplinas: quoniam potentes ad utraq; *idest ad utranq; partem contradictionis.* dubitare: facile in singulis speculabimur uerum & falsum.

Utilis est dialectica ad principia eorum quæ sunt circa unamquamq; disciplinam: cum enim sit inquisitiua: ad omnium methodorum principia uiam habet.

Sicut rhetor non omnino. *idest semper.* persuadebit: neq; medicus non omnino. *idest semper.* sanabit: sic dialecticus non omnino faciet opinionem: sed si ex contingentibus. *idest requisitus ad scientiam.* nihil omiserit: eum dicemus habere disciplinam.

Cap. iii. Omnis propositio & omne problema: aut proprium: aut genus: aut accidens indicat.

Differentia cum sit generalis: cum genere ordinanda est. *tanq; s. idem prædicatum cum genere.*

Proprium hoc quidem quid est esse significat: *idest diffinitionem.* illud uero non: sed accidens proprium.

Vnumquodq; horum prædicatum per se dictum propositio uel problema non est: sed ab his propositiones & problemata fiunt.

Differunt problema & propositio hoc modo: si enim dicas: puta: si animal genus est hominis: propositio est si autem utrum animal genus hominis est uel non: problema est.

Aequalia numero problemata & propositiones sunt: nam; ab omni propositione problema facies transumpto modo.

Cap. iiii. *Diffi.* Terminus. *idest diffinitio.* est oratio qd est esse significans: Circa diffinitionem utrum idem & diuersum plurima sit attritio:

Sufficiens non est ad construendum diffinitionem ostendere idem esse: tamen ad destruendum sufficiens est ostendere quoniam non idem.

scilicet cum diffinito.

Diffi. Proprium est quod non indicat quod quid erat esse: soli autem inest:

& conuersim prædicatur de re.

Nemo proprium dicit quod contingit alii inesse: nec si forte per aliquod tempus soli inest si autem forsitan dicatur aliquid talium proprium: non simpliciter: sed quando: uel ad aliquid dicitur. ut scilicet esse a dextris

est proprium homini quando est: & bipes per respectum ad æquum

Diffi. Genus est quod de pluribus differētibus specie in eo quod quid est prædicatur.

In eo quod quid est prædicari talia dicuntur: quæcunq; conuenit reddere eum qui interrogatus est quid est quod propositum est.

Diffi. Accidens est quod neq; diffinitio neq; proprium: neq; genus est: inest autem rei.

Diffi. Accidens est quod contingit inesse cuilibet uni & eidem: & non inesse.

Est accidentis diffinitio secunda melior. quia scilicet in ea nō oportet latere quid sit diffinitio quid proprium & cætera prædicabilia: quod oportet in prima.

Nihil prohibet accidens: & quando: & ad aliquid fieri proprium: simpliciter autem proprium non erit.

Capi.v. Idem tripliciter diuiditur: aut enim numero: aut specie: aut genere. Idem numero sunt quorum nomina plura: res autē una: ut tunica & uestis. Specie eadem sunt quæ cum sint plura: in differentia tamen secundum speciem sunt idem.

Genere eadem sunt quæcunq; sub eodem genere sunt.

Ab eodem fonte aqua nullo modo differt. scilicet specie ab alia: q̄ q̄ uia / lidior est similitudo. scilicet ipsius q̄ alterius fontis. quia non separamus ab his quæ secundum unam speciem quolibet modo dicuntur.

Maxime & indubitanter quod unum est numero idem ab omnibus dici uidetur.

Idem numero solet assignari multipliciter: proprie autem & primo: quatuor do nomine. scilicet uestis & indumentum: & diffinitione. ut scilicet animal gressibile: bipes homini. assignatum idem fuerit secundo quando proprio: ut sursum ferri igni. tertio uero quando accidente. ut sedens focrati.

Capi.vi. Necesse est omne quod prædicatur de aliquo: aut conuersim prædicari de re: aut non si conuersim diffinitio uel proprium erit si non conuersim: aut est ex his quæ in diffinitione ponuntur: genus aut differentia erit: si non ex his quæ in diffinitione ponuntur accidens erit.

Diffinitio ex genere & differentiis est.

Capi.vii. Genera predicamentorum sunt numero decem: quid est: quale est: quantum est: ad aliquid: ubi: quando: sitū esse: habere: facere: pati:

Semper accidens & genus & proprium: & diffinitio: in unoquoque horum prædicamentorum erit.

Unumquodque positorum in predicamento siue idem de eodem dicatur: siue genus de hoc eodem: quid est significat: quando autem de alio **posito scilicet in alio prædicamento.** non quid est significat: sed quantum uel quale: uel aliquod aliorum prædicamentorum.

Capi.viii. Nullus proponet qui mentem habeat: quod nulli uidetur: nec proponet quod omnibus manifestum uel pluribus: nam hæc quidem non habent dubitationem: illa autem nemo ponet.

Diffi. Propositio dialectica est interrogatio probabilis aut omnibus aut pluribus aut sapientibus: & his uel omnibus uel pluribus uel maxime notis non extranea.

Quæcunque sunt opiniones secundum artes: dialectice propositiones sunt.

Diffi. Problema dialecticum est speculatio contendens, **id est simul tenens.** uel ad electionem uel ad fugam. **quod dicitur propter problema moralia.** uel ad ueritatem & scientiam. **propter naturalia.** aut ut adminiculans **propter logicalia:** aut aliquid ad huiusmodi **propter alia** qua minus participalia.

Quædam problematum utilia sunt ad eligendum uel fugiendum: **ut moralia.** quædam ad sciendum tantum. **ut physicalia.** quædam uero ipsa quidem per se ad neutrum horum. **scilicet sunt utilia:** adminiculatiua autem sunt ad aliqua talium. **ut logicalia.**

Plurima propter seipsa non uolumus scire: sed ut propter hæc aliquid aliud cognoscamus.

Sunt quædam problemata quæ dubitationem habent utrum sic se habeant uel non: eo quod in utrisque sint rationes uerisimiles: & de quibus cum sint magna: difficile est unum quare assignare: ut utrum mundus sit æternus uel non.

Capi.viii.Diffi. Positio est opinio extranea alicuius notorum secundum philosophiam. **id est alicuius philosophorum.** ut quoniam omnia morientur secundum heraclitum.

Quolibet contraria opinionibus sapientis proferente: sollicitum esse stultum est.

Est omnis positio problema: non autem omne problema positio:

Non oportet omne problema nec omnem positionem considerare: sed quando dubitabit aliquis ratione indigentium: & non pœna sensuue.

Qui dubitant utrum oporteat deos uenerari: & parêtes honorare uel non: pœna indigeant: qui uero utrum nix sit alba uel non: sensu sit.

Capi.x. Inductio uerisimilior & planior & secundum sensum notior & pluribus communior: syllogismus aut uolentior: uel ad contradicendum efficacior.

Capi.xi. Instrumeta per quæ abudemus syllogismis sunt quatuor: unum propositiones sumere: secundum quoties unumquodque dicitur posse diuidere.

EX.LII.TOPICO

tertium differentias inuenire: quartum uerisimilitudinis consideratio:
Alia sunt æthica propositiones: alia physica: alia logica: similiter & problemata.

Cap. xiii. Eorum quæ sunt idem specie idem est sensus.

Si huic quidem aliquid contrarium est: illi autem nihil: ut ei quod est secundum animam amare odire contrarium est: ei autem quod est secundum corporalem actum. nihil multipliciter dicitur amare & æquiucum erit. Si unum oppositorum multipliciter dicitur: & reliquum multipliciter dicitur. **& hoc probat in omnibus oppositis.**

Quando aduerbium multipliciter dictum fuerit: & casus multipliciter dicitur: & si casus & ipsum: ut si iuste multipliciter & iustum multipliciter. Nullum æquiucum comparabile: uniuocum autem omne comparabile aut enim similiter dicitur: aut magis alterum altero.

Diuerforum generum & non subalternatim positorum diuersæ sunt species & differentie.

Cap. xiiii. Si quid his quæ sunt in eodem genere est idem: in eo. **scilicet genere:** sunt similia.

Vtile est scire quotiens dicitur: ad non paralogizari & paralogizare.

Omnino uerendum est dialecticis ad nomen disputare: nisi quis aliter non possit de proposito disputare.

Cap. xv. Similitudinis speculatio utilis est & ad inductiuas ratiocinationes & ad syllogismos ex hypothesi: & ad diffinitionum assignationem. Non facile est inducere ignorantibus similia.

Quemadmodum in uno similibus se habet: sic & in reliquis.

Ex capitulo primo secundi libri Topicoꝝ.

Problemata alia quidem sunt uniuersalia alia particularia alia constructiua: alia destructiua.

Cap. ii. Est difficile conuerti quæ ab accidente conuenientem denominationem: a diffinitione autem & proprio & a genere necessarium est conuerti denominationem. nam si alicui animal inest: id animal est: non autem si albedo inest id album est: nihil enim prohibet secundum quid inesse in accidentibus.

In problematibus duo sunt peccata: uel in eo quod mentiuntur dum quod non inest alicui inesse dicunt: uel in eo quod positam nominationem transgrediuntur dum nominibus extraneis res appellant.

Cap. iii. A nullo genere denominatiue predicatio de specie dicitur: ut scilicet si dicamus albedinem colorari. sed omnia uniuoce de speciebus genera dicuntur.

Cap. iiii. Locus a partibus in quantitate ad suum totum si in omnibus uideatur diuisionem proferentibus. id est si enumerentur omnia particularia eius sygillatim uel si in pluribus concedendum. id est si plura ex quibus

bus probabiliter potest inferri totum enumerentur. uel uniuersaliter idest simul. ponere: aut instantiam ferre in aliquo non sic. scilicet arguendo cunctis dictione exceptiua.

Via magis est in paucioribus & consideratio.

Cap. v. Locus a diffinitione ad diffinitum ualet & affirmatiue & destructiue Nominationibus res nuncupandum ut plures. quæ autem rerum sunt huiusmodi uel non huiusmodi iam non attendendum ut plures: ut sanatorium quidem perfectiui sanitatis: utrum aut. scilicet a parte rei, sanatorium perfectiui sit sanitatis uel non: non iam ut plures aiunt dicendum sed ut medici.

Oportet nos transferre ad euidentius nomen: euidentiori eni facto quod dictum est: facilius argumentabilis est propositio.

Cap. viii. Locus a genere ad speciem ualet destructiue: non autem constructiue. Locus a specie ad genus ualet constructiue: non autem destructiue.

Quæcunq; generi non insunt nec speciei: quæcunq; uero speciei non insunt: non necesse est generi non inesse.

Cap. x. Necessarium est de quibus genus prædicatur: & specierum aliquam prædicari. uel quæcunq; habet genus uel denominatiue a genere dictum: & specierum aliquam necesse est habere: uel denominatiue ab aliqua specierum dici.

Cap. xii. Locus ab antecedente ad consequens ualet constructiue: & locus a consequente destructiue.

Cap. xiii. Scire dicimus presentia & futura: reminisci autem non continet aliud quod præteritum.

Cap. xiiii. Sophisticus modus est ducere respondentem ad tale ad quod idonei sumus argumentorum: hoc autem quandoq; est necessarium: ut cum negante eo qui respondet aliquid utilium ad positionem: arguens ad hoc ratiocinationes facit: quandoq; apparens necessarium: ut quando quidem quod negatur utile uidetur positioni: non est autem: quandoq; uero neq; apparet neq; necessarium: sed ut redarguere accidit respondenti huncq; postremum nodorum oportet cauere: omnino enim semotus & extraneus uidetur a dialectica.

Oportet respondentem non discolum esse: sed ponere quæ utilia sunt ad positionem.

Cap. xv. Quolibet uno consequentium interempto: interimitur quod in principio est dictum.

Cap. xvi. Quibus substantiis necesse est alterum oppositorum tantum inesse ut homini ætatem aut sanitatem: ostendentes quoniam alterum inest: uel quoniam non est: reliquum ostendentes erimus.

Cap. xvi. Est argumentari transferentem nomen in orationes uelut magis congruum assumere quod ut positum est nomen: ut æquanimus: non

modestum: ut positum est: sed æquam animam habentem:
Xenocrates dixit bene fortunatum esse qui animam habet studiosam: hæc
enim uniuscuiusque esse fortunam:

Cap. xviii. Rerum alia sunt ex necessitate: alia ut in pluribus: alia autem
ad utrumlibet.

Si quod ex necessitate est in pluribus ponatur: manifestum est quod peccauit:
similiter si quod in pluribus in paucioribus ponatur: & quod ad utrum
libet ex necessitate uel ut in pluribus.

Sunt ut in pluribus prauī homines: boni autem ut in paucioribus.

Si quis idem sibi accidens esse posuit ut alterum eo quod alterum sit: nomen
peccauit.

Cap. . Eidem contraria sunt plura: non tamen eodem modo: sed unum
ex parte prædicati: aliud ex parte subiecti: ut ei quod est amicis benefacere
id quod est inimicis benefacere: & id quod est amicis male: contrarium est:
In unaquaque coniugatione contrariorum unum eorum est eligendum: & aliud
spemendum: & unum boni moris: & unum boni moris: & aliud prauī.

Cap. xxi. Impossibile est contraria eidem simul inesse.

Mouentibus nobis necesse & que in nobis sunt omnia moueri.

Idem contrariorum est susceptibile.

Aduerte pro intellectu consequentium regularium quod duplex inuenitur
consequentia: unam in ipso: alia in contrario: & qualibet est duplex: quæ-
dam terminorum: alia propositionum consequentia in ipso propo-
sitionum est quando eodem ordine seruato antecedens inferit consequens
& oppositum antecedentis inferit oppositum consequentis. Consequen-
tia in ipso terminorum est quando in antecedente aliquod prædicatum
dicitur de subiecto: & in consequente oppositum prædicati dicitur de
opposito subiecti: consequentia in contrario propositionum est quan-
do antecedens inferit consequens: & ex opposito consequentis inferitur
oppositum antecedentis. Consequentia in contrario terminorum est
quando aliquod prædicatum dicitur de subiecto in antecedente: & op-
positum de subiecti dicitur de opposito prædicati in consequente: & di-
citur consequentia in ipso quia seruatur idem situs & idem ordo in ante-
cedente & consequente. dicitur uero in contrario propter euersum situm
antecedentis & consequentis: ista possunt colligi ex textu.

Cap. xxii. Consequentia in contrario & inferenti & construenti ualet
in contradictoriis terminis & propositionibus: non autem in ipso. nisi
ratione materiarum: ut in terminis conuertibilibus.

In contrariis ualet consequentia in contrario sed raro: nisi si contrarium co-
ntrarium sequitur. Et hoc est gratia materiarum: quia scilicet habent modum to-
tius integralis & partis eius unde bene sequitur: euexia id est bona ha-
bitudo est sanitas: ergo ægriitudo est cachexia id est mala habitudo.

In contrariis ualet consequentia in ipso quatuor scilicet conditionibus seruatis quas innuit: prima q̄ ponatur constantia subiecti consequentis: secunda q̄ arguatur in prædicatis per se & in abstracto: tertia q̄ extrema unius contrarietatis non contineatur sub eodem cum membro alterius contrarietatis: quarta q̄ in utraq̄ sit idem modus oppositionis.

Non est in priuationibus in contratio sed in ipso consequentiam necessarium semper fieri.

Consequentia in ipso ualet in priuatione oppositis: talibus conditionibus seruatis: prima q̄ ponatur constantia subiecti consequentis: secunda q̄ arguatur in prædicationibus per se: tertia q̄ priuatio superioris habitus restringatur per habitum inferioris priuationis. Ideo non sequitur ut cæcus est sentiens ergo cæcus est insensibilis: sed bene sequitur igitur cæcus est insensibilis sensu utusus: similiter ualet consequentia in ipso propositionum in priuationis ultima conditione seruata.

In his quæ sunt ad aliquid ualet consequentia in ipso tribus scilicet prius conditionibus seruatis quæ dictæ sunt in consequentia contrariorum & quarta q̄ arguatur in relatiuis secundum rem: ut ex textu colligitur.

Cap. xxiii. Coniugata dicuntur secundum eandem coniugationem omnia: ut iustitia iustum iuste.

Casus sunt ut iuste a iustitia: & fortiter a fortitudine.

Vno ostenso prædicato de quolibet eorum quæ secundum eandem coniugationem dicuntur: & de reliquis ostensum est: ut si iustitia laudabilem est & iustus & iustum & iuste laudabilem.

Cap. xxiiii. In generationibus & corruptionibus & efficientibus & corruptentibus: & construendi & interimenti ualet locus: ut quorum generationes sunt bonæ: & ipsa sunt bona: & quorum malæ mala.

In corruptionibus ualet econtrario: si enim corruptiones bonæ ipsa mala sunt: si malæ: bona similiter in efficientibus & corruptentibus: quorum enī effectiua bona: & ipsa bona: & quorum corruptiua bona & ipsa mala.

Contingit plura scire: intelligere autem non.

Cap. xxvi. In similibus si similiter se habent: ualet locus: nam si in aliquo similitum se habet & in aliis.

Ca. xxvii. Sūt eius qd̄ ē magis loci quatuor unus ē si magis sequitur magis: ut si uoluptas bonū & magis uoluptas magis bonū. Et ualet ut dicitur in textu duabus conditionibus positis: prima q̄ sit in his quæ suscipiūt magis & minus: secunda q̄ in prædicationibus per se & in abstracto.

Secundus locus uno de duobus dictis: si cui magis uidetur inesse non inest: nec cui quod minus: & si cui qd̄ minus uidetur inesse inest: & cui magis. Tertius locus: duobus de uno dictis: Si quod magis uidetur inesse non inest: nec quod minus: Si uero quod minus uidetur inesse inest:

quod magis.

Quartus locus duobus de duobus dictis si quod alteri magis uideretur in / esse non inest: neq; quod reliquum reliquo: aut si quod minus uidetur alteri inesse inest: & reliquum reliquo.

Eius quod est similiter sunt loci tres: primis quando unum duobus simi / liter inest: aut uidetur inesse: si alteri non inest neq; alteri: si alteri autem inest & reliquo.

Secundus locus si duo eidem similiter insunt si alterum non inest nec reli / quum: si autem alterum: & reliquum.

Tertius locus si duo duobus similiter insunt: si alterum alteri non inest: / neq; reliquum reliquo: si autē inest alterum alteri & reliquum reliquo.

Cap. xxviii. Locus ex appositione ualet: nam si alterum alterum appositū / facit bonum uel album quod nō fuit prius bonum uel album quod ap / positum est erit bonum uel album.

Secundus locus si hoc quod erat appositum magis facit tale quale erat & / ipsum erat huiusmodi.

Vt dicitur in textu iste locus secundus tenet in iis quæ suscipiant magis / & minus: & non tenet destruetiue: primus uero locus requirit tres con / ditiones: prima est q; oppositum sit susceptiuum denominationis: si / cut illud cui opponitur: unde non sequitur albedo facit album ideo ip / sa est alba: secunda q; arguatur ab effectu ad causam totalem & suffici / entem: unde non sequitur calidum facit tepidum: ergo est tepidum ter / tia q; arguatur in causis per se & uniuocis: unde nō sequitur uinum nō / facit ebrium: ergo est ebrium.

Cap. xxviii. Si aliquid magis & minus dicitur, idest prædicatur, & simpli / citer inest, idest prædicatur, & locus non ualet: scilicet aperte in modo / ad destruendum.

Quod de aliquo secundū quid, idest secundum aliquā partem intelligibi / lem: & quando, idest secundum tempus, & ubi, idest secundum locū, / dicitur, idest prædicatur, & simpliciter dicitur, idest prædicatur: & lo / cus iste dicitur secundum quid ad simpliciter,

Quod simpliciter est impossibile neq; secundum quid neq; quando neq; / ubi contingit.

Simpliciter est quod nullo addito dicis.

Ex capitulo primo tertii libri Topicorum.

Vod diuturnius & certius magis eligendum est: eo q; minus / huiusmodi.

Magis eligendum est quod eligit prudēs uel bonus uir: uel lex / recta: uel studiosi circa singulū dicti in eo q; tales sūt: uel in uno

quoq; genere scientes uel quæcunq; plures uel omnes.

Omnia bonum appetunt.

Magis eligendum: & simpliciter melius est quod secundum meliorem disciplinam. alicui autem secundum propriam:

Magis eligendum quod in genere. *scilicet moris. est. scilicet per se* eo quod non est in genere. *scilicet per se* ut iustitia iusto: nam hoc quidem in genere bonum: illud autem non: & hoc quidem bonum. illud autem non: nihil enim dicitur genus quod non est in genere: ut albus homo non est color.

Magis eligendum quod propter se eligendum eo quod propter aliud: & quod per se eo quod per accidens.

Amicos iustos esse per se eligimus: & si nihil nobis debeat fieri: & si in in dia sint inimicos autem propter alterum. ut nihil nos noceant.

Cap. ii. Causa boni per se magis est eligenda ea quæ est per accidens: ut uirtus quæ fortuna.

Quod per se est causa mali magis fugiendum eo quod est per accidens: ut uitium quæ casus.

Quod per se bonum: eo quod alicui bonum est magis eligendum: ut sanum fieri quæ secari: & quod natura bonum est eo quod non natura: ut iustitia iusto: hoc enim natura: illud autem acquisitum.

Quod meliori & honorabiliori inest magis eligendum: ut quod deo quæ homini: & animæ quæ corpori.

Quod melioris proprium est melius est quæ quod peioris ut quod dei quæ quod hominis.

Quod in melioribus uel in prioribus uel in honorabilioribus est: melius est: ut: sanitas robore & decore: nam hæc quidem in humidis & siccis ex quibus prius constitutum est animal: illa uero in posterioribus: nam robur in neruis & ossibus: decor autem membrorum quædam conmensuratio uidetur esse.

Finis his quæ sunt ad finem magis eligendum uidetur esse.

Quod ad uitæ finem contendit magis appetibilius est quæ quod ad aliquid aliud: ut quod ad beatitudinem contendit & possibile impossibile.

Duobus effectiuis existentibus: cuius finis melior: ipsum melius est.

Quando plus finis superat finem quæ ille. *scilicet finis superaturus* proprium effectiuum: quod est ex effectiuo melius est sine: ut beatitudo plus superat sanitatem quæ sanitas sanatiuum: quia effectiuum beatitudinis melius sanitate: nam quantum beatitudo superat sanitatem: tantum effectiuum beatitudinis sanatiuum.

Quod melius est per se & honorabilius & laudabilius magis eligendum quæ quod propter aliud ut amicitia diuitis: nullus enim honorat diuitias propter se sed propter aliud: amicitiam uero propter se: & si nihil nobis debeat ab ea aliud esse.

Cap. iii. Quando duo aliqua fuerint ualde sibi metipsis similia: & non po

terimus præminentiam aliquam alterius ad alterum conspicerem: uidendum ex his quæ sequuntur: nam cui consequens est magis bonum: hoc magis eligendum: si autem consequentia mala: cui consequens est minus malum magis eligendum.

Si ad unum duo secundum prius & posterius sequuntur melius est plerumque quod posterius sequitur: ut discere quidem prius ignorare: scire autem posterius sequitur.

Plura bona paucioribus sunt eligenda: nisi sint propter alterum.

Quæ cum uoluptate possidentur magis sunt eligenda quæ sine uoluptate: & quæ sine tristitia quam quæ cum tristitia.

Non bona bonis nihil prohibet esse magis eligenda: ut beatitudo & aliquid aliquid quod non est bonum, scilicet parua tristitia quæ scilicet neque est bona neque mala. iustitia & fortitudine, beatitudo enim & praua tristitia simul non sunt bona.

Vnumquodque in quo tempore magis ualet hoc etiam magis eligendum ut prudentia in senectute magis quam in iuuentute: magis enim in senectute ualet: fortitudo autem e contrario.

Nemo iuuenes eligit duces eo quod non constat ipsos esse prudentes:

In iuvene magis necessaria secundum fortitudinem operatio: similiter & temperantia: magis enim iuuenes quam senes a concupiscentiis molestantur.

Quod omni tempore uel in pluribus utilius magis eligendum: ut iustitia & temperantia fortitudine nam hæc semper: illa autem aliquando utilis.

Quo habito altero non indigeremus magis eligendum: quam quo habito altero indigeremus: ut iustitia fortitudine.

Si omnes essent iusti nihil utilis esset fortitudo: si uero omnes essent fortes utilis esset iustitia.

Quorum corruptiones & abiectiones & contraria magis fugienda: ipsa magis eligenda in generationibus autem & assumptionibus est e contrario.

Cap. iiii. Quod proximum & similius bono melius & magis eligendum.

In duobus si hoc quidem meliori illud autem peiori sit simile erit melius quod meliori simile: si tamen sit similius in bonis & non in ridiculo / sioribus: ut simia homini quam equus.

Quod nobilius est eo quod minus tale: & quod magis difficilius eo quam minus: magis eligendum.

Amamus magis quod difficile habemus quam quod est facile sumere.

Quod magis proprium eo quod communius: & quod magis in communius & quod nulla difficultas sequitur quam quod sequitur magis eligendum.

Notandum quod hæc consideratio non est contra illud primi ethicorum bonum quanto communius tanto diuinius: nam ista consideratio debet

intelligi de bono communi circa quod usus unus impedit usum alterius: sicut si esset aquas communis in aliqua ciuitate: sed illud primi ethicorum intelligitur de bono communi quod potest possideri si mul. sicut est pax regni: & tale bonum est magis eligendum quam bonum proprium quod ab uno solo possidetur. si hoc, scilicet simpliciter dictum. illo, scilicet simpliciter dicto. melius & optimum eorum quod in hoc, scilicet genere. melius est eo quod in altero: scilicet est genere optimum: & si optimum optimo melius: & simpliciter hoc illo melius. Ex hoc loco colligitur quod communiter dicitur: sicut se habet simpliciter ad simpliciter ita magis ad magis & maximum ad maximum.

Quæ amicos magis participare: quæ non: & ad amicos magis agere uolumus quæ ad quemlibet: hæc magis eligenda.

Quæ ex circumstantia sunt necessariis sunt meliora: aliquando autem magis eligenda: melius est enim bene uiuere quod est ex circumstantia quæ uiuere quod est necessarium.

Aliquando quæ sunt meliora non magis eligenda ut philosophari melius quam ditari: sed non magis eligendum indigenti necessariis.

Posse quod non est ab alio magis eligendum quam quod est ab alio.

Si hoc sine illo eligendum: illud autem sine hoc non: magis eligendum primum: ut potestas, scilicet ciuilis. sine prudentia non eligenda: prudentia sine potestate eligenda.

Cap. v. Duorum si alterum negamus: ut reliquum uideatur nobis inesse illius eligendum est magis quod uolumus uideri nobis inesse: ut studere negamus ut ingeniosi uideamur.

Cuius absentia minus increpanda grauitur ferentibus: & cuius absentia magis increpanda non grauitur ferentibus: hoc magis eligendum.

Si hoc facit bonum illud cui adest: illud autem non facit: magis eligendum quod facit: & si utrunque facit: quod magis facit: aut quod melius & principalius.

Eorum quæ sunt sub eadem specie: quod habet propriam uirtutem magis eligendum quam quod non habet: utrisque autem habentibus quod magis habet.

Cap. vi. Cuius superabundantia magis eligenda: ipsum magis eligendum ut amicitia pecunia.

Cuius magis eligit quis se causam esse quam cuius alterum. scilicet eligat esse causam. magis eligendum: ut amicos pecuniis magis eligimus.

Quod appositum toto totum magis eligendum facit id magis eligendum: hunc locum ut dicit textus procedere non debemus ad ea in quibus altero appositum utitur commune utrique: uel alteri quolibet modo ei comparatur nam terra & falce utitur ars fabricatoria: & terra falci confortata magis

eligenda: non tamen simpliciter faciem magis eligimus.

Quo ablato ab aliquo quod restat est minus bonum: Illud magis eligendum erit quod ablatum reliquum magis facit.

Cap. vi. Quod propter se eligitur magis eligendum: quod propter gloriam: ut sanitas decore.

Diffinitio eius quod est ad gloriam hæc est: quod nullo consciente non festinat inesse.

De duobus quod propter se magis est honorandum: hoc etiam melius & magis eligendum.

Quod ad omnia uel plura est utile: est magis eligendum eo quod non sic sit.

Quod propter melius est magis eligendum: ut quod propter uirtutes quod propter delectationem.

Magis fugiendum est quod impedit uirtutes: ut ægrotudo: foeditate: nam uoluptatis & eius quod est studiosum esse: prohibentior est ægrotudo.

Cap. viii. Quod naturaliter est bonum: palam quoniam est eligendum.

Ex hypothesi est probare: si uni inest & omni inesse: uel non inesse: ut si anima unius hominis est immortalis: & alias immortales: si autem hæc non: nec alias.

Cap. viii. Quod natura tale: magis est tale quod quod non natura tale: si hoc quidem facit tale cuiusque inest illud autem non: magis erit tale quod facit quod quod non facit.

Si duorum utrumque facit tale quod magis facit hoc magis tale.

Quo ablato reliquum est minus tale: ipsum est magis tale.

Quæ sunt contrariis impermixtiora magis talia sunt: ut albius nigro impermixtius. Ex hac propositione colligi potest quod in formis habentibus contrarium causa suscipiendi magis & minus sumitur ex permixtione contrarii cum contrario: & ex depuratione contrarii a contrario.

Quod magis suscipit propriam propositi rationem: id magis tale: ut quia albi est ratio color disgregatiuus uisus: albioris est color magis disgregatiuus uisus.

Cap. x. Vniuersaliter inter mentes & construentes particulariter etiam monstramus: nam si omni inest & alicui: & si nulli: nec alicui.

Propositiones ex primo capitulo quarti libri Topicorum. Aristotelis.

ponatur genus alicuius speciei: inspiciendum si de omnibus quæ sunt sub eadem specie prædicatur si non: non est genus: deinde si in eo quod quid sit prædicatur: si sub eadem diuisione: *id est eodem prædicamento.* genus est ipsum speciei: si non: non est genus.

Rursum inspiciendum est si contingit genus participare quod positum est

sub genere: si sic non est genus.

Participare est suscipere participati rationem: unde species participant genera: non autem e contra.

Si de aliquo assignata species uera est: genus autem non: & si nullam speciem contingit participare quod positum est in genere: & si de pluribus dicitur quod genus quod in genere positum est & si genus de æqualibus & species dicantur: & si genus sit eorum quæ non differunt specie sed numero: non est genus quod dictum est.

Cap. ii. Considerandum est si quod aliud genus est assignatæ speciei quod neque continet assignatum genus: neque sub illo est: si sic non erit genus: & si de specie in eo quod quid est prædicatur & de quibus species prædicatur: & si rationes generum appropriantur ad assignatam speciem: si non: non est genus.

Cap. iii. Rursum si quis differentiam assignauit ut genus: ut immortale genus dei: non recte genus assignauit.

Differētia est animalis immortale: eo quod animalium alia mortalia: alia immortalia.

Si quis ponat differentiam sub genere: male assignauit.

Differentia non participat genus: nam omne quod participat genus species est uel individuum.

Si genus sub specie & differentia sub specie: & genus sub differentia ponatur: & si nulla differentia generis prædicatur de assignata specie: & prior natura species: & simul interimat genus: & si contingit speciem amittere dictum genus uel differentiam: & si quod in genere positum est participat aliquid contrarium generi: & si æquiuoca species generi: & si genus transumptiue dictum est: non genus assignatum est.

Cap. v. Oportet contraria in eodem genere esse si nihil sit contrarium generi.

Si omnino in nullo genere est quod speciei est contrarium: sed est ipsum genus: non assignatur genus.

Si contrarium est alicui genus & species: & si horum quidem est medium: illorum autem nihil: non est genus: nam si generum est medium & specierum: & si specierum & generum: & utrisque similiter est medium: aut secundum negationem aut secundum subiectum.

Instātia fit quoniam sanitatis & ægritudinis, quæ scilicet sunt species non est medium boni autem & mali est, quæ scilicet sunt genera potest dici quod regula non intelligitur universaliter sed solum in moralibus est universaliter uera: non autem in naturalibus.

Quando non est contrarium generi sed speciei: considerandum non tantum si contrarium sit in eodem genere: sed etiam si medium: in quo enim sunt summa & medium: si sic non est: non erit genus.

EX LIB. III. TOPICO:

Instantia fit quoniam egestas & superabundantia in eodē in malo enim ambo: mediocre autem cum sit medium horum in bono est. **Solutur** q̄ uirtus non est medium per participationem de quo datur considera- tio: sed per abnegationem: & hoc considerando ipsam quantum ad ra- tionem boni quam habet per conformitatem ad rationem: sed si uir- tus consideretur quo ad substantiam habitus & respectu circumstantia- rum dicitur medium per participationem.

Considerandum si genus quidem cōtrarium est alicui: species autem nul- li: si non: non est genus.

Instantia fit quoniam sanitas ægritudini contraria: febris autem cum sit ægritudinis species nulli contraria: similiter & ophthalmia. **Solutur** quia consideratio non intelligitur uniuersaliter: sed quando uterq; cō- trariorum habet species: unde instantia non ualet: quia cum ægritudo habeat species: eius contrarium scilicet sanitas non habet speciem.

Cap. vi. In casibus & coniugatis similiter sequitur. scilicet terminare pro- blema generis. interimenti & conſtruenti: similiter enim uni & omni- bus insunt: ut si iustitia disciplina quædam: & quod sit iuste & discipli- nate: & iustus erit disciplinatus: si autem horum aliquid non est genus: nec reliquorum.

Si unum similitudinem est genus ad reliquum: ita alterum ad alterum.

Si generatio unus est genus generationis alterius: etiam unum est genus alterius: ut si ædificare est operari: ædificasse est operatum esse: similiter se habet & in corruptiōibus & in generatiuis: & in corruptiuis: & in po- tentiis: & usibus.

Cap. vii. Si priuatio sit quod oppositum est speciei: si in assignato genere est oppositum: non est assignatum genus.

Priuatio aut in nullo genere est simpliciter: aut non in ultimo genere cum specie: ut si uisus in ultimo genere est sensus: cæcitas non erit sen- sus.

Si generi & speciei opponitur priuatio: si non est oppositum. **scilicet gene- ri** in opposito. **scilicet speciei**. nec quod assignatum est. **scilicet genus** in assignato erit. **id est in specie**.

Si oppositum in opposito: & propositum in proposito: ut si cæcitas in sen- sibilitate quædam: & uisus sensus est.

Cap. viii. In contradictoriis considerandum si superius ponitur genus in- ferioris: an negatio inferioris sit genus negationis superioris: si non: non est genus.

Si affirmatio sit genus affirmationis: opposita negatio est genus oppo- sitæ negationis: ut si bonum sit genus suauis: non suaue erit genus nō boni.

Cap. ix. Si species ad aliquid est: & genus erit si autem genus est ad ali-

quid: non necessario erit species ad aliquid: nam disciplina ad aliquid est: grammatica autem non.

Instantia fit quia uirtus est species boni & pulchri: & uirtus quidem ad aliquid est: bonum autem & pulchrum non ad aliquid: sed qualia sunt. soluitur quia instantia datur in relatiuis secundum dici: & regula intel- ligitur in relatiuis secundum esse.

Pro sequenti consideratione sciendum quod licet genus & species sint diuer- sa relatiua & referantur ad diuersa correlatiua immediate: genus tamē mediate refertur ad correlatiuum speciei.

Si non ad idem dicitur species & secundum se & secundum genus: non erit assignatum genus.

Si non ad idem dicitur species & secundum genus & secundum omnia ge- neris genera: non erit genus.

Instantia fit quoniam non necesse est secundum se: & secundum genus speciem ad idem dici: nam scientia scibilis dicitur: habitus autem & di- spositio non scibilis: sed animæ. Instantia non ualet quia datur de rela- tiuis secundum dici: & non secundum esse: de quibus datur confide- ratio.

Si non ad æqualia dicitur genus & species: non est assignatum genus.

Diffi. Datio genus est donum: nam donum est datio irredibilis.

Eorum quæ dicuntur ad aliquid: alia quidem sunt ex necessitate in illis aut circa illa ad quæ dicuntur ut habitus & dispositio in illis ad quæ di- cuntur: alia non necesse quidem in illis esse: contingit autem inesse: ut scibile est in anima: nihil enim prohibet & sui scientiam habere animā: non necessarium autem est: alia uero simpliciter non contingit inesse illis ad quæ dicta sunt: ut contrarium in contratio: neque scientiam in sci- bili: nisi sit scibile homo uel anima.

Si genus assignatum se habet aliquo istorum modorum ad suum corre- latiuum & non species: non est assignatum genus.

Cap. x. Si habitum genus actus: & actū genus habitus ponat aliquis: non assignat genus.

Si quis habitum consequentem potentiam ordinat ut genus peccauit:

Non contingit idem. **scilicet genus**, amplius permanere: si quod ex spe- cie omnino permutatum sit: sicut nec idem animal quandoque hominē esse contingit quandoque non.

Si assignatum pro genere & cui assignatur in aliquo eodem nata sunt fie- ri: recte assignatum est: in quo enim species & genus: si uero non: non est assignatum genus: ut si uerecundiam timorem dicant: aut iram tri- stitiam: non accidit enim in eodem speciem & genus esse: nam uere- cundia quidem in rationabili: timor in animositate: tristitia in concu- piscibili: ira in animositate.

Cap. xi. Si secundum quid genus dictum: species ipsa participat: non est assignatum genus.

Considerandum est si in aliquibus participatur genus ut pars. *scilicet in / regularis.* si sic non est assignatum.

Nulla modo pars prædicatur de toto: quare non erit corpus genus animæ: eo quod pars est.

Videndum est si quis aliquid uituperabilius in potentia aut possibile: ut genus posuit: si sic: non assignauit genus ut si detractorem uel latronem ponat eum qui ualeat latenter extranea furari: nemo enim prædictorum in eo quod possit aliquid horum talis dicitur.

Potest deus: & studiosus: praua facere: sed non sunt huiusmodi nam omnes praua secundum appetitum: uel *melius.* secundum electionem dicuntur. *ut textus græcus habet.*

Omnis potestas est eorum quæ eligenda sunt: nam & prauorum potestates eligendæ: eo quod deum & studiosum habere eas dicimus. possunt enim praua agere.

Nullius uituperabilis erit potestas.

Si quis propter se eligibilem uel honorabilem: potestatem uel possibile: uel effectiuum ut genus posuit non assignat: nam omnia huiusmodi propter aliud eligenda.

Si quid eorum quæ sunt in duobus generibus aut pluribus in alterum posuit: non assignat: ut detractorem & seductorem: neque enim qui appetit impossibilia non potens autem: aut neque qui potest non appetens autem detractor est: sed qui utraq; hec habet. Notandum tamen quod idem secundum idem conformiter & uniuoce non potest esse in diuersis generibus: quia diuersorum generum & non subalternarum & cetera. tamen idem secundum diuersa quæ in ipso sunt: aut etiam secundum idem non modo æquiuoce potest poni sub diuersis generibus non subalternatis.

Cap. xii. Si genus quidem ut differentiam: differentiam uero ut genus assignant: non recte assignant.

Diff. Stupor admiratio est uehemens.

Diff. Fides opinio est uehemens.

Si quis passionem in genus passi ponit: peccat assignando genus: ut si immortalitatem uitam sempiternam dicat: passio enim uitæ immortalitas est.

Si quis concedet ex mortali aliquem fieri immortalem: palam quod nullus eum dicit aliam uitam sumere: sed casum aliquem uel passionem huic eidem aggregari.

Si passionem illius cuius est passio dicunt esse genus: non assignant genus: ut quoniam uentus est aer mobilis: magis enim motus aeris uetus est.

Si quod assignatum est nullius est genus: neque genus erit: ut album nullius

erit genus:

Si ponatur genus quod omnia sequuntur non erit genus: ut ens & unum.

Si ens genus assignauerimus: omnium erit genus: eo quod prædicatur de eis: de nullo enim genus nisi de speciebus prædicatur: quare & unum erit species entis: accidet ergo de omnibus de quibus genus prædicatur & speciem prædicari: eo quod ens & unum de omnibus similiter prædicantur.

Si in subiecta specie assignatum genus dicitur. *tam scilicet accidens* ut album in niue: non erit genus.

Si non uniuocum sit genus speciei: non erit genus:

Capitulum xiii. Si genus suscipit magis & minus: species autem non suscipit: non erit genus.

Capitulum xiiii. Separandum est genus a differentiis: quoniam genus de pluribus dicitur: quam differentia. Et quoniam secundum interrogationem eius quod est quid est magis conuenit genus quam differentiam dicere: & quoniam differentia quidem generis qualitatem semper indicat: genus autem differentie non.

Non oportet semper si aliquid sequitur ad aliud non conuertibiliter quod sit illud genus: quoniam non ens sequitur omne quod sit & non conuertitur: sed tamen non ens non est genus eius: non enim sunt non entis species.

Adueniens quod in rebus successiuis exemplum istius considerationis non habet ueritatem: quia in huiusmodi rebus suum esse in fieri consistit: atque in quadam suarum partium successione ad inuicem: ut quando sunt sunt entia: res enim successiue dicuntur illæ quibus repugnat omnes partes simul permanere: ut motus & tempus: in rebus ergo permanentibus solummodo habet ueritatem: quia dum res permanens est in fieri non habet esse: nam si sic non amplius fiet: nam habito sine uel forma cessat: motus & generatio: ut dicitur in primo & generatione com. lv.

Ex capitulo primo quinti libri Topicorum.

Proprium: aut inest per se & semper aut: ad aliud & quando.

Diff. Per se proprium est quod ad omnia assignatur: & ab omni separat.

Diff. Proprium ad aliquid est quod non ab omni separat: sed ab aliquo statuto determinat.

Diff. Proprium semper est quod secundum omne tempus uerum est: & nunquam relinquit suum subiectum.

Diff. Proprium quando est quod secundum aliquod tempus uerum est: & non ex necessitate semper consequitur.

Si non ad omnia. *scilicet sub specie* inest: & ab omni separat: non erit proprium per se bene assignatum.

Si non inest siue non in fuit siue non in erit: non erit proprium semper.

Capit. ii. Si non per notiora positum est proprium: & si omnino ignotius illo cuius est proprium: non erit bene positum proprium.

Propter noticiam proprium facimus: nam discendi causa & proprium & diffinitiones facimus.

Capit. iii. Si aliquod nouum quod in proprio fuit assignatum multipliciter dicitur uel etiam tota oratio: *id est descriptio in qua ponitur proprium.* multipliciter dicitur: non erit bene positum proprium.

Quod multipliciter dicitur obscurum facit quod dictum est

Capit. iiii. Si frequenter idem dicitur in proprio: *scilicet implicite* non erit bene assignatum proprium: ut si corpus tenuissimum mobile sursum proprium ignis: hoc enim frequenter dixit corpus.

Conturbat audientem quod frequenter dicitur.

Capit. v. Si plura propria quis assignet eiusdem: non determinans quoniam plura ponit: non bene erit positum proprium: ut si corpus tenuissimum & leuissimum proprium ignis.

Quemadmodum in diffinitionibus nihil oportet præter ea quæ indicant substantiam orationi adiacere: sic nec in propriis præter eam quæ facit proprium nihil coassignandum est orationi.

Capit. vi. Si eodem quis usus est cuius proprium assignauit: aut aliquo eorum quæ sunt eius: non erit bene proprium positum: ut si animalis proprium substantiam: cuius species est homo.

Capit. vii. Si in assignando proprium quis opposito aut omnino simul natura: aut posteriore aliquo usus fuerit: non erit bene positum proprium: ut qui dixit boni proprium: quod maxime malo opponitur: opposito usus est boni. *scilicet malo.*

Quod simul est natura & posterius: non faciet notius.

Opposita sunt simul natura.

Si quod nunc proprium est assignas non determinauit quoniam nunc proprium assignauit: non erit bene proprium positum.

Quod extra morem sit omnem: semper determinatione indiget: & non est danda increpationis occasio.

Si quis tale assignauit proprium quod manifestum non est aliter inesse quod sensu: non erit bene positum proprium.

Omne sensibile ex sensu factum incertum sit: dubium est enim si adhuc. *id est postquam remotum est a sensu.* inest: eo quod solo sensu cognoscitur.

Capit. x. Si quis diffinitionem ut proprium assignauit: non erit bene positum proprium: non enim oportet indicare quid est esse proprium.

Capit. xi. Si de quo subiectum & proprium prædicatur: aut e conuerso: erit bene positum proprium: si non: non erit bene positum: unde hic locus destruendi & construendi utilis est.

Si subiectum propriū assignauit eius quod in subiecto dicitur
non erit proprium.

Si secundum participationem. *dest secundum partem formalem rei quæ
est differentia.* assignauit proprium: non erit proprium.

Quod secundum participationem inest ad quid est esse conducit: & erit
huiusmodi differentia quædam de aliqua specie dicta. *Hic accepit por
phyrus quod dicitur differentia est quæ conducit ad esse.*

Si non contingit simul inesse proprium: sed posterius uel prius q̄ subie
ctum cuius est: non erit proprium.

Si eorundem in eo q̄ eadem sunt non est idem proprium non erit pro
prium.

Utile est hic locus & in accidentem: nam hisdem in eo quid eadem sunt ea
dem oportet inesse & non inesse.

Capi. xii. Si eorum quæ eadem sunt specie: idem specie est semper propri
um: erit proprium: si uero non: non erit.

Capi. xiii. Quod inest alicui cui accedit aliquid: & accideri inest sumpto
cum eo cui accedit: & econtra: ut quod inest homini & albo homini in
erit: & econuerso.

Non est diuersum uel idem simpliciter cui accedit & accidens cum eo cui
accedit: sumptum: sed aliud dicitur eo q̄ diuersum sit eis esse. *i. ratio.*

Ei qui omnino instat omnino est aduersandum.

Capi. xv. Nō ē una species ignis: diuersum enim est carbo & flēma & lux
specie: unūquodq̄ aut horū ignis: & subtilior est lux carbone & flāma.

Capi. xvi. Quod esse indicat: non proprium: sed diffinitio est.

Si quod totius est proprium non uerum est de parte: aut per partes non di
citur de uniuerso: non erit proprium quod assignatum est proprium: si
autem uerum est de unoquoq̄ similium partium quod est proprium
totius: erit proprium: ut terræ proprium deorsum ferri.

Capi. xvii. Si contrarii non est contrarium proprium: neq̄ cōtrarium erit
contrarii proprium: si uero contrarium contrarii proprium est: & con
trarii contrarium: proprium erit.

Ad huius loci declarationem ponitur exemplum textus: ut quia iustitiæ
contrarium est iniustitia: & optimum pessimo: optimum autem non est
proprium iustitiæ: nec etiam erit pessimum proprium iustitiæ: sed be
ne quia est proprium esse eligendum: mali proprium erit esse fugiendū
unde ut dicit hic locus tenet constructiue & destructiue.

Si hoc quod ad aliquid est eius quod est ad aliquid non est propriū: neq̄
eius quod ad aliquid est eius quod est ad aliquid erit proprium: si ne
ro fuerit: erit proprium. ponit autem exemplum: nam duplum dicitur
ad dimidium: & superans ad superatum non est autem dupli propriū
superans: nec erit dimidii propriū superatū quia uero unum dicitur ad

duo: & dupli proprium est se habere ut duo ad unum: erit dimidii proprium se habere ut unum ad duo: unde tenet hic locus constructiue & destructiue ut dicit.

Si hoc secundum habitum dicitur est habitus proprium: & priuationis hoc quod secundum priuationem dicitur erit proprium: & econuerso: si uero non: non erit.

Ponit autem exemplum: quia enim uisus est proprium uidere secundum quod habemus uisum: erit cecitatis proprium non uidere: secundum quod non habemus uisum apti tamen uidere: quia uero surditatis non est proprium insensibilitas: neque auditus proprium est sensus. & hic locus utilis est constructiue & destructiue.

Si affirmatio uel quod secundum affirmationem dicitur. id est predicatur subiecti est proprium: non erit negatio: uel quod secundum negationem dicitur: subiecti proprium: si autem sit negatio aut quod secundum negationem dicitur: subiecti proprium non erit affirmatio neque quod secundum affirmationem dicitur.

Hic locus ut dicitur sumitur tantum penes predicata: & est solum utilis destructiue: quia enim animalis proprium est animatum: non erit animalis proprium non animatum.

Si affirmationis affirmatio non est proprium: neque negatio negationis erit proprium: & si negatio negationis non est proprium neque affirmatio affirmationis erit proprium.

Hic locus ut dicitur sumitur tam ex predicatis quam non predicatis: & tam de subiectis quam non subiectis: & solum utilis est destructiue: ut quia non est proprium hominis animalis: neque proprium non hominis erit non animalis: & econuerso.

Si affirmationis affirmatio est proprium: & negatio negationis erit proprium: si autem negationis negatio est proprium & affirmatio affirmationis erit proprium.

Hic locus ut dicitur est utilis constructiue: & ponit exemplum: ut quia proprium animalis est uiuere: erit non animalis proprium non uiuere: & econuerso.

Si quod assignatum est proprium affirmationis est proprium: non erit idem negationis proprium: si autem negationis est proprium: non erit affirmationis proprium.

Hic locus ut dicitur attenditur penes subiecta: & est utilis destructiue & ponit exemplum: ut quia animalis proprium est animatum: non animalis proprium non erit animatum.

Affirmatio negationis & negatio affirmationis non est proprium: nam affirmatio negationi omni non inest: negatio autem affirmationi inest quidem: ut proprium autem non.

Et ex hoc inferat quod hic locus construendi falsus est: si assignatum proprium non est affirmationis proprium erit negationis.

Capi. xviii. Si eorum quæ e diuerso diuiduntur: quod nullius quæ e diuerso diuiditur est proprium: neque quod positum est proprium: erit proprium huius cuius positum est esse proprium.

Ponit autem exemplum: ut quoniam sensib. le: quod contra intelligibile diuiditur nullius mortalium animalium est proprium non erit intelligitæ dei proprium: & est utilis is locus destruendi.

Si reliquorum quæ e diuerso diuiduntur quolibet sumptum est proprium: singulis eorum quæ e diuerso diuiduntur erit huiusmodi proprium cuius positum est esse proprium.

Ponit autem exemplum: ut quia prudentiæ proprium est per se natum esse rationalis potentiæ uirtutem: sic & temperantiæ erit proprium per se natam esse concupiscibilis uirtutem: & est utilis hic locus construendi.

Capi. xix. Si casus non est casus proprium: neque casus erit proprium casus: ut quoniam non est eius quod est iuste proprium hoc quod bene: neque erit iusti proprium bonum.

Si casus est casus proprium: & casus erit casus proprium: ut quoniam homini est proprium gressibile bipes: & homini erit proprium gressibile bipedi.

Si oppositi casus non est proprium oppositi casus: neque oppositi casus erit proprium oppositi casus: ut quia eius quod est iuste non est proprium bene: neque eius quod est iniuste erit proprium male.

Si oppositi casus est proprium oppositi casus: & oppositi casus erit proprium oppositi casus: ut quoniam boni est proprium optimum: & mali erit proprium pessimum.

Capi. xx. Si eius quod similiter se habet: quod similiter se habet non est proprium: neque quod similiter se habet: eius quod similiter se habet erit proprium: ut quoniam non est proprium medici facere sanitatem: neque erit proprium ædificatoris facere ædificium.

Si quod similiter se habet eius quod similiter se habet est proprium: & quod similiter se habet eius quod similiter se habet erit proprium: ut quoniam medicus similiter se habet ad perfectiū esse sanitatis: & gymnastes id est præceptor exercitiorum ad perfectiū esse euexiæ id est bone habitudinis: est autem proprium gymnastis perfectiū euexiæ: proprium erit & medici perfectiū sanitatis.

Si quod sic se habet eius quod sic se habet non est proprium: neque quod sic se habet eius quod sic se habet erit proprium. Si autem eius quod sic se habet hoc quod sic se habet est proprium: eius non erit proprium

cuius positum est esse proprium: ut quoniam sic se habet prudentia ad pulchrum & foedum eo quod disciplina utrisque eorum est: non est autem prudentiae disciplinam esse pulchri: nec erit proprium eius disciplinam esse foedi. Si uero est proprium prudentiae disciplinam esse pulchri non erit proprius eium disciplinam esse foedi.

Si quod secundum esse dicitur non eius quod secundum esse dicitur est proprium: neque quod corrumpi eius quod secundum corrumpi: neque quod generari eius quod secundum generari dicitur erit proprium: ut quando non est proprium hominis esse animal: neque eius quod generari aut corrumpi hominem erit proprium generari aut corrumpi animal. Eodem modo accipiendum est & ex generari ad esse ad corrumpi: & ex corrumpi ad esse & generari.

Si quod est secundum esse positum proprium est eius quod secundum esse positum est: & eius quod secundum generari dicitur: erit hoc quod secundum generari dicitur proprium: & eius quod secundum corrumpi eius quod secundum corrumpi assignatum est: ut quoniam hominis est proprium mortale esse: & eius quod est generari hominem erit proprium generari mortale: & eius quod est corrumpi hominem corrumpi mortale.

Capi. xxi. Si quod magis est eius quod magis est non est proprium neque quod minus est erit proprium eius quod minus est: neque quod minime eius quod minime: neque quod maxime eius quod maxime: neque quod simpliciter eius quod simpliciter. Et construenti etiam hic locus utilis est: ut quoniam magis uiuentis magis sentire est proprium: & minus uiuentis minus sentire: & maxime maxime: & minime minime: & simpliciter simpliciter.

Capi. xxii. Si superhabundantiam. id est aliquid in plus se habens. posuit proprium non erit proprium. Si autem non superhabundantiam posuit proprium erit secundum hoc bene positum proprium: ut hominis proprium animal mansuetum natura bene positum est.

Corrupta re nihil minus erit ratio eius.

Incipiunt propositiones ex primo capitulo sexti libri Topicorum.

Nterimitur diffinitio aut quoniam omnino non est uerum dicere de quo nomen. scilicet diffinitum. & ratio nem. id est diffinitionem. aut quoniam genere existente non posuit genus nel conueniens genus. Eorum quae sunt in diffinitione maxime uidetur genus

substantiam diffiniti significare.

Interimitur etiam quoniam non est propria diffinitio: aut quia non dixit quid est esse rei: aut quoniam si dixit non bene.

Cap. ii. Facilius est quemlibet fecisse q̄ bene fecisse.

Oportet diffinientem planissima interpretatione uti: eo q̄ innotescendi gratia redditur diffinitio.

Si amplius dixit in diffinitione quam oporteat interimitur diffinitio: nā omne appositum **idest quod non est de esse diffiniti** in diffinitione superfluum est.

Si in diffinitione ponatur quod sit æquiuocum multiplex non bene assignatur diffinitio.

Si diffinitio multipliciter dicto diuidens non dixit: non bene assignatur diffinitio: incertum enim utrius diffinitionem assignauit & maxime huiusmodi fieri contingit latente æquiuocatione.

Si diffiniens aliquid secundum translationem dixit ut terram nutricem: non bene assignatur diffinitio.

Incertum est omne quod secundum translationem dicitur.

Si diffiniens non usitatis nominibus utitur: non bene assignatur diffinitio: nam obscurum est omne quod inusitatum est.

Omnes transferentes secundum aliquam similitudinem trasserunt.

Diffi. Imago est cuius generatio per similitudinem est.

Si non manifesta est contrarii ratio ex hoc q̄ diffinitur contrarium: non bene assignatur diffinitio: nam qui bene assignat contraria consignificant.

Si per dicta non sit manifestata cuius est diffinitio: non bene assignatur diffinitio.

Capitulo. iiii.

Si quod appositum est in diffinitione in omnibus quidem inest: & non separat ab his quæ sunt in eodem genere: uanum est huiusmodi appositum.

Oportet genus ab aliis separare: differentiam uero ab aliquo eorum quæ sunt sub eodem genere.

Si proprium. **idest conuertibile** est quod appositum est: ablato autem illo: & reliqua diffinitio propria erit. **idest conuertibilis.** & in indicat substantiam: superfluum erit appositum.

Simpliciter dicendum omne superfluum quo ablato quod reliquum est manifestum facit quod diffinitur.

Si quid eorum quæ sunt in diffinitione nō omnibus inest quæ sunt sub ea de specie: talis peius diffinit: q̄ qui usi sunt qd inest oibus quæ sūt. **Quia ut dicit textus: eo per determinationē tandē fit conuertibile: & sic tota**

hoc tamen sub diuisione:

Si uera est differentia de genere: non facit autem apposita generi spetiem non erit hæc specifica generis differentia.

Omnis specifica differentia cum genere facit spetiem.

Si differentia negatione diuidit genus: non erit differentia: accidet enim genus participare spetiem: & altera differentiarum ex necessitate prædicabitur de genere: nam de omni affirmatio uel negatio uera est.

Et ut dicitur hic locus solum habet ueritatem ad illos qui ponunt genus separatim & unum numero: non autem illis qui ponunt genus esse commune participatum multis spetibus.

In quibusdam necessarium est uti negatione diffiniens ut in priuationibus.

Diffi. Cæcum est quod non habet uisum: cum natum sit habere.

Differt: nihil negatione diuidere genus. **Et hoc intellige si differentia affirmatiua sunt ignota: quia per negationem circumloquimur differentiam oppositam differentia affirmatiua.**

Capi. viii. Si spetiem ut differentiam assignauit: & genus ut differentiam dixit in diffinitione: non diffiniuit.

Si non quale quid: sed hoc aliquid significat assignata differentia: interimitur diffinitio.

Si differentia diffinitio secundum accidens inest: interimitur diffinitio.

Nulla differentia est eorum quæ secundum accidens insunt: sicut nec genus: non enim contingit differentiam inesse & non inesse.

Si prædicatur de genere differentia uel speties: aut inferius aliquid speties: non erit diffiniens.

Si prædicatur genus de differentia: non est diffiniens.

Genus prædicatur de quibus differentia: non de ea differentia quæ de spetie dicitur: nam si secundum unamquamque differentiarum animal prædicaretur: multa animalia de spetie prædicarentur: nam differentia de spetie prædicantur.

Et amplius omnes differentia aut speties aut indiuidua essent si quidem sunt animalia: & unumquodque animalium aut speties est: aut indiuiduum.

Si speties aut inferiorum aliquod de differentia prædicatur. **scilicet uniuersaliter.** non erit diffiniens.

Si non prior est differentia spetia: non erit diffiniens.

Posteriorem genere: spetie autem priorem: differentiam oportet esse.

Si diuersi generis est dicta differentia: neque contenti neque continentis: non erit diffiniens.

Non erit eadem differentia duorum generum non continentium se in-

uicem: neq; sub eodem utrisq; existentibus.

Non necesse est differentiam omnem proprium genus inferre: eo quod contingit tandem duorum generum esse non continentium se inuicem: sed alterum tantum necesse est inferre: ut bipes gressibile: uel uolabile animal.

Cap. viii. Si loci differentiam assignauit substantiæ: non erit diffiniens. *Vnde dicit q; quidam increpant eos qui in gressibili & aquatili dunt animal: tanquam sint istæ differentie loci: sed non recte increpant.*

Si differentiam passionem assignauit: non erit diffiniens: omnis enim passio magis facta abiicit a substantia differentia autem non huiusmodi est: sed magis saluare uidetur cuius est differentia.

Cap. ix. Si eorum quæ sunt ad aliquid: non ad aliquid differentiam assignauit: non erit diffiniens: nam eorum quæ sunt ad aliquid & differentia ad aliquid sunt.

Si ad id ad quod natum est referri singulum eorum quæ sunt ad aliquid assignauit: erit diffiniens.

Quibusdam ad quod natum est singulum eorum quæ sunt ad aliquid solum est uti: ad aliud autem non ut uisus ad uidendum: quibusdam autem ad aliud aliquid. *Vt si aliquis diffiniat subtelare id est uas concauum tectoris ad deferendum aliqua: q; sit quo aliquis haurit aquam.*

Diffinitio eius ad quod natum est: ad quod utetur prudens circa singula propria disciplina.

Si non primi. *scilicet subiecti* assignauit quando contringit ad plura. *scilicet subiecta:* dictum esse: non erit diffiniens: ut prudentiam hominis uirtutem aut animæ: & non rationalis. *scilicet potentie quæ ut dicitur est primum subiectum prudentiæ.*

Si nõ susceptibile est: cuius dicitur diffinita passio uel dispositio: uel quod libet aliud: peccauit: ut qui dicit quoniam somnus est impotentia sensus. *nam magis somnus est effectuum impotentia sensus: quia ligamentum eorum est.*

Capitulo. xi.

Si secundum omnia tempora diffinitio diffinitio non consonet: accidit peccatum in diffinitione.

Capitulo. xii.

Si secundum aliud quid magis dicitur quod diffinitur q; secundum assignatam diffinitionem: interimitur diffinitio.

Si res diffinita suscipit magis quod aut secundum diffinitionem assignatur: non suscipit: aut e contratio quod secundum diffinitionem assignatur suscipit: res autem non interimitur diffinitio.

Si suscipiunt utraq; scilicet diffinitio & diffinitum. magis non autem simul. *id est i eodem tempore* interimitur diffinitio.

Si aliquibus duobus propositis de quo res magis dicitur: de hoc diffinitio minus dicitur: interimitur diffinitio.

Si diffinitum similiter inest utrisq; propositis: diffinitio autem non similiter: sed alteri magis: interimitur diffinitio.

Cap. xiii. Si ad duo diffinitionem assignauerit secundum alterutrum. *id est secundum disiunctionem & alteram partem tantum* interimitur diffinitio: ut bonum quod peruisum aut auditum delectabile. Dicit autem secundum alteram partem tantum: quia si fuerit diffinitio data per disiunctionem: ita q; ambæ partes disiunctiue simul referantur ad diffinitum. potest dari per disiuncta: ut patet in diffinitione enunciatum in primo perihermenias & problematis in quarto capitulo primi Topicorum.

Cap. xiiii. Si sit ad aliquid quod diffinitur: & non dictum est in diffinitione ad quod dicitur secundum se: aut secundum genus interimitur diffinitio.

Si alicuius ad aliquid cuius est finis aliquis: & non ad finem assignauit: interimitur diffinitio.

Finis in unoquoq; est quod optimū: aut cuius gratia alia quod autem optimum est dicendum in diffinitione.

In quibusdam si non determinauit qualis uel quanti uel ubi uel secundum alias circstantias: interimitur diffinitio: nam non sufficit dicere ambitiosum qui appetit honorem: sed addendæ dictæ circstantiæ uidelicet qualis uel quanti: uel ubi. nam omnes appetunt honorem.

In his quæ sunt ad aliquid si ad quod genus assignatur & species ad illud assignatur: erit diffinitio: si non: non erit.

Si oppositi relatiui non sit opposita diffinitio: interimitur diffinitio.

Si contrarii non sit contraria diffinitio interimitur.

Si quis per priuationem habitum diffiniuit: peccatum est in diffinitione: nam sic diffinientem necesse esset eo quod diffinitur uti: si acciperetur pro nomine scilicet priuationis. diffinitio scilicet priuationis in qua ponitur habitus.

Necesse est priuationem per habitum diffiniri.

Si unum contrariorum per alterum diffinitur: interimitur diffinitio.

Cap. xvi. Si quod secundum priuationem dicitur diffinientis non assignauit habitum: & in quo natum est fieri uel simpliciter uel in quo primum natum est fieri: interimitur diffinitio.

Cap. xv
finitio
Diffi. n
Aequiu
Quoni
non a
si ad
est de
uocu
accid
Cap. xv
affig
plect
qua
Si cum
tot p
mitu
Oport
sic er
tuni
Maius p
secer
Si perm
diffin
tinam
Cap. xv
mitu
Cap. xv
tionis
ex hi
Si diffi
sum
In quib
Si toto
ex hi
totu
Si totu
non
Multu p
na: &
trum

Capi. xviii. Si eorum quæ secundum æquiocationem dicuntur unam diffinitionem omnium assignauit comunem: interimitur diffinitio.

Diffi. uniuoca sunt quorum una est secundum unum nomen ratio:

Æquiucum respondentem diuidendum est:

Quoniam quidam respondentium uniuocum æquiucum dicunt esse quando non aptatur ad omne assignata oratio: æquiucum autem uniuocum si ad utrumque aptatur: prius *id est a principio disputationis.* consistendum est de talibus: aut præsyllogizandum: quoniam uel æquiucum uel uniuocum utrum fuerit: magis enim concedunt non præuidentes quod accidere est.

Capi. xix. Si alicuius eorum quæ complectuntur, *id est complexorum,* assignetur diffinitio: considerandum auferenti alicuius eorum quæ complectuntur rationem: si & reliqua. *Id est ratio.* reliqui. *id est pars reliquæ sit.* nam si non palam quod ne tota totius erit.

Si cum sit compositum quod diffinitur diffinitio fuerit æquicola *id est totum parium quod diffinitum: & non plurius: ut ipse exponit.* interimitur diffinitio.

Oportet diffinientem complexam rationem pro nominibus assignare: sic enim & in simplicibus qui nomen trahunt non diffiniens erit: ut pro tunica uestem.

Maius peccatum facit diffiniens si per ignotiora nomina transumptionem fecerit: ut si pro tunica nigra colobium atrum dixerit.

Si permutatione nominum non idem significat diffiniens: interimitur diffinitio: ut qui contemplatiuam scientiam opinionem contemplatiuam dixit.

Capi. xxi. Si diffinitionem alicuius totius assignauit partes in recto interimitur diffinitio uidetur enim qui sic diffinit partes easdem esse toti consistere.

Capi. xxi. Si quod ex his est dixit esse quod diffinit *id est si partes diffinitionis ponuntur in obliquo.* considerandum est si non natum est fieri ex his que dicta sunt: si sic: interimitur diffinitio:

Si diffinitum in uno aliquo natum est fieri primo: ex quibus aut dixit ipsum esse non in uno nata sunt fieri primo: interimitur diffinitio.

In quibus partes insunt: & totum necesse est inesse.

Si toto interempto simul interimuntur partes: non erit eius diffinitio ex his: e contrario enim oportet accidere: partibus interemptis perimi totum: toto uero perempto: non necesse est partes perimi:

Si totum bonum uel malum: partes autem neutrum sint: aut e contrario: non erit diffinitio ex his.

Multa per se quidem non sunt bona: permixta autem quibusdam sunt bona: & e contrario utrumque quidem bonum: permixta autem mala: uel neutrum sunt.

Si totum ex meliore a peiore est: & non est totum meliōre quidem peius
peiore autem melius: non erit diffinitio ex his.

Si uniuocum est totum alteri parti: non erit ex his diffinitio: nulli enim lit
terarum syllaba est uniuoca.

Si non dixit diffiniens modum compositionis totius: non diffiniēt: non
enim si quolibet modo compoantur partes erit domus.

Capl. xxvi. Dicitur alterum cum altero: aut quia sunt in aliquo eodem su
ceptibili: aut in loco eodem: aut in tempore eodem.

Capl. xxvii. Si partium compositionem dixit totum: & non dixit qualis
quæ est cumpositio: non diffiniuit: ut si canem dixit esse ignis terræ &
aeris compositionem: non enim sufficit dicere compositionem: sed &
qualis & quæ determinandum est.

Compositioni idem nullum compositorum est: compositioni enim om
ni: dissolutio contraria: composito autem nihil.

Si in aliquo nata sunt esse contraria: & diffiniuit per alterum: non diffini
uit: plures enim eiusdem accident diffinitiones.

Capl. xxv. Oportet si non ad totam habeat aliquis conari. id est argumē
tari diffinitionem: eo q̄ non sit euidens tota: ad aliquam partium co
nari quæ sit nota & nō bene uideatur assignata: nam parte interempta
& tota diffinitio interimitur.

Necesse est respondentem aut suscipere quod sumptum est ab interrogā
te: aut declarare quid est quod ostensum est in diffinitione.

Quemadmodum in conuentionibus solent inducere legem: & si sit me
lior quæ inducitur interimit anteriorem: sic & in diffinitionibus faci
endum: & diffinitio alia ferenda si uidebitur melior q̄ prior: & interem
pta erit quæ posita est prius.

Necesse est considerare si quod minus est his quæ oportet habere diffini
tionem: aut quod appositum est superflue inspicere.

**Propositiones ex primo capitulo septimi libri Topicorum
Aristotelis.**

N calibus & coniugatis si iustitia idem est fortitudini: & iustus
fortis: & iuste fortiter.

In oppositis si hæc eadem sunt: & opposita his eadem secundū
quamlibet dictarum oppositionum.

In effectiuis & corruptiuis: & generationibus & corruptionibus: & in om
nibus quæ similiter se habent ad alterutrum quæcunq̄ simpliciter ea
dem sunt: & generationes eorum & corruptiones eadem: & effectiua
& corruptiua.

Cap.ii. Vnum numero oportet esse quod optimum & maximum dicitur.

Cap.iii. Si cui alterum idem & alterum: sibi inuicem sunt idem: & si non sunt ambo idem eadem: nec sibi inuicem sunt eadem.

Si aliqua sunt idem: quæcunque alteri accidunt: & alteri oportet accidere: & quibus alterum eorum accidit & alterum oportet accidere: si autem aliquid horum dissonet: palam quoniam non eadem sunt.

Si non in uno genere utrunque non idem sunt: aut si genus quidem idem: differentia autem non eadem de utroque prædicantur.

Si hoc quidem suscipit magis: illud autem non: aut si ambo suscipiunt: sed non simul: non idem sunt.

Si idem ad utrumlibet appositum non facit idem: aut si idem ab eodem ablato quod relinquitur alterum est: non erunt idem.

Posito altero siue uero siue falso: si alterum interimatur: non erunt idem.

Quæcunque de altero prædicantur: & de altero oportet prædicari: & de quibus alterum prædicatur alterum prædicari oportet: si non uero sunt idem.

Specie uel genere eadem non necesse est numero eadem esse.

Si non idem sit nomen & diffinitio: non erit diffinitionis assignata ratio.

Cap.iiii. Nullus uel pauci disputantium diffinitionem syllogizant: sed omnes principium diffinitionem accipiunt.

Diffi. Diffinitio est oratio quæ quid est esse rei significat.

Oportet ea quæ in diffinitione ponuntur in eo quod quid est de re sola prædicari: prædicantur enim de re in eo quod quid genera & differentia.

Non contingit diffinitionem esse aliud quam rem: eo quod nihil aliud in eo quod quid est de re prædicatur.

Cap.v. Si opposita diffinitio opposita est speciei: & ea quæ dicta est proposita speciei: necesse est esse.

Si contrarii diffinitio manifesta sit: & propositi diffinitio erit manifesta.

Contraria in eodem genere uel in contrariis generibus sunt.

Cap.vi. in casibus & coniugatis necesse est consequentia esse genera generibus & diffinitiones diffinitionibus: ut si obliuio est scientia amissio: & obliuisci: scientiam amittere: & oblitum esse: scientiam amisisse: & uno quolibet eorum concesso necesse est reliqua concedere.

Similiter idem dicit in effectiuis & corruptiuis: & generationibus & corruptionibus: & in his quæ sunt similia inter se: & per locum a maiori uel a minori docet construere diffinitionem.

Cap.vii. Oportunissimi locorum sunt qui sunt ex magis uel minus: & simili: & qui ex casibus: & qui ex coniugatis: quare oportet maxime continere: & promptos habere hos: utilissimi enim ad plura.

Necq; unam duorum: necq; duas eiusdem diffinitiones possibile est esse.

Cap. viii. Difficilius est construere q̄ destruere diffinitionem.

Facilius est unum concludere q̄ plura: & interimenti sufficit ad unum argumentari.

Destruere proprium & genus quam construere facilius est.

In aliis corrumpere quam facere facilius est.

In accidente uniuersale facilius est destruere q̄ construere: particulare uero e contrario: nam construendi quidem sufficit ostendere alicui inesse: de struendi ostendendum quoniam alicui non inest. **Cap. viii:**

Facil. iii. est diffinitionem destruere quam genus proprium uel accidens: construere autem difficilium.

Verisimile est in multis magis quam in paucis peccatum fieri.

Facilimum est omnium construere accidēs: quoniam q̄ inest tantum difficit ostendere: destruere autem difficillimum: quoniam minima in eo data sunt.

Propositiones ex primo capitulo octauo libri Topicorum aristotelis.

Rdinare. scilicet **propositiones probabiles ad conclusionem probabiliter inferendam** & interrogare proprium est dialectici: ad alterum enim opus eius est philosopho autem & demonstratori nihil horum pertinet.

Cap. iiii. In ordine interrogandi quædam propositiones sunt necessariæ: & quædam præter necessarias: necessarie enim dicuntur per quas fit syllogismus.

Quæ præter necessarias sumuntur sunt quatuor: aut enim inductionis gratia: ut detur uniuersale: aut ampliationis orationis, id est **propos. ii.** aut celerationis conclusionis: aut ut manifestior sit oratio.

Celerantis propositum: præsyllogizare erit ea per quæ syllogismus eius q̄ ex principio est fieri debeat: & hoc ut plurima fiant argumenta: & erit hoc si quis non solum necessarias: sed si earum quæ ad has sunt utiles aliquam syllogizauerit.

Celerantem propositum non erit conclusiones dicere: **scilicet per propositiones immediatas.** sed postea syllogizare subitas: nam sola ultima conclusionis dicta: dubium est quomodo accidit eo q̄ non præuiderit respondens ex quibus accidit non enodatis prioribus syllogismis.

Vtile erit celeranti propositum non continuas propositiones sumere: ex quibus syllogizari: sed permutatim ad aliam & aliam conclusionem positus enim conuenientibus iuxta se: magis quod accidit erit manifestum.

Oportet celerantem diffinitionem sumere ex qua uult propositionem uniuersalem concludere: non in concreto sed in abstracto. quia ut dicit respondens credet se concedere propositionem indefinitam cum concedit:

uniuersalem: nam si diceret in concreto. statim respondens magis habet instantiam: aut si dicat iratus est qui appetit poenam: debet instantiam de irato parentibus.

Celantē proponere oportet: non ut propter ipsum sed alterius gratia prætendentem. scilicet propositionem quam iunius uerentur enim respondentes quæ ad positionem sunt utilia.

Celans propositum debet maxime facere dubium utrum quod proponitur aut oppositum sumere uelit.

Celans propositum debet per similitudinem inquirere. & non in propria forma: nam & uerisimile est: & latet magis uniuersale.

Celantem propositum oportet sibi metipso quandoque facere instantiam: in suspecte enim se habet respondentes ad eos qui uidentur iuste argumentari.

Utile est spondenti dicere quoniam consuetum est qui cedi quod dicitur: pigrescunt enim respondentes quod solitum est negare: instantiam non habentes: simul etiam quia utuntur ipsi talibus. scilicet propositionibus ab omnibus concessis. cauent negare ea aliis.

Utile est arguenti celanti propositum non properare: & si omnino utile sit: nam contra properantes respondeutes magis obstant.

Utile est celanti propositum non ipsum proponere quod oportet sumere: sed cui hoc consequens est ex necessitate: nam magis conceditur eo quod non simul manifestum sit quod accidere est: & sumpto hoc sumptum est & illud.

Utile est in ultimo interrogare quod maxime uult sumere: maxime enim prima reuunt respondentes.

Nota ut dicit textus, quod ita cautela non debemus uti ad omnes: quia ad rudes primo ponenda sunt utilia: nam prima maxime admittunt ne ruditas eorum appareat: nisi sit eis ualde manifestum quod debet eis concludi sine autem cum ali qua contra eos concluditur: aduersantur per omnia: & etiam quæ sunt utilia negant. Similiter contra respondentes subtiles & ingeniosos est faciendum quia tales propter ingenium sui subtilitatem omnia principia concedunt: & confidunt de se ipsis credentes se nihil pasturos per concessa ab eis: in fine autem negant etiam quod utile est cum concludi se sentiunt: ualeat ergo ista cautela ad mediocres.

Utile est prolongare & interponere quæ non sunt utilia ad orationem: nam cum sint plura: dubium est in quo falsum sit.

Capitulum iiii. Ad ampliandum propositum: uti debet arguens inductione aut diuisione eorum quæ cognata sunt: ne necessaria autem ad conclusionem.

Capitulum v. Ad explicationem propositi: manifesta exempla & parabola sunt ferenda.

Capitulum vi. Utendum est in disputando syllogismo quidem sapientes magis

q̄ ad plures inductione autem: e contrario.

Quando inducenti in omnibus: non concedit respondens universale: tūc iustum est inducenti instantiam exigere: non inducente autem eo in ali quibus sic esse: non iustum est exigere in aliquibus non sic esse.

Oportet qui instant in altero q̄ in proposito instantiam inferre: aut dice re quoniam hoc solum est tale.

Qui instant non ferunt instantiam in æquiuoco: & si fertur: arguenti au ferendum est hoc in quo est instātia: ablato enim aliquo talium in quo est instantia cogetur ponere in reliquo. *Et isto luminetur q̄ propositio in parte falsa est uertificanda per exceptione.*

Capit. vii. Disputanti non est utendum syllogismo per impossibile: nam nisi ualde manifestum sit falsum esse non impossibile dicunt esse de monstranti autem nihil differt sic uel sine impossibili syllogizare.

Non debet arguens conclusionem interrogare. *an scilicet cōcludatur ex præmissis.* Sic enim illo renuente non uidebitur fieri syllogismus.

Si arguens unam orationem frequenter interroget male inquit.

Probare difficile: & sustinere facile est easdem hypotheses: sunt autem tā lia quæ natura sunt prima. *scilicet principia.* & postrema. *id est ultime conclusiones.* nam prima diffinitione indigēt postrema uero per multa terminantur: impossibile est enim demonstrare aliquid cum qui nō incipit a primis principiis & copulat usq; ad ultima.

Media uix probare est quæ ualde proxima sunt principio: nam enim con tingit plures ad hæc rationes inuenire: cum sint pauca media & eius & principii.

Capitulo. viii.

Est interrogantis se inducere orationem: ut faciat respondentem impro babilissima dicere: quam quæ propter positionem sunt necessaria: re spondentis autem est non propter eum uideri accidere impossibile: aut q̄ præter opinionem: sed propter positionem.

Non eadem sunt considerationes & docentibus & discantibus & collu ctantibus. neq; his qui exercent se inuicem perpectionis causa. discanti ponenda sunt semper ea quæ uidetur uera: neq; enim conatur ullus falsum docere.

Colluctantium est interrogantem quidem uideri aliquid facere omnino: respondentem uero nihil uideri pati.

Capitulo. iiii.

Necesse est respondentem sustinere orationem ponentem aut probabile positionem. aut improbabilem.

Cum improbabilis sit positio: necesse est conclusionem opponentis: sic ri probabilem cum uero probabilis improbabilem: nam oppositum semper poni opponens concludet: si autem neq; probabile neq; impro

babile quod positum est: & conclusio erit talis. **Ibi ponit textus q̄ qua-**
do positio est improbabilis simpliciter: & quaerat opponens aliquid
probabile respondententi non debet respondens simpliciter concedere
probabilia. Si uero probabilis sit conclusio: tunc concedenda sunt om
nia probabilia. Si uero neutra sit positio: tunc danda sunt omnia proba
bilia & improbabilia: dummodo sint magis probabilia conclusione:
quia principia oportet esse magis talia conclusione.

Si non simpliciter probabilis uel improbabilis sit positio: sed solum re/
spondenti: quod uidetur sibi uel non uidetur: ponendum uel non po/
nendum erit: si uero alterius opinionem obseruare uoluerit respon/
dens: ad illius intellectum aspicienti ponendum singula uel negan/
dum. **Ita q̄ illa solum concedat uel neget quæ autor opinionis conce-**
deret uel negaret.

Qui ferunt extraneas opiniones: ut bonum & malum esse idem sicut
heraclitus dicit: non concedunt adesse eidem simul contraria: non
quia non uideatur eis: sed quoniam secundum heraclitum sic dicen/
dum.

Capitulum. viii.

Necesse est omne quod interrogatur aut probabile aut improbabile: aut
neutrum esse: & ad orationem. **id est ad propositum.** uel non ad oratio
nem pertinens esse.

Si interrogatum sit improbabile: & non ad orationem: dandum quidem
est: sed significandum quoniam non uidetur: ad cautelam fatuitatis
euitandæ.

Si interrogatum sit probabile & ad orationem: dandum est. quoniam ui
detur quidem sed ualde propinquum ei quod in principio & q̄ inte/
rimitur hoc posito quod positum est.

Si interrogatum neq̄ probabile neq̄ improbabile est: si nihil ad oratio
nem pertinens est: dandum est sine determinatione. Si autem ad ora
tionem: significandum quoniam posito eo interimitur quod in prin
cipio est & qui sic responderet: nihil propter hoc uidebitur pati si præui
dens singula posuerit.

Interrogantibus improbabiliora conclusione: nihil est concedendum:

Capitulum. x.

Concessum est respondententi non intelligenti: dicere quoniam non intel
ligo: & multipliciter dicto non ex necessitate confiteri uel negare.

Nisi planum sit quod dicitur: non pigritandum a respondente dicere nō
intelligere: nam sep̄ ex eo quod non plane interrogantibus dant ob
uiat aliquid difficile.

Si notum sit quod dicitur multipliciter autem dictum sit: si in oibus. **si me**
bus. quidem uerum uel falsum sit quod dicitur dandum simpliciter

- uel negandum: si autem in aliquo quidem uerum: in aliquo autem falsum. significandum est quoniam multipliciter dicitur: & propter hoc aliud quidem falsum: aliud autem uerum.
- Si non praeuiderit respondens dubium: & in alterum. *scilicet membrum* inspiciens posuerit: dicendum ad eum qui alterum dedit quoniam non ad hoc inspiciens dedit: sed ad alterum eorum.
- Pluribus existentibus quæ sub eodem nomine & eadem oratione sunt: scilicet dubitatio.
- Si planum sit & simplex quod interrogatur: aut sic: aut non respondendum est.
- Cap. xi.** Singularia omnia concedenda sunt si sint uera & probabilia: ad uniuersale autem temptandum est instantiam ferre.
- Sine instantia uel quæ sit uel quæ uideatur: prohibere orationem: proteruire est.
- Si non contra argumentari habeat respondens: quoniam non est uerum quod inducitur: multo magis uidebitur proteruire: quod ius nec hæc sufficiat ad soluendum: nam plures habemus orationes contrarias opinioni: quas difficile est soluere.
- Est in disputationibus proterua responsio præter prædictos duos modos: syllogismi corruptio.
- Ex quibus interimunt inquirentes propositum: his a respondente aduersandum est.
- Improbabilem positionem inferre cauendum est a respondente.
- Improbabilis positio est multipliciter: nam ex qua inconuenientia conuenit dicere: ut si dicat omnia moueri aut nihil. & quæcunque sunt peioris consuetudinis eligere: & repugnanditia consiliis. *ut iniuriam facere quæ pati melius.*
- Audientes: non sermocinationes causa odiunt inferentem: sed ut ea quæ sibi uideantur dicentem odiunt.
- Quando orationes falsum syllogizant soluendum interimenti propter quid sit falsum: non enim qui quodlibet interimit soluit: si hoc falsum sit quod interimitur: sed qui interimit propter quod sit falsum.
- Novit solutionem qui sciuit quoniam propter hoc conclusio sit falsa: & præuidens uidetur esse.
- Cap. xi.** Cōtingit orationē prohibere concludi quadupliciter: aut enim interimere a quo fit falsum: aut ad interrogantem instantiam inferre: *scilicet querendo quæstionis intellectum: aut aliquam conclusionem collateralē: ut scilicet impediatur arguens.* sæpe enim non soluit quod interrogans non potest longius proferre: tertium ad interrogata: *adest præmissas.* ex hoc scilicet quod non bene ordinetur: & non propter falsitatem. dicere instantiam quarta & pessima instantia est ad tempus: quidam enim talibus instat ad quæ disputare pluris opus est tēporis quæ præsen /

tis exercitationis.

Prima earum quæ dicte sunt instantiarum est solutio reliquæ autem prohibitiones quædam sunt & impedimenta conclusionis.

Cap. xxi. Prauus fortius est qui impedit comune opus. *idest propositum quod inuestigari debet.*

Necessarium est quandoq; ad eum qui dicit. *idest responderet* non ad positionem conari *idest arguere.* quando is qui respondet contraria inter roganti obseruat.

Plures in uno impossibile est uincere.

Qui litigatorie interrogat prauè disputat : & qui respondendo non concedit quod uidetur: neq; suscipit quicq; quod uult interrogans inquitere prauè similiter.

Non similiter increpandum est & orationem per se & interrogantem: nã nihil prohibet orationem quidem prauam esse : interrogantem uero optime: ut contingit contra respondentem disputare: & e contrario.

Cap. xxi. Orationis in se quinq; sunt increpationes: prima quidem quãdo ex interrogatis non cõcluditur neq; quod propositum est neq; omnino: nihil cum sint falsa uel improbabilia: aut omnia aut plura in quibus est conclusio. Secunda est si non fiat ad positionem syllogismus. Tertia si additis quibusdã fiat syllogismus: & hæc sint peiora his quæ interrogantur: & minus probabilia conclusione. Quarta si ablati quibusdã fiat conclusio. Quinta si ex improbabilibus & minus credilibus conclusione: aut si ex ueris sed plus opera indigentibus demonstrari q; conclusio.

Nihil prohibet orationem per se quidem esse uituperabilem: ad propositum autem laudabilem: & e conuerso.

Eos qui per falsa uerum concludunt non iustum est increpare: qui est uerum quandoq; ex falsis syllogizare.

Ca. xv. Def. Philosophema est syllogismus demonstratiuus. φιλοσοφία.

Diffi. Argumentum est syllogismus dialecticus.

Diffi. Sophisma est syllogismus litigatorius. σοφισμα.

Diffi. Aporema est syllogismus dialecticus contradictionis. ἀπορημα.

Cap. xvi. Falsa dicitur oratio. scilicet syllogismus quadrupliciter: uno modo quando uidetur concludi & non concluditur: alio modo quando concluditur quidem: non autem ad propositum: quod accidit maxime in his quæ ad impossibile dicuntur. Tertio quando ad propositum quidem concludunt: non tamen secundum propriam disciplinam. Quarto si per falsa concluditur.

Cap. xvii. Petere principium quinq; modis contingit: manifestissime quidem: & primo si quis idem quod monstrari oportet petat secundo quãdo quod particulariter oportet demonstrare uniuersaliter quis petat:

Tertio si quis quod uniuersaliter est ostendere propositio particulari / ter petat. Quarto si quis diuidens petat quod propositum est. Quinto si quis eorum quæ sequuntur se inuicem ex necessitate alterum petat. Petere contraria quinque modis contingit. Primo si quis opposita petit secundum affirmationem & negationem. Secundo si contraria secundum positionem ut bonum & malum idem. Tertio si quis uniuersaliter probans particulariter petierit contradictionem: aut si hoc petens in uniuersali uniuersaliter contradictionem temptauerit sumere. Quarto si quis petat contrarium ei quod ex necessitate accidit per ea quæ posita sunt. Quinto si quis ea non sumat: talia autem petat ex quibus erit opposita contradictio. *ut scilicet sunt disperata.*

Differt contraria accipere ab eo quod est in principio tantum: quoniam huiusmodi. *scilicet petitionis principii.* quidem peccatum est ad conclusionem: nam ad illam aspicientes quod in principio est dicimus petere contraria autem sunt in prioribus in eo quod habet se aliquo modo hæc ad inuicem.

Capi. xviii. Ad exercitationem orationum primum oportet assuescere conuertere orationes. id est facere syllogismos conuersos. sic enim ad quod dicitur. *scilicet ad conclusionem.* magis habebimus nos idoneos: & in paucis. *scilicet premissis.* plures faciemus conclusiones.

Secundo ad omnem positionem quoniam sic & quoniam non sic arguendum: considerandum: & inuenienti solutionem statim quarrendum.

Tertio alternatim eligendum quæ sunt ad eandem positionem argumenta: hoc enim ad cognoscendum multam idoneitatem facit: & ad arguendum magnum habet adiutorium.

Ad cognitionem & ad physicam prudentiam posse conspiciere & conspexisse quæ utrinque accidit dicere ex hypothesi non paruum instrumentum est. Oportet huiusmodi esse boni ingenii qui *scilicet uolunt prædicta facere & se exercere in disputationibus.*

Secundum ueritatem bonum ingenium est posse bene eligere uerum & fugere falsum: qui nati sunt bene: possunt facere bene: nam qui amant & qui odiunt hoc quod profertur facile discunt optimum.

Oportet disputantes terminorum esse idoneos: & probabilium & priorum habere se promptos.

Temptandum est & his quæ sæpe incidunt sermocinationes tenere: & in orationibus.

Propositiones scire memoriter oportet: eo quod determinatas magis eas inspiciunt secundum numerum in syllogismo.

Propositionem comunem magisq; orationem. id est totam argumentationem. ad memoriam ponendum est. quia ut dicit facilius tenetur.

tota argumentatio:

Orationem unam plures facere assuescendum est: ut obscurissime abscondentibus responderi possit.

Oportet maxime fugere in uniuersale ferre syllogismos:

Exercitium est causa potestatis & maxime circa propositiones & instantias.

Dialecticus est propositiuus & instantiuus.

Proponere est unum facere quæ sunt plura: oportet enim unum omnino sumere ad quod est disputatio.

Instare est quod unum est facere plura: nam aut diuidit: aut interimit: hoc quidem dans: illud autem non dans eorum que posita sunt.

Non est cum omni disputandum necesse est enim contra aliquos prauas fieri disputationes: nam contra eum qui omnino temptat uideri profuturum iustum est temptandum syllogismum facere: non pulchrum autem.

quia sci'cer omnia negat: & oportet fieri disputationē certatoriā
Qui in disputationibus exercitati sunt non possunt abstinere a disputatione certatoria.

Incipiunt propositiones ex primo libro elenconum Aristotelis:

Lii sunt syllogismi elenchi alii cum non sint uidentur esse propter quandam similitudinem.

Alii habent habitum scientiæ bene: alii autem uidentur: tribualiter inflantes se: & fingentes se: & alii quidem pulchri propter

decorem: alii autem uidentur componentes se.

Imperiti uelut distantes longe speculantur.

Syllogismus ex quibusdam positus est ut dicatur diuersum quid ex necessitate ab his quæ posita sunt.

Eelencus est syllogismus cum contradictione conclusionis.

Quoniam non est res ipsas ferentes disputare: nominibus pro rebus utimur notis: & ideo quod accidit.

Nomina finita sunt & orationum multitudo: res autem numero infinitæ necesse ergo erit plura eandem orationem & unum nomen signare.

Quemadmodum illi qui non sunt prompti numeros ferre a sciētibus expelluntur: eodem modo & in orationibus qui nominum uirtutis sunt ignari paralogizantur.

Quibusdam magis opere pretium est uideri sapientes quam esse & non uideri.

Diff. Sophistica est apparens sapientia: non existens autem.

Opus scientis est non mentiri de quibus nouit: & mentientem manifestare posse.

Cap. ii Sunt disputationum genera quattuor: doctrinales: dialecticæ: tēptatiuæ. litigiosæ.

Diff. Doctrinales sunt quæ ex propriis principiis cuiusq; discipline: & nō ex his quæ uidentur esse respondententi syllogizant.

Oportet enim credere qui discit.

Diff. Dialecticæ sunt quæ ex probabilibus sunt collectiuæ contradictionum.

Diff. Tēptatiuæ sunt quæ sunt ex his quæ uidentur respondententi: & necessarium est scire ei qui simulat habere scientiam.

Diff. Litigiosæ sunt quæ ex his sunt quæ uidentur probabilia: non sunt autem.

Quæ coniectant qui in disputationibus decertāt sunt quinque: redargutio falsum: inopinabile: solœcismus: & facere nugari.

Qui in disputationibus corrixantur maxime uolunt uideri redarguētes. Modi arguendi sophisticæ sunt duo: alii quidem secundum dictionem: alii extra dictionem.

Modi qui sunt secundum dictionem sunt sex numero: æquiuocatio: amphibologia: compositio: diuisione: accentus: figura dictionis.

Sunt tres modi secundum æquiuationem: unum quidem quando oratio uel nomē principaliter significāt plura. Secundus quādo sic soliti sumus dicere. Tertius quando compositum cum altero plura significat: separatum uero simpliciter.

Secundum compositionem falsæ sunt: ut posse sedentem ambulare: uel quod unum solum potest ferre potest plura ferre: & discere nunc litteras sic quidem didicerat quas scit.

Secundum diuisionem sunt: ut quinque sunt duo & tria: & posui te seruum entem libertum: & quinquaginta uisorum centum reliquit diuus achilles.

Secundum accentum in his quæ sunt sine scriptura dialecticis: nō est idoneum facere orationem: in scripturis autem & poematibus magis.

Secundum accentum sunt ut metuo longas pereune lydia noctes: dormis: & heu quianam tanti cinxerunt æthera nimbi.

Secundum figuram dictionis accidunt quando non idem interpretatur similiter: ut masculinum: foemininum uel quale quantum: & econuerfo uel hoc aliquid: quale quid.

Cap. iii Extra dictionem paralogismorum species sunt septem una quidem secundum accidens: Secunda in eo quod simpliciter & non simpliciter. Tertia secundum elenchi ignorantiam. Quarta secundum consequens. Quinta secundum quod in principio est sumere. Sexta quod non est causa secundum causam sumere. Septima plures interrogationes ut unam facere.

Diff. Elenchus est contradictio unius & eiusdem non nominis sed rei: & nominis non synonymi: sed eiusdem: ex his quæ data sunt ex necessitate non connumerato quod erat in principio: secundum idem: ad idem: similiter & in eodem tempore.

Quidam omittentes aliquid ex his quæ dicta sunt faciunt apparentem elenchum.

Cap. iiii. Est omnes dictos modos fallatarum reducere in elenchi ignorantiam conuenit enim resolvere in elenchi diffinitionem.

Qui non possunt distinguere aut interroganti concedunt: aut contra non dent putantur dedisse.

Quæ uni & eidem sunt eadem sibi inuicem probamus esse eadem.

Propositio unum de uno significat.

Diffinitio eadem est unius solius: & simpliciter rei: ut hominis: & unius tantum hominis.

Cap. vi. Sophisticus elenchus non simpliciter est elenchus: sed ad aliquam similiter & syllogismus.

Quod aliquis non interrogatus arbitratur dandum: & interrogatus ponit idem.

Secundum uiamquamque artem est falsus syllogismus.

Cap. vii. Inconueniens est opinari alias ad nomen esse orationes alias ad intellectum: & non easdem.

Impossibile est aliquem uidere quod non putat.

Aliud est docere quam disputare: quoniam oportet docentem quidem non interrogare: sed eos manifestos facere: illum autem interrogare.

Qui secundum rem considerat communia dialecticus est: qui autem hoc apparenter facit sophista est.

Cap. viii. Qui ob uictoriam ipsam certant sunt litigiosi homines: & rixæ amici esse uidentur: nam quis omnino uincere uolunt omnia apprehendunt: hi litigiosi sunt.

Qui propter gloriam certant quæ in differentiis est sophistici sunt.

Non est dialecticus circa aliquod genus determinatum: neque ostensiuus illius: neque talis qualis uniuersalis neque enim sunt omnia in uno aliquo genere: neque si essent possibile esset sub eisdem principiis esse ea quæ sunt.

Nulla ars demonstratiua alicuius: naturæ interrogatiua est: non enim possibile utramlibet partium dare: nam syllogismus non fit ex utrisque.

Est experimentum sumere non scientis: & eum qui nescit rem.

Omnes etiam idiotæ utuntur quodammodo dialectica: & temptatiua: nam omnes usque ad aliquid conantur diiudicare pronunciantes.

Arguunt omnes, scilicet idiotæ & sine arte participant id de quo artificialiter dialectica est: & arte syllogistica dialecticus & temptatiuus.

Capl. viii. Falsum in aliquo ostendere & ad inopinabile ducere primo est ex eo quod interrogat quodammodo. *idest celante* secundo intet / gare multa: quamuis determinatum sit ad quod disputat. tertio ea quæ uidentur dicere probare. *idest laudare*. nam hoc facit quandam ido / neitatem ut ad inopinabile ducat uel falsum. quarto si interrogatus di / cat aut neget aliquid horum ducere ad quæ argumentari idoneus est. quinto nullam statim interrogare positionem sed confiteri ob hoc se interrogare q̄ discere uelit.

Ut ad inopinabile ducat considerare debet opponens ex quo genere. *idest lecta*. est qui disputat: deinde interrogare quod pluribus. *idest illius recte habūdat. idest uidetur*. secūdo debet cōsiderare que ex no / luntatibus occultis & manifestis opinionibus procedunt tertio consi / derare ea quæ sunt secundum naturam & legem contraria enim esse naturam & legem dicunt quarto considerare ea quæ pluribus & sapien / tibus sunt contraria.

Lex opinio plurium est: sapientes autem secundum naturam & secūdam ueritatem dicunt.

Capitulo. x.

Facere nugari erit: si opponens supponat q̄ nihil differat nomen. *idest no / men per se sumptum: uel cum alio uel orationem dicere: ut duplum & dimidii duplum*.

Capitulo. xi.

Contingit ducere ad solecismum & uideri: & non ducere & uideri: & du / cere & non uideri: quemadmodum dicit cecilianus si ficus sit secun / dæ declinationis qui dicit ficus naturas solecismum facit: non uide / tur autem pluribus: qui uero ficos uidetur quidem sed non facit.

Capitulo. xii.

Ad redarguendum unum quidem utile est longitudo: difficile est enim simul multa conspiciere. Secundum uero festinatio: nam tardiōres mi / nus præuident. Tertium ira & contentio: conturbati enim minus pos / sunt conseruare orationem elementa autem iræ sunt: manifestum re / spondentem facere q̄ uult iniuste agere: & circa omne impudentem esse. Quartum permutatim interrogationes ponere. Quintum propo / situm occultare: nam occultatio est latendi causa: latere autem causa fallaciæ.

Ad negantes quæcūq; opinantur esse ad propositum: interrogandum est oppositum uelut contrarium uelit sumere: aut duorum ex æquo in / terrogationem facere: nam cum dubium est quid opponēs uelit sume / re minus graues fiunt respondentes.

Quando respondens dedit singulare inducenti uniuersale ut concessio / utendum est uniuersali: nam plarumq; putant & ipsi dedisse. & audien

tibus uidetur propter memoriam inductionis.

Quando respondens dedit in quibus non nomine significatur uniuersale sed similitudine: utendum est opponenti ad hoc quod expedit illo si simili: latet enim plerumque similitudo.

Quando respondens admittit contrarium debet opponens inquirere sub aliqua disunctione.

Appositis iuxta se contrariis & maiora & magna uidentur: & peiora & meliora.

Sæpe facit uidere redargui maxime sophistica calumnia interrogantium cum nihil syllogizantes non interrogationem faciunt de hoc quod ultimum est sed conclusiue dicunt uelut syllogizantes: non ergo hoc & hoc.

Opponens debet laudare responsionem respondentis: si concedit aliquod inopinabile: & interrogare oppositum illius inopinabilis an sit uerum uel falsum: & si concedat illud oppositum fiet contra ipsum uerus elenchus: si non: fiet apparens.

Opponens debet considerare in positione respondentis si sit contrarium prius dictis ab eo.

Si opponens instat argumento opponentis: opponens fingere debet multiplicatam aliquam in suo dicto.

Si respondens uideat respondentem percipere multiplicatam in oratione: debet præuenire soluendo illum defectum & interrogare alia: ut credatur uere arguere.

Si opponens non habeat argumentum ad principale propositum debet se transferre ubi habundat argumentis: & si respondens quærat quare se transferat respondeat solummodo in generali & sibi intendit contradicere.

Opponens non debet interrogare omnes propositiones quæ ualent ad propositum: sed ut concessis uti.

Ex secundo libro elenchorum. Capitulo. I.

Circum solutiones parallogismorum utile est ad philosophiam: & ad gloriam circa omnia exercitatum esse uidem: & in nullo in scie se habere.

Qui ab alio facile parallogizatur: & hoc non sentit & ipse a se hoc patitur sæpe.

Non est idem soluere uitium orationis: & interroganti posse obuiare uelociter: nam quod scimus sæpe transpositum ignoramus.

Citius & tardius exercitatione fit magis: quare si manifestum nobis sit: immeditari autem simus: fallimur: temporibus frequenter.

Facilius est componere paralogismos q̄ soluere.

Contra litigiosos syllogismos obstandum est non ut contra arguentes: sed ut contra apparentes: quare ut non uideantur corrigendi sunt.

Accidit sæpe uidentes amphibologiam pigrescere diuidere: eo q̄ frequēter talia proponantur ne ad omnia uideantur graues esse: quare quando data est diuidere non pigritandum.

Nulli eorum quæ æquiuoca sunt conuenit respondere simpliciter: & si de omnibus uerum sit: quoniam nō oportet ad duas interrogationes unam responſionem dare.

Capitulum II.

Respondens nō debet multa cōcedere: & si uera uideantur: sed dicere tractat: uel ita: sic enim non fiet elenchus.

Si respondens aliquod inopinabile cogatur dicere: debet dicere hoc multis uideri sic enim inopinatum non uidebitur fieri.

Si respondens ad inconueniens ducitur: & antecedens sit propinquum consequenti: dicere debet q̄ petit quod in principio est.

Quando ab arguente uniuersale non nomine proprio sumitur sed in parabola: dicendum est a respondente quoniam non ut datum est neq̄ ut proposuit sumit.

Quando obscurum est & truncatum quod proponitur: non concedendum simpliciter.

Quando duo proponuntur respondenti: cum alterum quidem est: alterū ex necessitate uidetur esse: debet potius respondens negare consequens quam antecedens: quia difficilius est illud syllogizare: & uniuersaliter duobus sibi propositis debet quod facilius est dare & difficilius ad probandum negare.

Si duo habebant contrarium & respondens dare nesciat dicendum est contrarium quidem esse: nomen autem non esse alterius contrarii.

Si dubium proponitur respondenti cuius sunt contrariæ opiniones debet dicere quoniam huius sunt contrariæ opiniones assignando eas: & sic non putabitur mentiri: & faciet orationem sine elenchō uideri.

Si respondens presenſerit interrogationes: prius insurgendum est & prædicendum. Sic enim maxime interrogantem prohibebit arguere.

Capitulum III.

Diffi. Solutio recta est manifestatio falsi syllogismi: secundum quam interrogantem. **Id est præmissam.** accidit falsum.

Falsus syllogismus fit dupliciter: aut quia syllogizatum est falsum: ut quia non est syllogismus sed apprensus.

Debet respondens orationes syllogisticas falsum syllogizantes interimere.

do scilicet premissas. Soluere: apparet uero diuidendū scilicet p^{re}missas.

Volentibus soluere orationem primum respondendum est si syllogizata est aut non: deinde utrum sit uera conclusio aut non: quatenus diuidentes uel interimentes soluamus.

Cap. viii. Ad eos qui plures interrogationes unam faciunt: statim in principio determinandum: nam interrogatio una est ad quam una est responsio.

Nec plura de uno: nec unum de multis: sed unum de uno dicendum uel negandum.

Cap. ix. Orationem aliam sunt faciles respici: aliam difficiliore.

Qui est secundum æquiocationem paralogismus uidemus esse lenissimus: & orationes huiusmodi ridiculosæ: & non digne solutione.

Acus oratio est quæ dubitare facit maxime mordet enim hæc maxime respondentem.

Oratio accerrima dicitur quæ ex maxime apparentibus quæ maxime probabile interimit.

Socrates interrogabat sed non respondebat: fatebatur enim nescire.

Earum quæ inueniuntur aliarum scientiarum omnium scilicet a logicis quæ ab aliis sumpte sunt: & prius celebratæ particulariter id est solum quantum ad principia. augentur ab eis qui accipiunt postea: quæ autem ex principio inueniuntur parum in primis solent augmentum sumere: reutilius autem est illo quod postea ex his fit augmentum.

Principium omnium scilicet scientiarum. est maximum: quare & difficilimum: quanto enim optimum potestate tanto prauissimum magnitudine: difficilimum enim est uideri.

Principio inuento facile est addere & augere reliquum:

Qui principia rhetoricæ inueniunt & aliarum artium omnino ad paruum quid perduxerunt: qui autem nunc famosiores sunt assumentes a multis uelut ex successione particulariter colligentes sic auxerunt: tylias quidem post priores: tylimachus post tyliam: theodorus autem post hunc.

Artis logicæ ante me scilicet ante aristotelem. nihil omnino erat prescriptum: se uelox id est labilis a memoria. quia sine arte erat doctrina discipulis ab eis: non enim artem sed quæ ab arte sunt dantes antiqui erudire arbitrati sunt.

Reliquum erit omnium uestrum & eorum qui audierunt hoc opus omnis artis indulgentiam: inuentis autem multas habere gratias.

Explicunt auctoritates ex secundo elenchorum Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex primo libro rhetoricæ aristotelis: secundum interpretationem georgii trapezuntii Ex primo capitulo quod de eisdem est rhetorica & dialectica & de ipsius utilitate.

Rhetorica cum dialectica conuertitur: nam de eis utraque est quæ cognoscere quodam modo communiter est: & nullius determi-

nata scientia.

Omnes scientia rhetorica & dialectica quodammodo participant: omnes
usqueque tum querere ac reddere rationem: tum defendere ac accusare co-
natur: uerum multi haec temere non nulli exercitatioe ac habitu faciliant.
Quicumque eloquentiae artes ad presens usque composuerunt: parum ipsi
us particulam adinuenerunt.

Fidem facere rethori artificiosum tantummodo est: caetera uero accedunt.
Enthymemata persuasionis nerui sunt.

Indignatio misericordia ira caeterique animi affectus non de ipsa re sunt sed
commouendi iudicis causa.

Quidam (ut Ariopagita) recte prohibent litigantem praeter rem quicquid di-
cere: non enim oportet in iram: aut inuidiam aut in misericordiam im-
pellendo a recto iudicem flectere: ne similes ei simus qui eam qua usu-
rus sit regulam prius inflectit.

Perspicuum est nihil ad litigantem pertinere nisi ut ostendat utrum res sit
nec ne: & utrum factum sit an non: si uero magnum aut paruum iustum
aut iniustum: quae legislator non determinauit: ea non a litigantibus ac-
cipere sed per se ipsum iudicem scire oportet.

Maxime conuenit ut quae recte positae sunt leges cuncta ipse determinet
quae determinari queant: & quam minima iudicibus relinquant: primum
quia unum aut paucos prudentes qui leges ferre ac iudicare possint fa-
cilis est inuenire quam multos: deinde quoniam longi temporis conside-
ratione leges feruntur: cum iudicia breuissime conficiantur: itaque diffi-
cile est ut bene a iudicibus iustum & conducibile distribuatur.

Legislatoris iudicium non de singulis nec de presentibus: sed de uniuersa-
libus & de futuris est: praeter uero ac iudex de presentibus iam deter-
minat: & iudicant: inde sit ut cum & ament & oderunt: sua quoque utili-
tas connexa sit: non satis queant ueritatem perspicere: sed propria uel uo-
luntas uel dolor iudicia sua obumbret.

Factum esse aut non factum: & fore aut non fore: esse quoque uel non esse:
haec omnia cum non possit legislator preuidere iudicibus relinquenda
necessario sunt.

Melior ac ciuitatibus utilior deliberatiua preceptio est: quam iudicialis.

Minus in deliberationibus conducit praeter rem dicere: minusque maliciae
deliberatio habet: quam iuris dictio cum sit communis: hic enim de suis qui
audit iudicaturus est: itaque nihil aliud demonstrare oportet: nisi quod sic se
habet ut consiliarius dicit.

Perspicuum est fidem demonstratione fieri: tunc enim uehementer credi-
mus cum demonstratum esse putauerimus.

Definitio. Enthymema rhetorica est demonstratio: quod praecipuum est in de-
monstratione persuasione.

De quolibet syllogismo dialectica uel uniuersa uel pars ei' qdā cōsiderat.
Eiusdē uirtutis est ut ueri & uerisimilis consideratio.

Homines satis ad ueritatem nati sunt: & ut plurimū ueritatē cōsequūtur.
Oportet ut sicut in syllogismis ita in rhetoricis contraria persuadere pos-
simus non ut utraq; faciamus: (nā mala faciunda non sunt) sed ne nos
lateant quomodo se habeant: & ut cum alii non iuste utantur oratione
soluere possimus.

Aliarum artium nulla de cōtrariis ratiocinatur: sed dialectica & rhetorica
id solā faciunt: cum utraq; similiter de contrariis sit: quis non similiter
res subiecte se habent: sed semper uera prāstantioraq; secundum natu-
rā melius syllogismo colligūtur: ac ut simpliciter dicā credibilia sūt
Absurdum est si non posse corpore sibi prāsidio esse turpe sit: ratione ue-
ro non sit: quod hominis magis est: q̄ usus corporis.

Officium rhetoricæ non est persuadere: sed posse quæ in singulis credibi-
lia sunt perspicere: ueluti etiam in cæteris artibus: nec enim est. medici-
næ sanitatē inducere: sed quo ad usq; possibile sit: ad hoc usq; pducere:
cū possibile sit esse eos qui nullo possint pacto sanari bene tātū curare:

Rhetoricæ est tam quod credibile est q̄ quod credibile uidetur perspicere:
res: ut dialecticæ tam syllogismum q̄ apparentem syllogismum.

Dialecticus cauillator non uiribus sed electione: rhetor uero tā scientia q̄
electione orator erit cauillator enī. i. sophista sit si in utēdo syllogismū
apparentē eligit: quia uiribus dialecticus electione cauillator ē: sed hæc
in oratore nō destingūtur: nam uiribus utrūq; uidet. s. tam quod credi-
bile q̄ quod apparet & cū finis suus persuadere sit nō est demonstrādis
cauillator si etiam apparentibus d persuadendum utatur.

Capitulum secundo quid sit rhetorica quod eius subiectam.

Defin. Rhetorica est uis quā quod in unaquaq; re probabile est perspicitur.
Persuasionum aliæ sine arte sunt: aliæ artificiosæ.

Defin. Persuasiones sine arte sunt quæ non a nobis excogitantur: sed cū ex
sint assumuntur: ut testes cruciatus scripta: artificiose uero: quæ ratione
ac uia a nobis excogitari possunt.

Persuasionū quæ ratione parantur genera sunt tria: nam alia in moribus
sunt eius qui dicit: alia in auditore modo quodam afficiēdo: alia in ra-
tione ipsa cum demonstraremus aut demonstrare uideamur.

Probis & magis & facilius de omnibus simpliciter credimus: nam probi-
tas dicentis: non (ut quidā eorum qui artē scripserūt nihil affert ad pro-
bandū: sed forte (ut breui absoluam) prācipuam mores fidem faciunt:

Non similiter iudicium reddimus cum dolemus & cum lætamur: aut cū
diligimus aut cum odimus.

Rhetorica est quasi propago dialecticæ: & eius negotii quod cum de affe-
ctibus sit æquum est ut ciuile appelletur.

no ē aff. rhetoricæ
ff. uide

no uel inuāt
rhetoricæ

Enthymema syllogismum tharthicum: extremum uero rhetoricam inductionem appello.

Si multis aut similibus sic se habere ostendas: ibi quidem inductio: hic autem extremum uocatur.

Si cum quædam sint aliud quid illorum causa eueniat præter illa: quoniam illa sunt: aut uniuersaliter aut ut in plurimum: ibi quidem syllogismus: hic autem enthymema uocatur.

Ars nulla considerat singularia singularia enim infinita sunt & sciētia nequeunt contineri.

Consultamus de his quæ uidentur utroque posse pacto fieri: nam de his quæ dicitur fieri aut fore aut se habere non possunt nemo sic existimans consultabit: cum non aliter quam sic consultari possit.

Fluunt enthymemata ex probabilibus & signis.

Dist. Probabile est quod semper fere solet fieri: uerum non simpliciter: si quod se habet ad illud ad quod est probabile: ut uniuersale ad particulare.

Probabile quod græce ἐκ τὸν dicitur est & cetera nam si particulariter capiatur statim apparet quod possunt aliter se habere: ut in hoc hæc mater diligit filium suum uel sic medea diligit filium suum hoc iam nec est nec apparet probabile: hæc uero propositio mater diligit filium probabilis est & habet se ad illud quod est probabilis ut uniuersale ad particulare: hæc græce ταῖς

Signorum aliud quidem se habet ut singulare quiddam ad uniuersale: ut si quis asserat omnes sapientes iustos esse: quoniam socrates cum esset sapiens iustus erat: aliud ut uniuersale quiddam ad particulare: ut si quis fabricare hominem dicat: & eius signum esse quod crebro respicit.

Probabilium & signorum quod necessarium est argumentum dicitur: nam cum non possint soluere quod dictum est tunc potant argumentum esse allatum quasi demonstratum sit atque conclusum.

Dist. Exemplum est non ut totum ad totum: neque ut pars ad totum: neque ut totum ad partem: sed ut pars ad partem: simile ad simile: quando utraque sub eodem genere sunt: sed unum altero magis perspicuum.

Capitulum tertium de tribus generibus orationum & uicibus iporum.

Ex tribus oratio constituitur: ex eo qui dicit: de quo dicit & ad quem: id est ad auditorem penes quem etiam finis est.

Necesse est auditorem aut spectatorem esse: aut iudicem: iudicem aut præteritorum aut futurorum.

Dist. Qui de futuris iudicat senator est: qui de præteritis iudex: qui uero de facultate spectator est.

Tria sunt genera dicendi: deliberatiuum: iudiciale: demonstratiuum.

Deliberatiue orationis aliud suasio: aliud dissuasio est: nam semper & qui priuatim consulunt & qui publice concionantur horum alterum agrediuntur.

W finis

Iudicialis orationis aliud accusatio aliud defensio: horum enim alterum occupant litigantes.

Demonstratiue orationis aliud laus aliud uituperatio.

Consulenti tempus futurum accomodatur litiganti preteritū: demonstrāti præcipue presens.

Omnes secundum ea quæ presentia sunt laudant aut uituperant.

Consulenti finis est utile aut contrarium: nam qui suadet ad melius hortatur: qui autem dissuadet quasi a peiore dehortatur: litiganti finis est iustum aut iniustum: laudanti aut uituperanti honestum uel turpe.

Argumenta & probabilia & similiter signa rhetoricæ propositiones sunt.

Diffi. Enthymema est syllogismus ex probabilibus & signis constans.

Capitulum. iiii. De quibus deliberatio esse solet.

Tenendum est non de omnibus bonis aut malis consiliarium consulere: sed de his quæ possunt fieri & nō fieri: sed neq; de cunctis contingentibus (sunt enim quædam a natura quædam a fortuna bona quæ quis contingentia sint nihil tamen ad ea confert deliberatio: sed de his quæ / cunq; ad nos referri nata sunt: quorumq; origo ac causa in nobis est.

Verum est rhetoricam ex resolutiua scientia & ea civili quæ de moribus est: composita esse.

Maxima de quibus omnes consultant & quæ deliberantes aggrediuntur quinq; ferre numero sunt: de opibus: de bello ac pace: de regionis locorum custodia: de his que inferunt & efferuntur: de legumlatione.

Non solum rerum accessiones: uerum etiam expensarum attenuatio nos reddunt ditiores.

Similia a similibus fieri consueuerunt.

Ad ciuitatem tutandam non minimum est ciuem legislationis esse sagacem: nam salus ciuitatis in legibus sita est.

Ad ferēdas leges peregrinationes: quibus multarum gentiū leges cognoscisci possunt: perutiles sunt.

Ad publica cōsilia diligenter perscripta rerum gestarū hystoria utilis est.

Capitulum. v. De foelicitate ac fine deliberantium.

Diffi. Foelicitas est uel fortuna secūda cum uirtute: uel per se sufficientia uitæ: uel uita tuta & iocundissima: uel possessionū facultas & corporis uires cū factiua conseruatiua amplificatiuaq; horum uirtute.

Diffi. Nobilitas gentis & ciuitatis est indigenas esse aut uetustissimos: & primos duces illustres: multos quoq; ea ex gente in rebus quæ expetuntur præclaros extitisse.

Diffi. Priuata nobilitas est quæ a uiris aut a mulieribus est: legitima ab ipsius procreatio: & aut uirtute aut diuitiis aut alia re laudata primos claros fuisse: multosq; famulos ea ex gente uiros & mulieres iuniores ac seniores fuisse.

Nob. l. iiii.

Est foeminarū uirtus corporis quidē forma & proceritas: animi uero pudicitia & operandi studium absq; illiberalitate.

Ciuitates quibus haud bonæ sunt mulieres: secuti lacedæmoniis ea media pene felicitatis parte priuantur.

Diffi. Amæna sūt quibus frui queas: quibus uero fruimur ex his nihil magni præter usum consequimur.

Amæna

Diuitem esse in utendo magisq; in possidendo consistit: uteris enim operatio est: possessio uero ipsa diuitiæ sunt.

Diffi. Gloria est cum uirtuosus a cunctis existimatur: aut id habere putatur quod cuncti uel plures: uel probi uel prudentes expetunt.

Diffi. Honor est benefactori gloriæ inditium.

Honorantur maxime atq; merito qui beneficia contulerunt: deinde qui conferre queant.

Multi honorem assequuti sunt quis parua præbuerint: sed modus profuit atq; occasio.

Honoris partes sunt sacra: memorations: decantationes carminū: aut soluta orationis ad laudem recitatio: loci primi consessus sepulcras: imagines publici uictus: ad hæc etiā barbara: ut inclinari: loco credere: munera quoq;: sed alia apud alios honoratiora sunt.

Munus

Diffi. Munus est rei alicuius donatio: atq; honoris signū quapropter famæ auidi quā ambitiosi donari cupiunt: cum id donatio habeat quod utriq; appetunt.

Corporis uirtus est sanitas:

Pulchritudo alia in alia ætate est: nam iuuenis pulcher est: cui commodū ad subeundos & cursus & uolentia labores corpus est: aspectusq; insuper iocundum. uir uero pulcher qui & labores bellicos sustinere queat: & ita iocundus aspectu est ut simul quoq; dum uideatur terreat.

Diffi. Vires sunt quibus possis quod mouere cupias: ita mouere ut uelis: Mouemus aut trahentes aut pellentes aut eleuantes: aut decedentes: aut comprimantes.

Corporis certatiua uirtus ex magnitudine robore uelocitateq; constat.

Pancratista dicitur qui percutiendo & luctando olympi: uincebat pentachlus uero qui quinque certaminibus uicerat, pugnis scilicet castu cursum saltu & luctatione. & dictus est a πᾶσι τε q; est atq; ἀλ σ certamen.

Qui præmere ac retinere potest luctator est: qui pulsando pellerere percursor est qui utrisq; pancratista est: qui omnibus moribus pentachlus est.

Senectus bona est quæ tarde inuadit & dolores non infert.

Qui ualitudinarius est & non robustus cum facile patiatur & doleat uitæq; breuioris sit non est felix.

Diffi. Amicus est qui quæ fore bona amico putat: ea propter ipsum agit

amicum

Diffi. Secunda fortuna est cum omnia uel plurima uel maxima bona eorum quorum ipsa fortuna causa est forte eueniant atq; permaneant.

Capitulum vi. De bono ac uili.

Non de fine sed de his quæ sunt ad finem quilibet consulit.

Diffi. Bonum est quod sui ipsius gratia est expetendum: & id cuius gratia aliud quiddam appetimus. & quod omnia expetunt uel quæ sensum habent: uel quæ intellectum aut habent: aut si haberent expeterent & efficiens atq; conseruans & id ad quod hæc consequuntur.

Quicquid qui de singulis est intellectus tribuit: id unicuique bonum est.

Exercitatio plerumq; sanitatem efficit.

Acquisitiones bonorum & malorum abiectiones necessario bonæ sunt: Maioris boni pro minore: & minoris mali pro maiore acceptio bona est.

Cum uoluptatem omnia animalia secundum naturam appetunt: iocunda ac speciosa bona: bona esse necessarium est.

Fœlicitas per se ipsam expetibilis est & sufficiens: omnesq; animi & corporis uirtutes gratia eius appetimus.

Viueret per se ipsum expetendum est: & si nihil aliud bonum inde sequeretur.

Dici solet mala cunctis similiter hominibus obesse.

Quod maius est q̃ oporteat id malum est.

Multi quasi omnes apparent.

Nemo laudat quod bonum non est.

Possibilia duplicia sunt: scilicet quæ uix fiunt: & quæ facile.

Diffini. Facilia sunt quæ uel sine dolore uel breui tempore fiunt.

Diffi. Difficile est quod cum dolore aut multo tempore fit.

Capitulum vii. De maiore & minore.

Excessus generum & eorum quæ in generibus maxima sunt proportio: naturaliter se habent: ut si uir maximus maior est quam fœmina maxima: omnino quoq; uiri fœminis maiores: & si omnino maiores sunt fœminis uiri: aut quoq; maximus maxima fœmina maior.

Cum quippiam ex aliquo sequitur: hoc ex illo non sequetur.

Quod sequitur aut simul sequitur: ut si sanus est sequitur quod uiuat: ex hoc uero illud non sequitur: aut postea: ut scire ex adiscere: aut potestatem ut ad sacrilegium furtum.

Maioris boni efficientia ipsa quoq; maiora sunt.

Quod per se expetibile est: eo quod non per se maius bonum est.

Sine causa & principio impossibile est aliquid esse aut fieri.

Cum duo principia diuersorum sint quod a maiore principio est maius est.

Duorum principiorū aut causarum qđ maioris principii est cā: maius est.
 Quod rarius est: eo maius est quod habeamus ut aurum ferro.

Cuius contrarium maius id maius est.

Cuius priuatio maior id maius est.

Sicut cause principia se habēt ad maius & minus sic & effectus: & e cōtra.

Quorum excessus eligibilior aut pulchrior est: & ipsa eligibilia & pulchriora sunt: & e contra rerum meliorum excessus meliores sunt & pulchriorum pulchriores.

Quorum cupiditas melior & laudabilior est: & ipsa meliora & laudabiliora sunt.

Quarum scientia pulchrior est magisq; expetitur: ipse quoq; res pulchriores sunt magisq; expetuntur.

Pericles in funebri ait oratione ita ciuitatem iuuentute ablata deformem esse: ut annus si uer ab eo remoueretur.

Accipere qđ facere beneficiū eligibilis uidetur: illud enī uel si nemo sciat te accepisse profecto eliges: hoc si occultum futurū est te contulisse nō uideris electurus.

Eligibilis est iustum uideri qđ esse: at sanum esse non ita.

Vno plura meliora sunt: duo enim in unū compolita totū maius efficiūt.

Capitulum viii. De numero policiarum in ipse ac finibus eorum.

Cunctis utilitas persuadet.

Tot sunt principantes quot respublicæ quare quattuor respublicæ sūt scilicet populi paucorum optimatum: unius quod principatur ac iudicat.

Diff. Populus est ciuitas uel respublica ī qua sorte magistratus declaratur.

Diff. Paucorū potestas est respublica in qua cēsu magistratus declaratur.

Diff. Optimatū potestas est respublica in qua qui disciplina legibus posita excellunt principantur.

Qui legibus semper optemperarunt ii optimi uidentur.

Diff. Monarchia est respublica in qua unus omnium dominus est.

Diff. Monarchia si ordine quodam constituta est: regnum dicitur: inordinata uero tyrannis appellatur.

Popularis status finis libertas est: paucorum uero diuitiæ: optimatū autē quæ ad disciplinam & ad leges pertinent: tyrannidis uero custodia.

Nō solū rationibus sed oratiōe affecta & morata fidē facimus: credimus enim eo facilius quo qualis quidam orator uidetur: id est si uir bonus si beniuolus aut utrunq;.

Capi. viiii. De honesto ac laudabili quæ ad demonstratiuū genus pertinet.

Honestum est quod cum bonum sit idcirco iocundum quoniā bonū est.

Diff. Virtus est uis quædam productiua & conseruatiua rerum bonarū: uisq; bene faciendi multa & magna & omnia in omnibus.

Neceffe est si uirtus benefaciēdi uis est: maximas eōs esse uirtutes quæ plu

De pulchritudine

Monarchia

no

honestum

num aliis conferunt quapropter iustos ac fortes maxime laudat: cū
alii bello alii pace utiles hominibus sint: deinde liberales: non enim cō
tendunt de pecuniis sed largiuntur eas quas summo opere ceteri cupiūt

Diff. Iustitia est uirtus qua singuli sua secundum leges possident.

Diff. Iniustitia est per quam aliena singuli contra leges retinent.

Diff. Fortitudo est uirtus quam actui bonarum rerum ut leges iubent in
periculis sumus legibusq; administratiua huius contrarium timor est.

Diff. Liberalitas est uirtus pecuniis benefactiua illiberalitas contrarium.

Diff. Magnanimitas est uirtus magnorum beneficiorum effectiua: huius
contraria pusillanimitas.

Diff. Magnificencia est uirtus magnitudinis sumptuum effectiua huius
contraria modicitas.

Diff. Prudentia est mentis uirtus qua de bonis ac malis quæ ad foelicitā
rem pertinent bene possumus consulere.

Non semper quod iuste fit honestum est: cum enim damnatur quis: turpe
magis est si iuste fit: q̃ si iniuste.

Alceo dicenti uellem tibi aliquid dicere: sed pudor impedit: sapho respon
dit: si bona laudabiliaq; cuperes: nec lingua turpe aliquid dicere medi
taretis: nullus oculos pudor retineret.

Laudabilius est inimicos ulcisci potius q̃ reconciliari: nam malū pro ma
lo reddere iustum est: omneq; iustum laudabile.

Apud laconas comam nutrire laudabile est: nam quoniam non est facile
seruile quicq; facere opus crinitum hominem: libertatis id apud eos in
ditium est.

Laudabilius est nulla uti arte fabrilis: liberum nanq; est non uiuere ad aliū.

Virtutis eximiae est cunctis benefacere.

Laus ex operationibus est.

Diff. Laus est oratio magnitudinem uirtutis ostendens.

Verisimile est bonum esse ex bonis: & bene educatum bonum esse.

Laudamus eos qui fecerunt: quoniam facta signa sunt habitus: nam & eū
qui non fecit laudaremus si talem esse crederemus.

Non oportet secunda fortuna confidere nimium: sed his quæ a seipso sunt.

Capitulum. x. De accusatione & defensione.

Diff. Iniuriari est sponte præter leges officere.

Legum alia propria alia comunis.

Diff. Propria legem dicimus qua ciues scripta utuntur: comunem uero
qua non nulla etiam si scripta non sunt apud omnes tamen ualere ui
dentur.

Sponte facimus quæcunq; cognoscentes & non coacti facimus.

Quæ sponte facimus cuncta eligimus.

Nemo ignorat quæ eligit.

Diffi. Voluntas est appetitus boni cum ratione. nullus enim aliquid uult nisi cum bonum esse putauerit.

Appetitiones irrationabiles sunt ira & concupiscentia.

Necesse est quæcunq; homines agunt septem eos causis agere: fortuna: uir: natura: consuetudine: ira: cupiditate: neq; oportet secundum ætates aut habitus ea quæ aguntur distinguere.

Si accidit ut iracundi aut cupidi iuuenes sint: non propter ætatem agunt quæ agunt: sed propter cupiditatem ac iram.

A fortuna sunt quæcunq; ita fiunt: cum eorum causa in determinabilis sit nec huius gratia: nec semper: nec ut plurimum: nec ordine fiant.

Natura fiunt quæcunq; causam ordinatam in se ipsis habent: nam aut semper aut ut plurimum sic eueniunt.

Vi fiunt quæcunq; preter cupiditatem ac rationem propter res ipsas fiunt consuetudine fiunt quæcunq; ideo faciunt quoniam sæpe fecerunt.

Ratione fiunt quæ cum sint ex bonis conferre: uideantur uel ut finis uel ut ad finem: propter utilitatem aguntur: nam quædam etiam intemperantes agunt utilia uerū nō propter utilitatem sed propter uoluptatem.

Ira fiunt quibus ulciscimur.

— Differūt pœna & ultio: nam pœna eius qui patitur gratia fit: ultio autem eius qui facit ut expleatur.

Cupiditate agunt quæcunq; iocunda uidentur:

Consuetudo & ea in quibus assueri sumus iocunda sunt: nam multa eorū quæ natura iocunda non sunt cum uoluptate faciunt qui assueri sunt.

Quæcunq; propter se agunt homines omnia uel bona sunt uel bona esse utuntur. & aut iocunda aut uidentur iocunda.

Ponimus malorum uel apparentium malorum reiectionem: aut minoris pro maiore assumptionem in bonorum numero. cum eligibilia quodammodo sint: & similiter doloris uel apparentes doloris reiectionem: aut minoris pro minore assumptionem iocundis connumeramus.

Capitulum xi. De iocundis.

voluptas

Diffi. Voluptas est motus animæ quidā ac affectio tota simul & sensibilibiter in naturam proficiens: dolor autem contrarium.

Cum sæpe ipsum ipsi semper propinquum sit: & ipsius quidem semper natura sit: ipsius uero sæpe consuetudo: nature consuetudo similis est: & quod uiolentum non est.

Cupiditatum alie irrationabiles sunt ut quas ex nulla cogitatione cupimus: quales sunt quæ natura esse dicuntur ut quæ sunt per corpus: rationales uero sunt cum quædam persuasi cupimus: nam multa & expectare & possidere cupimus cum audierimus persuasique fuerimus.

Necessarium est iocunda omnia esse uel in sentiendo presentia: uel in recordando præterita uel in separando futura.

Præsentia sentimus: præterita meminimus: futura speramus:

Iocundum est seruato meminisse periculi: latatur enim uir post labores cum multa tulisse multaq; gessisse recordetur: cuius causa est: quoniam malum etiam non habere iocundum est.

Nemo irascitur illis quos ulcisci putat impossibile: illis etiam qui potētia excedunt aut non irascuntur aut minus irascuntur.

Irasci iocundum est.

Amantes cum alloquuntur aut scribunt aut quicq; aliud faciunt ad eum quem absentem amāt gaudent: in omnibus nanq; his quasi sentire putant eum quem amant cum eius recordentur.

Amoris inditium omnibus est si non solum cum adest quem amant letantur: sed absentis etiam memoriam tenētes amanti: hic etiam cum mæsti sunt quoniam nō adest & in luctu & in fletu inest quāda uoluptas.

Ulcisci iocundum est: nam qui irascūtur magnopere dolent non ulu: sperantes autem gaudent.

Vincere iocūdū est: nec cōtētiōis solū sed oībus: excessus nanq; imaginatio fit: cuius rei oēs aut moderate aut magis etiā q̄ oporteat cupidi sūt

Quoniā uincere iocūdū est ludos etiam oēs qui pugnae aut cōtentionis spetiem habent iocūdōs esse necesse est: saepe nanq; ipsis uictoria inest.

Honor atq; gloria iocundissimorum est.

Nulli cura est ut ab his quos quispiam nimiū despiciat ueluti a pueris aut bæstis honor aut gloria conqueratur.

Amicus iocundorū est: nam & amare iocūdū est: nullus enī unum amat qui uno non letatur.

Amari iocundum est: imaginatio enim sit bonum sibi inesse.

Admirationi esse iocundum est: quoniam & honorari.

Affertationibus aures præbere iocundum est: nam adulator & amare & admirari uidetur.

Varieras & uicissitudo iocūda est: quod enim uno modo semper se habet facietatē generat unde dictū est uicissitudinē omniū rerū iocūdā esse.

Discere ac admirari iocūdū est: in admirando enim discendi cupiditas inest: in discendo autem reditus est in naturam.

Beneficiū tam conferre q̄ recipere ex iocūdis est: nam qui recipit qd̄ cupit adipiscitur: qui autem confert habet habūdatq; his quæ uterq; appetit.

Quoniam bene mereri iocūdum est: idcirco subuenire propinquis & māca supplere hominibus suaue est.

Euadere a periculis tanto iocundius est: q̄to propius periculo fuimus.

Quoniā oīa genere cōiuncta s̄m naturā cōiuncta sūt: idcirco ut plurimū q̄ similia sunt ac genere cōiūcta iocūda sunt: ut hō homini: æquus æquo: adolescēs adolescēti hinc & prouerbia: celebrata sūt: æqualis æqualē delectat qd̄q; semp simile a simili amatur & qd̄ bællua bællū cognouit.

Necesse est omnes: licet alios plus alios minus: se ipsos amare.

Sua unicuique iocunda esse necesse est: ut opera orationes liberi.

Quoniam principari iocundum est: ideo sapientem esse iocundum uidetur: nam sapere principantis est.

Diffi. Sapientia est multarum ac mirabilium rerum scientia.

Quoniam ut plurimum homines ambitiosi sunt: ideo increpare alios iocundum est.

In quocumque unus quisque sibi optimus esse uidetur: in eo uersari iocundum est.

Capitulum. xii. Quomodo se habentes & quibus iniungantur.

Homines quæ uisitatissimæ iniuriæ sunt ab eis cauere: ueluti etiam a morbis qui solent inuadere: quo autem nondum aliquis laborauit ab eo nemo cauet.

Dupliciter sunt aliqui egentes: aut enim necessariis ut inopes: aut superuacaneis ut diuites.

Iaso thesalus dixit opus esse in quibusdam iniuriari: ut iure quoque multa facere possis.

Homines ea facilius committunt quæ multi faciunt: uentam enim in his se consequuturos putant: similiter ea quæ celari commodius possunt.

Capitulum. xiii. De iniuria iureque actis.

Est quiddam natura iustum & iniustum quod omnes uaticinantur etiam si nulla inter se societas aut pactio sit: quale antigone apud sophoclem dicere uidetur: cum iustum esse asserat sepulturæ polynicæ tradere: non enim nunc aut nudius tertius uerum semper id uiget: nemoque scit ex quo ita constitutum est.

Diffi. Iniuriam pati est cum a uolentibus iniusta inferuntur.

Diffi. Aequum & bonum est quod præter legem scriptam iustum est.

Dicuntur aduersa fieri fortuna quæcumque cum præter opinionem fiant: non sunt ex prauitate.

Errore dicuntur fieri quæcumque nec præter opinionem nec ex prauitate sunt:

Aequum est rebus humanis ad ignoscendum commoueri: & non legem

sed legis scriptorem: & non uerba: sed sententiam spectare: nec factum

sed uoluntatem: nec partem sed totum: nec quis nunc sed quis semper

aut fere semper fuerit considerare: & meminisse bonorum magis quæ

in se collata sunt quam malorum: & eorum bonorum magis quæ recipit

quam quæ facit: & non iniquo animo iniuriam ferre: & oratione disceptare potius uelle quam re: & in arbitrum magis quam in forum uel

le descendere: nam arbiter ad æquum & bonum: iudex ad legem spectat.

Capitulum. xiiii. De maiore ac minore iniuria.

Iniuria maiorem quæ a maiore proficiscitur iniquitate: quo circa & quæ minima sunt crimina maxima interdum uidentur: interdum etiam ex

magnitudine damni iniuria extimatur: ut illa cui nullum potest sup-
plium exaquare: sed omnis poena minor inuenitur: & cui remedium af-
ferri non potest.

Diff. Accerba atq; inaudita iniuria est: in qua non potest qui passus est
poenam sumere: cum res nullum remedium patiatur: nam ultio & poe-
na remedium est.

Si qui perpeffus est turpitudinem ferre non potest: maiore supplio: qui
fecit dignus est.

Maior iniuria est si solus aut primus fecit: aut si pauci eo crimine conta-
minati sunt.

Maius peccatum quod bælluarum magis est: & quod ex præmeditatione
magis fit: & quod qui audiunt magis timent quam misereantur.

Amplificat iniuria qui multa iusta euerit aut contempsit: ut iusiurandū:
datam dexteram: hospitium: fidem: affinitates: multorum nanq; crimi-
nam exaggeratio fit.

Vbiq; peccabunt qui apud iudices peccant.

Summa iniuria est si quis eum ledit qui de se bene meritis est: plura nāq;
peccat: & q; non benefacit & q; male.

Is uituperandus est qui iustitiam secundum leges scriptas solū modo ser-
uat: melior enim qui non coactus iustus est: scripta uero coacti seruanti:
sed non coacti minime.

Qui ea committit quæ leges prohibēt: & de quibus supplicia sunt: is mul-
to magis ea committet de quibus nullum supplicium est.

Capitulum xv. De iudiciali fide.

In artificialem fidem quæ propria est iudicialium causarum quinq; nume-
ro faciunt scilicet leges testes: pacta: questiones: iusiurandum.

Iudex quasi argenti & auri cognitor est: ut uere iustum ab adulterato di-
scernat.

In morbis non confert aduersus medicum cauillari.

Non tantum medici error efficit: quantum si ob audire principibus assue-
scimus.

Probatae leges id maxime uetant: ut ne quis se legibus prudentiorem ue-
lit ostendere.

Proverbio fertur nunq; beneficium in sene collocandū.

Fatuus est qui cæso patre liberis pepercit.

Testes cū corrumpi non possunt fide dignissimi sunt.

Testibus nunq; opus esset: si ratione res iatis cognosci posset.

Diff. Pactum est lex quædam de particulari.

Leges non approbantur a pactis: pacta uero cum legitima sint: a legibus
comprobantur.

Diff. Lex pactum quoddam est: quare qui non credit eueritq; pactum: le-

ges euerit:

Quæ uoluntaria sunt pactis ut plurimum facimus: quare si quis pacta in firmatis usum hominum inter se penitus euerit.

Homines cum ab eis pecunia petitur facile peierant.

Melius est aliqua de causa prauum esse q̄ de nulla.

Diffi. Peierare est mente sed non ore falsum iurando dicere.

Incipiunt propositiones ex secundo libro rhetoricæ aristotelis secundum interpretationem georgii trapezuntii.

Ex primo capitulo. Quod auditores efficiendi sunt.

Vdicii causa rhetorica est.

Non eadem iudicibus uidentur: cum diligunt & cum oderunt nec iratis & quietis: sed uel omnia aduersa uel magnitudine diuersa sunt.

Reus nullam aut paruam iniuriam fecisse: iudici amanti uideatur: contra uero ei qui odit.

Tria sunt quæ præter demonstrationem fidem faciunt: prudētia uirtus beniuolentia aut enim propter stultitiā non recte opinantur: aut recte sentientes propter improbitatem non dicunt ut sentiunt: aut quibus recte sentiant uirtuosiq; sint. tamen cum beniuoli non sint. facile creduntur sponte non optime consulere.

Diffi. Affectus sunt quibus homines commoti differenter iudicāt.

Capitulum. De ira.

Ira est apparentis ultionis appetitus cum dolore: propter apparentem immerito in se uel in suos contemptum.

Necesse est ad omnē iram uoluptatē quandā sequi propter spem ultionis. Iocundum est si quis putat se consequenturum quæ expetit.

Nemo quæ sibi impossibilia utuntur expetit.

Contemptus est actus opinionis in id quod nihili dignum existimatur.

Tres contemptus partes sunt: despectus: detractio: contumelia.

Quæ nihili ducimus hæc despiciamus.

Diffi. Detractio est cum alicuius uoluntati quispiā impedimento est: non ut sibi quicq̄ eueniat sed ne illi.

Diffi. Cōtumelia est dāno atq; dolore in his afficere in quibus turpe patiēti ē: nō ut ad aliud qddā sibi fiat q̄ qd factū ē: sed ut uoluptate afficiatur.

Qui par pari reddūt non contumeliantur sed ulciscuntur.

Est uoluptatis contumeliantibus causa: q̄ arbitrentur male faciēdo eis magis excellere.

Egrotantes: pauperes: amantes: sitientes: ac uniuersaliter cupientes: & nō assequentes iracundi sunt: ac facile incenduntur: & maxime aduersus eos qui propter presentem fortunam se contemnunt.

Delectat si præter opinionem factum sit quod optatur.

Deridentibus & sublanantibus atq; conuiciantibus: ac uilipendentibus e-
 quibus maxime student: irascuntur homines: ut q philosophia gloriatur
 philosophiam: & qui forma formam contemnentibus.

Irascuntur homines amicis magis q inimicis putat: enim sibi magis opor-
 tere ab illis bene fieri q nō: & assuetis honorare: si similiter erga si ipsos
 non habeant: parui pendendi enim ab his arbitrantur.

Par est ne a minoribus maiores contemnantur.

Contemptus signum est non animaduertere.

Irascuntur homines his qui in aduersa fortuna gestiūt: nā uel inimitiariū
 uel contemptus id signum est.

Irascuntur homines his qui cum in ceteros liberales sint erga se nō sunt:
 contemni enim uidentur: cum soli indigni iudicati sint.

Capitulum. iij. De mansuetudine.

Diffi. Mansuetudo est depressio irae atq; sedatio.

Mansueti sunt homines his quos poenitet & qui fatentur: nam' quas poe-
 nas sumpserint q dolent factum: cessant ab ira.

Negantes seruos atq; cōtradictentes multo magis punimus: cū uero se iu-
 re puniri fatentur: cessamus ab ira: cuius causa est: quoniam manifesta
 negare irreuerentia est: irreuerentia uero contemptio est atq; despectus.

Diffi. Mansueti his qui humiliter se gerunt sumus.

Quod humilitate ira sedatur canes etiā ostendūt: qui sedētes nō mordēt.

Impossibile est simul timere atq; irasci.

Nullus iratus cōtēnit: est. n. cōtēptus absq; dolore: ira uero nō sine dolore.

Mixti sunt homines in ludo: in ioco: in die festo: in foelicitate: in successu:
 in consumatione ac uniuersaliter in nō dolendo: & in laudabili uolu-
 prate: ac spe bona.

Sedat iram tempus.

Sedat maiorem hominis iram sumptum ab illo prius supplitium man-
 fuescent enim cum iram in alium effuderint.

Sedatur ira si maiora incommoda passi sunt qui deliquerunt: q irati eos
 affecissent: quasi enim supplicium sumpsisse arbitrantur.

Non ex iure facto aut dicto ira proficiscitur.

Minus moleste ferunt homines cum puniuntur: si ignoraturos alios pu-
 tant q propter se ipsos: & pro quibus passi sunt.

Ceteris qui nō sentiūt nō irascuntur homines: nec defūctis quasi in extre-
 ma passi nec dolituri nec cognituri sint: quod irati cupiunt: q obrē pro-
 be poeta cum achillis iram sedare uellet q in hectorem iam mortuū ge-
 rebat dixit: surdam enim terram iratus uexas.

Diffi. Amare est uelle alicui quae bona putet: illius nō sui gratia eorumq;
 actuum esse inq̃tum potest.

Capitulum. iiii. De amicitia & amore & eorum contrariis.

Diffi Amicus est qui amat & redamatur.

Qui in bonis congratulatur & in dolore condolet non alia de causa nisi amati amicum esse necesse est.

Quibus eadem bona ac mala sunt: & qui eisdem amici: & eisdem inimici sunt: amici sunt: nam his eadem uelle necesse est.

Oportet amicos iocundos esse in consuetudine conuersationeq; diuturna quales sunt faciles: & neq; peccata redarguentes neq; contentiosi neq; pertinaces: nam omnes ii pugnaces sunt: pugnantes uero non eadem sed opposita uelle utuntur.

Oportet amicos tam illudere quam sufferre aptos esse: mundos quoq; facie ueste: tota uita: non exprobrantes nec errores nec beneficia: eosq; esse qui maleficia obliuiscuntur: & crimina non recordentur: sed facile reconciliantur: præterea non maledicos: non contradicentes irascentibus: aut studiose quicquam agentibus non pugnaces esse.

Ex omnibus bonis boni amici summopere diliguntur.

Solent non uereri homines si apud amicos contemnuntur quæ ad gloriam pertinent.

Nullus amat quem metuit.

Sunt amicitiae species: sodalitium familiaritas propinquitas.

Inimicitiae efficientia sunt ira: detractio: calūnia.

Ira semper in singulos est: odium uero etiam in genera: omnes namq; calūniantem atq; furē oderunt sed alterum tempore sanabile est alterū nō.

Ira dolorem inferre cupit: odium uero affligere potius: nam qui irascitur cognosci uult: hic uero non curat.

Qui irascitur multis motus miserebitur: qui odit nullo pacto.

Capitulum v. De timore & eius contrariis

Diffi Timor est ex imaginatione futuri mali corruptiui ac dolorem inferentis perturbatio: quædam: aut dolor.

Remota nimium non timent homines: omnes enim sciunt se morituros uerum quoniam non prope: idcirco non curant.

Diffi periculum est timendæ rei appropinquatio:

Qui a maioribus timentur: ii etiam a minoribus timebantur cum possint minoribus magis q̃ maioribus obesse:

Ex affectis iniuria & inimicis & aduersariis nō qui acutæ: ire sunt atq; minaces timēdi sunt: sed tranquilli dissimulatores uersuti latent enim qui prope: quare nunquam timendi qui longe sunt.

Non timent qui iam perpeffos omnia se graua putant quorum spes extincta est: sed opus est salutis subesse specie pro quo perhorrescunt: cuius signum est q̃ timor ad consulendum inducit: nemo enim de re consultat de qua nulla spes apparet.

Fiducia timori contrarium est: & id quo fidimus et quod timemus.

Deus iniuria vexatis opitulari creditur.

Capitulum. vi. De uerecundia & inuerecundia.

Diffi. Verecundia est dolor quidam atq; perturbatio ex malis aut presentibus aut futuris qua infamiam inferunt proueniens.

Diffi. Inuerecundia est contemptus quidam horum malorum atq; impassibilitas. Ab alio beneficia suscipere & saepius quae tu benefeceris exprobare pusillanimitatis deiectionisq; sunt signa.

De se multa dicere ac polliceri & aliena sua esse praedicare arrogantis est. Omnino homines non pudet eorum de quibus communis opinio est quod uere non dicant: unde neminem bestiarum puerorumq; pudet.

Homines cum in aduersa fortuna sunt nunquam uellent ab emulis uideri.

Cum uisum iri necesse sit in apertoq; uersari: uerecundi magis propter conscientiam homines sunt: hinc poeta antipho ad supplicium a dionisio missus: cum eos uidisset qui secum morituri erant capita uelantes per portam exeuntes: quid ita facie inquit uelatis? an ne cras quispiam horum uos uideat?

Capitulum. vii. De gratia.

Diffi. Gratia est per quam dicuntur homines roganti gratis aliquid facere non pro re alia: nec ut sibi quicquam qui faciunt eueniat sed ut cui faciunt.

Magna gratia est aut quia rogantes egent nimium: aut quia magna & difficilia rogant aut quia in temporibus difficilibus: aut quia solus: aut quia primus: aut quia maxime.

Rogationes appetitiones sunt: harumq; maxime sunt quae sunt cum dolore re dicitur facti.

Nemo se rogare de prauis fateretur.

Capitulum. viii. De commiseratione.

Diffi. Commiseratio est dolor quidam ex apparenti malo corruptiuo ac dolorem inferente in non dignum pati: quod uel ipse putabit posse pati uel suorum aliquem: idq; sic ut propinquum uideatur.

Omnino perditum non misereantur: nihil enim se amplius passuros arbitrantur ultima iam passi: nec qui se felices esse credunt: nihil enim se pati posse existimant.

Qui neminem probum esse dicit non misereatur: omnes enim malo dignos existimat.

Diuelli a sociis atq; amicis miserabile est.

Miserantur homines notos nisi ualde propinqui ac sui sint: nam ergo hos sic se habent quemadmodum & in se ipsos.

Amas cum ad mortem filius duceretur non effudit lachrymas ut fertur: at cum amicum mendicare aspexisset effudit: est enim hoc miserabile illud terribile: quod aliud a miserabili est & ipsius miserationis expulsuum.

Similium misereantur homines secundum aetates & mores & habitus &

dignitates ac genera in omnibus enim his sibi quoque futurum maxime uidetur.

✓ Quaecumque sibi ipsis homines timent, hæc cum in alios fiant in miserationem impelluntur.

✓ Afflictiones tunc miserabiles sunt cum oculis cernuntur: quæ autem mille annis antea fuerunt uel future sunt: etiam si timeant homines aut memorie habeant: uel omnino non miserrantur: uel non similiter

Signa ac facta ut uestes eorum qui passi sunt: & uerba cum iam morerentur, miserationem mouent.

Capitulum. viii. De indignatione.

Miserrationi maxime indignatio opponitur.

Quod præter dignitatem fit iniustum est.

Diffi. Indignatio est dolor perturbans propter res secundas indigno collatas.

Nemo indignatur si qui omnino uirtutem aliquam habeant: & si ea quæ secundum naturam bona sunt.

Magis perturbant homines, qui modo diuitias assequuti sunt quam qui olim & a genere ceperunt: illi enim sua possidere uidentur: illi minime & uertus his quæ secundum naturam sunt propinquum uidetur.

Non quilibet unoquoque bono dignius est: sed proportio quædam est: arma namque pulcherrima non iusto sed forti consentanea sunt: & excellentes nuptiæ non nuperditatis sed nobilibus.

Capitulum. x. De inuidia.

Diffi. Inuidia est dolor quidem quoniam similes boni aliquid adepti uideantur: non ut quicquam sibi accidat sed propter illos: & similes dico genere propinquitate ætate habitu gloria diuitiis.

Qui ex aliqua re gloriam quæruunt de illa sunt inuidi.

Qui proximi sunt loco tempore ætate gloria his homines inuident: unde illud dictum est propinquitas inuidere solet.

Quoniam cum his qui eadem cupiunt contendunt homines: necesse est his maxime inuidere: unde dictum est figulus figulo inuidet: faberque fabro.

His qui ea possident aut habent quæ ipsos oportuit habere uel quæ ipsi aliquando possidebant inuident homines: quapropter in moribus seniores inuident.

Capitulum. xi. De emulatione.

Diffi. Emulatio est dolor quidam quoniam bona & honorabilia quæ ipse quoque assequi posset: non similibus adesse uideantur: non quoniam aliis sunt: sed quoniam non ipsi quoque.

Probum quiddam emulatio est & proborum: inuidia uero improbum & improborum. alteri enim ut ad consequenda bona se præparent emulatione concitantur: alteri propter inuidiam proximis impedimento sunt.

Nallus se dignum putat impossibilibus si sic apparent.
Contemptus emulationi contrarium est & emulari atq; contemnere cō-
traria sunt.

Emulantes sæpe despiciunt fortunatos: cū absq; honorabilibus bonis ad
est eis fortuna.

Cap. lxxii. De affectibus & habitibus iuuenum.

Iuvenes moribus huiusmodi sunt: aptissimi scilicet ad cupiendum: poten-
tesq; facere quacūq; cupiunt: maxime ex cupiditatibus eius sequaces
quæ in rebus ueneris est: & in hac incontinentes: mutabiles in cupidi-
tatibus citoq; fastidientes: uoluntates acutas habentes & non magnas
ueluti egrotantium sitis aut fames.

Iuvenes ad irascendum apti sunt & acutæ iræ: ambitiosi sunt immo con-
tentiosi excedere namq; iuuentus cupit & uictoria excessus quidam est.

Iuvenes uictoriæ & excellentiæ magis quam pecuniarum studiosi sunt.
pecuniarum uero studiosi minime: non enim adhuc inopia periculum
fecerunt.

Iuvenes non malitiosi sed simplices sunt: nondum enim uersutias mul-
tas inspexerunt.

Iuvenes creduli sunt quoniam nondum in multis decepti fuerunt.

Iuvenes bonæ spei sunt quoniam nondum in multis aberrauerunt: unde
uiuunt maxima spe.

Iuvenes ut facile decipiantur idonei sunt: quoniam facile sperant: & for-
tiores etiam quoniam facile irascuntur & bene sperant: quorum alterū
ne timeant alterum ut confidant facit.

Iuvenes uerecundi sunt: nondum enim alia esse honesta existimant: sed le-
gibus solum castigati sunt.

Iuvenes magnanimi sunt nam nunq̃ uita ipsos deiecit: sed periculorum
expertes sunt & dignum se magnis putant quod magnanimitatis est.

Iuvenes in agēdo honesta potius eligūt q̃ utilia: moribus enim magis ui-
uant q̃ rationatione: rationatio autē utilium est: uirtus uero honesti

Iuvenes amicorum studiosi sunt atq; sodaliū multo magis q̃ cætere æta-
tes: gaudent namq; in conuiuendo: nondumq; ad utilitatem aliquid iu-
dicant: nec etiam amicos.

Iuvenes nimis agūt i oībus: nimis amāt nimis oderūt cætera oīa similiter.

Iuvenes scire omnia putāt: atq; affirmant qd etiam causa est ut oīa nimis.

Iuvenes iniurias in contumeliā faciunt non in malignitatem.

Iuvenes ad cōmiserationem parati sunt quoniam probos ac bonos om-
nes arbitrantur: sua enim simplicitate cæteros mētuntur itaq; indigna
ipso pari facile credunt.

Iuvenes risui student idcirco & dicaces sunt: & faceti:

Dist. Dicacitas castigata contumelia est.

Capitulum xlii: De affectibus senum.

Seniores & ætate prouecti quoniam multos iam annos uixerunt: & errauerunt in pluribus: deceptique fuerunt: ac insuper quoniam rerum plurimæ uitiosæ sunt: neque affirmant quicquid: & multo minoris cuncta existimant: quod oporteat: sciuntque nihil: sed ambigentes semper forsitan ac fortassis addunt: & sic omnia dicunt firmiter nihil.

Senes malitiosi sunt: suspitiosi namque sunt.

Diffi. Malitia est in peiorem cuncta partem suspicari.

Senes suspitiosi sunt quoniam increduli: increduli uero quoniā experti:

Senes neque amant neque oderunt nimium: se secundum biantis præceptum: amant ut osuri: & oderunt ut amaturi.

Senes pusillanimi sunt: uitæ dum tu deiecti: nullum enim magnum neque superuacaneum: sed quæ ad uitam necessaria sunt cupiunt.

Senes illiberales sunt: quoniā substantia unum ex necessariis est: simulque quoniam experti non ignorant difficilem quidem esse acquisitionem: iacturam uero facilem.

Senes timidi sunt: & ad pertimescendum cuncta parati: frigidi namque sunt itaque senectus uiam timori præparauit.

Senes uitæ sunt cupidi & maxime in extremo die: cupiditas enim rei absentis est: & cuius egent illud maxime cupiunt.

Senes accusandi studiosi magis sunt quam oporteat: nam id etiam pusillanimitas quædam est.

Senes uiuunt ad utile magis quam oporteat: quoniam se ipsos maxime amant: utile namque sibi: honestum uero simpliciter bonum est.

Senes inuerecundi sunt magis quam uerecundi: nam quoniam non similiter de honesto atque utili curant existimationem contempnunt.

Senes male sunt spei tum propter experientiam quoniam plurimæ rerum uitæ se sunt: multaque in peius tandem deueniunt: tum propter timiditatem: uiuuntque memoria magisque spei: nam futurum uitæ breue sibi est: præteritum multum: quod causam etiam loquacitatis sibi affert: perseverant: enim præterita narrantes quoniā recordantes uoluptate afficiuntur.

Senibus ira acuta est sed infirma. cupiditatesque aliæ defecerunt: aliæ infirmæ sunt: quare neque cupidi sunt neque secundum cupiditates sed secundum lucrum actiui.

Ad modestiam apti grandes nati utuntur: nam & cupiditates defecerunt & ipsi lucro deseruiunt.

Senes uiuunt magis ratiocinatione quam moribus: nam ratiocinatio utilitatis est: mores autem uirtutis.

Senes iniurias non in contumeliam: sed ad iniuriandum faciunt.

Senes ad commiserationem parati sunt: sed non ea de causa qua iuuenes: nam ii ex humanitate: senes autem ex imbecillitate: omnia enim impedere

sibi putant propeque esse ut patiantur: id uero aptitudo ad commiserationem est.

Senes queruli sunt non dicaces neque faceti.

Contrarii sunt querulus & facetus.

Cap. xliii. De moribus ætates mediae.

Quæcunque senectus atque iuuentus seorsum ex utilibus habet: hæc & uiri habent: in quibuscunque uero illi excedunt: aut deficiunt: hæc in uiris commode ac mediocriter sunt.

Viget corpus hominis a xxx. ætatis anno ad xxxv. anima uero usque ad unum de quinquaginta.

Cap. xlv. De moribus iuuentutis.

Nobilitatis mores sunt ut ambitior sit qui nobilior est.

Omnes cum quid adsit ad id solent coaceruare.

De nobilitate quædam maiorum claritas est.

Nobiles ad continendos maiorum suorum similes parati sunt: nam ea quæ iamdiu gesta sunt honorabiliora sunt ad iactationemque aptiora quam qua nuper facta sunt.

Nobile est secundum uirtutem generis: generosum uero secundum quod non recedit e natura quod non contingit: ut plurimum nobilibus: sed multi humiles atque deiectioni sunt.

Est fertilitas quædam in uirorum generibus: sicut in agris aliquando: ac interdum si genus bonum fuerit uiri præstantes generantur: rursusque genus deiicitur.

Deveniunt ingeniosa genera in mores furiosos magis: ut qui ab alcibia de quibus a superiore Dionysio sunt: quieta uero in segnitie: ueluti quia cimone pericle ac socrate sunt.

Capitulum xvi. De moribus diuitum.

Contumeliatore: superbi delicati: sibique plurimum arrogantes sunt qui possessione opum perturbantur: nam quasi omnia bona possideant sic afficiuntur: quoniam cuncta uidentur emi posse diuitiis.

Multi sunt qui habentium opes auxilio egent: unde a simonide de diuitibus ac sapientibus ad hieronis uxorem dictum est: cum interrogasset utrum melius sit diuitem esse an sapientem: sapientes inquit in diuitum ianuam uideo.

Diuitiarum mores amentis simul atque foelicis mores sunt.

Interest inter locupletorum nuper mores: & iam diu diuitum: mala enim omnia insunt nuper locupletatis peioraque in ipsis sunt: nam nuper ditatus ueluti non castigatus habet diuitias.

Cap. xvi. De moribus potentum.

Potentes secundum mores sunt ambitiosi: & uiriliores quam diuites: diligentesque magis: nam coactique potentiae sunt considerare in cura sunt.

EX LIII. RHETORICA

Potentes honestiores sunt q̄ morosiores: moderantur enim sibi cum pp honores coram alijs uiuant.

Diff. Honestas est mollis compositaq; morositas.

Capitulum xxiij. De possibili & impossibili.

Si cōtrariū uel cē uel fieri possibile est: cōtrariū quoq; alterū possibile erit.

Eadem est potentia contrariorum.

Si simile possibile est & dissimile possibile erit.

Si quod difficilius est possibile est: & quod facilius etiam.

Si studiosum aut pulchrū fieri possibile est: & omnino fieri possibile erit.

Cuius principium fieri possibile est: huius & finis possibilis: nihil enim eorum sit nec incipit fieri qua impossibilia sunt.

Si qd substantia posterius ē: aut generatiōe id fieri possibile ē: & prius quoq;.

Quorum amor aut cupido secundum naturam est: possibilia sunt nemo enim amat impossibilia nec ea cupit ut plurimum.

Quorum est ars & scientia ea esse & fieri possibile est.

Quorū partes possibiles sūt: & totū: & quorū totū: ptes quoq; ut plurimū.

Si uniuersū genus ex possibilibus est: species quoq; fieri possibilis: & si species & genus.

Si alterū eorū quæ nata sūt ad inuicē referri possibile ē: & alterum quoq;.

Si absq; arte ac prap̄paratione possibile est quippiā fieri: id multo magis arte ac cura fieri possibile.

Quod peioribus aut minoribus aut imprudētioribus possibile est: id contrariis eorum multo magis.

Singularia ad usum præstantiora uniuersalibus sunt.

Capitulum xxi. De exemplo.

Sententia pars enthymematis est.

Exēplorū spēs duæ sunt: altera si res præteritas dicis: altera si ipse fingis & huius aliud similitudo aliud apologi: sicut æsopi & libyæ.

Apologi ad populū maxime accommodati sunt: habētq; hanc præstatiā: nam cum difficile sit res præteritas inuenire apologos facillimum est.

Ad consultationem res gestæ multo utiliores sunt q̄ apologi: nam ut plurimum futura præteritis similia sunt.

Inductio orationi oratoriæ præter q̄ in paucis non est idonea.

Capitulum xxi. De sententia.

Diff. Sētētia ē nō de singularibus sed de uniuersalibus enūtiatio: nec de omnibus uniuersalibus: sed de quibuscunq; operationes sunt: quæ ad agendum eligenda uel fugienda sunt.

Non est qui foelix in omnibus rebus sit.

Nullus hominum liber est nam aut fortunæ aut pæcuniæ seruit.

Bene ualere præstantissimum hominibus est.

Nemo amator est qui non semper amet.

Iram immortalem cum sis mortalis non serua.

Mortalia mortalem non immortalia curare oportet.

Sententias dicere atate prouectis maxime congruit: sed de rebus quarum quis usum habet.

Qui sententias de his dicit quorum usum non habet: is ineptus atque idotus est: signum huius sufficiens est: quod agrestes maxime sententiarum fictiores sunt: facileque enuntiant.

Afferunt orationi uires magnas sententiae: tum quia maxime per eas auditores capiuntur: gaudent enim si quis uniuersaliter dicens in eas opinioniones forte deueniat: quas illi particulariter habent: tum quia moratam facit orationem.

Diffi. Affecta enim oratio est qua dicentis uoluntas apparet: quare si sententiae probae sunt: faciunt ut proborum qui dicit morum uideatur.

Capitulum. xxii. De enthymemate.

Apud uulgus probabiliores idoti quam docti sunt: ueluti etiam poetae aiunt concinnius rudens in uulgo dicere. communia enim afferunt rudes atque uniuersalia: docti uero ex quibus faciunt & proxima.

Enthymematum duae sunt species: nam quaedam quod sit aut non sit approbatiua sunt quaedam elenctica: id est redarguendi potestatem habentia.

Diffi. Approbatiuum enthymema est cum ex concessis colligitur: elencticum uero cum repugnantia colliguntur.

Capitulum. xxiii. De locis enthymematum.

Socrates turpe aiebat esse: si beneficio affectus non possis referre quemadmodum si maleficio.

Omnes ut adamas inquit quomodocumque sapientes honorant: nam patrii archilodum quem eos uituperauit honorauerunt: & chii homerum quis cuius suus non fuit & Mirilini sappho quis foemina fuit: & Lacedemonii quem minime studiosi philosophiae sunt chilonem tamen e senibus fecerunt: itali quoque pythagoram.

Lampfaceni uero anaxagoram & si peregrinus fuit magnifice tamen sepelierunt & uenerantur: & thebis qui praefuerant philosophi erant: & ciuitas tunc erat in felicitate.

Sacerdos quaedam filium uetabat ad populum orationem habere: nam si iniusta suades inquit dii: si uero iusta homines te odio habebunt.

Capitulum. xxiiii. De apertorum enthymematum locis.

Virii probi non pecunia sed existimatione digni sunt.

Capitulum. xxv. De solutionibus.

Qui obicit non dissoluit. sed non esse necessaria probat: quae accusator confirmat.

Contingit defendentem magis quam accusantem habundare: cum accusator per probabilia confirmet: quae semper obiectionem habent.

Incipiunt propositiones ex tertio libro rhetoricæ Aristotelis secundū interpretationem Gersonii nepezuntii.

Ex capitulo i. De rebus rhetoricis.

n On sufficit oratori si habeat quæ dicēda sunt: sed necesse est ea ut oportet dicere: quod plurimū confert ut oratio qualis quædam esse uideatur.

Cum par sit ipsis rebus certare: cætera præter demonstrationes in oratione superuacanea sunt: ueruntamen multum faciūt propter auditorum prauitatem: omnia enim hæc imaginationis sunt & ad auditorem: quapropter nemo geometriam sic docet.

Orationes scriptæ uehementiores propter elocutionem utuntur: quæ propter sententias.

Alia orationis alia pœsis est dictio.

Capitulum. De oratione.

Inusitata uerba grauiorem reddunt orationem:

Mirabile omne iocundum est.

Præcis & compositis ac iteratis nominibus & ficticiis nominibus atque uerbis raro & in paucis locis in oratione utendum est: ad maius enim quæ ad decorum orationem extollunt. propria uero & congrua: & trāslatio solutæ orationis elocutioni conueniunt.

Contraria simul collata maxime apparet.

Pulchritudo nominis ut lycinius ait: in sono & in significato & in nō ambiguum esse consistit: & turpitudine similiter.

Capitulum. De figuris.

Utuntur nominibus compositis in oratione cum res innominata sit: & dictio ad compositionem apta:

Capitulum. De magnæ.

Accommodantur imagines orationi solutæ sed rarius: pœticū enim id est.

Qui mortuos spoliāt ut in platonis republica dicitur canibus similes sūt: quæ lapides mordent: & proicientes nō tangunt.

Capitulum. De necesse in oratione.

Decorum in elocutione est si affecta est & morata & rebus accommodata: sed accommodata est si nō sit humilis in rebus magnis: nec in paruis amplæ: neque humili uerbo insit ornatus.

Non eadem nec eodem modo indoctus & doctus dicet.

In omni excessu illud remedio est quod uulgo dicitur: oportet ut quisque seipsum castiget.

Capitulum. De numero.

Figura orationis illa maxime probatur quæ nec metrica est: neque sine numero: alterum enim non uerisimile sit cū fictum esse uideatur: & simul distrahāt auditore: alterum interminatum est uerum terminari oportet

sed non metro.

Cum sint duo iter se opposita pæonis genera: alterum in quo prima pro ducta est quam tres breues sequuntur principiis orationis congruit: al terum in quo tres præcedunt breues ultima uero producitur: exitu ora tionis facit commodum: nam breuis cum imperfecta sit mancum facit si ultima est.

Capitulum. viii. De pendente oratione ac eius contraria:

Diffi. Pendens oratio est quæ nullum per se habet exitum: nisi res quæ di citur in exitum peruenerit.

Pendens oratio inluauis: est quoniam infinita est: omnes enim finem cõ spicere uolunt.

Diffi. Circuitus seu e periodus græce: est compositio quæ per se ipsa princi pium habet & finem: magnitudinemq; mediocre hæc suauius ac diluci da est compositio.

Cum nihil preiudetur ab auditore: nec expeditur aliquid in iocunda com positio est.

Circuitus oratio dilucida est: quoniam compositio numerosa est: quæ om nium apertissima est ut memoria teneatur.

Capitulum. x. De urbanis.

Posse facere dicere aut ingeniosi est aut exercitati: docere autem doctri ne est.

Faciliter discere ac intelligere natura omnibus est suaue.

Verba quæ facile nobis ingerunt disciplinam suauissima sunt.

Conditiones pacis trophæa sunt multo clariora quæ in præliis consti tuuntur: cum hæc pro uno prælio scilicet gesto: ille pro totius belli de positione: nam utraq; signa uictoriæ sunt.

Capitulum. xi. Quod sit ante oculos ponere.

Translatio secundum proportionem rem præ oculis ponit: & a propin quis & apertis oportet transferre.

Bonum est mori antequam morte dignum: quid fiat.

Superlaciones quædam sunt pueriles: quoniam uehementiam significat: quo circa irati maxime ita dicunt. nec si mihi tot daret quot arena & pul uis: sed seni sic dicere in decorum est.

Capitulum. xii. De diuersis dicendi generibus.

Non eadem unicuique generi dicendi elocutio congruit: non enim eadem est historica & concertatiua: nec deliberatiua & iudicialis.

Historici in certaminibus angusti uidentur: oratores autem boni cum leguntur agrestes quoniam certamini congruunt.

Capitulum. xiii. De exordio.

Diffi. Exordium est orationis initium: sicuti in poetis præfatio: & in lyra pulsatione preludium.

Non semper cōducit in oratione attentū facere: multi namq; conantur ad risum deducere.

Attenti fiunt auditores rebus magnis suis nouis iocundis.

Attentio est omniū partiū orationis cōmunis. ubiq; enim auditores magis remittuntur q̄ in principiis quare ridiculus est qui solū in principio collocat: quoniā omnes maxime attente audiunt.

Capitulum xvi. De narratione.

Oportet cū res notæ sint oratorē in memoriā eas solūmodo breuiter reducere. nam multis narratione opus nō est.

Distichum. Laus est magnitudinē uirtutis ostendens oratio.

Verisimile est probū ex probis & bene educatū in bonū uirum euasisse.

Oratoris proprium est bene dicere quod nec in longo nec in breui sed in mediocri consistit.

Prudētis est uiri utilia persequi: boni uero honestū prapondere.

In deliberatione narratio nō incidit: quoniā de futuris rebus narrādū nō ē: & cū incidit rerū iam gestarū est: quas aut depimēdo aut efferēdo auditores cōcitantur: ut illarū memoria de futuris melius cōsultant.

Capitulum xvi. De confirmatione.

Exēpla sic deliberationibus maxime accōmodātur: ut iudicialibus enthy memata. nā cum sit ois deliberatio de futuris: a prateritis per exēpla de ipsis necesse est dicere: iudicia uero iam de factis sunt aut nō factis: quæ demonstrationem iccirco habent quoniam necessitatem habent: preterita enim necessitatem iam habent.

Cum moratam orationem efficere uolumus enthy mema non est querendum: nam demonstratio nec animos mouet: nec electionē habet.

Sententiis tam in narratione q̄ in cōcertatione utendum est: plurimū: enī afficiunt moratamq; orationem reddunt.

Contraria ex collatione magis cognoscuntur.

Recōciliari tūc maxime oportet cum foelix sis.

Capitulum xviii. De electione interrogandi.

Illusio est scurrilitate libero magis idonea: nam qui illa utitur: sui scurra nō alterius gratia loquitur.

Capitulum xix. De peroratione.

Peroratio ex quattuor cōstat: ex his quæ faciūt ut bene de nobis male de aduersariis auditor sentiat: ex his quæ amplificāt & extenuāt: ex his quibus i affectus auditor impellitur: & quibus i memoriā dictorū reducitur.

Opus est ut quæ facta sunt pateant prius q̄ ipsorū magnitudo explicetur.

Fini oratiōis dissoluta maxime atq; per articulū oratio idonea ē: ut peroratio non oratio sit: sicut dixi: audistis: habetis iudicare.

Explicat perorationis Aristoteles ex libro de uerbis in libro rhetorice. secundam interpretationem Georgii trepezunui.

Incipiunt auctoritates extracte ex libro de causis: Ex lectione. i.

**Nulla causa primaria plus est influens super creatum suum
quam causa secunda uniuersalis.**

**Cum remouet causa uniuersalis secunda uirtutē suā a rei
causa uniuersalis prima nō aufert uirtutē suā ab ea.**

**Causa uniuersalis prima agit in creatū causā secunde anteq̃
agat cā uniuersalis secunda quæ sequitur ipsum.**

**Cum agit causa secunda quæ sequitur creatū non excusatur ipsius actio a
causa prima quæ est supra eam.**

**Quādo separatur causa secunda a creato quæ sequitur ipsam: nō separatur ab
eo prima quæ est supra ipsam: quoniam est causa ei.**

Causa non remouetur per remotionem sui creati.

**Causa longiqua & prima est plus cōprehēdens: & uehementius causa rei:
quam causa propinqua & propter id sit eius operatio uehementioris adherē
tie cum re quæ operatio causæ propinquæ.**

**Res imprimis non patitur nisi a uirtute longiqua. deinde patitur a uirtute
propinqua quæ est sub ipsa.**

**Cā p̃ma adiuuat s̃am sup̃ opatiōe sua: quoniam oēm opationē quā efficit
cā secunda efficit cā p̃ma uerūm efficit eā p̃ modū altiorē & sublimiorē**

**Quādo remouetur cā secunda a creato suo: nō remouetur ab eo cā prima:
quoniam cā p̃ia ē maioris & uehementioris adherētie cū re quæ cā secunda.**

**Nō sit creatū cause secunde nisi p̃ uirtutē cause prime: quod ē quia cā secunda
quando facit re: influit causa p̃ia quæ ē sup̃ eam sup̃ illam rem de uirtute
sua: quare adheret illi adherentia uehementiori: & seruat eam.**

Ex lectione. ii.

**Omne esse superius aut est superius æternitate & ante ipsam: aut est cum
æternitate: aut est post æternitatem & supra tempus.**

Esse quod est ante æternitatem est causa prima: quoniam est causa ei.

**Esse quod est cū æternitate est intelligentia: quoniam est esse secūdū unam
habitudinē tantum: unde nō patitur nec destruitur.**

**Esse quod est post æternitatem & supra tempus est anima: quoniam est in
horizonte æternitatis inferius & supra tempus.**

Ex lectione. iii.

Omnis anima nobilis tres habet op̃erationes.

Prīa op̃atio diuina ē quoniam ipsa p̃parat naturā cū uirtute quæ ē ipsa a cā p̃ia

**Secunda eius operatio intelligibilis est: quoniam ipsa scit res per uirtutē
intelligentie quæ est in ipsa.**

**Tertia op̃atio eius aīalis est: quoniam ipsa mouet primum corpus: & oīa
corpora naturalia quoniam ipsa ē cā corpore: & causa op̃ationis naturæ.**

Causa prima creauit esse anime mediante intelligentia.

Anima suscipit impressionem intelligentiæ.

EX LI. DE CAUSIS.

De proprietate animæ est q̄ uiuificet corpora: quoniã inluit super ea uirtutem suam & directe perducit ea ad operationem suam rectam.

Ex lectione. iiii.

Prima rerum creaturarum est esse: & nō est ante ipsum creatum aliud: quod est quia est supra sensum: supra animas: & supra intelligentias: & nō est post causam primam latius neq; prius creatū eo.

Ipsū esse nō factū est multa: nisi quia ipsum quis sit simplex: & nō sit aliquid in creaturis simplicius: ipsum tamē cōpositū ē ex finito & infinito.

Esse quod sequitur causā primā est intelligentia cōpleta in ultima potentia & reliquis bonitatibus & forme intelligibiles i ipso sunt latiores, & uehemētius uniuersales: & eē qd est ex eo iferius ē intelligētia uerūtamē ē sub illa intelligētia i cōplemēto & uirtute & bonitatibus: & nō sūt forā intelligibiles i illa ita dilatate: sicut ē earū latitudo i illa intelligētia. Intelligentie prime influunt in intelligentias secundas uirtutes & bonitates quas recipiunt a causa prima: & intendunt bonitates in eis usq; quo consequuntur ultimum earum.

Ex lectione. v.

Ipsa aī a ierior ē ex ipressiōe intelligētiæ secundæ: q̄ sequitur eē creatū iferius.

Ex lectione. vi.

Causa prima superior est omni narratione: & non deficiunt linguæ a narratione eius nisi quia ipsa est super omnem causam: & non narratur nisi per causas secundas quæ illuminantur a lumine causæ primæ.

Causa prima non cessat illuminare creatū suū: & ipsa non illuminatur lumine alio: quoniã ipsa est lūmē purū: supra quod non est lumen aliud.

Omnis res non cognoscitur & narratur nisi per suam causam.

Narratio nō sit nisi p loquelā: & loquela p intelligētiā: & intelligētia p cogitationē: & cogitatio per meditationē: & meditatio per sensum.

Ex lectione. vii.

Intelligentia est substantia quæ non diuiditur.

Omne diuisibile non diuiditur nisi aut i multitudinem aut in magnitudinem aut in motum suum: & res quæ est secundum hanc dispositionem est sub tempore: quoniam non recepit diuisionem nisi in tēpore.

Significatio qd intelligētia nō sit corpus est reditio super essentiam suā.

Significatio q̄ intelligentia non sit corpus: est quia nō diuiditur eius substantia & operatio ipsius & utraq; sūt res una.

Intelligentia est multa propter bonitates quæ adueniunt ei a causa prima & ipsa quidem quis multiplicetur per hunc modū: tamen quia appropinquat uni sit unum quod non diuiditur.

Vnitas est dignior q̄ diuisio.

Ex lectione. viii.

Ois intelligētia scit qd est supra se & qd sub se: uerūtamē & scit qd est sub

se quoniā est cā ei: & scit qđ est supra se: quoniā accipit ab eo bonitates.
 Omnis sciēs nō scit rē meliorē & rē maiorē: & inferiorē: & deteriorē: nisi
 per modū suā substantiā: & sui eē: & secūdū modū secūdū quē sunt res:

Ex lectione. viii.

Ois intelligētiā fixio: & essentia eius ē p bonitatē purā: quā est cā prima.
 Virtus intelligētiā est maioris unitatis q̄ res secundā quā sunt post cā:
 quoniam ipse non accipiunt cognitionem eius:

Intelligentia est regens omnes res quā sub ea sunt per uirtutem diuinā
 quā est in ea: & per eam retinet res: quoniam per eam est causa rerum:

Omne quod est primū in rebus & cā eis: est retinēs illas res & regens eas:
 & non euadit ab ea aliquid ex ipsis propter uirtutem alteram.

Natura regit ea quā sub ea sunt per uirtutem intelligentie & similiter in /
 telligētia regit naturam: per uirtutem diuinā.

Intelligentia comprehendit generata & naturam: & orizontem naturā:
 scilicet animam: nam ipsa anima est supra naturam.

Causa prima est creans intelligentiā sine medio: sed est creans animam &
 naturam & reliquas res mediante intelligentia.

Scientia diuina non est sicut scientia intelligibilis: neq; sicut scientia ani-
 malis uel anime: imo est supra sciētiā intelligētiā: & sciētiā anime
 quoniam est creans ipsas scientias.

Intelligētia est habens ὕλη κόρυ: quoniam est esse & forma: & similiter ani-
 ma est habēs ὕλη κόρυ: & natura est habēs ὕλη κόρυ sed cā prime nō est
 ὕλη κόρυ: quoniam ipsa est tantū esse:

Ex lectione. x.

Ois itelligētia ē plena formis: uerūtā ē ex itelligētiis qđā q̄ cōtinēt for-
 mas min⁹ uniuersales & ex eis sūt q̄ cōtinēt formas magis uniuersales
 Inrelligētie secundā periciunt uisus suos sup formā uniuersalē quā est in-
 telligētiis uniuersalibz: & diuidūt eā, & separant eā: quoniā ipse nō pos-
 sunt recipere illas formas secundū certitudinē earū. nisi per modū se-
 cundū quem possunt recipere eas scilicet per separationē & diuisionē.

Ex lectione. xi.

Omnis intelligētia intelligit res sempiternas quā nō destruuntur nec ca-
 dunt sub tempore.

Si intelligētia est semp qđ nō monetur: tūc ipsa est cā sempiternis rebus:
 quā nō destruuntur nec permutātur nec cadūt sub generatione & cor-
 ruptioe: & intelligētia nō est ita nisi quia intelligit rē p esse suū: & eē suū
 ē sempiternū & nō corrumpitur.

Res corruptibiles sunt ex corporeitate scilicet ex causa corporea tempo-
 rali & non ex causa intelligibili æterna.

Ex lectione. xii.

Esse & uita intelligētia sunt due itelligētie: & esse & itelligētia in uita

EX LII DE CAUSIS.

sunt duæ uitæ & intelligentia & uita in esse sunt duo esse.
Creati in causa sunt per modum cause: & causa in creato p modum creati.

Ex lectione. xii.

Ois intelligentia intelligit essentia suam: qd est intellectus & intellectu sunt simul: cu eni intelligentia est intellectus: & intellectus: tuc pculdubio uidet essentiam suam: & quoniam uidet & intelligit essentiam suam: scit qd intelligit p intelligentiam essentia suam: & quando scit essentiam suam scit reliqs res quæ sunt sub ea: quoniam sunt sub ea: ueruntamen sunt in ea p modum intelligibilem ergo intelligentia & res intellectiue sunt unum.

Ex lectione. xiii.

Res sensibiles quæ imprimuntur ab anima: sunt in aia p interiorē exempli scilicet quia res sensibiles exemplificantur secundum exemplū anime: & res quæ cadunt supra animam sunt in ea per modum acquisitum.

Intelligo per animā uirtutem agentem res res sensibiles.

Virtus efficiēs in aia nō est materialis: & uirtus in aia est spiritalis: & uirtus imprimens in rebus dimensiones est sine dimensione corporea.

Res intelligibiles in anima sunt per modum accidentalem scilicet quia res intelligibiles unite sunt in anima p modū qui multiplicatur: & res intelligibiles quæ nō mouentur sunt in anima per modum motus.

Ex lectione. xv.

Omnis sciens scit essentiam suam: ergo est radiēs ad essentiam suam red ditione completa.

Scientia non est nisi actio intelligentis.

Sciens essentiam suā & scitum est una res: quoniam scientia sciētis essentiam suam est ex eo & ad eum quia est scitum.

Substantia sciens est rediens ad essentiam iterū: & non significo per redditionem substantiæ ad essentiam suam iterum: nisi quia est stans fixa p se: non indigens in sua fixatione & sua essentia re alia sustentante ipsam quoniam est substantia simplex sufficiens per se ipsam.

Ex lectione. xvi.

Virtus intelligentiæ nō ē infinita facta nisi inferius: & nō superius quoniā ipsa non est uirtus pura: quæ non est uirtus nisi quia uirtutis est.

Virtus essentialiter est res quæ nō finitur superius nec inferius.

Ens primum est mensura entium priorum intelligibilium: & entium secundorum sensibilibus quia scilicet ipsum est quod creauit omnia entia & mensurauit ea mensura conuenienti omni enti.

Ens primum creans est supra infinitum sed ens secundum creans est infinitum & ens participatiue quod est inter ens primum creatum & ens secundum creatum est non finitum.

Relique bonitates descendentes a causa prima supra creatum primum descendunt super reliqua creata omnia intelligibilia & corporea median

te intelligentia:

Ex lectione. xvii.

Omnis uirtus unita plus est infinita: q̄ multiplicata.

In omni uirtute p̄p̄inqua uni puro est infinitas plus q̄ in longinqua ab ea: q̄ est quia uirtus quando incipit multiplicari tūc destruitur eius unitas: & quādo destruitur eius unitas destruitur eius infinitas & nō destruitur eius infinitas nisi q̄a diuiditur.

Ex lectione. xviii.

Res omnes habent essentiam per ens primum: & res uiuæ omnes sūt motæ per essentiam suam propter uitam primam: & res omnes intelligibiles habent scientiam propter intelligentiam primam.

Diffi. Vita est processio q̄dam p̄cedens ex ente primo quieto sempiterno. Ens primum quietum est causa causarū: & si primū dat omnibus esse: tūc ipsum dat per modum creationis uita autem prima dat eis que sūt sub ea uitam: & non per modum creationis sed per modū formæ: & similiter nō dat eis quæ sunt sub ea scientiam & reliquis rebus per modum creationis: sed per modum formæ.

Ex lectione. xix.

Ex intelligentiis ē q̄dam q̄ ē diuina: quoniam recipit ex bonitatibus primis quæ procedūt ex causa prima receptione: & de eis est q̄dam quæ est intelligentia tantum quoniam nō recipit ex bonitatibus primis nisi mediante intelligentia.

Ex lectione. xx.

Causa prima regit omnes res creatas preter q̄ commisceatur cum eis.

Regimen nō debilitat unitatem cause prime exaltatam super omnē rem: nec destruit eam essentia unitatis eius seiuncta a rebus: quin regat eas.

Prima bonitas influit bonitates super omnes res una influxione: uerū tamen unaquaq; rerum recipit ex illa influxione secundum modum suæ uirtutis & sui esse.

Diuersificant bonitates & dona ex cōcursu recipientis: quod est quia recipientia bonitates nō recipiunt equaliter: immo quædam recipiunt plus quædam recipiunt minus: & hoc quidem est propter magnitudinem sue bonitatis.

Inter omne agens quod agit per essentiam suam & inrer factum suum nō est cōtinuatio uel res aliqua media.

Non est cōtinuatio inter agens & factum: nisi additio super esse sit: post quod nō est possibile ut sit addecus aliud.

Agens inter quod & factum suum non est continuatio media est penitus agens uerū & regens faciens res per finem decore.

Non diuersificantur operatiōes & regimen per causas primas nisi per meritum recipientis.

EX LII. DE CAUSIS.

Ex lectione. xxi.

Si uult aliquis scire q̄ causa prima est diues. p̄iciat: mentē suā sup res cō /
positas: & inquitat de ea inq̄sitione p̄scrutata: & inueniet omne cōposi /
tū diminutū indigēs aut alio aut rebus ex q̄bus cōponitur res aut sim /
plex que ē bonitas ē uia: & eius unitas ē bonitas & bonitas est res una
Res illa diues ē magis q̄ īfluit: & nō fit īfluxio sup ip̄am p̄ aliquē modogē
Reliquæ res intelligibiles aut cor̄poreæ & corrupte nō sūt diuites p̄pter
se ipsas: imo indigēt uno uero īfluente sup eas bonitates & oēs gratias.

Ex lectione. xxii.

Causa prima est super omne nomē quo nominatur & superior & altior.
Quod est diminutū & nō cōpletū apud nos. quis sit sufficiens per se ipsam
nō pōt tamē causare aliqd aliud nec īfluere aliqd aliud a seipso oīno.

Ex lectione. xxiii.

Omnis intelligētia diuina scit res per hoc q̄ est intelligentia: & regit eas
per hoc q̄ est diuina.

Proprietates intelligētie est scientia: & non est eius complementum & in
tegritas nisi ut sit sciens.

Intelligentia influit scientiā super res quæ sunt sub ea:

Non omnis res desiderat recipere intelligētiā: & omnes res desiderant bo
nitatem ex primo: & desiderāt ip̄sam recipere desiderio multo.

Ex lectione. xxiiii.

Causa prima existit in omnibus rebus secundum dispositionem unā: sed
res omnes non existunt in causa prima secundū dispositionem unam.

Ex rebus sunt quæ recipiūt cām primā receptiōe unita: & ex eis sūt q̄ reci
piūt eā receptiōe multiplicata: & ex eis sūt que recipiūt eā receptiōe spi
rituali & eis sunt quæ recipiūt eam receptione temporali: & diuersitas
quidem receptionis non fit a causa prima: sed propter recipiens.

Ex lectione. xxv.

Substātiæ unitæ intellectuales non sunt generate. ex re aliqua.

Omnis substantia stans per essentiam suam nō est generata: ex alia re.

Si aliqua substātia stans p̄ essentiā suā est generata ex alia re: p̄culnubio ē
substantia p̄minuta indigens ut compleat eam id ex quo generatur.

Diffi. Ḡneratio nō est nisi uia ex diminutione ad complementum.

Si iuenitur res nō indigēs ī formatiōe sua alia re nisi se: ip̄a ē cā formatiōis
sue cōpleta & ītegra semp. & nō fit cā formatiōis sue enim p̄ relationē
ad causam suam semper: & illa comparatio est formatio eius semper.

Ex lectione. xxvi.

Oīs substātia stās p̄ essentiā suā nō ē cadēs sub corruptiōe quia nō separa
tur eēntia eius p̄p̄ea qd ē una simplex & nō ē cōposita ip̄a cā & cātū sit
Cadētis sub corruptiōe nō fit corruptio nisi p̄p̄ separatiōē suā a cā sua.

Ex lectione. xxvii.

**Omnis substantia destructibilis nō sempiterna: aut est cōposita: aut est de
lata super rem aliam:**

Ex lectione. xxviii.

**Omnis substantia stans per essentiā suam est simplex: & nō diuiditur
In omni re composita pars una est uilior: alia & alia alia melior.**

Ex lectione. xxix.

**Omnis substātia simplex est stans per essentiā suam.
Substātie generate ex aliquo sunt substātiæ cōpositæ.**

Ex lectione. xxx.

**Omnis substantia creata in tēpore aut est semp in tēpore & tēpus non su
perfluit ab ea: aut est semp: quoniā est creata & tēpus æqualiter: aut sup
fluit ab ea: quoniā est creata in quibuscūq; horis temporis.**

Ex lectione. xxxi.

**Inter rē cuius substantia est actio est in momēto æternitatis: & inter rē cui
ius substātia & actio est in momēto tēporis existēs: est mediū: & illud ē
cuius substātia est ex momēto æternitatis: & operatio ex momēto tēporis.
Quando substantia rei cadit sub tempore eius actio cadit etiam necessa
rio sub tempore.**

Ex lectione. xxxii.

**Omnis substātia cadens in quibusdam suis dispositionibus sub æternita
te: & cadens in quibusdam suis dispositionibus sub tempore est ens &
generatio simul.**

Ex lectione. xxxiii.

**Omnis res cadens sub æternitate est ens uere: & omnis res cadens sub tē
pore est generatio uere.**

FINIS.

Impressum Venetiis per Ioannem & Gregorium de gregoriis
Anno ab incarnatione. Mcccclxxxiii. die. iiii. Augusti.

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz & ABCDEFGHIKLM.

Omnes sunt quaterni.

Prescriptū propositionum Aristotelis uolumen per fratrem Theophylum
ordinis predicatorum emēdatū impensis uero ægregii uiri dñi Ale-
xandri Calcedonii Pisaurēsis mercatoris: qui spēali gratia obti-
nuit a Se. Ve. Do. ne cui liceat cuiuscūq; gradus uel condi-
tiōis aut imprimere aut imprimi facere huiuscemōi
opus. neq; Venetiis: neq; alibi locorū sub ditio-
ne Veneti Imperii possitorū: nec impressum
alibi in dicta diuisione uēdere per decē
futuros annos: sub pena imedia
te & irremissibilis amissiōis
oīum similiū librorū
& librag. l. p. quo
libet uoluē q
qdē pœna
applicetur recupera-
tioni Montis noui.

AVGVSTINO BARBADICO SERE
NISSIMO VENETIARVM PRINCIPEREM
PVBLICAM TENENTE.

BIBLIOTHECA
V. S. S. S.
S. S. S.

lum
e

235

—
2

187. 188.

etiam in his que sunt in terra
et in mari et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo
et in omni creatura et in hominibus
et in animalibus et in plantis
et in mineralibus et in omnibus
rebus que sunt in mundo
et in universo et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo

locus ubi dicitur quod
etiam in his que sunt in terra
et in mari et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo
et in omni creatura et in hominibus
et in animalibus et in plantis
et in mineralibus et in omnibus
rebus que sunt in mundo
et in universo et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo

etiam in his que sunt in terra
et in mari et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo
et in omni creatura et in hominibus
et in animalibus et in plantis
et in mineralibus et in omnibus
rebus que sunt in mundo
et in universo et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo

etiam in his que sunt in terra
et in mari et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo
et in omni creatura et in hominibus
et in animalibus et in plantis
et in mineralibus et in omnibus
rebus que sunt in mundo
et in universo et in omni creatura
et in hominibus et in animalibus
et in plantis et in mineralibus
et in omnibus rebus que sunt
in mundo et in universo

WYSTAWA OPRAWY
KSIĄŻKI - KRAKÓW
CZERWIEC / LIPIEC 1925

WŁAŚCICIEL *Biblioteka Zagrellonicha*
NR. KATALOGU WYSTAWY 44.

awiał Stanisław Biel
(Miasta (1495-1505),
knt, potem profesor uniw.
akow. (wycisk radetkium)

WYSTAWA OPRAWY
KSIĄŻKI ~ KRAKÓW
CZERWIEC/ LIPIEC 1925

WŁAŚCICIEL *Wł. Jędrzejko*
NR. KATALOGU WYSTAWY *44.*

44.

*Oprawiał Stanisław Biel
z N. Miasta (1495-1505),
student, potem profesor uniw.
krakow. (wydruk radetkum)*

